

په پیامه کانی حهق و نوور

په پیامی (۱۴)

عهقیده‌ی نه‌سه‌فی

نوسینی

تیمام و عدلامه نجم الدین ته‌بو حه‌فص عومه‌ری کورپی محمدی

کورپی نه‌جمه‌دی کورپی لوقمانی نه‌سه‌فی حه‌نه‌فی (و ۵۳۷ کۆچی)

شه‌ر حکردنی

باوکی غه‌زالی مه‌لا په‌زوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دهستپيك به پينووسی باوکی غه زالی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين، محمد وآله
وصحبه أجمعين.

أما بعد:

خۆشهويستان: تهو حيدو ليكۆلينه وه له بابته كاني عه قائيد واجبيكي
سه رشانى گشت په يامبه ران و ميراتگرانى په يامبه ران بووه له كۆن و نوپوه،
چونكه له رپي تهو حيدوه مرؤف به ئيمانى نه زه رپى و عه مه لى ده گات، بو
كه يشتن به مه عريفه تى ئيلاهى و بابته غه يبيه كاني تهو ديو سروشته وه، وه
تهو هيشى كه مرؤف رزگار بكات له سزاي خواو تاگرى دۆزه خ تهو ه
عه قيد هيه كى راست و دروسته وه كه تهو هى له پينغه مبه رو هاوه لآن و سه له فى
صالى تهو مومه تهو پاشينه سه ر پاسته كاني تهو شا رينگايه وه رگيراره نه وه
دواى نه وه، له دواى وه فاتى هه زه رتهى عومه ره وه ده رگا كاني فيتنه بوونه وه
به ره و رووى موسلمانان، ئينجا له دواى وه فاتى هه زه رتهى عوسمان حالى
موسلمانان زياتر به ره و خراپى رؤيشتوو تا قمه كاني ته هلى بيدعه سه ريان
هه لدا كه له چله پۆپه ي توندره ويدا بوون كه خه واريجه كان بوون، وه
له لايه كيشه وه شيعه كانيش سه ريان هه لدا له گه ل قه ده ريه كان و
موعته زيله كان و مورجيه ته كان و جه بريه كان و كه راميه كان و گروهه كاني ترى
ته هلى بيدعه دا، زانا كانيش ده ستيان به ره تدانه وهى تهو تا قمه

گومرپابووانه‌یان کرد به ئیستیدلاله عه‌قلی و شه‌رعیه‌کان، وه ناویکی مه‌شه‌وور به‌و ئه‌هلی حه‌قه‌گوترا که پئیان‌گوترا: ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه، واته: شه‌وی که له‌سه‌ر رپیازی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رو کومه‌لی موسلماناندایه، ئه‌م مه‌زه‌به‌ش هه‌تاوه‌کوو ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌ به‌رده‌وامه له‌سه‌ر ئه‌و حه‌ق‌گوتنه، که ناودارترین مه‌زه‌به‌ش له‌ناو ئه‌هلی سوننه‌سی قوتابخانه‌ی مه‌زنن که (ئه‌سه‌ریه‌کان و ئه‌شاعیره‌و ماتۆریدییه‌کانن) به‌دریژی میژوو ره‌ددی ئه‌هلی بیدعه‌یان داوه‌ته‌وه به‌تایبه‌تی (ساداتی ئه‌شاعیره‌و ماتۆریدییه‌کان) که زۆرینه‌ی زاناکانی ئه‌م ئومه‌ته له‌سه‌ر ئه‌م دوو مه‌زه‌به‌ موباره‌که‌ن، مه‌زه‌بانیکن هیللی نیوه‌پراستیان گرتوو له‌ نیوان عه‌قل و ده‌قدا، ئه‌مه‌ش داخوازی شه‌رعی پیرۆزمان و جه‌وه‌ری سروشتی مرۆفه، چونکه که‌سانیک هه‌ولیاندا به‌ته‌نیا له‌ رپی عه‌قله‌وه بگه‌ن به‌حقیقه‌ت ئه‌مه‌ش وای لی‌کردن که کورت هه‌لبینن له‌ باب‌ته ئیلاهییه‌کان، وه له‌ هه‌ندی‌بابه‌ته بیسته‌نیه‌کانیش وه‌کوو فه‌یله‌سووفه‌کان، چونکه دیقه‌تی تیپرامانیان پشت ئه‌ستوو کردبوو به‌ عه‌قلی رووت، ئه‌مه‌ش وای کرد که کورت هه‌لبینن، ئه‌مما ساداتی ئه‌شاعیره‌و ماتۆریدییه‌کان سه‌رچاوه‌ی تیپرامانه‌کانیان پشت ئه‌ستوو کردبوو به‌ شه‌رعه‌وه واته نه‌قل، له‌سه‌ر ئه‌ساسی نه‌قل بونیادی عه‌قلیان دانا، ئه‌مه‌ش وای لی‌کردن که سه‌رکه‌وتوو بن، وه چه‌نده‌ها باب‌ته‌ی سه‌رسام ئیستینبات بکه‌ن بۆ خزمه‌تی موسلمانان. جا یه‌کی له‌و زانایانه‌ی که ئه‌و هه‌ولیه‌ی داوه بۆ خزمه‌تی ته‌حید ئیمامی نه‌سه‌فیه‌ ره‌حه‌می خوای لی‌

بی، تیڤکۆشانیککی عه جیبی کردوو له نوسینهوه بیروباوهری موسلمانان، که
 لهم مهتنه دا کۆی کردوو تهوه، وه چهندهها زاناش شهرح و پهراوێزبان لهسه
 شه مهتنه داناوه، بهناو بانگترینیان شهرحی تهفتازانیه لهسه عه قیدهی
 نهسهفی، ئینجا حاشیهی رهمهزان نهفهندی و خه یالی کهسته لی. ئیمهش
 لیردها ههولمانداوه به پشت بهستن بهو شهرحه و شهرحی ترو حاشیه کان شه
 مهتنه شهرح بکهین به زمانی کوردی شیرین بو خزمهتی موسلمانان، چونکه
 ماوهیه که دهبینم شهلی تهجسیم و گروههکانی تر هیرشیککی زۆر نارها
 دهکه نه سهر شهلی سونهو جهماعه که ساداتی شهشاعیره و ماتۆریدیهکان،
 ناتوانم بلیم حهقم بهو شهرحه داوه نهخیر، بهلکوو وهکوو قوتابیهک ویستم
 چهند زانیاریهکی کهم پێشکهش به موسلمانان بکهم، هیوادارم شه کتیبه
 بیته جیگای رهزامهندی خوای مهزن و، دلخۆشی فهخری کائینات و ههموو
 زاناکانی شهلی سونهو جهماعه و شهولیاکانی خوای گهره، وه بیته مایه
 سوودیش بو گشت موسلمانان و غهیره موسلمانانیش، وه داواکارم له کهم و
 کوریه کانم ببووری و چاوپۆشیمان لی بکات، وه ههر موسلمانیککی شارهزا به
 عهقائیدهی شهلی سونهو جهماعه ههلهیهکی لهو کتیبه بینی تکایه با
 ئاگادارمان بکاته وه مهمنوونی دهبین.

خوینهری بهرێز

۱- هەر کاتیڤک له پەراویز ئەمەت بینی بۆ نمونە: (ب/ل/۵۴۲/۵) ئەو
مەبەستمان بەرگی کتیبە کەو لاپەرە کتیبە کەو ژمارە ی فەرموودە کە یە . وە
ئەگەر ئەمەشت بەرچاو کەوت (...). ئەو مەبەستمان زۆر وشە ی تری
زاناکە هەبوو پێویستی نە کردوو لەسەر بابەتە کە بیھێنن چونکە درێژە ی بە
باتە کە داو، یاخود لەو شوینە وتە کە ی تەواو بوو وتە ی شوینی تریشمان
لەدوای ئەو هیناوە .

۲- هەر کاتیڤک وشە ی دانەرت لە پەراویز بینی مەبەستم خۆمە .

۳- وە هەر کاتیڤک ئەمەت بەرچاو کەوت (د/۳۴۳_و/۴۲۰ه) ئەو مەبەستم
سالی لە دایکبوون و وفاتی ئەو کەسە یە بە سالی کۆچی .

۴- وە ئەگەر ئەم هینمایەت بینی (ک ه) ئەو کۆتایی بە وتە ی ئەو کەسە
هاتوو .

دانەر

باوکی غەزالی مەلا پەرزوان

کۆچی ۱۴۴۲/۴/۷

زاینی ۲۰۲۰/۱۱/۲۲

پیناسه‌ی ئیمامی نه‌سه‌فی

ئیمام و زاهیدو عه‌للامه نجم الدین ئه‌بو حه‌فص عومه‌ری کورپی محمدی کورپی ئه‌حمده‌ی کورپی لوقمانی نه‌سه‌فی حه‌نه‌فیه، خه‌لکی سه‌مه‌رچه‌نده، خاوه‌نی کتیبی میژووی خو‌یه‌تی به‌ ناوی (القند فی تاریخ سمرقند)، له‌ نه‌سه‌ف له‌ دایکبووه له‌ سالی (٤٦١هـ) هه‌ر به‌هژی ئه‌و ناسناوه‌شه که دراوه‌ته پالیه‌وه که پیی ئه‌گوتری (ئیمامی نه‌سه‌فی).

ره‌حه‌تی خاوی لی‌ بئی ئیمام بووه له‌ ئوصول و فیه‌و ته‌فسیرو فه‌رمووده‌و که لام و نه‌حو، یه‌کیکه له‌ پیشه‌وا به‌ناوبانگه‌کان به‌هژی حیفزو ئیتقانیه‌وه، وه‌ زاتیکی وه‌ها مه‌زنه لای خه‌لکی عه‌وام و تاییه‌ت مه‌قبوله.

زانستی فیه‌ی له‌ صدر الإسلام به‌زده‌وی وه‌رگرتووه، وه له‌ إسماعیلی کورپی محمدی تننوخی، وه حه‌سه‌نی کورپی عبد الملکی قازی، وه مه‌هدی کورپی محمد عه‌له‌وی، وه عبد الله کورپی عه‌لی کورپی عیسا‌ی نه‌سه‌فی، وه عه‌لی کورپی حه‌سه‌نی کاشغهری و غه‌یری ئه‌وانیش له‌ شیخه زوره‌کان فه‌رمووده‌ی ئه‌گی‌پرایه‌وه.

وه له‌ ویشه‌وه ئه‌مانه ئه‌یانگی‌پرایه‌وه (محمدی کورپی ابراهیمی تو‌په‌شتی)، وه کوره‌که‌ی که ئه‌بو لیث ئه‌حمده‌ی کورپی عومه‌ر)، وه خاوه‌نی کتیبی (اله‌دایه‌)ش ئه‌فه‌رمووی: "گویم له‌ نجم الدین عومه‌ر بوو ئه‌یفه‌رموو: من

فهرمووده له پینچ سهدو په نجا شیخه وه ته گپرمه وه، وه هندی له دانراوه کانی نوم به سردا خوینده وه، وه له ویشه وه گویستی کتیبی (المسندات) بوومه هی خه صاف به خویندنه وهی شیخ و تیمام ظهیر الدین محمدی کوری عوسمان، وه ناوی شیخه کانی کۆکرده وه له کتیبیک و ناوی لینا (تعداد الشيوخ لعمر).

تیمامی نهسه فی دانراوی گه لیک زوره له فیکهو فهرمووده و که لام و غهیری ته وانیش له زانسته کان، له وانه:

- مجمع العلوم.

- التیسیر فی تفسیر القرآن.

- العقائد (که نه و مه تنهیه نیمه له و کتیبه دا شهرمان کردوه).

- شرح صحیح البخاری ناوی لینا وه (النجاح فی شرح کتاب أخبار الصحاح).

- نظم الجامع الصغیر: هی شهیبانی له باره ی فیکه وه.

- القند فی تاریخ سمرقند.

- طلبة الطلبة.

- قید الأوبد.

- الإشعار بالمختار من الأشعار.

- المواقيت.

ئيمامى ئيمه له سالى (٥٣٧) كوچى وه فاتي كردووه ره جمه تي خواى لى

بى.

^١ بروانه: (المجموعة السنوية على شرح عقائد النسفية)(ل٩) ط. إنتشارات كردستان

شہرحی عہقائیدی نہسہفی

حه قيقه تي شته كان جيگيرن

بسم الله الرحمن الرحيم

ٽيمامي نه سه في ره همه تي خواي لي بي نه فه رموي

قَالَ أَهْلُ الْحَقِّ: حَقَاتِقُ الْأَشْيَاءِ نَابِتَةٌ،

حه قخوازان فه رمويانه: حه قيقه تي شته كان سابيت و جيگيره ناتواني
ٽينكاري ٽهو راستيانه بكري كه له ده ورابه رماندايه، بو نمونه مرؤف
گيانداريكي ٽيريبيٽه به پيچه وانه ي پيکه نينکه رو نوسه ر چونکه ٽه کري به بي
ٽهو دوانه ش ته سه وري مرؤف بکري، بويه هه رکاتي ته سه وري مرؤف کرا
يه کسه ر ٽيريبيٽيه ت بو مرؤف سابيت ده بي، به لام ته صديقي پيکه نين و
نوسه ريٽي بو ناکري. مه به ست به (ٽه هلي حه ق) ٽه وه ٽه هلي سوننه و
جه ماعه يه، وه ٽه هلي سوننه ش ماناي وايه ٽه وانه ي که وا شوين سوننه ت و
ريبازي پيغه مبه رو هاوه لان و شوينکه وتوان که وتون، وه جه ماعه تيش ٽه وه
مه به ست پي ٽه وانه ي پيشووه که باسکرا کومه لي موسلمانان. وه ماناي
(حه قيش) ٽه وه حوکميکه به رامبه ري واقيع بي وه کوو خوي، وه به رامبه ر
حه قيش باتل هه يه، وه ٽه و شته ش که جيگيره ٽه وه وجوده اته: ٽه و
وجوده ي که له م گه ردوونه دا هه يه. ٽيمامي ته فتازاني نه فه رموي: "شتيش

ئەو مەوجودىيە كە جىڭگىرو تەحىقىقكراو، وە وجودىش چەند لەفزيكى بەرامبەرىيەكى ھەيە " . ك ه

پوختەى وتە: پروامان واىە كەوا حەقىقەتى شتەكان جىڭگىرەو ناوئىش لە شتەكان ئەنئىن وەكوو مرؤف و ئەسپ و ئاسمان و ماددەو ھەرچى ئەوئى ھەيە لەو وجودە، ئەمانە شت گەلئىكن مەوجودن ناتوانئى ئىنكارىان بكرئى و بگوتئى ئەمانە خەيالئىن چونكە سوفسطائىيەكان پىيان واىە ھەرچى ئەوئى لەو بوونەدا وجودى ھەيە ئەوئە لە خەيالئىك زياتر ھىچى تر نىيە كە ئەلئىن: بەس خەيال ئەكەين. پىم باشە ئەو جۆرە مرؤفانە بە دارئىك داركارى بكرئى تا بزائن لئىدانەكەيان خەيالئە يان حەقىقەت.

وَالْعِلْمُ بِهَا مُتَحَقِّقٌ خِلَافًا لِّلْسُوفِطَائِيَّةِ.

وہ ھەبوونى زانستىش بەو شتانەوئە لە رىئى تەصەورات و تەصدىقکردنەوئە تەحىقىقكراوئە گومانى تئىدا نىيەو سابىت بووئە لەبەردەممانە، بە پىچەوانەئى سوفسطائىيەكان كە ئىنكارى ئەو حەقىقەتە ئەكەن.^۲

^۲ سوفسطاء: ئىمامى تەفتازانى ئەفەرموئى: ناوئىكە بۆ حىكمەتئىكى پروكەشكراو زانستئىكى جوانكراو (واتە: بەپروكەش حىكمەتە كەچى لە ناوئەرؤكدا پوچچەو پىچەوانەئى حەقىقەتەكانە)، لەبەرئەوئى سوففا بە ماناى زانست و حىكمەت دئى، وە سطا بەماناى رازئىنراو ھەلئە دئى، لەوئە ناوى سەفسەطە وەرگىراوئە، ھەرئەكوو ناوى فەلسەفەش لە فەيلاسوفا وەرگىراوئە كە بەماناى خۆشەويستى حىكمەت دئى ياخود

وَأَسْبَابُ الْعِلْمِ لِلْمَخْلُقِ ثَلَاثَةٌ: الْحَوَاسُ السَّلِيمَةُ، وَالْخَبْرُ الصَّادِقُ، وَالْعَقْلُ.

هۆکاره کانی به دهسته‌یانی زانسته حقیقی و یه کلایی که ره‌وه‌کان بۆ خه‌لکی سیّ جوّره: "هه‌سته ساغه‌کان (چاوو گوّ و بۆن و تام و ده‌ست لی‌دان)، وه هه‌والیکی راستگو، له‌گه‌لّ عه‌قل.

فَالْحَوَاسُ خَمْسٌ: السَّمْعُ، وَالْبَصَرُ، وَالشَّمُّ، وَاللَّمْسُ، وَبِكُلِّ حَاسَةٍ مِنْهَا يُوقَفُ عَلَى مَا وُضِعَتْ هِيَ لَهُ.

پینچ هه‌سته‌کان ته‌مانه‌ن: بیستن و بینین و بۆنکردن و ده‌ست لی‌دان، جا به ههر یه‌کی له‌م هه‌ستانه له‌سه‌ر ته‌و شته ته‌وه‌ستی که بۆی دانراوه بۆ نموونه (چاو به‌س بینینی شته‌کانی بۆ دانراوه، ناتوانی بیستی، گوّ

حیکمه‌تی خو‌ش ده‌وی. جا هه‌یه له‌وانه ئینکاری حه‌قیقه‌ته‌کانیان کردووه و گومانی ته‌وه ته‌به‌ن که‌وا ته‌و شتانه وه‌هم و خه‌یالاتیکی پو‌چن ته‌مانه پینان ته‌گوتری: عینادیه‌کان. وه هه‌یانه ئینکاری ته‌و حه‌قیقه‌تانه ته‌کات و گومانی ته‌وه ته‌بات که‌وا ته‌مانه ته‌گه‌رینه‌وه بۆ بیروباوه‌ره‌کان، هه‌تا ته‌گه‌ر بر‌وای شتی‌کمان کرد که جه‌وه‌هره (ته‌نۆچکه‌و مادده‌یه) ته‌وه جه‌وه‌هره، وه ته‌گه‌ر عه‌ره‌زوو لابه‌لا بوو ته‌وه لابه‌لایه، وه ته‌گه‌ر قه‌دیم بوو ته‌وه قه‌دیمه، دروستکراو بوو ته‌وه دروستکراوه، ته‌وانه‌ش پینان ته‌گوتری: عیندیه‌کان (واته: ته‌وه‌ی لای من و تۆیه و بر‌وامان پپی هه‌یه). وه جوّریکی تریشیان هه‌یه ئینکاری زانسته ته‌کات به‌ ساییتکردن و ساییت نه‌کردنی شته‌کان، وه گومانی هه‌یه، وه گومانیشی هه‌یه له‌و گومانه‌ش که گومانی بر‌دووه، ته‌وانه‌ش پینان ته‌گوتری: لا ته‌دریه‌کان (واته: نازانه‌کان). بر‌وانه: (المجموعه السنیة علی شرح عقائد النسفیة) (ل ۱۰۳ - ۱۰۹).

بیستنی دهنگه کانی بۆ دانراوه ناتوانی ببینی، ئیتر هه موو ههسته کانی
تریش هه ریه کهو بۆ شتیك دانراوه، وه ئیمامی تهفتازانی ئه فهرمووی: "هیچ
رێگریه کیش له وهدا نیه کهوا خوای گه وره له دوا ی چاوه وه پهی بردن به
دهنگیش دابنی"، واته: هیچ رێگریه ک له وهدا نیهو ئه گه رپته وه بۆ خودا.

هه‌والی راست و یه‌ک به‌دوای یه‌ک

وَالْخَبْرُ الصَّادِقُ عَلَى نَوْعَيْنِ: أَحَدُهُمَا الْخَبْرُ الْمُتَوَاتِرُ، وَهُوَ الْخَبْرُ الثَّابِتُ عَلَى أَلْسِنَةِ قَوْمٍ لَا يُتَّصَرُّ تَوَاطُؤُهُمْ، عَلَى الْكَذِبِ، وَهُوَ مُوجِبٌ لِلْعِلْمِ الضَّرُورِيِّ، كَالْعِلْمِ بِالْمُلُوكِ الْخَالِيَةِ فِي الْأَزْمِنَةِ الْمَاضِيَةِ وَالْبُلْدَانِ النَّائِيَةِ.

هه‌والی راست و دروست دوو جۆری هه‌یه: یه‌که‌میان هه‌والی یه‌ک به‌دوای یه‌که، که هه‌والیکه جی‌گی‌ربوو له‌سه‌ر زمانی که‌سانیک یاخود گه‌لیک که ته‌سه‌وری ری‌که‌ه‌وتنیان له‌سه‌ر درۆ کردن لی‌بانه‌وه ناکری، ته‌مه‌ش واجب‌که‌ره بۆ زانستیکی زه‌روری و پی‌ویست، نمونه‌ی ته‌و جۆره زانسته‌ش وه‌کوو هه‌بوونی زانست به‌ پاشاکانی سه‌رده‌مه‌کانی رابوردوو و شاره‌ دووره‌کان ته‌وانه‌ی که نه‌مان بینیونه‌و خه‌ل‌کانیک بینییانه‌و هه‌واله‌کانیان نه‌قل کردون. تیمامی ته‌فتازانی سه‌باره‌ت به‌ هه‌والی ته‌واتور ته‌فه‌رمووی: "دوو فرمانی تیدایه یه‌که‌میان: هه‌والی یه‌ک به‌دوای یه‌ک واجب‌که‌ره بۆ زانست (واته: بۆته‌وه‌ی بروام پی‌ی هه‌بی‌ واجب‌ه)، ته‌مه‌ش به‌ زه‌روره‌ت پی‌ویسته بروامان پی‌ی هه‌بی، بۆ نمونه: تیمه له‌ نه‌فسی خۆماندا زانستمان به‌ وجودی مه‌که‌ه‌و به‌غداد هه‌یه که ته‌و زانسته‌ش به‌ هه‌وال پی‌مان گه‌یشته‌وه (ته‌وه له‌گه‌ل ته‌و که‌سانه‌یه‌تی که‌وا مه‌که‌ه‌و به‌غدایان نه‌بینیوه جا به‌ حوکمی ته‌وه‌ی وجودیان حه‌تمیه‌و بوونی ژیان تیایانداو

سەردانی خەلکی تر لە کاتی خۆی بۆ نیویان گشت ئەو هەوالانە پلە یەقینی و حەقین جینگای زەنن و گومان نیە بەلکوو واجبە ئەو کەسە ی کە نە ی بینووە پڕوا بەیینی چونکە مەحالی ئەو هەموو خەلکە درۆ بکەن).

دووهم: ئەو زانستە ی کە بەهۆی ئەو تەواتورپووە بەدەستتاتوووە ئەو زەروریە، لەبەرئەووە ی لە بۆ کەسە ی بەبەلگەهینەر و غەیری ئەویش لەسەر وجودی بەدەست دی، هەتا ئەو مندالانەش کە توانای ئەوویان نیە رینگای بەدەستەینان و ریکخستنی پیشەکیەکانیان بگرنە بەر (واتە: ئەو هەوالە بۆ ئەو مندالانەش موعتەبەر و زەروریە و کاتی کە بەدەستی ئەهینن لە حالیکدا ئەوان توانای تەصەورات و تەصدیقاتی مەنتقی و کەلامیەکانیان نیە)، بەلام هەوالی نەصرانیەکان بە کوشتنی حەزرتی عیسا سەلامی لەسەر بی، وە هەوالی یەهودیەکان بە پشتگیری کردنی دینی موسا سەلامی لەسەر بی ئەو تەواتوریکە قەدەغەکراوە "ك. ه. چونکە لەو کاتە ی کە گەرەمان مەسیح بەرز کرایەووە کەسیکی تر شکلی مەسیحی بەبەردا کرا کە لە عیسا دەچوو، جا ئەویان لە خاچدا، لەو کاتە ی ئەو خەلکانە ی کە لە نزیکییەووە بوونە، وە ئەوانەش کە لە دوورەووە بوونە سەیریان کردوووە ئەووە عیسا یە، جا کاتی ئەو لە خاچدراوە کە مرد ئەووە لە شوینیکیان دانا دواتر هاتنە لای جەنازە کە کەچی جەنازە کەش نەما بوو، ئیتر ئەو خەلکەش لەووە سەر سورما بوون ئەگەر ئەمە مەسیح نیە ئە ی مەسیحی راستەقینە ی ئیمە لە کوپپە.

وه ته گهر ته ویشته نهی جهسته که ی له کوښیه، جا ته وه خه لکه ته و واقعیهی
 ههر یه که و به جوړیک لیکدایه وه هه بوو له سهر ته وه ریکه وتن که و مه سیخ له
 خاچدراوه به لام بی ټاگان له وه چونکه قوتابیه کانی له وه ټاگادار کرابوونه وه
 له لایهن خودی عیساوه که و ته و بهرز ده کریتته وه بو ټاسمان، ته و نه له
 خاچدراوه، وه نه کوژراویشته، جا هه والی نه کوژران و له خاچنه دانی نه وه له
 دوی نه وه نریکه کانی خوځیان لی ټاگادار کرابونه ته وه وه ته وانه ی که گوتیشیان
 له خاچدراوه و کوژراوه به هه مان شیوه تا گه یشته سهرده می ټوگه ستین له و
 سهرده مه دا یه کتاپه رسته کان که له سهر ری ټی هه واریه کان بوون ته و اتوری
 قسه کانی ته و ان ته به ننی نه کراو قه بول نه کرا له لایهن پاشاوه چونکه له
 بنه رته دا پاشا بته پرست بوو ته ی ویست عه قیده یه کی ته جسیم و به
 جهسته کراو ته به ننی بکات، وه له بهر بهر ژه و وندی ده سه لاته که شی ته وه بوو
 گه یشتنه ته و ته و اتوره دروینه ی که و له خاچدراوه و کوژراوه و عه قیده ی سی
 کوچکه که ش ته به ننی کرا باوک کوړ پرووحی پیروژ، که باوک: خودایه، وه
 عیسا ش: کوړی ته وه، وه رچی قودسیش: تی که ل بوونی خودایه بو نیو
 جهسته ی مه رپه مه و تی که ل بوونیه تی به جهسته ی عیسا، خودا په نامان
 بدات. ته وه ی ته و ان ته و اتوری کی دروینه یه به و به لگانه ی پیشووتر، وه
 له وه ش که خودا حقیقه تی ته و وه زعه ی که روویدا بو مرؤقیایه تی روونی
 کردو وه ته وه له که لامه که ی خویدا.

جا ئىمامى تەفتازانى رەخنەى ئەوانەى ھىناوہ كە ئىنكارى ئەوہ ئەكەن كە ئەلئى: ئەگەر گوترا: ھەوالئى ھەر يەكئىك جگە لە زەن شتئىكى ترى لئوہ وەرناگىرئى، وە دانە پالئى زەننىكىش بۆ لائى زەننىكى تر ئەوہ دلئىابى لئى وەرناگىرئى، وە ھەرودھا دروستىتەى درؤى ھەر يەكئىك ئەوہ درؤى كۆمەلئىكىش واجب ئەكات، لەبەرئەوہى ھەمان ھەوالئى (ئاحادە) تاكە كەكانە.

ئىمەش ئەلئىن: ئەكرئى لەگەل كۆمەلەبوويەك بئى لەگەل تەنيا و تاكدا نەبئى، وەكوو ھىزى ھەبئىكى گرئدراو لە مووہكان (واتە: وەكوو نمونەى ھەوارىەكان كە واقىعەكەيان بەچاوى خؤيان بىنى بو).

وہ ئەگەر گوترا: زەرورىاتەكان جىاوازى راجىايەتى تىناكەوى، ئىمەش ئەزانىن كە ھەبوونى زانست بە كەرت بوونى يەكدانە بۆ دوو نىوہ بەھىزترە لەو زانستەى بە وجودى ئەسكەندەر كە ھەيە، وە موتەواتىرئىش كۆمەلئىك لە ژىرمەندەكان ئىنكارىان كردووہ كەوا زانستى لئى وەرئىگىرئىت وەكوو سومەنىەكان ياخود سەمەنىەكان لەگەل بەراھىمەكان.

ئىمەش ئەلئىن: ئەمە قەدەغەكراوہ، بەلكوو جىاوازى ھەيە لە جؤرەكانى زەرورىەت ئەمەش بەھؤى جىاوازى لە خو پئوہ گرتن و راھاتن و عادەت و مومارەسەو ئەو خاتىرانەى كە بە مئىشكەكاندا دئى و تەصەوراتى لاپەنەكانى ئەحكامەكان، كەم جارائى خىلافى تئى ئەكەوى تەنھا لەبەر خؤبەگەرەزانىن و

سه ركه شى كردن تيايدا، وه كوو سوفسطائيه كان له هه موو زه رورپياته كاندا".

ك ه^۳

والنوع الثاني: خبر الرسول المؤيد بالمعجزة، وهو يوجب العلم الاستدلالي، والعلم الثابت به يضا هي العلم الثابت بالضرورة في التيقن والثبات.

جوړى دووهم: هه واليكي پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم كه پشتگيرى كرابى به موعجيزه، نه وهش زانست واجب نه كات و نه كرتيه ئيستدلال و به لگه يه كى عه مه لى له سه ر هه بوويه تى خداو راستيتى دين و په يامبه ره كه ي، وه نه و زانسته ي كه جيگير بووه به هه والى پيغه مبه ره وه - صلى الله عليه وسلم، وه كوو نه و زانسته جيگيره زه رورپه وايه، وه كوو به ره هه سته كان و به ديه ي و بى تيرامانه كان و موته واتيره يه ك به دواى يه كه كان له دلنيابى و ئيحتيمال نه كردنى هه بوويه تى دژ، وه له جيگيريدا، واته: ئيحتيمال نه كردنى لاچوونى نه و يه قينه به هو ي گومانه وه، چونكه زانستى كه به ماناى بيروباوه ريكى به رامبه رى لازم و جيگير دى. موعجيزه ش كاريكى له عاده ت به دهره، به كورديش پيى نه گوترى پهرجوو، جا مه به ستيش له و موعجيزه يه دهرخستنى راستگويه تى نه و كه سه يه كه وا بانگه شه ي نه وه نه كات كه پيغه مبه رى خوايه صلى الله عليه وسلم.

^۳ (هه مان سه رچاوه ي پيشوو) (ل ۱۳۵).

عهقل

وأما العقل فهو سبب للعلم أيضاً، وما ثبت منه بالبدیهة فهو ضروري، كالعلم بأن كل شيء أعظم من جزئه.

وه سبب اربء به عهقلیش به هه مان شیوه هوکاریکه بو زانست، وه شهوهی له ویشه وه جیگیر ئه بی به به دیهیه تی و بی تیرامانی شه وه زه پروریه و واجبه قه بول بکریت، وه کوو شه و زانسته به دیهیه عهقلیه که ئه لی: هه موو شتیک گه وره تره له به شه که ی، شه شه شتیکی سابیته عهقلیه و به بی تیرامان هه موو که سیک شه یزانی.

عهقل: هیژیکه بو نفس ئیتر به هویه وه ئاماده شه بی بو زانسته کان و په ی بردنه کان، شه مهش شه و ماناییه به وه تهی شه وان که ئه لین: سیفه تهی غه ریزه یه که که زانسته زه پروریاته کان شوینی شه که ون له کاتی ساغ و سه لامیتهی ئاله ته کان (واته: پینج بهر هه سته که). وه گو تراویشه جه وه هریکه په ی به و شتانه شه بات که ئاماده و دیار نین به هوی ناوه نده کانه وه، وه په ی به به ره هه سته کانیش شه بات به هوی بینینه وه.

وما ثبت بالاستدلال فهو اکتسابی.

وه شه وه یشی که ده سه لمیندری به هوی تیرامان له به لگه وه شه وه زانستیکی په یدابوو به ده سته ستراره، که ده سته پیگردنی هوکاره کانه به

ویسته وه، وه کوو بیرکردنه وهی عهقل و تیروانینی له پیشه کیه کان لهو شتانهی که نه کرینه به لگه، وه ههروه ها وه کوو جولانه وهی پیلووی چاوو وینهی نه مانهش له به رهسته کان، جا به دههستخستراو گشتگیرتره له ئیستیدلال، له به رهئه وهی ئیستیدلال به هوی تیروانینه وه به دههست دیت، بویه هه موو ئیستیدلالیه که به دههستخستراوه نه ما هه موو به دههستخستراویک ئیستیدلالی نیه، وه کوو بینین، نه وهش به ویست و ئیختیار به دههست دی، به لام زهرووی نه وه نه گوتری: له به رامبه به دههستخستراوه، وه راقهی نه وه نه کات که ناکری به دههسته پنهانه کهی نه ندازه کراو بی بو خه لکی، وه نه شگوتری: له به رامبه به دههستیدلالیه، وه راقهی نه وه به دههسته اتوو نه کات که به بی فیکرو تیروانینه وه به دههست دیت له به لگه دا.

جا لیروه هه ندیکیان نه و زانستهی که به ههسته کانه وه به دههست دی نه وه به دههستخستراوه، واته: به دههسته اتوو به هوی راسته خوی به شداری کردنی هۆکاره کان به ویست و ئیختیاریه وه، وه هه ندیکیشیان پیمان وایه: زهروویه، واته: به دههسته اتوو به بی ئیستیدلال و به لگه.

ئینجا ئیمامی ته فتازانی نه فه رمووی: "نه وه ده رکهوت که وا خاوه نی کتیبی (البدایة) دژایه تی تیدا نیه که نه لی: بیگومان زانسته به دههسته اتوو دروستکراو دوو جزه: زهروویه وه کوو نه وهیه که وا خوی گه وره دروستی نه کات له نه فسی به نه دا به بی به دههستخستن و هه لبژاردنی

ئەو، ۋەكوو بوونى زانست بە وجودى خۇى و گۆرانى ئەحوالەكەى، ۋە جۆرى
دوۋەمىش بەدەستخستن ئەۋەش خۋاى گەورە لەودا دروستى ئەكات بەهۆى
بەدەستخستنى بەندە، واتە: لەگەل راستەوخۆىى ھۆكارەكانى".

ئىلھام

والإلهام ليس من أسباب المعرفة بصحة الشيء عند أهل الحق.

وہ ئىلھامىش يەككىن نىيە لە ھۆكارەكانى مەعرفەت بۆ بەراستدانانى شتېك لاي ھەقخووازن. ئىمە لە پېشەكى كىتېبى (زانستى كەلام و جى دەستى مەنھەجىتتەكەى لە فىكرى ئىسلامىدا) باسىكى درىژمان لەسەر نەزەرىيەى مەعرفەت نوسىوہ ئەوہمان سەلماندوہ كەوا دوو جۆر ئىستىدلالمان ھەيە نەزەرى و ەمەلى، كە ھەر يەكەيان بۆ مەقامىك بەكاردىن بۆ نمونە: موعجىزە گەورەترىن ئىستىدلالى ەمەلىيە، وە خویندىنى كىتېب جا ھەر جۆرىك بى ئەوہ ئىستىدلالىكى نەزەرىيە، جا ئىلھام ئىستىدلالىكى ەمەلىيەو گومانى تىدا نىيە، ئەوہى ئەيەوى زياتر لەو بوارە شارەزاتر بى ئەتوانى بگەرپتەوہ بۆ ئەو كىتېبەمان.

ئىمامى تەفتازانى ئەفەرمووى: "ئەوہى بەرووكەشى ئەو وتەيەوہ ديارە كەوا ئىلھام ھۆكارىك نىيە بۆ بەدەستھىننى زانست بۆ تىكرای خەلكى، وە ئەشگونجى بۆ ئىلزامكردن بى لەسەر غەيرى تر (واتە: بەكارھىننى وەك بەلگەيەك بۆ ناچاركردنى نەيار)، ئەگىنا ھىچ گومانىكى تىدا نىيە زانستى لىوہ بەدەست دى، وە لە ھەوالىشدا وتە لەسەر ھاتوہ، وە لە زۆرىك لە سەلەف گىردراوہتەوہ". ك ه

گهردوون دروستکراوه

وَالْعَالَمَ بِجَمِيعِ اجْزَائِهِ مُحَدَّثٌ“ اذ هو أعيان وأعراض، فالأعيان ما له قيام بذاته، وهو إما مركب، أو غير مركب، كالجوهر، وهو الجزء الذي لا يتجزأ،

جيهان به تیکرای به شه کانیه وه دروستکراوه، که ئه عیان و ئه عرازن، ئه عیان ئه وه یه: که راگیره که ی به زاتی خو یه وه تی، وه یان پیکه یئراوه وه کوو جهسته، یا خود پیکه یئراوه وه کوو جه وه هر (ته نۆچکه وه گهردو گهردیله) که به شیکی هیئنده بچوو که دابه ش نابی.

ئهم جیهانه گه وره وه وه ی له نیویشیه تی جگه له خوی گه وره نه بی گشتی دروستکراوه، وه بۆیه ش ناوئراوه به عالم چونکه له بهرته وه ی نیشانه یه که له سهر وجودی به دیه یئره که ی، جا ههرچی ئه وه ی هیه له ئاسمانه کان و زهوی به عهرش و ئاویشه وه بگره گشتی له نه بوونه وه هیئاویه ته وجود، وه له پیش ئه وانیشدا هیچ شتیک نه بووه جگه له خوی مهزن نه بی، خوی گه وره ش بی شوین و زه مه نه، دوی ئه وه ش که بوونه وه رانی دروستکرد ههر له سهر حاله تی پیش دروستکردنه که یه تی ته نیا ته جه للی ته کات و کرداری خوی دهرته خات به زانستیکی ته زه لی، بی ئه وه ش ده ستپیک هه بی بۆ ئه وکاره، چونکه سیفاتی خودا قه دیمه، هیچ که سیک موخاله فه ی ئهم عه قیده پاکه ی ئیسلامه تی نه کرد ئیلا فه یله سووفه کان

نەبى ھەندى ڪە پييان وابو ئاسمانە ڪان و مەوادى ناوى و شيو ە و شكلى ٺەو ە
ھەر ھەبوو ە قەدیم بوو ە لە گەل ځوادا، وە توخمە ڪانىش بە ماددە ڪانىو ە، وە
شيو ە ڪانىشيانە و ٺەو ە ھەر ھەبوو ە قەدیم بە قەدیمە تىكى جوړيتى،
ھەر وەك يەكى ە لە زاناکانى ئيسلاميش لە چەندین شوینی ڪتیبە ڪانى ځوى
پيى وايە لە ڪە مالى زاتى خوايە ڪەوا ھەر لە ٺەزەلدا لە گەل ځوايە
مەخلوقات ھەبى. ٺەو برۆاى بەو ە ھەيە ڪە ٺەم دونيايەى ٺيمە دروست ڪرايە،
بەس برۆاى بەو ە نيە ڪە بەر لە گەردوون ھيچ شتتیک نەبووبن، زاناکانى
ئيسلاميش لە ڪتیبە ڪانىان رەددى ٺەويان داو ەتەو ە، ليرەدا ناتوانين
مونا قەشەى لەسەر بکەين، بەس لە شەرحى (قەواعيدى عەقائيدى ئيمامى
غەزالى) رەحمەتى ځواى لى بى مونا قەشەمان لەسەرى ڪردو ە.

عەرەزۇ جەۋھەر

والعرض ما لا يقوم بذاته، ويحدث في الأجسام والجواهر، كالألوان والألوان والطعوم والروائح.

عەرەز واتە: لابهلا، ئەۋەيە كە راگېرەكەي بەزاتى خۆيەۋە نىيە، ۋە دروست ئەبى لە جەستەكان و جەۋھەرەكان، ۋە كور رەنگەكان و كەۋنەكان و تامەكان و بۆنەكان.

عەرەز ۋە كور سىپىيەتى و رەشىيىتى و ئەۋەي لەۋ نىۋەندەدايە لە رەنگەكان لەبەرئەۋەي بەزاتى خۆي جىگەيەك ناگرى واتە: كار ناكات بە تەنيا لە بۆشايى و فەراغدا. ۋە كەۋنەكانىش ئەۋە كۆي كەۋنە كە برىتيە لە كۆبۈۋنەۋەۋە جىبابۈنەۋە، ۋە جولانەۋەۋە ۋە ستاۋىتى، جا ئەكۈنەكان لە عەرەزەكانن لەبەرئەۋەي جىگەيەك ناگرى بەزاتى خۆي بەلكور بۆ ئەۋەي جىگەيەك بگرى شوين غەيرى خۆي ئەكەۋى (واتە: ھەتا وجودى ماددە ئەبى جولانەۋەۋە ۋە ستان و جىبابۈنەۋە كۆبۈۋنەۋە روونادات).

ۋە بۆ زياتر ئاشنابۈۋن لەسەر عەرەز علامەي سەيد شەرىفى جورجانى ئەفەرمۈۋى: "ئەۋ مەوجودەيە بۆ ھەبۈنى وجودى خۆي پىۋىستى بە شوينىك ھەيە، كە پىيەۋە راگېر ئەبى، ۋە كور رەنگ بۆ ھاتنەكايەۋەي وجودى رەنگىتتەكەي ئەۋە پىۋىستى بە جەستەيەك ھەيە تاۋەكور تىكەلى

بئى و راگير بئى پئيهوه، وه عهزهكانيش دوو جوړن: نزيكبوو له زات،
 شهوش بهشهكانى كوټهبيتهوه له وجود (واته: ههبوويهك)، وهكوو سپيهتى و
 رهشيتتى. وه نزيك نهكراوه لهزات، شهوش بهشهكانى كوټابيتهوه له وجود،
 وهكوو جولانهوهو وهستان. وه عهزهزى گشتيش: گشتيهو گوتراوييکه لهسهر
 تاكهكانى يهك حهقيقهت، وه غهيرى شهوش وتهيهكى عهزهزیه، جا
 مهبهست به وتهى ئيمه: غهيرى شهوش وه جوړو فصل و تايهت دهرتهچيت،
 لهبهرتهوهى ناگوتري ئيللا لهسهر يهك حهقيقهت نهبي بهتهنيا، وه مهبهست
 به وتهى ئيمه: وتهيهكى عهزهزیه شهوش جنس دهرتهچي، لهبهرتهوهى
 وتهيهكى زاتيه. وه عهزهزى لازم و پئويست: شهوش ريگرى له جيابونهوهى
 شهكات له ماهيهت، وهكوو نوسهرايهتى سهبارت به مروقه بههيزهوه لئى
 (وهربگيريتهوه). وه عهزهزى جيابوش: شهوش ريگرى له جيابونهوهى
 ناکات له شتيك جا يان بهخييراى لا شهكهوى، وهكوو سووربوونهوهى كهسى
 له حالتهى خهجاليتتى، وه زهرديتى پياويش له حالتهى نهخوشى و ترس، وه
 ياخود بههيواشى لا شهكهوى، وهكوو پيربوون و لاويتتى^٤.

وه ههروهها سهيد شهريفى جورجانى و ئيمامى مونناوى دهربارى
 جهوهر شهفهرموون: ماهيهت و چيهتیهکه کاتى که دهرتهكهوى له
 (شهعيانهكان) شهوانهى که راگيرو وهستاون به زاتى خويان، نهك له دانراودا،

^٤ (التعريفات)(ل ١٥١) العرض.

ئەمەش سنووردار كراوه له پینجان: هەیولی (واتە: تەنۆچكەى وردو گەردو
 گەردیلەو لەوانیش بچوكتەر، كاتى خۆى بەو گەردو تۆزو خۆلە وردانەیان
 ئەگوت كاتى كە خۆر لە پەنجەرەیه كى ئەدا ئەو گەردە بچوكانەى لى بەدیار
 ئەكەوى)، وە شیۆه، جەستە، نەفس و، عەقل، لەبەرئەوهى یان بە تەنیان
 یانیش بە تەنیا نین، جا ئەوهى یەكەم: یان پەیوهەندى بە جەستەو ئەبى بە
 پەیوهەندیە كى مشورخۆرىتى و راپەراند یاخود پەیوهەندى ناكات، یەكەم:
 عەقل، دووهم: نەفس، ئەوئەش ئەبى بە تەنیا ئەبى جا یان پیکهینراو ئەبى
 یانیش نا، یەكەم: یان جەستە، دووهمیش: یان حالە یانیش شوینە. یەكەم:
 شیۆه، دووهمیش: هەیولیه، وە بەو حەقیقەتە جەوهەرە گوتراوه لە
 زاراوهى پیاوانى خوا بە نەفسى رەجمانى، وە هەیولی گشتى، وە ئەوهیشى
 لییهوه دیارى ئەكرى ئەوه بووئە هەبوویهك لەو هەبوانە بە وشەكانى
 خوایهتى. خواى گەوره ئەفەرمووى: (قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي
 لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا) الكهف: ۱۰۹.
 واتە: تۆ ئەى پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم پیاوان بلی: ئەگەر دەریا
 مەرەكەب بى بۆ نوسینی وشەكانى خواى گەوره ئەوه دەریا تەواو ئەبى
 پیش ئەوهى وشەكانى خواى گەوره تەواو بن، هەرچەند ئەوهەندى ئەو
 دەریایەو دەریای تریش بەینین بۆ یارمەتیدانى چونكە زانست و زانیاری
 خدا سنوورى نیه. وە بزانه جەوهەر دابەش ئەبیت بۆ بەسیتیكى رووحانى

وهكوه عهقلهكان و نهفسه تهنياكان. وه بهسيتيكي جهستهبي وهكوه
 توخهكان، وه بو پيكهينراو له عهقلدا بي لهدهرهكي وهكوه چيهتي
 جهوههريتيه پيكهينراوهكان له جنس و فصل. وه بو پيكهينراو له
 ههردوو كياندا وهكوه سي پهدابووهكه. (سهبارت به جنس و فصل بو
 نمونه: گشتيهت جنسهو هه موو گشتياتهكان له خو ئه گري، جنسي نزيكمان
 ههيه وهكوه گيانداريتي بو ئينسان، وه جنسي دووريشمان ههيه وهكوه
 جهستهيهكي نامي (غير جامد) بو ئينسان. فصليش: گشتيه لهسه رشتيكا
 ههله گيري له وهلامي هه رشتيكا ئه وه جهوههريتي خويدا وهكوه
 ژيريبيژيتي و ههستياريتي. وه فصلي راگيريش: ئامازهيه به به شيك كه
 لهناوهوي چيهتیه، وهكوه ژيريبيژيهت كه لهناوهوي چيهتي ئينساندايهو
 راگيره بوي، چونكه بهبي وجود بو ئينسان نيه له دهروهو زيهندا).^ه

^ه (التعريفات) (ل ٨٥-٨٦-١٦٧) الفصل - الجنس - الجوهر. وه (المواقف على مهمات
 التعاريف للعبد الرحيم المناوي) (ل ١٣٢).

ماددهو خودا

يا مادده بهر له خودا هه بووه؟!

يا خوا بهر له مادده هه بووه؟!

يا ههر دوو كيان به يه كه وه هه بوونه؟!

به پي ياساي زنجيره يه كه به دواي يهك: ته وه يه كه م گومرپاييه، چونكه مادده خواي دروستكردووه، به زهروپه تي عه قليش مه حاله مادده يهك خاوه ن ويستيكي ره ها بخولقييني، دواتر مه حالتي دووه ميش كي مادده كه ي دروستكردووه؟ چونكه له و كاتدا مادده ت كردووه ته خاوه ن ويست و تپرا ده و خودا، له وه وه ته وانهي ته لين مادده هو كاري هه موو شتيكه و خاوه ن ويستيكي ره هايه و له ده ره نجامي روودا وه كاني ته و ته م گهردوونه ناوازه يه دروستكراوه، ته مهش كوفري شيو عيه ت و مادده گه راييه كانه، كه هه بووني گشت ته و رووداوانه بو مادده يه كي رووتي بي خاوه ن ويست ده گه ريننه وه، به ياساي زنجيره يه كه به دواي يهك په ت ته كرپته وه، بو نمونه: تيمه ي مرو قايه تي و مادده و گهردوون له مادده و گهردووني تر دروست بووينه ته واني پيش تيمهش له پيشه خويان تير بو هه ميشه يي و ته زه لي ته و زنجيره يه ته روات و كو تايي پي ناي، ته مهش به زهروپه تي عه قل په ت كرايه وه وهك له سه ره وه تاماژه مان پيدا.

به پیی یاسای پهسندکردن بهبی پهسندکهریک یاخود بهبی ههبوونی
 زالکهریک: نهکرا ماده ههبی وه نهشکرا نهبی، جا کی بووه پالنهری بو
 جولانهوهو تهقینهوهو دروستکردنی شتهکان؟ جا لهمهوه یا خوا بهر له مادهه
 ههبووه نهوهش زهروپهتی عهقله که داخواری نهوه نهکات چونکه ههموو
 بهدیپهینراویک بهدیپهینهریکی ههیه، نهو مادهیه لهو مادهیه دروستبووه
 تاکوتاییه کهی له عهدهم بهویستی خاوهن ویستیک هاتوته کایهوه، لیپردها
 خودا زالکهره کهیه. وه بهو یاسایه نهوه پهدت نهکریتتهوه کهوا مادهه بهر له
 خوا ههبوویت، وهک گوتمان یا مادهه بهر لهخوا ههبووه یانیش خودا بهر لهو
 ههبووه، نهبی یهکلا پهسند بکریت و زال بکریت، چونکه به زهروپهتی عهقل
 مهحاله یهکی پهسند نهکری گهر مادههت پهسند کرد نهوه مادهیه کی بی
 ئیرادهت کردووهته خودا. نهوهش مهحاله پهسند بکری چونکه مادهه
 شتیکی ریژهیی و گوزاو خاوهن بی ئیرادهو کویرهو شوین و زهمه نیکی
 ریژهیی داگیر کردووه بویه زهروپهتی عهقلی و زانستی داخواری نهوه نهکهن
 خاوهن ویستیکی پهها پهسند بکری که وجودی واجبه واته: پیویسته وجودی
 ههه ههبووی و له دهرهوهی نهشیی و مومکیناتهکاندا بی که نهویش الله یه
 جل جلاله، وه دواتر کی وجودی دا به مادهه؟ کی ریکی خست؟ کی نهو
 ههموو وردهکاریه ی پیدا؟ چون گوزان لهزاتی روویدا؟ نهگهر هیزیک نه
 کارانهی نهکردیبت ناخر چون مادهیه کی بی ئیرادهی کویر نهکریتته خاوهن
 ئیرادهیه کی پههاو هاوشانی خوایه کی مهزن بکری؟!

ياسای دهور: وه به ياسای دهوريش ته وه رٲت ته کريته وه، بۆ نمونه: زهيدو به کړو عه مر سيّ وجودن، بازنه يه کي دروستکراويان دروستکردوه چۆن؟ زهيد له به کړ دروستبووه، وه به کړيش له عه مر دروست بووه، وه عه مر يش له زهيد دروستبووه، ته مجاره به پيچه وانه شه وه زهيد له به کړ دروست بووه، به کړيش له عه مر، عه مر يش له زهيد، به زه رٲرٲتي عه قليش ته و ياسايه هه ميشه يه تي مادده رٲت ته کاته وه به وه ته و مادديه له و مادديه دروست بووه ته وه ي تريش له وي تري پي شه خو ي، له وه وه بازنه يه ک پيک ته هي نن وه خوداش له وان ته وان يش له خودا ته مهش باتله و ته بي سنووريک بۆ مادديه کي بي گيان دابنري، بۆ يه ته بي له سهر زاتي رٲهاي واجبي وجود که خودايه بووه ست ي، که ته و به دي هينه ري ته م مادديه.

وه سه باره ت به گريمانه ي سي يه ميش يا ههر دوکيان به يه که وه بوونه: ته وه مه حاله جولانه وه ي مادده و هه ساره کان و مادده کان له خولگه کاني خو يان خولانه وه کانيان يان جووته يان تا که يان يش تا ک و جووت بۆ نمونه: که له ته ستيره کان سوورانه وه کانيان به دهور ي خو يان يان ژماره يه کي جووت ده رته چي يان يش تا ک، بۆ نمونه بيست و پي نچ هه زار مليار جاره به دهور ي خو ي ته سوور پي ته وه، وه يا خود بيست و چوار هه زار مليار جاره به دهور ي خو ي ته خولپي ته وه، له وه وه به زه رٲرٲتي عه قل ته بي يه کي له و ژمارانه ده ربي چي، ههر کاتي کيش ده رچوو نيشانه ي ده ست يي کي دروستبوون و خولانه وه که ي

دهست پي ته کات، به مهش ته چي ته نيو بازنه مومکينات واته ته شييه کان که ته کران وجوديان هه بي و نه بي، وه ته گهر ههر پيداگريشن له وهی که له گهل خواهيه هه بووبن واته قه ديم بووبن له گهل خواهيه ته وکاته خودا خاوهن ئيرادهيه کی موخه ييه رو سه ريشک نيه واته: بکه ری سه ريشک نيه له دروستکردنی شته کاندای، به لکوو به زه روره ته له و ده رچوه، ته وهش دژايه تی ئيرادهی ته و ته کات، وه هه روه ها ماددهش نايته کاتينيکی مومکيني وجود به لکوو ته بيته واجبی وجود واته: هه بوونی پيوست ته کات جا له هه موو باره کانيشدا به زه روره تی عه قل ته وه پووجه ل ته بيته وه که وا مادده له گهل خودا وجودی هه بووبی، وه يا خود بهر له و هه بووبی، به لکوو به دييه نراوه به خواستی ئيختيارو سه ريشک، ته وهی نوسيشمان بر وای هه موو موسلمانان و فهيله سووفه موته که لليمينه کانه جگه له هه ندي فهيله سووف و زانای موسلمان نه بي، ته مانهش گشتی له و بابه ته گومرا بوونه و، ئيمامي غه زالی ته کفيري ته و بيرو بوچوونه ی کردوه که وا هه بوويه تی هه ميشه بي، وه چ هه بوويه تی جوړيتی. ته ما زاناکانی ئيسلام وه ستاون له ته کفيرکردنی هه ندي له و زانايانه، ته ما بوچوونه کانی ته وانيشيان پي کوفرو گومرايهه.

وه هه روه ها زانا موته که لليمه ئيسلاميه کان به جوانی ته و بابه ته يان خستوه ته بهر دیدی خوينه ران.

مانای خالیق هیئانه کایه وهی شتی که له نه بوونه وه، بهر له گهردوون و دواى گهردوونیش فهراغ واته: بۆشایی رهها بوونی نیه، بهلکوه تهنها زاتی خوایه بهرههایی و بیسنور که کۆتایی پی نایی و تهتوانی میلیارههاو بهبی ههژماریش گهردوون و عهړشی تریش بخولقیینی، وه تهشتوانی له وهی ئیستاکه بچووکتریشی بخولقاندایه. جا شه وهی له ناو گهردوونیش له نیو فهراغیککی ریژهیی و نیسییه، چونکه به بهرچاوی تیمه فهراغه تهما له حهقیقه تدا فهراغ نیه.

بیردۆزی ژییبه بی ههژمارو بی سنورهکان (الأوتار الفاتقة) بیئشنیاری شهو بابتههی کردووه تاوه کوو حهلی شه ئیشکالییه ته بکات که تهلی: ژییبه بی سنورهکان وه کوو سهنفۆنیایهک وایه که مؤسیقا لی نهدری و دهنگهکان دروست شه بی بههوی ئاماژه کهی دهستی داره بچووک کهی ئاماژه که ره که وه، له وه وه ژییبه بی سنورهکان واته: دهزووه باریکه بی سنورهکانی گهردوون لار ته بنه وه و تهله ریینه وه، ته نۆچکه وردهکان پیئک ته هیئن وه کوو کوار که کان و تهلیکترۆن و پرۆتۆن و ناوک و ته نۆچکه کانی تر، له وانه شه وه گهردو گهردیله پیئک ته هیئن، له وانیشه وه مادده، له ماده شه وه توخه کان، له توخه کانیشه وه گهردوون و ههرچی شه وهی ههیه له وجود.

شه وانیش ره خنه یان لیگیراوه، چونکه تهنها خه یالیکی فهلسه فیه و یهک بهلگهی فیزیکی له سهر نیه، وه ههروهها شه دهزووه بی سنورانهت له کوی

هیناو کئی دروستی کرد؟ ته گهر بلئی هه یولیه. ئە ی باشه کئی هه یولیه که ی دروست کرد؟ وه ههروهه ناویان له وه لهره لهرانه ناوه به عهدهم، واته: نه بوو، له کاتی کدا تو باسی لهرانه وه ی ژئییه بیسنوره کان ده که ی، باشه ئە ی خودی ئەو ژئییه بیسنورانه وه لهرانه وه که به لگه نین له سه ره وجود؟ عهدهم لیڤه دا چ مه فهوم میکی هه یه؟ وه ههروهه ها ئیوه ژئییه بیسنوره کانتان کرده خوداو بوویه ئە زه لی به هه میشه یی، ئە مهش به زه وره تی عه قل پووچه ل ئە بیته وه وهک له پی شه وه باس مان کرد، چونکه یا ژئییه بیسنوره کان خودان که شه وهش مه حاله، یانیش خودا ده زوه بیسنوره کانی دروست کردن له فه راغی کی ریژه ییدا، فه راغی ریژه یی جودایه له گه ل فه راغی ره ها، فه راغی ره ها راگیر نیه به هه یچ شتی ک، ئە ما فه راغی ریژه یی راگیره به فیعلی خودا، وه خوداش فه راغ نیه، چونکه یه کئی له ناوه کانی خودا سه مه ده که له یه کئی له ریوایه ته کاند هاتوه به مانای (الذی لا جوف له) واته: ئەو زاته یه که وا بو شایی نیه، جا ئەو فه راغه ریژه ییه ی ئی راده کردوه به ئی راده یه کی هه ره هه بووی واته ده ستی کی نیه بو ئی راده ته نیا ده ره که وی له و واده یه دا چونکه خودا هه موو رۆژی کاری ده ره ته خات، ئەو رۆژو زه مه نهش به نیسه بت ئیمه یه نهک به و. جا لیڤه ته پرسین یان ژئییه بیسنوره کان به ره له خودا هه بوونه، که مه حاله، یانیش له گه ل ئەو هه بوونه، شه وهش مه حاله به یاسا کانی سه ره وه، یانیش له باز نه ی مومکینات و شه شییدان و دروستکراون که هه ره شه وهش شایه نه به و مه خلوقه.

وه ئه وهش بزانه: هه رشتتیکى بووى له ده ره وهى گهردوون ئه وه فهراغیکی
نیسبى و ریژهی تهقدیر نهکات به تهقدیرکراویکی نهزهلئى بو خهلق و
ئه مره کهى (که خهلقه کهش ماددهیه که وه ئه مره کهش ژیان و جوولانه وهى
ماددهیه که، وهك خودا ئه فهرمووی: (پرسیارت لئى نه کهن ده باره ی رووح،
تۆش پێیان بلئى: رووح له ئه مرو فهرمانى خودایه) ئه وان پرسیاریان له
چیه تی رووح کرد، جا رووحیش به یهك دهنگى زاناکان دروستکراوه، رووحیش
ژیانى جهستهیه و جهستهی پراگیر کردووه، جا لیڤه دا ئه وه بینه پیش چاوت
هه رچى له وجوده رهشى که وه ته نیا خودا وجودى هه یه، ئینجا بوونه وهران
بهینه وه زیهنت، هه یچ له خودایه تی خودا ناگۆڤى خودا سابیته و هه رچى له
گهردوونیشه پراگیره به توانستى ئه وه هه رگیز له گهلا بوونه وهرانیشى تیکهلا
نابى هه رگیز مرۆف ناگات به خودا چونکه سنوورى نیه، وه له خۆشت بو
خۆت نزیکتره. بیره ره وه

دروستکردنی مادده

والمحدث للعالم هو الله تعالى،

بیگومان به دیهنه نری ئەم جیهانهش ته نها خودایه، وه زاتیکی واجبی وجوده واته: پیویسته وجودی هه بی و ناچیتته نیو مومکیناته کانه وه، جا غهیری ئه ویش هه مووی له بازنه ی ئه شی ی و مومکیناتدان، که ئه کرا وجودیان هه بی و نه بی، ماده م وجودی واجبی وجود سه لئینرا که خودایه ئه وه مه فهومی دروستبوونی گهردوونیش دهرئه که وی پراسته و خو، که خودایه ک هه موویانی له نه بوونه وه هیئاو ته وجود.

وهک گوتمان ئه وه ی له گهردوون ئه گوزهری و بوونی هه یه کرداری خوایه و ئاوینه یه که بو بهرزی که مائی دارای ره هه یه تی وجودی.

مادده نه بوو خودا به ره هه یی به بی ئاراسته و بی کۆتایی وجودی هه بووه و له سه ر حالی پیش مادده شه، وهک گوتمان تو گهردوون ببه وه عه ده م ته نیا ئه و ئه مینی، گهردوون به ینه وه زیهن ت ته نیا له فه راغیکی نیسبیدا هاتو و چو ئه که یین، خه لقی مادده چۆنه؟

خودا سیفه تی ئیراده و توانست و حیکمه ت و زانست و حه یات و وجود و گشت سیفه ته کانی تری به ره هه یی ته جه للی پی ئه کات بو دهرکه وتنی کرداریکی که دروستکردنی مادده یه، ئەم کرداره چۆنه؟

زانستی خوا ره‌هایه به‌بی سنوورو وه‌ستاوه به‌زاتی پاکی، جا‌ئه و بو‌شاییه
رپژه‌یییه‌ی که خودا ئیراده‌ی په‌یوه‌ست ئەکات بو خەلقی مادده‌ی یان بوونیککی
تر مه‌علماتی کاملی خەلقی ئەو شته له‌و عیلمه‌ی زاتی خوایا ته‌عه‌للوک
ئەکات به‌و شته‌و له‌گه‌ل باقی سیفه‌ته‌کانی تر، ئیتر هینانه‌ کایه‌وه‌شی دوو
جووره:

یه‌که‌م: یان شته‌که ده‌ست به‌جی ئەبی.

دووه‌م: یانیش له‌مه‌ودوا ئەبی.

جا له‌ هه‌ردوو باره‌که‌دا زانست و ئیراده‌که قه‌دیم و هه‌ره‌ه‌بوونه‌و تازه
به‌دی نه‌هینراون تا ده‌ستپیکیان هه‌بی‌ واته: بو نمونه‌ خودا له‌وکاته ئەو
ئیراده‌ی دروست بووبی له‌زاتیدا ئەمه‌ش پیچه‌وانه‌ی ئەزه‌لیه‌تی خودایه
چونکه له‌ پیشدا ئەو ئیراده‌ی نه‌بووه‌و تازه په‌یدا بووه‌، نه‌زانینی لیوه‌ په‌یدا
ئەبی، ئەمه‌ش پیکچوواندنه‌ به‌مرۆق، بیگومان خوداش هاوشانی نیه‌و هیچ
شتیک له‌و ناچی.

سه‌باره‌ت به‌ زانستی گه‌ردوونناسی سه‌ده‌ی بیستیش ئەوه‌یان سه‌لماندووه
که‌وا گه‌ردوون له‌ نه‌بوونه‌وه‌ دروستبووه‌، به‌ بیردۆزی ته‌قینه‌وه‌ مه‌زنه‌که، هه‌ر
چه‌نده‌ تی‌بینیشمان هه‌یه له‌سه‌ری به‌س ئەوه‌ی دل‌تیا کردووه‌ته‌وه‌ که‌وا

گەردوون لە نەبوونەوه دروست بووه، بەمەش کوفری ماددییەت کەوتە نیو
زبەلدانی میژوو.^۶

وہ یاسای چوارەمیش (علة الغائية): تۆ سەیری ئەم گەردوونە ناوازییە
بکە بەو ھەموو وردەکاری و جوانیەوه ناکرێ بەبێ ھودەو لە خۆرا
پەیدا بووبی، ھەر لە گەلەستیرەکانەوه بگرە تا بچوکترین تەنۆچکە، کە
داخوای دارای کەمائی بەدیھینەریکی مەزن ئەکەن، کە ئەوانی
دروستکردبێ و ھەر یەکەیان لە فرمانگوزاری خۆیاندا بن، پروداوەکانی
پۆژانەو میژوو، و ھەژاری و دەولەمەندی و سەختی خۆشگوزەرانی، و
جەنگ و ستەم و کوشتن و کاولکاری، و نەخۆشی و لەشساعی، و ھەزە
نەبراوەکانی نەفسی مەرۆق، و ژیان و پیاو، منداڵ و پیر، لە دایکبوون و
مردن، بەھارو پایز، ئاو و ھەواو خۆراک ... ھتد، ئایە ئەو ھەموو
وردەکاریە ئەبێ بەبێ ھۆو لە خۆرا پەیدا بووبی و زاتیکی رەھا دروستی
نەکردبێ؟! بەراستی مەرۆق لەو پەری سەرکەشیدایە لە نەناسینی ئەو
بەدیھینەرە مەزنە، کە بە میھەربانی و سۆزی خۆی ئەم گەردوونە ناوازییەو
ئەم سیناریۆ راستەقینە بەدیھیناوە تاوہ کوو ئەو گەردەن و نیوچەوانە تاری

^۶ لە کتیبی "وہلامدانەوہیەکی زانستی و فەلسەفی بۆ کتیبەکە ستیفن ھاوکینگ
دیزانی مەزن"، کە یەکیکە لە دانراوەکانم لەوی باسی تەقینەوہ مەزنەکەم کردووە،
ئەتوانن لەوی بیخویننەوہ.

کوفری لیّ رامالّدریّت و کزی کات بۆ مهعبوودی خوئی که خوای هه موو
جیهانیه کانه.

جا نه گهر له مانه ی پیشوو تیگه یشتی، وه له خوددی مادده یه کی
زه مهن دارو شویندارو ریژه یی تیگه یشتی ئینجا له وه ی که دیّ له مه ودوا
تیده گه ی.

سیفاتی خودا جل جلاله

الواحد،

زاتیکی تاك و تهنه‌ایه، ئیمامی ئه‌بو هه‌نیفه‌ش له (فقه‌الاکبر)دا
ئه‌فه‌رمووی: خوای گه‌وره تاكه نهك له رپی ژماره‌وه به‌لكوو له‌و رپییه‌وه كه‌وا
هاوبه‌ش و شه‌ریكیشی نیه، وه به‌هیچ شتیك له شته‌كان ناچی له
بوونه‌وه‌رانی، وه به‌هیچ شتیكیش له بوونه‌وه‌رانی له‌و ناچن". واته: تاكه له
زات و له سیفات و له کرداری.

القديم،

زاتیکی قه‌دیم و هه‌ر هه‌بووه‌وه‌هیچ وجودیک به‌ر له‌و نه‌بووه‌وه‌پیشی
نه‌كه‌وتوو، چونكه گه‌ر زاتیك واجبی وجود بی مه‌حاله مه‌خلوقات پیشی
كه‌وتبن یاخود هه‌ر هه‌بووبن له‌گه‌لی، وه به‌هیچ دژایه‌تیه‌كیش له‌گه‌ل خویا نیه
كه‌بوچی له‌پیشدا دروستی نه‌کردوون، چونكه له‌پیش له‌پاش ئیستا وه
مه‌فهومی زه‌مه‌ن له‌بازنه‌ی مومکیناتدان شمولی واجبی وجود ناکات،
له‌به‌رئه‌وه‌ی زاتیكه ده‌ستپیک و سه‌ره‌تای نیه، هه‌موو سیفاته‌کانیشی
هه‌روان.

هه‌ندی زانا ره‌خه‌نیان له‌و ناوه‌گرتوو، گوايه ئه‌مه له‌ناوه‌کانی خوای
گه‌وره نه‌هاتوو كه‌وا ناویك بی بو خودا (واته: له‌و نۆه‌ده‌و نۆ ناوه)، چونكه

پییان وایه قه‌دیم بۆ شتیکی کۆن و دیرین و ده‌ستپیک به‌کاردی کۆنه
 ئەمەش شایەن نیه به‌خودا، هەتا هەندی له‌وانه به‌لگه به‌و نایه‌ته‌ش
 ده‌هیننه‌وه له رەددانه‌وه‌ی که‌وا ناویک بی بۆ خودا، نایه‌ته‌که‌ش ئەمەیه
 کاتی کورەکانی حەزره‌تی یوسف که به باوکیان گوت: ﴿قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي
 ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾^٧، واته: وتیان: سویند به خودا تو ئەوه‌نده یوسف
 خۆش ئەوی و بی‌ری لی ئەکه‌یته‌وه، هەر له‌سه‌ر باره کۆنه‌که‌ی خۆت ماوی و
 له ریگای راست لاتداوه.

وه راغیبی ئەصفه‌هانیش ئەلی: "ئەگوتری قه‌دیم و نوێیه ئەمەش به
 ئیعتیباری زه‌مانن، وه یاخود به ئیعتیباری شه‌ره‌ف و پێزه وه‌کوو فلان که‌س
 پیشکه‌وتوو به‌سه‌ر فلاندا، واته: ئەشه‌ه‌ف‌ره له‌و، وه یاخود وجودی غه‌یری
 خۆی راست و دروست نیه ئیلا به‌هۆی وجودی ئەوه‌وه نه‌بی وه‌کوو ژماره
 یه‌ک پیشکه‌وتوو به‌سه‌ر ژماره‌کاندا به‌و مانایه‌ی ئەگه‌ر وه‌می هه‌لگرتنی
 ژماره یه‌ک بکری (واته: نه‌مانی) ئەوه ژماره‌کانیش هه‌لته‌گیری (واته:
 بوونیان نامینی). وه پیشکه‌وتنیش وجودیکه که رابوردوو، به‌قائیش:
 وجودیکه که پیشوازی ئەکات (واته: له‌وه دوا که ئەمینیته‌وه)، وه له
 وه‌صفی خوی گه‌وره‌ش هاتوو (یا قدیم الاحسان) واته: ئەی هەر هه‌بووی
 خاوه‌ن چاکه، وه هیچ شتیکیش له‌باره‌ی وه‌صفکردنی خوی گه‌وره به

^٧ سورة يوسف: ٩٥

قەدىمىيەت لە قورئان و ئەسەرە صەحيحە كاندا نەھاتووە، وە موتەكەللىمىنەكان بەكارى ئەھيىنن، وە وەصفى پى ئەكەن، وە زۆرتىن بەكارھيىنانىشى بە ئىعتىبارى زەمان و كاتە وەكوو ﴿كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ واتە: وەك دارى وشك ھەلاتووى كۆنى لى دىتەوہ. ك ه

بزانين لە رووى زمانەوہ ئەوہى ئەوانە بۆى چوونە دەقيقتە يان سەيد شەرىفى جورجانى وەك ئەفەرمووى: "قەدىم بە مەوجودىك ئەگوتى ئەكە وەجودى لە غەيرى خۆى نيە، كە ئەويش قەدىمە بەزات (واتە: ھەر ھەبووہ بەزاتى خۆى)، وە قەدىم بە وجودىك ئەگوتى ئەكە وەجودەكەى نەبوويەتى پيشى نەكەوتووە، كە ھەر ھەبووہ بە زەمان، وە قەدىمىش بەزات بەرامبەرەكەى پەيدا بووہ كە بەزات، كە وەجودەكەى لە غەيرى خۆيەتى، ھەر وەكوو چۆن قەدىم بە زەمان ئەوہ بەرامبەرەكەى پەيدا بووہ بە زەمان، كە نەبوون و وجودى پيشكەوتووە لە رووى زەمانەوہ، وە ھەموو قەدىمىك بەزات تايبەتتە لە قەدىمى زەمان، لەوہوہ پەيدا بووى بەزات گشتگىرتتە لە پەيدا بووى بە زەمان، لەبەرئەوہى لە بەرامبەردا تايبەتتە لە دژيەتى تايبەتتە. وە گوتراويشە: قەدىم سەرەتا نيە بۆ وجودە پەيدا بووہ كەى، وە پەيدا بوويش مادەم بەو شيوە نەبى ئەوہ مەوجودو ھەبوويەكە كائىنيكى جيگىرو سايىتە، وە نەبوويش دژيەتى، وە گوتراويشە: قەدىم: ئەوہىە نەيەكەمىتى بۆ ھەيە وە نەكۆتايىبەتتەش.

قیده‌می زاتی: شتیکه پیوستی به غهیری تر نیه

وه قیده‌می زه‌مانیش: شتیکه نه‌بوویه‌تی به زه‌مه‌ن پیشی نه‌که‌وتووه^۸. ك ه
وه هه‌مان پیناسه‌ش حافیزی مونناوی بۆی کردووه، هه‌تا شتیکیشی له
راغیبی ئه‌صفه‌هانیه‌وه نه‌قل کردووه که وادیاره له نوسخه‌کانی ئیستاکه
نیه، ئه‌وه‌ش یان بۆ سه‌رسختنی مه‌زه‌به‌که‌یتیان و ره‌شیان کردیته‌وه
یانیش ئه‌و نوسخه‌ی به‌وانه‌ گه‌یشتووه تییدا نیه، یانیش ئیمامی مونناوی
سه‌هووی کردووه، که ئیمامی مونناوی له راغیبه‌وه هیئاویه‌تی و
فه‌رموویه‌تی: قیده‌می راسته‌قینه نه‌بوو پیشی نه‌که‌وتووه، ئه‌وه‌ش گوتراوه
به قیده‌می زاتی که تایبه‌ته به به‌دییه‌ینه‌ری پاک و پیروژ، وه قه‌دیمیش که
نه‌بوو پیشی نه‌که‌وتووه، ئه‌وه‌ش مانای وته‌کانیانه به‌وه‌ی که‌وا سه‌ره‌تا نیه
بۆ وجودی^۹.

^۸ (التعريفات)(۱۷۲ل) القديم. ط. دار الطلائع.

^۹ سه‌یری ده‌ستنووسیکی مفردات راغبم کرد که ئین سه‌مین ناویکه نوسیویه‌تی و
ده‌ستنووک له ولاتی تورکیایه. شه‌به‌که‌ی ئالوکه‌ش له ئینته‌رنیته‌ بلاویان کردووه‌ته‌وه.
له‌ویدا له‌به‌شی وشه‌ی قه‌دیم و قدم نه‌مبینی و تیای نه‌بوو. وه لی‌کۆله‌ری کتیبه‌که‌ی
مونناوی ئه‌لی: ئه‌مه‌م له موڤه‌دات نه‌دۆزیه‌وه، وه له نوسخه‌کانیشی تریش نه‌م
دۆزیه‌وه. والله اعلم. پروانه: (التوقيف على مهمات التعاريف)(۲۶۹ل) ط. عالم
الکتب.

جا له قسه كانيانه وه دهرئه كهوئى كهوا ناوى قه ديم سيفه تيكي ههر هه بوويى
خودايه كه سهره تا نيه بو وجودى، وه غه يري ته ویش گشتى دروستكراون
ئه كه رچى كؤنیش بن.

تیبینی: پیم دروست نیه وشه ی کۆن یاخود دیرینیته بو خودا به کاربی
چونکه ئه صلی قه دیم بو خوی گه وره مانای دیرینیته و کۆنیته نادات
به لکوو ههر هه بوویه ته که هیچ شتی پیش هه بوویی ئه و نه که وتوو. ئه مانه
به هه له تیگه یشتوون، گهر سه یری سيفه تی ره ئوفی ره حیمی بکه یین ته یینین
دوو سيفه ته به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم دراوه، سه باره ت به و
رپژه ییه، ئه مه مانای ئه وه نیه کهوا ئه و له خودا به سوژتر بی، وه
هه همیشه ییش بی و سهره تای نه بی، نه خیر له و رۆژه وه ی که وه حی بو هاتوو،
وه ئه شکری له و رۆژه وه ی که خوئی فام کردوو سيفه تی ره ئوف و ره حیمیه تی
پیدراوه، به مهش له گه ل ئه وهش خودا بو خویشی به کاری هیتاوه، که
سه باره ت به خودا ته زه لی و ئه به دیه، سه باره ت به سه و ره ریشمان په یدابوو
رپژه ییه، له کاتی کیشدا به یه ک سیغه هه م بو خودا به کارهاتوو وه هه میش
بو ئه و، جا ئه وه ی قه دیمیش هه روایه، بو هه ردوولا به کاردی بو کائینات
نه بوو پیشی ئه کهوئى ئه که ویتته نیو کاتیکی دیاریکراوه وه بو وجودی، بو
خوداش ههر هه بوویه ته و زه مه ن شموولی ناکات. وه ئه شکری وه کوو وته که ی
راغب که گوئی ژماره یه ک ژماره یه که پیش هه موو ژماره کان که وتوو، گهر

بیټ و وجودی ژماره یهك لابه‌ری ته‌وه وجودی ژماره‌کانی تریش لاته‌چی، جا
نمونه به‌رزه‌کان هه‌ر بۆ خوییه خوداش قه‌دیمه‌و وجودی پیش که‌وتوه‌و هه‌ر
هه‌بووه به‌همیشه‌یی، ته‌و لابه‌ره وجودی کائیناتیش ئیعتیباری نابی.

زانای پایه به‌رزی ته‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ئیمامی ته‌حاری که ئوممه‌تی
ئیسلام له‌سه‌ری یه‌کده‌نگن ته‌فه‌رمووی: "خوای گه‌وره به‌رده‌وام به
سیفه‌ته‌کانی هه‌ر قه‌دیم بووه پیش دروستکراوانی، واته: هه‌ر هه‌بووه".
ته‌مه‌ش کافیه که‌وا ئیمامی‌کی وا ته‌م عه‌قیده‌ی به‌سه‌ند له ئیمامی
ته‌عزه‌م ته‌بو حه‌نیفه‌وه وه‌رگرتوه، لی‌رده‌ا پرسیاریک دیته‌ گۆڤی ته‌بی ته‌مانه
هی‌نده نه‌زان بووین سه‌باره‌ت به‌مانای ته‌و وشه‌یه؟!

ئیمامی به‌یهه‌قیش ته‌فه‌رمووی: "قه‌دیم مه‌وجودی به‌رده‌وامه، وه ته‌م
سیفه‌ته‌ش شایه‌نه به‌خوای گه‌وره".^{۱۰}

وه ئیمامی سه‌فارینی حه‌نبه‌لیش له عه‌قیده‌که‌یدا هه‌ر له‌سه‌ره‌تای
ده‌ستپێکی به‌یته شیعه‌ره‌کانیدا به‌وه ده‌ستی پیکردوه: (الحمد لله القديم
الباقی ... مقدر الآجال والأرزاق. ئینجا له‌دوای ته‌و سیفه‌تی وجودیشی بۆ
ته‌و به‌کارهی‌ناوه. واتای به‌یته‌که: سوپاس بۆ ته‌وخوایه‌ی که قه‌دیم و

^{۱۰} پروانه: (الإعتقاد) (ل ۶۸).

هه رهه بوو و ماوه به هه تاهه تایی، نه ندازه دانهری واده و ته مه نه کان و رۆزیه کانه.

له هه مووش سه یرتر تو ره فزی نه وه بکه یته وه کهوا نه وه ناو و سیفه تیک بو خوا له کاتی کیشدا به کاری بهینی نه وه ته شیخ تبین و ته یمیه نه فهرمووی: (الإيمان بأن الله تعالى علم ما خلق عاملون بعلمه القديم الذي هو موصوف به أزلا وأبدا)^{١١}، واته: پروا به وه بهینری کهوا خوی گوره نه یزانی سه بارهت به بوونه وهرانی خوی که چی نه کهن و چی ناکهن به زانستی کی قه دیم و ههر هه بوو که وه صفدارکراوه بهو به نه زهلی و نه به دی. نه وه تا خوی به کاری هیئاوه بو زانستی خودا، نه گهر بهو مانایه بی واته کۆنیهت و یاخود ده ستپیکی هه بی له زه مان نه وه شایه نه ده بوو لیله بو خوا به کاری بینی، به لام کاره که لیله نیه کاره که له وه نیمه توانای درکردمان نیه به شتییک نینجا که له گه لمان نه گونجا نه بی ره فزی بکه ینه وه نه وه ش هۆکاری نه وه موو ئیختیلا فیه له ناو نوممهت.

وه نه مجاره بو قه ده ریه کانی به کار هیئاوه و به مانای له میژینه و پیشوو وه که نه لی: (وَإِذَا خَلَقَ الْجَنِينَ قَبْلَ نَفْخِ الرُّوحِ فِيهِ، بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهِ مَلَكًا، فَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَقَالُ لَهُ: أَكْتُبْ رِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَعَمَلَهُ، وَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ،

^{١١} (متنون في العقيدة - عقيدة الواسطية) (٦٦) فصل ومن الإيمان باليوم الآخر. ط.

ونحو ذلك. فهذا التقدير قد كان ينكره غلاة القدرية قديما ومنكروه اليوم قليل)^{١٢}. واته: كاتى خوى گهوره جهستهى مندال له ناو سكى دايكيدا دروست ته كات پيش فووكردنى رروح بهودا، ته وه خوى گهوره فريشتهيهك ته نيترى بو لاي، كه فه رمانى پيكراره چوار و شان بنوسى، پيى ته گوتري: پوزى و، ته مهن و، كرده وه و، به دبه ختى و خوشبه ختى بنوسه. به و شيوازه. جا تم ته ندازه دانانه زانا روجوه قه ده ريه كونه كان ئينكاريان لى ته كرد، به لام ئينكارى كه رانى ئيمرؤكه كه من. جوان سه يري كه ن ته مهى له حه قى بوونه وه ر به كار هيئا ته وه كهى تريش بو خدا.

ئيمامى نه وه وى تم دوعايه ته كات: (ياقديم الاحسان، ويا من احسانه فوق كل احسان....)^{١٣}، واته: تهى ته وهى چا كه و به خششت هه ر هه بووه، وه تهى ته وهى چا كهى له سه رووى هه موو چا كه كانه وه يه ...

وه ئين و لقه يمش له گهل ته وهى ئينكارى ته وهى كردوه كه وا ته مه ناويك بى له و نو هه دوو نو ناوه، چونكه ته ويش پيى وايه كه وا ناوه كان ته وقيفين، لي ره شدا به م جو ره وه صفى خوداى كردوه: (وهو قديم الاحسان ابدى الاحسان....)^{١٤}، واته: خوى گهوره زاتي كه چا كه و به خششى هه ر

^{١٢} هه مان سه چا وهى پيشووتر (ل ٦٧).

^{١٣} (الأذكار) كتاب أذكار الجهاد/ باب الدعاء والتضرع.

^{١٤} (حادي الأرواح) (ب ١/ ٢٤٦).

هه‌بووه و هه‌میشه‌بیه. که‌چی کردوویه‌تی به سیف‌ه‌تییکی خواش و وه‌صن‌فی پیّ کردووه.

جا ئیمامی قور‌تویی ناوی (شی‌ء، کائن، موجود، مذکور، معبود، قدیم) هه‌مووی به‌ناوی خوای گه‌وره داناوه و به‌لگه‌شی له‌سه‌ر هه‌موویان هی‌تاوه‌ته‌وه و به‌ ئاسۆیه‌کی زۆر به‌رفراوانتر له‌و زانا به‌پێزانه باب‌ه‌ته‌کانی پروونکردووه‌ته‌وه. بۆیه‌ هه‌صرپی ناوی خوای نه‌کردووه، جا له‌ مانای قه‌دیم ئه‌فه‌رمووی: "سوود له‌وه‌دا ئه‌وه‌یه‌ که‌وا بزانی وجودی خوای گه‌وره سب‌حانه و جودییکی هه‌میشه‌یی ئه‌زه‌لیه، نه‌ک و جودیک له‌ عه‌ده‌مه‌وه (په‌یدا‌بووی) وه‌کوو وجودی په‌یدا‌بووه‌کان، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی مانای قیده‌م ئه‌وه‌ پێش‌که‌وتووییه له‌ وجوددا، وه‌ قیده‌می خواش له‌ وجوددا ئه‌وه‌ پێش‌که‌وتوویی ئه‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ مه‌وجودو په‌یدا‌بوون به‌بیّ واده‌ دانان، وه‌ نه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ به‌سه‌ر واده‌شدا دی^{۱۵}. وه‌ چهند فه‌رمووده‌یه‌کیشی له‌سه‌ر هی‌تاوه‌ و پشته‌ی پیّ به‌ستووه‌ و ره‌ددی ئیبن و عه‌ره‌بی مالیکیشی داوه‌ته‌وه‌ هه‌روه‌کوو و توویه‌تی له‌ قورئان و سوننه‌تدا نه‌هاتووه، به‌ل‌کوو بی‌گومان له‌شه‌ر‌عدا هاتووه. شایه‌ت لی‌ره‌ ئه‌وانه‌ی مه‌نعی ئه‌و ناوانه‌ ده‌که‌ن یه‌ک به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ نیه‌ که‌ مه‌نعی بکات جگه‌ له‌ چهند قسه‌یه‌کی بیّ بنه‌مای نا زانستی نه‌بیّ.

^{۱۵} (الأسني في شرح أسماء الله الحسني وصفاته) (ل ۱۰۱). ط. مكتبة العصرية.

فهرموون ئیوهو فهرموودهی صحیح

له رهدهی تهوانهه که دهلین ناوو سیفته تی قه دیم بو خودا نههاتوه
یاخود له فهرموودهی صحیحدا نههاتوه تهه بهلگهیان بو دهخینه روو:
(قال أبو داود: حدثنا عبد الرحمن بن مهدي عن عبد الله بن المبارك عن
حيوة بن شريح قال لقيت عقبه بن مسلم فقلت له بلغني أنك حدثت عن
عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه
وسلم، إذا كان دخل المسجد قال أعوذ بالله العظيم وبوجهه الكريم،
وسلطانه القديم، من الشيطان الرجيم، قال أقط؟ قلت نعم، فإذا قال
ذلك قال الشيطان حفظ مني سائر اليوم.^{١٦})

^{١٦} هسهنه. تهبو داود له (عون المعبود شرح سنن أبي داود)(ب/١/١٠٥/١٠٥٢٣). تهبو
داود لهسهري بئ دهنکه، تهبو داود خوئی له (رسالة أبي داود لأهل مكة)(ل/٢٧)
تهفهرمووی: تهوهی له کتیبه کهمدایه لهو فهرموودانه تهگهر زهعيفيه کی بههیزی تیدا
بئ تهوه روونم کردیتهوه، وه تهگهر هیچ شتیکیشم لهسهري نهگوتبئ (واته: بئ دهنگ
بووم لهسهريواته که) تهوه فهرموودهیه کی هسهنهو چاکه، وه ههنديکیان صحیحترن
له ههنديکیان". تین و عبد البریش تهفهرمووی: "ههر فهرموودهیه که تهبو داود
لهسهري بئ دهنگ بوو تهوه صحیحه لای تهو بهتاییه تی تهگهر له بابه کهدا غهیری
تهوی نههینابی". تهو فهرموودهیه تیمامی نهوهوی تین و هههرو سیوطی و مونناوی
به هسهنیان داناوه، وه تهلبانیش به صحیحی داناوه. بروانه: (الأذکار)(ل/٤٦).
(نتائج الأفكار)(ب/١/٢٧٧). (فيض القدير)(ب/٥/١٥٦/١٥٦٩٦٩). (صحيح سنن أبي
داود)(ز/٤٦٦).

واته: حهیه وهی کوری شور بهیح ئەفه رمووی: به عوقبهی کوری موسلیم گهیشتم و پیم گوت: پیم گهیشتووه کهوا له عبد الله کوری عه مری کوری عاصه وه له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم گپراوته وه ههر کاتی بچووبایه ته نیو مزگهوت ئەیگوت: پهنا ئەگرم بهو خوایهی که زۆر مهزن و گهورهیه، وه بهزاتی شکۆمهندی رپژداره وه، وه به دهسه لات و پاشایه تیه قه دیم و ههر هه بوویه کهی، له شهیتانی ره جمر اوو دوور خراو له ره جمی خوئی. جا عوقبه به حهیه وهی گوت (أقط) به مانای بهسه، واته: ئەوه ندهی که له مننه وه پیت گهیشتووه له فهرمووده بهس نیه؟ منیش گوتم: بهلی. ئەویش گوتی: شهیتانیش ئەلی: ئەوه له من پارپزراو بووی هه موو رۆژه که.

جا شاریحی سونهی ئەبو داود عه زیم ئابادی ئەفه رمووی: "قه دیم، واته: ئەزلهی و ئەبه دی. ههر هه بوو ههیشه یی."

لیره روونه ئەمه ناو و سیفه ته بو خدا، نه که به ته نیا وه صف بی بو سولتانیه تی و خدا که هه ندی له و زانایانه سنورداریان کردووه. به وهی که ته ئویلین بکات و سنورداری بکات له دهسه لات، وه نه یکاته ناو و سیفه تیک بو خدا ئەوهش جیگای تی پرامانه به راستی، چونکه فهرمووده که سه حیه و روونه و پیویست به ته ئویل ناکات، ههروهک چون بو سولتانیه تی خدا قه دیمی هیئاوه بو زانست و توانست و زات و باقی سیفه ته کانی تریش ههر هه مووی دروسته به به لگهی فهرمووده و زمانه وانی و عه قلی و مه نتقی.

وه حاكميش فەرموودەيەكى لە ئەبو ھورەيرەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ناوی
قەدیمیش ھاتوو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ناوەکانی خۆی گەورە، جا ھەو ھەيواھەتەو
نۆھەدو پینچ ناو باسکراو^{۱۷}.

وه ئەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ناوەکانی ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو
نۆھەدو، ئەمەش بێ ناگایبە ھەيواھەتەو.

وه كۆی بە ئیو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ناوەکانی ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو
ناوانە دروست نین؟ یەك بەلگەئە قەتەتەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو
نۆھەدو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو، ئایا لێرەدا پینچەمبەر صلی اللہ علیہ

^{۱۷} حاکم لە (مستدرک حاکم مع تلخیص الذھبی) (ب/۱/۱۷) ط. دار المعارف النظامیة.
حاکم ئەفەرمووی: "ئەمە فەرموودەيەکی مەحفوظە لە ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو
محمدی کورپی سیرینەو ھەيواھەتەو ئەبو ھورەيرەو بە کورتی بێ لە ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ناوە زیادانە
کە تەبەدایە ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو، وە عبد العزیزی کورپی حوصەینی کورپی
تەرچومان جینگای مەتەمانیە ئەگەر چی (بوخاری و موسلیم) ھەيواھەتەو لێو نەکردوو،
وە بۆیەش ئەو ھەيواھەتەو تەو کورپی ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو
پیش ئەو فەرموودەدا فەرموودەي نۆھەدو ھەيواھەتەو ھەيواھەتەو. زەھەبیش ئەفەرمووی:
"ئەو پیاوھەتەو بە زەعیف دانوو". سیوطی و موناویش ھەيواھەتەو ئەبو ھورەيرەو بە
زەعیف دانوو، وە شیخمان ئیبن و ھەجەر ئەلی: یەکدەنگن لەسەر زەعیفیەتی عبد
العزیزی کورپی حوصەین". وە ئەو فەرموودەي ئەبو شەیحی ئەصبەھانی و ئیبن و
مەردووھە لە (معانی التفسیر) وە ئەبو نووعەیمیش لە (الأسماء الحسنی) ھەيواھەتەو
ئەبو ھورەيرەو ھەيواھەتەو. بروانە: (فیض القدیر) (ب/۲/۴۹۴/ز/۲۳۶۹).

وسلم دانی بهوه ناوه کهوا جگه لهو ناوانه بو خدا ناوی تر دروست نیه؟
 بیگومان نه خیر نه گهرچی نهوانه ده لاین ناوه کانی خدا تهوقیفین و وا
 هاتون، بویه جگه لهوانه پیمان دروست نیه، نه مهش جههله به دینی خوا،
 چونکه به به لگه کانی سه ره وه نه وه مان سه مانند کهوا به کیکه له ناو
 سیفه ته کانی، نه گهر خدا قه دیم نه بی تهی کی قه دیمه؟ وه نایا بیرتان لهو
 فهرمووده یه کردووه ته وه که عبد الله کوری مه سعود گپراویه تیه وه کهوا
 پیغه مبه رمان صلی الله علیه وسلم نه م دو عایه ی خویندووه (أَسْأَلُكَ بِكُلِّ
 اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي
 كِتَابِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ)، واته: خودایه داوات لی
 نه کهم به هه موو نهو ناوانه ی کهوا له خۆت ناوه یانیش که سیکت له
 بوونه ورانی خۆت فیر کردووه، یانیش داتبه زاندووه له کتیبه که ی خۆت،
 یانیش هه لنگرتووه له زانستی غه یی خۆت له لای خۆت. نه مهش به لگه یه
 کهوا خودا هه ر نهو نه وه دو نو ناوه ی نیه و په یوه ندی به تهوقیفیه ته وه نیه،
 گهر سه یری له فزه پیغه مبه رایه تیه که ی بکه ی نه زانی که نه لی یه کی له
 بهنده و بوونه ورانی خۆت فیر کردووه، لی رهش نهو که سه نه زانراوه کییه،
 نه کری پیش پیغه مبه ری نیمه خودا ناوی خوی فیری پیغه مبه ران و زاناکانی
 نوممه ته کانیان کردبی، وه نه شکری پیغه مبه رو زاناکانی نوممه ته که ی
 سه روه ریشمانی فیر کردبی، وه هه م دواتر هه ر خوداش نه زانی چه ند ناوی
 هه یه له زانستی خویدا.

پوخته‌ی ئەو باسه:

قه‌دیم ناو و سیفەتیکی خوای گه‌وره‌یه به‌مانای هه‌ر هه‌بوو دی و سه‌ره‌تا

نیه بۆ وجودی.

الحي، القادر، العليم، السميع، البصير، الشائي، المرید،

خوای گه‌وره زاتیتی زیندووه به زیندووویه کی هه‌میشهیی، تواناداره به تواناستیکی هه‌میشهیی، زانایه به زانایه‌تیه کی هه‌میشهیی، بیسه‌ره به بیستنیکی هه‌میشهیی، بینره به بینریکی هه‌میشهیی، خاوه‌ن ویست و ئیرادهیه به خاوه‌ن ویست و ئیرادهیه کی هه‌میشهیی.

خوای گه‌وره ئه‌فه‌رمووی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾^{۱۸}، واته: لی‌رده‌دا سیفه‌تی یه‌کتایی، وه زیندووویه‌که‌ی، وه پاگیریه‌که‌ی، وه زانایه‌تی و به‌رزی شان و شکوی، مه‌زینیتی هی‌ناوه. وه له شوینیکی تریشدا ئه‌فه‌رمووی: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ ...﴾^{۱۹}، واته: خوای گه‌وره تواناداره به‌وه‌ی که سزای خوای بو‌تان بنی‌ری له‌سه‌رتانه‌وه... لی‌ره‌ش و له چه‌نده‌ها نایه‌تی ترو فه‌رمووده‌دا سیفه‌تی توانایه‌تی بو‌خوی جی‌گیر‌کردووه.

^{۱۸} سورة البقرة: ۲۵۵

^{۱۹} سورة الأنعام: ۶۵

وہ ہر وہا تہ فہرمووی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^ط ۲۰، واتہ: ہیچ شتیک وہ کوو خودا نیہ، لہ گہل تہ و ہش بیسہرو بینہرہ۔ وہ ہر وہا تہ فہرمووی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ ...﴾^ط ۲۱، واتہ: تہ گہر خوی گہورہ ویستی لہ سہر بی۔ وہ لہو تاییہ تہ شدا تہ فہرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾^ط ۲۲، واتہ: خوی گہورہ تہ وہ تہ کات کہ تہ یہ وی و خواستی لہ سہرہ۔

لیس بعرض،

وہک لہ پیشہ و ہش باسماں کرد کہوا خوی گہورہ عہرہزو لاہہ لا نیہ، چونکہ راگیرہ بہزاتی خوی، واتہ: وجودی پیویستی بہ راگیریک نیہ، وہک زانراویشہ عہرہز راگیرہ بہ غہیری خوی، وہ پیویستی بہ شوینیک ہہیہ تا راگیر بی و دہرکہوی، لہ و ہ و ہش تہ کہ ویتہ ناو مومکینات، وہ لہ بہر تہ و ہش لہ دوو زہماندا نامینیتہ و ہ، بیگومان خوی گہورہش نزیککراوہ نیہ بہ زہمہن۔

ولا جسم،

^{۲۰} سورة الشورى: ۱۱

^{۲۱} سورة هود: ۱۱۸

^{۲۲} سورة الحج: ۱۴

وه خواى گهوره جهسته و لاشه نيه، چونكه جهسته له دوو جهوههر يا زياتر پيڭكها تووه.

ولا جوهر،

مه حاله خواى گهوره جهسته بى، چونكه لاي موته كه لليمينه كان له شهلى سوننه و جهماعه شه و ناسراوه كه وا جهوههر شه و به شه بچوو كه يه (واته: گهردو گهرديله و له وانيش له خوارتر يا خود توzy بينراوى بهر خوړ كاتى له په نجهرديهك ته دات) كه وا قه بوولئى دابهش ناييت، شه مش له بهر بچوو كى شه و به شه و داگير كړدى شوينيك به شه نذازى حه جى خوئ هه تاوه كوو شه بيته به شيك بو جهسته يهك، بيگومان خواى گهوره پاك و بيگه رده له مانه.

ولا مصور،

خواى گهوره زور له وه پاك و بيگه رده تره كه وا شيوه يه كى دروستكراوه پيڭكهيئراو بى، بو نمونه وه كوو شيوه ي مرؤف و شهسپ و غه يرى شه وانهش، چونكه شه مانه تاييه تمه ندى جهسته بيتيان تيدايه و مادديه كى ريژه يين و له بازنه ي شه شييه كاندان، وه ههروه ها شه مانه چهنديه تى و دهورو جيگه و زه مه نيكي سنوورداريان بو دروستكراوه، وه هه رگيز خواى گهوره به وه وه صفا كرى بگوتري دهست و چاو و قاچى هه يه له خوئ بووه شيته وه،

چونکه ئەمه تەشبیھکردن و جەستە دانانە بۆ خودا، وە پێکچواندە بە مرۆف، چونکه دەست و قاچ و چاوە ئەمانە شایەنی مرۆفن، وە دەست و چاوە قاچی ئازەلان شایەن بەخۆیانن، ئەمە چۆن خودا دەشوبهێندری و دەست و قاچ و چاوە و هەندی ناوی تر که هاتوووە کردووتانن بە سیفەتی خودا که وە لەو بووەشیتەو، ئەمە وەکوو ئەو وایە بگوتری: ئەمە فیعلی فلان که سە بەس لەویش ناچی، ئەمە تەناقوزی عەقلیە. وە یەك هاوہلش نە یگوتووہ ئەوانە سیفەتی خودان، ئیوہ لە کویتان هیئا؟

ولا محدود،

وہ هیئەدە مەزەنە سنووری نیە، واتە: دووری رەهاو نزیکە رەها لە بوونەوهرانی خۆی دوورو نزیکە، واتە: خودا زاتی پیرۆزی کۆتایی و سنووری نیە. چونکه سنوور سیفەتی بوونەوهرانە. خوای گەورەش ئەفەرموی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣﴾﴾، ئەو یەكەمەو بی سەرەتا، دواییشە بی کۆتا، وە ئەو بەر هەموو شتانهدا دیارە که دروستی کردوون، وە هەر خۆیشی نەهینیە که کەس پەیی نابات و ئاگاداری بنج و بنەوانی گەردوونە.

٢٣ سورة هود: ٣

جه مسهریکی زهوی دابنری، جا ههر یه که یان به ناراسته ی خویان برۆن و بی
 شهوی لابدهن له دوا جار شه گه نه سنووری کۆتایی که عه رشه، جا لی ره دا تایا
 خودا ئیزنیان شه دا له وه زیاتر برۆن یاننا ئیمه زانیاری شه وه مان نیه، بهس
 گریمان شه گهر ئیزنیدا، ههروهک چۆن ئیزنی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم
 درا که به شه ندازه ی دوو پی بهرز بیتته وه له عه رش وهک ئیمامی اسماعیل
 حه ققی بورسه یی له ته فسیره که ی خوی باسی کردوه که وا هه ندی له زاناکان
 وتوو یانه، به لام وته که ی به بی سه نه د هیئاوه. جا گریمان شه چوار پیواوه
 ئیزندران بو نمونه ههر یه که یان له ناراسته ی خوی بروا هه رگیز ناگه نه
 کۆتایی چونکه خودا سنووری نیه، وه شهوی ئینکاری شه وهش بکات بلین
 تو چووزانی سنوری چۆنه و چۆن نیه وه چۆن عه رشی خوات سنووردار کرد؟
 ئیمهش شه لین: به دهقی ئایهت و فه رموده شه وه سه لماوه که وا عه رش
 مه خلوقیکی خویوه فریشه کان هه لیان گرتوه. وه زهوی له چاو ئاسمان
 وه کوو حه لقه یهک وایه، ئیتر تا ده گاته کورسی و عه رشیش که هه موویان
 وه کوو حه لقه یهک وانه له چاو خودا. جا عه جیب له وه دایه شه وانه ی ده لین
 له سه ر عه رشه که شایه ن به خوی بی، جا ئیبن و لجهوزی حه نبه لی وه لام
 شه داته وه: "شه وه وا ده رته که وی که وا عه رش له خودا گه وره تره و خودا
 شویندارو ریژه یی کرا". شه مهش بیروباوه ریکی عه وامانه یه به رای من ئیتر
 ههر شه وهنده له خوا تیگه یشتوون، شه گینا خوا زۆر له وه گه وره تره له سه ر
 عه رشیک بی که وهک حه لقه یهک بگره دنکه نوکیکه و بگره له وهش له خوارتر

ئەوئىش بېچىتتە سەرى و دابنىشى، ئەمە يەھودىيەكان ئەيان گوت: خودا بەشەش رۆژ ئاسمانەكان و زەوى خەلقكردو دواتر پالیداوه لەسەر عەرپش، لە ئاينى بوزى كۆنقۆشىۆسى و هيندۆسى و ئاينه چىنيەكان و هيندىەكاندا بىراى تەواويان بەوہ هەيە كە خوداكانى خۆيان لەسەر كورسى و بارەگاكانى خۆيان دانىشتون، ئاخىر چۆن عەقىدەيەكى پاكى ئىسلامەتى تىكەل بە عەقىدەيەكى يەھودى و دىنەكانى تر ئەكرى؟ دواتر من دەپرسم لەو كەسانەى كە بىراى تەواويان بەوہ هەيە كەوا خودا هەموو شەوى دادەبەزىتتە ئاسمانى دونيا لە سىيەكى شەودا بە دابەزىنيك لەخۆى بوەشىتتەوہ، باشە ئەگەر عەرپش و كورسى لە چاو خودا حەلقەيەك بى ئاسمانەكانىش هەر يەكەيان لەچاو يەكتر وەكوو حەلقەيەكن باشە بىراى ئىوہ خودا دىتتە ناو حەلقەيەك؟ وە هەر وەھا ئىوہ دەلئىن: خودا لەسەر عەرپشەو دىتتە ناو ئاسمانى دونياش، باشە وەكوو زانستىيەن سەلماوہ كەوا لەسەر زەوى لە بىست و چوار كاژىردا لە شوىنيك خۆر هەلدى و لە شوىنيكى تريشدا ئاوا ئەبى بەمەش بەبەردوامى شەو وجودى هەيە لەسەر زەوى، جا پرسىارەكە لىرەيە ئەگەر بەقسەى ئىوہ بى دادەبەزىتتە ئاسمانى دونيا كەوايە بىست و چوار كاژىر لەسەر زەويە، ئەوہش دژ بەيەكە ئىوہ ئەلئىن لەسەر عەرپشە، كەچى بىست و چوار كاژىريش لە ئاسمانى دونيايە، ئەمە چۆن رىكى دەخەن؟ چاكترىن مەفھوم بۆ ئىوہ ئەوہبوو كە بتانگوتايە فەرمان و پەحمى تايبەتى خوا دادەبەزى، چونكە خودا دەفەرمووى (بىنگومان پەحمەتى من هەموو شتىكى

گرتووه ته وه، به لّام سییه کی شهوان ره همه تی تاییه تی هه یه و خوی گه وره زیاتر دوعا کان قه بوولّ نه کات. چونکه خودا نه فهرمووی: (خودا کیی بووی تاییه تی نه کات به ره همه ته که ی خوی). باشه پرسیاریکی تریش ماوه شه یی لیتانی بکه یین، ئیوه ده لّین خودا داده به زیته ئاسمانی دنیا به دابه زینیک له خوی بووه شیته وه، باشه خودا له گه لّ دروستکراوانی خوی تی که لّ ده بی؟ نه گهر بلّین نا، نه ی باشه قسه که ی ئیوه روونه که وا خوداتان دابه زانده ناو ئاسمانه کان، بیگومان ئاسمانه کانیش هه مووی مادده ن، نه و کاته هه موو ئاسمانه کان بوّیان هه یه بلّین: أنا الحق، من حه ققم و خودا له گه لّ من تی که لّ بووه، چونکه هاتوته ناو ئاسمانی دنیا، نه ی باشه ئیوه حه للاجی قوربه سهرتان کافر کرد که بهس گوتی أنا الحق، ئیتر خه لّک وا تی گه یشته که ده لّی خودا له گه لّ من تی که لّ بووه، که چی واش نه بوو، پرسیاره که لی ره یه، جیاوازی ئیوه له گه لّ حه للاجدا چیه؟

نه گهر نه و عه قیده ی ئیوه که دیراسه م کردووه سه دا سه د له گه لّ ده قه مه زنه کانی شه رعی و عه قلی یه کی گرتبایه من یه که م کهس بووم له م سه رده مه شوّین نه و فیکره یه نه که وتم، به لّام وانیه، ئیوه خوداتان له شوّینکدا قه تیسی کردووه و ده ست و قاچ و جهسته و شوّین و جولانه وه تان داوه ته خودا که له خوی بووه شیته وه، به مهش خودا له فیکری ئیوه دا ریژه بییه و ره ها نیه.

ئەى باشە حەل چىيە و تۆ كۆمەلى شتت وروژاند بەبى ئەوەى وەلامەكەيان
بزانين، زۆر چاكە ئەمەوى بەوپەرى خۆ بەكەمزانينەو ئەوەيان پى بلىم:
حەلى يەكەم خستە بەردەستان كە تەئويلەكە بوو لە ھەمووى سەلامەتر
بوو، ھەمان ئەو بۆچوونە بوو كە زاناکانى ئەھلى سووننە لە مەزھەبى
ئەشاعىرەو ماتۆرىدىيەكان لەسەرى بوون، وە ئىبن و لھوزى و غەبرى ئەویش
لەسەرىنە.

وہ حەلى دووہمىش: ئەوہىە ئاسمانەكان تەنيا ئاوينەيەكى جوانى
درەوشانەوہى ناو و سىفاتەكانى خواى مەزنن و ناو و سىفاتەكانى لى
دەرئەكەوى ئەمە چۆن؟

نمونه بەرزەكان ھەر بۆ خوايە تەشبيھ نەبى ئەمە بۆ تىگەيشتنە نەك
تەمسيل و تەشبيھ، گەر چيايەك لە بەردەم ئاوينەيەك دابنى، بىنگومان
وینەى چياكە لە نىو ئاوينەكەدا دەرئەكەوى، جا ئايا چياكە بەزاتى خۆى
ھاتۆتە ناو ئاوينەكە؟ بىنگومان نەخىر، ئەى باشە ئەوہى لەناو چياكە
دەرکەوتووہ غەبرى چياكەيە؟ نەخىر.

با نمونەيەكى تريشتان بۆ بەيئىنمەوہ، ميمۆريەك كە لەم سەردەمە
دەرچووہو ئەم ھەموو وینەو قىديوو وینەى تىدايە، ئايا شتەكان بە
حەقىقەتى خويان ھاتوونەتە ناو ميمۆريەكە؟ بىنگومان نەخىر، ئەى باشە
ئەو شتانەى كە تىدايە غەبرى ئەو شتانەن لە حەقىقەتدا؟ بىنگومان ئەوہش

نه خيږ. جا له هه موو باره كان حقيقه تى شته كان تاويته و تيكه لا نه بوونه به تاويته كه و ميموريه كه.

جا ته وهى كه هه موو شهوى داده به زى به پيى حهلى دووهم، تاسمانه كان و تاسمانى دنيا ته دره وشينه وه بو دركه وتنى په حمى ميه ره بانى خوداو خوداى گه وره به رده وام له ته جهللى ته و په حمه ته دايه بيست و چوار كاژير. جا بيگومان كه ته و په حمه ش كه سيفه تيكى په حمانيه تى خودايه درته كه وهى له تاسمانى دنيا هه موو شهوى به به رده وامى، ته وهى دركه وتوو په حمى خودايه بويه وا هه ژمار ته كرى كه وا خودايه، چون كه سى نامه ي سه رو كيكى پييه بو حكومه ته كه ي، جا هه موو وه زيره كانى وا ده زانن كه وا سه رو كه كه خوى لايانه چونكه فه رمانى ته ويان لايه، بويه ته وهى دركه وتوو له تاسمانه كان و تاسمانى دنيا خودايه وه نه خوداشه (لا هو ولا غيره) (نه خويه تى وه نه غه يري خو شيه تى). ته مه به پيى حهلى دووهم بو، والله اعلم.

حهلى سييه ميش: دابه زينى فريشته ي خواى گه وره يه. حهلى چواره م: دابه زينى ته مرى خوايه هه روه ك ئيمامى ماليك فه رمويه تى. وه حهلى پينجه م: پرووتى كردنه داواكارانه. له به شه كانى كو تايى شه رحى نه سه فى به دريژى له سه ر ته م بابه ته رو شتووين به گشت به لگه كانه وه.

وه هه روه ها بو ته وهى له چوار ناوه كه ش تيبگه يين (يه كه م و دوايين و زا هير و باتن) به نمويه كه ته وه پروون ده كه ينه وه: نمونه به رزه كان هه مووى هه ر

بۆ خواجه، ئەم نمونە تەشبیھو تەمسیل نىيە بەلكوو بۆ تىگەشتنمانە لە
 بابەتەكە زياتر: گەر تۆپىكمان هەبى و پر لە ناوى بكەين، ماسىيەكى
 تىبکەين تۆپەكەش بچووك بى؛ جا ئەو ماسىيە لە نىويدا تەنيا پەى بەو
 ئەبات كە ئەيبىنى و لىيەو ديارە، بى خەبەرە لەو چى دەگوزەرى لەو
 كە لە دەرەو دايە، جا ئەگەر تۆپەكە بەردەوام فراوانبوو ماسىيەكەش هەر لە
 رۆشتنداىە لەگەل فراوانبوونەكەى، و ئەگەر فراوانبوونەكە وەستا
 ماسىيەكەش ئەگاتە سنوورى تۆپەكە، باشە ئەگەر تۆپەكە سنوورى نەبوو بە
 رەهاىى و لە بارى جىگىرى خۆيدا بوو واتە: ئەندازەى حەجى بۆ نەكرا
 چونكە لە رەهاىيەتيدا مەحالى خەيالى حەجم و سنوور زەمەن و شوين دانان
 بكرى، ئەو كاتە ئەو ماسىيە هەرگىز ناگات بە كۆتايى ئەگەرچى كاتىكى بى
 كۆتايىشى بۆ دانىي. و ئەگەر كەشتىيەكيشى لە خىراىى پرووناكى
 زياترىشى بۆ داين بكەى هەرگىز ناگات بە كۆتايى. (ولله مثل الأعلى)
 عەرش سنوورە، ئەو نىيە لە پاش عەرش خەيالى ئەو بەكەى سنوورى خودا
 لەوييەو لەسەر عەرش جىگىرە، نەخىر ئەمە عەقىدەيەكى عەوامانەيە وەك
 لە پىشتردا باسما نەكرد، ئەگەر عەقىدەيەكى پىغەمبەرانى و شەرىعەيانى و
 عەقلىيانى و زانستىت ئەوى ئەو خودا سنوورى نىيە. چونكە گەر كەسى
 پىرسى نايە خودا ئەيتوانى گەردوون لە ئىستاكە بچووكتر ياخود گەورەترى
 دروستكردبايە؟ ئەگەر بلين ئا كەواتە: چۆن سنوورت دانا بۆ خودا و چۆن ئەو

چه‌جهمی ئیستاکه به‌دی هات و چۆن ئەو فەراغە نیسییه ئەندازە کرا؟
چونکه سنوور له زەرورپاتی عەقل شتیکه کۆتایی پی دی.

هەر سەبارەت بە مەوزوعی گەردوون و عەرپش و خواوە چەند پرسیارێک
دەکەین.

۱- ئایا گەردوون له باری فراوانبووندایه؟

۲- وه ئەگەر له باری فراوانبووندایه عەرپشیش له‌گەڵی فراوان ئەبی؟

۳- یان ئەوهی که هەندی له تاقمه‌کان له‌سەرینه که پێیان وایه له‌سەر
عەرپشه ئایا خودا به‌رهو سەر‌هوه به‌رز دەبیت‌ه‌وه ئەگەر عەرپش له باری
فراوانبووندایه؟

۴- ئەگەر خوای گەرەش له باری فراوانبووندایه ئایا بۆشایی یان پراپی له
دوای خواوە ههیه؟

۵- وه ئەگەر له باری جینگیریدایه ئایا خوای گەرە ئەیتوانی گەردوون
دروست بکات له‌وهی ئیستاکه بچوکتربیت یاخود گەرە‌تر؟

۶- ئەگەر ئەیتوانی بچوکت‌تر دروستی بکردبایه له‌و کات‌ه‌دا خودا دا ئەبه‌زی
چونکه عەرپشیش ته‌سک‌تر ئەبوویه‌وه؟

وهلامی یه کهم: به گویره ی زانستی سهردهم ئه وهیان پشتر استکردووه ته وه کهوا
گهر دوون له باری فراوانبووندایه. دواتر دینه سهر ئه و بابه ته ش.

وهلامی دووه م: ئه کری له باری فراوانبووندا بی و هیچ دژایه تیه کیشی تیدا
نیه، وه ئه شکری گهر دوونی ئیمه له نیو هه زاره ها گهر دوونی تر بی،
زانستیه ن نه سه لمینراوه، ئه م ما ته ناقوزی تیدا نیه چ له پرووی عه قلیه وه وه چ
له پرووی شه پریه وه.

وهلامی سییه م: ئه گهر عه رش له باری فراوانبووندا بی ئه و کاته ته ناقوزه بو
فیکری هه ندی له و تا قمانه، چونکه له و کاته دا خوداش له باری فراوانبوون و
کشاندایه ئه مه ش مه حاله به مه حالیکی شه رعی و عه قلی، چونکه خودا
له سه ر حاله تی خویه تی به ر له گهر دوون، وه ئه گهر له باری جیگه ریشدا بی
ئایا خودا ئه توانی له ده ره وه ی عه رش عه رشیکی تر دروست بکات؟ ئه گهر
بلی نا، ئه وه بی ده سه لاتیه بو خوا و سنووردار کردنیه تی، وه ههروه ها بوچی
ته نیا ئه م فه راغه ریژه بیه ئه ندازه کراوه؟ ئایا نه ئه کرا له وه زیاتر ئه ندازه
بکری؟ ئه گهر بلین: ئه وه له که مالی خوادایه که له ئه زه لدا بریاری ئه وه نده
بدات. باشه ئه ی له توانستی خوا نیه ئه ندازه له وه زیاترو که متر بریار
بدات؟ ئه گهر بلین نا ئه وه کوفره، ئه گهر بشلین نا ئه وه قسه که ی ئیمه
شه رعی عه قلیه که واته دروسته و گریمانه ی دروستکردنی هه یه.

وهلامی چوارهم: ئایا بۆشایی یان پراپی ههیه، تهوهندهی من زانیبیتم که
 زۆربهی فهیلهسوفهکان به ئیمامی غهزالیشهوه بگره لهوه یهکدهنگن کهوا
 لهدهروهی گهردوون نه بۆشایی ههیه وه نهپراپی واته مادده بوونی نیه.
 ئیمه له سهههتا گوتمان گهردوون له زیهنی خۆت لاده تهنیا خوا ئەمیئیتهوه،
 جا ئەو فهراغه نیسبیهی بۆ گهردوون ئەندازه کردووه گهردوون لهو فهراغه
 نیسبیهدایه، جا لیره پرسیاریک ئەکری: ئەشی ئەو ئەندازهیهی که بۆ
 گهردوونی داناوه هیشتان نهگهیشتووته سنووری کۆتاییهکهی کاتی دهگاته
 سنووری کۆتایی ئیتر لهوه زیاتر ناتوانی بکشی ئەمهش وهکوو ئەوه وایه
 میزلدانیک له سنووری خۆی زیاتر ههواى تی بکری ئیتر ئەتهقهوئیتهوه
 چونکه بهرگهی زیاتر ناگری، وه ئەشکری له دهروهی گهردوونیش له کاتی
 فراوانیهکهدا راستهوخۆ بۆشایی نیسبی بۆ فهراههم بهینی با به نمونهیهک
 پرونی بکهینهوه (بۆ نمونه، من به خوای گهوره ئەلیم: خودایه ئەمهوی له
 عهړشی خۆت بمهیه دهری، ئەویش ئەمباته دهروه، ئەپرۆم به ههزارهها سال
 کۆتایی پی نایی له نیو بۆشاییهکی نیسبیدا ئەپرۆم له ژیرچاودیتری خوای
 مهزندا، که دیمهوه ژیر عهړشیش ههمان شته، واته: به قانونی عهقلی ئەم
 شته مومیکنه، بهلام رهنگه کهسی رهخه بگری و بلین: ئەوهی تو داوای
 دهکهی رهنگه لهگهڵ دهچوونت له عهړش بسووتینی لهبهه رهنواری خودا؟
 ئەو کاته ئیمهش ئەلین: ئەکری خوای گهوره مواصهفاتی رووحی مرۆف
 لهگهڵ جهسته ماددیهکه بهزر بکاتهوه بۆ ئاستیک کهوا بتوانی بهرگهی ئەو

ئەنوارە بگرى، وەك لە تەفسىرى اسماعىل بۆرسەويدا ئەوئەى هېناوە كەوا
 پېغەمبەر لەشەوى ئىسراو ميعراجدا سەر كەوت لە سىدرە تولىموتتەها داخلى
 ئەنوارىك بوو زۆر پىرو بەهېز بوو كە لەمەو پېشدا ئەنوارى واى نەدىبى بوو
 لەو كاتەدا هەست خوست نەما، بۆئەوئەى پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم
 نەترسى خواى گەورە تەجەللى كرد تاوئەكوو دلى سەرورەمان ئارام بگرى. جا
 پرسىارە كە لىرەهە ئايە چ رېگرىك لەوئەدايە پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم
 هەر برۆشستايە كە كۆتايى پى نايى؟

وہ سەبارەت بە وەلامى پېنجەم و شەشەمىش: ئەگەر بلېن ئەيتوانى
 دروستى بكات ئەو كاتە بە حىسابى ئەوانەى كە دەلېن: خوا لەسەر عەرشە
 لە بارى يەكەم كە گەردوونى لەوئەى ئىستاكە هەيە بچوكتەر دروستكردبايە
 خواى گەورە لە بارى ناوئەوييدا ئەبوو واتە: لە بارى فراوانبووندا نيە، واتە:
 بەكورتى و پوختى مەوداى خوايەتيەكەى تەسكتر و بچوكتەر بوويتەو، جا ئايا
 ئەمانە بەراى ئىوہ راست و دروستن؟ وەلامەكەى بۆ ئىوہ بەجى ئەهېلم.

پوختەى ئەو بابەتە دوورو درېژە:

خواى گەورە نە جىايە لە گەردوون و عەرش، وە نە داخلى گەردوونىش
 ئەبى، وە نەخۆشى ئەگەيىننيتتە نىويەو تا لەدەرەو نەمىنى، ئەمەش
 بېروباوئەرى ئەهلى سوننەو جەماعەيە لە ئەشاعىرەو ماتۆرىدەكانن، وە ئىبن
 و لىوزىش لە كئىبى (دفع الشبهة التشبيه) هەمان بۆچوونى ئىمەى

ئەشاعىرەى ھەيە. ۋەك گوتمان گەردوون لاپەرە لە زىھنت تەنيا خوا
ئەمىنئىتەۋە بەرھەيى و بى كۆتايى و بى سەرەتايى بەزاهىرو باتن، ۋە
بىھىنەۋە زىھنت لە فەراغىكى نىسبى ئەندازەكراوداين، جا لەۋەۋە خودا
نەخارىجە ۋە نەداخلىشە ۋە نەفەصلە ۋە نەۋەصلىشە ۋەك گوتمان. ۋە ئەۋەى
باسىشمان كرد لە ئايەت و فەرموودەكەى سەرۋەرمان ھەلئىنجانمان بۆ
كردوۋە لە رىيازى ئەۋ دەرنەچوۋىنە. ۋاللھ اعلم

ولا معدود،

ۋە خۋاى گەۋرە زاتىكە پاك و بىگەردە لە ژمىردراو و زۆرىتى، لەۋەى
خۋا نەخۋاستە زاتى دابەش بى بۆ چەندايەتى و ئەندازەكراوى، بەلكو
زاتىكى تاك و تەنيايەۋ ھەرگىز دابەشبوون رووى تى ناكات.

ولا متبعض، ولا متجزئ،

بىگومان خۋاى گەۋرە ئەندام و ھەندەكى و بەش نىە، واتە: پىكھىنرابى
لە ھەندى شت ياخود بەش ياخود بەش بەش و ھەندى ھەندىتى بى و كەرت
بى، نەخىر ئەمانە سىفەتى بوونەۋەرانن، چونكە ھەر شتىك كە پەيداۋو بى
پىي ئەگوترى ھەندەكى و بەشى.

ئىمامى عبد الواحيدى تەمىمى حەنبەلى ئەلى، ئىمامى ئەحمەد
فەرموۋىتەتى: "بىگومان خۋاى گەۋرە دوو يەدى ھەنە لە زاتى خۇيدا كە

ئەندام نىن و پىكھينراو و جەستە نىن، وە جنسىيەكىش نىيە لە جەستە كان، وە جنسىيەكى سنووردار كراوئيش نىيە، وە پىكھينراو و ئەندام و پەلئيش نىيە، وە قىياسئيش لەسەر ئەوانە ناكراي، وە ئەنئيشك و باسك و جومگە نىيە، وە ئەو مانائەش ناگەيەنئى لەو وتەيان كە ئەلئىن يەد، ئىللا لە بەرئەو نەبئى چونكە قورئان لەفزى پئى كردووە، ياخود بە صەحىحئى لە پىغەمبەرى خواوہ صلى الله عليه وسلم لە بارەيەوہ گىردراوہ تەوہ^{٢٥}. ك ه. جا بزانه: لئره نەيگوت: خودا دەستئىكى ھەيە لەخۆي بووہ شئتەوہ، چونكە ئەوہى بەناوى سەلەف ئەو قسەيە بكات ئەوہ لەسەلەف لايداوہ، بەلكوو وتەكەي ئىمامئى ئەحمەد رپوونە كە ئەلئى: ئئمە بروامان بە يەد ھەيە كەسيفەتى خوايە نەك بشوبھئندرئى بەدەستئى مرؤف ياخود بگوتري دەستئىك لەخوا بوە شئتەوہ، نەخبر چونكە ئىمامئى ئەحمەد گوتئى قىياسئيشئى لەسەر ناكراي، وە ئەو سيفەتە بە ئەندام و پەلەكان ناشوبھئندرئى چونكە بەس خودا ئەزانئى مەبەست بەو يەدە چيە. لئردەدا مەزھەبئى ئىمامئى ئەحمەد لەو رپووە تەفويزە، برؤاي بەئايەتەكە ھەيە و مئشكى خؤئيشئى خالئى كردووە و تەوہ لەوہى بە ئەندام بئشوبھئئنئى، چونكە لەبەر يەك شت ئەلئى بروامان بەو يەدە ھەيە چونكە لەقورئاندا لەفزى پىكراوہ، وە ياخود لە فەرموودەي صەحىحدا ھاتووە. وە ھەر لە ئىمامئى

^{٢٥} (الإعتقاد الإمام المنبل أبي عبد الله أحمد بن حنبل) (٢٣٧). ط. دار الكتب العلمية.

ئەحمەدیشەووە بە سەحیحیەووە هاتوووە هەندێ ئایەت و فەرموودەیی تەئوییل کردوووە، بەلام لایەنی زۆرینەیی تەفویز بوووە.

ولا متناه،

وہک باسماں کرد خوای گەورە سنووری نیە تاکۆتایی پی بی، بۆیە مەحالە بە زەرپورەتی شەرعی و عەقڵی زاتیک هەبی که پیی بگوتری واجبی وجود واتە: وجودی پیویست بکات ئەووە سنوورو کۆتایی هەبی، چونکە گەر کۆتایی و سنووری هەبی ئەووە خودا نیە، بەلکوو ئەچیتە ناو بازنە مومکینات، وەک زانراویشە هەرچی مومکینە وجودی سنوورو کۆتایی هەبیە، وەک لە بێردۆزی پێژەبی ئەنیشتاينيشدا ئەووە سەلمینراوە کەوا شوین و زەمەن و ماددە پێژەبیە هەر یەکە سەبارەت بەخۆی. ئەمە زەرپورەتیکی شەرعی و عەقڵیە کەس ناتوانی خۆی لی لابادات.

ولا یوصف بالماهیة،

وہ خوای گەورە وەصف ناکریت بەوہی کە ماہیەت و چیهتی هەبی، چونکە چیهتی و ماہیەت شموولی مومکینات ئەکات، لە سەرەتاشدا باسماں کرد ماہیەتەکان چین. واتە: تۆ بیی بێر لەووە بکەیتەووە ئایا خودا فۆتۆنە یان رۆحە یانیش شتی تر، چونکە ئەمانە گشتی جەوہەر و عەرەزن کە مەخلوقی

خودان، خوای گهوره‌ش پیچه‌وانه‌ی مه‌خلوقاتی خو‌یه‌تی، بۆیه ماهیه‌تی نیه،
به‌لکوو تهنه‌ها خۆی نه‌زانی زاتی پاکی چیه.

ولا بالكيفية،

وه وه‌صفی نه‌وه‌یشی ناکرئ چۆنیه‌تی خوا چۆنه، چونکه خوای گهوره پاك
و بیگه‌رده له چۆنیه‌تی بۆ نمونه له ره‌نگ و تام و بۆن و گهرمی و ساردی
شیداری و وشکی‌تی، چونکه نه‌مانه داخلی مومکیناتن، گشتی به‌دییه‌نراون
که له سه‌ره‌تادا بوونیان نه‌بووه، که شتی‌کیش بوونی نه‌بی چۆن بۆ خوا
به‌کاردی و به‌رامبه‌ری خوا نه‌کرئ.

ولا يتمكن في مكان،

وه وه‌صفی نه‌وه‌یشی ناکرئ له شوین و جیگه‌داری بی، چونکه شوین و
جیگه نه‌ندازه‌ی بۆ دانراوه‌و له هه‌موو پروویه‌که‌وه‌و شتی‌کی ریژه‌ییه، ده‌لاله‌ت
ئه‌کات له پانی و درییی و به‌رزى و جه‌سته‌ییه‌ت، بیگومان خوای گهوره‌ش
په‌هایه‌و پاك و بیگه‌رده له شوین.

ولا يجري عليه زمان،

نه‌وه نیه خوای گهوره زه‌مه‌ن و کاتی به‌سه‌ردا ب‌روات و تیپه‌ر بی‌ت،
چونکه زه‌مه‌ن نه‌ندازه‌یه‌کی ئیعتیبار بۆ کراوه سه‌باره‌ت به مومکینات،

ئەوانەى كەوا پەيدا بوون، چونكە بۇ نمونە: گەر بلین خودا حەرەكە ئەكات ئەو حەرەكەيە زەمەنیکە، ئەمەش مەحالە، وە ئەویشی كە خوی گەرە باسی كرددووە لە پۆژەكانی خوی گەرە یاخود یەك پۆژ لای خوی گەرە پەنجا هەزار سالە، ئەوانە گشتی بۆ حیساب و تەقدیری ئیمەى مرۆڤە، نەك خودا كاتی هەبى، چونكە كات ئیعتیبارە لە خەتییكى دەستپێك، جا ئەو خەتە درێژ ئەبیتەووە. رابووردوو ئیستاو داھاتوو دروست دەكات، وە زەمەن لای ئەھلى سوننە ئامازەيەكە بە نوێبونەووە كە بەھۆیەووە ئەندازەى نوێبونەووەيەكى تر ئەكات. وە لای فەیلەسووفەكانیش ئامازەيە بە ئەندازەى جولانەووەى هەسارە. وە ئەنیشتانیش پى وایە زەمەن لە بوعدو لای چوارەمە لە ماددە، بۆیە ھەركاتى كات لار بوویەووە ئەو زەمەن ھىواش دەبیتەووە. ئەى باشە ئەو بێنەووە زېھنت ھەرچى ھەيە لەگەردوون لایبەرە تەنیا خودا بێنەرەووە يادت بەبى پىكچواندن بەرھەيى و بەبى سنوورو كۆتايى، ئینجا ئەزانى زەمەن بۆ خوا ھەر نیە، بەلكوو ئەزەلى و ئەبەديە.

ولا يشبهه شيء،

ھىچ شتێك لەو ناچى، چونكە پىچەوانەى بوونەووەرانى خۆيەتى.

ئىمامى عبد الواحدى كورى عبد العزيزى تەمىمى حەنبەلى كە يەكێكە لە زانا بەرزەكانى ئىسلام و ھاوڕپى گيانى بە گيانى قازى ئەبو بەكرى باقلانى بوو، كە ئەم ماليكى مەزھەب بوووە ئەشعەرىش بوو، وە

خۆیشتی حەنبەلی مەزھەبەو لەسەر بیروباوەڕی ئیمامی ئەحمەدی کۆری حەنبەلە، ڕەزای خاویان لێ بی، جا ئەو ئیمامە بەرزە ئەفەرمووی: "یهك سەرین و بالیف حەوت سالان سەری من و سەری قازی ئەبو بە کری طەیبیی باقلانی کۆکردەو، واتە: لەسەر یەك سەرین ئەخەوتین"، الله ئەمە چ ڕووح و خۆشەویستیەك بوو لە نێوان ئەو دوو كەلە پیاوو زانایەو ئەو دوو مەزھەبە مەزنە، جا ئەو ئیمامە لە وەصفی خودا بیروباوەڕی ئیمامی ئەحمەد ئەخاتە ڕوو كەوا ئیمامی ئەحمەد پێی وایە: "خوای گەورە تاكە نەك لە ڕووی ژمارەو، دروست نیه بەش بەش و دابەش بی، ئەو زاتێكە تاكە لە هەموو ڕوویەكەو، وە غەیری ئەویش تاكە لە ڕوویەكەو جیا لەو ڕووی خوای گەورە، وە وەصفكراو بە وەصفانێك كە (هەوالە) بیستەنیه یەك دەنگیەكان واجبیان كێوو، ئەمەش بەلگەیه لەسەر سەلمانندی ئەو، وە ئەو مەوجودە، وە هەر كەسیكیش بلیتن خوای گەورە وەصفنەكراو بوو هەتا وەصفكەرەكان هاتن وەصفیان كێ ئەو بەراستی ئەو كەسە لە دین دەرچوو، چونكە لەو وا دەرئەكەوی كەوا ناچار ئەبی تاك نەبووبی هەتا بە تاكگەرەكان هاتن بە تاکیان گرت، ئەو هەش بەراستی فاسدو خراپە"^{٢٦}، وە سەبارەت بە سیفەتی قەدیمی خوای گەورەش ئیمامی ئەحمەد فەرموویەتی: "بێگومان خوای گەورە قەدیم و هەر هەبوو بە سیفەتەكانی كە ئیزافەنە بۆ

^{٢٦} (اعتقاد الإمام المنبیل أبي عبد الله أحمد بن حنبل) (١٤٦)

لای له نه فسیدا، وه پرسیاریشی لیّ کرا، ئایا وه صفکراوی قه دیم وه له گه لّ سیفته ته که ی ههردووکیان قه دیم؟ ئه ویش فهرمووی: ئه مه پرسیاریکی هه له یه، دروست نیه خوی حهق جیا بکریتته وه له سیفته ته کانی^{۲۷}.

وه پرسیاریشیان له ئیمامی خه لیلی شافیعی کرد (ره همه تی خوی لیّ بی) ئایا خودا ئاده می له سه ره شیوه ی خۆی دروست کردوه؟ وه ئایا ئه وه فهرمووده یه ی که له بوخاریدا هاتوه: (خلق الله آدم علی صورته (ئه وه زه میری هائه واته: خۆیه که) بۆ خودا ئه گه پیتته وه یان ئاده م)؟

ئه ویش له وه لاما فهرمووی: "عه للامه شه سمی ره ملی له فه تاواکه ی خۆیدا ئه فهرمووی: ئه وه فهرمووده یه که هاتوه بۆ چوونی دوو مه زه به ی له سه ره یه که میان: بیّ ده نگ بوونه له پاچه کردنی. (واته: خودا وه سه ره ره مان ده زانن مه به ستیان به وه چیه). دووه میان: قسه له سه ره مانا که یه تی، وه خاوه ن مه زه به کانیش راجیان له سه ره (هائه، خۆیه که) که بۆ کیّ ئه گه پیتته وه؟ جا سیّ وته ی له سه ره، یه که میان: ئه گه پیتته وه بۆ هه ندیّ له ئاده میزاده کان، به لگه ش له سه ره ئه مه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، به لای پیاو ی کدا تیپه ری که له پیاو ی کیّ ئه داو ئه یگوت: خودا پرووت ناشیرین بکات، وه پرووی ئه وه که سه ش که له توّ ئه چیّ، سه ره ره شیمان فهرمووی: ئه گه ره که سیکتان له یه کیّ کیّ دا با خۆی دوور بگریّ له وه ی که له

^{۲۷} هه مان سه رچاوه ی پيشووتر (ل ۵۳).

دهم و چاوی بدات، چونکه خودا ئادهمی لهسه ر شیوهی خوئی دروستکردوو. جا بۆیه ئادهم تاییهتکراوه بهو باسهوه چونکه له دواى خوئی نهوهکانیشی لهسه ر شیوهی خوئی دروستکراوه، وهك بلیی ئاگاداری داوه کهوا توّ جوین به ئادهم ئهدهیت، چونکه توّ له نهوهی ئهوی، ئهههش موبالهغهیه له سهرزهنشتکردن، جا بهو پییه ئهوه (هائه واته: خوئی کهه) کینایهیه له لیدرای واته: خواستراوه وه ههلهیهکی زهقیشه کهوا بوّ خودا بگهپریتهوه له بهر وتهکی تری (پرووی ئهوه کهسهش که له توّ ئهچی)، چونکه ئهگهر وابوایه بوّ خودا بگاربوایهوه ئهوه پیکچوونیککی پروون و ئاشکرا دهبوو. وه وتهی دووهمیش: ئهوه شیوهیه بهمانای سیفته دی، ئهوه کاته وای لیّ دیّ خوای گهوره ئادهمی دروستکردوو لهسه ر شیوهی سیفتهی خوئی له زانست و ژیان و توانا و بینین و ئیرادی بهوه جیای کردووتهوه له ههموو گیاندران، پاشان بهرزی کردووتهوهو جیای کردووتهوه بهسه ر ههموو فریشتهکان لهوکاتهی که سوژدهیان بوّ برد، بۆیه ئهوه شیوهیهی که لیّردا هاتوو ههعههیه نهک شیوهیهکی کیشراو، وه ههچ گومانیشی تیّدا نیه کهوا خوای حهق جل جلاله پاکه له شیوهو شکل و وینه، خوای گهورهش زانتره^{۲۸}. ئیمامی ئیبن و لجهوزی و ئهشاعیرهو ماتوئریديهکانیش که ههموویان ئههلی سووننهو جهماعهن ههر لهسه ر ئهوه رایهن که باسمان لیّوه کرد له حهقیقهتی بابتهکه

^{۲۸} (فتاوی الخلیلی)(ب/۱/ل/۵۰) ط. مصریه قديمه.

که بۆ چ مه قامیڤک ئەو فه رمایشته ی فه رموو ه . ئە توانی (بگه رپیه وه بۆ کتیبی دفع الشبهه التشبيه).

خۆشه ویسته کهم بزانه کهوا مامۆستا نورسی به ره سمهت بی له باره ی ئەو نایه ته پینکچوانه وه (متشابها ت) چی ئە فه رموویت: "بزانه کهوا بانگه وازی قورپان بۆ تیپکرای خه لکیه به گشتی، جا زۆرینه ش لهو خه لکانه خه لکی عه وامن، وه رپژه ی که متر شوینکه وته ی زۆرینه یه له دیدگای بانگه وازه وه، وه ناراسته کردنی ئەو گوفتاره ش به ره و پرووی عه وام ئەوه که سه تایبه ته کان سوود ئەبینن و وه به شی خۆیان لی وەرئه گرن، جا ئە گه ر بی ت و به پپچه وانه بایه ئەو کاته عه وامه کان لی بی به ش ئە بوون، وه له گه ل هه ندیش زۆرینه ی عه وامه کان بی ری خۆیان سه رقال ناکه ن به خه یالات و شته ده ق پپوه گرو باوه کان، چونکه ناتوانن په ی به راستیه په تیه کان و ئەو شتانه ببه ن که له بازنه ی ژیری دان، مه گه ر به چاویلکه ی ئەو شتانه نه بی ت که له بازنه ی ئە ندیشه یاندا یه، وه به وینه کردنی ئەو شته ش کهوا له ئە ندیشه یاندا یه بهو شته ده ق پپوه گرو باوانه، ئەمه ش به مه رجیک نابیت له سه ر ئەم وینه یه ی کهوا خه یالی بۆ کردیه بوه ستیت تا وه کوو مه یلی پینکچواندنی سیفه ت و لاکان و لاشه دروست نه بی ت لهو ئە ندیشه دا، به لکوو سه یرکردنه که یان له دیدگای (چاوی سه رو چاوی دل)^{۲۹} په ی به حه قیقه ت و راستیه هه ست پینکرا وه کان ئە بات و به سه ریاندا ئە ورات.

^{۲۹} ئەوه ی نیو که وانه زیاده کراوی خۆمه بۆ پروونکردنه وه نوسیومه . دانهر

بۆ نمونە جەماوەر بەگشتی خەيالی کاروباری پەروەردگاریتی وەکوو کاروباری پاشایەك ئەبینن کە لەسەر تەخت و عەرشەکەي خۆیدا دانیشتیبت بۆ بەرپووەبردنی دەسلەتەکەي، هەر بۆیەش خۆي گەورە (کینایەي)^{۳۰} هەلبژاردووە لەو ئایەتە ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾^{۳۱}، جا مادەم هەست و نەستەکانی جەماوەر لەو نێوەندەدایە ئەو پێبازی رەوانبێژی و پێگاکانی پێنمایی و پێویست ئەکەن کە رەچاوی تیگەیشتنی جەماوەر بکریت، وە پێز لە هەست و نەستیان بگیریت، وە شان بەشانی ژیری ئەوان هەنگاو بنریت، وە هزر و بیرەکانیان بە هەند وەرگیریت. بەوینەي کە سێک کە لەگەڵ منالەکانیدا بدویت، ئەبینی کە چۆن خۆي وەك منداڵ لێ ئەکات، تاوێکوو ئەو منداڵە لێی تی بگات و دلی بۆ بکاتەو، جا شیوازی قورئان لەم چەشنە مەنزەلگایەدایە کەوا رەچاوی جەماوەریان تیدا کراو، ئەمەش پێی ئەگوتی: "دابەزاندنەکانی گوفتاری خۆي گەورە بۆئاستی تیگەیشتنی ژیری مەرۆف".

^{۳۰} كِنَايَةٌ: قسەيەكە مەبەستەکەي شارداراوتەو لە کاتی کارپێکردن، ئەگەرچی ماناکەشی دیار بێت لە زماندا (...)، وە ماناکای شاراروتەووە نانسریت مەگەر بە نزیکیکی زیاده نەبێت بۆ نمونە: (أَنْتَ، إِنَّهُ) ئەم تائو هائە پیتی کینایەن: (كَتَوْتُ الشَّيْءَ وَ كُنَيْتُهُ) واتە: شتەکەم شاردهو، وە ئەوم شاردهو. بڕوانە: (التعريفات) (باب الکاف_ فصل النون_ ۱۸۶) هی سەید شەریفی جورجانی.

^{۳۱} سورة طة آية ۵.

ئەم دابەزاندەش بە مەستی ئەوھەبە کە بە زەینی ئەواندا ئاشناو ھاوراز
بیت، جا لەبەر ئەمەبە کە شێوھە شتە پێکچووھەکان (مەشابھات) بە وینە
چاویلکەبە کە لەسەر چاویان دانراوھ.

ئایا نابینی کە پەوانبێژەکان بە زۆری "خواستن" (استعارە)یان
بەکارھێناوھ، تاوھکوو لە شێوھەبە کە سادەو ئاساندا تەصەوری واتا قوولەکان
بکریت، یان وینە واتا پەرش و بلاوھەکان بکریت؟^{۳۲}.

ولا یخرج عن علمه وقدرته شیء.

وھ ھەرچی ھەبە لە وجود لە زانست و توانستی ئەو دەرناچیت و لیبی ون
نابیت، بەلکوو گشتی لە زانست و توانستی ئەو دایەو چی بووی ئەوھ
ئەکات، چونکە پێچەوانە ی زانست جەھلە، وھ پێچەوانە ی توانستیش بی
دەسەلاتیە، ئەوھش مەحالە بو خودا، بۆبە ھەم توانستی وھ ھەم زانستی
ھەر ھەبوو ھەمیشەبە. وھ ئەفەرموی: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾^{۳۳}،
واتە: زاتی کە زانستی بە ھەموو شتیکە ھەبەو ئاگادارە. وھ ھەرھە

^{۳۲} بڕوانە: پەبەمەکانی نوور (ناماژەکانی ئیعجاز) (ب_۷_۵۳۲)، یاخود (رسائل
النور) (إشارات الإعجاز) (ب_۵_۱۷۰). ھە مامۆستا نورسی.

^{۳۳} سورة البقرة: ۲۹

ئەفەرمووی: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^{۳۴}، واتە: زاتیکە توانادارە بەسەر
هەموو شتیکاکا.

ولە صفات ازلية قائمة بذاته، وهي لا هو ولا غيره.

وہ بینگومان خوای گەورە سیفەتانیکی هەن کە وەستاون بە زاتی خۆی،
کە سیفەتانیکن نەخۆیەتی وە نەغەیری خۆشیەتی، واتە: سیفەتەکانیکی
هەن خودی زات نین، هەرۆک موعتەزیلەکان و فەیلەسووفەکان وای بۆ
چوونە کەوا سیفەتەکان خودی زاتن. وە غەیری زاتیش نین، هەرۆک
کەپرەمییەکان وای بۆ چوونە.

دکتۆر عبد الملك سەعدی لە شەرحی ئەو عیبەرەتە ئەفەرمووی: ئەم دەقە
سیّ بابەتی لە خۆ گرتوو:

یەکەمیان: ئایا خوای گەورە سیفاتی هەیه؟

وہ دوهمیان: ئایا قەدیمە یاخود پەیدا بوو؟

وہ سییەمیان: ئایا وەستاو بەخۆی یاخود بە غەیری خۆی؟

یەکەم: سیفەتەکانی خوای گەورە - وە راجیایی لەگەڵ موعتەزیلەو
فەیلەسووفەکان.

^{۳۴} سورة المائدة: ۱۲۰

موعته زيله كان بۆ ئىنكارى كردنى سيفه ته مه عانيه كانى خواى گه وره
چوون، ئىللا ئەو ئەبى ئەوان ئەو دىيان بە خواى گه وره گوت كه وا خودى خۆى
تواناداره بەبى توانست، وه خاوهن ويسته بەبى ئىرادە، وه زانا يە بەبى
زانست، ئىتر بەو جوړه، وه ئەمە شيان پى گوت بە ئىعتىبارى پەيوەندى زات
بە مومكىناتە كان، نەك بەو ئىعتىبارەى كه وا سيفاتيک بى بۆى. جا ئە گەر
زاتە كهى پەيوەندى كرد بە ئەندازە كراو ئەو ناونراوه توانا، وه ئە گەر يش
پەيوەندى كرد بە زانىار يە كان ئەو ناونراوه زانا، ئىتر بەو جوړه.

بەلگە شيان بۆ ئەو هینا و تەو:

كه وا سيفاته كان ئە گەر جيگير كران بۆ خواى گه وره ئەو ناچارى ئەو
سيفه تانە ئە كرى كه قەديم بى، وه ئە گەر يش قەديمه كهى جيگير كرا ئەو
ناچارى فرەبى قەديمه كان ئە كرى، جا فرەبى ئەو سيفاتانەش مه حاله.

و هلامى ئەو هوش ئە درىتەو بەو هى كه دى:

۱- ئە گەر مه حال بى فرەبى زاتانىك كه قەديم بن بە زاتە كان يانەو، خۆ فرەبى
سيفه تانىك بۆ تەنيا زاتىك مه حال نيە. وه كوو زاتى خاليد يە كهو سيفه تداره
بە كو مە لى فرە سيفات كه يەك زاتە لە گەل فرەبى سيفاتيش.

پاشان قەدىمىيە كەي بۆ زاتە كەي نىيە بەلگە سىفە تانىكە بۆ قەدىم، جا مەھاللىتى فرەيى قەدىمە كان بۆ زاتيان ئەوۋە وجودى مومكىنە، وە بوۋە واجبى وجود بۆ غەيىرى خۆى.

۲- بىگومان سىفاتە كان وە ستاون بەغەيىرى خۆى ئەك وە ستاۋ بى بەخودى خۆى، جا ئەگەر بىت و ئەو سىفە تانە زاتى خوا بى ئەوۋە بوۋە تە خوداۋ ئەوۋە ستاۋە بەزاتى ئەو. ئەمەش مەھالە.

۳- مەھالە ناۋىكى وەرگىراۋ بە زاتىك بگوترى كە مانايە كى راستە قىنەي ئەو ئىشتىقا قە نەدات، بۆ نمونە: ناگوترى سەرپرە ھەتا سەرپرېنى لى پروۋ نەدات، وە ناگوترى تاۋ خۆر ھەتا خورانەۋە لى پروۋ نەدات، وە ناشگوترى توانا ھەتا توانستى نەبى.

وہ فەيلە سووفە كانىش بۆ ئەوۋە چوونە:

كەۋا جىگىر نە كەردنى سىفاتە كان بۆ خۋاى گەورە، وە پېشى نە گوترى.

بەلگە شىيان لەسەر ئەوۋە:

ئەوۋە كە ئەكرى بە بوۋنە وەرەن بگوترى ئەوۋە بە خۋاى گەورە ناگوترى لەبەر ھاۋوینە نە بوۋن، وە لەبەر خودى لەفزە كانى سىفاتە كان بە بوۋنە وەرەن ئەگوترى بۆيە ناكرى بە خۋاى گەورە بگوترى.

وهلامى ئه وهش درا وه ته وه:

ههچ رېگرههك نيه له گوتنى له فزېك به سه ر شتېكا وه به شتېكى ترهش
به گوتړى به ئهعتبارېكى تر، جا توانست له به دهه پنه ردا وه كوو توانست له
بوونه وه راندا نيه ته گه رچى هاوبه شن له پى گوتنه كه يان.

خوای گه وره زاتېكه و خاوه ن سىفاته، نه مهش قورئانى پېرۆز و
فه رموده ي پېغه مبه ر صلى الله عليه وسلم نوتقى پى كردووه به سه ماندى
سىفات بو خوای گه وره له زورېك له نايه ته كاندا.

دووه م: سىفاتی خوای گه وره هه مېشه يه تى له گه ل خۆى - راجىايش له گه ل
كه پرآميه كان.

كه پرآميه كان وا گومان نه به ن

كه وا خوای گه وره سىفاتی هه يه و ئه للا ئه وه نه بى كه وا په ىدا بوونه، وه
قه ديم نين له گه ل خۆى.

به لگه شيان له سه ر ئه وه:

كه وا خوای گه وره قسه كه ره، بېسه ره به يه كده نگی، وه ته سه ورى وجودى
ئهو سىفاتانه ناكړت مه گه ر به وجودى قسه له گه ل كراو و بېستراو و بېنراو
نه بى ئه وان هه په ىدا بوون بو يه واجبه ئهو سىفه تانه په ىدا بى.

وهلامی تهوانهش دراوهتهوه:

۱- دهركهوتنهكهی پهيوهندی ناکات به وجودی قسه لهگهڼ کراو بیستراو بینراو، بهلکوو دروسته بهر لهوهش روو بدات، که تامادهیه بو بینین و قسهکردن و بیستن ټیتر بهو جوړه.

۲- ټهو سیفهتانه کاتی پهيوهندی ټهکهن به مهوجودیکی پهیداوو نوی بوونهوه بهدهست دی له نوتقهكهی بی یا له خودی خوځیان.

۳- له پهیداکردنهكهی ناچاری پهیداوونی خوی گهوره ټهبی لهبهرتهوهی خودی ټهو سیفهتانه وهستاون بهزاتی خوی گهوره، جا پهیداووی وهستاویش بهو ټهمه وهکوو ټهوپهیداوو ټهبی.

سییه م: وهستاوی سیفات بهزات - راجیایی لهگهڼ موعتهزیه.

موعتهزیهکان ټهگهرجی گوتیان: بینگومان سیفاتهکان ټهوه خودی زاته ټیللا ټهوه نهبی ټهوان ټینکاری وهستاوی سیفهتی کهلامیان کرد به زاتی ټیلاهی و گوتیان: ټهوه وهستاوه به غهیری خو، وهکوو لهوحی مهحفووز یاخود وهکوو فریشته یاخود وهکوو پیغه مبهریک یاخود دار له موناجاتی موسا سهلامی خوی لی بی.

وهلامی تهوهش دراوهتهوه:

۱- زهروریه مه‌حالییتی وه‌صفدارکردنی زاتیك به سیفنه‌تیك كه‌ئو سیفنه‌ته وه‌ستاو نه‌بی به‌و زاته‌وه به‌لكوو وه‌ستاو بی به‌زاتیکی تره‌وه، جا نه‌گه‌ر قسه‌کردن روویدا له‌ داره‌كه‌وه بو‌ نمونه - هه‌روه‌ك كه‌ ئه‌یلین - ئه‌وه پیی ناگوتری قسه‌كه‌ر به‌لكوو ئه‌وه داره‌كه‌یه كه‌ قسه‌كه‌ره.

۲- ئایه‌ته‌كان قسه‌کردنی خوی گه‌وره‌یان سه‌لماندوو وه‌كوو: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾^{۳۵}، واته: خوی گه‌وره له‌گه‌ل موسایه به‌ كه‌لامی ئه‌زله‌ی خوی قسه‌ی له‌گه‌ل كرد. وه‌ ئه‌وه وته‌یه‌شی: ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^{۳۶}، واته: خوی گه‌وره له‌ روژی دوابی دا قسه له‌گه‌ل كافره‌كان ناكات و پاكیشیان ناكاته‌وه، وه‌ سزایه‌کی ناخۆش و به‌ئیشیسی بو‌ ئاماده‌کردن و به‌شیان نه‌بی. وه‌ ئه‌وه وته‌یه‌شی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾^{۳۷}، واته: بو‌ هیه‌چ مرۆفیک نه‌بووه كه‌ خوی گه‌وره قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات ته‌نها به‌وه‌حی نه‌بیته‌، یاخود له‌ پشت په‌رده‌وه

^{۳۵} سورة النساء: ۱۶۴

^{۳۶} سورة البقرة: ۱۷۴

^{۳۷} سورة الشورى: ۵۱

نه بیټ، یاخود فریشته یهك ټه نیری و بهو فریشته یه دا وه حی بو ټه نیری به
ټیزنی خوی، بیگومان خوی گه وره زور به رزو داناو کار به جییه .

جا له هه موو ټه وانه قسه کردن دراو ته پان خوی گه وره، وه ټه صلیش له
درانه پان هه لگرتییه تی له سهر حه قیقه ت.

پوونکردنه وه یهك له وهی که رابوورد

بیگومان سیفه ته کان ټه وه خودی زاتهو خوییه تی لای فه یله سووفه کان و
موعته زیله کان. وه غهیری خوشیه تی له سهر بوچوونی که پرامیه کان و
موعته زیله له کان له سیفه تی که لامدا به ته نیا.

ټیمهش ټه ټین: ټه و سیفه تانه خودی زاتی خوی گه وره نین، وه غهیری
خوشی نین، به لکوو وه ستاوه به خوی گه وره، وه له بهر ټه وهش خودی زات نیه
چونکه ټه گهر بیټ و خودی زات بایه ټه وه ناچاری یه کگرتنی زات ټه بوو له گهل
وه صفه وه ستاوه که بهو. وه ناچاری به رامبه ریټی ناو و وه صف ټه بوو ټه وهش
مه حاله .

وه سه بارهت به وهش که غهیری خوی نیه:

چونکه سیفاته کان ټه گهر بیټ و غهیری خوی بایه ټه و کاته یان راگیر
ټه بوو به خودی خوی یانیش به غهیری خوی. به لام وه ستاو ټییه که ی به خودی

خۆی ئەوەی دیاریی ئەوە باتل و پووچە، لەبەرئەوەی سیفەت ناوەستی ئیلا بەشتیکی وەسفکراو نەبێ.

وە سەبارەت بە وەستاویشی بە غەیری خۆی:

ناچاری وەصفدارکردنی غەیر ئەکات بەو سیفەتەنەو نە بە غەیری خۆی. ئەم تەعبیرەش نامۆ نیە چونکە دەستی خالید زاتی خالید نیە و غەیری خۆی نیە، واتە ناگوتری: دەستی خالید ئەوە خودی خالیدە. وە ناگوتری: ئەوە غەیری خۆیەتی، لەبەرئەوەی بەشیکیتی، وە ژمارە یەک لە ژمارە دەیه، جا یەک خودی دە نیە و غەیری ئەویش نیە، چونکە بەشیکیتی^{٣٨١١}. ک ه

^{٣٨} (شرح النسفية للشيخ الأستاذ الدكتور عبد الملك السعدي) (ل٧٥).

سیفه ته کانی خوای گه وره دابه ش نه بی بو چند به شیک به

ئیعیتیارانیکی جیاواز

یه که م: سیفه ته کانی زات، وه سیفه ته کانی کردار.

سیفه ته کانی زات که وه صفداره پییه وه، وه وه صفی دژه که ی پی ناکری، وه کوو توانست و ئیراده و زانست و وینه ی نه وانه ش، که مه حاله خوای گه وره وه صفی بی ده سه لاتی و زور لی کردن و جه هل بی.

وه سیفه ته کانی کرداریش که وه صفی پییه وه نه کری، وه وه صفی دژه که شی پی نه کری، وه کوو بی ئیحتیاج کردن، هه ژارخستن، زیندوو کردنه وه، مراندن، عیززه تکردن، زه لیل کردن.

دووه م: دابه شکردنی بو نه فسی و سه لبی و جیگیریه تی

نه فسی: نه وه بریتیه له وجود، وه ناوئراویشه به وه چونکه دراوه ته لای نه فس وه له بهر له گه ل بوونه که شی بو.

سه لبیه: بریتیه له و سیفه تانه ی که نه فی دژه کانی نه کات نه وانه ش پینجن: (قیده م) هر هه بووی، (وه حدانیه ت) یه کتایی، (موخاله فه بو حه وادیسه کان) پیچه وانه بوونی له گه ل په یدابووان، (به قاء) مانه وه، (قیام به نه فس) وه ستاوی به نه فس).

ثبوتی، جیگپریتی: هیچ یه کیك له سیفاته کان نامینیتته وه جگه له و پینه جه
نه بی که رابوورد.

سییه م: دابهش ئه بی بو مهعانی و مهعنه وی.

مهعانی: کۆی مهعنایه که رووداو و - سهرچاوه - ئه گه یه نی.

مهعنه وی: دراوته پال مهعانی که له گهل ئه وه له بهر ئه وه ی له وه وه وهرگیراوه
وه کوو خودی خوی گه و ره تواناداره خاوهن ویست و زانایه... هتد.

سیفہ تہ معانیہ کان

وهي العلم، والقدرة، والحياة، والقوة، والسمع، والبصر،

بیگومان سیفہ تہ معانیہ کانیش بریتیه له زانست و توانست و حیات و هیژو بیستن و بینین. که گرینگترین سیفان له سهر هموو موسلمانیکه که ئه بی زانیاریان له باره وه هه بی، ئه گینا سیفاتی خوی گه وره سنووردار نیه به ته نیا له و چند سیفہ تہ، به لام هه ندیکیان پیویسته مه عریفه ته که ی به ته فصیلی بزانیته که واجبه له سهر گشت تاکیک، وه هه ندیکیشیان. ئه گهر نه شیان زانیته به و ته فاصیله کیشه ی تیدا نیه.

والإرادة، والمشیئة، والفعل، والتخلیق، والترزیق،

بیگومان هه ندیک ی تر له و سیفاته معانیانه ئی راده و ویست و فیعل و دروستکردن و رۆزیدانه، که واته: به نده ئه بی پروای به وه هه بی که وا خوی گه وره خاوه نی ئه و سیفاته به رزو پیروژه یه و خوی ته سلیمی ئه و بکات و ملکه چی بو بنوینی.

والکلام،

قسه کردنیش وه که له پیشدا رابوورد که وا سیفہ تیکی هه میشه یی خوی گه وره یه و هه ر کاتیکی خواستی له سهر بی قسه ئه کات به قسه کردنیکی

ئەزەلى بەبى ئەوھى لىبىكۆلدريته وە چۆنە و چۆن نىه، مەشايخە كانمان لە
 ئەشاعيرە و ماتۆريديه كان بروايان وايه كەوا ئەو كەلامە بەبى ئەوھى دەنگ
 ھەبى وەكوو ئەوھى ئىمە گويمان لە دەنگ ئەبى ئەو دەنگە لە رپى شەپۆلى
 ھەواوہ بە گوچكە كانمان دەگات، وە پىتیش نىه چونكە دەنگ و پىت
 سيفاتى بوونە وەرانە و رپژەين، خواى گەورەش ھىچ شتىك لە و ناكات، وە
 ھىچ شتىكىش وەكوو ئەو نىه. بۆيە ئەلین: كەوا كەلامى خوا كەلامىكى
 نەفسى ھەمىشەبىيە وەستاوہ بەزاتى خۆى، ئەوہ نىه دروست بى و
 نوپوونەوہ پرووى تى بكات، جا قورئان و تەورات و ئىنجىل و زەبوورو
 صحوفە كان و ھەموو كىتیبە ئاسمانىە كان و كەلامە كانى خواى گەورە بەو
 كەلامە نەفسىيە كە ھەر كاتى بىھوى قسە لە گەل يەكى لە بوونە وەرانى
 بكات بەبىستنى ئەخات، وە وا ئەكات كەوا ھەست بە كەلامى خوا بكات
 زۆر بە پروونیش.

وهو متكلم بكلامٍ هو صفة له، أزلية، ليس من جنس الحروف والأصوات،
 وهو صفة منافية للسكوت والآفة، والله تعالى متكلم بها أمر ناه مخبر.

خواى گەورە قسان ئەكات بە قسە كردنىك كە سيفە تىكى ئەوہ وەستاوہ
 بەو، وە ھەمىشەبىيە، وە لە جنسى پىت و دەنگە كان نىه، كە سيفە تىكە
 دژى بى دەنگ بوون و دەردو ئافاتە، واتە: مەحالە بشوبھىندرى بە
 قسە كردنى مرؤف و بوونە وەران، چونكە دەنگ و پىت لە ئەعرازو لابە لاكانن،

بۆ نمونە كە ئەلئى بىسم الله، ئەوھى زانراوھ پىتى باء دىت و دواتر كۆتايى
پى دىت، ئىنجا پىتى سىن دى پاشان كۆتايى پى دى، ئىنجا پىتى مىم دى،
ئىتر بەو جۆرە ئەمەش شتىكى بەدېھىيە، ئەمانەش بۆ بوونەوھرانن. وھ
بىگومان خوى گەورە بەھۆى ئەو سىفەتەوھ قسە ئەكات و فەرمان و
قەدەغەكان و ھەوالەكانى خۆى بەھۆىيەوھ راتەگەيەنى.

والقرآن كلام الله تعالى غير مخلوق، وهو مكتوب في مصاحفنا، محفوظ في
قلوبنا، مقروء بألسنتنا، مسموع بأذاننا، غير حال فيها.

پوختەى ئەو بابەتە:

كەلامى خوا قەدىمەو ھەستاوھ بە زاتى پىرۆزى كە نەخۆيەتى وھ نەغەيرى
خۆشپىتەتى.

ئەمەش پىچەوانەى موعتەزىلەكان كە پىيان وايە كەلامى خودا مەخلوقە
واتە: قسە ئەكات بە قسە كىرەنك كە لە غەيرى خۆيدا دروستى ئەكات.

جا خىلاف لە نيوان ئەھلى سوننەو ئەو تاقمە دروست بوو كە تايان
دروستكراوھ ياننا؟

وھ ئەو بابەتەش ناوئرا بە خەلقى قورئان، كە بابەتەكە بەناوبانگە لە ناو
موسلمانان لە ئەنجامى ئەوھوھ فیتنەيەكى گەورە پەيدا بوو لەسەردەمى

خه لیفه ی عه بیاسی مه ئمون، که به هژیوه وه خه لکانیک له سه ری کوژراو سزا دران و سجن کران، یه کی له وانه ئیمامی ته هلی سوننه ئه جمه دی کوری حه نهل، وه ئیمامی شافیعیش رای کرد بو میسرو له وی قه ول و مه زه به بی نویی ده رکه وت، ره جمه تی خویان لی بی.

جا بنه رته تی ته و راجیاییه بینا کراوه له سه ر جیگیرکردنی که لامی نه فسی وه نه فی کردنی، چونکه موعته زیله کان نه فی ته و که لامه نه فسیه ده که ن.

وه ته هلی سوننه ش جیگیری ته که ن، چونکه به قورئان و ته واتوری نه قلا له بیغه مبه ره کان و یه کده نگی له سه ر ته وه هه یه که وا خوی گه وره قسه که ره، بیگومان قورئانیش که لامی خوی گه وره یه و دروستکراو نیه، که لامیکه له موصحه فه کانمان نوسراوه ته وه، وه پاریزراو له به رکراویشه له دلّه کانمان، وه خویندراوه ته وه ش به زمانه کانمان، بیستراویشه به گوچکه کانمان، به بی ته وه ی تی که ل بی و له وانه دا به رجه سته بی، چونکه که لامه که ی قه دیمه و دروستکراو نیه. ئیمامی غه زالی ته فه رموی: "بو نمونه ئاگر له کتیبدا نوسراوه ته وه جا ته و نوسینه وه ناچاری ته وه ناکات که وا زاتی ئاگر تی که ل بو وه یه کی گرتیه له گه ل کتیبه که، چونکه ته گه ر بیت و له گه لی یه ک بگریت ته وه موصحه فه که ته سووتی، وه ته و که سه ش که ئاگر ده لیتته وه به زمانی ته وه زمانی ته سووتی، چونکه ئاگر جه سته یه کی گه رمه، وه ده لاله تی کیش له سه ری هه یه که ده نگه پچر پچره کانه که نوون و

ئەلیف و پرائی لیۆە بە دەست دئی (نار) واتە: ئاگر، جا گەرمی سوتینەر زاتیکى مەدلولە لەسەرى نەك خودى دەلالەتەكە بى، ئیتز بەو جۆرە كە لامى قەدیمیش وەستاو بەخوای گەورە كە مەدلولە نەك خودى دەلیل و پیتەكان بکریڤنە بەلگە (لەسەر ئەو) ۳۹۱۱.

وہ دکتۆر عبد الملك سەعدیش ھەر لەسەر ئاگرەكە بەو جۆرە پروونی کردوووەتەوہ:

ئاگر

وجودى خودیەكەى - كە حەقیقەتەكەییەتى، وە ماددەو جەوھەرە سوتینەرە دەرەكیەكەییەتى.

وجودى زیھنى - كە تەبەكردنى وینەییەكەتى لە زیھندا.

وجودى دەستەواژەیی - گوتن و نوتق پى كردنى وشەى (نار)ە كە (ئاگرە).

وجودى نوسینی - ئەوہش ھەمان لەفزی (نار)ە (ئاگر).

جا وجودى خودى ئەوہ حەقیقەتە، ئەوہى ماپەوہ (لەوہكانى تر) بەلگەییە لەسەرى نەك خودى خوۆى بى چونكە ئەگەر خودى خوۆى بى ئەوہ زمان

^{۳۹} (الإقتصاد في الإعتقاد) (۷۲) ط. دار الكتب العلمية.

ئەسوتتا بە نوتقکردنى وشەى (ئاگر) وە لاپەرەش ئەسوتتا لە کاتى نوسىنى
لەسەرى.

کەوايە ئەو سىانەى کۆتايى بەلگەنە لەسەر ئەوەى يەكەم نەك خودى ئەو
بى، چونکە نوسىن مانای دەستەواژە ئەدات، دەستەواژەش مانای ئەو
ئەدات کە لە زىھنداىە، ئەوەى لە زىھنیشداىە مانای ئەو ئەدات کە لە
ئەعیانەکاندا هەيە.

وہ ہر وہا کہ لام

وجودیكى خودى ههيه - که ئەزەلیەو وەستاوہ بەزاتى خواى گەورە

وہ وجودیكى زىھنى ههيه - کہ لەبەرکراوہ و پارێزراوہ لە زىھن و خەيالەکان.

وہ وجودیكى دەستەواژەيشى ههيه - کہ خوینەر نوتقى پى ئەکات لە کاتى
قورئان خویندەنەوہ.

وہ وجودیكى نوسىنیشى ههيه - ہەر وەك لە موصحەفەکان و غەبىرى
ئەوانیش نەخشکراوہ.

جا ئیمەى ئەھلى سووننە ئەلین وجودى يەكەم کە خودیەکەيە ئەو
سیفەتییكى خودایەو قەدیمەو دروستکراو نیە، ئەمما موعتەزىلەکان نەفى ئەو
خودیەیان کرد ئەوەى يەكەم گوتیان دروستکراوہ، وە کەرپرامیەکانیش

گوتیان تهو خودیه پیت و دهنگه له خۆی بوه شیته وه و قه دیمیشه. واته: قسه ی
 من پیت و دهنگه و مادده یه و له ناو مومکینا تدا یه له خۆم دهو شیته وه،
 قسه کردنی جنه کان پیت و دهنگه له خۆیان دهو شیته وه، قسه کردنی
 فریشته کان پیت و دهنگه له خۆیان بوه شیته وه، تهو جا هی خوی گه ورهش
 تاوا له خۆی بوه شیته وه، تهو هس قسه یه کی بی مانا و بی ده لیلیکی صه ریچه و
 شو بهانندی خودایه به دروستکراوانی. ته مهش وهك گوتمان باتله وهك ته وه
 وایه به که سی بگوتری: ته مه فیعلی تویه بهس فیعلی توش نیه. ته وانیش
 دهنگ و پیتی به حه قیقی بۆ ده سه لمینن ته و جا نه فی حه قیقه ته که ی ده کن،
 ته مهش که لامیکی بیدعیه و سه له ف و خه له ف شتی وایان نه گووتوه جگه
 له و قوتا بخانه یه نه بی.^{۴۰}

والتکوین صفة لله تعالى أزلية، وهو تكوينه تعالى للعالم ولكل جزء
 من أجزائه لا في الأزل، بل لوقت وجوده على حسب علمه وإرادته.
 وهو غير المكون عندنا. والإرادة صفة لله تعالى أزلية قائمة بذاته.

پیکهینان: تهو هس ده رهینانی بوونه وهرانه له عه ده مه وه بۆ وجود،
 ته مهش ته عبیرکراوه به فیعل و دروستکردن و هینانه وجود و پهیدا بوون و
 داهینان.

^{۴۰} (شرح النسفية للدكتور عبد الملك السعدي) (ل ۸۴).

که واته خوی گه وره سیفته تی پیکهینانی همه میسه بیه، که پیکهینانی
ئو جیهانو هه موو به شیک له به شه کانی ئو جیهانه شه نهک له ئه زه لدا
واته: له پیشتردا هه هه بووبن، به لکوو پیکهیناوه له و کاته ی که وجودی
دهرکه و تووه به گویره ی زانست و ئیراده ی خوئی، ئه مه ش لای ئیمه
پیکهینه ئیراوه، وه ئیراده ش سیفته تی که بو خوی گه وره که ئه زه لیه و وه ستاوه
به زاتی خوئی.

پیکهینان لای ئه شعهریه کان ئه وه خودی پیکهینراوه که یه نهک غهیری
خوئی، هه بویه ش گوتیان دروستکراوه، ئه ما لای ماتوریدیه کان ئه وه غهیری
ئو خوده بیه، چونکه مه صدر اسم مفعول نیه. بویه لیدان لیدراو نیه،
ئو وه ی به که م مانایه که وه ستاوه به لیدر. ئه وه ی دووه میس جی دهستی که
پهیدا بووه له سه شتی. جا پیکهینان سیفته تی کی ئه زه لیه، وه پیکهینراویش
ئو وه دروستکراوه و پهیدا بووه.

ئیمه ی ئه شاعیره پیمان وایه که وا پیکهینان سیفته تی کی ئیزافیه نهک
حقیقی واته جگه له توانست و ئیراده نه بی هی چی تر نیه. چونکه له و
کاته ی که به هویانه وه پهیدایان ئه کات ئه وه ناوئراوه به پهیدا بوون. وه کاتی
پرزق و پرۆزی به هویانه وه ئه دات ئه وه ناوئراوه به پرۆزی. وه کاتیکیش
به هویانه وه ئه مرینی ئه وه ناوئراوه به مردن. ئیتر به و جوړه.

ٲه ما ٲاٲزیدیه کان ٲییان وایه که وٲ سیفه تیکی حه قیقیه و قه دیمه وه کوو
زانست و توانست.

ٲاجیاییه که شیان ٲاجیاییه کی مه عنه ویه و که س که سی له سه ر گومراو
ته کفیر نه کردوه به درٲٲزایی میژوی ئیسلام.

بینینی خوی گه وره

ورؤية الله تعالى جائزة في العقل واجبة بالنقل، وَرَدَ الدليل السمعي بإيجاب رؤية المؤمنين الله تعالى في دار الآخرة، فيرى لا في مكان ولا على جهة من مقابلة ولا اتصال شعاع ولا ثبوت مسافة بين الرائي وبين الله تعالى.

بینینی خوی گه وره دروسته له پروانگهی عهقله وه، وه واجبیشه له پروانگهی شه رعیشه وه، وه به لگهی بیسته نی که قورئان و فهرمووده یه واجبیته شه و بابه ته ی پروونکردووه ته وه که وای بینینی خوی گه وره له پروژی دواپی له لایهن ئیماندارانه وه واجبه و پروئه دات به حه تمی، بینینه که شی شه و نیه له شوئینیک بی واته: بینینی خوی گه وره شه و نیه که ئیمه شه بینین له مادده و جهسته کان له شوئینیک له شوئینه کان. وه بینینه که شی شه و نیه له لایه کی بی واته: نایبینین له لایه کی سه رو ژیرو به رامبه رو دواوه، وه ههروه ها وه کوو بینینی که سیك بو که سیك یا خود که سیك له به رده م ئاوینه شه وه سته ی، به م جوړه نیه، چونکه لا شته و پیوستیه کانی په یدابوو و مومکیناته کانه، وه نه به یه که گه یشتنی تیشکیشه وه یه، واته: شه وه شی نیه که وینه له بیلبله ی چاو ته بع ببی پروو به پروو، وه ههروه ها شه وه شی نیه دووری و مه سافه جیگیر بکری بو شه و بینینه، چونکه وه کوو بینینی جهسته کان نیه چاو بو ی پروانی

بۆ شوئىنىڭ تا بۆي دەرکەۋى له دووره يا نزيك، نه خيبر ئەمانه گشتى بۆ
جهسته كان به كاردى.

به لگه ي بينينه كەش

خوای گهوره نه فەرمووی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ ۖ نَاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾^{٤١}،
واته: له رۆژى قیامه تدا رۆوخسارانیک جوان و گه شاون، چونکه بۆ خوای
خویان ئه پروانن. وه ههروهها له فەرموودهیه کی مه شهورو به ناوبانگیشدا
هاتوو که سهروه زمان فەرموویه تی: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا
الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤُوسِهِ)^{٤٢}، ئیوه له رۆژى دوايی دا پهروهردگار تان
ئەبیین ههروه کوو چۆن مانگ ئەبیین، که هیچ یه کیکتان ستهم لهوی تر
ناکات، یاخود ئیزدیجام دروست بکهن له بینینی. جا ئەو ته شیبهه بۆ جوړی
بینینه که نیه واته: خوداش وه کوو مانگ ئاوا له دووره وه سهیری بکریت
نه خيبر ئەمه وهك شیخمان ئیبن و حه جهر و زانا کافان ئەوه ته فەرموون کهوا
مه بهست لهو فەرمووده ئەوهیه ئەوکاته ی که پهروهردگار ئەبیین کیشه تان
نیه و به چاوی سهرو دل ئەبیین و ئیتر هه ریه که وه له شوئینی خویشی وه له

^{٤١} سورة القيامة: ٢٣ - ٢٣

^{٤٢} بوخاری له (صحيح البخاری) (ژ٧٤٣٤) له جهریری کوری عبد الله. وه موسليم له
(صحيح المسلم) (ژ٢٩٩) له ئەبو هوریره وه گيړاویانه ته وه.

پلهی بههشتی خویشی. چونکه ههرکاتی بیهوی خوئی دهرخات بو کهسی
ئهوه دهرئه کهوی بهبی ته شبیه.

موعته زیله کان و خه وار یجه کان و هه ندی له مورجیته کانیش ئینکاری
بینینی خویان کرد، ئەمەش پهلئه یه کی ره شه به نیوچه وانیا نه وه، ئیمامی
نه وه وی ئەفه رمووی: ریوایه ته کان له بیست ها وه له وه هاتووه"، که ئەمەش
ته واتووره هم به به لگه ی قورئان وه هه میش به به لگه ی فه رمووده واجبه
ئیمانان پی هه بی.

خودا دروستکهری کردهوه‌کانه

والله تعالى خالق لأفعال العباد كلها، من الكفر والإيمان والطاعة
والعصيان،

خوای گه‌وره خوئی به‌دییه‌ینه‌ری کاروکرده‌وه‌ی به‌نده‌کانیه‌تی، له کوفره‌وه
بگره تا ئیمان و گوئی‌رایه‌لی و سه‌رییچی. بیگومان لای موعته‌زیله‌کان وا
نیه، به‌لکوو مروّف خوئی به‌دییه‌ینه‌ری کاروکرده‌وه‌کانی خوئی‌تی له عه‌ده‌مه‌وه
بوّ وجود، که ئەو به‌دییه‌ینه‌ش نابیّ بدریته پال هیچ که‌سیک جگه له خوا
نه‌بی، هه‌تا ئەو به‌دییه‌ینه‌شیان گشت‌گیر کردووه بوّ هه‌موو خاوه‌ن پروو‌حیک،
هه‌تا می‌شوو پیش‌ووله‌یه‌کیش که به‌دییه‌ینه‌ری هه‌ره‌کات و وه‌ستانه‌کانی
خوئی‌تی. وه تا‌قمی جه‌بریه‌کانیش بروایان وابوو ئەو کاروکرده‌وه‌ی که دروست
ئەبی گشتی که به‌نده ئەیکات زۆر لی‌کراوه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، وه هیچ
هه‌لبژاردنه‌کیشی تی‌دا نیه. جا ئەمه‌ش به‌سه که ئەهلی سووننه له پرووی
عه‌قلیه‌وه ره‌ددی ئەوانه‌یان داوه‌ته‌وه که‌وا ئەگه‌ر به‌دییه‌ینه‌ری کاروکرده‌وه‌ی
خوئی‌تی ئەوه زانیاری ته‌واوی ته‌فاصیلی کاروکرده‌وه‌کانی ده‌بوو له پیش و
پاشیدا ئەمه‌ش به زه‌رووره‌تی عه‌قلی، وه هه‌روه‌ها به‌دییه‌ینه‌ری توانای خوئی
و هه‌لبژاردنی خوئی ئەبی ئەمه‌ش باتله، وه ئەوه‌ی جه‌بریه‌کانیش باتله‌و
گشت ته‌کیلفه شه‌رعیه‌کان به‌تال ئەکاته‌وه، وه به‌ه‌لگه‌کانی قورپان و
سوننه‌تیش جی‌گیر بووه که‌وا مروّف خاوه‌ن ویست ئیراده‌یه.

به‌رای ته‌هلی سوننه و جه‌ماعه کاروکرده‌وه‌کان ده‌بیته دوو به‌ش:

یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی به‌بهنده‌وه نیه و توانای به‌ده‌سته‌ینانی له‌سه‌ر نیه: وه‌کوو باران بارین، جولانه‌وه‌ی هه‌ساره‌کان، رووانی پرووه‌که‌کان، وه زۆری پی هینان بو خه‌وتن، وه نه‌خۆشی، وه هه‌ژاری، ته‌ندروستی، جولانه‌وه، له‌رزین، لی‌دانی دل، جولانه‌وه‌کانی ئامپیری هه‌رسکردن، زیره‌کی، ته‌مبه‌لی، وه غه‌یری وانه‌ش.

ئه‌مانه هیچ کیشه‌یه‌کی تی‌دا نیه که‌وا به‌ ئی‌پرا‌ده‌و ته‌ق‌دیری خ‌وای گه‌وره‌یه له‌ دروست‌کردنیان، که هیچ هه‌لب‌ژاردنی‌کی به‌نده‌یی تی‌دا نیه بو په‌یدا‌کردنی. بو نمونه نه‌یه‌وی باران بباری یان گه‌ده‌ی ئیش نه‌کات، یان دلی هه‌رگیز نه‌وه‌ستی، ئه‌وه‌کانی تریش ئه‌وه بیه‌وی نه‌یه‌وی ئه‌وه به‌ئی‌پرا‌ده‌ی خ‌وای گه‌وره پرووئه‌ده‌ن جا پی‌ی خۆش بی‌ یاننا، چونکه له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و دروست‌کراوه‌و به‌نده‌ش ته‌نیا فه‌رمان‌گوزاره.

دووهم: ئه‌وه‌ش په‌یدا‌بوونه‌که‌ی به‌ده‌سته‌تاتووی مرۆقه، وه هه‌ول‌دانی هه‌لب‌ژاردنه‌وه‌کوو خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه، وه پا‌وه‌ستان و دانیشتن، وه رۆیشتن، وه به‌ده‌سته‌ینانی بژیوی ژیان، وه کرده‌وه داوا‌کراوه‌کان، جا ئه‌مانه‌ش دروست‌کراوی خ‌وان له‌ رووی زاتیانه‌وه نه‌ک له‌ رووی سیفه‌تیانه‌وه، سه‌باره‌ت له‌ رووی زاتیانه‌وه ئه‌وه خ‌وای گه‌وره‌وه له‌ ئینسان ته‌کات که‌وا به‌لای ئه‌و کاره‌دا ب‌روات، وه عه‌قلی‌شی تی‌دا دروست کردووه تا‌وه‌کوو ری‌ نیشاندهری

ئەو کارو کردەوھە بێ، وە تواناو قابیلیەتیشی تییدا دروستکردووہ بۆ پەیدا کردنەکە، ھەرۆھکوو ھەموو بنەماو ھۆکارە ماددی مەعنەویەکانی دروستکردووہ بۆ دروستکردنی ئەو کارو کردەوھە، ئیلا ئەوھندە ھەبە کەوا خوای گەورە ئەو شتە دروست ئەکات دواي خواست و ئیپادەي مرۆف کە ئەبەوی بیکات.

بەلام لە پروی وەصفەوہ بەوچۆرەي لی دی کەوا ئەو کارە کاریکی چاکە، وە کاریکی خراپ و قیزەونە، یاخود جیگای رەزامەندی و خیرە، یاخود شەرە، واتە وەصفەکانیان دراوتە پال مرۆفەکان کەوا ئەو کارو کردەوانەي ئەنجام داوہ، چونکە بەویست و ئیپادەو بەدەستھینانی مرۆفەکەبە، ئەما دروستکردنی شتەکە بەدەستی خوایە.^{٤٣}

خوای گەورە ئەفەرموی: ﴿اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ﴾^{٤٤}، واتە: خوای گەورە بەدیبھینەري ھەموو شتیکە. وە ھەرۆھەا ئەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾^{٤٥}، بیکومان خوای گەورە ھەم ئیوی لە نەبوونەوہ دروستکردووہ و ھیناوتە وجود، وە ھەمیش کارو کردەوہ کانتان. وە ھەرۆھەا

^{٤٣} (شرح النسفية للعلامة الدكتور عبد الملك السعدي) (ل ١٠١).

^{٤٤} سورة الزمر: ٦٢.

^{٤٥} سورة الصافات: ٩٦.

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾^{٤٦}، واته: هیچ دهر دو به لایه ک نادا له شوینی وهك وشكه سالی و وینهی نهویش، وه دره دو نه خوژی و كه م و كوری و وینهی نهوانهش له خوتاندا نهوه ئیلاا بهر له وهی كهو نهوه به لاو موسیبه ته دروست بکهین له کتیبیکدا نوسراوه و بریار دراوه كه له (لوح المحفوظ) ه، نه مهش کاریکی ئاسانه بو خوا. وه ههروهها نه فرمووی: ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ ﴾^{٤٧}، واته: هیچ دهر دو به لاو موسیبه تیک نایهت و دوو چاری هیچ كه سیك و گهردوون نابی ئیلاا به ویستی خوی گه و ره نه بی. وه ههروهها نه فرمووی: ﴿ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾^{٤٨}، واته: خراپه له زهوی و ده ریادا دیار كهوت به هژی نهو شتانه وهی كه دهستی ئاده میزاد نه یانكات، بوئه وهی خوا سزای هندی له م کرده وانهی نه م خه لكه كرده ویانه پییان بجیژی، بهلكو په شیمان بینه وهو لهو كارانه پاشگهز بینه وه. جا نایهت و فرمووده لهو باره وه زور هاتووه له وانه: (عن عبد الله بن عمرو - رضي الله عنهما - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم: « - كُلُّ شَيْءٍ

^{٤٦} سورة الحديد: ٢٢.

^{٤٧} سورة التغابن: ١١.

^{٤٨} سورة الروم: ٤١.

بِقَدْرِ حَتَّى الْعَجْزِ وَالْكَيْسِ)^{٤٩}. له عبد الله كورى ئىمامى عومره وه
 گيڤرداوه ته وه رهزاي خويان لى بى كه وا فه رموى: پينغه مبهرى خوا صلى
 الله عليه وسلم فه رموى: هه موو شتى به قه ده رى خوياه هه تا بى ده سه لآتى
 و ژيتيه ل و زيره كيتى. شىخمان ئىبن و حه جهر ئه فه رموى: "كه يس دژى بى
 ده سه لآتيه، مانا كه ي كارامه يى و ژيته لى تى دى له كارو كاره كانى دونيا و
 دواړوژ، ماناى وايه: هيج شتىك پروونادات ئيلا زانست و ويستى خواى
 گه وره پيش روودانى ئه و كاروبارانه كه وتووه". وه هه ووه ها ئه و
 فه رمووده ش: (وَاعْلَمَ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ
 يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ
 لَّمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ
 الصُّحُفُ)^{٥٠}، واته: ئه ي عبد الله بزانه ئه گهر هه موو ئوممته كو ببنه وه
 بوئه وه ي سوودىكت پى بگه يه نن بينگومان ناتوانن ئيلا ئه و ئه ندازه يه نه بى
 كه خواى گه وره بوئى نوسيوه، وه ئه گه ريش كو ببنه وه بوئه وه ي زيانىكت پى
 بگه يه نن ئه وه ناتوانن ئيلا ئه و ئه ندازه يه نه بى كه خواى گه وره بريارى بوئ
 داوه، چونكه پينووسه كان به رزكرانه وه و لاپه ره و سه حيفه كانيش
 وشكبوونه وه. دواتر وه ك گوتم به تيرو ته سه لى ديمه ناو ئه و بابته به ويستى

^{٤٩} موسليم گيڤراويه تيه وه له (صحيح المسلم) (ژ ٢٦٥٥).

^{٥٠} ترمذى گيڤراويه تيه وه له ئىبن و عباس (سنن الترمذى) (ژ ٢٥١٦) فه رمووده يه كى
 سه حيفه .

خوا. وه ههروهها فهرموودهش زۆره ئيمه ناتوانين بيان هيئين له بهر قهبارهى
كتيبه كه.

وهي كلها بارادته ومشيئته وحكمه وقضيته وتقديره.

جا بهديهينانى كاروكردهوهكان و هه موو حهركات و سهكه ناته كانى
بوونه وهران گشتى بهديهينراون به ئيراده و توانست و دانايى و قهزاو
ئهن دازه دانانى خوئى، چونكه بهنده چى به دهسته ههتا تواناي ئه وهى هه بى
كاروكرده وهى خوئى دروست بكات، بهلكوو گشت بوونه وهران جگه له
هه ژاريتى له بهردهم واجبى وجود هيچى تر نين، زاتيكى صه مه ده وه قه ديم و
ئهن زه لى ئه بهديه.

وللعباد أفعال اختيارية يثابون بها ويعاقبون عليها.

وه بو بهنده كانيش كارو كرده وانىكى سه ريشك و هه لئاردين هه ن كه
به هويانه وه پاداشت و سزاي له سه ر وهرئه گرن، وه كوو ئيمان هيئان به خواو
دين و په يامبه رو رۆژى دوايى شته غه يبيه دينيه باسكراوه كان، ئه مانه
پاداشتى له سه ر وهرئه گرى، وه پيچه وانه كه شى كه ئيمانى به گشت ئه مانه
نه بى يا خود به يه كى له مانه نه بى ئه وه سزادراوه له رۆژى دوايى.

والحسن منها برضاء الله تعالى، والقبيح منها ليس برضاء.

جا بهنده ههركاريكي چاك كه تهكات ئيللا رهزامهندي و فرماني خوي گهوره قديمي لهسه ره له تهزه لدا، وه ههركاريكي خراپيش كه بهنده تهيكات خوي گهوره فرمان بهو خراپهيه ناكات و پيشي خوش نيه بهلام لهگهله تهوهش كه بهنده ئيرادهي كرد خوي گهورهش بوي دروست تهكات. لهمه و دوا به دريژي لهسه ري دهروم ان شاء الله كه نهيني زينگه و كاروكرده وي مرؤفچ پهيوه نديان بهيه كه وه ههيه.

والاستطاعة مع الفعل، وهي حقيقة القدرة التي يكون بها الفعل، ويقع هذا الاسم على سلامة الأسباب والآلات والجوارح، وصحة التكليف تعتمد هذه الاستطاعة.

هه بووني توانا لهگهله كرده وه دايه، كه حهقيقه تي توانسته كه بههويه وه كرده وه كه دروست تهبي، تهمهش بهپيچه وانهي موعته زيله كانه، ئيمامي سه عدي تهفتازاني له خاوهني كتبيبي (التبصرة) نهقلي كردوه كه وا تهو توانايه تيه عه رهزيكه خوي گهوره دروستي تهكات له گياندار بوته وهي كرده وه ئيختياريه كان بكات، كه هويه كه بو كاروكرده وه، جا ئيمامي تهفتازاني تهفه رموي: جومه ووري زانايان لهسه ره تهوه نه كه وا توانايه تي مه رجه بو ته داكردي كاروكرده وه نهك هوو عيللهت، جا پوخته كه ي تهويه كه وا سيفه تيكه خوي گهوره دروستي تهكات له كاتي خواستي كردني

کرده‌وه ئه‌مه‌ش له‌دوای سه‌لامه‌تی هۆکاره‌کان و ئالته‌کان واته‌ وه‌صیته‌کان، جا ئه‌گه‌ر خواستی کردنی چاکه‌یه‌کی هه‌بوو ئه‌و کاته‌ خوای گه‌وره‌ توانای کردنی ئه‌و کرده‌وه‌ چاکه‌ی بۆ دروست ئه‌کات، وه‌ خوای گه‌وره‌ توانای کردنی کرده‌وه‌ی خراپیشی دروست‌کردووه‌، وه‌ ئه‌و که‌سه‌ خۆی هه‌ده‌رده‌ره‌ بۆ توانایه‌تی کرده‌وه‌ی چاکه‌ هه‌ربۆیه‌ش شایه‌نی زه‌م و سزایه‌، هه‌ر بۆیه‌ش خوای گه‌وره‌ زه‌می کافره‌کانی کردووه‌ که‌وا توانای گوێگرتنیان نیه‌ (واته‌: گوێی خۆیان ناده‌نه‌ به‌ر وته‌ی حه‌ق و ئه‌گه‌ر بشی بیستن ئه‌وه‌ بپروای پێ ناهینن)^{٥١}. جا ئه‌و ناوه‌ که‌ توانایه‌تیه‌ وه‌ک ئیمامی نه‌سه‌فی فه‌رمووی ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر سه‌لامه‌تی هۆکاره‌کان و ئالته‌کان و ئه‌ندامه‌کان هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۗ﴾^{٥٢}، واته‌: حه‌قی خوای گه‌وره‌یه‌ به‌سه‌ر به‌نده‌کانی که‌ له‌ کاتی ژیانیاندا حه‌جی مالّه‌که‌ی بکه‌ن ئه‌وانه‌ی که‌وا توانای لاشه‌و پارهیان هه‌یه‌، وه‌ رینگاش ئه‌من و ئاسایش بی. وه‌ دروستیه‌تیه‌تی ته‌کلیفیش پشت به‌و توانایه‌ته‌ ئه‌به‌ستی که‌ بریتیه‌ له‌ سه‌لامه‌تی هۆکاره‌کان و ئالته‌کان و ئه‌ندامه‌کان.

^{٥١} (شرح التفتازانی)(ل٤٠٢).

^{٥٢} سورة آل عمران: ٩٧.

ولا يكلف العبد لما ليس في وسعه.

بهنده هیچ شتیکی داوا لی ناکری ئیلاا ئه وه نه بی که له توانایدایه، ئه م ته کلیفه ش ئه وه ناگریته وه بۆ نمونه خوی گه وه کوفرو ئیمانی داناوه له ئینسان که توانای ههیه یه کیکیان هه لَبِئِرَى چونکه رپکه له گه ل وجودی، بۆ نمونه ئه و ته کلیفه له سه ر گیانداران نیه، له سه ر بی گیانه کان نیه دارو به ردو توخمه کان چونکه یان سه ره تا ترسیان هه بووه نه وه کا ئه و ته کلیفه له توانایاندا نه بی و شه رمه زار بن و سزاکه یان وه ربگرن، یانیش هه ر له بنه رته دا له توانای ئه واندا نیه ئه و ته کلیفه هه لَبِگرن، به لام ئینسان هه لی گرتوه، ههروه ک خوی گه وه ئه فه رموی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ تَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾^{۵۳}، واته: ئیمه ئه مانه تی جی به جی کردنی خو مانان خسته بهرده می ئاسمانه کان و زهوی و چیاکان تا بزاین ناخو ناماده ن له ئه ستوی خو یانی بگرن، نکو لیان له ئه ستو گرتنی کردو هه لیان نه گرت و له و به رپرسیه ترسان که دیتته به ریان. پاشان ئاده میزاد هه لیگرت و له ئه ستوی خو ی گرت. جا به راستی ئاده میزاد سته می له خو ی کردو نه یزانی چ ئه رکیکی گه وه ی له ئه ستوی خو ی گرتوه.

^{۵۳} سورة الأحزاب: ۷۲.

وه ههروهها شتيكيش له تواناي به شهردا نه بيّ تهوه ته كليفي له سهه نيهو
 يه كده نكيشي له سهه ههروهك خوي گهوره ته فه رموي: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
 إِلَّا وُسْعَهَا﴾^{٥٤}، واته: خودا له ههه نه فسيتك ههه تهوه داوا ده كات كه
 له توانايدا ههيه. وه له ثايه تي تريشدا تهو باس و خواسه هاتوه.

وما يوجد من الألم في المضروب عقيب ضرب إنسان، والانكسار في الزجاج
 عقيب كسر إنسان، وما أشبهه، كل ذلك مخلوق لله تعالى، لا صنع للعبد
 في خلقه.

جا بزانه تهو نازاره ي كه روو ته دات له كه سيكي لي دراو دواي تهوه ي كه
 مروقيك لي داوه، وه شكاني شووشهش دواي تهوه ي كه مروقيك
 شكاندوويه تي، وه وينه ي ته مانهش هه مووي دروستكراوي خوي گهوره يه،
 هيچ دروستكردنيك لي ردها بو بهنده نيهو بهنده مافي خه لثكردني ته م شتانه ي
 نيه.

والمقتول ميت بأجله، والأجل واحد.

وه كه سي كوژراو يش ته مري به هوي كوتايي هاتني ته جهله كه ي، وه
 ته جه ليش ههه يه كه ته جهله ههروهك خوي گهوره ته فه رموي: ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ

^{٥٤} سورة البقرة: ٢٨٦

أَجَلٌ ۖ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْرِضُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ ، واته:

هه موو ئومه تیک تاکام و ئه جه لیکی تاییه تی هه یه، که ئه واده یه هات نه سه عاتی دوا ئه خرین، وه نه سه عاتی کیش پیش ئه خرین.

جا مو عته زیله کان هه ندیک فهرمووده یان کردو وه ته به لگه کهوا هه ندی گویرایه لی و خواپه رستی هه یه که ئه بیته هوکاری زیاد بوئی عومر، وه له بهر ئه وهش کهوا ئه گهر مردبی به ئه جه له که ی خوی ئه وه بکوژ حقی زه مکردنی نه ئه بو له دونیا و ناخیرهت، وه خوین و هدد لی ده کردنی شی له سه ر نه ئه بو، چونکه مردنی کوژراو به دروستکردنی خوی و به ده سه ته یانی خوی نیه.

ئیمهش وه لامی یه کهم ئه ده یه وه: به وه ی کهوا خوی گه وره ئه زانی ئه گهر ئه م خواپه رستی نه کات ئه وه عومری چل سالان ئه بو، به لام ئه زانی که ئه وه ئه کات بویه عومری ئه بیته هفتا سالان، جا ئه و زیاده یه له بیرکراوه بو ئه و خواپه رستیانه ئه مهش به بیناکردن له سه ر زانستی خوی گه وره ئه گهر ئه و خواپه رستی نه بایه ئه وه ئه و زیاده یه نه ئه بو.

وه لامی دووه میش: بیگومان واجبونی سزاو زامنکردنی له سه ر بکوژ ئیعتیاره به وه ی کهوا کاریکی قه ده غه کراوی کردو وه و ئه و کرده وه خراپه ی

به‌دهسته‌یناوه خوای گه‌وره‌ش له‌دوای ئه‌و کرده‌وه‌ی بکوژه‌ مردنی دروست‌کردووه‌و به‌ ریت‌گایه‌کی عاده‌تی وه‌ك ئه‌وه‌ی ئه‌بینین که چۆن مرۆڤ ئه‌کوژری. جا کوشتن کاری بکوژه‌ له‌ پرووی کردن و به‌دهسته‌ینانیه‌وه ئه‌گه‌رچی دروست‌کردن نیه‌، وه‌ مردنیش وه‌ستاوه‌ به‌ مردوو که دروست‌کراوی خودای گه‌وره‌یه‌و هیچ دروست‌کردن و به‌دهسته‌ینانیکی بۆ به‌نده‌ی تیدا نیه‌، جا بیناکردن له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌وا مردن وجودیه‌و هه‌یه‌ به‌به‌لگه‌ی خوای گه‌وره‌ ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾^{۵۶}، واته‌: بینگومان خوای گه‌وره‌ مردن ژیا‌نی بۆ بوونه‌وه‌رانی دروست‌کردووه‌. جا زۆرینه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌وا مردن شتیکی عه‌ده‌می و نه‌بوویه‌، وه‌ مانای (مردنی دروست‌کردووه‌) واته‌: ته‌قدیری کردووه‌.

وه‌ ئه‌جه‌لیش یه‌ك ئه‌جه‌له‌ نه‌ك ئه‌وه‌ی که‌عب گومان‌ی بۆ بردووه‌ که‌وا کوژراو دوو ئه‌جه‌لی هه‌یه‌، وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌کوژرابایه‌ ئه‌وه‌ ئه‌ژیا تا ئه‌جه‌لی خو‌ی که‌ مردنه‌که‌ بوو. وه‌ نه‌ك ئه‌وه‌ش که‌ فه‌یله‌سووفه‌کان گومان‌یان بۆ چووه‌ که‌وا گیانداران ئه‌جه‌لیکی سروشتی و ته‌بیعیان هه‌یه‌، که‌ وه‌قتی مردنه‌که‌یه‌تی ئه‌مه‌ش به‌ نه‌مانی شیداریه‌که‌یی و کوژانه‌وه‌ی گه‌رمی غه‌ریزه‌کانیان، وه‌ ئه‌جه‌لانیکی پراوه‌شن به‌هۆی دهر‌دو نه‌خۆشیه‌کانه‌وه‌.

^{۵۶} سورة الملك: ۲

والحرام رزق، وكلّ يستوفي رزق نفسه: حلالاً كان أو حراماً، ولا يتصور أن لا يأكل إنسان رزقه أو يأكل غيره رزقه.

وه بينگومان چه‌رامیش رزق و رۆزیه‌کی خوای گه‌وره‌یه‌و دروستی کردووه بۆ پینداویستی بوونه‌هرانی، جا ئەو رۆزیه‌هه‌لّال بێ یان چه‌رام هه‌ره‌همووی دروستکراوی ئەون بوونه‌هران لێی ئەخۆن، وه هه‌ر یه‌که‌و رۆزی خۆی به‌ته‌واوه‌تی وه‌ته‌گری بۆ خۆی، جا هه‌لّال بێ یان چه‌رام، وه ته‌سه‌ورپی ئەوه‌ش نه‌کات که‌وا مرۆڤ رۆزیه‌که‌ی خۆی ناخوات، یاخود ته‌سه‌وری ئەوه بکات که‌وا رۆزی غه‌یری خۆی بخوات، چونکه هه‌ریه‌که‌و رۆزی خۆی بۆ دانراوه، جا بۆیه ئیمامی نه‌سه‌فی لێره‌دا یه‌که‌مجار باسی رۆزی چه‌رامی کرد چونکه موعته‌زیه‌که‌ن چه‌رام به‌ رۆزی نازانن، وه رافه‌شیان کردووه به‌وه‌ی که‌وا ئەوه ده‌ست به‌سه‌ر داگیرکراوه‌و داگیرکه‌ریک ئەبخوات ئیتر له‌وه‌وه رۆزی نه‌ده‌ست به‌سه‌ر داگیرکراوه‌و وه نه‌ رۆزیشه‌.

وه هه‌روه‌ها له‌به‌ره‌ته‌وه‌ی رێگری له‌ سوودگه‌یانندی ناکات وه چه‌رامیش رێگری له‌ سوودگه‌یانندی نه‌کردووه بۆیه پێی نایه‌تته رۆزی.

چونکه ئەمانه پێیان وایه:

یه‌که‌م: رۆزی ئەدریته پال خوای مه‌زن که هه‌یج رۆزیده‌ریک نیه جگه له‌ الله نه‌بێ، وه چه‌رامیش ناشیرینه بۆیه نایه‌تته رۆزی هه‌تاوه‌کوو ناشیرینی بدریته پالی.

دووه م: بهنده شایه نی زه مکردن و سزادانه له سه ر خوار دنه که ی، وه
رؤزی ش دراوه ته پال خوی مه زن جا ته گه ر بی ت و حه رام رؤزی نه بوایه ته وه
شایه نی زه مکردن و سزادان نه ته بوو ته وه که سه ی که وا ته وه حه رامه ی ده خوار د
چونکه دراوه ته پال خوی مه زن.

ته هلی سوننه ش وه لامی ته وانه بیان داواته وه:

ر ز ق و ر ؤ ز ی حه لآ لی هه یه و حه رامی شی هه یه، چونکه راقه بیان کردوه
به وه که وا ته وه ناویکه خوی گه وره به بهر ته وه ر ؤ ز یه ی دا کردوه و گیانداران
ته یخون.

۱- راقه ی یه که می موعته زیله ته وه ناچار ته کات که وا گیانداران ر ؤ ز ی
پیدراو نین چونکه خاوه ن مولکی ر ؤ ز ی نیه له وه ی که ته یخوا، وه ته وه ی شی
که ته خوا ته وه ر ؤ ز ی نیه، وه حالیش وای لی دی ته وه ر ؤ ز ی پیدراوه و
ته وه ی شی ته خوا ر ؤ ز یه.

۲- وه ته وه ش ناچار ته بی له سه ر هه ردوو راقه کردنه که: که وا ته وه که سه ی به
دریژیایی ژییانی ته ژ ی وه مردو جگه له حه رام هیچ شتیکی تری نه خوار دبوو،
هه ر له بنه ر ه تدا خوی گه وره ر ؤ ز ی حه لآ لی پینه دا بوو ته وه ش باتل و پووجه
له بهر وته ی خوی گه وره: ﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ

مُسْتَقْرَهَا وَمُسْتَوَدَعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٧﴾، واته: هەر گیانله بهرئ که بهسه زهویدا بروات ئەوه رزق و رۆزیه کهی لهسه ر خوی گهورهیه، وه زاناشه به شوینی ژیان و مردنیان، ئەمانهش گشتی له (لوح المحفوظ) دا نوسراون. جا گیاندران و ئەوانهش که ژیاون لهسه ر ئەم رۆزیه چهپامه داخیلن لهو گشتگیریهی ئایهته کهدا که ههردوو کیشیان رۆزی پیدراون بیگومان.

۳- وه ههرجی کارو کردهوه ههیه سهبارهت به خوی گهوره ناشیرین نیه، چونکه ئەو بکهری سهپشک و خاوهن ویسته ئەوه ئەکات که ئەیهوی، جا چاکه و خراپه سهبارهت به بکهره کهیه نهک به دیهینه ر بۆیه دانه پالی رۆزی چهپام بۆ لای خوی گهوره زهروهو زیان ناگهیهنی.

۴- وه سهبارهت به شایه نیتی زه مکردن و سزادانیش چونکه به ویستی خوی ئەم کاره ی کردووهو هه ر له بهر ئەو خراپه شی شایه نی زه مکردن و سزادانه نهک له بهر ئەوه ی رۆزیه که چهپامه.

بۆ نمونه که سی خواردنی که سیکی تر ئەدزی و ئەبخوا، خودی خواردنه که هه ر رۆزیه له بهر ئەوه ی مولکی خوی نیه و قه ده غه یه بیدزی ئیتر له وه وه

^{۵۷} سورة هود: ۶

ناوی هه‌پامی‌تی ئه‌و خواردنه‌ی به‌به‌ردا کرا چونکه به‌فیل و گزی په‌یدای
کردوه ئه‌ما له حه‌قیقه‌تا ئه‌ویش رۆزیه^{هه}.

^{هه} بۆ ئه‌و بابته سوودم له شه‌رحی ته‌فتازانی و دکتۆر عبد الملك سه‌عدی بینیه.

خودا ویستی له سه رکی بی هیدایه تی نه دات یان گومرای نه کات

والله تعالی یضل من یشاء ویهدی من یشاء،

وه خوی گورهش چی بووی تهوه نه کات گومرایی بهدی دینی دوی تهوهی کهوا بهیانی حقی بو کراو تهویش شوینی نه کهوت تیر گومرایی بو بهدی دینی، وه سه بارهت به گومرایش تهوه ویژدان و ته صورتا ته چهوت و گومراکانیه تی سه بارهت به خوداو وجودو غه بییا ته کان، وه هر که سیکیشی بووی هیدایه تی نه دا ته مهش دوی تهوهی کهوا حقی بو به یانکراو تهویش قه بوولی کرد له وه وهش خوی گوره هیدایه تی نه دات و ریگای به خته وهری پی ته به خشی له هر دوو دنیا، وه ناوی هیدایه تیش ته دریتته پال پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ته مهش وهک مه جازیکه چونکه رینیشاندهری خه لکه، ته م خودی هیدایه ته به دهست تهویش نه، وه هر وهها گومرایش دراوده ته پال شهیتان ته وهش مه جازه چونکه رینیشاندهری خه لکه بو گومرایی ته ما له حه قیقه تدا خودی دروستکردنی گومراییه که خودا بهدی ته هیینی دوی تهوهی مرؤقه که ویستی ریگهی شهیتان بگریته بهر، جا هیدایه ت لای زاناکانی ته هلی سوننه دروستکردنی هیدایه ته، وه لای موعته زیله کانیش روونکردنه وهی ریگاوه صهوابه، ته وهش باتله به وتهی خوی گوره: ﴿إِنَّكَ لَا

تَهْدِي مَنْ أَحَبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٩﴾

ئەي محمد صلی اللہ علیہ وسلم، تۆ ناتوانی ھیدایەتی ئەو کەسە بەدەي کە
خۆشت ئەوی بەلکوو ئەوە خودایە کە ھیدایەتی ئەو کەسە ئەدات کە
ئەیەوی، وە ھەر خۆیشی زانترە بە ھیدایەتدراوہ کان. وە لەبەر وتەي
سەرورەیشمان کە فرمویەتی: (اللھم اھد قومی) خودایە کە لە کەم
ھیدایەت بەدە، کەچی لە گەل ئەوہش سەرورمان رینگاکەي بۆ پروونکردنەوہو
بانگی کردن بۆ ھیدایەت.

جا ئەوہي کە بەناوبانگە، لای موعتەزیلەکان: ھیدایەت دەلالەتە لە
گەيەنەریک بۆ گەیشتن بە داواکراو. بەلام لای ئیمەي ئەھلی سوننە: دەلالەتە
لەسەر رینگایەك کە لەسەریەوہ ئەگەي بە داواکراو، جا یە کسانە داواکراو و
ھیدایەت بە دەست بی یاننا.

کرده‌وه‌ی چاکترین و به‌رژوه‌ندتر له‌سه‌ر خودا واجب نیه

وما هو الأصل للعبد فليس ذلك بواجب على الله تعالى.

وه ئه‌وه‌یشی که بۆ به‌نده گونجاوو به‌رژوه‌ندتره ئه‌وه له‌سه‌ر خوا‌ی گه‌وره واجب نیه، ئه‌گینا کابرایه‌کی کافر‌ی هه‌ژاری دروست نه‌ئه‌کرد که هه‌م له دونیا سزا دراوه وه‌هه‌میش له دوا‌رژژدا، وه ئه‌گه‌ر واجبایه ئه‌وه هه‌یچ مننه‌تیکی خوا‌یی به‌سه‌ر به‌نده‌دا نه‌ئه‌بوو، وه شایه‌نی شوک‌رو سوپاسیش نه‌ئه‌بوو له هه‌موو جو‌ره خه‌یرو به‌یره‌کان، چونکه له‌و کاته‌دا واجب ئه‌بوو، وه له‌و کاته‌دا هه‌یچ مننه‌تیک نه‌ ئه‌ما به‌سه‌ر به‌یغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، له‌و کاته‌دا ئه‌بو جه‌هل و سه‌رانی وه‌کوو ئه‌بو جه‌له‌یش له‌عنه‌تی خوا‌یان لی دات واجب ئه‌بو له‌سه‌ر خوا که‌وا ئه‌و منه‌ته به‌سه‌ر ئه‌وانیشدا برژینی، چونکه وا به‌رژوه‌ندی تر ئه‌بوو بۆ خوا، وه بۆ مرۆ‌فا و به‌رژوه‌ندی تر ئه‌بوو که‌وا سه‌رمای نه‌بی و گه‌رمای نه‌بی و خوا‌ردنی لی نه‌بری و نه‌خۆش نه‌که‌وی و به‌هه‌شتیکی ئاسای له دونیا بۆ بره‌خسایه، وه ئیمان و کوفری دروست نه‌کردبایه‌و خه‌لک له ره‌فاهیته و خۆشیدا لیوان لیوانه‌و له نیو شه‌پ‌راب و ئافره‌ت و چه‌یژه نه‌براه‌کاندا بوونایه‌و مردن نه‌بایه چونکه ئازاره‌و شه‌رو جه‌نگه‌کان نه‌بایه چونکه کاولکارینه‌و مرۆ‌قایه‌تی قه‌ر ته‌که‌ن. ئه‌بوایه له‌سه‌ر خودا ئه‌مانه‌ی به‌زۆری به‌کردایه چونکه له به‌رژوه‌ندی مرۆ‌قدانه، به‌لام ئه‌مه باتله چونکه به‌نده فه‌رمانگوزاره نه‌ک خودا، ئه‌وه‌ی بۆی ره‌خسینه‌ندراوه له

جوانترین و کاملترین حیکمه تدايه، بۆ نمونه ئەگەر بگوتری ئاگر بۆ دروستکراوه و چ سوودینکی ههیه چونکه زیانی تیدایه و ئەبیتته هۆکاری سووتانی مرۆقه کان و خانوبه ره و شتی تر، ئەمهش ئەوپه پری گه لحوییه چونکه له که مائی ژياندا بوو ئەبوايه ئاگر دروست بکری چونکه سوودینکی گه لیک زۆری تیدایه له پیشه سازی و پیشه کهوتنی کۆمه لگا و کاروباری چیشته خانه. جا ئەو که سهی که نه فرین له ئاگریک ئەکات که وا تۆزی زیانی به هۆیه وه بهرکه وتوووه ئەوه ئەو په پری گه لحوییه، چونکه جگه له نازاره که چاوی ئەو هه موو سووده نابینی، بۆ نمونه باران، که نیعه مه تیکی خوا وهندی مه زنه و زهوی پی ئاوه دان ئەبیتته وه و گژو گیاو مه رومالات و کانی ده ریاکان و رووباره کان و که ژو کپوه کان و مرۆقه کان سوودی لی ئەبینن، جا ئەگەر که سی تۆزی زیانی بهرکه وتبی به هۆی رووخانی خانووه که ی یاخود ته رپوونی جله که ی ئینجا بیتن بۆله بۆل بکات و نه فرین له باران بکات ئەوهش ئەو په پری گه لحوییه، چونکه هه موو سووده کانی بارانی له بیرچوووه که چهنده سوودی ههیه، بۆ نمونه ئەگەر وجودی شهیتان نه بوايه تام و چیژی ته وه به و گریان و په شیمانی و بهرزبوونه وه بۆ پله کانی ئیمان و به هه شته کان وجودی نه ئەبوو، بۆ نمونه ئەگەر شهیتان نه بایه رووحه پاکه که ی گه وره مان ئەبویه کر هیه جیاوازیه کی نه ئەبوو له گه ل رووحه پیسه که ی ئەبو جههل، بۆیه له بهردهم هه ر شتیکی شتیکی دروستکراوه له جوانترین نه خشه و حیکمه تدا، که گشتی به ویستی خوی مه زنه و ریکه له گه ل سروشتی

مرۆڤایه‌تی، شتیکی وای دروست نه‌کردوو که‌وا مرۆڤ نه‌توانی به‌رگه‌ی بگری، جا له‌وه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌ی کرده‌وه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی تر بو به‌نده‌ی دروست ناکات به‌لکوو شه‌وه‌ی دروست شه‌کات که‌وا که‌مائی په‌هایه‌تی شه‌و ویستی له‌سه‌ریه‌تی و منه‌ت شه‌خاته‌ی سه‌ر سه‌ر که‌سی که‌ بیه‌وی، چونکه‌ی موخته‌زیله‌کان لی‌ره‌ش پی‌چه‌وانه‌ی شه‌هلی سوننه‌ن که‌وا شه‌صلح و به‌رژه‌وه‌ندی تر له‌سه‌ر خوا واجبه‌ی، شه‌مه‌ش له‌ کورتبینی تی‌رامانه‌کانیانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ چه‌مکه‌ی خوداییه‌کان و دیدو ژین.^{۶۰}

شه‌مه‌وی لی‌ره‌وه‌ی بابه‌ته‌ی دریژه‌که‌ی باس بکه‌م له‌سه‌ر قه‌ده‌رو ژینگه‌ی که‌ وات لی شه‌کات هه‌موو شه‌وشتانه‌ی که‌ له‌ پی‌شوودا نوسران به‌ ئاسانی له‌و بابه‌ته‌وه‌ی تی‌ بگه‌ی.

^{۶۰} وه‌ک شه‌مانه‌تیکی زانستی تا ده‌روونی به‌دخوایم سه‌رکه‌شی نه‌کات و شه‌وه‌مه‌ی به‌هی خۆی بزانی، شه‌وه‌ی له‌و باته‌وه‌ی نوسرا کاتی خۆی سوودم له‌ په‌یامه‌کانی نووری مامۆستا که‌م بدیع الزمان وه‌رگرتوو، نوقمی په‌همه‌تی خوا بی، وه‌ روو‌حیشم فیدای بی.

نەگەر خوا ھەيە بۆچى خىرو چاگە بەدى ناھيىنى؟

وہ نەگەر نيشە بۆچى شەر بەدى دى؟

وہ لامدانەوہى ئەو پرسىيارەو لوغزى قەزاو قەدەر بەپيى بىردۆزە
فیزیاییەکانەوہ خستوومەتە بەر دیدى خوینەرەن، کە لەمەو پيشدا لەو جۆرە
لەسەر قەزاو قەدەر نەنوسراوہ و نەبىستراوہ وانلە اعلم.

خۆشەويستان لەوہتەى زانست ئەخوینم زانايەکم نەيىنى بابەتيكى لەو
جۆرەى نوسىبى، گشتى باسى قەزاو قەدەر ئەکات لە پروە دىنى و
فەلسەفەى کەى، تەبەعن لە ھەردوو بوارە کەش بە فەھمىكى كورت کە ھەم
خوای گەرە ئەو حیکمەتەى پى نەبەخشیون، وە ھەمیش ئاسۆیە کى بەر
فراوانم لە بابەتەکانیان نەبىنیون، وە کوو ئەمانەتى زانستیش دوو وتارى
دکتۆر عدنان ابراھیمم بىنیوہ لەسەر (نەزەرپەى کەيۆس و لەناوچوونى
قەومى لوط) کە بەشیوہیە کى زانستى باسى لیوہ کردووە، ئیتەر ئەم دوو
وتارەى بووہ ھۆکارى کرانەوہى دەرگاگانەکانى ئەو بابەتە گرینگە، کە خودى
ئەو بابەتەى نوسراوہ دکتۆر عەدنانش باسى لیوہ نەکردووە. بۆیە منیش
ھەلسام بە ئاسۆیە کى بەرفراوانتر ئەو بابەتە بە شیوہیە کى پوخت دارپۆزم، وە
ھەر وەھا وەك خزمەتکارىک تىبىنى زۆرپەى مولحیدەکانم کردووە کەوا لەو
رېنگەىوہ بەرەو بىابانى ئیلحاد رۆیشتون، بۆ نمونە ئەو پرسىيارانە ئەکەن:
ئەگەر خوا بوونى ھەيە بۆچى شەر بەدى ئەھيىنى؟ یاخود خوا بۆچى بى

دەنگە لە ئاستی شەپرو کاولکاری؟ ئایا نە ئەکرا تەنیا چاکەى بەدى بەینایە؟
 وە ئەو ھەموو ھەژاری و برسێتییە چیه کەوا رووی لە خەلکی سەرزەوی
 کردووە؟ وە وینەى ئەو پرسیارانەش کە ھۆکاربوونە بۆ ئیلحادی خۆیان و
 ئیمان لاواز کردنى باوەرداران، ئیمەش حیکمەتى ئەو نەھێنیەمان لەو نوسینە
 دەرخستوو، لەبەر یەک شت خوا پێویستی بە بەرگری ئیمە نیە تاوہکوو
 پینەو پەرۆى بۆ بکەین و بلین ئەو تاقى کردنەوہى خۆیەتى، یاخود بلین:
 پرسیار لەو ناکریت، ئەمانە بەلگەى ئیماندارەکانن، بەلکوو حەقیقەتە کە بەو
 شیوازە نیە، ئەى ئەبى چى بى بەراى ئیوہ؟

لە سەرەتا پێویستمان بە پێشەکیە ھەیه بۆ تیگەیشتن ئینجا ئەچینە سەر
 بابەتە کە.

پێشەکی

بەر لە گەردوون تەنھا زاتى ئەنوارى خودا ھەبوو بە رەھایی و بى سنوورو
 بى کۆتا، دواتر ئەو گەردوونە بچوو کە کە لە چا و رەھاییەتى خوا وەک دنکە
 نۆکیکە بگرە زۆر لەوہش بچوو کترە دروستکردووە، لیرەوہ خودا نەخاری
 گەردوونە تا بلین لە دەرەوہى گەردوونە، وە نە لە ناوہەشیەتى تا بلین لە
 ناوہەبیەتى لە دەرەوہ نیە، بەلکوو بە گەرەبى زاتى پاکى ئەنوارى لەناوہوہو
 دەرەوہ گەردوونى راگیر کردووە وەک لەسەرەتای ئەم کتیبە باسماں لیوہ کرد،
 ئینجا ئەم مەرۆقە شەپرانگیزو نەفس پەرستەى دروستکرد مەبەستم لە مەرۆقە

سەرکەشەکانە نەك ئیمانداران، کاتی یەكەم مەزۆفی دروستکرد لە نەینی
 فەرمانی خۆی مەزۆفی دروستکرد، کە سیستەمیکی نوورانی رەنگ گۆراوی
 ماھیەت نەزانراوە، واتە: تەزکیباتی مەزۆفی چیە؟ ئایە ماددەییە؟ فۆتۆنە؟
 یاخود شتیکی تر؟ زانیاری پیمان نەگەشتوو، وە دەلیلی خەلقیەتی
 پەروەش شیخ ئیبن و تەیمیە پیمان ئەلی کە پرسیاری لی کرا ئایا پەروە
 قەدیە یان دروستکراوە؟ ئەویش فەرمووی: "پەروە نادەمیزاد دروستکراوە
 داھینراوە بەکۆی یەكەنگی پێشینی ئومەت و پێشەواکان و گشت زاناکانی
 ئەھلی سوننە، وە لە یەکی زیاتر لە پێشەواکانی موسلمانان یەكەنگیان
 گێراوەتەو لەوێ کەوا پەروە دروستکراوە، وەکوو محمدی کۆری نەصری
 مەزۆفی کە ئیمامیکی بەناوبانگەو زانترین کەسی زەمانی خۆی بوو لە
 بارە یەكەنگی زانیان و پاجیایی لە بابەتەکان" ٦١. ک. ه. وە ئەم
 یەكەنگیەش مامۆستا نۆرپیش لە عەللامە ی سعەد الدینی تەفتازانیەو
 نەقلی کردووە ٦٢.

پەروەش بە یەكەم مەزۆفی درا کە ئادەمە سەلامی خۆی لەسەر بی
 ھەرەك خۆی گەورە ئەفەرمووی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي

٦١ (مجموع الفتاوى) (ب/٤/ل/٢٢١) باب العقيدة.

٦٢ ئەتوان بەگەرێنەو بۆ کتییی ژبانەوێ دلی ئیمانداران کە یەكێکە لە دانراوەکانمان،
 لەوێ باسی پەروە کردووە بە درێژی.

﴿٧٢﴾^{٦٣}، واته: هەر کاتی ئەو مرۆڤهەم لە دروستکردن تەواو کردو لەو ڕووحه تاییه‌تییه‌ی که دروستم کردوو به‌به‌رمیدا کرد. وه هه‌روه‌ها کاتی یه‌هودیه‌کانیش ڕه‌سیاری ڕووحیان له پێغه‌مبه‌ری خوا کرد صلی الله علیه وسلم، خوی گه‌وره‌ش ئایه‌تی دابه‌زاندو فه‌رمووی: ئەئێ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پێیان بلی: ڕووح فه‌رمانی خوی په‌روه‌ردگارمه (واته: په‌یوه‌سته به ئەم‌ری خواوه، ئەم‌ری خواش ڕاسته‌وخۆ په‌یوه‌سته به ره‌هایه‌تی خۆیه‌وه) هه‌روه‌ک فه‌رمووی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾^{٦٤}. وه هه‌روه‌ها خوی گه‌وره له ئایه‌تیکی ترده‌ئه‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^{٦٥} واته: بێگومان خوی ئیوه‌ زاتیکه ئاسمانه‌کان و زه‌وی له ماوه‌ی شەش ڕۆژان یاخود شەش قۆناغان دروستکردوو، پاشان ئیستیوای کردوو له‌ عه‌رش، نه‌ینی ئەو ئیستیوایه‌ لی‌ده‌دا بواری ڕوونکردنه‌وه‌مان نیه‌، جا خوی ئیوه‌ ئەو زاته‌یه‌ که‌وا شه‌وی به‌سه‌ر ڕۆژ په‌رده‌پۆش ئە‌کاو ڕۆژیش به‌سه‌ر شه‌و دانه‌پۆشی وه‌ک بلی شه‌و داوای

^{٦٣} سورة ص: ٧٢

^{٦٤} سورة الإسراء: ٨٩

^{٦٥} سورة الأعراف: ٥٤

پۆشینی رۆژ ئەکات بەخێراییی و رۆژیش داوای شەو ئەکات بە هەمان شیوە، جا رۆژو مانگ و ئەستێرەکانیشی گشتی بۆ ئیوە پام کردوو بە ئەمرو فەرمانی خۆی، بۆیە ئاگادار بن خەلق و ئەمر هەر بۆ خواپە و پەپووەستە بەخۆپەو، پاکیی و پیرۆزی هەر بۆ خوای جیهانیانە کە اللە یە جل جلالە. وە هەر وەها لە ئایەتیکی تردا ئەفەرموی: ﴿فَقَضْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾^{٦٦}، واتە: لە ماوەی دوو رۆژان یاخود دوو قۆناغان لە دروستکردنی ئاسمانەکان بوویەو وەحی خۆی دابەزاندە هەموو ئاسمانەکان، ئیوە سەرنجی خەلق و ئەمری هەر سێ ئایەتە کە بکەن لە گەڵ ئایەتی یە کەمی رووح.

١- مەرۆف هەم ماددەپە، وە هەمیش رووحە، چونکە لە ئەمری خۆیشی کردە جەستەیی ئادەم.

٢- خەلقى ئاسمانەکان و زەوی کرد، دواتر ئەم خەلقە پێویستی بە سیستەمیکی جوولە هەپە ئەویش ئەمرە، هەر وەکوو چۆن رووح جوولە و پەنگی هەپە ئاوەهاش ئەمری هەموو ئاسمانەکان جوولە و پەنگیان هەپە، بیینیە کە ی تەنیا بە دوو رێگا ئەبێ کە یە کێکیان لە رێی خەوا ئەوەتا مەرۆف لە خەوا هەزارەها رووح ئەبیینی، جاری واش هەپە خۆی ئەبیینی، وە حالەتی

^{٦٦} سورة الفصّلت: ١٢

دووه میس به چاوی سه ره که بۆ هه موو که سیک ناره خسیت جگه له دوستانی
خوای مهزن نه بیته ته مه م له کتیبی ژیانه وهی دلی ئیمانداران به درپژئی
باسکردووه.

۳- نایه تی سییه م دووپاتی شه وه ته کاته وه که ته م ته مره ی دابه زاندووه ته نیو
هه موو ئاسمانه کان و فه زاکان.

جا خو شه ویستان: ته سه پرپی خوای گه وره له دونیای دیارو نادیار (مولک
و مه له کوت)، (غه یب و شه هاده) گشتی له رپی ته م خه لق و ته مره وه یه، بۆ
نمونه: هه موو شه و ئیلهام و خه وانهی ته بیینی له رپی ته مره وه له بۆت دی،
یا خود گه ربیه وی شتیکت نیشان بدات له رپی عاله می ته مره وه شته کانت
نیشان ته دات، جا بیینه سه ر باسی بیردۆزی که یۆس که راسته وخۆ په یوه ندی
به قه ده رو ته مره ی خوای مه زن هه یه، ته مه چۆن؟

بیردۆزی فه زاو بی سه روبه ری گه ردوون که به ئینگلیزیه که ی (Chaos
theory) بیردۆزی که یۆس به ناوبانگه .

یه که م که سی: که شه و بیردۆزه ی دۆزیه وه ئیدوار لۆرینتیز بوو، که یه کیک
بوو له زانا روانگه بییه کان (عالم الإحصاء)، له سالی ۱۹۶۰ زاینی له بواری
کیشه کانی ئاگادار کردنه وهی که ش و هه وا کاری ته کرد له ریگه ی ئامیریکی
ژمیریارییه وه، که پیوانه کانی که ش و هه وای هه ژمار ته کرد، شه وه بوو له

یەکیك له رۆژهكان له سالی ۱۹۶۱ ویستی سهیری زنجیرهیهکی دیاری کراوی
ههژمارهکان بکاتهوه دووباره، ئەمجاره سهیری کرد ئەبینی له نیوهراستی
ههژمارهی زنجیرهکهوه ئامیرهکهی دهستی پیکردهوه نهک له سههرهتاکهی.

ئهوهبوو لۆرینتزی تیبینی ئهوهی کرد کهوا زنجیرهکه بهرهو پیش چوه
بهشیویهکی جیاوازی، جیا له دووبارهبوونهوهی ههمان ههژماری پیشوو،
ئهمجاره لیك دوورکهوتنهوه پرویداوه، که بهلادانیکهی گهوره لهسههر وههرقه
خهت خهتهکراوه ئهصلیهکه بۆ زنجیره ئهصلیهکه کۆتایی هاتوه.

جا له کۆتاییدا لۆرینتزی توانی راقهی ئهوه کاره بکات، ئامیرهکهی
ههلسابوو خهزنی ژمارهکانی کردبوو له زاکیهکهیدا به شهش پلهی دهیهکی،
کهچی تهنیا به سی ژماره دهیهکی دهههکهوی، جا لهو کاتهی که لۆرینتزی
ههلسا به داخلکردنی ژمارهیهک له نیوهراستی زنجیرهکهوه، ئهوهبوو ئهوه
ژمارهیهی بۆ دهرخست که سی پلهی دهیهکی ههبوو، ئەمهش بووه هۆکاری
جیاوازیهکی زۆر کهم له چاو ژماره ئهصلیهکهی که مهوجود بوو له ناو
ئامیرهکه، سههرپای ئهوهی کهوا ئهوه جیاوازیه زۆر کهم و بی نرخه کهچی
بهرهو پیش چوو گهشهی سهند لهگهڵ زنجیره ههژمارهکان بۆ چهندین لق و
فههعی گهوره به شیوهی لادانی گهوره دههکهوت لهسههر وههرقه خهتخهتهکان.

له دههههجمادا دۆزینهوهی ئهوه کاریگههه بهچوکه وای کرد کهوا فیکهه
کاریگههه پهروپالی پهوله وهکوو بیرهدۆزیک بیته وجود، چونکه بری ئهوه

جياوازيه كه ممه كه له خاله سهره تا كانى لادانه كان ههيه زۆر زۆر كه ممه به شيوازتيك كه له ليدانه كانى په روباڼى په پوله ته چى له هه وادا، به لام ناسه وارى تهو كه ميه زۆر گه وريه به ته ندازه يهك بو تاگادار كردنه وهى روودانى تۆر نادۆيهك (عاصيفه و موجه يه كى باى به هيز) كه له شويينكى تهو دونيايه ته دات و كولى ته كات.

ئيتير له و فيكره وه لۆرنتز ليدوانى دا كه وا مه حاله پيشبيني كesh و هه وا بكهين به ده قيقى جا له هه ر حاله تيكدا بى^{٦٧}.

بيردۆزى په پوله و فه وزا.

زاناکان ته ئين: بو نمونه په پوله يهك له دارستانه كانى ته مازۆن ته فري و تهيدا له شه قهى باڼى ته بيتته هو كارى دروست كردنى تۆر نادۆيهك له ته مريكا يا خود له شويينكى ترى ته م جيهانه، ته ممه چۆن؟

با به نمونه يهك روونى بكهينه وه:

جهنگيک روو ته دات، جهنگه كesh له سهر شيوازى كلاسيكه له نيوان دوو ولات، ولاتيكيان هيرشى كردووته سهر ولاته كهى تر، ته وهى كه هيرشى كراوته سهر جهنگا وهره كانى به ته سپه كانيانه وه به ره و روويان بوونه وهو شهر دهستى پى كرد، ته وه بوو له كاتى شه ره كه يه كيك له سهر بازه كان نالى

^{٦٧} بروانه: (نظريه - شواش - ويكيبيديا موسوعة الحرّة) له ئينته رنيّت.

پینیه کی ئەسپه که ی کهوت، له گەڵا کهوتنی نالە که ئەسپه کهش کهوت، وه له گەڵا کهوتنی ئەسپه کهش سهربازە که کهوت، وه له گەڵا کهوتنی سهربازە کهش سووپایه که بهزی و کهوت، له دەرەنجام شارە که کهوته دەست وڵاتە که ی تر، ئەوه بوو له کهوتنی نالیک شاریکی گهوره کهوت^{٦٨}.

راستکردنه وه:

ئایه راسته ئەوه ی له گهردوون ئەگوزهری فهوزایه؟

وهلام: نه خیر، به لکوو به سیسته میکی زۆر ئالوزو دهقیق به پیره ئەچی له لایهن توانستی ره های خوی ئەزله ی و ئەبه دی، به لام عه قلی بچووکی ئیمه له بهرئه وه ی په ی به شتان زۆر به که می ئەبات ئیتر ناوی عه جاییب و فیکره ی عه جاییب دروست ئەکات. ئەوه تا خوی گهوره له چه ندین ئایه تدا ئەفه رمووی: ﴿صَنَّعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾^{٦٩}، واته: ئەمه کارو پیشه ی خوی گهوره یه کاتی که شتی دروست ئەکات له سه ر تۆکه مترین و کاملترین شیوه دروستی ئەکات. ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ

^{٦٨} وه کوو ئەمانه تی زانستی هاوه لیک ی قورئانیم هه یه رۆژنیکیان له سه ر بابە تیک ئەوه نمونه یه ی بۆ باس کردم، ئیتر له و نمونه وه ش ده رگای زیاتری بابە ته که بۆ به نده بوویه وه.

^{٦٩} سورة النمل: ٨٨

هَدَى ﴿٧٠﴾، واته: گه وره مان موسا به فیرعه ونی گوت: په روه ردگاری ئیمه
 شه و زاته یه که و حقی دروستکردنی هه موو شتیکی به بوونه وهران داوه
 واته: به جوانترین شیوه و دهقیقترین شیوه به دیان بهینی، وه له گهل شه و هه
 شه وانی به دی هیئاوه رینموویی و پرژگرامی بو هه موویان داناوه و هه ر
 یه که یان کاری خوئی شه نجام شه دات.

جا من له وه دلنیام کیشه یه ک رویداوه له په پوله که وه کوو کیشه ی
 که و تنی نالی شه سپه که و مه و جه که مه هه ژمارکراوه که ی لورینت، چونکه
 سه ر یازه که که مته رخه می کردوه له توکمه کردنی نالی شه سپه که ی، وه له
 بیردۆزی میکانیکی کوانتۆمه وه پیمان وایه که و له به رامبه ر هه ر
 گه ردیله یه ک گه ردیله یه کی تر هه یه با نیوانیشیان ملیاره ها سالی پروناکیش
 هه بی، چونکه پیمان وایه ناتوانری شوینی گه ردیله دیاری بکری. هه ر
 چه نده شه نیشتا یین پروای به وه نه بوو که دوو گه ردیله له یه ک کاتدا له دوو
 شوینی جیاواز بوونیان هه بی له به رده م یه ک بن وه کوو جووته ده ست کی شه ی
 که یه کیکیان له شاریک دابنی و شه وه که ی تریش له شاریکی تر بیگومان
 خالیکی هاوبه ش له نیوان هه ر دوو ده ست کی شه که هه یه که یه کیکیان هی
 لای راسته یه شه وه که ی تریش هی لای چه په یه، جا بو نمونه که سه یری ناو
 شه که ی به ردیک شه خه یته ناو ناوه که وه شه بینی چه نده ها شه پۆل دروست

ئەكات بە بازىيەكى فراوان جا نمونەى دەست كېشەكە بخە زىھنى خۆت،
 چۆنىەتى دروستبىونى شەپۆلەكە بەپېى لېكۆلېنەودى زاناكانى كوانتۆم
 مىكانىكى گەردىلە دوو حالەتى ھەيە، ھەم وەكوو تەنۆچكە كارئەكات وە
 ھەمىش وەكوو شەپۆل. جا پەيۋەندىەك لە نىوان گىشت بوونەوەرەن ھەيە لە
 رېى گەردىلەو، نىوانىشيان گىشتى ھىزو شەپۆلە، بۆ نمونە خودى پەپولەكە
 پەيۋەندىەكى تۆكمەى لە گەل ژىنگەو ئاسمانا ھەيە جا كاتى ھەر ھەلەيەك لە
 شەقەى بالى پروو بدات ئەو بە پرواى من ئەو كارەسات و تۆرنادۆيانە دروست
 ئەبن، وە ئەشكرى شتىكى تىرىبى. وە بەھۆى فرېدانى بەردىكى بچووكەو بۆ
 نىو ئا و شەپۆلى فراوان دروست ئەكات بە دەورى خۆيدا، ھەرچەندە ئەوان
 ئەيانەوئ ئەو ھەمان بە درۆ بۆ بسەلمىنن كەوا كارەكە عەشوائىەو ھەرايەكە
 كەس بەكەس نىە، باشە ئەمە چ پەيۋەندى بە خەلقى شەپرو چاكەو ھەيە؟
 زۆر زۆرىش ھەندى نمونەت لەسەر تەفاعولى شەپۆل و تىشكى مرۆق
 ئەھىنمەو تەو ەكوو لە بابەتەكە بەتەواوى حالى بىت.

لەو حى مەحفووز:

لەو حەيەكى نورانى دروستكراو، ھەموو ئاسمانەكان و زەوى گرتوۋەتەو،
 واتە: لەو حەكە وەك مىمۆرىەك واىە، ھەموو شتەكانى بوونەوەرەنىش بە
 كردار واتە: بە دەنگ و رەنگ تىبايدا تۆماركراو، بەلام لە زاتى خوا ئەو
 زانستە ھەر ھەبوو ەو ئەزەلىەو گۆرانى بەسەردا نايىت، بەلام ئەو لەو حەكە

له و حلمه حفووزه به ناوبانگه ته مه دروستکراوه و دستکاری ته کری و مه فتووحه له بهردهم مرؤفه کان. به لگهی له وحه کهش ته و نایه ته یه که خوی گه وره ته فه رموی: ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ ﴿٣٨﴾ يَمَحُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُنَبِّئُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾، واته: هه موو ته جه لیک نوسراویکی تایه تی به خوی هه یه، جا خوی گه وره ته وهی ویستی له سه ر بی ره شی ته کاته وه یاخود ته وهی بیه وی ته بیه یلته وه (هه ره کوو چۆن فولده ریک له ناو میمۆریه کهت هه یه ته وهی ره شی که یته وه یاخود بیه یلته وه) ولله المثل الأعلى تاواش خوی گه وره ویستی له سه ر گۆرانی قه ده ری که سیك هه بی ته یگۆری، وه ته و ئومولکیتابه ش کتیبی زانستی ره های خوی مه زنه، جا قه ده ر لیږدها هه رگیز گۆرانی به سه ردا نایه ت و جیگیره به ته زلی ته به دی، وه ته وهی که له قورئان و فه رمووده کانداهاتووه به عومر دریی و نه کوژران و کوشتن و ته و بابه تانه ی که له گۆراندان گشتی په یوه ندی به و له و حلمه حفووز هه یه که جیگای گۆرینه، وه ته وانه ش که جیگیرین په یوه ندی به زانستی خودی خواوه هه یه، چونکه له گۆراندانیه، ته گه ر بیت و له گۆراندان بی کهم و کوریه بو خوی مه زن، وه شتیک په یدا ته بی و ون ته بی له زاتیدا که ته چیته ژیر یاسای ریژه یی بوون نه ک ره های، گۆران ریژه یی و په یوه سته به کات و زه من، به لام زاتیک هه ر هه بی و شوین و لای نه بی

^{٧١} سورة الرعد: ٣٨ - ٣٩

ئەو ئەچىتە ژىر ياساى رەھاو موتلەقىيەت، جا خۆشەويستان قەدەر لە پىش
ئىمە كراوھىيەو خۆمان ھەلى ئەبژىرين بەلام ھەلبژاردنەكەش موافقەى
زانستى ئەزەلبىھتى خوايە ئەمە چۆن؟

مروڤ لە خەلق و ئەمر پىكھاتوو، كاتى ئەو مروڤە نيەت و ئىرادەى
شتىكى ھەيە ئەو نيەت و ئىرادەيە كە يەكى گرتەو لە گەل لەوھە كراوھە كە
يەكسەر خواى گەورە خەلق و ئەمرى شتەكەت بۆ بەدى ئەھىنى، بۆ نمونە
موبايلەكەى دەستت بەرنامەيەكى تىدايە كە ئەتوانى ھەم بە لەمس كارى
پى بکەى وە ھەم بە دەنگىش ياخود بە كامىراكەت، ئەگەر تۆ يەككە
لەمانە بەگەر نەيىخى موبايلەكەشت كارت بۆ ناكات، جا كاتى نيەت و
ئىرادەت بۆ شتىكى چاك تۆ بەگەر ئەخات ئەگەر لە گەل قىديو كرادريەكەى
لەوھلمەفوزدا يەكى گرتەو دەست بەجى دىتە بوون، بىگومان زمەنى ئەو
شتە زۆر خىرايە ئىمە ناتوانين ديارى بكەين، بەلام ئەوھندە ھەيە ئىمە ئەو
بوعدە نابىنين كە بوعدى قەدەرە كە لە نىو ھەموو گەردووندايە واتە:
ھەموو گەردوونى گرتووھتەو، وە ئەگەر ئەو نيەت و ئىرادەيە تەفاعولى
نەكرد لە گەل لەوھەحفوز ئەو كاتە شتەكە نايەتە بوون، وە ئەگەر يەكى
گرتەو لە گەل زانستى ئومولكىتابى خواى گەورە دەست بەجى بەخىرايەكى
وا كە لەسەر ووى ژىرى مروڤەوھىيە ئىزافەى ئەو نيەت و يەكگرتنە ئەكات كە
لە لەوھلمەفوزدا وجودى نەبوو، بۆ زانياريت ھىچ شتىكىش نيە كە لە

زانباری خوادا واته: ئومولکیتابه کهیدا بوونی نهبی، له وهی که بهسه ر دلت دانایی و وه له وهش که بهسه ر دلتدا دی گشتی لهوی به نهزهلی نهبهدی ههیه، وه نه وهی له بهههشتیشدایه بهو جوړهیه، نه وهی بهسه ر دلتدا دی یه کسه ر یهک نه گری له گهله ئیرادهی خویا واته: له گهله هاتنی خهته رهی دلت یه کسه ر خودا ته جه للی نهکات و خهلق و نه مری شته کهت بو بهرجهسته نهکات، وه نه وهش بزانه قسه کردنی ئیمه له دهروونی خوماندا ریژه ییه، بهلام کهلامی نهفسی خوی مهزن وینهو پیکیچوونی نیهو رهه ییه و نهزهلی و نهبهدی وه نهگورپو جیگیره. بهلام هی ئیمه له حالهتی جهنجالی و گوراندایه، وه هی ئیمه له نیو یاسای جهواهیرهو نهعیانهکاندایه، بهلام واجبی وجود پیچهوانه ی بوونه وهرانهو نه وهی به خه یالت دادی سهبارهت بهو ههله ییهو وهسوهسه ی شهیتانهکانه، جا کهلامی نهزهلی خوا گهر ئیرادهی قسه کردنی هه بی نه وه یه کسه ر (کن فیکون) هه و دهست بهجی خهلق و نه مری نهو وتهیه دیته مهیدان، دهی باشه نمونه مان بو بهینه وه شهرو خراپه و کاولکاری چون بهدی دی؟

۱- (عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ: «أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دَخَلَ عَلَيْهَا فَزِعًا يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيَلُّ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدِ اقْتَرَبَ: فَتَحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمٍ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذَا. وَحَلَّقَ بِإِصْبَعِهِ وَبِأَلْتِي تَلِيهَا، فَقَالَتْ زَيْنَبُ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ،

إِذَا كَثُرَ الْخَبَثُ^{۷۲}، واته: له دایکی ئیمانداران زهینه بی کچی جه حش گپردراوه ته وه کهوا پیغه مبهری خوا - صلی الله علیه وسلم، رۆژئیکیان به ترسه وه هاته لام و فهرمووی: هیچ خودایه ک نیه به حهق جگه له الله نه بی، وهیل و سزاو ناخۆشی بۆ عاره بان به وهی کهوا شه ریکیان لی نزیکبووه ته وه، ئیمپرۆکه له سه دده کهی یه تجوج کرایه وه به شه ندازهی حهلقهی په نجهی گه وره و شایه توومان کاتی که ههر دوو په نجه کان لیک ته دری، زهینه بیش فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خوا - صلی الله علیه وسلم، ئایا ئیمه به هیلاک شه چین له کاتیکیشدا پیاوچا کافمان له ناودا بی؟ شه ویش فهرمووی: به لی، شه گهر بیت و پیسی زۆری، واته: خراپه کاری و گوناھو ناعه داله تی زۆر بی.

۲- وه ههروه ها خوای گه وره شه فهرمووی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾^{۷۳}، واته: فهسادی و تیکچوون له وشکاوی و ده ریادا ده رکهوت به هزی شه کاروکرده وه قیزه ونانهی که مرۆقه کان کردیان، شه مهش بۆ شه وهی تامی شه تیکچوون و ناخۆشیه بچیژن و سزای پی بینن له وهی که به دهستی خویان له و کاروکرده وه ناماقولانهی که شه نجامی شه دهن، تاوه کوو په ندو عیبه ته تی لی وه ربگرن و ته و به بکه ن و بگه ریینه وه لای خوای مه زن.

^{۷۲} بوخاری گپراویه تیه وه له (صحيح البخاری) (ژ ۷۱۳۵).

^{۷۳} سورة الروم: ۴۱

۳- وههروهها تهگيڙنهوه كهوا گهورهمان تهنهسي كوري ماليك له ريځگادا به نافرتهتيك تهگات و تووشي نهزهريك تهبي، دواتر تهچيته لاي نيمامي عوسمان رهزاي خويان لي بي، ههزرتي عوسمانيش سهيري تهكات و تهفهرمووي: يهكي له نيوه ديته لاي من و شوينهواري زينا بهسهرو چاويهوه دياره، تهنهسيش گوتي: نايه تهوه وهحيه لهدواي پيغهمبهري خوا - صلي الله عليه وسلم؟ ههزرتي عوسمانيش فهرمووي: نهخير، بهلكوو وتهيهكي ههقهو فيراسهتيكي راسته^{۷۴}.

بهه لهوهي بچينه ناو شهرحي تهو رووداوو فهرموودهو نايهته پوليئي هيڙي نوورو عهدالته و رهشي تاوان و فهسادي تهكهين.

^{۷۴} نيمامي موحيبي تهبهري له (الرياض النضرة). وه نيمامي پازي له (التفسير الكبير) نايهتي ۹ له سوپهتي الكهف. وه نيين ولقهيم له (مدارج السالكين)(ب۲/۴۸۶) طبعة دار الكتب العربي - بيروت الطبعة الثانية ۱۳۹۳-۱۹۷۳، بتحقيق محمد حامد الفقي). وه له (طرق الحكمية لابن القيم)(ل۴۳) طبعة مطبعة المدني - القاهرة بتحقيق الدكتور محمد جميل غازي). هيئاويانه. وه حافيزي مونناويش باسي كردووه له (فيض القدير)(ب۱/۱۴۲) طبعة المكتبة التجارية الكبرى - مصر طبعة الاولي ۱۳۵۶. وه مهلا عهلي قاريش له (شرح مسند أبي حنيفة)(ب۱/۵۶۶)، وه زوريكي تريش له زاناكان له كتيبهكاني خويان هيئاويانه.

خۆشەويستان: خۋاي گەورە ئەفەرمووی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصَلِحُونَ﴾^{۷۵}، واتە: خۋاي گەورەت ھەرگىز
 خەلكى شارو دىيەك بەھۆى زولم و ستەمەكەيان (واتە: بەھۆى كوفرو
 شىركەكەيانەو) لەناو نابات ئەگەر بىت و كەسانىكى چاكەخوازو موصلیح و
 دادپەرورە بن لە نىو خۆياندا. ئىمامى شەوكانى ئەفەرمووی: "ئەمە
 صەحیح و جىگىر نىيە كەوا خۋاي گەورە ئەھلى دىي و شارىك لەناو ببات بە
 ستەمىك كە ئەيگەن ئەويش شىركە، لە كاتىكدا حالى ئەھلى ئەو دىي و
 شارە بەجۆرىكە كەوا دادپەرورە موصلیحن لەو دى كە لە نىوانياندا ھەيە لە
 پىدانی ماف و حەق، وە زولم و فەسادىەكەيان زەوى ئەگرىتەو ھەرورەكوو
 چۆن گەلى شوغەبىي لەناو برد بەھۆى حىلەو كەمى لە پىوانەكردن و
 تەرازوودا، وە كەمكردنەو دى شتەكانى خەلكى (لە كاتى پىوانەو تەرازوودا)،
 وە گەلى لوطىشى لەناو برد بەھۆى ئەو پىس و فاحىشە قىزەونەى كە ئەيان
 كرد كە (لىواتە كردن بوو، واتە: نىربازى)^{۷۶}.

بە پىي ئەم ئايەتە پۆلىنەكە وای لى دى:

۱- ھىزى عەدالەت نوورەكەى زىاترە بۆ سەقامگىرى سىستەمى زەوى و
 ئەحوالى ھەموو تاكىكى نىو گەل.

^{۷۵} سورة هود: ۱۱۷

^{۷۶} (فتح القدیر) تەفسىرى سورەتى ھود ئايەتى ۱۱۷.

۲- هیژی ئیمان و باوهر زیاتره بۆ دوارپۆژی تارك و نه جاتبوونی له سزای دۆزهخ.

۳- هیژی رهش و لیلی گوناهه کانیس به پیی گوناهه کان دهگۆرپ و کاریگهری لهسه و ویرانکردنی گهل و ژینگه ئه بی ئه مه چۆن؟

بۆ نمونه: با لاپه رهیه کی میژوو ههلبدهینه وه ئه بینین له سه رده می محمد خواریزم شاهداین، ئه مانه ولاتی فارس و دهوله ته کانی کازاخستان و ئه فغانستان و چهنده ها شوینی تریان به دهسته وه بوو هه موو ئه وانهش له ژیر خه لافه تی عه بیاسیه کاندابوون، که خه لیفه ئه بو عبد المجید عبد الله موسته عصم بالله فه رمانه وایه تی خه لافه تی ئه گپرا، مه ولانای رۆمی له کتیبی (فیه ما فیه) ئه گپرته وه که وا کۆمه لیک بازرگانی ته تاره کان هاتنه یه کیك له شاره کانی ژیر ده سه لاتی خواریزمیه کان، له ده ره نجام والی ئه و شاره به تۆمه تی سیخوپی یاخود به هه ر تۆمه تیك بی ئه و کۆمه له بازرگانه یان کوشت و که لوپه له که یان دزی، ئه وه بوو محمد خواریزم شاه فه رمانیکی ده رنه کرد که وا ئه وانهی ئه و کۆمه له یان کوشتوو ه ئه بی بکوژرینه وه، به لکوو هه ولیدا له ریگه ی نامه به ره کانه وه کیشه که له گهل جه نگیزخان چاره سه ر بکات، مه ولانا ئه فه رمووی: "جه نگیزخان بۆ چهنده رپۆژیک چوو ه ئه شکه وت بۆ به ندایه تی کردنی خوای گه وره، وه ک بلیی له قه ده ردا پیی گو ترا برۆ تۆ سه ر خراوی"، واته: ئه وه جله وی قه ده رمان دا

دەستە تۆ، جا لە ئەنجامی کوشتنی ئەو کۆمەڵە بازرگانەو ناعەدالەتی لە
 سیستەمی فەرمانرەوايەتی خەلیفەو والیەکانی ژێر دەسەڵاتی عەبباسی لە
 دەرەنجام بوو هۆی کوشرانی دوو ملیۆن موسڵمانی مەدەنی و پەنجە هەزار
 سەرباز زیاتر بەپێی سەرچاوە عەرەبیەکان، کە ئەگەشتنە هەر شارێکی
 موسڵمان پیرو پەککەوتەو منال و گەنجیان گشتی ئەکوشت، وە شارەکەشیان
 ئەسوتاند، تا لە دواجار هاتنە نیو کۆشکی خەلیفەو خەلیفەیان لە یەکیک لە
 ژوورەکانی کۆشکەکە سجن کرد، وە هەرچی کەنیزەو جاریە هەبوو گشتی
 لییان بردو بەسەر سەربازە تەتارەکان دابەشکرا، ئەم خەلیفەیه زۆر
 ناعەدالەت بوو وەك میژوونووسەکان فەرموویانە یەکیک لەوانە: ئیبن و
 ئەبی دواداریە کە ئەفەرمووی: "موسستەعصەم باللە کەسینک بوو گیلایەتی و
 ئەزانی و زولم و ستەم و زەعیفی و خۆبەدەستەوادانی بۆ کەسانی سەخیفی
 تێدابوو، وە خەریکی یاری کردن بوو لەگەڵ کۆتر، وە سواری کەری وەحشی
 میصری ئەبوو." وە ئیبن و کەثیریش ئەفەرمووی: "نەرمی و شلی و نەبوونی
 بیداری و خۆشوێستنی مال و سامان و کۆکردنەوہیانی تێدابوو." وە
 ھەمەدانییش ئەفەرمووی: "ھۆلاکۆ فەرمانی کرد کەوا ژنەکانی خەلیفە
 بژمیرن، ئەوہبوو ژمارەیان گەشتە ھەوت سەد ئافرەت و کەنیزە، وە لەگەڵ
 ھەزار خزمەتکاری ئافرەت، لە دەرەنجام خەلیفە لە ھۆلاکۆ پارایەوہ کەوا
 خێزانەکانی ئەوانە لە ھەرەمی ئەودان کە تیشکی خۆرو رۆوناکی مانگ
 بەریان نەکەوتووہ پێی ببەخشیتەوہ، بەلام ئەویش گوتی پێ نەداو دابەشی

كرده سەر سەر كرده كان و سەربازەكان. ئەلەين: خەلىفە لە سەجەن داواى نانى
كرد لە پاسەوانىك، پاسەوانەكەش بە فەرمانى ھۆلاكوۆ يەك قاپ زىرى لە
پارە شاراوہەكانى خوۆ بۆ ھىنا كە لە كۆشكە كەيدا شاردبوويەو، جا كە
بىنى، خەلىفە پىكەنى، ھۆلاكوۆش گوتى: بۆ پىدەكەنى؟ خەلىفە گوتى: ئەوہ
زىرە كوو دەخورى؟ ھۆلاكوۆش گوتى: مادەم كە ئەترانى زىر ناخورى بۆچى
ھەلت ئەگرت و ئەتپاراست، دابەشت بگردايەتە سەر سەربازو مىللەتەكەت
بۆتەوہى بەھۆى ئەو زىرانەوہ بيانگۆرپىيايە بە شمشيرو پمخ، وە رىگريان لە
جەنگى من بگردايە؟ خەلىفەش گوتى: ئەوہ ئىرادەى خوابوو. ھۆلاكوۆش
گوتى: كەوايە جەنگى منىش بۆ بەغداو رووخانى دەسەلاتى تۆ ئىرادەى خوا
بوو، ئەوہبوو ھۆلاكوۆ قاپە زىرەكەى بۆ بەجى ھىشت و لە لای دەرچوو،
خەلىفەش ھەر ھاوارى بوو لە دەست برسيتى، لە دەرەنجام خەلىفە بە ديار
زىرەكانىەوہ بە برسيتى وەفاتى كرد ^{۷۷}.

لە كوشتنى چەند بازرگانىكەوہ بووہ ھۆى كەوتنى دەولەتتىكى مەزن، وە
بەھۆى ناعەدالەتى لە سىستەمەكەى خەلىفە لە تىكرای شارەكان بووہ ھۆ

^{۷۷} بروانە: (سقوط بغداد - ويكيبېديا موسوعة الحرة له ئىنتەرنىت). وە (البدایة
والنہایة) أحداث سنة ۶۵۵ - ترجمة الخليفة المستعصم بالله. وە (كنز الدرر وجامع
الغرر)(ب/۷/۳۴۹) طبعة الأولى - القاهرة - مصر. وە (جوامع التاريخ للهمذاني). وە
(زبدة الفكرة في تاريخ الهجرة للدواداري).

گۆرآنکاری له قەدەری خوا، له کوشتنە کەو ناعەدالەتییە کە هیژی رەش له
ژینگە پەیدا بوو، نوورە کەش زۆر بێ هیژ بوو، ئیتر کە خوی گەورە ئەو هیژە
رەشە ی دروستکردو زالی کرد بەسەر ژینگە و نوورە کە ی پیاوچاگان هیچ
دەوریکی نەبینی له بەرەنگار بوونە وە ی ئەو هیژو شەپۆلە رەشە،
فەرموودە کە ی پیغە مەبەرمان صلی اللہ علیہ وسلم، وە بیرتان بیتە وە کە
گوتی ئیو تیا ئەچن ئەگەر پیاوچاکیشتان لەناو دابی لەو کاتە ی کە پیسی
زۆر ئەبێ، ئی خو ئەووە سیستە میکی خەلافەتی ئیسلامی بوو، بەلام
لەبەر ئەوە ی هەلنەستان بە حەقی عەدالەت ئیتر خوی گەورەش لەناوی بردن
هیچ گوپی بە ئیمانە کە یان نەدا، چونکە دەوڵەت بە عەدل و دادپەرورە ی
رائە وەستی نە ک بە ئیمان، ئەوەتا ئەوروپا ولاتە بێ باوەرە کان لەچ
سیستە میکی عەدالەتی بە هیژدان، ئیتر نووری ئەو عەدالەتە ئەوانی دەوام
کردوو، ئەگەر بیت و یە ک گرفت لە عەدالەتە کە یان روو بدات ئەوانیش شاپی
قەدەر ئەخۆن، کاتی کە پیغە مەبەر و هاو ئە کان صلی اللہ علیہ وسلم ئەزیەت
ئەدران لە مە کە بە فەرمانی خوا هاو ئە کان کوچیان کرد بو حەبەشە،
چونکە حەزرت فەرمووی: پاشایە کی عادلێ لیبە و ستەم لە کەس ناکات،
بو دنیایشتان پاشاکە گاور بوو ناویشی نە جاشی بوو، دواتر بە هو ی
ناشنا بوونی بە ئاینی ئیسلام ئیسلامی هە لێژارد، بەلام ئیسلامە تیە کە ی
شاراوە بوو لە ترسی دەورو بەر و گە لە کە ی، با بیینە وە سەرباسە کە مان باشە
چۆن زانیمان چاکە و خراپە رەنگ و شەپۆلی هە یە؟

زانای سویسری رۆبیرت کینز کاتی که تهمه‌نی گه‌یشته ۶۳ سالان نامیریکی هه‌بوو به‌ناوی ئیرمال فیۆر، که به‌هۆیه‌وه ئه‌یتوانی ئه‌و شه‌پۆله گه‌رمیانه‌ی که له جه‌سته‌وه ده‌رئه‌چن وینه‌یان بگریت و چۆنیه‌تی هاله‌که‌یان واته شیوازو ریک و پیکیان دیاری بکات، ئه‌مه‌ش به‌هۆی کامیرای تایبته که ئه‌یتوانی وینه‌ی تیشکه‌کان بکات، که ده‌وری مرۆقیان داوه، وه جوړی هاله‌که‌ش واته: ئه‌و تیشکه یاخود ئه‌و شه‌پۆله حه‌وت چینی هه‌یه، سه‌ره‌تا به‌ره‌نگی سوور ده‌ست پێ ته‌کات، جا کاتی ئه‌و هاله‌یه ریکخرا ئه‌وه که‌سیکی ئارامی لی ده‌رئه‌چی.

ئه‌وه‌بوو رۆبیرت کینز هه‌لسا به‌تاقی کردنه‌وه‌ی په‌نجاهه‌زار که‌س که له ئه‌ورپاوه هاتبوونه لای، توانی ئه‌و شه‌پۆله گه‌رمیه ده‌رچوانه وینه بگریت بۆ هه‌ریه‌کیکیان، جا ئه‌م ریکه‌یه‌ی بۆ ده‌ست نیشان کردنی نه‌خۆشی به‌کار ئه‌هینا، ئه‌و شوینه‌ی که هاله‌که‌ی یاخود تیشکه‌که‌ی به‌دیار نه‌ئه‌که‌وت وای ئه‌یتیباری ئه‌کرد که‌وا ده‌ردیکی هه‌یه، ئه‌وه‌بوو سه‌یری کرد تیشکی ئه‌و په‌نجاهه‌زار که‌سه ریک و مونته‌زه‌م نین، ئیتر بیری کرده‌وه که‌وا هاله‌که‌یان به‌و شیویه، به‌لام ئه‌م جاره پیاویک له نیجیریاوه هاتبوو بۆئه‌وه‌ی ده‌ست نیشانی نه‌خۆشیه‌که‌ی بکات، وه یه‌کیک بوو له بازرگانه گه‌وره‌کان، کاتی وینه‌ی هاله‌که‌ی گرت، بینی هاله‌که‌ی واته شه‌پۆل و تیشکه‌که‌ی ریک و پیکه، زاناکه‌ش قسه‌ی له‌گه‌ڵ پیاوه نیجیریه‌که کرد، چونکه پیاوه‌که

ئىنگلىزى ئەزانى، ئەوئەبو زانا سويسرىيەكە پرسىياري لىٰ كرى، ئەوئەبىش فەرمووى: من هېچ كاتىك ناپۆم ئىللا بە دەست نوئۆئەوئە نەبىٰ، لەبەرئەوئە دەست نوئۆ چەكى ئىماندارە، پاشان دووبارە وئەنەى وئەنەى ھالەكەى گرتەوئە بىنى ھەر رىك و پىكە، زاناکە گوتى: ئەگەر من دەست نوئۆ بگرم وئەنەى ھالەكەم رىك و پىك ئەبىٰ؟ ئەوئەبىش گوتى بەلىٰ، بەلام بەكەبجار پىوئىستە خۆت بشۆى، زاناکەش خۆى شۆرد، پاشان وئەنەى ھالەكەى خۆى گرت بىنى رىك و پىك نى، ئىنجا پىاوئەكە بردى دەست نوئۆئىكى ئىسلامى پىٰ ھەلگرت، پاشان وئەنەى خۆى گرت ئەبىنىٰ ھالەكەى رىك و پىكە، ئەوئەبو زاناکەش ئەو خۆشۆرىنەو دەست نوئۆ گرتنەكەى لەسەر ۳۷ كەسى غەپرە موئىلمان تاقى كرىوئە بىنى ھالەو تىشكەكەيان رىك و پىكە، ئىتر لەوئەوئە ئىسلامەتى خۆى راگەيانئەو قورئانى پىرۆزىشى ھەموو لەبەر كرى، وئە ناوى ئامپىرەكەشى گۆرى بە ناوى ئامپىرى پىوانەى ئىمانى، وئە ھەر نەخۆشپىكىش لەوئەو دوا بەھاتىيەتە لای هېچ دەرمانىكى ئارام كەرەوئەى نە ئەدائىٰ بەلكوو پىٰ ئەگوت: برۆ دەست نوئۆئىكى ئىسلامى بگرە^{۷۸}.

وئە بەئەئەش بە ئەزموونى خۆمان بۆمان دەرکەوتوئە ئەوانەى دووچارى دلە راوئىپى و ترس و قەلەقى و سىحر و چاوزارو جن و ئەو بابەتەنە ئەبن ھالەبەكەى رەشى ناپىك بە دەورىان ئەبىٰ بە تايبەتى ھالەى چاوزارو جن و

^{۷۸} <http://haramia.com/activities-events/article>

سیحر که هاله که یان زۆر به هیژه و که سه که جاری وا دوو چاری نه خوشی
ته بی، بویه که دهست به قورئان و دوعا ته که بین تهو هاله یه به ره و ریك و
پیکی ته روا، واته: ره شیه که ی نامینی و نورانی ته بی، بویه که سه که ش
دوای رووقیه خویندن ههست به نارامی ته کات.

هه ره نمونه یه که له سه ره تهو هیژه ره شه و هاله ره شه یه به یینینه وه،
ماموستا فه رمایش هاوه لیکی به ریژی تیمه یه شه ی سه ری سالی ۲۰۱۹
دوای نویژی عیسا خه ی پیاو که وت و خوی له سه ره قه لای هه ولیر بینی،
ئیبیلیسی له عین له سه ره شیوه ی مرۆقیک له به رده می بوو، فشه فشی ته کردو
گوایه ئیوه توانای تیمه تان نیه ته ها سه یرکه تیمه چند زۆرین، ماموستاش
سه یری هه ولیری کرد بوو گشتی ره ش هه لگه را بوو ته نیا مزگه وته کان نه بی که
نورانی بوون، ماموستاش به و له عنه تیه ی فه رموو بوو: هه تا تهو مزگه وتانه
مابن ئیوه توانای تیمه تان نیه.

جا خۆشه ویستان به رزترین نور بو راگیر کردنی ده ولته و مافی ره وای
خه لک ته وه داد په روه ری و یه کسانیه، ئینجا ئیمان و باوه ر، ئینجا
کارو کرده وه چاک و پاکه کانه، وه بو ویران کردنی ده ولته و تیچکچونی ژینگه و
کاره ساته نامرۆبیه کان و هه ژاری و نه داری و گریان و به لاکان ته وه
ده ره نجامی خواردنی مافی خه لک و نادادی و نایه کسانیه له نیو کۆمه لگا،
بویه هیوادارم ته وانیه که به ره و چلکاوی ئیلحاد ری ته گرنه به رو ره خنه له

خوای مهزن ته گرن نا حقیقه کی گه وره و سته میکی زور گه وره له خوای مهزن
ته کهن، چونکه کیشه که له ودا نیه، تهو سهیری ئیوه ته کات و به پیتی حزو
ویسته کانتان کارو کرده و کانتان بو به دی ته هیئی چ چاکه چ خراپه له ریئی
خهلق و ته مره وه.

جا خوشه ویستان تهو هاله رهش و لیله ی که ئیمامی عوسمان له سهرو
چاوی ته نه سی کورپی مالیکی بینی، هه مان تهو هاله رهش و تاریکانه که
ئیمه ی مرۆقه کان رۆژانه گونا هو تاوان و خراپه کاری ته که یین ئیتر به هوئی تهو
هاله رهش و شه پوله ره شان هه وه کاری گه ری له سه ر ژینگه و سیسته می گه نده لی
گه لیش ته بی، سهیری گه لانی پی شوو تر بکه گه لی لوط نیربازیان ته کرد
هاله که یان دروستکراو ژینگه تیکچوو تا سهراو ژیرکران، ئیتر گشت به سه ر
هاته کان هه مووی به ک نیزام و سیسته مه، که لاتدا تهو خوای گه وره بو ت
دروست ته کات به گویره ی نیهتت، هیچ نیه تیکیش ناهینی ئیللا له ئیراده ی
خوادا بوونی هه یه . بیرکه ره وه

ده ره نجامی تهو لیکنۆلینه وه:

له گه ل ئیراده ی چاکی تو شه پۆل و هاله ی نورانی ریك و پیکت بو به دی
ته هیئی، سیسته می ژینگه ش له گه لی ریك و پیك ته بی، وه له گه ل ئیراده ی
پیس و چه په لیه که ت شه پۆل و هاله ی رهش و تاریکت بو به دی ته هیئی، که
له ته نجامدا کاری گه ری دروست ته کات له سه ر سیسته می ژینگه به ئیزنی

خو، له هەردوو حالەتە کەش خوا بەدی ئەهینى، بەلام ئەو سەیر ئەکات
کەوا کامە نیەت هەلتەبژیری تا ئەوت بۆ دروست بکات له رێی خەلق و
ئەمرەوه، بۆیە ئەو کورت بینیهی که موخیدان هەیانبووه بۆ بابەتی ئیمان
بەخواو شەرو چاکه له ئەنجامی حالی نەبوونیان بووه، چونکه خۆی مەزن
هەر له خودی خۆیدا به ئەندازەى گەردیلەیهک زۆلم له هیچ کەسیک ناکات،
وه زۆلمیشی لى ناوەشیتەوه، هیوادارم بەخۆیاندا بچنەوه.

نامۆزگاریم بۆ گشت دەسەلاتداران

ئەمان وریابن! عدالەت و دادپەرۆری بەرجەستە بکەن، سویند بەخوا
میژوو رەحمتان پى ناکات، هالهى رەش و نورانیتان گشتی تۆمار ئەکری،
بۆیە به خۆتاندا بچنەوه، رەنگه ئەمه دوا فرستتان بى که جلەوی قەدەرتان
بەدەست بى، ئەگەر عاقل و ژیتەل نەبن ئەم جارە گشتمان لەناو ئەچین،
چونکه گەندەلى و ستم زۆر درێژەى کیشا، هیوادارم ئەم لیكۆلینەوهم ببیتە
هیدایەتکەریك بۆ نەفسى سەرکەشى خۆم و ئومەتی ئیسلاام، هەر
کەسیکیش لەسەر ئەوبابەتە من تەکفیر بکات یان تەبدیع و تەفسیق بکات
ئەوه بابەتەکه له ئاستی ژیری ئەو نەبووه. گەر نمونەکان نەبایە جگە له
چینیکی کەم له زانا راسیخەکان ئەوه لەوبابەتە هەر تینەدەگەشتن.

سزای گۆر

وعذاب القبر للكافرين ولبعض عصاة المؤمنين، وتنعيم أهل الطاعة في القبر بما يعلمه الله تعالى ويريده، وسؤال منكر ونكير ثابت بالدلائل السمعية.

بىگومان سزای گۆر قوناغى دواى گۆر له بابه ته بيسته نيه كانه، واته:
ئهو هه والانهى كه له نه قلّه وه بۆمان هاتووه، جا سزای گۆر بۆ كافر هكان و
مونافيقه كان و هه ندى له سه رپيچيكاره ئيمانداره كانه، وه خوشگوزه رانى و
كهوتنه نيو خوشى و نازو نيعه متدانيش بۆ ئيمانداره گوپرايه له كان له
گۆرداو كه هه ر خوا ته زانى چيان بۆ ئەكات و پيان پى ئەبه خشى، وه
پرسياره كانى نه كپرو مونكه ريش له گۆردا كه پرسيار له ئيماندارو غه يره
ئيماندار ته كهن كهوا خودات كيه؟ وه پيغه مبه رت كيه صلى الله عليه
وسلم، وه دينت چيه؟ وه چه ندين پرسيارى تريش كه هه ر خوا بۆ خوى
ته زانى، گشت ته مانهش به به لگه نه قليه كان له قورئان و فه رموده جيگير
بووه كهوا حه قه و راسته، هه ر كه سيكيش لى لابتات و دوو چارى زه نده قه و
بيدعه ت بووه ^{۷۹}.

^{۷۹} سه باره ت به سزای نيو گۆر خوشيه كانى به نده كتبيكى سه ربه خوى له سه ر نوسيوه
له ژير ناوى (سزای نيو گۆر له ميزانى شهرع و عه قلدا).

وه سه بارهت بهو كه سانهش كهوا پيغه مبهريان بو نه هاتوووه و دينيان پي
 نه گه يشتوووه نه وه به نه هلي فتره مه شهوورن كهوا راي په سند وايه نه وان هاش
 پرگار نه بن به به لگه ي نه و نايه ته: ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ
 ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾^{٨٠}، واته: هر كه سي هيدايه تي خوا قبول بكات قازانجي
 هيدايه ته كه ي هر بو خويه تي، وه هر كه سي كيش گومرا بي نه نجامي
 گومرا ييه كه ي له سهر خويه تي و خوي زيان نه كات، ههروه ها هيچ
 گونا هباريك گونا هي يه كيكي تر هه لنا گري و ته نها گونا هي خوي
 هه لته گري. نيمه ش سزاي كه س ناده ين تا پيغه مبهري نه نيرين، كه ناردمان
 و به گو بيان نه كرد نه و كاته سزامان نه كه ويته كار.

^{٨٠} سورة الإسراء: ١٥

زیندوو بوونه وه

والبعث حق، والوزن حق، والكتاب حق، والسؤال حق، والحوض حق،
والصراط حق، والجنة حق، والنار حق، وهما مخلوقتان موجودتان باقیتان،
لا تفتیان ولا یفنی أهلهما.

ئیمامی نەسەفی ئەفەر مووی: زیندوو بوونه وهی رۆژی دوایی حەقە و
گومانی تیدا نیە، وه تەرازووی کیشانی کردە وه چاک و خراپە کانی مرۆقە کان
حەق و راستە و گومانی تیدا نیە، وهەرگرتنە وهی دفتەری کردە وه کانیشمان
حەق و راستە و گومانی تیدا نیە، وه پرسیاری رۆژی دوایش که خوای گەوره
موحاسەبە ی بەندە ی خۆی ئەکات حەق و راستە، وه حەوزی کەوسەریش حەق
و راستە. وه پردی سیراتیش حەق و راستە که مرۆقە کانی بەسەریدا تیپەر
ئەبن، جا یان ئەکەونه نێو دۆزەخە وه یانیش رزگاریان ئەبێ بۆ بەهەشت، وه
بەهەشت و دۆزەخیش حەقە و دوو جیگەن بۆ ئیمانداران و کافران و
مونافیقان دروستکراون، وه ئیستاکەش وجودیان هەیه و هەرگیزیش لەناو
ناچن. جا ئیماندارە کان بۆ بەهەشت و دوانەکە ی تریش بۆ دۆزەخ ئەبردین،
وه بە پێی ئیماندار ی و کردە وهی چاک ی ئیمانداریش ئەگۆپێ، کەسی وا هەیه
سزا دەدری ئە دۆزەخ ئینجا دەر ئەهینری و ئەخریتە بەهەشت چ بە
شەفاعەتی پەيامبەران، وه چ بە شەفاعەتی ئەولیاو شەهیدە کان، وه چ بە
فەزڵ و کەرەمی خوای میهرەبان. وه کافرە کان و مونافیقە کانیش بۆ هەتایی

له دۆزه خ ئه میننه وه و نه ئه توانن بژین، وه نه ده توانن بمرن، به لکوو له
سزایه کی به ئیشی هه تاییدا ئه بن خودا په نامان بدات.

رهفتاری خودا نه گهل تاواندا

والكبيرة لا تخرج العبد المؤمن من الإيمان، ولا تدخله في الكفر.

وه گوناهاه گهوره كان (وه کوو نویتنه کردن و بهرؤژوو نه بوون و زه کات نه دان و حه ج نه کردن و زیناو لیواته و مه شروب و کوشتن و دزی و ته زیه تی دایک و باوک و شایه تی به درؤو هی تریش مرؤفا له ئیمان ناباته دهره وه، وه ناشی خاته نیو بازنه ی کوفره وه، چونکه لای موعته زیله کان ته وه مه شهووره کهوا گوناھی گهوره لای ته وان نه کافره وه نه ئیمانداریشه، به لکوو لهو نیوانه دایه. ههر بزیه ش ئیمامی نه سه فی لی ره تهو باسه ی هی نا تا وه کوو خه لک ته کفیر نه کری.

والله لا يغفر أن يشرك به، ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء من الصغائر والكبائر.

بیگومان خوی گهوره له شیرک و هاوبه شدانان خو ش نابی ته وکه سه ی کهوا شیرکی بو پهیدا ته کات و که سیکی تر له گهل خوادا ته په رستی و بوو ته جیگای رازو نیازه کانی و هاواری بو ته بات که پی وایه ته مه خودایه و شایه نی په رستی هیه. وه له غهیری شیرکیش به ولاره خوی گهوره لی ته بووری له گوناهاه بچو که کان و گه وره کانه وه بگره به ویستی خوی.

ويجوز العقاب على الصغيرة، والعفو عن الكبيرة إذا لم تكن عن استحلال،
والاستحلال كفر.

وه دروستيشه خواى گه ورده سزاي بنده كهى خوى بدات له سهر گوناھى
بچووكيش چونكه شاينه نى تهو سزايه يه، وه دروستيشه خواى گه ورده له
گوناھى گه وردهش خوش ببي چونكه ته گه پيته وه ويست و حيكمت و دادى
ئيلاھيه تى خوى، به لام بهو مهرجه ليى خوش ته بى كه تهو گوناھه گه وردهى
پي حلال نه بووبى هه روه كوو تا قمى به ناو قورثانيه كانى ته م سهرده مه كه
ته لين شه راب حلاله و خودا حه رامي نه كردو وه، رۆژوو سوتته و، ره جم نيه و،
ده ست برين نيه و، مورته د ناكوژرى و، دابه زيني عيسا نيه و، ده ججال نيه و،
وه چه ندين ته حكامى تر، ته مانه شه يتانگه ليكى دارده ستى كوفرى
عه لمانيه تى جيھانين كه بلا و هيان پي كراوه له ناو نومته تى ئيسلام، ته مانه
كافرو بى پروان. چونكه حه رامي خوايان حلال كردو حلالى خواشيان حه رام
كرد. جا هه ركه سى يه كى له م سيفه تانه ي تيذا هه بى كه حلالى خوا حه رام
بكات و حه رامي خواش حلال بكات ته وه كافرو مورته دده.

خواى گه ورده ته فه رموى: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ

أُتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٤﴾^{٨١}، واته: جهنگ بکهن له گهڼل ته وانهی که پروا به خواو به پرورزی دوايي ناهینن و نهو شته قه دهغه کراوانه چهرام ناکهن که خواو پیغهمبه ره کهی صلی الله علیه وسلم چهرامیان کردوه، وه ته وانهش که ته هلی کیتابن و دهست به دینی ئیسلامه وه ناگرن و دینداریتی بهو دینه راسته وه ناکهن، جا ته گهر ته هلی کیتاب دینی ئیسلامیان قه بوول نه کرد ته وکاته جیزیه و سه رانه سالانه بریک له پاره ته دهن به دهولته تی ئیسلامی، چونکه به کارو که سابه تی خویمان سه رقان بوونه و به شداریان نه کردوه له بهرگریکردنی دهولته تی ئیسلامی.

عهدی کوری حاتهم ره زای خوی لی بی ته فه رمووی: "هاتمه لای پیغهمبه ره - صلی الله علیه وسلم، وه له ملیشما خاچ و صه لیبی زیپر هه بوو، (صه لیبیش دروشمی نه صرانیه کانه، عه دیش خوئی نه صرانی بوو)، پاشان هات و بووه موسلمان، جا پیغهمبه ری خوا - صلی الله علیه وسلم پیی فه رموو: تهی عه دی تهو بته فرییدا، واته: تهو خاچهی ملت فرییدا، بتیش تهوه صه نه مه، وه هه موو شتیکی جهسته کراویش تهوه بته، جا له قور دروستکرابی یان بهرد یانیش له دار یان له ئاسن. وه عه دی گوئی له سهروه رمان بوو سوپه تی به راته تی ته خویند: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُءِبَانَهُمْ

^{٨١} سورة التوبة: ٢٩

أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ﴿٨٢﴾، واته: جووله که کان زانا شه جبار په کانی خوئیانیان کرده خوا، وه نه صرانیه کانیش راهیبه کانی خوئیانیان کرده خوداو له بری خودا شه وانیان په رستن، له ریوایه تیکی تر دا هاتوو ه عه دی شه و پرسپاره ی کردوو ه: خو شه وانیان زانا کانیان نه ده په رست، سهروه ریشمان فه رموی: شه وانیان کاتی شتیکیان بو شه لال شه کردن شه وانیان شوینی شه که وتن، وه شه که شتیکیان شه حرام کردبانه شه وانیان شه قه ده غه شه کردن، نیتر به هوی شه کرده وه شه وانیان کرده خودا له بری خوی گه وره، بوئیانیان شه لال و شه حرام شه کرد^{۸۳}.

^{۸۲} سورة البراءة: ۳۱

^{۸۳} حه سه نه. ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۳۰۹۵). وه ته به بری له (تفسیر - سورة التوبة). وه ته به پرانی له (الکبیر) (ب ۱۷/۹۲/ژ ۲۱۸). وه به به هقی له (سنن الکبری) (ژ ۲۰۱۳۷). وه خه تیب له (الفقیه والمتفقه) (ب ۲/۶۶). وه سیوتیش شه و راویه کانه شی زیاکردوو وه داویه ته پال نین و سه عدو عه بدو کوری حومه یدو نین و لمونژیرو نین و شه بی حاتم و شه بو شه یخ و مه رده ویهی. (الدرر) (ب ۴/۱۷۴) هه موویان له رپی عبد السلامی کوری حه ربه وه شه ویش له غوته یفی کوری شه عیونه وه شه ویش له موضعه بی کوری سه عدوه شه ویش له عه دیه وه گپراویانه ته وه. ترمذی شه فه رموی: فه رمووده یه کی حه سه ن و غه ربه. شه لبانیان به حه سه نی دانا وه له (صحیح الترمذی).

شەفاعەتکردن لە رۆژی داوای

والشفاعة ثابتة للرسول والأخيار في حق أهل الكبائر بالمستفيض من الأخبار، وأهل الكبائر من المؤمنين لا يخلدون في النار.

وہ شەفاعەتی پێغەمبەرەکان و پیاوچاگان زاناگان و زاھیدەکان جیگەر بووہ دەرحەق بە خاوەنی گوناھە گەورەکان، ئەمەش بە پشت بەستن بە قەورئان و فەرموودە مەشھورەکان، وە ئەوانەشی کە خاوەن گوناھی گەورەن لە ئیمانداران بە هەتایی لە دۆزەخدا نامیننەو بە لکۆو دەرتەھیترین. ئەمەش بە پێچەوانەی موعتەزیلەکان چونکە خاوەن گوناھی گەورە لای ئەوان نە کافرە، وە نە ئیمانداریشە، ئیتر لەو نێوانەدا یە، هەر وەک باسما کرد خوای گەورە لە بەندەکان ئەبووری بەبی شەفاعەتیش، وە هەرکاتی لە رۆژی داوایش کەسی شەفاعەتی کرد بێگومان ئەوەش ئەواترە کە خوای گەورە لای ببووری لەبەر ریزو حورمەتی شەفاعەتکەرەکان لای خوای مەزن، جا لای موعتەزیلەکان ئەگەر ئەوەی یەکەم جائیز نەبی کە لیبوردنی خاویە بێگومان ئەوەیشیان هەر پی دروست نیە.

خوای گەورە ئەفەرموی: ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

﴿٨٤﴾، واتە: داوای لیبخۆشبوون بۆ گوناھی خۆت و ئیماندارە پیاوو

^{٨٤} سورة محمد: ١٩

شافرته کان بکه. وه ههروهها تهو وتهی خوای گهورهش: ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ
 الشَّفِيعِينَ﴾^{۸۵}، واته: له پیشدا باسی کافره کان شهکات، جا که رۆژی
 دواپی دادیت تکای تکاکاران سوودی بو شهوانه نابی. وه ههروهها
 شهفرمووی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ
 وَهُمْ مِّنْ حَشِيَّتِهِ ۚ مُشْفِقُونَ﴾^{۸۶}، واته: خوای گهوره شهزانی چی له پیشدا
 چیان کردوووه له داهاتوشدا چی شهکهن، وه ههرگیز ناتوانن شهفاعت بکهن
 بو هیچ کهسیک تیللا کهسی شهتوانی شهفاعت بکات که خوای گهوره لیی
 رازیهو، له خوای گهورهش شهترسی.

وه ههروهها شهفرمووی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾^{۸۷}،
 واته: کی ههیه بتوانی شهفاعت بکات له لای تهو بو تاوانباری مهگهر به
 شهزنی تهو نهبی.

وه ههروهها نایهتی: (مهقامی مهحمود که خوای گهوره پیی
 شهبهخشی)^{۸۸}.

^{۸۵} سورة المدثر: ۴۸

^{۸۶} سورة الأنبياء: ۲۸

^{۸۷} سورة البقرة: ۲۵۵

^{۸۸} سورة الإسراء: ۷۹

وه سهبارت به فرمودهش ئيمامى تهفتازانى شهفرمودى:
"فرمودهكانى بابى شفاعت موتهواتيرى مهعنهويه"^{۸۹}. فرموده
(شفاعتتى من بو گوناھه گهورهكانى ئوممتهتى منه)^{۹۰}. وه فرموده
دریژهكهى رۆژى دوايى كه خهلكى تهچنه لای پيغهمبهران بو شهوى دهست
به حساب و كيتاب بكرى كهچى يهك كهس جورتهتى شه ناكات جگه له
سهروهزمان نهبي، شهویش داوا له خواى گهوره شهكات^{۹۱}.

وه فرمودهى پهيامبهران و فريستهكان و ئيماندارانىش كه شفاعت
شهكه^{۹۲}.

وه ههروهها فرمودهى ههندي كهس شفاعتتياى لى وهرناگيرى^{۹۳}.

وه زۆرى تريش له فرمودهكان كه گشتى بهلگهن لهسهر شفاعتكردى
پهيامبهران و فريستهكان و پياوچاكان و شههيدهكان.

^{۸۹} شرح العقائد النسفية (ل ۴۹۵).

^{۹۰} ترمذى له (سنن الترمذى) (ژ ۱۹۸۳) رپوايهتى كردووه.

^{۹۱} بوخارى له (صحيح البخارى) (ژ ۷۵۱۰ - ۴۷۱۲) له شهنسى كورپى ماليك رپوايهتى
كردووه.

^{۹۲} بوخارى له (صحيح البخارى) (ژ ۷۴۴۰) له شهنسى كورپى ماليك رپوايهتى كردووه.

^{۹۳} موسليم له (صحيح المسلم) (ژ ۲۵۹۸) له شهبو دهرداتهوه رپوايهتى كردووه.

جا موعته زيله كان ٿو دوو ٿايله تهيان ڪردو و ته به لڳه ڪهوا هيچ ڪه سيڪ ناتواني شفاعت بڪات: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾^{۹۴}، واته: خوتان له نازاري پڙڙي قيامت پيارين ڪه پڙڙيڪي وهه ايه ڪه س سوڊي بڙڪه س نيهو فرياي ناهو وي، ڪه س تڪاي لي وهه ناگيري بڙ ڪه سيڪي ترو، ڪه س فيديهو بريتي لي وهه ناگيري ڪه بيته هو پڙگار بوني له سزاو يارمه تي نادرين. جا ٿم سه ختگيري و ناخوشي هه مووي بڙ ڪافرانه، ٿه گه رنا به ٿي جماعي ٿوممت شفاعت و تڪا ڪردن بڙ پڙگار ڪردني موسلمانن تاوانبار ههيه^{۹۵}. جا ٿم شفاعته ڪافره کان ناگريته وهه، رهه مهان ٿه فهندي ٿه فهه رموي: ٿم ٿايله ته لهو ڪاته دابه زيوه ڪهوا يه هوده کان ٿه يانگوت: ٿيمه له نه وهي ابراهيم ڊستي خواين سه لامني له سهه ربي، جا ماناي ٿايله ته ڪه وايه ڪهوا لهو پڙڙهه ڊا ڪه سي ٿيماندار ناتواني سوڊ به ڪه سي ڪافر بگهيه ني و شفاعته تي بڙ بڪات، وه ٿو ٿايله ته ش: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾^{۹۶}، واته: ستهه مڪاران نه خزم و ڪه سيڪيان ههيه

^{۹۴} سورة البقرة: ۴۸

^{۹۵} ٿمه ته فسيري ناميه هي ماموستا عبد الڪريمي مودهه پريس ڪه ٿهوزانايه بويه ليره ناماڙهه پيدا.

^{۹۶} سورة غافر: ۱۸

بهزه بیان پیدا بیته وه، وه نه تکا کاریکیشیان هه یه تا تکایان بۆ بکات و به گویی تکاکه ی بکری. جا سته مکاران خزم و کهسیان نیه ئه م سیاقه نزیکه له تکاکاری به گویکراو قه بولکراو نیه واته: لییان قه بول ناگری و نیه تیان^{۹۷}. ئه مه له گه ل کافره کانه.

وه تهفتازانیش ئه فه رمووی: "دوای ته سلیم بوونی به لگه کانی به سه ر که سه کان و کاته کان و ئه حواله کان ئه وه پیویسته تایبته بکری به کافره کان به گشتی له نیوان به لگه گاندا، چونکه له به ره وه ی بنه ره تی شه فاعه ت جیگیربووه به به لگه یه کلایکه ره وه کان له قورئان و سوننه ت و یه کده نگی، جا موعته زیله کان گوتیان: عه فوو یان ئه کات له گونا هه بچوو که کان به ره های، وه له گونا هه گوره کانیش دوای ته وبه کردنه، وه شه فاعه تیش بۆ زیاتکردنی ئه جرو پاداشته. جا هه ردووکیان فاسدو خراپن، سه باره ت به وه ی یه که م: ئه و که سه ی که گونا هه ی گچکه ی کردوو وه خو ی له تاوانه گه وره کان دوورخستوو ته وه ئه وه شایه نی سزا نیه لای ئه وان واته لای موعته زیله کان، بۆیه لی ره شدا هیچ مانایه ک بۆ عه فوو نامینیته وه. وه ئه وه ی دووه می ش: له به ره وه ی ده قه کان به لگه ن له سه ر شه فاعه تکردن به مانای داواکردنی لیخو شبوون ده رحه ق به جینایه ت و تاوان^{۹۸}.

^{۹۷} شرح النسفیة (ل ۴۹۶).

^{۹۸} هه مان سه رچاوه ی پيشوو: (ل ۴۹۷).

ئیمان

والإيمان هو التصديق بما جاء به من عند الله تعالى والإقرار به. فأما الأعمال فهي تتزايد في نفسها، والإيمان لا يزيد ولا ينقص.

ئیمانیش بهراستزانینی ئه دینهیه که له لای خوی گهوره وه رهوانه کراوه بو تیکرای مرۆقاییه تی که دینی ئیسلامه و پروا کردنه به پیغه مبه ره که ی که بهو دینه وه رهوانه کراوه، وه پروای به هه موو ئه و شتانه بی که پییان ئه گوتری زانینی ئه و شتانه ی که له دیندا واجبه و نابی که س لی بی ناگا بی وه کوو هه شهش روکنه کانی ئیمان و پیینچ روکنه کانی ئیسلام و شته زه روریه کانی دین، جا به دل ئه و پروایه ت هه بی و به زوبانیش دانی پیدا بنیی که شایه تومان هیئانه، وه کارو کرده کانی له خودی خوئیانه وه زیاد ئه بن. وه ئیمانیش نه زیاد ئه کات وه نه کم ئه کات.

دکتۆر عبد الملك سه عدی ئه فه رمووی:

۱- زۆرینه ی لیکۆله ران له سه ر ئه وه ن که و ئیمان بهراستزانینی دلّه به ته نیا، ئه ما سه باره ت به دانپینان به زمان ئه وه مه رجه بو جی به جی کردنی ئه حکام له دونیا چونکه ته نیا ده لاله ته له سه ر ئیمان ه که ی.

له مه وه ئه وه دئه مه زری: که سی به دلی ئیمان بهیئنی، وه به زوبان دانی پیدا نه هیئنی ئه وه ئیمانداره لای خوی گهوره، وه له ئه حکامی دونیایش

پهفتاری کافرانی له گهلا ئه کرى (چونکه به زاهير دهري نه خستوه) وه
هه رکه سيکيش به زوبان دانی پيدا بهيني، وه به دلش برۆي پي نه بي ئه وه
کافره لای خۆي گه و ره وه له ئه حکامی دونيايشدا حوکمی موسلمانيتي بو
ده دري - ئه وه پي ده گوتري مونافيق و دو و روو.

۲- هه ندي له زانا کانيش بو ئه وه چونه که وا ئيمان به راستزاني دله. وه
دانپيدانانیش به زوبان ئه وهش بو چوونی زۆرينه ی ليکۆ له ره کانه هه ره کوو
فخر الإسلام به زده وی و ئيمامي سه رخه سی و ئيمامي ئه شعهری هه ليان
بژاردوه وه که هه ر ئه مهش حه قه (واته: به دل به راستی بزانی و به زوبانیش
دانی پيدا بنیيت).

۳- زانا کانی تريش بو ئه وه چونه که وا به راستزاني دله و دانپيدانانه به زوبان
و کارکردنیشه به ئه پرکانه کان. (واته: لای ئه و زانايانهش ئيمان دل و زوبان و
کرده وه يه). جا ئه مانه راجيايان تيکه وت:

موعته زيله و خه واريجه کان گوتيان: کرده وه کان روکنيکی سه ره کيه له
ئيماندا، له به ره وه ی لای ئه وان ئه گه ر واز له روکنيک له روکنه کانی ئيسلام
هيتر يا خود گونا هيکی گه و ره ی کردن ئه وه کافره يان ئيماندار نيه.

ئهما زۆرينه ی موته که لليمين و فه رمووده ناسان و شه ر عزانان له سه ر ئه وه ن
هه تا له شافيعيشه وه نه قل کراوه: ئه مانه وا ئيعتباريان بو کرده وه کان

کردووہ کہوا کردووہ کان روکنیکہ بو ئیمانیکى کامل، نەك ئەصل و
 بنەرەتى ئیمان بى، جا لەسەر ئەمە كەسى وازى لە کردووہ هینا ئەوہ
 ئیمانەكەى ناقصە، وە كەسێكىش کردووہكەى كرد ئەوہ ئیمانەكەى كاملە.

خاوەن بوچوونەکانى یەكەم بەلگەیان بەوانە هیناوەتەوہ:

۱- بەو وتەيەى خواى گەرە: ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۗ﴾^{٩٩}، واتە: ئەمانە كەسانىكن خواى گەرە ئیمان بە خۆى و
 پىغەمبەرەكەى لە ناو دلياندا نوسيووہ بە رووحى خۆى پشتى گرتوون كە
 رووناكى ئەو باوەرەيە خستووێتە دليانەوہ. جا ئەمە بەلگەيە كە ئیمان
 شوێنەكەى دلە.

۲- بەو وتەيەش: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^{١٠٠}، واتە:
 مەگەر يەكێ زۆرى لى بکرى لەسەر كەليمەى كوفرو دلێشى لەسەر ئیمان
 دامەزراى. جا ئەگەر بىت و دانپيدانان روكنىكبایە لە ئیمان ئەوہ كەسى
 زۆر لىكراو كە بەزوبانى کردووہ ئەوہ كافر ئەبوو باسى نەئەكرا (كە دلێ
 ئیمانى تیدایە).

^{٩٩} سورة المجادلة: ٢٢

^{١٠٠} سورة النحل: ١٠٦

۳- بهو وتیههش: ﴿ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ﴾^{۱۰۱}، واته: عه ره به دهشته کیه کان گوتیان: ئیمانمان هیئا، تۆش پییان بلی: ئیماننتان نه هیئاوه، چونکه ئیمان باوه ری دلّه، به لام پییان بلی: به دهم موسلمان بووین و، باوه ر هیشتان نه چۆته ناو دلتانه وه.

۴- وه ئهو وتیهه ی پیغه مبه ری خواش - صلی الله علیه وسلم، که ئه یفه رموو: (يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ)^{۱۰۲}، واته: ئه ی ئه وه ی که دلّه کان وه رگیرو ئه و لاو ئه ولای پی ئه که ی دلّه که م له سه ر دینه که ت جیگیر بکه .

۵- وه پیغه مبه ری خوا - صلی الله علیه وسلم، ئینکاری ئوسامه ی کوری زهیدی کرد کاتی که له غهزا که سیکی کوشت له کاتی کدا گوتوبوی: لا اله الا الله، وا گومانی بردبوو کهوا له ترسان ئه و شایه تیه ی هیئاوه ههتا نه ی کوژی، که چی سهروه رمان پیی فه رموو: (ئایه دلّت شه قق کردبوو تا بزانی له ترسانه، ئه ی ئوسامه چی ئه که ی له رۆژی دوایی ئه ویش به لا اله الا الله

^{۱۰۱} سورة الحجرات: ۱۴

^{۱۰۲} ترمذی ریوایه تی کردوه و ئه لی: فه رمووده یه کی حه سه نه، پروانه: (ریاض الصالحین)(ل(۵۲۷)).

بيتن، جا ئوسامە فەرموۋى: خۇزگە تا ئەۋكاتە مۇسلمان نەبامايە چۈنكە
زۆر عىتابى لەسەر گىرتم^{۱۰۳}.

خاۋەن بۆچۈنە كانى دوۋەم بەلگەيان بەمانە ھېناۋەتەۋە:

پېغەمبەر ھاۋەلان ئىسلامەتى ھېچ كەسكىيان قەبول نەبوۋە مادەم بە
زوبان دانى پېدا نەھېتابى، ۋە شاھتوومانىشى نەگوتوبى، با بەدلېش
ئىمانى بەۋانە ھەبى.

جا ئەكرى ۋەلامى ئەمانە بەۋ جۆرە بدرىتەۋە:

خاۋەن بۆچۈنە يەكەم دانپېدانان بە مەرج دائەنېن بۆ جى بەجى كىردنى
ئەحكامە دونىايىيە كان بەتەنيا نەك لەبەر دروستىيەتى بەراستدانان كە لە
نېۋان خۆى ۋە خوادايە.

ۋە خاۋەن بۆچۈنە سېيەمېش بەلگە بەۋە ئەھېننەۋە:

سەبارەت بە موعنەزىلەۋ خەۋارىج باسكرا كەۋا ئەۋان دەستيان بە
دەقانىك گىرئوۋ لەسەر نەمرى ۋە ھەمېشەيەتى ئەۋ كەسەى كە گوناھىكى
گەۋرە ئەكات لە نېۋا ئاگردا ياخود لەسەر كوفرەكەى، ئەمەش
پەدداۋە كانىيان باسىيان لېۋە كرا.

^{۱۰۳} بېۋانە: (صحيح المسلم) (۱/۶۷).

ئەمما زۆرىنەى مۆتەكەللىمىن و فەرموودەناسان بەلگەيان بەوہ ھىناوہتەوہ
كەوا كردهوہكان كاريگەرى ھەيە لە زيادكردنى ئيمان و كەم كردنى، ئەمەش
تەنيا لەبەرئەوہيە كەوا روكنىكە بۆ كاملكردنى ئيمان نەك ئيمانەكە
وجوودى نەبى، ھەرورەكوو لە مەودوا بەلگەكان ئەھيىنن كە دەلالەت لەسەر
ئەوہ ئەكەن.

ئايا ئيمان زيادو كەم ئەكات؟

بۆچوونى يەكەم: ئيمان زيادو كەم ئەكات، ئەمەش بۆچوونى ئەو كەسانەيە
كەوا كردهوہكان بە روكنى كاملكردنى ئيمان ئەزانن نەك مەرج بى بۆ
ئيمان.

بەلگەشيان ئەمانەيە:

۱- وتەى خواى گەورە: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

﴿١٢٤﴾، واتە: بەلام ئەوانەى كە ئيمانيان ھىناوہ كاتى كە سوورەتى قورئان
ياخود ئايەتتەك دائەبەزى زياتر ئيمانيان زياترو كاملتەر ئەبى و شادومان
ئەبن و لە نىو خۆياندا موزدە بەيەكترى ئەدەن.

^{١٠٤} سورة التوبة: ١٢٤

۲- به و تهیهش: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ ﴿١٠٥﴾﴾، واته: بیگومان خاوهن ئیمانی راسته قینه شهوانه که ناوی خودا ببری دلّیان نهترسی و، نهگه نایه تیان بهسهردا بخوینریتته وه باوه پریان به خوداو پیغه مبهه زیاتر نه بی.

۳- به و تهیهش که هه زه تهی ئیبراهیم داوای له خوای گه وره کرد که وا چۆنیه تهی زیندوو کردنه وهی مردووی پی نشان بدات، نه ویش فهرمووی: بو پروات به مردوو زیندوو کردنه وه نیه؟ هه زه تهی ئیبراهیمیش فهرمووی: ﴿بَلَىٰ وَلَٰكِنَّ لَيَطْمَئِنَّنَّ قَلْبِي ﴿١٠٦﴾﴾، واته: به لی ئیمانم پی ههیه به لام هه زه کهم دلّیا بم و دلّم ئاو بخواته وه و ئارام بگری^{۱۰۷}. جا دلّ نه وه زیاد کردنی ئیمان و بیرو باوه ره.

^{۱۰۵}: سورة الأنفال: ۲

^{۱۰۶} سورة البقرة: ۲۶۰

^{۱۰۷} به حسیکی دریزم نویسه لهسه نه زه رهیه مهعریفهت له کتیبی (زانستی که لام و جی دهستی مهنه جیتیه کهی له فیکری ئیسلامیدا). که باسی دوو جز ئیستیدلال شهکات نه زه ری و عه مه لی بو گه یشتن به مهعریفهت، جا هه زه تهی ئیبراهیم پروای به زیندوو بوونه وهی مردوو هه بوو به ئیستیدلالی نه زه ری، نه وه بوو خودای گه وره بوی کرده ئیستیدلالیکی عه مه لی که مردوو زیندوو کردنه وهی به عه مه لی نیشاندا. نه و کتیبه مان بخویننه وه زور سوودی لی وهرده گرن بو فراوانکردنی ئاسۆکانی فیکرو میشک.

۴- به و تهیهش: لیژدها جیاوازی له نیوان ئیمانی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له گهل ئیمانی تاکه کانی ئەو ئوممه ته ههیه، به به لگهی (ئه گهر بیته و ئیمانی ئەبو به کر تهرازوو بکری له گهل ئیمانی ئوممه ته ئەوه ئیمانی ئەبو به کر گرانه) ^{۱۰۸}

بۆچورنی دووه م:

ئیمان زیاده کهم ناکات، ئەمهش وتهی ئەو کهسانهیه که کرده و بیان له زمنی ئیمان دانه ناوه، ههروه کوو گوتویانه: به راستدانانی دل ئە گهر بگاته ههدهدی دانپیدانان و ملکه چی نواندن ئەوه زیاده که میته تیدا نیه.

به لگهشیان به وانه هیناوه تهوه:

۱- بینگومان خوی گهوره دانی به ئیمانی ئەو کهسانه ناوه له زۆریک له نایه ته کان ئەوانه ی کهوا سه ریچی ئە کهن، ئەمهش به لگهیه کهوا کرده و کان کاریگهری نیه له سه ر ئیمان.

۲- بینگومان خوی گهوره عه تفی کرده وهی کرده وه به سه ر ئیماندا، جا عه تفی ش به لگهی پیچه وانه یه تی وه کوو وتهی خوی گهوره: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا

^{۱۰۸} ئیسحاقی کوری راهه وهیهی و به یهه قی له (شعب) به سه نه دیکی صه حیح له عومه ره وه ریوایه تیان کرده وه / پروانه: (کتاب تمیز فیا یدور علی السنة الناس من الحدیث) (ل ۱۳۴).

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ ﴿١٠٩﴾، واته: به پراستی تهوانهی که ئیمانیان هیناوه و کردهوهی چاکیان کردوهه. جا لهسهه رئه مه کردهوه چاکه کان ناچیتته ناو ئیمان، وه کاریگهه زیاده که می لهسهه نابیی.

۳- ئیمانی داناوه بۆ مه رجی قه بولبوونی کردهوه له وتهی خوی گه ورده دا: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴿١١٠﴾﴾، واته: ههه که سئ کردهوه به کی چاک بکات پیاو بی یان ئافههت بهو مه رجی خاوهن ئیمان بی. ئه مهش به لگه به لهسهه رئه وهی کهوا کردهوه غهیری ئیمانیه چونکه به مه رجدانراو ناچیتته نیو مه رجوهه.

وه وهلامی ئه وه دراوه لهو به لگانهی که رابورد لهسهه زیاده بوونی ئیمان ئه وه مه بهست بهو زیاده به به روه بووم و دره وشاوه بی نووری دلی ئه وه که سه به که خۆی پی وه صفدار کردوهه، چونکه به هۆی خوا به رسته به وه زیاد ئه بی، وه سه ره پیچی و تاوانیش کهم ئه بی، جا دکتۆر عبده الملک پیی وایه کهوا ئیمان به هیژ ئه بی به ئه ندازهی ده رکه وتنی نیشانه و ئایه ته مه زنه کانی په روه ردگاری بوئی، وه له وهش که له شته عه جاییه کانی بوونه رانی ئه بیینی و بیر له به دیه ئینانی ئه کاته وه، وه روودانی هه ندی شت که مرۆف په ی به روودانی ناکات، وه هه روه ها به ئه ندازهی دوورکه وتنه وهی مو سلمان له وانه ئه وه

١٠٩ سورة الكهف: ١٠٧

١١٠ سورة النساء: ١٢٤

ئیمانە کە زەعیف، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەفەر مووی: (ئیمان دروست ئەبێ لە ناو هەناوتان هەر وە کوو چۆن جل و بەرگ دروست ئەبن، بۆیە داوا لە خوا بکەن ئیمانتان نوێ بکاتەو لە دلە کانتان).^{۱۱۱} ک.ه.

شیخمان دکتۆر سەعید فوودە ئەفەر مووی: "جا لێردا ئیمامی محمد پەحمەتی خوای لێ بێ فەر موویەتی لە (المخالصة) سەبارەت بەو بابەتە: پیم ناخۆشە بگوتری ئیمانی من وە کوو ئیمانی جو برائیلە سەلامی خوای لەسەر بێ، بەلام بابلیت: ئیمانم بەو هینا کە جو بریل ئیمانی پێ هیناوە سەلامی لەسەر بێ. و تە کە ی ئیمامی محمد کۆتایی هات

لە بەر ئەو دی ئەو دی یە کە م وە هم ئە کات کەوا ئیمانە کە ی وە کوو ئیمانی جو بریل بێ سەلامی لەسەر بێ لە هەموو روویە کەو، ئەمەش وانیه، لە بەر ئەو دی جیاوازی هەیه لە نێوانیان لە ویدا.

^{۱۱۱} تە بەرانی لە عومەری کورپی خەتتابەو پێوایەتی کردووە. هەیشەمی ئەفەر مووی: "سەنە دە کە ی حەسە نە"، وە حاکمیش لە عبد اللہ کورپی عەمری عاصەو پێوایەتی کردووە ئەفەر مووی: راپوێ کانی متمانە پێکراون، وە زەهەبیش موافیقە لەسەری. وە حافیزی عیراقیش لە (أمالیة) ئەفەر مووی: فەر موودە یە کە ی حەسە نە لە رێگای ئەو". ئەمە قسە کانی مونناویە، وە سیوطیش بە حەسە نی داناو. پروانە: (فیض القدير) (ب/۲/ل/۴۱۰/ز/۱۹۵۷). وە (شرح النسفیة للدکتور عبد الملك سعدي) (ل/۱۶۱).

ئىمامى ئەغزەم رەھمەتى خۇاى لى بى لى كىتئىبى (الوصية) فەرموويەتى:
 "ئىمان زىادو كەم ناكات، لەبەرئەوھى تەصەورى زىادەى ئىمان ناكى ئىللا
 بە كەمى كوفر نەبى، وە تەصەورى كەمى ئىمانىش ناكى ئىللا بە زىادەى
 كوفر نەبى، ئەمەش چۆن دروستە كەسئىك لە يەك حالەتدا ئىماندارو كافر
 بى، ئىماندار ئىماندارى راستەقىنەيە، وە لە ئىمانى ئىمانداردا شەك و
 گومان نىە، ھەرۋەكوو چۆنىش لە كوفرى كافردا شەك و گومان نىە، لەبەر
 وتەى خۇاى گەرە ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾^{۱۱۲}، بەراستى ئەمانە
 ئىماندارى راستەقىنەن. واتە لە شوئىنى ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾^{۱۱۳}
 بەراستى ئەمانە كارى راستەقىنەن. واتە: لە شوئىكى تردايە، وە
 سەرىپچىكارانىش لە ئومەتى محمدى صلى الله عليه وسلم ھەموويان
 ئىماندارى راستەقىنەن، كەسىيان كافر نىن، واتە: راستەقىنە^{۱۱۴}.

جا ئىمامى ئەغزەم رەھمەتى خۇاى لى بى ئاماژەى بەو قسەيە كر دوو
 كەوا سەرىپچى و تاوان نەفى ئىمان ناكات، ھەرۋەكوو ئەوئەش مەزھەبى
 ئەھلى سوننەو جەماعەيە، بەپىچەوانەى خەوارىج و موعتەزىلە چونكە لاي
 ئەمانە كۆ نابنەو، وە ئىمەش ئەو حالەتە ھەلئەگرىنە سەر مەقامى

^{۱۱۲} سورة الأنفال: ۴

^{۱۱۳} سورة النساء: ۱۵۱

^{۱۱۴} شرح ملا على القاري على الفقه الأكبر (ل ۱۲۶).

که مال، چونکه نه فی کردنی سه ریچی کردن به گشتی له ئیمانداردا وه کوو مه حالیک وایه، وه ئه وه وتهیهی خوی گه ورهش که فهرموویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾^{۱۱۵}، بیگومان ئیمانداره کان ئه وانهن کاتی یادی خوا بکریت ئه وان دله کانیان ترس و لهرز ئه یانگری له هه بییهت و سام و سزای خوی گه وره و شهرم و حهیا ئه یانگری، وه ههر کاتی کیش نایه ته کانی خوی گه وره یان به سه ردا بخویندریته وه ئه وه ئیمانیاں زیاد ئه کات. ئه مهش مانای وایه: به یه قینی، یا خود ته ئویل ئه کری به وهی که مه بهستی پی: زیاد بوونی ئیمان به زیاد بوونی ئه و شتهی که ئیمان پی هه یه که قورئانه.

وه سه بارهت به وه وتهیهی پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم کاتی که پرسیری لی کرا ده باره ی ئیمان زیادو کهم ئه کات یاننا: ئه ویش فهرمووی: (به لی زیاد ئه کات هه تا وه کوو خاوه نه کهی ئه خاته نیو به هه شته وه، وه که همیشه ئه بی هه تا خاوه نه کهی ئه خاته نیو ئاگره وه). جا مانای وایه: ئیمان زیاد ئه بی به ئیعتیباری کرده وه چاکه کانی هه تا وه کوو ئه یخاته نیو به هه شته وه به چوونیکی یه که مجاری، وه که همیشه کات به کردنی کار و کرده وهی خراب هه تا خاوه نه کهی ئه خاته نیو ئاگره وه به چوونیکی یه که مجاری، پاشان ئه خریتته نیو به هه شته وه هه روه کوو داخواری مه زه بهی

^{۱۱۵} سورة الأنفال: ۲

ئەھلى سوننە و جەماعەيە لەسەر ئەمەيە كەوا بەراستزانیڭ لە چۆنەتەيە كانی نەفسیە بۆ مرۆف، كە قەبوولی زیادە و كەمی ئەكات بە ئیعتیباری بەهیزی و بۆ هیژیە وە لە پلە كانی دنیایی و یەقینیدا، پاشان گوێرایەلی و خواپەرستی بەروبومی ئیمانە، وە دەرهنجامی یەقینە، وە دلێش نورانی ئەبۆ بە نوری عیرفان، بە پیچەوانە ی سەرپیچیە وە، چونكە دل ڕەش ئەكات، وە خۆشەویستی خواش كەم ئەكات، وە ڕەنگە بەردەوامیستی سەرپیچی كۆردن سەربكیشی و بیبات بۆ تاریكایە كانی كوفر، چونكە تاوانی بچوك سەرتەكیشی بۆ تاوانی گەورە، وە گەورەش بۆ كوفر، لە خوای گەورە داواكارین بۆ بەلامان بكات و كۆتایمان چاك بیٔ^{١١٦}.

ئەمە پوختە ی راجیایی و لیكۆلینە وە بوو لەو بابەتە و ئەوەیشی پەيوەندی بە وە هەيە.

شیخمان دكتور سەعید فوودە دووبارە لە ئەمیری ئیمانداران ئیبن و حەجەری عەسقلانی شیخمانە وە نەقلی كۆردووە دوا ی ئەوەی كەوا ئاماژە ی بە پوچی مەزھەبی كەپرانیە كۆردووە كە گوتوویانە: ئیمان بەتەنیا قەول و وتەيە، ئینجا ئەفەرموی: "وتە ی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، (من لە ھەمووتان زانترم بەخوا) دیارە كەوا ھەبوونی زانست بەخوای گەورە

^{١١٦} ئەم شەرھانە ی لە ئیبن و حەجەری عەسقلانیە وە نەقلی كۆردووە: بڕوانە: (فتح الباری) (ب/١/٧٠).

به پلهیه، وه هندی خهك گه وره ترن له هندیکی تریان، وه پیغه مبهری
خواش صلی الله علیه وسلم له وهدا له بهرترینی پله کانه، وه هه بوونی
زانستیش به خوا ده ستاوده ست ته کات به هژی سیفاته کان و
ته حکامه کانیه وه، وه ته وهیشی که په یوه ندی به وه وه هه یه، جا ته وه به راستی
ئیمان،" وه هه روه ها له بابته تی زیاده و که میه کهش فهرموویه تی: "وه
سه باره ت به مه قامی دووهم (واته: زیادو که می ئیمان) ته وه سه له فی صالح
بو ته وه چوونه که وا ئیمان زیادو که م ته کات، وه زۆرتینی موته که لیمینه کان
ئینکاری ته وه بیان کردووه، وه گوتویانه: وادیاره هه تا پیش ته و زیاده یه شهک
و گومان هه بووه.

شیخ محی الدین فهرموویه تی: "وه رای په سندترو هه لئبژیردراوه ته وه یه:
که وا به راستزانین زیادو که م ته کات به هوی زۆری تی پامان و روونی به لگه،
هه ر بویه ش ئیمانی ته بو به کری صدیق به هیتر بووه له ئیمانی غهیری
خوی، به جوړی که هیچ شوبه یه کی تووش نابی".

وه پشتیوانیشی ته کات: به وهی که وا هه موو که سیك ته زانی ته وهی که له
دلایه تی بهرز ته بیته وه و گه وره ته بی هه تا له هندی کاتدا وای لی دی
ئیمان گه وره ترین یه قین و ئیخلاص و ته وه ککولی ده بی له هندی کیاندا،
به هه مان شیوه ش به راستزانین و مه عریفه ت به گویره دی ده رکه وتنی به لگه کان
زۆریتی ته و مه عریفه و به لگه کانیانه.

وه له محمدی کورپی نه صری مه پروهزی له کتیبه کهی خوی (تعظیم قدر الصلاة) له کۆمه لئیک له پیشه واکان و وینهی نه وانیش نه قلکراوه، وه شه و هیشی که له سه له فه وه نه قلکراوه که عبد الرزاق له (مصنف) سه کهی خوی لیدوانی له سه ره ته مه داوه له سوفیانی سه وری و مالیکی کورپی نه نهس و نه وزاعی و ئین و جوره یج و موعه مه رو غهیری نه وانیش، وه شه رعزانه کانی شاره کان له سه رده می خویان.

وه به هه مان شیوه ته بو قاسمی لاله کائی له کتیبه کهی خوی (السنة) نه قلی کردوه له ئیمامی شافیعی و ته حمده دی کورپی حه نبه ل و ئیسحاقی کورپی راهه وه بهیو ته بو عوبه ییدو غهیری نه وانیش له پیشه واکان.

وه به سه نه دیکی سه حیح له بوخاریه وه گپراویه تیه وه که وا بوخاری فه رموویه تی: "به خزمهت زیاتر له هه زار زاناکانی شاره کان گهیشتم، هیچ یه کیکیانم نه بیینی راجیایان هه بی له وهی که وا ئیمان: قهول و کرده وهیه، زیادو کهم ته بی.

وه ئین و ته بی حاته م و لاله کائی زیاتر درێژه یان پیداهه له نه قلکردنی شه و بابه ته به سه نه دانئیک له کۆمه لئیک زور له هاوه لآن و تاییعیه کان، به وهی که وا یه کده نگی له هاوه لآن و تاییعیه کانه وه به سه ره شه و بابه ته دا شه سوورپه ته وه، وه فوزه یلی کورپی عیازیش گپراویه تیه وه، وه وه کیعیش له شه هلی سونه و جه ماعه وه.

وه حاكيمش له (مناقب الشافعي) ته فرموي: "تهبو عه باسي ته صهم
بوئي گيړاينه وه و فرموي: گويم له شافعي بووه كه ته يفرموو: ئيمان وتهو
كرده ويه، زيادو كه ميش ته كات.

وه تهبو نوعه ميش له پيناسه ي شافعيه وه له (الحلية) گيړاويه تيه وه له
ريگايه كي تره وه له په بيغي، وه زياديشي كرده وه، زياد ته بي به گوياويه لي،
وه كه ميش ته بي به سه ريپچي كردن، ئينجا ته م ثايه ته ي خوينده وه: ﴿وَيَزِدَادَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا﴾^{۱۱۷} ته وانه ي كه وا باوره پيان هيئاوه ئيمانيان زياد
ته كات.

ئينجا به چند ثايه تانيكي قورثان به لگه ي هيئاوه ته وه كه وا صه ريجه
له سه ر زياد بوون، وه به سه لمانديشي به رامبه ره كه ي ته سه لمي (كه كه مي تيه)،
چونكه به رامبه ر هه موو زياد بووني ك قابيله بو كه مي تي ته مه ش به
زه روره ت.

ته و ته شي (خوشه ويستي له پيناو خوا، وه رقليبوونه وه ش له پيناو خوا
له ئيمان ه ويه) ته وه له فزي فرمووده يه كه كه ته بو داود گيړاويه تيه وه له
ته بو ثومامه وه، وه له فرمووده ي ته بو زه روره، وه له فزه كه شي: (أفضل
الأعمال الحب في الله والبغض في الله)، واته: باشترين كرده ويه كه

^{۱۱۷} سورة المدثر: ۳۱

خۆشهويستيه له پيڤناو خواي گه وره و رق لیبوننه و ده شه ههر له پيڤناو شه. وه له فزی ته بو ئومامه ش: (من أحب لله وأبغض لله وأعطى الله ومنع الله فقد استكمل الإيمان) واته: ههركه سی له بهرخوا خۆشی بووی و ههر له بهر شه ویش رقی لی ببیتته وه، وه له بهر ته ویش نه فسی خۆی بداته خواي گه وره و مال و سامان ببه خشی، وه له بهر ته ویش نه فس و ئاره زووی خۆی مه نه بکات له گوناھو تاوان و مال و سامانه که ی له حه رام قه ده غه بکات، شه وه به راستی ئیمان که ی کامل بووه). وه شه ده ویش زیادی کردووه: (ونصح لله) واته: ئامۆژگاری خه لکیش بکات له بهر شه. وه له ریوايه تیکی تر دا شه وشی زیاد کردووه: (ويعمل لسانه في ذكر الله) واته: وه زمانیشی به کار دینێ له زیکرو یادی خواي گه وره. وه ههر له رپی شه وه له عه مری کوری جه موحه وه به و له فزه هاتوو: (لا يجد العبد صريح الإيمان حتي يحب الله ويبغض الله) واته: به نده ناگاته پله ی صه ریخ و که مالیتتی ئیمان هه تا وه کوو له پيڤناو خوا خۆشی بووی، وه ههر له پيڤناو شه ویش رقی لی ببیتته وه. وه له فزی به زاریش به رزی کردووه ته وه: (أوثق عرى الإيمان الحب في الله والبغض في الله)، جا حافیزی ئین و حه جهر به لگه ی به وان وه هینایه وه که وا ئیمان زیادو که م ته بی، چونکه خۆشهويستی و رق لی بوونه وه جیاوازن^{١١٨}.

^{١١٨} برّوانه: (فتح الباري) (ب/١/٤٧). (شرح الطحاوي للعلامة المتكلم الدكتور سعيد

جا شیخ سه عید له کۆتاییه که ی تهفه رمووی: "تهم وتهیه له وهپه ری سوودو ئیفاده دایه، که ریگاکانی تهشییه تی زیادبوونی ئیمان کهم بوونه که ی پروون ته کاته وه، وه پوخته که شی ته وهیه: که وا به راستزانین زیاد ته کات به وه صفی دووهم له بابی یه قینه وه که قابیله بو جیاوازی تووش بوون، له سه ر به راستزانینی جیگیر، وه زیادیش ته کات به زیادبوونی کرده وه کان، ته مه ش به بینا کردن له سه ر تهو وتهیه ی که وا له ئیماندایه"^{۱۱۹}.

به ندهش مه لا ره زوان ته لیم:

مه فهوومی موخاله فه لهو فه رموودانه ی سه ره وه ته وه دهرته خات که وا ته گهر ئیمان بهو کرده وانه ی سه ره وه کامل بی ته وه به نه بوونیشیان ناکامل و زه عیف ده بی نه ک نه فی هه بوونی ئیمان که بکری، به لکوو ئیمانیک ی زه عیفی هه یه، جا به هژی کرده وه کانه وه ئیمان که ی زیاتر ته بی، جا به عیلمی یه قین به لگه یه کی نه زه ریه و ئیمانیک ی یه قینی هه یه، ته ما به ئیستیدلالی عه مه لی که عهینی یه قینه روتبه که ی گه وره تره له نه زه ریه که، وه کوو نمونه ی هه بوونی به غذا له لایهن خه لکانیکه وه وه شایه تیدانیان و هه والدانیان بو که سانیك که نه یان بینیه، ته وان به ئیستیدلالی نه زه ری پروا به راستگۆیه تی تهو خه لکه ته کهن له سه ر وجودی به غذا که شاریکه هه یه،

فودة) (ب ۲/ل ۹۷-۹۷۹).

^{۱۱۹} پروانه: هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

وه ئهوانهش كه بهغدايان بينيوه ئيستيدلالىكى عه مهليه، جا ههر دووكيان
 وجودى بهغدا بهراست دانهنين، بهس ئهوهى كه نهيبينيوه ئاستى
 يهقينهكهى لهسهر بهراستزائينهكهى وهكوو ئهوه كهسه نيه كه بهچاوى سهر
 بهغداى بينيوه. وه ههندى له زاناكانيش كه وتوويانه ئهصلى بهراستزائين
 نهزىاد ئهكات وه نهكه م ئهمانه مهبهستيان له خودى بهراست زائينى
 ئهركانهكانى ئيمان و ئيسلام و دينه له پرووى ژمارهيهوه، جا هه موو خهلك
 لهو بهراستزائينه يهكسانن چۆن؟ بو نمونه بپروا بهخواو فريشته و كتيبهكان و
 پهيامبهران و قهزاو قهدهرو دواروژ، وه شايهتومان و نويزو پروژوو حج و
 زهكات و دينى ئيسلام و قورئان و سوننهت، ئهمانه وهكوو ژماره له
 بهراستزائينيان يهكسانن گشت خهلكى، چونكه لى كه م بكرى كافربوونه،
 وه زيادبوونيش نيه چونكه دين ئهوهندهى باسكردوو، جا وهكوو ژماره
 هه موو موسلمانان له بهراستزائينهكه يهكسانن نه زىاد ئهكات وه نه كه م،
 جا ئهكرى مهبهستى ئيمامى ئهعهزميش ههر ئهوه بووبى كه ههندى خهلك
 بهههله لى تيگهيشتون، بهو ئيمامه مهزنهيان گوتوو مورچيئه خودا
 پهنامان بدات. بهلام له پرووى يهقينى و بههيزى بههيزنهبوونى ئيمان و
 بههيزى و بى هيزى بهراستزائينهوه ئهوه مرؤقهكان جوړاو جوړن، بهپيى
 كردهوه چاكهكان زىاد ئهكات و به پيى كردهوه خراپهكانيش كه م ئهكات وانله
 اعلم.

ئیمان و ئیسلام

والایمان و الإسلام واحد.

وه ئیمان و ئیسلامیش یهك شتهو لیك جیا ناکریتتهوه، چونکه ئیسلامهتی ملکهچی بوون و فهزمانبهری و ملدانه، به واتای قهبوولکردنی ئهحکامهکان و ملکهچی بوون دی، ئهمهش حهقیقهتی بهراستزانینه لهوهی که له پیشدا باسماز کرد، وه ئهو وتهیهی خوای گهورهش پشتگیری لی ئهکات: ﴿فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾﴾، واته: ههچی خاوهن باوهرپوو له ئاوایهکه دهرمان کردنه دهرهوه بۆتهوهی سزای خوای گهوره بهر ئیماندارهکانی گهلی لوط نهکهوی سهلامی خوای لهسههه بی، کهچی له تاقه مالیکی موسلمان بهولارهمان لهو ئاوایهه دا نهديهوه که مائی لوط بوو سهلامی خوای لهسههه بی، له تهفسیری جهلالهین هاتوه: "ئهمانه لوط و کچهکانی بوون، که وه صفکراون به ئیمان و ئیسلام واته: ئهوان بهدلهکانیان بهراستیان زانیوه، وه به ئهندامهکانیشیان کردهوهی خواپهرستیان کردوهه".

جا ئیمامی تهفتازانی ئهفهرمووی: "له شههردا دروست نیه بریار لهسههه کهسیک بدری بهوهی که ئیمانداره بهلام موسلمان نیه، یاخود موسلمانه

^{١٢٠} سورة الذاریات: ٣٥-٣٦

به لّام ئيماندار نيه، وه جگه لهم يه كبوونه مه به ستيكي ترمان نيه، (واته: يه كبوونيان له ذاتي يه كتردا نهك جيابن)، وه قسه ي روو كه شي شيخه كانيش مه به ستيان نه وه يه كهوا جياوازي نه بوونيانه، به واتاي يه كيكيان له وي تر جيا نايته وه، نهك يه كبوون به گويره ي تيگه يشتن، له (الكفاية) شدا هاتوه كهوا ئيمان: به راستزانيني خوي گه وره يه له وه ي كه هه والي داوه له نه مرو نه هيه كاني، وه ئيسلا ميس ملكه چي و ملدانه بو خودايه تي نهو، جا نه مه ش جي به جي ناكري مه گه ر ئيللا به قه بوولكردي نه مرو نه هيه كاني نه بي، چونكه ئيمان له ئيسلام جيا نايته وه له رووي حوكم و برپاره وه بويه ناگوړين.

جا هه ركه سي گوزان سابيت بكات نه وه پي نه گو تري: حوكمي نهو كه سه چيه كه ئيماني هي ناوه و ئيسلام نه بووه؟ (واته: ته سليمي شه ريعه تي ئيسلام نه بووه)، يا خود ئيسلام بووه به لّام ئيماني نه هي ناوه؟ جا نه گه ر حوكميكي بو يه كيكيان سابيت كرد نه وه سابيت و جيگير نابي بو نه وه كه ي تر، بويه پووچي نهو وته يه ده ركه وت.

وه نه گه ر گو ترا: وته ي خوي گه وره: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا قُل لَمْ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾^{١٢١}، واته: ده شته كيه كان گو تيان: ئيمانمان

^{١٢١} سورة الحجرات: ١٤

هيٽا، خواي گه ورهش به سه روه رمانى فهرموو پيٽيان بلي: ٽيوه ٽيمان تان نه هيٽاوه به لڪوو موسلمان بوونه. ٽهمهش صهريج و پروونه له ته حقيق ڪردنى ٽيسلامه تي به بي هه بوونى ٽيمانيش.

ٽيمهش ٽه ٽين: مه به ست پي ٽيسلامى موعته بهر پيڪراوه له شه رعدا كه ناخواو نابي به بي نه بوونى ٽيمان، ٽهمهش له ٽايه ته كه دا پروونه كه به ماناى ملڪه چي رووڪهش دي به بي ملڪه چي ژووره وه كه دل ٽهمهش وه ڪوو گوٽنى وشه ي شايه تومانه به بي ٽه وه ي به راست دا بنريت له بابي ٽيماندا.

وه ٽه گهر گوترا: وه ي پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم: (الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله، وأن محمدا رسول الله، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلا)^{١٢٢}، واته: ٽيسلامه تي ٽه وه يه كه وا شايه تومان به ينى و بلي: هيچ خودايه ك نيه به حق جگه له الله نه بي، وه محمديش پيغه مبهري خوايه صلى الله عليه وسلم، وه نويژه كان بكهيت و زه كاتيش بدهيت و رڙووي مانگي ره مه زانيش بگري و بچيه مالى خواش بو جه ڪردن ٽه گهر توانات هه بي. ٽهمهش

^{١٢٢} بوخارى له (صحيح البخارى) (٥٠٣) له ٽه بو هوره پره وه. وه موسليم له (صحيح المسلم) (٨٠) له عبد الله ڪوري عومره وه ٽه ویش له باوڪيه وه رپوايه تي ڪردوه، وه له رپگايه ڪي تره وه موسليم له ٽه بو هوره پره وه رپوايه تي ڪردوه.

به لگه یه که ئیسلام کرده وه کانه نهک به راستزانینی دل، بۆیه ئیمان و ئیسلام یهک نین.

ئیمهش ئهلین: مه بهست پئی به روبرومی ئیسلامهتی و نیشانه کانی ئهوانه، ههروه کوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به قهومیکی فهرموو که هاتبونه لای: (أتدرون مالایمان بالله تعالی وحده؟ فقالوا: الله ورسوله أعلم، فقال: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وصيام رمضان، وأن تعطوا من الغنم الخمس)^{۱۲۳}.
واته: ئایا دهزانن ئیمان به تاکو ته نهاییهتی خوای گه وره چیه؟ ئهوانیش گوتیان: خواو پیغه مبهره کهی ئهزانن صلی الله علیه وسلم، ئه ویش فهرمووی: شایه توومان هینانه به وهی که هیچ خواده یهک نیه به حهق جگه له خوای گه وره نه بی، وه محمدیش فروستاده و پیغه مبهری خوایه صلی الله علیه وسلم، وه نوێژه کان بکهیت و زه کاتی مائی خواش بدهیت و له مانگی ږه مه زانیشدا به رۆژووبی، وه له مه ږو مالاته کانتان پینچ یه کیکی لی بدن.

^{۱۲۳} یوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۵۳ - ۸۷ - ۷۲۶۶). وه موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۱۷) له ئین و عه باسه وه ریوایه تیان کردوه.

وه ههروه كوو سهروه رمان فهرموويه تى: (الإيمان بضع وسبعون شعبة،
 أعلاها قول: لا إله إلا الله، وأدناها إمطة الأذى عن الطريق)^{١٢٤}، واته:
 ثيمان هفتاو شتيك به شه، بهرزترين به شيان وتهى لا إله الا الله يه، وه
 نزمترينيشيان لادانى تازارو نار هه تيه كه له سه رينگادا". ك. ه.

پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم به كه سيكى فهرموو: عمرو بن
 عبسة رضي الله عنه (يا رسول الله، ما الإسلام؟ قال: أن تسلم قلبك لله،
 وأن يسلم المسلمون من لسانك ويدك. قال: فأبي الإسلام أفضل؟ قال:
 الإيمان. قلت: وما الإيمان؟ قال: أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله
 والبعث بعد الموت. قلت: فأبي الإيمان أفضل؟ قال: الهجرة. قلت: وما
 الهجرة؟ قال: أن تهجر السوء. قال: فأبي الهجرة أفضل؟ قال:
 الجهاد)^{١٢٥}، تهى پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم ئيسلام چيه؟
 فهرموى: ئيسلامه تى ته وه يه دلت ته سليمي خوى گوره بكهيت، وه
 موسلمانان له دهست و زوبانت سه لامهت بن، گوتى: تهى چ ئيسلامه تيهك
 گوره ترينه؟ فهرموى: ئيمان، منيش گوتم: ئيمان چيه؟ فهرموى: ئيمان

^{١٢٤} بوخارى له (صحيح البخارى) (٤٣٦٨). وه موسليم له (صحيح المسلم) (١٧٧) له
 شه بو هوره پيره وه ريوايه تيان كردوه.

^{١٢٥} صححيحه. ته حمه د له عمه مرى كورى عه به سه وه ريوايه تى كردوه له (مسند
 أحمد) (ب/٤/ل/١١٤/١٧٠٦٨). ئيين و هه جهرى هه يشمى ته فهرموى: "پياوه كانى
 پياوانتيكى باوه رپيتكراون".

ئەوھىيە: باوەرپت ھەبى بەخواو فریشتەکانى، وە کتیبەکانى، وە پەيامبەرەکانى، وە زیندوو بوونەوھى پوژى دوايى لە دواى مردن، گوتم: ئەچ ئیمانیک گەورەترینە؟ فەرمووی: کوچ کردنە، گوتم: کوچ کردن چیه؟ فەرمووی: واز لە خراپە بهینى، گوتم: ئەى چ کوچکردنیک گەورەترینە؟ فەرمووی: جیھاد کردن.

ئەم فەرموودە بەلگەيە کەوا ئیسلامەتى و ئیمان یەك شتە ھەرودەك ئیمامى نەسەفى و ئیمامى تەفتازانى فەرموویان.

وہ ھەرودھا خواى گەورە ئەفەرمووی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾^{۱۲۶}، واتە: ھەرکەسى جگە لە دینی ئیسلام دینیکی تر ھەلبژیری بوخوی و پەیرەوی بکات ئەو لێی قەبوول ناکریت لە دونیاو ئاخیرەت، وە بیگومان لە پوژى دوايشدا لە خەسارەتمەندانەو جیگای دۆزەخە بەھەتایی. چونکە دینی ئیسلام کۆتایی ھەموو ئەدیانەکانە، نەسخی ھەموو دینەکانی پێشە خۆی کردوووە لەسەر گشت مەزھابەتییە کەوا ئەم دینە پاک و مەزەنە قەبوول بکەن.

وہ ھەرودھا ئەفەرمووی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ

^{۱۲۶} سورة آل عمران: ۸۵

وَأَتَّصِرُنَّهُ^{١٢٧} قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي^ط قَالُوا أَقْرَرْنَا^٢ قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٢٨﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٢٩﴾ أَغْيَرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ^{١٢٧} وَلَهُمْ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿١٣٠﴾^{١٢٧}، واته: يادی تهوه بکه ره وهو باسی تهوه بکه که خودا له کاتی خویدا په یمانی له پیغه مبه ران وه رگرت و، ته و انیش تهو په یمانه یان را گه یان د به نه وهو په پیره وه کانیان. خودا پیی وتن: تهوه ی بوم هیناون له کتیب و حکمت ته بی باوه ری پی بکه ن و نیشی پی بکه ن که لای خودا وه پیغه مبه ری ره وانه کرا (مه به ست چه زرده تی محمد صلی الله علیه وسلم)، که باوه ری به کتیب و نیشی تهوه هیه، ته بی نه وه کانتان و په پیره وه کانتان باوه ری پی بکه ن و نیشی پی بهین پشتگیری لی بکه ن. نینجا پاش ته م په یمانه رووی تیکردن و پیی وتن: نایا نیکرارتان و کردو په یمانتان پیدام؟ ته و انیش له وه لاما و تیان: به لی بریارمان داوه په یمانه که ت به جی بینین. خودایش فهرمووی: ده شایه تی بدن له سه ر ته م په یمانه و منیش به کیکم له شایه ته کان له گه لتان. بیگومان ته وانه ی له وه و پاش روو له و په یمانه ناکه ن و پشتی تیته کهن و په پیره وی لی ناکه ن، ته وانه فاسقن و په یمانی خودایان تیکداوه. نایا کاریکی ته و او و ژیرانه یه سه ریچی ته کهن و غهیری دینی خویان ته وی؟ تهو خودایه ی

^{١٢٧} سورة آل عمران: ٨١ - ٨٣

هه‌رچی له ئه‌رزو ئاسماندايه ملكه‌چيه‌تى، به‌ خوشى و ئاره‌زوو بى‌ يا به‌ زۆر، به‌ نىختيار بى‌ وه‌ك ملكه‌چى مه‌لاىكه‌ته‌كان، يا موسلمانه‌كان كه‌ وردئه‌بنه‌وه له‌ ده‌ليل و موعجيزه‌، يا به‌ زۆر بى‌ وه‌ك كافره‌كان كه‌ به‌ زۆر نىسلام ئه‌بن يا دووچارى ته‌نگانه‌ ئه‌بن وه‌ك غه‌رق بوون و زه‌وى قوتدان كه‌ ناچار ئه‌بن ئىمانى پى‌ به‌ينن. له‌ ئه‌نجاميشدا هه‌رچى كائىنات هه‌يه سه‌ره‌نجامى هه‌مووى لاي خودايه^{١٢٨}.

وه هه‌روه‌ها ئه‌فه‌رمووى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ؕ أَسْلَمْتُمْ ۗ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٢٩﴾ ۗ واته‌: بى‌گومان دين لاي خواى گه‌وره دينى نىسلامه كه‌ خودا به‌يه‌كزانينه‌و په‌يره‌وى كردنى ئه‌و شه‌ريعه‌ته‌يه كه‌ هه‌زه‌تى محمد صلى الله عليه وسلم هه‌يناويه‌تى. كىتابيه‌كان كه‌ گاورو جوله‌كه‌كان پاش ئه‌وه‌ى راستيان بو‌ ده‌ركه‌وت و لايان ئاشكرا بوو كه‌ نىسلام حه‌قه كه‌وته‌ ئازاوه‌نانه‌وه‌و

^{١٢٨} ئه‌م ته‌فسيره‌ هى مامۆستاي موده‌رپريسه له ته‌فسىرى نامى نه‌قلم كردوه‌.

^{١٢٩} سورة آل عمران: ١٩ - ٢٠

دوزمنایه‌تی له‌گه‌ل دینی ئیسلام. ئەمانه له کاروباری پیغه‌مبهره
 پیشووه‌کانیشدا هه‌روا ده‌ستیان دا‌بووه جیاوازی نانه‌وه‌و درۆو ده‌له‌سه له‌گه‌ل
 ئەوه‌یش که راستیان بۆ ده‌رکه‌وتبوو. جووله‌که ئەیانوت (عوزه‌یر) کورێ
 خودایه‌و، گا‌وره‌کانیش عیسیان به کورێ خودا دا ئەنا! ئەم کارانه زولم بوون
 له لایه‌ن ئەوانه‌وه. بی‌گومان هه‌رکه‌سی کافر بی و ئیمان و با‌وه‌ری به
 نایه‌ته‌کانی خودا نه‌بی به توندی تۆله‌ی لی ئەستینیه‌وه. خودا زۆر زوو
 حیساب له‌گه‌ل سته‌مکاران ئەکات. جا ئەگه‌ر له با‌به‌تی دینه‌وه
 مو‌جاده‌له‌یان له‌گه‌لتا کرد تۆ پێیان بلێ: من و ئەوانه‌ی په‌یره‌ویم ئەکه‌ن به
 هه‌موو ئیخلا‌صه‌وه خۆمان دا‌وه‌ته ده‌ستی خودا و ته‌نها ئەو ئەپه‌رستن که تا‌ک
 و بی ها‌ورپۆ و بی وینه‌یه. بلێ به‌وانه‌ی که خا‌وه‌ن کتێن وه‌ک جو‌له‌که‌و
 دیا‌نه‌کان، هه‌روه‌ها بلێ به‌و ئومیا‌نه‌ی که کتێبیا‌ن نیه، وه‌ک مو‌شریکه‌کانی
 قوره‌یش: ئایا ئی‌وه‌ش خۆتان ته‌سلیم کردووه به خودا و ئاینی ئیسلامتان
 قه‌بوول کردووه؟ جا ئەگه‌ر مو‌سلما‌ن بوون ئەوه‌ ری‌گای راستیان گرتووه. خۆ
 ئەگه‌ر به‌ گوییا‌ن نه‌کردی و سه‌ری‌نجیا‌ن کردو ری‌ی چه‌وتیا‌ن گرت ئەوه‌ تۆ
 ئەی پیغه‌مبهر ته‌نها ئەوه‌ت له‌سه‌ره‌ خه‌به‌ریا‌ن بده‌یتی و ری‌گای راستیا‌ن
 پێشان بده‌یت خودا‌یش بی‌نایه‌و به‌نده‌کانی خۆی و کرداریا‌ن ئەبێنی.

وه هه‌روه‌ها ئەفه‌رمووی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّيْ
 رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَّمُبَشِّرًا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْ

بَعْدَى اسْمِهِ أَحْمَدٌ فَأَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ ۖ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ ۗ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ ﴿١٣٠﴾، واته: يادی ئه وهش بکه که عیسیای کوری
مه‌ریه‌م به به‌نی ئیسرائیلی گوت: ئه‌ی به‌نی ئیسرائیل من پیغه‌مبه‌ری خوام
بو لای ئیوه‌و باوه‌رم به‌و کتیبه‌ی خوا هه‌یه که له پیش ده‌ستمایه که
ته‌وراته‌و موژده‌ی پیغه‌مبه‌ریکیشم پییه که پاش من دی ناوی (ئه‌حه‌مه‌ده)
که‌چی که ئه‌و پیغه‌مبه‌ره به به‌لگه‌و ده‌لیلی ئاشکراو روونه‌وه هات باوه‌ریان
پی نه‌کردو وتیان: ئه‌م به‌لگه‌و ده‌لیله جادوویه‌کی ئاشکراو روونه. جا کی
له‌وکسه‌سته‌مکارتره درۆ به‌ده‌م خواوه هه‌لبه‌ستی که‌چی ئه‌و بانگ بکری
بو موسلمان بوون و به‌لگه‌ی روون و ئاشکرای بو به‌یتریتته‌وه له‌سه‌ر راستی
ئاینی ئیسلام، ئه‌و به‌و به‌لگه‌و ده‌لیلانه بلی: ئه‌مانه سیحرو جادوون؟ خوا
هه‌رگیز هیدایه‌تی تاومی سته‌مکار نادا. ئه‌وانه‌ی ئه‌یانه‌وی رووناکی خوا
بکوژیننه‌وه به‌و قسانه‌ی ئه‌یانکه‌ن و، خوایش رووناکی خۆی ته‌واو ئه‌کاو
ئه‌یگه‌یه‌نیته هه‌موو لایه‌ک با کافره‌کانیش پیمان خۆش نه‌بی.

خوا خوايه کی وایه پیغهمبهری خوئی ناردووه به قورثانهوه که هوی
 هیدایه تدانی خه لکه بو ئیسلامه تی و، به ئاینی راسته وه که ئاینی ئیسلامه
 بوئه وهی ئەم ئاینه بهرزکاته وه به سهر هه موو ئاینیک با هاوبهش بو خوا
 دانه ره کانیش پییان خوش نه بی.

وه ههروه ها ئەفه رمووی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
 ۱۳۱﴾، واته: تو مان ره وانه نه کردووه ئیلا بو هه موو خه لکی نه بی،
 تاوه کوو موژده ی به هه شتی و، لیخوشبوونی خویان پی بده ی و، بشیان
 ترسینی به سزای خوا. واته: پیغهمبهرمان بو تی کرای مرؤقایه تی و هه موو
 ئەدیانه کان و بی دینه کان ره وانه کراوه ئیتر پییان خوش بی یاننا.

وه ههروه ها ئەفه رمووی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
 وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۝۳۲﴾، واته: ئیمروکه ئاینم بو ته واو کردن و
 ئایه ته کانم هه موو بو ناردن و، ریوشوینی ئاینی ئیسلامتان بو پروون
 بوویه وه و نيعمه تی خوّم پرژاند به سهرتاندا، ئەوه ته دهستان گرت به سهر
 مه که که دا که بنکه و مه لبه ندی هیزی کافر هکان بو، نیشانه کانی کوفرتان
 تیدا نه هیشت. منیش له ناو هه موو ئاینه کاندای ئاینی ئیسلامم بو تان

۱۳۱ سورة سبأ: ۲۸

۱۳۲ سورة المائدة: ۳

هه‌لبژارد. وه چهنده‌ها به‌لگه‌ی تر له ئایه‌ته‌کان ناتوانین هه‌موویان به‌هینین. که گشتی ده‌لاله‌ته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی جوله‌که‌و دیان و غه‌یری ئه‌وانه‌ش له موشریکه‌کان و خاوه‌ن دینه‌ دونه‌ییه‌کان گشتی لییان قه‌بول ناکری جگه له دین و شه‌ریعه‌تی ئیسلام نه‌بی، ئه‌وه‌یشی بیلی ئه‌وه راست نیه، هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی به‌درۆ‌خستوه‌ته‌وه‌و کافر بووه، چونکه که‌سانیکی به‌ناو نوێ‌خوازه‌کان له‌م سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌مه به‌ناوی نزیک‌بوونه‌وه له ئه‌دیانه‌کان ته‌لین: جوله‌که‌و دیانه‌کان ماده‌م پ‌روا به‌خواو پ‌رۆژی دوا‌یی و محمد هه‌بی ئه‌وه له‌سه‌ر دینه‌که‌ی خ‌زیشیان بمیننه‌وه ئه‌وه له پ‌رۆژی دوا‌یی پ‌زگاریان ته‌بی له سزای دۆزه‌خ، ته‌مه‌ش به‌درۆ‌خستنه‌وه‌ی هه‌موو شه‌ریعه‌تی ئیسلام و ئه‌و بانگه‌وازه‌یه که سه‌روه‌رمان و میژووی ئیسلام و به‌جیهانیان گه‌یاندوه، وه به‌درۆ خستنه‌وه‌ی هه‌موو جیهاده‌کانی سه‌روه‌رمان و میژووی شه‌هیده‌کانی ئیسلامه. دواتر ئه‌وه ته‌هینین که ئایه‌نه‌وی به‌لگه به چ شتی‌ک به‌هیننه‌وه.

باب‌چینه سه‌ر فه‌رموده‌کانیش: (عَنْ أَنَسٍ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَى كِسْرَى وَإِلَى قَيْصَرَ وَإِلَى النَّجَاشِيِّ وَإِلَى كُلِّ جَبَّارٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى. وَلَيْسَ بِالنَّجَاشِيِّ الَّذِي صَلَّى عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)^{١٣٣}، واته: له ته‌نه‌سی کو‌ری مالیکه‌وه گ‌ی‌ر‌دراوده‌ته‌وه په‌زای خ‌وای لی بی که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نامه‌ی ب‌و کیس‌راو

^{١٣٣} موس‌لیم له (صحیح المسلم) (ژ١٧٧٤) گ‌ی‌راویه‌تی‌ه‌وه.

قهیصهرو نهجاشی و ههموو خاوهن دهسه لاتداریک نووسی و بانگی کردن بۆ لای خواو دینه کهی، جا ئەو نهجاشیه نهجاشی حه بهشی نیه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نوژی مردوی به غاییبی له سه ر کرد کاتی که مرد چونکه ئەو موسلمان ببوو.

جا شیخمان ئیبن و حه جهر ئەفه رمووی: "ناردنی نامه کان بۆ پاشاکان له سالی جهنگی ته بوك بوو، وه ریگری له مه ناکات ئەو که سهی که ئەلی: له سالی هودنه و شه رنه کردنه که نوسیویه تی بۆ قه یصه ر، جا کۆ کردنه وه له نیوانیادا ئەوهیه دوو جارن بۆ قه یصه ری نوسیوه، وه ئەمه ی دووه میان هاتوه له موسنه دی ئیمام ئەحمده، وه بۆ نهجاشی نوسی ئەوهی که موسلمان بوو، وه نوژیشی له سه ر کرد کاتی که وه فاتی کرد، ئینجا بۆ نهجاشیه کهی تری نوسی ئەوهی له دوا ی نهجاشی یه کهم دهسه لاتی گرته دهست ئەمه یان کافر بوو" ۱۳۴.

نامه به ره کانیش ئەمانه ن:

۱- عبد الله کوری حوذا فه بۆ لای کیسرا.

۲- دوحیه ی که لبی بۆ لای قه یصه ر پاشای رۆم.

۳- سه لیطی کوری عه مر بۆ لای هه وذه ته ی کوری عه لی له یه مامه .

^{۱۳۴} (فتح الباری شرح صحیح البخاری) (ب/۸/۱۲۹)

۴- عه لاتی کورپی چه ضره می بۆ لای مونذیری کورپی ساوا له هه جه پ.

۵- عه مری کورپی عاص بۆ لای جه یفه رو عه بباد هه ردوو کوره که ی جه له ندی له عه ممان.

۶- شو جاعی کورپی وه هب بۆ لای ئین و ئه بی شه میر غه سسانی.

۷- حاته بی کورپی ئه بی به لته عه بۆ لای موقه و قه س.

۸- وه بۆ نه جاشی نوسی موسلمان بوو.

۹- وه عه مری کورپی ئومه ییه شی نارد بۆ لای نه جاشیه که ی دوو هم که کافر بوو.

سه ره ورمان هه موو ئه و سه رکرده و قه و مانه ی بانگ کرد بۆ په رستنی خوی حه ق و ئیسلام بوون و کار کردن به و شه ریه ته ی که بۆ مرۆقایه تی په وانه کراوه.

ئهمه ش وینه ی یه کتیک له و نامانه یه که بۆ هیره قلی رۆمی ناردوو:
(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هِرْقَلٍ عَظِيمِ
الرُّومِ. سَلَامٌ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى. أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ،
أَسْلِمَ تَسْلِمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِن تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّنَ
(أَي أَتْبَاعِهِ وَرَعَايَاهُ الَّذِينَ يَتَابِعُونَهُ عَلَى الْكُفْرِ). وَ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا

إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَنْ لَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا
يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٥﴾.

واته: به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان. له محمدی به‌نده و پیغه‌مبهری
خواوه بو هیره‌قلی مه‌زنی رۆم، له دواى ئەمه: من بانگت ئەکه‌م بو
بانگه‌وازی ئیسلامی، ئیسلام به‌و سه‌لامه‌ت ئەبی، خوای گه‌وره‌ش دوو
ئه‌جرو پادا‌شتت ئەداته‌وه، جا پشتت له‌م بانگه‌وازی ئیسلامه‌تیه‌ کردو
قه‌بو‌لت نه‌کرد ئەوه گونا‌هو تاوانی ئەریسیه‌کانت له‌سه‌رته، (ئه‌ریسیه‌کان:
شوینکه‌وتوو‌ان و ره‌عیه‌ته‌که‌ی ئەوانه‌ی که شوینی که‌وتوو‌ن له‌سه‌ر کوفر).
ئه‌ی ئەه‌لی کیتاب که‌ جو‌له‌که‌و دیانه‌کان و ه‌رن بو وه‌رگرتنی وته‌یه‌ک که
هه‌موو پیغه‌مبه‌ران و هه‌موو کتیبه‌ خوداییه‌کان یه‌ک قسه‌ ئەکه‌ن و
جیا‌وازیه‌کیان نیه، ئەویش ئەوه‌یه که عیباده‌ت بو که‌س نه‌که‌ین بو (الله)
نه‌بی و، ها‌ورپی بو دانه‌نیی له‌ په‌رستندا‌و، به‌ته‌نها ئەو بپه‌رستین و،
هه‌ندی‌کمان هه‌ندی‌کی ترمان نه‌که‌ینه خودا و نه‌یانپه‌رستین، جا ئەگه‌ر روویان
وه‌رچه‌رخاندو به‌گو‌ییان نه‌کردی ئەوه پێیان بلێن: ده‌ی ئیوه شاهید بن که
ئیمه ئیمانمان به‌م راستیانه هه‌یه و ئیوه ئیمانتان پێی نیه.

^{١٣٥} بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ٧) وه موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ١٧٧٣). له
ئیبن و عه‌بباسه‌وه گێراویانه‌ته‌وه. وه هه‌روه‌ها بروانه: (زاد المعاد) (ب/٣/٦٨٨-٦٩٧).

جا ئەو پاشايانە كەسيان موسلمانيتيان ھەلنەبژارد جگە لە نەجاشى يەكەم پاشاى حەبەشەو پاشاى عەمان و براكەى نەبى.

وہ نزيك بوو ھيرەقليش موسلمان بى ٲەگەر بىت و لە نەفسى خۆى نەترسا يە نەوہك گەلەكەى بيكوژن، وە لەوہش ترسا نەوہك مولكەكەى لەدەست بچى، ئەوہبوو دونياى ھەلٲبژاردو خەسارەتمەندبوو.

وہ لە صەحیحى بوخارى و موسليميشدا لەو فەرمودەى راپوردوودا ئەوہ جيگير بووہ كە ھيرەقل لەو كاتەى كە پرسىارى لە ئەبو سوفيان كرد لەبارەى سيفەتەكانى پيغەمبەرەوہ صلى الله عليه وسلم، وە لە بارەى ئەو بانگەوازەش كە خەلكى بۆ لای بانگ ئەكات، ئيتر لە دەرەنجامى وەلامەكانى ئەبو سوفيانەوہ بۆى دەرکەوت كەوا پيغەمبەريكى حەق و راستە، وە گوتيشى: ئەوہى تۆ ئەيلپى ئەگەر راست بى كەوا ئەو پيغەمبەرە ئەوہ شوين پيكانى منى ئەكەويتە ژير دەست واتە: دەسلاتى بەسەر ئەو مەملەكەتەى مندا ئەبى، وە من دەمزانى ئەو دەرچووہ، بەلام نەمئەزانى كە لە نيو ئيوەدا دەرکەوتووہ، جا ئەگەر بىت و بزائم رزگارم ئەبى بۆلاى و توانام ھەبوايە ئەوہ ئەچوومە دیدارى، وە ئەگەر بىت و لە لاشى بامە پيكانيم ئەشۆرد. جا ئەمەش بەلگەيە كەوا سەلامەت نە ئەبوو لە كوشتنى ئەگەر بىت و كوچى بكردايە بۆلاى پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم، وە لەوہوہ رپوايەتيش كراوہ كە گوتويەتى: "ئەزائم ئەو وايە، بەلام ناتوانم ئەوہ بكەم،

چونکه ئەگەر بیټ و بیکەم مولکە کەم لە دەست ئەپراو و پۆمە کانیس ئەمکوژن"، وە هەر وەها ئەوەشی لێوە پێواپەتکراوە: "والله من ئەزانم ئەوە پێغەمبەریکی نێردراوە، بەلام لە پۆمەکان ئەترسم نەوێک بمکوژن، ئەگەر لەبەر ئەمە نەبواپە شوینی ئەکەوتم.

وە ئین و قەیمش ئەفەرموی: "کاتی هێرەقل ئیسلام بوونی نەجاشی پێگەیشت گوتی: والله ئەگەر لەبەر دەستگرتنی مولکە کەم نەبێ ئەو کارەم ئەکرد هەر وەکوو ئەو کردی. جا ئەوەی پێگری لێکرد کەوا کۆچ بکات بۆلای پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم ترسی خۆی و مولکە کەمی بوو.

بەلام ئەگەر بیټ و عاقل و ژیتەل بایە کە ئەو نامەییە بۆی نوسرابوو: (ئیسلامبەو سەلامەت ئەبی) وە ئەو و تەییە حمل ئەکرد سەر گشتیە کەمی لە دونیاو دواپۆژ ئەوە سەلامەت ئەبوو لە هەموو ئەو شتانە کە لێی ئەترسا ئەگەر بیټ و موسلمان بایە، بەلام تەوفیق بە دەستی خۆی گەورەییە، ئەوەتە نەجاشی پاشای حەبەشە موسلمانیش بوو کەچی مولکە کەشی لێ ئەپۆیشت" ١٣٦.

شیخمان ئیمامی ئەوەوی ئەفەرموی: "هێرەقل لەوێدا هیچ عوزریکی بۆ نیە چونکە راستگۆیی پێغەمبەری صلی الله علیه وسلم ئەزانێ، بەلام

١٣٦ پڕوانە: (زاد المعاد) (٣/٦٩٤). وە (فتح الباری) (شەرحی فەرموودە ی ٧). وە (شرح المسلم للنووی) (فەرموودە ی ١٧٧٣).

پيداگرو چاوى له مولككه كهى خۆى بوو، وه ويستى له سهروڤكايه تيه كهى
 هه بوو هه ربؤيه ش ئه مانهى هه لئزارد به سهه ئيسلامه تيدا، چونكه له وباره وه
 هه وال به سهه پيچى له سهه حيحى بوخارى هاتووه، جا ئه گهه خواى گه وه
 ويستى له سهه هيدايه تدانى هه بايه ئه وه ته و فيقى ئه دا هه وه كوو چۆن
 ته و فيقى نه جاشيدا، له گهه ئه وه ش سهروڤكايه تيه كهى لى لانه كهوت...،
 ئينجا نامه كهى هه ره قلى هه ناوه و قسه له سهه ئايه ته كهى ناو نامه كه ش
 ئه كات كه ئه فه رموى: ئه م نامه يه كو مه لئك له قه و اعيدو جو ره ها سوودى
 تيدا يه له وانه: ۱- بانگه يشت كردنى كافران بو ئيسلامه تى بهر له وهى
 جه نكيان له گهه بكرى، جا ئه م بانگه يشت كردنه واجبه، وه جه نكردنيش
 بهر له و بانگه يشت كردنه هه رامه ئه گهه بانگه وازى ئيسلامه تيان پى
 نه گه يشتبوو، وه ئه گهه پييشيان گه يشتبوو ئه وه سوننه ته بانگه يشت بكرين
 ئه مه ش مه زه بى ئيمه يه، وه خيلا فيكى تيدا يه بو سه له ف روون كردنه وهى
 پابوورد له يه كه م كيتابى جيهاد (له شه رحى موسليم). ۲- واجبه كار به
 تاكه هه والئك بكرى ئه گينا له ناردنى دو حيه هه يچ سوودئك نه ئه بوو،
 ئه مه ش ئيجماع و يه كده نكي له سه ره (له كار كردن به وه). ۳- باسى بسم
 الله الرحمن الرحيم ئه كات. ۴- باسى نوسينى ده ستپيئك ئه كات به الحمد لله.
 ۵- باسى سه فه ركردن ئه كات بو لاي كافران ئايه تيئك يان دوو ئايه تت پى
 بى. ۶- دروسته بو كافرو بى ده ستنوئژ ده ست بداته ئايه تيئك يان ئايه تانيئك
 كه غه يرى قورئانيشى تيدا بى. ۷- باسى سوننه تيئتى ده ستپيئكى نامه نوسى

کردووہ بۆ نمونہ لہ زہیدہوہ بۆ عہ مر. ۸- باسی خۆپاراستن ئە کات لہ کاتی
 نوسین وەرە بە کارهینان بۆ نمونہ سەرورمان نەینوسی: بۆ ھێرەقلی پاشای
 رۆم، بە لکوو بۆ ھێرەقلی مەزنی رۆم، چونکہ ھیچ مولکیتێهک بۆ ئەو
 غەیری ئەویش نیە ھەتا حوکمی دینی ئیسلام بریاری بۆ دەداو ھیچ
 پاشایە کیش نیە ھەتا سەرورمان ئەیکاتە کاربە دەست. ۹- باسی
 سوننەتیی نوسینی بە لاغەو مەجاز ئە کات لہ کاتی نوسیندا. ۱۰- ھەر
 کەسێک لہ ئەھلی کیتاب واتە: جولە کەو دیانە کان بگاتە سەر دەمی ھاتنی
 پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، ئە گەر ئیمانی پێ ھینا ئەوہ دوو پاداشتی
 بۆ ھەییە ھەرورە کوو لێدوانی لە بارەوہدا لەو فەرموودەدا، وە لہ
 فەرموودەییەکی تردا لہ صەحیحدا ھاتووہ سی کەس پاداشتیان ئەدریتێ دوو
 جارن یەکی لەوانە پیاویکی ئەھلی کیتابە. ۱۱- رۆونکردنەوہییەکی وازحە
 بۆ ئەو کەسە ی کەوا ئەبیتتە ھۆکاری گومرایی کردنی خەلکی یاخود ھۆکاری
 رێگریکردنی خەلکی لہ ھیدایەت وەرگرتن ئەوہش تاوانبار ئەبێ لەبەر وتە ی
 پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم (ئە گەر بیت و پشت لەو بانگەوازە
 بکەیت ئەوہ تاوانی ئەریسیە کانت لەسەرە)، جا ھەر ئەو مانایە شە وتە ی
 خودا جل جلالہ: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾^{۱۳۷}، بەراستی
 ئەو کافرانە باری گرانی تاوانەکانی خۆیان لہ ئەستۆ ئەگرن و باری گرانی

^{۱۳۷} سورة العنكبوت: ۱۳

تاوانی ئەوانەیش لە ئەستۆ ئەگرن کە گومرپایان کردوون. ١٢- باسی
 سوننەتی نوسینی (أما بعد) ئەکات. ئینجا دوای سوودی دوانزەمین
 ئەفەرمووی: سەبارەت (بە ئەریسیین یان یەرەسیین یان ئیریسیین چونکە بە
 هەرسی لوعە هاتوو) خیلاف هەیه لە مەبەست بەوانە کێن ئەمەش لەسەر
 چەند رایەکن جا صەحیحترینیان و مەشهورترینیان ئەوانە ئەککارونەکانن
 واتە: جوتیارەکان و زراعیەتکەرەکان، ماناکە ی ئەوێه: ئەو گوناھو تاوانی
 پەعیەتەکەت لەسەر ئەوانە ی کە شوینت کە وتوون چونکە ئەمانە ملکەچ
 ئەبن بە ملکەچ بوونی تۆ، بۆیە ئاگاداری کردووە بەوانە لەسەر هەموو
 پەعیەتەکە چونکە ئەمانە زۆرینەن و خیراتر ملکەچ ئەبن، جا ئەگەر بیّت و
 (هیرەقل) موسلمان بیّت ئەوانیش موسلمان ئەبن، و ئەگەر پێگری لی
 بکات ئەو ئەوانیش پێگری لی ئەکەن لە موسلمان بوون، جا ئەم وتەیه
 صەحیحە لە هەواڵیکدا لێدوانی لەسەر ئەو بابەتە داوە هەرۆک ریوایەتمان
 کردووە لە کتیبی (دلایل النبوة) هی بەیھەقی وە لە غەیری ئەویش کە بەو
 جۆرە هاتوو: فإما عليك إثم الأكارين، واتە: تاوانی ئەککاریەکانت لەسەرە
 کە جوتیارو زراعیەتکەرەکانن واتە: دارودەستەکە ی. وە لە ریوایەتیکی تردا
 کە ئەبو عبویدە باسی کردووە لە کتیبی (الأموال) کە بەو جۆرە هاتوو:
 وإلا فلا يحلُ بين الفلاحين وبين الإسلام). واتە: پێگری لە جوتیارەکان و
 ئیسلام بوونیان مەگرە. وە لە ریوایەتی ئین و وەهیشدا هاتوو: (وإثمهم
 عليك. واتە: تاوانی ئەوان لەسەر تۆیە. ئەبو عبویدەیش فەرموویەتی:

مه بهست له جوتيارو زراعته تکه ره کان نيه به تاييهت واته: بهس شهوان نه خير به لکوو همموو خه لکی مهمله که ته که ی، دووه می که یه هودو نه صرانیه کان شوینکه وتوانی عبد الله کورپ ته ریس که ته روسیه نه صرانیه کان شه درینه پالی، وه مقاله یه کیشیان هه یه له کتیبی (المقالات)، وه پیشیان شه گوتری: ناروسییه ونی. سییه م: شه پاشایانه ی که خه لکی په لکیش شه کهن بو مه زه بی خراب و فه رمانیان پی شه کهن بهو بیروباوهره بو گه نانه، وه شه وه ته پیغه مبه ری خواه صلی الله علیه وسلم: (أدعوك بدعاية الإسلام) بانگه پشت شه کهم بو بانگه وازی نیسلامه تی، (سلام علی من اتبع الهدی) سه لام له سه ر شه که سه ی که شوین هیدایهت شه که وی، (لقد أمر أمرُ ابن أبي كبشة) به راستی کاره که ی گه وره و مه زن بووه کورپ شه بو که بشه، شه وه پیاوینک بووه له بهنی خوزاعه که شیعی پیه رستوو، جا هیچ عه ره بیئک وه کوو شه وی نه کردوو له په رستنی شیعر بو یه ش پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم (هیره قللی) پیچکچواندوو به کورپ شه بو که بشه ی (انه لیخاف ملك بني الأصفر) هیره قل له مولکی نه وه ی زهد ته ترسی که رومه کان به وه مه شهورن ۱۳۸۱.

۱۳۸ (صحيح المسلم بشرح النووي) (ب۱۲/ل/۱۰۷/ث۱۷۷۳). ط. دار إحياء التراث العربي

جا ئەم ئايەتەي كە لەناو نامە كەدا ھاتوو ھەندى لەوانەي گوتمان لەو بەناونوي خوازانە ئەيانەوي بيكەنە بەلگە بە چەواشە كاري خويان، چونكە لە كۆتاييە كەدا پيغەمبەري خوا صلى الله عليه وسلم فەرموي: تاواني ئەريسيە كانت لەسەرە، واتە: خۆت و شوپنكە وتوانت گومرا ئەبن و لەسەر ئەو شيركەتان ئەمىننەو كە بۆ حەزرتى عيساتان داناو، بيگومان ئەو دوو ئەجرەش بۆ كەسيكە كە لە پيش ئيسلامە تيدا لەسەر دينى تەوھيدى جولەكەو ديانەكان ما بوويتەو نەك عيساو عوزەيريان بە كورپى خودا زانيبى و تەحرىفى ئينجىل و تەوراتيان كردبى، ئەو كات ئەو ئەجرەيان بۆ نيە، وە ئەگەر ئاريسو سيەكانيشى بەوە ليكبدريتەو كەوا تاقمىكى خواپەرستى دينى مەسيحيەت بوو، وەك ئەو بەناو نوو خوازانە ليكى ئەدەنەو كەوا ئەوروپا كاتى خۆي پيى گوتراو رۆم و، پيشتر ئەو رۆمەش دريژبوونەو ەي گريك (تيغريق) بوو، ھەموو ئەوانەش بئپەرست بوون، ئينجا ئەوروپاي بئپەرست، ھەر لەسەدەي يەكەمى زانينەو واتە: سەد سالتىك كەمترىش، دواي بەرزبوونەو ەي حەزرتى عيسا (سەلامى لەسەر بى)، كە نەصرانىەكان پييان وايە: حەزرتى عيسا كۆچى دوايى كردوو، بەلام ئيمەي موسلمان پيمان وايە بۆ ئاسمان بەرزكراو تەو ەو نەمردوو، ھەر لەو كاتەو ئەوروپا ئاينى نەصرانى ناسى و، لەسەرەتاو زۆر دژايەتى كرد، ھەتا ئاينى مەسيح ئاينى خوا بە يەكگرتن و تەنيا خواپەرستى بوو، لەلايەن ئەوروپاي

بتپه‌رسته‌وه زۆر دژایه‌تی ده‌کرا، چونکه نا‌کۆک بوو له‌گه‌ڵ بیروپرای
بتپه‌رستانه‌و فەلسفە‌ی بتپه‌رستانه‌ی ئەوان دا.

به‌لام پاش گری‌دان‌ی یه‌که‌مین کۆنگره‌ی مه‌سیحی له (نیقه) له‌ سالی
(۳۲۵) زاینی له‌ لایه‌ن قوسته‌نتینه‌وه پادشای ئەو کاتی پۆمه‌وه‌و، به
نه‌صرانی بوونی ئیمپراتۆر قوسته‌نتین، که‌ وای ده‌رخست بۆته‌ نه‌صرانی و، به
فه‌رمی مه‌سیحیه‌ت وه‌ک عه‌قیده‌ی ده‌وله‌تی پۆم پراگه‌یه‌نرا، ئیتر له‌و کاته‌وه
پۆم له‌گه‌ڵ مه‌سیحیه‌تدا جوړیک له‌ ناشته‌وایی کرد، به‌لام له‌سه‌ر حیسابی
گۆران، به‌لکوو له‌ نیوه‌پۆکی خۆ خالی کرانه‌وه‌ی ئاینی مه‌سیح سه‌لامی
له‌سه‌ر بی، هه‌ر بۆیه‌ش میژوونوسه‌کان زۆر جوانیان گوتوه‌و، هه‌لبه‌ته‌ به
زمانه‌ ئه‌ورۆپیه‌کان گوتویانه‌، به‌لام ته‌رجه‌مه‌ی عه‌ره‌بی کراوه‌و گوتراوه‌:
نه‌صرانی بوو به‌ پۆمی و، پۆم نه‌بوو به‌ نه‌صرانی، یانی نه‌صرانیه‌ت ته‌نازولی
کرد له‌ خوا به‌یه‌ک‌گرتن (ته‌وحید)و، سی‌ کۆچکه‌ (ئالوٲ)ی قه‌بوول کردو،
له‌گه‌ڵ پۆمدا سازشی کرد.

جا به‌گویره‌ی هه‌ندی له‌و میژووناسانه‌ ئاریۆس و شوینکه‌وتوانی له‌سه‌ر
ته‌وحید مابوونه‌وه‌و زۆرینه‌ش بوون به‌لام له‌ کۆبوونه‌وه‌ی نیقه‌دا په‌راویزخرا
و قوسته‌نتین ئاینی ته‌وحیدی ته‌به‌ننی نه‌کردو عه‌قیده‌ی سی‌ کوچکه‌ی

تهبه ننی کرد (باوک و کوپو رووچی پیروژ) ^{۱۳۹}. باوک واته: خوا باوکی عسایه، وه عیساش کوریه تی، وه روچی پیروژیش خودایه به رجسته بووه له فهرجی مه ریهمه و دواتر له گهل عیسا یه کی گرتووه و تهبعی خودا له گهل عیسادا یه کی گرتووه. په نا به خوا.

جا هه رچه نده زانا کاغان هیچ یه کیکیان نه و تهفسیری ئاریو سیانیه یان بو نه ده قه ی و ته ی پیغه مبهه به وه لیکنه داوه ته وه و که هه مووشیان بللیمه ت بوونه له زمانی پیغه مبهه رو هاوه لآن و میژوودا، به لام که سانیکی به نا و نویخوازی خزمه تکاری عه لمانیه ت ها تووه نه و تهفسیره ی بو کردووه، که وا نه گه ر پروایان به خودا و به محمد کرد صلی الله علیه وسلم نه وه نه جریکیان بو هه یه، وه نه گه ر بوونه موسلمان دوو نه جریان بو هه یه، نه مه ش تینه گه یشتنه له خودی ده قه که و به کاره یانی بو به رژه وه ندیه گلاوه کانی خو یان، پیغه مبهه ر صلی الله علیه وسلم له ده قه که فهرمووی: أسلم تسلّم، موسلمان به و سه لامه ت نه بی له مولک و نه فسی خو ت و سزای خوای گه وره و له جه نگ کردن له گهل ئیسلام، وه سه لامه ت نه بی له کوفرو زه نده قی تی. وه له کو تایی ریوایه ته که ی موسلیم وه ک ئیمامی نه وه وی جوانی شه رح کرد

^{۱۳۹} بروانه: (تیمان و ئیلحاد هی ماموستا عه لی باپیر) (۵۵۱). وه تهفسیری نامی شهش به رگه که ی ماموستای موده رپیس. تهفسیری سوپه تی آل عمران، له وی به دریزی هیناویه تی.

که‌وا پیڼغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: له مولکی نه‌وه‌ی زه‌رد ته‌ترسی، ئیتر هیڼده په‌رۆشی ئیمان و ئیسلامه‌تی نه‌بووه، وه‌ ته‌وشمان باس کرد که‌ تاینی نه‌صرانی وازی له‌ یه‌کتاپه‌رستی هیڼاو سی‌ کۆچکه‌ی ته‌به‌ننی کرد. ئیتر له‌وه‌وه‌ ده‌رته‌که‌وی که‌وا هی‌ره‌قل و داروسته‌که‌ی خاچ په‌رست بوونه‌و له‌سه‌ر ته‌وحیدی دینی نه‌صرانی نه‌بوونه. وه‌ ته‌وانه‌ی که‌ پیڼان وایه‌ مه‌به‌ستی پیڼغه‌مبه‌ر ئیقرارکردنی ته‌جریک‌کی هی‌ره‌قله‌ که‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی ئاریۆسیه‌کانه‌ به‌ گومانی ته‌وان ته‌مه‌ درۆیه‌که‌ به‌ده‌م پیڼغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم چونکه‌ له‌ کۆتایی نامه‌که‌ فەرمووی: تاوانی ته‌ریسیه‌کان له‌سه‌ر تۆیه، ته‌گه‌ر ته‌وه‌ی ئیوه‌ راستبایه‌ ته‌بوایه‌ بیگوتایه‌ ئیوه‌ ته‌جریک‌کی خۆتان هه‌ر یه‌و کیشه‌ نیه‌ له‌سه‌ر دینه‌که‌ی خۆتان بمیڼه‌وه، ته‌مه‌ش به‌درۆختنه‌وه‌ی هه‌مو شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌. بۆیه‌ گومانه‌که‌یان راست نیه‌ بگره‌ چه‌واشه‌کاریه‌که‌ کردوویانه، وه‌ جگه‌ له‌ نه‌زانه‌کانیش که‌س بروایان پی‌ ناکات. وه‌ به‌ته‌نیا ئیمان به‌خواو به‌ پیڼغه‌مبه‌رمان و پۆژی دواپی هیچ سوودیکی نیه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، چونکه‌ خودی ته‌م ده‌قه‌و ثایه‌ت و فەرمووده‌کانی پیشووتر گشتی ده‌لاله‌تن له‌سه‌ر ته‌وه‌ی ته‌بی ئیسلامه‌تی قه‌بول بکه‌ن ته‌گینا به‌ته‌نیا ئیمان به‌خواو به‌پۆژی دواپی و محمد صلی الله علیه وسلم هیچ ده‌وریکی نامیڼی، ئیمه‌ش لی‌ره‌ به‌و به‌ناونوی‌خوازه‌ عه‌لمانیانه‌ ته‌لین چونکه‌ جیگای خۆیه‌تی پرسیار بکری ماده‌م هی‌ره‌قل و پۆمیه‌کان ته‌گه‌ر خاچ په‌رست نه‌بوونه‌ بۆچی خودا باسی ته‌حریفی ئینجیل و

عەقیدەى سى كۆچكەو درۆو كوشتنى پەيامبەران و درۆو دەلەسەى يەھودو
نەصرانىيەكانى بۆ لە قورئاندا ئەكرد؟ وە ھەر وەھا بۆچى ئەصلەن سەر وەرمان
نامەى دەناردو تەوھىدى بلاو ئەكردەو؟ وە بۆچى موسلمانان ئىسلاميان بە
ئەورپا گەياند؟ وە بۆچى موسلمانان جەنگى قوستەنتىنەى ئىستاكەى
ئىستامبۇلىيان كرد، وە سەدەھا جەنگى تر لە رۆژھەلات و رۆژئاواو؟ ئەبى
گشت ئەمانە بەدرۆ بچەيەو، بەدرۆ خستەوھى ئەم ھەموو حەقىقەتانەش
كافر بوون و مور تەدبوونە.

كۆتا بەلگە بۆ ئەو گومانەيان شىخمان ئىبن و حەجەر ئەفەرمووى:
"ھېرەقل مولىكەكەى ھەلبژارد بەسەر ئىمانەكەيدا، وە بەردەوامىش بوو
لەسەر ئەو گومراپىيەو شەرى لەگەل موسلمانان كرد لە جەنگى موئتە سالى
۸ كۆچى دواى ئەو بەسەرھاتە بى لە دوو سالان، وە لە مەغازى ئىبن و
ئىسحاق موسلمانەكان گەيشتنە مەعان لە خاكى شام، وە ھېرەقلىش سەد
ھەزار موشرىكى دابەزاند بۆ موسلمانەكان، ئىنجا باسى شەرەكەشى
كردووە. وە ئىبن و حىيبان لە صەحىحەكەى خۆيدا لە ئەنەسەو
گىراپىيەتەو كەوا پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم لە تەبووكدا بۆ
ھېرەقلى نوسى و بانگى كرد بۆ ئىسلامەتى، وە ئەوئىش نزيك بوو لە
بەدەمەوەچوونى نوسىنەكەى سەر وەرمان كەچى بەدەمىيەو نەچوو
ئىسلامەتى ھەلنەبژارد، جا رووكەشى ئەمە بەلگەيە كەوا بەردەوامىتى

ئەو لەسەر کوفر، بەلام ئەشکری لەگەڵ ئەو هاشدا ئیمانەکی شار دیتتەو و
 ئەو کارو کردووە گوناھانەکی ئەنجامداوە لەبەر رەچاو کردنی مولکەکی و لە
 ترسی نەکوشتنی لە لایەن گەلە کە یەو، بەلام لە موسنەدی ئیمامی ئەحمەد
 هاتوو کەوا لە تەبووک بۆ سەرورمانی نوسیو کەوا من موسلمانم
 پیغەمبەریش صلی اللہ علیہ وسلم فرمووی: درۆ ئەکات بەلکوو هەر
 لەسەر گاوری و نەصرانییەتی خۆیەتی، وە لە کتیبی (الأموال) هی ئەبو
 عوبەیدی بە سەنەدیکی صحیح لە مورسەلی بەکری کوری عبد اللہ
 موزەنیووە هەمان شت گێردراو تەو بەو لەفزە کە فرموویەتی: درۆ ئەکات
 دوژمنی خوا، موسلمان نیە، جا لەمەو ئەوێ کە خاوەنی کتیبی
 (الإستیعاب) فرموویەتی: ئیمانی هیناوە واتە: بەراستدانانەکی
 دەرخواستوو بەلام بەردەوام نەبوو لەسەری، بەلکوو ئەوێ ئەکرد لەبەر
 داخوایەکانی و چاوتی برینی لە مولکەکی، وە ژیانیکی فانی هەلبێژارد
 بەسەر ژیانیکی نەبراوێ هەمیشەیدا^{۱۴۰}.

گومانی دووومی ئەو بەناو نوێخووانە ئەو ئایەتە کە وازی لە هەموو
 ئەو ئایەت و فرمودانە هیناوە بە تەنیا ئەو ئایەتە و ئایەتەکی تری ناو
 نامەکی هیرەقلی کردووە بەلگەکی پووچیتی فیکرە بۆگەنەکی، خوای
 گەورە ئەفرەمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى

^{۱۴۰} (فتح الباری شرح صحیح البخاری) (ب/۱/۳۷).

وَالصَّيِّئِينَ مَنَءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾^{١٤١}، چه‌واشه‌کاری ئەمانه ئەلێره‌دایه وایان لێکداوه‌ته‌وه که‌وا: ئەگەر یه‌هودی و نه‌صرانیه‌کان له‌گه‌ڵ صابیه‌کان برۆا به‌خواو پرۆژی دوا‌یی به‌یئن و کرده‌وه‌ی چاکه‌ بکه‌ن ئەوه پادا‌شتیان هه‌یه له‌ پرۆژی دوا‌یی و هه‌یچ ترس و به‌یئیکیان له‌سه‌ر نیه. چه‌واشه‌ی له‌م ئایه‌ته‌ کردووه‌ و عه‌وامه‌یش نازانی مه‌سه‌له‌که‌ با‌سی چی ئەکات و سیایه‌ی ئایه‌ته‌که‌و چۆنیه‌تی خه‌تابه‌که‌ی چۆنه، هه‌موو مو‌فه‌سه‌یره‌کان ته‌ماشنا بکه‌ن به‌و جو‌ره‌یان لێکداوه‌ته‌وه: ئەوانه‌ی کاتی خۆی له‌سه‌رده‌می ئایه‌نی خۆیاندا یه‌هودی یان نه‌صرانی یان صابیه‌ بوون، ئەمانه هه‌موویان ئەگه‌ر به‌ده‌م ئیمان‌یان هه‌یئاوه‌و له‌ دێشه‌وه‌ راست بووبن و به‌را‌ستی با‌وه‌ریان به‌خودا‌و به‌پرۆژی جه‌زا بووبی و کرده‌وه‌ی باشیان کردبێ، ئەوه پادا‌شتیان لای خۆی خۆیان‌وه نه‌ ترسیان هه‌یه‌و نه‌ خه‌م، ئه‌سته‌یه‌ش که‌ ئایه‌نی ئه‌سه‌لام دوا ئایه‌نه، ئەبێ هه‌موو مو‌که‌له‌فیک ئیمان‌ی پێ به‌یئێ، چونکه‌ ئایه‌نه‌کانی له‌وه‌و پێشی نه‌سخ کردووه‌ته‌وه. پوخته‌ی مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته‌ش ئەوه‌یه‌ چوونه‌ به‌هه‌شت و پادا‌شتی چاک ته‌نها بۆ په‌یره‌وانی ئایه‌نیکی تایبه‌تی نیه، به‌لکو‌و ئەه‌لی هه‌ر ئایه‌نیک له‌ پرۆژو سه‌رده‌می خۆیاندا ئەوه‌ی به‌را‌ستی بووبی پادا‌شتی چاکی لای خودایه. جا به‌ناو نوێخوازه‌کان حه‌قیقه‌تی ته‌فسیره‌که‌یان چه‌واشه‌ کردووه‌و ته‌فسه‌ریان کردووه‌ هه‌تا پرۆژی دوا‌یی، ئەمه‌ش به‌درۆ خه‌ستنه‌وه‌ی دینی ئه‌سه‌لامه.

^{١٤١} سورة البقرة: ٦٢

وه سه به بی دابه زینی نایه ته کهش وهک ئین و که شیر باسی لیوه کردوه که
 شه فرمووی: "ئین و ئه بی حاتم به سه نه دی خوی له موجهیده وه ریوایه تی
 کردوه که وا سه لمانی فارسی فرمووی: پرسیارم له پیغه مبه ر کرد صلی الله
 علیه وسلم سه باره ت به دینیک که له مه و پیشدا له سه ر بوومه و باسی نویتو
 په رسته کانی ئه وانم بو کرد، ئه وه بوو ئه و نایه ته دابه زی که باسمان لیوه
 کرد. وه سو ددیش فرموویه تی: ئه و نایه ته دابه زیوه له باره ی هاوه لانی
 سه لمانی فارسیه وه له و کاته ی که له باره ی هاوه لانی خو یه وه بو سه روه رمانی
 باس ئه کرد که وا نویتیان ئه کردو به رۆژوو ئه بوون و بره و اشیان به تو هه بوو، وه
 شایه تیشیان ئه دا که وا تو به پیغه مبه ر ئه نیردریی، جا له و کاته ی که سه لمان
 له قسه کانی بوویه وه له و مه دح و ستایشه ی که بو یانی کرد، پیغه مبه ری
 خوا صلی الله علیه وسلم پی فرموو: ئه ی سه لمان ئه هلی دۆزه خن، جا
 له سه ر سه لمان سه خت بوو به بیستنی ئه و هه وائه، ئه وه بوو خوی گه وره ئه و
 نایه ته ی دابه زاند، جا ئیمانی یه هودیه کان ئه وانه ئه گریته وه که وا ده ستیان
 به ته ورات و سونه تی هه زه تی موسا گرتبوو، هه تا هه زه تی عیسا هات،
 جا کاتی عیسا ش هات، ئه و که سانه ی که ده ستیان به ته ورات گرت و هه ر
 شوین سونه ته که ی موسا که وتن و وازیان لی نه هیئاو شوین هه زه تی عیسا
 نه که وتوون ئه وانه به هیلاک چوونه، وه ئیمانی نه صرانیه کانیش ئه وانه ی که
 ده ستیان به ئینجیل و شه ریه تی عیسا وه گرت (واته: ته وحیده که) ئه وه
 ئیماندارن و قه بوول کران هه تا محمد هات صلی الله علیه وسلم، جا ئه گه ر

شوین محمد نه کهون صلی الله علیه وسلم، وه واز له وه نه هیئن که له وه و پیش له سه ری بوونه له سوننه تی عیساو ئینجیله که ی ته وه به هیلاک چوونه". (تهو به ناو نویخوازانه ته لئین رزگار بوونه، نازانین به راستی خواو پیغه مبه ره که ی و زاناکانی ئوممه ته که ی بروا بکه یین یان به درۆکانی ته مانه!).

وه ئین و ته بی حاتم له سه عیدی کوری جوبه یروه وینه ی تهو ریوایه ته ی گپراوه ته وه، جا ئین و که شیر ته فه رمووی: "تهم ریوایه ته ی که باس کرا دژایه تی تهو ریوایه ته ناکات که له عه لی کوری ته بو ته لحه وه ته ویش له ئین و عه باسه وه ریوایه تی کردوه که وا له باره ی تهو ئایه ته وه فه رموویه تی: له دوا ی ته م ئایه ته وه خوا ی گه وره تهو ئایه ته ی دابه زاند ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾^{۱۴۲}، واته: هه رکه سی جگه له دینی ئیسلام دینیکی تر هه لبتزیری بوخوی و په یروه ی بکات ته وه لپی قه بوول ناکریت له دونیاو ناخیره ت، وه بیگومان له رۆژی دواشدا له خه ساره تمه ندانه و جیگای دۆزه خه به هه تایی. جا ته مه ی ئین و عه باس هه والدانه له باره ی ته وه ی که وا هیچ که سیک رپنگاو کرده وه که ی لی قه بوول ناکری مه گه ر ئیلا ته بی موافیقی شه ریعه تی محمد بی صلی الله علیه وسلم، دوا ی ته وه ی که بهو شه ریعه ته وه ره وانه ی کرد، جا پیش تهو

^{۱۴۲} سورة آل عمران: ۸۵

شهریعه‌ته هه‌موو که‌سی شوین پیغه‌مبهره‌که‌ی خوی که‌وتبی له سه‌رده‌مه‌که‌ی خویدا نه‌وه له‌سه‌ر رینگای رزگاربوونه، یه‌هودیه‌کان کاریان به شهریعه‌تی ته‌ورات ته‌کرد هه‌تا عیسا هات تیر له‌سه‌ر یه‌هودیه‌کان واجب بوو که‌وا شوین چه‌زرتی عیسا بکه‌ون. هه‌تا خوی گه‌وره پیغه‌مبهر محمدی نارد وه‌کوو کوتایی پیه‌مبهران و پیغه‌مبهری هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان به رده‌هایی، بۆیه پیویسته له‌سه‌ریان که به‌راستی بزنان له‌وه‌ی که هه‌والی له‌باره‌وه داوه‌و گوپراه‌لیشی بکری له‌وه‌ی که فرمانی پی کردووه، وه خو دور خستنه‌وه‌ش له‌و شتانه‌ی که قه‌ده‌غهی کردووه، جا به‌راستی ته‌مانه ئیمان‌داری راسته‌قینه^{۱۴۳}.

خۆشه‌ویستمان له‌و ریوایه‌ته‌دا فرموویه‌تی: (ابن عمر هو قوله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا، عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ، وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللهِ)^{۱۴۴}. واته: فرمانم پیکراوه که‌وا له‌گه‌ل خه‌ل‌کیدا بجه‌نگیم هه‌تا وه‌کوو شایه‌تومان ته‌هینن که‌وا هیچ خودایه‌ک نیه به‌حق جگه له‌الله نه‌بی، وه محمدیش پیغه‌مبهری خواجه

^{۱۴۳} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۱/۲۸۵) ط. دار طيبة

^{۱۴۴} بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۲۵). وه موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۲۲) له ئین

و عومه‌روه ریوایه‌تیان کردووه.

صلی الله علیه وسلم، وه هه تاوه کوو نویتیش ته کهن و زه کاتی مالی خواش
ته دهن، ته گهر ته مانه یان کردن ته وه خوین و مالیان له من پاریزراو ته بی
مه گهر نیلا حه قیکی نیسلامه تی له سهریان بی، وه حیسابی دلشیان
له سهر خودایه .

تیمامی خه تتابی ته فرمووی: "تهم فرموده یه چند له فزیکتی جیاواز
زیادو کهم هاتوه، هه مووشیان سه حیحن، له وانه فرموده ی ته بو هوریه
که له عومه ره وه ریوایه تی کردوه و کاتی که وته که ی خوی کرده به لگه
به رامبه ر تیمامی ته بو به کر له جهنگ کردنی زه کات نه دهره کان که ته مه
وته که یه تی: (أمرت أن أقاتل الناس حتی یقولوا لا إله إلا الله، فإذا قالوها
عصموا منی دمائهم وأموالهم إلا بحقها). لیره ته نیا فرمانی پیکراوه که وا
بجهنگی له گه له خه لکی هه تا شایه تومان ته هیئن، ته گهر ته وه یان کرد ته و جا
پاریزراو ته بن. ته مهش فرموده یه کی کورته که باسی نویتو زه کاتی تیدا
نیه .

وه یه کیکی تر له وانه فرموده ی ته نه سه له پیغه مبه ره وه صلی الله علیه
وسلم که فرموویه تی: (أمرت أن أقاتل الناس حتی یشهدوا أن لا إله إلا
الله وأن محمدا عبده ورسوله، أن یستقبلوا قبلتنا وأن یأكلوا ذبیحتنا، وأن
یصلوا صلاتنا، فإذا فعلوا حرمت علینا دمائهم وأموالهم إلا بحقها).
لیره شدا فرمانی پیکراوه به جهنگ تا شایه تومان ته هیئن و روو له قیبله ی

ئىمە ئەكەن، ۋە سەرپراۋى ئىمە ئەخۇن، ۋە نۆيژەكانى ئىمەش ئەكەن، ئەگەر ئەمەيان كۆر ئەۋە خۇيىن ۋە مالىيان حەرەم ئەبى ئەسەرمان مەگەر حەقىكى ئىسلامەتى لەسەريان بى.

ۋە يەككىكى تر لەوانە فەرمودەى ئىبن ۋ عومەرە ئەۋە كە زەكاتىش زىادكراۋە...، جا ئەمە راجىيى تەرتىب ۋ رىكخستىنە ئەگەر ئىعتىبارت بۆ كۆر بە زەمان ۋ كاتەۋە، چۈنكە فەرزەكان شتى شتى دائەبەزىن لە كاتە جىاۋازەكان. جا فەرمودەى ئەبو ھورەيپە كە عومەر رىۋايەتى كۆرۈۋە ئەمە حىكايەتى حالە سەبارەت بە يەكەم دەستىپىكى ئىسلام ۋ بانگەۋاز، چۈنكە لەۋكاتە كۆرتكراۋە لەسەر ۋشەى شايەتومان، ۋە مافەكانىشى پارىزراۋ بوۋە لە شۇيىنى خۇيداۋ باسى لىۋە نەكراۋە، ۋە فەرمودەى ئەنەس ۋ ئىبن ۋ عومەرىش تاخىرتىن. پاشان گشت فەرمودەكان كە باسى شتانىكى زىادىيان كۆرۈۋە لەسەر ئەۋ سى ھەۋالە لە بەرۋۆزۋوبونى مانگى رەمەزان ۋ پىدان ۋ پىنچ يەك لە مەرۋ مالاتى باسكراۋ لە ھەۋالە ۋەفدى عبد القىس ئەمانە دواتر ھاتن، ۋە ئەۋەش فەرمودەى كى صەحىحە ۋ گومان لە جىگىرىيەكەيدا نىە...، (ۋە حىسابىشيان لەسەر خۋايە) واتە: لەۋەى كە ئەيشارنەۋە جگە لەۋ ئەحكامانەى كە لەسەريان ۋاجبە دەرى بىخن، ئەمەش بەلگەيە كەۋا ئەۋ كافرەى كە كوفرى خۇى شاردوۋەتەۋە دوۋچارى (ئەۋ جەنگە نابى) ئەگەر بىت ۋ روۋكەشى حالى ئىسلامەتى بى. ۋە تەۋبەشى قەبوۋلە ئەگەر بىتو

تهوبه که‌ی ده‌رخست له‌و کوفره‌ی نه‌یزانی که‌ گوتنی کوفره‌و پرواشی وابوو له‌ پێشدا، نه‌مه‌ش وته‌ی زۆرتیننی زانایانه‌ (که‌ ته‌وبه‌که‌ی قه‌بووله‌ به‌زاهیر نه‌هینیشی له‌سه‌ر خوايه‌) ^{۱۴۵}.

فه‌رمووده‌ زۆره‌ بۆ ته‌و بابه‌ به‌س کۆتا فه‌رمووده‌ ته‌هینم که‌ ته‌م ئیسلامه‌ ته‌گاته‌ هه‌موو شوینیک پێیان خۆش بی‌ یاننا.

(لَيْبُلْنَ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا يَتْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ مَدْرٍ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ بَعِزٌّ عَزِيزٌ أَوْ بَدَلٌ ذَلِيلٌ، عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ، وَذُلًّا يُدِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ) ^{۱۴۶} واته‌: ته‌م بانگه‌وازی ئیسلامه‌ ته‌گاته‌ هه‌موو ته‌و شوینانه‌ی که‌ شه‌و و رۆژیان ته‌گاتی (واته‌: هه‌موو جیهان)، وه‌ خوی گه‌وره‌ هه‌یچ مالئیکی نیو شارو دیهاته‌کان و ولاته‌کان به‌جی‌ ناهیلئ

^{۱۴۵} بروانه‌: (أعلام الحديث في شرح صحيح البخاري للإمام أبي سليمان حمد بن محمد الخطابي (٣١٩هـ/٣٨٨هـ) (ب/١/١٥٧). ط. جامعة أم القرى

^{۱۴۶} سه‌حیحه‌. ته‌حمده‌ له‌ (مسند أحمد بتحقيق شعيب الأرنؤوط) (ب/٢٨/١٥٤٤/١٦٩٥٧). وه‌ ته‌به‌رانی له‌ (مسند الشاميين) (ب/٢/٧٩/٩٥١٣). وه‌ حاکم له‌ (مستدرک) (ب/٤/٤٧٧/٨٣٢٦). وه‌ به‌یهه‌قی له‌ (سنن الکبری) (ب/٩/١٨١/١٨٤٠٠). له‌ میقدادی کوری ته‌سه‌ودو ته‌میمی داریه‌وه‌ رپویه‌تبان کردوه‌ه‌. ئه‌ین و جه‌هری هه‌یشه‌می ته‌فه‌رمووی: "ته‌به‌رانی و ته‌حمده‌ رپویه‌تبان کردوه‌و پیاوه‌کانی ته‌حمده‌ پیاوانئیکی سه‌حیحن". وه‌ شه‌وعه‌یب ته‌رناوتیش ته‌فه‌رمووی: "سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌ له‌سه‌ر شه‌رتی موسلیم".

ئىللا ئەم دىنى ئىسلامەى پى ئەگەيەنى و دىنە ناو ئىسلامەتى جا بەعيززەت و شكۆمەنديەوہ بى ياخود بە زەلىلى و زەبوونىەوہ بى، شكۆمەنديەك كە خواى گەورە وا لەو كەسە ئەكات دىنى ئىسلامى پى بە عيززەت ئەكات بەھۆيەوہ خۆشيان بەعيززەت و شكۆمەند ئەبن كە دىنى ئىسلاميان قەبوول كەردوہ، وە زەلىليەكيش ئەوانەى كە رەتى ئەكەنەوہ ئىللا خواى گەورە بەھۆيانەوہ خۆيان و كوفرەكەيان زەليل و سەر شوپر ئەكات.

جا تەمىمى دارى لە دواى رىوايەتى فەرموودەكە ئەفەرمووى: "ئەوہم زانى ھەر لە خانەوادەكەى خۆم، ھەندىكىيان موسلمان بوون و تووشى خىرو شەرەف و شكۆمەندى بوون، وە ھەندىكىشيان كافر بوون و تووشى زەلىلى و بچووكى و جيزيەدان بوون.

وہ ھەرودەھا ئەم بەناو نوئىخوازانە زۆر گرىنگى بە فرەبى ئايىنەكان ئەدەن، بۆيە وا پىتويست دەكات فەلسەفەى ئەو فرە دىنيە باس بكەين بۆ بەرچا و پرونى موسلمانان.

فرهیی — التعددیہ — Pluralism

خۆشه‌ویستان: فرهیی که به پلورالیزم مه‌شه‌وره، بیردۆزێکی فره دینییه، کاتی خۆی قه‌شه‌و فه‌یلسوڤیکی به‌ریتانی که جۆن هیکه پسیپۆر بووه له فه‌لسه‌فه‌ی ئاینه‌کان، وه له‌گه‌ڵ بیرباری ئەلمانی جۆن کارل ڤرانهر که زانایه‌کی لاهوتی ئەلمانی بووه، توانیویانه فه‌لسه‌فه‌ی فره دینی به کۆمه‌له چه‌مکیکی پاراوه وه‌خه‌له‌تینهر بجه‌نه بهر دیدی کۆمه‌لگای مرۆڤایه‌تی، به ئامانجی ئه‌وه‌ی سیسته‌می عه‌لمانیه‌ت به پله‌ی یه‌که‌م سه‌رکه‌وی به‌سه‌ر گشت دیدو بیرو بۆچونه‌کان، وه به پله‌ی دووه‌میش وه‌ستاندن شپری فیکری نیوان ئاینه‌کان، به‌و پیه‌ی که حه‌قیقه‌تی رها بوونی نیه له هیچ دیدو بۆچوون و ئاینیکدا، وه‌ک عبد الکریم سروشی فارسی پیداکری له‌م بیردۆزه ئەکات و کتیییکیشی له‌سه‌ر داناوه به نیوی (رێگا راسته‌کان. صراطاها مستقیم) که پینی وایه هه‌موو رێگا‌کان راسته.

نیوه‌رۆکی فه‌لسه‌فه‌که

جۆن کارل ڤرانهر ئەللی: که ده‌لی هیچ به‌لگه‌یه‌ک نیه له‌سه‌ر شوینکه‌وتنی دینه‌کان و نه‌جاتی هه‌ریه‌که‌یان، به‌لکوو ئاین ئەزمونی مرۆڤه‌کانه بۆ گه‌یشتن به وجودی کائینیکی به‌رز که مه‌به‌ستیان خودایه، جا به‌ته‌نها ئه‌و هه‌سته‌ی به‌رامبه‌ر به‌و ئه‌وه ئەزموونیک دینداریه، گرینگ نیه لای یه‌کتایه یاننا، هاوبه‌شی هه‌یه یان نا، هاوبه‌ش وه‌رده‌گری یاننا، له‌گه‌ڵ جه‌سته‌ی تر

تېكەل دەبى ياننا، بەوانەشى گوتتووه تەجەلليات، واتە: دەرکەوتنەکان ھەر
 ئاينەو بەجۆرە ئەزمونىك وینەى خودای کردووہو بەو جۆرە بۆى
 دەرکەوتتووه، جا ئەگەر ئەمە کاکلەو نپوہرۆكى دین بى ئەوہ يەكسانە لای
 ئىسلامیەکان و گاۋرەکان و يەھودىەکان و ھیندۆسىەکان و غەیری
 ئەمانەش، ھەتا لە ھەندى و تەیدا ئاماژەى بە مارکسى و غەیری ئەویش
 کردووہ کەوا ئەوانەش جۆرىکە لە ئەزمون و گەشتن بە کائىنىكى بەرز،
 بۆیە لای ئەو ھەموو ئەو ئاين و بیروبوچوونانە گشتى پزگاربوونە لە ئاگرى
 دۆزەخ لە رۆژى دوايى. ئەم وتانەشى بەکۆمەلێك گومانى فەلسەفى و
 مېژوویى خستووہتە بەر دیدى خوینەران.

وہ جۆن ھېکیش رەفرى فەلسەفەى مەسىحى ئەکات و پى راست نیە،
 چونکە وا ھەست ئەکات کەوا خودا جیاوازەکانى جیھان زۆر بە سادەيى
 رېگایان جیاوازە بۆ سەیرکردنى مەسەلەى خودا، ئەمەش لە دەرەنجامى
 بىرکردنەوى دیارىکراودا لە چىنەکاندا بەھۆى شارستانىەتیبەکانەوہ، وە
 موخازەرپەيەکیشى لە تەھرانى ئىران داوہ لە سالى ۲۰۰۵ز، ئەوہى دلتيا
 کردوہ کەوا مەسىحیەت و ئىسلام دوو ئاين پشت بە وەحى دەبەستن، واتە:
 ھەر دوو ئاينەکە پشت بە کتیب دەبەستن، وە ئەللى: قورئانى پېرۆز وەحى
 کراوہ بۆ پىغەمبەر محمد - صلى الله عليه وسلم، وە کتیبى پېرۆزىش وەحى
 کراوہ لە رپى چەندین کتیبەوہ، وە ھەردوو کتیبەکەش لە رپى

له و حمله حفوزه وه عه پر ئه بن ههروهك قورٿان ئاماژهى پيداوه، جا هيك پيى
وايه تهورات و ئينجیل دهستكارى كراون له چهدين شوينيش دژايهتى
قورٿان ئه كه ن

حه قيقه تى ره هاو پيژه يى.

عبد الكريم سروس و ئه و دوو به پيژهى سه ره وه و په يره وانيان پييان وايه
له هيچ دينيك و مهنه جيكا ئه گهر چى ئه و دينه مه زترين دينيش بي بو
نمونه وه كوو ئيسلام هه موو ئه و زانيارانهى كه هه يانه، وه ئه و
ته سه وراتانهى كه له بارهى خواو رۆژى دوايى و دين و دونيا هه يه
حه قيقه تيكي پيژه ييه، واته: ناكري هه موو جيهان له حه قيقه تيكي پيژه ييدا
پابه ند بكري، چونكه ئه و حه قيقه ته پيژه ييه له ده ره نجامى ته زمونى كه سه
دينداره كانه وه سه رچاوهى گرتوه، هه ر دينه و بانگه شهى حه قيقه تى خوى
ده كات واته پيى حه قه و پيى حه قيقه ته، ئايا ئه م فه لسه فه بو گه نيان تا
چه ند راسته و مه قبو له لاي خودى ئايه كان؟ بيگومان ره فزه چونكه هه ر
ئايه و شته كانى خوى پيى حه قيه تيكي په هايه و گومانى تيدا نيه، له وه وه
بانگه شهى فه لسه فه كه يان هه ر له بنه ره تدا قه ناعه ت به ئايه كان ناكات كه
له كو تايدا هه موويان رزگار بوونه، چونكه كه سيكي نه صراني پيى وايه جگه
له باوه ر هينان به يه كى له سييه كه و له ناو ئاو هه ليئنجانى كه سه كه ئيتر
رزگارى نابى، يه هو ديش وايه، ئيسلاميش وايه، به هه مان شيوه بوزى و

هيندوؤسى و ئاينه كانى تريش، ئيتىر فەلسەفە كەيان خۆ ھەلخەلە تىنەرەو بانگەشەى كۆكردنەو ەيانە لە يەك چەتردا ئەوئيش چەترى ھەمووتان پزگار دەبن ئيتىر ھەرچى ھەيت.

مەترسى ئەو فەلسەفەيە

بەر لەو ەى باسى مەترسيە كەى بکەين بىگومان دىنى ئىسلام باسى تەساموحى ئاينه كانى كرددو ە بەپىي زەوايىتى خۆى، وە زۆر لە كەسئيش ناكات بىتە ناو بازنە كەى، وە ئەو لىبوردە بىيەى كە لە دىنە كەماندا ھەيە لە ھىچ ئاينىكى تردا نايدۆزيەو، جا با بىينه سەر مەترسى ئەو جۆرە فەلسەفەيە لەروانگەى دىنى ئىسلام ەو، خوئنەرانى بەرپۆز ئەم فەلسەفەيە كوفرە چونكە بەدرۆخستنەو ەى خودا و پىغەمبەرە - صلى الله عليه وسلم، چۆن؟

ئەوان ئەلئىن حەقىقەتى رەھا بوونى نيە لە ھىچ ئاينىك و ھىزرىكدا، ئىمەش ئەلئىن: بوو ەستن لەسەر خۆ، ئاينى ئىسلام ئاينى خورافى و بى سروشتى و بى عەقلى نيە، بەلكو دەستلەملىي گشت ئەمانەيە، وە ئىمە حەقىقەتئىكى رەھامان ھەيە كە قورانى دەستكارى نەكراو و پارپۆزاو، وە پىغەمبەرئىكى راستگۆى ئەمىنمان ھەيە، وە لەگەل ئەو ەش فەرموودەمان ھەيە كە ئەو فەرموودانەش بە سەنەد گىپدراونەتەو ە ھەر لەدواى پىغەمبەرەو ە تا سەدەى پىنچ سەدى كۆچى، وە ھەر لەسەردەمى سى سەد

ساله که ئەو فەرموودانە کۆکراونەتەووەو قسە لەسەر پیاوی سەنەدەکانی
فەرموودەکان کراوە لە ڕووی راستی و زەعیفی و درۆیی فەرموودەکانەو،
ئەوانە ی ئەو کارەشیان کردووە لە لوتکە ی حیفزی میشکیدا بوونە، وە لە
لوتکە ی دەستپاکی و ئەمینیدا بوونە، لەووە هەموو ئەو شتانی هە ی که پیمان
گەیشتوو بە حەقیقەتیکی ڕەهای دەزانین، بەتایبەتی موعجیزە دەراسای
قورئان که گەورەترین حەقیقەتی ڕەهای خوای مەزنەو خەڵاتی گەورەترین
کەس کراوە که محمدە - صلی الله علیه وسلم، بۆیە ئەو ی لە دینی
ئیسلامدا ڕوونکراوەتەووەو بەئینی پێدراوە زۆریان لە ڕابووردوو هاتوونەتە
جی، وە لەمەوداوش بی شک دینە جی، ئەمەش بە شایەتی هەزارەها زانای
خوأناس و پاک. بۆیە تاکە دینە بو کۆکردنەو ی هەموو ئاینەکان لە ژێر
چەتریدا، وە ئاینیکە ئاینی یەکتایی خوای مەزنە، وە ئاینیکە ئەو
دنیاییە داوئە مەرفەکان بە پێی دەقەکانی ئایات و فەرموودە کەوا
ئەو ی ڕووا بە دینی ئیسلام و خواو پیغەمبەرە کە ی و شەریعەتە کە ی نەکات
ئەو لە ڕۆژی دوا یی ڕزگاری ناییت، ئیتر هەر بانگەشە یە کە دەکە ی دەربارە ی
ئەو فەلسەفە پووچە ئەو چ لە ڕوانگە ی ئیسلامەو وە چ لە ڕوانگە ی
ئاینەکانی ترەو ئەو قەبولکراو قەناعەتپێکەر نیە، وە ئەو ش بزانە ئەو ی
لە شارستانیەتی پیغەمبەرانیەو ڕوویاندواو شەریکی فیکری بوو لە دژی
بتپەرستی و هاوبەشدانان بو خوای مەزن، وە پە یووەستکردنی دلایان بەخوای
ڕەهای بەدیھینەر، کەوا ئەم گەردوونە بی بەدیھینەر نابی، بی ئاین نابی،

بیّ پەپرەو نابیی، بیّ رپیەر نابیی، بیّ ژیانیکی نەمر نابیی کەوا ژیانیکی
هەتایی چاوەرپیانە ئەویش زیندوو بوونەو هیه لەدوای مردن، ئیماندارە
یەکتاکانی هەر ئاینیک کە بەر لە ئاینیکی تر هاتوونەو بەگەر
پێغەمبەرەکیان کەوتوونەو بەو مەرجەش لەسەر ئیمانەکیان ماییتنەو
ئەوێ رزگاریان دەبی. دوا ئاینیش ئیسلامەو هەموویانی نەسخ کردووەتەو
ئەوێ برۆی پێ نەبی و نەیتە ناو بازنەکی زەرەرمەندی دۆنیاو دواڕۆژەو
دۆزەخیکی هەتایی چاوەرپیەتی.

ئەوێ لێرە ماییتەو تەنیا پرسیاریکە: ئیوێ عەلمانی چیتان پیشکەش بە
مرۆقاییەتی کرد^{١٤٧}؟

^{١٤٧} https://ar.m.wikipedia.org/wiki/جون_هيك

گوتنی ئیماندارم إن شاء الله

وإذا وجد من العبد التصديق والإقرار صحَّ له أن يقول: أنا مؤمن حقاً،
ولا ينبغي أن يقول: أنا مؤمن إن شاء الله.

جا ئەگەر لەبەندەدا بەراستزانی و دانپێدانان هەبوو ئەو دەروستە بلیتین:
من بەراستی ئیماندارم، لەبەر تەحقیقکردنی ئیمانەکی، وە نابێ بلیتین: من
ئیماندارم إن شاء الله، لەبەر ئەوەی ئەگەر لەبەر گومان بێ ئەو بێگومان
کافرە، وە ئەگەر لەبەر ئەدەب بێ، وە کاروبارەکش بداتە لای ویستی خوای
گەورە، یاخود گومانی لە چارەنووس و دەرەنجامی خۆی هەبێ نە لە
ئێستاکە، وە نە لە کاتیک لە کاتەکان، یاخود بۆ تەبەرپرۆک وەرگرتن بێ بۆ
زیکری خوای گەورە، یاخود بۆ بەری کردنی نەفس لە تەزکیەکردن و
سەرسامی بوون بە حالی خۆی، جا ئەوەی شایەن بێ واز لێهێنانی (ئەو إن
شاء الله یەیه) لەبەر ئەوەی وەهمی گومان و شەک ئەکات، هەربۆیەش
فەرمووی: "نابێ" بێ ئەوەی بلیتین: "دروست نیە". لەبەر ئەوەی ئەگەر لەبەر
گومان نەبێ ئەو دەروست نەبوون مانایەکی نامینی، چۆن لە کاتی کدا
زۆرینە لە سەلەفی صالحیش هەتا هاوێلان و تابیعیش بۆ ئەو چوونە کەوا
دروستە، ئەمەش وەکوو ئەم و تەیه نیە کە ئەگوتری: من گەنجم إن شاء الله،
لەبەر ئەوەی گەنجی بێ ئەو بەدەستتەتووەکان نیە، وە لەوانەش نیە کە
تەسەوری مانەوی بکری لە چارەنووس و ئێستاکەدا، وە لەوانەش نیە کە

به ته زكیهی نه فس و سه رسامی به خۆبوون به دهست بی، به لكوو وه كوو وتهی
تۆیه: من زاهیدو ته قوادرام إن شاء الله....، وه له هندی له
ئه شه ریه کانیش نه قلكراوه كهوا دروسته بگوتری: من ئیماندارم إن شاء
الله، ئه مهش به بینا کردن له سه ره ئه و عیبه ده تهی كه له ئیمان و كوفرو
خۆشبه ختی و به دبه ختیدایه له چاره نوسدا، ههتا ئیماندارى خۆشبه خت ئه و
كه سه یه كه له سه ره ئیمان بمری، ئه گه رچی به درێژایی ته مه نیش له سه ره كوفرو
سه ری پچیدا بی، وه كافر ی به دبه ختیش ئه و كه سه یه كهوا له سه ره كوفر بمری
په نا به خوا، ئه گه رچی به درێژایی ته مه نیش له سه ره به راستزانین و خوا په رستی
و گوێراه لیدا بی.^{۱۴۸۱}

وه شیخمان ئیمامی نه وه وی ئه فه رمووی: "تاقمیک گوتیان: نالیتن من
ئیماندارم، با كورتی بكاته وه له سه ره ئه وه نده به لكوو ئه لیتن: من ئیماندارم إن
شاء الله، وه ئه م مه زه بهش هندی له هاوه لآمانه وه گێراویانه ته وه له
زۆرتینى هاوه لآمان له موته كه لیمینه كان، وه ئه وانى تریش وای بۆچونه
كهوا دروسته و نه شلینن إن شاء الله، جا ئه مهش هه لبژێردراوه، وه وتهی
لیكۆله رانه، وه ئه وزاعی و غه یری ئه ویش وای بۆچونه كهوا هه ردووكیان
دروسته و هه موویان راست و دروستن به ئیعتیباری جیاواز جا هه ركه سی وتی
من ئیماندارم ئه وه سه یری حال ئه كری و ئه حكامی ئیمانیتی به سه ره حالدا

^{۱۴۸} (شرح النسفی للفتازانی) (ل ۵۳۴).

جیّ به جیّ ته کری، وه هرکه سیکیش بلیتن: ان شاء الله گوتویانه: ته وه یان
 بو ته به پرووکه، یانیش به ئیعتیبار به مه بهستی چاره نووسه له وهی که خوی
 گه وره ته قدیری بو کردوه، چونکه نازانی له سهر ئیمان جیگیر ته بی یاننا،
 پوختهی وته ته وهیه سهرپشک بوون له گوتنه کهی چاک و دروسته به
 تیروانی نی ههردوو وته کهی یه که مین، وه بو بهرزکردنه وهی حه قیقه تی ته و
 خیلافهش. وه سه بارهت به کافر ته وه خیلافیکی نامۆی تیدایه بو هاوه لافان
 هه ندیکیان گوتویانه: ته وه کافره و ناگوتری ان شاء الله، وه هه ندیکی تریان
 گوتویانه: ته وه له قهیدو کۆتدایه وه کوو موسلمان ههروه کوو رابوورد، جا
 له سهر وتهی کۆتدا ته گوتری: ته وه کاره ان شاء الله به سهرنجدانی کۆتایی و
 عاقیبهت چونکه نه زانراوه، وه ته ره رایهش هه ندی له لی کۆله ره کان هه لیان
 بژاردوه و الله اعلم.

وه مه زهه بی ته هلی حه قیش ته وهیه: که وا هیچ که سیک له ته هلی قیبله
 ته کفیر نا کریت به هوۆ گونا هی که وه، وه ئاره زووپه رسته کان و
 بیدعه چیه کانیش ته کفیر نا کریت، وه هرکه سیکیش ئینکاری شتیکی
 زه روپریات بکات له دینی ئیسلامدا ته وه بریاری کافر بوون و هه لگه رانه وهی
 بو ته دری مه گه ر ئیلا تازه موسلمان بووی یا خود له دهشت و شیویکی
 دووردا پیگه یشتی، وه وینهی ته وهش که ته زانیاریه ی له باره وه نه بوو ئیتر
 ته مهش فیتر ته کریت و پیی ته گوتری، جا ته گه ره له سهری به رده وام بی ته وه

برپاری کوفری بو ئه درى، بهه مان شیوه ئه وکسه سى که وا زینا و ئارهق و
کوشتن و غهیری ئه مانهش له چه رامکراوه کان جه لال ئه کات ئه وکسه سى که
زانینی چه رامیته ئه مانه زه ورپین (که هیچ که سیك نابى خوئ لى نه زان
بکات)^{۱۴۹}.

^{۱۴۹} (صحيح المسلم بشرح النووي)(ب/۱/ل/۱۵۰) ط. دار إحياء التراث العربي

چاره‌نووس

والسعید قد يشقى، والشقى قد يسعد، والتغير يكون على السعادة والشقاوة
دون الإسعاد والإشقاء، وهما من صفات الله تعالى، ولا تغير على الله تعالى
ولا على صفاته.

کەسی خۆشبه‌خت ئەو کەسه‌یه هەر له سکی دایکیدا نوسراوه که
خۆشبه‌خته، وه به‌دبه‌ختیش ئەو کەسه‌یه هەر له سکی دایکیدا نوسراوه که
به‌دبه‌خته، به‌لێ کەسی خۆشبه‌خت له دواى ئەوهی که ئیمانی به‌خواو
پێغه‌مبهره‌که‌ی هینا صلى الله عليه وسلم ئینجا هه‌لگه‌پرایه‌وه له دینی
ئیسلام بۆیه خۆی خسته ناو سزای به‌دبه‌ختیه‌وه، وه به‌هه‌مان شیوه‌ش
کەسی وا هه‌یه کافره‌و ئیمان ئەهینێ بۆیه له به‌دبه‌ختیه‌وه نه‌قلی
خۆشبه‌ختی ئەبێ به‌ویستی خواى مه‌زن.

وه گۆرانیش له‌سه‌ر خۆشبه‌ختی و به‌دبه‌ختی ئەبێ بێ ئەوهی گۆران له
خۆشبه‌خت کردن و به‌دبه‌خت کردن رووبدات، چونکه دوو سیفه‌تی خواى
گه‌وره‌ن، وه هه‌یچ گۆرانیکیش به‌سه‌ر خواو سیفه‌ته‌کانی نایه‌ت، ئیمامی
ته‌فتازانی ئەفه‌رمووی: "خۆشبه‌خت کردن پێکه‌ینه‌ری خۆشبه‌ختیه، وه
به‌دبه‌خت کردنی‌ش پێکه‌ینه‌ری به‌دبه‌ختیه، باسماں لێوه کرد که‌وا قه‌دیم
نایته مۆلگه‌ی به‌دییه‌نراوان (واته: سیفه‌تی قه‌دیمیه‌تی خودا بگۆردری
له‌گه‌ڵ گۆرانی به‌دییه‌نراوان). جا ئەوهی حه‌ق و راستیش بێ هه‌یچ خه‌لافی‌کی

له مانادا نيه له بهر ته وهی ته گهر مه بهست به ئيمان و خوشه به ختی ته نیا
به دهسته یانی مانا بی ته وه به دهسته اتوه له و کاته دا، وه ته گهر
مه بهستیش ته وهی که پژگاریون و بووربومی له سه ر پیک ته خری ته وه به
ویستی خوی گوره یه، هیچ یه کلایی کردنه وه یه کی تیدا نیه بو
به دهسته یانی له و کاته دا، جا هر که سی یه کلایی کرده وه به به دهسته یانان
ته وه مه بهستی یه که مه، وه هر که سینکیش حه والهی لای ویستی کرد ته وه
مه بهستی دو وه مه^{۱۵۰}.

^{۱۵۰} (شرح النسفی للفتازانی) (ل ۵۳۹).

ناردنی په یامبه‌ران

وفي إرسال الرسل حكمة، وقد أرسل الله رسلاً من البشر إلى البشر مبشرين ومنذرين ومبينين للناس ما يحتاجون إليه من أمور الدنيا والدين.

وه له هه‌نارده‌کردنی په‌یامبه‌رانیش حی‌کمه‌ت و دانایه‌تی خو‌ی هه‌یه بو‌ رپنیشاندانی به‌نده‌کانی خوای گه‌وره ره‌وانه‌ ته‌کرین بو‌ شا رپ‌گای مه‌عریفه‌ی خو‌اناسین و خو‌ناسین و خه‌لک ناسین و مه‌عریفه‌ی وجود، بی‌گومان خوای گه‌وره پی‌غه‌مبه‌رانیک‌ی هه‌ر له ره‌گه‌زی به‌شه‌ردا بو‌ مرؤقه‌کان ناردووه تاوه‌کوو موژده‌ی به‌ه‌شتییان بده‌نی ته‌گه‌ر بی‌ت و گو‌پراه‌لی خواو فروستاده‌کان بکه‌ن، وه ته‌شیان ترسی‌نن به‌ سزاو خه‌شی خوایی ته‌گه‌ر بی‌ت و شوین رپ‌بازی په‌یامبه‌ران نه‌که‌ون و دؤزه‌خ چی‌گه‌و مه‌کانیان ته‌بی له دواړژدا، وه که‌سانیک‌ی هی‌نده مه‌زنن خوای گه‌وره ته‌یاننیر‌ی تاوه‌کوو کاروباری دین و دونیای خه‌لکی روون بکه‌نه‌وه و فیر‌ی یاسا‌کانی ژیانیان ته‌که‌ن له رپ‌ژنه‌ی ویلایه‌تی په‌یامبه‌رانه‌وه که هی‌چ سه‌فسه‌ته‌یه‌ک و لی‌لی بیرو هی‌زریک ناتوان‌ی بگاته یه‌ک حه‌قیقه‌تی پی‌غه‌مبه‌راه‌یه‌تی، چونکه نووره‌که‌ی له خواوه هاتووه و سه‌رچاوه‌که‌ی خوایه، ته‌ما بیروبو‌چوونه سه‌فسه‌ته‌یه‌کان و فه‌لسه‌فه لی‌له‌کان و یاسا مرؤقیه‌کان هه‌رگیز ناتوانن به‌و حه‌قیقه‌ته دره‌خشانه بگه‌ن که په‌یامبه‌ران پی‌ی گه‌یشتون، چونکه ته‌مان له

ئىستىدلالى نەزەرىيەۋە گەشىتتون بە ئىستىدلالىكى كىردارى، لە تىروانىن لە
وجودو خوداو خودو خەلكەۋە كە ئىستىدلالىكى نەزەرىيە گەشىتتون بە پلەي
كەمالى مەعريفەي خوداو وجودو خودو خەلك بە ئىستىدلالى كىردارى،
ئەمەش بەخەلات كىردانى پەيامى ناسمانى و بىننى فرىشتەۋ قسە كىردن لە گەل
بە دىھىنەرى گەردوون و فىر كىردىيان لە لايەن خوداۋە، بۆيە ھەرگىز ئەمە
لە گەل فەلسەفەيە كى پوچى زىھن تىكەلەۋى مرۆڧ بەراورد ناكىت، ئەمما ئەو
عەقلەي كە تىرا ئەمىنى لەم وەحى پەيامبەرىتتە لەۋپوئە ئىستىنباتى بورھان
و دەلالەتى نەزەرىيە و كىردارى ئەكات ئەمە زەمكراۋ نىيە بەلكو ئەمە ئەو
خواستەيە كە خودا رىزى لە عەقلى مرۆڧ ناۋە سوپاسى كىردوۋە وەك لە
پەيامە نورانىيە كەي خۆيدا تەككىدى لەسەر بىر كىردنەۋەي مرۆڧ داۋە تاۋەكوۋ
قەتس ئەبى، وە لە چەندەھا شوئىنىش باسى عەقلى مرۆڧى كىردوۋە،
ئەمانەش گىشتى ئەۋە دەرئەخەن كە عەقل لاي خودا پىنگەيە كى دىيارىكراۋى
ھەيە بەلام ئەۋەندە ھەيە ئەبى ئەو عەقلە زەبت بكىت لەسەر كۆدەكانى
ۋەحى پەيامبەران، چونكە ۋەحى كۆدانىكى مەزنى نورانى قەدىمى خۋاي
گەۋرەن، جا بەتىرامان لەۋ كۆدانە مرۆڧ تواناكانى بىرو عەقلى زىاتر بەگەر
ئەخرى و تواناي ئىستىنباتى زىاتر ئەبى، بۆيە ھەتا ئەۋ سەرچاۋە زولالە
ھەبى حەيف مرۆڧ دەستەمۆي فەلسەفەكانى گرىگ و يۆنانى و ئەۋانى تر
بى.

موعجيزه

وأيدهم بالمعجزات الناقضات للعادات.

وه به موعجيزه به دهر له عاده ته كاني پشتگيري تهو په يامبه رانه ي
كردوه، يه كي لهو هو كارانه ي كه په يامبه ران وهك ته حه ددا به رامبه ر كافرو
بي برواكان به كاريان هيتاوه موعجيزه يه كه له كورديشدا پي ته گوتري:
په رجوو يان به دهر له عاده ت، چونكه شتيكي عاده تي نيه تا خه لك ثولفه تي
پيوه گرتبي، به لكوو شتيكه له سه رووي زييري مروقه و مروقه له به رده ميذا بي
ده سه لاته، جا موعجيزه ي په يامبه ران و وهحي تاسمانيه كان هو كاريكن بو
جيا بوونه وه ي په يامبه ران له فهيله سووفان و دانايان و ته ولياكان، هه رچه نده
ته ولياكاني خوداش كه رامه ت له سه ر ده ستيان پروو ته دات، به س ته وان بو
ته حه ددي نيه و بانگه شه ي پيغه مبه رايه تي پيوه ناكهن، جا ته گهر بيت و تهو
بانگه شه يه بكن تهوه كافرو زه نديقن.

موعجيزه و فيزيا، وه ياساكاني گهردوون حه تمى و نه گوږ نين.

بو نمونه: $2+2=4$ ته مه شتيكي حه تميه له دونياو دواروژ، به لام
سوتاني تاگرو گه رمى خوړو ويته ي ته مانه ش ياساكانيان گشتي ثيحتيمالين،
ته كرى ياساكه بگوږي، بو نمونه نه سووتاني حه زره تي ئيپراهيم له نيو تاگردا
به بي ته وه ي هيچ دژه سوتاني كيشي له بهر بوويت، وه ههروه ها ئيمه

زانىومانە ئاۋ لە نىۋو چىياكان و ناخى زەويدا دىتتە دەرەۋە بەلام دەرچوونى لە نىۋو پەنجە پىرۋزەكانى سەرۋەرمان ۋەك كانى ئەمە گۆرانى ياسا كەيەتتى، ۋە ھەرۋەھا دەرچوونى حوشترەكەي صالح پىغەمبەر (عليه السلام) لە نىۋو بەردەكەو گۆرانى عەصاكەي موسا بە مارو ۋىنەي ئەمانىش لە شتە عادەت بەدەرەكان گشتى ئىحتىمالى ئەو ياسا يانەمان بۆ ئەسەلمىيىت، ۋە ھەرۋەھا زانراۋە كە ئىمەي مەرۋف لەسەر زەۋى ھاتوچۆ ئەكەين جا ئەكرى دروستكراۋانىكى تر لە ھەسارەكانى تىرى گەردوون ھەبن و ئەوان لە ھەۋادا ھاتوو چۆ بكەن بەبى ھىچ ئامىرىك، جا ئەگەر بىت و كەسانىك لەۋان بىنە سەر زەۋى ئىمە بىنن بەم شىۋەيە ئەۋە سەرسام ئەبن چۆن ئەمانە لەسەر زەۋى ئەرۋن، ۋە ئەگەر بىت و ئىمەش برۆينە شوينى ئەۋان بەھەمان شىۋە سەرسام ئەبن چۆن ئەتوانن بەبى ھىچ ھۆكارىك ۋەكوو فرۆكەو ۋىنەي فرۆكەش لە ھەۋايە ھاتوچۆ بكەن. ۋە من باسى جنۆكەو فرىشتە ناكەم كە بەبى ھىچ ھۆكارىك لە زەۋى و ھەۋادا ھاتوچۆ ئەكەن، چونكە ئەمە لە دىدگاي ئەدىانەكانەۋە ھاتوۋە ھەر بۆيەش ئىمە لىرەدا نايكەينە بەلگە بۆ باسەكەمان. ۋە ھەرۋەھا ئەم لىنكانە داگرەو سەيرىكە بزانه ئەم پىاۋەو دەيان كەسانى تىرىش ۋەكوو ئەو كە خۆلا ئەخۆن ھەرۋەكوو ئەۋەي كە نان ئەخۆن و ھىچىشيان لى بەسەر نايەت، ۋە ھەرۋەھا مىشىل لۆتيتۆ كە پىاۋىكى فەرەنسىيە لە داىك بوۋى ۱۹۵۰ زىننە، ئەم پىاۋە ھەموو شتىك ئەخوات جگە لە ھىلكەو مۆز نەبىت ئەمەش لەبەر ئەۋەي دووچارى

نه خوښی ته کات، که سیکی به دهر له عاده ته، نه توانی ټاسن و شوشه و پلاستیک و چندين شتی ناموی تر بخوات، جا نه گهر یاساکان حه تمی بان نه و کاته نه مانه ههر زوو توووشی کاره سات نه بوون، وه زاناکان سه رسام و بی دهسه لاتن له وهی که وا نه م حاله تانه راقه بکه ن بو خه لکی. چونکه نه گهر یاساکان حه تمی و نه گوږ بوونایه نه و کاته له گه ل خواردنی خول و ټاسن و شته کانی تر جگه له خوراک یه کسه ر دووچاری مردن یا خود نه خوښی نه بوون، به لام من وا نه بینم سستیغن هاو کینگ و په پره وانی نه ویش ههم خوین هه ل خه له تاندووه هه میس خه لکی، نه مان چون له و ناسته زانستی ه توانیویانه یاسای حه تمی بو زانست دابنین، خو شه ویسته که م ههر بو یه ش به دروی نه و زانا فیزیاییه مولحیدانه خوت گومرا مه که که پییان وایه یاسایه کی نه گوږی فیزیایی له نیو ماده ده کانداهیه و خوی خوی به ریوه نه بات، پاکي و بیگه ردی بو نه و خوییه کی دروستکه ری ماده ده و یاساکانه و گوږان به سه ر ماده ده کان و یاساکاندا نه هینی، ته نها زاتیک له م گه ردوونه هیه که حه تمی و په هایه نه ویش خوی په روه ردگار، که دانه ری یاساکانه. وه هه روه ها دکتور محمد باسل طانی نه فه رموویت: "یاساکانی گه ردوون واجیب و پیویست نین به لکوو گشتی نیحیتمالیه، هه روه کوو له بیردزی کوانتوم میکانیکی نه وه سه لمینراوه که وا نه کری نه م یاسایانه بگوږدرین^{۱۵۱}".

^{۱۵۱} https://www.youtube.com/watch?v=kl_FHEA

پروانه:

جا موعجيزه ش ٺهو ياسايه ٽيڪ ٺهشڪيئي. با پرسيارٽڪ بڪهين: ٻو
 نمونه دوو ڪهس بچنه ناو دؤزهخ له تهنيشٽ يه ڪيشهوه بن، دهستيان له ناو
 دهستي يه ڪٽريش بي ياخود باوهشيش له يه ڪٽري بگرن، ٺايا خواي گهوره
 ٺهتواني يه ڪيڪيان نه سووتيني ٺهوه ڪهي تر بسووتيني؟ بيگومان ٺهيني
 بهلي، باشه منيش ٺهپرسم، پهرديه ڪي نه سووتينهري به بهر ٺهوه ڪهي تر دا
 ڪرد يان گوراني له ياساي سوتاندا ڪرد؟ ٺهگهه بليني پهردهي به بهردا ڪرد
 ٺهوه خودي ٺاگرت ڪرده سووتينهرو له تواناي خوا نيه سوتان له ٺاگر
 بستينيتهوه به ممش سوتانت ڪرده ياسايه ڪي حتمي ٺه ممش ههلهيهو
 پيچه وانهي بيرو باوهري ٺه هلي سوننهيه، بهلڪوو ٺهو مهو قيعهي ڪه ڪهسه ڪه
 له وييه گوران له زهڙاتي ٺاگر ڀوو ٺهدات بهوهي ڪه تواناي سوتاندي ٺهو
 ڪهسهي نه بي، وه ٺهو ڪهسهش ڪه له باوهشيه تي شويني ٺهو گوراني لي ڀوو
 نادات وهوي ٺه سووتيني وه ممش ناسووتيني، وه ٺهگهه ههردوو ڪهسه ڪه
 بهدوهوري يه ڪيش به ناو ٺاگره ڪه بسورينهوه ههر حهره ڪه يه ڪه ڪهسي
 نه سووتاو ٺه يڪات شويني له گهله سورانهوه ڪهي ٺاگره ڪه ناي سووتيني وه
 خهڙقي ياساڪه ٺهڪات خواي مهزن، جا ٺهوهي حهره تي ٺيبراهيميش
 ههروابوهه ڪاتي فريناندايه ناو ٺاگره ڪه، وه ڪاتي ڪيش ٺه بو موسليمي

الطبيعات في علم الكلام.
 (ياگل التراب)، [QENtYGLzhg\https://www.youtube.com/watch?v=](https://www.youtube.com/watch?v=QENtYGLzhg)
 (الرجل الذي ياگل) [QENtYGLzhg\https://www.youtube.com/watch?v=](https://www.youtube.com/watch?v=QENtYGLzhg)
 ڪل شيء).

خهلوانى گهوره پياو چاكى ئوممىتى ئىسلاميان خسته ناو ئاگر ئه وىش
 نه سوتا وهك مه شهووره، جا نه گهر له م نمونه يه تيگه يشتىبى نه توانى دۆزه خ
 پر نه فهر بكه ي همووشيان به ته نيشك يه كه وه بن هه نديكيان بريارى
 سوتانيان بۆ ده رچووبى هه نديكى تريشيان بۆيان ده رنه چووبى، بۆ نمونه
 هه مان ئه و گۆرانه له زه رپرا ته كانى ئه و ئاگره رووئه دات ناتوانى ئه و كه سانه
 بسووتىنى كه بريارى سوتانيان بۆ ده رنه چووه، چونكه سوتان ياسايه كى
 حه مى نيه به لكوو گۆراوه، خواردنيش هه روايه، نه كرى كه سيك هه ر بخوا
 به س تير نه بى، چونكه ئه وهى تيرت نه كات خودايه، وه ئه وهى نه خؤشت
 نه كات خودايه، گشت ياساكانى ئه م گهردوونه به ده ست خودايه.

جا ده رچوونى حوشتره كه ي پيغه مبه ر صالح سه لامى خواى له سه ر بى له
 ناو به رده كه به ده ر له عاده ته، گه ر كتيبى (سزاي نيو گۆر له ميزانى شه رع
 و عه قلدا) كه به نده نوسيو يه تيه وه خوينديتت له وى باسى رووح و نه فس و
 خاك و نه فسى رووه كى و ئازهلتي و مرؤقتى و فريشته يتيمان كر دووه، جا
 نه سلى پيگه اته ي ئازهلانيش هه ر خاكه، ئه و به رده ش كه حوشتره كه ي ليوه
 هاتووه ته ده ر هه ر خاكه له نه سلدا، ته نيا ئه وه نه ميىنى كه نه فسىكى ئازهللى
 به به ر ئه و ئازهلله بكات به كن فيكون ده رچوو له عاده تى خؤى كه له
 دايكيه وه ببى به لكوو له و به رده دا هاته ده ره وه، جا باوكمان ئاده ميش هه ر
 وايه نه مه موعجيزه يه و ئه و په رى توانستى خودا زياتر ده رنه خات كه ياساو

هۆکاره کان بگۆرئ، چونکه ئه وهی یاساکه ی دروستکردوه خودایه، ئیتر ههر خۆیشی ئه زانی چه ندین رینگا ههیه بۆ دروستکردنی ئهم شتانه، جا دروستکردنی ئاده م به و شیوازه گه وره تره له وهی تو بیی ته فسیریکی داریونی بۆ بکه ی که پیغه مبه رو هاوه لآن و زاناکانی ئهم ئوممه ته ته فسیری وایان بۆ ئاده م نه کردوه، ئه وه تا گه وره مان عیسا بالنده یه کی له قور دروستکرد ههروه ک خوی گه وره له قورئاندا باسی لئوه کردوه، دواتر فوویه کی به بهر ئه و بالنده یه دا کردو نه فسیریکی ئازهلئ به بهردا کراو بووبه بالنده یه ک و فری، خو ئهمه بهرچاوترین نمونه یه خودا له قورئاندا باسی لئوه کردوه، ئه وهیشی بلئ ئهمه درۆیه و برۆا ناکه م ئه وه ئایه تی خودای به درۆخستوه ته وه و خۆی کافر کردوه، وا دیاره برۆای به ره هایه تی خودا نیه، به لکوو برۆای به شته عاده تیه کان ههیه و پئی وایه ئه بی گهردوون ههر به و یاسایانه بهرئوه بچی.

مرۆقا پیکهاته یه کی زۆر له ئاو جهسته یدا ههیه، بۆ نمونه جهسته ی موباره کی پیغه مبه رمان صلی الله علیه وسلم کاتی ئاو له په نجه کانیه وه ههلقوولا له عاده ت ده رچوو ئهمه شتیکی زۆر ئاسانه به لای خواوه بلئ بۆ؟ چونکه گه ر ئاو له ناو شاخ و بهردو کون و درزدا بیته وه ده ره وه که بی گیانیشن بۆ پیته عه جاییه که جهسته ی ئه و خۆشه ویسته مان که له خاکه وه کوو هی ئیمه ئینجا له ئیو په نجه کانی ئه ویش ئاو بیته ده ره وه له کاتی کدا

جهستهی مرۆڤ کونی بچووکی تێدایه و عاره قه دێته دهره وه، جا خوای گه وره
ئه و ئاوهی که له جهستهی موباره کی سهروه رماندا هه بووه له و کاتهیه وه کوو
کانی به خوره می لی کردوه، له وه وه هاوه لان ئه و واقیعه مه زنه به چاوی
خویان بینن که ئیستیدالاییکی عه مه لیه له سه ر وجودی راستگویی ئه و
په یامبهره مه زنه و وجودی به دیه ی نه ری گه ردوون.

کاتی به په نجه موباره که کانی ئیشاره ی بو مانگ کردو به ئی زنی خودا
له تبوو، ئه وه ی له تی کرد خودایه، نه ک خۆشه و یستمان، ئه و جگه له
ئیشاره تیک هیچی تری به ده ست نیه. کاتی گه وره مان موسا دار عه صاکه ی
ئه بوویه مار به ئی زنی خودا ئه بوو، چونکه خودی مار پیکهاته یه کی خاکی
هه یه، وه ک داره کهش له پیشدا هه ر له خا که وه روو ابو دواتر بووبه دارو
لیکرایه وه بوو به و عاصه یه ی موسا سه لامی له سه ر بی، جا ریک نه فسیکی
ناژه لی به به ر عاصاکه ئه کات و ئه بیته مار، وه ئه شتوانی بیکاته هه ر
ناژه لیک تر، وه بگره بیکاته مرۆقیک، چونکه هه موو له دهره نجام
پهاته که یان ئه چیه وه سه ر خا ک. وه ئه شتوانی بیکاته فریشته یه کی
نوورانی، وه ئه توانی بیکاته ئه و خۆرو مانگه ی ئی مه ش. ئه مانه به لای
خودا وه زۆر ئاسانه. وه به پروای من ئه و با سه ش دووره له حه قیقه تی زانستی
ئه گه ر بگوتری: کاتی خۆی ئه و ماره مردووه و دواتر تیکه ل با خا ک بووه و هه ر
له و شوینه ی که جهسته ی ماره که له و خا که شی بووه ته وه و داریکی لی

پرواوهو پاشان ئەو دار عەصايەى لى دەرچووه، واتە: پىكاهەتەى مارەكە
لەگەل دارەكە تىكەل بووه، ئىتر لەووه گۆرپىنى ئاسانە بۆ مارەكەو هاتنەو
سەر حەقىقەتى خۆى كە دارەكەى، ئەمەش جگە لە خەيالنىك هېچى تر نىه
راست نىه، چونكە ئەگەر بگوترى ئەى باشە خودا دەتوانى ئەو عەصايە
بكاتە مەيمۆنىك؟ ئەگەر بگوترى نا ئەو بى دەسلەتتە بۆ خودا، بۆى
ناچارن واز لەو خەيالە فەلسەفەى بەینن. چونكە ئەو جارە ناچار ئەبن بچن
بە شوین دارىك بگەرن كە مەيمۆنىك بەر لەو دارەدا لەوى مردبى و جەستەى
شى بووبىتتەو لەگەل خاكەكەو ئىنجا دارەكە لەسەر ئەو پىكاهەتەى پروابى.
ئەى ئەگەر بىكاتە مرۆقتىك؟ بىگومان ئەوەى لەسەرەتا وتمان رىك خەتتى
پىغەمبەرايەتى و عەقل و مەنتقىە والله اعلم.

وہ شەقکردنى بەحریش بە ئىشارەى گەرەمان موسا ھەمان ئەو ئىشارە
مەزنەى كە سەرورەمان بە پەنجە موبارەكەكانى ناماژەى بۆ مانگ کرد،
چونكە بەحریش تەنیا فەرمان گوزارەو ياسايەكى نەگۆر نىه تا نەتوانرى
بگوردرى.

وہ ھەرگىز سىحرو موعجىزەش تىكەل بەىەكترى نابن، سىحر زياتر
فیلئىكى چاوه كە شەیتانەكان لە رپى سىستەمى خویان خەيالئى ئەوجۆرە
شتانەیان بۆ ئەكەن كە پىیان وایە ئەمە شتىكى زۆر گەرەبەو لە عادەت
بەدەرە، ئەمما چونكە هېچ ساحىرو جنىك ئەو توانايەى نىه گۆرانكارى

له سیستهمی ماددهو پیدانی نهفس بکات، بۆیه ئەو حەبلانە ی که
ساحیرەکان لەبەر چاوی فیرعهون و گەورەمان موساو هاروون و خەلکەکه
هاویشتیان له بنەرەتدا نەبوونە مار بەلکوو تەنیا لەبەرچاوی هەموویان
خەیاڵی ئەوەیان بۆ کرا که ئەو مارە، که خودی جنەکانی ساحیرەکان خۆیان
نیشانی ئەو خەلکە داوہ کهوا خودی گوریسەکه ئەو مارە، کهچی له
حەقیقەتدا جگە له گورسیک زیاتر نەبوو، هەر بۆیەش که ساحیرەکان
عەصاکە ی موسایان بینی چۆن بوو مار دەست بە جی ئیمانیا ن هینا،
چونکه زانیان ئەمە موعجیزە یە، ئەگەر موعجیزە نەبایە و سیحر بایە ریک
بەو فیلە ئاگادار ئەبوون، چونکه ئەو کاتە ئەیانگوت ئەو موساش ساحیرە
خوا پەنامان بەلام وانیه، چونکه له بنەرەتدا ساحیرەکان ئەو ئەزانن
کهوا حەبل موستەحیلە ببیت بە ماریکی زیندوو، وە ئەیانزانن ئەو دی ئەوان
کردیان جگە له فیلیکی چاو زیاتر هیچی تر نەبوو، هەر بۆیەش که به
چاوی خۆیان حەقیقەتی گۆرینی ئەو عەصایەیان بینی ریک ئیمانیا ن هینا
چونکه زانیان بانگەوازە که ی موسا تەواو و سیحر نیە، وە ئەگەر سیحر بایە و
موساش ساحیر بایە، دلئیابن جنەکان هەوالی ساحیریتیان هەر له سەرەتاو
کۆتایی ئەو واقعە ی که روویدا به ساحیرەکانیا ن ئەگوت، چونکه هەموو
ساحیریک جن و شەیتانی خۆی هەیه، بەلام پیغەمبەران بەنووری خوداو
هاوہ لایەتی فریشتەکان گشت کارەکانیا ن ئەنجامداوہ.

ژماره‌ی پیغهمبه‌ران

وأول الأنبياء آدم عليه السلام، وآخرهم محمد صلى الله عليه وسلم، وقد ورد بيان عددهم في بعض الأحاديث، والأولى أن لا يقتصر على عدد في التسمية“ فقد قال الله تعالى: ((منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك))، ولا يؤمن في ذكر العدد أن يدخل فيهم من ليس منهم، أو يخرج منهم من هو فيهم، وكلهم كانوا مخبرين مبلغين عن الله تعالى، صادقين ناصحين.

یه کهم پیغهمبه‌ریش له ناو پیغهمبه‌ره‌کان ئاده‌مه سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی، وه دواینیشیان هه‌زه‌تی محمده‌ صلی الله علیه وسلم، وه ژماره‌ی پیغهمبه‌رانیش له هه‌ندئ له فهرمووده‌کاندا هاتوه، جا ئه‌وه‌ی ئه‌ولاترو شایه‌نتر بی ئه‌وه‌یه که‌وا ناوه‌کان کورت نه‌کریتته‌وه به‌س له‌سه‌ر ئه‌وانه، چونکه هه‌ر خودای گه‌وره ئه‌زانئ ژماره‌و ناوه‌کانیان چه‌نده‌و چیه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ئه‌فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾^{١٥٢}، واته: به‌راستی ئیمه به‌ر له تو چه‌ند پیغهمبه‌ری‌کمان ناردوه بو سه‌ر خه‌لکی جیهان، هی وایان تیایه باسیانمان گه‌راوه‌ته‌وه بوئ و هی واشیان تیایه باسیانمان نه‌گه‌راوه‌ته‌وه بوئ.

^{١٥٢} غافر: ٧٨

وه هروهها شه فهرمووی: ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴾^{١٥٣}، واته: بیگومان نیمه توّمان ناردووه به موژدهدهر بوّ خواپه رستان و به ترسینه ریش بوّ یا خیوان، وه هیچ میلله تیکیش نه بووه له پیش توّدا ئیلا پیغه مبه ریکی ترسینه ریان بوّ هاتووه تاوه کوو به و ترسانه بگه ریته وه لای خواناسین و خواپه رستی.

وه پرواش ناکریّ به و ژماره ی که له نیویاندا نه بیّ و بخریته نیویان، واته: زیاتر له و ژماره ی خوّیان باس بکریّ، یا خود لیشیان دهر بهیتریّ له کاتیکیدا له نیویاندا به جزیّ ژماره یه کی که متر له ژماره ی خوّیان باس بکریّ. واته: ژماره ی شه و پیغه مبه رانه ی که باسکراوه له هه ندیّ له فهرمووده ی ئاحاددا، که فهرمووده ی ئاحادیش له فیقه دا ئیفاده ی زهن شه کات و ناییتته به لگه بوّ عه قیده، وه ک ته فتازانی فهرموویه تی، یه کیّ له و فهرموودانه: (عن أبي ذر قال: قلت: يا رسول الله كم الأنبياء؟ قال: (مائة ألفٍ وعشرون ألفاً)، قلتُ: يا رسول الله كم الرُّسلُ من ذلك؟ قال: (ثلاث مائةٍ وثلاثه عشرَ جمًّا غفیرًا)، قال قلتُ: يا رسول الله من كان أولهم؟ قال: (آدمُ)^{١٥٤}، له شه بو زهر پروه گیّردراوه ته وه که وا پرسیارم له پیغه مبه ری خوا

^{١٥٣} سورة الفاطر: ٢٤

^{١٥٤} ئین و که شیر شه فهرمووی: شه فهرمووده یه حافیزی شه بو حاتهم ئین و حبیبانی سیبته به دریژی له کتیبه که ی خوّی (الأنواع والتقسيم) ریوایه تی کردووه و ناماژدی به

کرد صلی الله علیه وسلم چەند پیغەمبەر هاتوون؟ ئەویش فەرمووی: ۱۲۰
 ھەزار پیغەمبەر هاتوون، منیش گوتم: چەندیان رەسول بوونە لەوانە؟
 فەرمووی: ۳۱۳ کەسیان رەسول بوونە، منیش گوتم: ئەی کۆیە کە مینیانە
 لەو پیغەمبەرانە؟ فەرمووی: ئادەمە سەلامی خوا لە ھەموویان بۆ.

وہ لەسەر پیغەمبەرایەتی ئادەمیش دوو موسلمان خیالیان لەسەری
 نەبوو، بەلکۆو یە کدەنگی لەسەر ئەو یە کەوا پیغەمبەرە سەلامی لەسەر
 بۆ، وە ئەو لای ئەھلی کیتابیش مەشھوورە، نەقلی یە کدەنگیە کەش
 ئیمامی ئەبو مەنصوری تەمیمی بەغدادی نەقلی کردووە^{۱۵۵}.

صەحیح بوونی کردووە، وە ئیبن و جەوزی پێچەوانە ی کردووە و ئەو فەرموودە لە
 کتیبە کە ی خۆی (الموضوعات) ھیناوە، وە ئیبراھیمی کوری ھیشامی تۆمەتبار
 کردووە، وە گومانی تیدا نیە زیاتر لە یە کێک لە پێشەواکانی جەرح و تەعدیل قسەیان
 لەبارەو کراوە لەبەر ئەم فەرموودە یە. ئەم ئیبراھیمی کوری ھیشامی غەسسانە
 زەھەبی بە مەتروکی داناووە ئەبو حاتەمیش بە درۆزنی داناووە ئیبن و لھەوزیش ئەو
 فەرموودە ی بە ھەلبەستراو داناووە، زاناکانی فەرموودە زۆر ئیعتیبار بە ھەلبەستراو
 بەزەعیفدانانە کانی ئیبن و لھەوزیان نە کردووە چونکە زۆرینە ی بە وەھم بە ھەلبەستراو
 زەعیف داناووە. وە شوەیب ئەرنائوتیش بە زۆر زەعیفی داناووە. بەلام ئیبن و حیبیان
 متمانە ی پێداووە لە کتیبی متمانە پێکراوە کان ھەژماری کردووە. پروانە: (تحقیق
 الشیخ شعیب علی صحیح ابن حبان) (ب/۲/۷۹/۷۹۱). وە (تفسیر ابن
 کثیر) (ب/۲/ل/۴۷۰). (تقریب ثقات) (ل/۱۵۱/۲۹۲ذ). (الثقات لابن حبان) (ب/۸/ل/۷۹).
^{۱۵۵} (جامع الرسائل الإيمانية في بيان عقيدة الإسلامیة) (۷۰).

وهك ئىمامى نەسەفیش ئاماژەى پىدا زۆر پشت بەو ژمارەىە نابەستىت چونكە فەرموودەىەكى ئاحادەو ھەمىش قسەو باسى زۆر لەسەرەو ھەندى بە ھەلبەسستراویان داناوو ھەندىكىش بە زۆر زەعیف و ھەندىكى تریش بە صەحیحیان داناوو، وە باقى فەرموودەکانى تریش لە بارەى ژمارەى پیغەمبەرانیووە خیلافى لەسەرە وەك فەرموودەكەى یەكەم.

وہ ئیبن و کەثیر ناوی ئەو پیغەمبەرانیو ھیناوو کە لە قورئاندا ناویان ھاتوو: (ئادەم، إدريس، نوح، ھود، صالح، إبراهيم، لوط، إسماعیل، إسحاق، یعقوب، یوسف، آیوب، شوعەیب، موسی، ھارون، یونس، داود، سلیمان، إلیاس، ئیلیەسەع، زەکەریا، یەحیا، عیسا علیھم الصلوة والسلام، وە زولکیفیلش لای زۆربەى موفەسسیران. وە گەرەى ھەموشیان محمدە صلی اللہ وعلیہ وعلیھم أجمعین)^{۱۵۶}.

ھەموو پیغەمبەرانیش سەلامى خویان لەسەر بى ھەوالدەرەو گەىەنەرى بانگەوازی دینی خوی گەرەن، واتە: ئەو نىە تىکۆشانیان کردبى تاووکوو گەیشتبىتنە پلەى پیغەمبەراییەتى، چونکە ھیچ وەلیەكى خودا، یاخود ھیچ فەیلەسووف و ھەکیمیك بە تىکۆشان ناگاتە ئەو پلەىە ئەگەر چى ھەتا پۆژى دوایش ھەول بەدات، وەك شیخی گەرەمان شیخ عبد القادری گەیلانى (خودا پۆژى بکات) لە وتەىەكى جوانیدا ئەفەرەمووی: "ئەگەر

^{۱۵۶} (تفسیر ابن کثیر)(ب/۲/۴۶۹).

پینغه مبه رایه تی به تیڅو شانی نه فس بایه شه وه شیخ عوده ی کوری موسافیر شه گه یشته شه پله یه^{۱۵۷}. ک.ه. چونکه پینغه مبه رایه تی هه لښاردنی خودایه هه روه کوو فهرموویه تی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾^{۱۵۸}. واته: بیگومان خودا ناده م و نوح و ئیبراهیم و ثالی عیمرانی هه لښاردووه به سه ر ناده میزادی سه رده می خو یان، ثالی ئیبراهیم: ئیسماعیل و ئیسحاق و نه وه کانیا ن که هه زره تی محمدیشیا ن به رته که وی صلی الله علیه وسلم. ثالی عیمرانیش: یا موسا و هارونی برایتی یانیش عیسا و مه ریه مه ی دایکیه تی. جا شه وه ش بزانه هه ندی شه یانه وی قورثان لارکه نه وه بو حیسابی داریونیم، شه و ثایه ته به وه ته فسیر شه که ن که وا ناده م یه که م مرؤف نیه، به لکو و له مرؤفی پیش خو ی له دایکبووه و له سه ر ده ست و پیکانی رږیشتووه، دواتر خوی گه وره راست و ریکی کردووه ته وه و رږو چی پیداوه به ره و ته کامولی نه فسی بردوویه تی. شه مه ش جگه له درؤیه کی فیلمه سینه ماییه هو لئو دده کان هیچی تر نیه، سو یاس بو خوا له کتیبی سه ربه خو دا له ژیر ناوی (گوتیا ن ناده م یه که م مرؤف نیه) بلاوم کردووه ته وه و به تیرو ته سه لی مونا قه شه ی شه و بابه ته م کردووه.

^{۱۵۷} بروانه: (هكذا ظهر جیل صلاح الدین للذکتور ماجد عرسان الجیلانی).

^{۱۵۸} سورة آل عمران: ۳۳

وه همموو زاناكانيش لهوه يهكدهنگن هيچ پيغه مبهريكي ئافرهت
 نه هاتوه، به بهلگهي ئه وهى خوداي گه وره له سى جيان له قورناندا
 ته ئكيد له وه ده كاته وه يه كى له وانه: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا
 نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾^{١٥٩}، واته: ئه وانهى كه
 پيشى تو به پيغه مبهريتي ره وانه مان كردووه پياوئينيكي ناسراو بوون و
 وه حيمان بو ئه كردن، واته: پيغه مبهران هممووى پياو بوونه و له ره گه زى
 ئاده ميزدا بوونه و فريشته يا خود جن نه بوونه، ده ئه گهر خوستان ئه مه نازانن
 ئه وه پرسيار له ئه هلى قورئان بكهن تا حاليتان بكهن و تيتان بگه يه نن. وه
 ههروه ها خواى گه وره ئه فه رمووى: ﴿ قَالَ يَمْوَسَىٰ ابْنِي أَصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ
 بِرِسَالَتِي وَبِكَلامِي ﴾^{١٦٠}. واته: خواى گه وره به موسى فه رموو: ئه ي
 موسا من له ناو خه لكى زه مانى خو ئدا هه لمبژاردى كه ببيته پيغه مبهرى
 من و سيفره كانى ته و راتت بده مى و، به تاييه تى و، بى واسيطه قسه ت له گه ل
 بكه م. وه ههروه ها ئه فه رمووى: ﴿ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِثْلِهِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ
 نَفْسَهُ ﴾^{١٦١} وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا^ط ﴿١٦١﴾، ئه وه كى بى له ئايين و
 رپوشوئى ئيبراهيم لابدات كه سى نه بى كه خوئى بى نرخ بكات و به سووكى

^{١٥٩} سورة النحل: ٤٣ . سورة الأنبياء: ٧ . سورة يوسف: ١٠٩

^{١٦٠} سورة الأعراف: ١٤٤

^{١٦١} سورة البقرة: ١٣٠

سهیری خوی بکات؟ ئیمه ئیپراهیممان له دنیادا ههلبژاردوو ه بۆ
پیغه مبهرایتی.

وه جگه له چهندهها ئایهت و فهرموددهش که ئهوهنده زۆره باسی
پهسوولیتی و نهبییتی پیغه مبهراههکان ئهکات، که ههموو ئهمانهش له شته
پیویستهکانن که ئههه بۆ گشت موسلمانن بپروایان پهی بکات و لادان لپی
دهرچونه له بازنه ی ئیمان.

ئهو سیفته تانه ی که واجبه تییاندا ههه بۆ و، ئهوهیشی که دروست نیه
تییاندا ههه بۆ.

۱- راستگویییه، بیگومان ئهه بۆ راستگۆ بووبن چ له پیش پیغه مبهراهیهتی،
وه چ له دوا ی پیغه مبهراهیهتی، چونکه ئهگهر له پیش پیغه مبهراهیهتی
درۆیان لیوه دهرچووبی ئهوه خه لک بپروا به راستگۆیه تیان ناکات له
بانگه وازه که یان، بۆیه ههه پیغه مبهراهیهتی نیردرابی ههه گیزاو ههه گیز پۆژی له
پۆژان بچووکتین درۆی به سهه زاریدا نههاتوو ه چ له پیش پیغه مبهراهیهتی،
وه چ له پاش پیغه مبهراهیهتی.

۲- پارێزراوی له گوناھو تاوان، زاناکان له سهه ئهوه یه کدهنگن کهوا به هیهچ
جۆری پیش پیغه مبهراهیه تیان کوفریان لیوه دهرنه چوو هه له سهه کوفر نه بوونه،
وه له وهش یه کدهنگن کهوا له دوا ی رهوانه کردنیان به پیغه مبهراهیهتی

گوناهییکی گه وره بیان کرد بی له غهیری کوفر، به لام گوناهی بچووک پروودانه کی به دروست دانراوه لییانه وه به عه مدیش له لایهن زۆرینهی زاناکانه وه، وه دروسته به سه هوش بکرین به یه کدهنگی، ئیلا ئه و تاوانانه نه بی وه کوو دزی و درۆ و زیناو خیانهت و وینهی ئه مانهش که پیسن و دوورن له مهقامی پیغه مبه رایه تی.

جوبائی موخته زهلی و پهیره وانی پیچه وانهی ئه وه بیان کردوه که وا گوناهی بچووکیشیان لیوه ده رچووبی، هه موو ئه مهش له دواي وه حی، به لام پیش وه حی ئه وه جومهوری زانایان له سهر ئه و رایهن که وا ریگری له وه دا نیه ئه گهر شتیکی بچووک پروویدا بی له بهر ئه وهی به لگه یه ک نیه ریگری له وه بکات.

له بهر ئه وه موخته زیله کان ریگریان له مه کردوه چونکه ناچاری ئه وه ئه کات خه لکانیک راکن له بانگه وازه که یان، ههر بویهش بهر ژه وهندی ناردنیان له دهست ئه چی و سوودی نابی.

به لام ئه وهی حه ق و راست بی ریگری ئه وانه بکری له تاوانه سووک و ریسواییه کان یاخود ئه و شتهی وا ئه کات که خه لکی لییانه وه راکن وه کوو زیناو درۆ خیانهت، ئیتر له سهر ئه و ئه ساسه هه موو ئه و شتانهی که له باره ی پیغه مبه رانه وه هاتوه که به رووکesh تاوان و سه ریچییه ئه وه ته ئویل ئه کری و له رووکeshی خۆی لا ئه دری. یاخود له بابی گه وره ییدایه ئه وه

تاوانه سه بارهت به که سیکی گه وره، جا له و پرووه وه ئیمامی جونهدی به غدادی فرموویه تی: چاکه کانی چاکه کاران گوناھی نزدیکه کانن (واته: نه و که سهی چهنده له خودا نزیك بی نه و چاکانهی نه و که سانهی که له و خوارترن و نه گه یشتورونه ته مه قامی نه و جا نه و پی وایه نه وهی نه وان نه یکه ن گوناھو تاوانه و هیشتان نه و چاکه یه نیه بگاته ره زامهندی خوداو خوی زور پی بچوکه). یاخود نه و تاوانه پرویداوه بهر له ناردنه کهی نه مهش له سهر بوچوونی نه وانهی که نه م رایه یان پی دروسته.

بو نمونه: کاتی خوی گه وره فرمانی به باو کمان ئاده م کرد که وا له و داره نه خون، که چی شهیتان فیلی لی کردن و خواردیان، جا نه مهش چهند ته فسیریکی بو کراوه له وانه: به سه ریچی کردنی چونکه له بهر بهرزه وهندی نه وان ریگری لی کردن که چی نه وان سه ریچیان کرد. له وانه: نه وه پیش پیغه مبه رایه تی بووه. له وانه: خوی گه وره ویستی وابوو که وا ئاده م فیلیان لی بکری له لایهن شهیتانه وه تاوه کوو ئاده م و نه وه کانی فیری ته وه بو گه رانه وه بن، تاوه کوو مه قامی گه و رایه تی ئاده م میش دهر که وی ههروه کوو چون خوی گه وره فرمانی به ئیبلیس کرد که وا سو جدهی بو ببات نه ویش نه یبردو ته وه شی له سهر نه کرد، که چی که ئاده م سه ریچی خودای کرد نه وه ته وه ی کرد (به بروای من نه مانه پیش پیغه مبه رایه تی بووه، وه نه وه یشی که له دوی پیغه مبه رایه تی له و بچوکانه ی که روو نه دات گشتی ته نویل

ئەكرى). بۆ نمونە كاتى موسى بەر لە پىغەمبەرايەتى دووكەس بوو شەريان
 يەككىيان لە ئالى فيرعەونى بوو، ئەو كەى تریش لە بەنى ئيسرايىلى بوو،
 جا كاتى موسى ئەو شەپەرى لە نىوانياندا بينى كەچۆن ئەو كەسەى ئالى
 فيرعەون ستم لەو بەنى ئيسرايىليه ئەكات ئەویش چوو لەسەر بەنى
 ئيسرايىليه كە بكاتەو، لە دەرەنجام بەيەك بۆكسى گەرەمان موسى مرد،
 ئەمەش لەسەر چەند رايەكەن لەوانە: بە مەبەستى كوشتنى نەبوو، بەلكوو
 زۆر جار شتى وا پرويداو. لەوانە: ئەو پيش پىغەمبەرايەتى بوو. لەوانە:
 ئەو پياوہى ئالى فيرعەون شەركەر بوو لە دوژمنانى بەنى ئيسرايىليه. وە
 سەبارەت بە تاوانى براكانى يوسف پىغەمبەر سەلامى خويان لەسەر بى
 ئەو جومھورى زاناكان لەسەر ئەو رايەن كەوا ئەوانە پىغەمبەر نەبوونە. وە
 ئەویشى ئەگوترى لەبارەى داود پىغەمبەرەو گوايە وەزيرىكى ھەبوو بە
 عەمدى ناردوويەتى بۆ شەر تاوہكوو ژنەكەى بخوازيت ئەو جگە لە درۆيەكى
 بەنى ئيسرايىيلهكان زياتر ھىچى تر نيە وەك ھەموو زاناكان ئەفەرموون. وە
 سى درۆكەى حەزرتى ابراھىمىش سەلامى خوى لەسەر بى كاتى كە
 قەومەكەى چوونە دەشت بۆ جەژن ئەو گوتى من نەخۆشم نايەم، بەلى
 نەخۆش بوو لەدەست كوفرو بتپەرستى قەومەكەى بۆيە بە پروكەش درۆيە
 ئەمما لە حەقىقەتدا خۆپارىزى و فيرکردنى قەومەكەى بوو. وە كاتى كە
 قەومەكەى چوونە دەرەو ئەویش ھەستا ھەموو بتەكانى شكاند جگە لە بتە
 گەرەكە نەبى تەرەكەشى لای بتە گەرەكە دانا، كاتى كە خەلكەكەش

هاتنه وه ئه وه بیان بینی زانیان ابراهیم وای کردووه بانگیان کرد، ئه ویش
هات و فهرمووی: ئه وه بته گه وره که ئه وانی شکاندووه، ئه وانیس گوتیان:
ئه وه چۆن شتکی وا ئه کات که ناتوانی بجۆلی و قسه بکات. ئیتر به زاهیر
درۆیه ئه ما له حه قیقه تدا خۆپاریزی و فیڕکردنی گه له که ی بووه تاوه کوو
هۆشیان بیته وه بهر ماده م ئه زانن به ردیکی بی گیان ناتوانی ئه و بتانه
بشکینی ئه ی چۆن ئیوه ئه ی په رستن. درۆی سییه میس: کاتی له گه له ساره ی
خیزانی چوون بو میسر له وی ریگریان لی کرد، چونکه هه ر پیاویک ژنیکی
جوانی له گه له بایه ئه وه پاشاکه ی میسر ده ست دریتی ئه کرده سه ر، بۆیه به
ساره ی گوت تو خوشکی منی، ئه گه ر هاتن وا بلی، چونکه جگه له من تو
له سه ر زه وی موسلمانی تر نیه، بۆیه له ئیماندا ئیمه خوشک و براین. ئیتر
گشت ئه مانه ش به روو که ش درۆ بوونه ئه ما له حه قیقه تدا درۆ نین، ههروهک
له شه رعدا کابرایه کی زالم به شوین که سیکا ئه گه را بو کوشتنی، بۆیه
شاردنه وه درۆ کردن بو ئه و که سه سته ملیکراوه واجبه جا به هه ر هۆکاریک
بی به هه ر درۆ ده له سه یه ک بی، چونکه ژیا نی ئه و که سه زۆر له وه گه وره تره
له و چه ند له فه زیه. وه ههروه ها له فهرمووده شدا هاتووه ئه و که سه به درۆزن
هه ژمار نا کری که نیوان دوو که سی چاک ئه کاته وه درۆ له نیوانیاندا ئه کات
تاوه کوو پیک بیته وه.

وه سه بارهت بهو ئايه تهش ده باره ي پيغه مبه رمان صلى الله عليه وسلم ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾^{١٦٢}، واته: به هؤى تهو جيهادو تيكو شانته وه له پيناو بلاو كرده وهى ئاينى ئيسلامدا خودا له گوناھى له مه وپيش و له مه وپاشت خوئ بووه. مه به ست له گوناھى پيغه مبه ران هه ر كرده وه يه كه به ش به حالى ته وان بو ته وه بشى سه رزه نشتيان بكرى له سه رى. ته مه ش هه مان تهو بوچوونه ي شيخ جونه يدو زوريك له زانايانى ئيسلامه، وه هيج به كيك له زاناکان نالين پيغه مبه رى خودا پيش پيغه مبه رايه تى گوناھى هه بووبى چونكه لى نه بينراوه به كه م و زوريه وه، پاريزراو بووه، شه وپكيان له مه كه كه به ده م ريگه وه گوپى له دؤل و زورناى كو مه لئيك له خه لك بوو له دووره وه سه روره رمان ويستى بچيته لايان كه چى خواى گه وره خه وى پيا كه واندو له گه ل گه رمايى رؤژ خه به رى بوويه وه.

۳- ده ستپاكي، بيگومان ده ستپاكي به كيكه له خاله گرينگه كانى پيغه مبه رايه تى، گه ر كه سى ده ستى پاك نه بووبى له كاره دونيا بيه كانى خه لك ئيتير چؤن ده ستى پاك ته بى له په يامى وه حى خودا بييدا، هه ربؤيه ش هه موو پيغه مبه ران سيفه تى ده ستپاكيان لى دره وشاوه ته وه، وه ته وهى خودا پيئانى راگه ياندووه به بى زيادو كه مى به گه له كانى خوئانيان گه ياندووه.

^{١٦٢} سورة الفتح: ٢

۴- زیره کی و که مائی عه قلیتی، بیگومان شه و شه یه کیکه له سیفه ته هه ره گرینگه کانی پیغه مبه ران بۆ گه یاندنی په یامی خودا، چونکه بی ته قلیتی خوئی له خویدا ته کلیفی شه رعی له سه ر نیه، چ جای که سایه تی پیغه مبه ران سه لامی خویان له سه ر بی که له لوتکه ی که مائی عه قلیدا بوونه، وه سه باره ت به ژن و ژنخوازی و مندلی بوون و خواردن و خواردنه وه و شه شته دونیاییانه ی که گشت مرۆقه کان تییدا یه کسانن له وانیشدا هه بووه و جیا نه بوونه ته وه له مرۆقبوون به لکوو له په گه زی تیمه ی مرۆقاییه تینه، هه روه که فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾^{۱۶۳}، شه ی محمد صلی الله علیه وسلم تو پییان بلی: منیش وه کوو ئیوه مرۆقم به لام شه وهنده هه یه من وه حیم له خودا وه بۆ دیت و هه لی بژاردووم بۆ مه قامی پیغه مبه ری تی^{۱۶۴}.

وه سه باره ت به ناوی ره سول و نه بیس ره مه زان شه فه ندی شه فه رمووی: "ره سول بۆ خه لکی نیردراوه، شه مه ش به ناردنی جویرائیل سه لامی له سه ر بی بۆ لای به ئاشکرا و قسه کردنی له گه لی رووبه روو، به لام نه بی: پیغه مبه رایه تیه که ی به ئیلهامه یان خه وه، له وه وه هه موو ره سولیک نه ییه، به لام هه موو نه ییه که ره سول نیه، هه ر له بهر هه ندیش خو شه ویست

^{۱۶۳} سورة الکهف: ۱۱۰

^{۱۶۴} بروانه: (شرح النسفي للدكتور عبد الملك السعدي) (۱۸۲ل) سوودم له چوار خاله که ی شه وهرگرتووه به ده ستکاریه کی زۆره وه نه قلم کرد. زۆریه ی قسه کانی له ته فتازانی نه قل کردوه له (شرح القائد النسفيہ للتفتازانی) (۵۵۵ل).

فەرموویه تی: زاناکانی ئوممه ته کهم وه کوو ئه نییاکانی به نی ئیسرائیله، نهی
فهرمووه وه کوو ره سوله کانی به نی ئیسرائیله^{۱۶۵}.

ئیمامی کهسته لیش له ئیمامی به یزاویه وه نه قلی کردوه که
ئه فهرمووی: ره سول ئه وه کهسه یه کهوا خوی گه وره به شه ریه تیکی نویوه
ناردوویه تی و خه لکی بۆلای بانگ ئه کات، وه نه بی ره سولیش ئه گریتته وه
(واته: هه موو ره سولیک نه بیه، بهس هه موو نه بیهک ره سول نیه) جا نه بی
ئه وه کهسه یه بۆ پروونکردنه وه ی شه رعی پیشووتر ره وانه کراوه وه کوو
په یغه مبه رانی به نی ئیسرائیل، هه ربۆیه ش په یغه مبه رمان صلی الله علیه
وسلم ئوممه ته که ی په یکه چواندوه به په یغه مبه رانی به نی ئیسرائیل، به لام
ئه وه ی باسی کردوه که موخالیفی وته ی خوی گه وره یه له ده رحه ق به
حه زره تی إسماعیل: ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾^{۱۶۶}، واته: إسماعیل ره سولیک
نه بی بووه. ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی کهوا ره سولیتی ناچاری ئه وه
ناکات کهوا خاوه ن شه ریه ت بی، چونکه نه وه کانی إبراهیم له سه ر
شه ریه تی إبراهیم بوونه...، ئاماژه ی به وه ش کردوه کهوا جیاوازیه کی تر
هه یه کهوا ره سول ئه وه یه فریشته ی وه حی بۆ دی، وه نه بیش ئه وه پی
ئه گوتری و وه حی بۆ ئه وه کهسه ش ئه کری له خه ودا. وه خاوه نی کتیبی

^{۱۶۵} (شرح عقائد النسفیة بحاشیة رمضان أفندی) (ل ۴۹).

^{۱۶۶} سورة مریم: ۵۱

(الكشاف) یش ئەلی: ڕەسول لە ئەنبیایکانە، ئەو کەسە یە کەوا موعجیزە ی کتیبی دابەزینراوی بەسەردا کۆبووتەو، وە نەبیش غەیری ڕەسوول: ئەو کەسە یە کتیبی بۆ دانەبەزینراو، بەلکوو بانگەواز بۆ شەرعیەتی پێشەخۆی ئەکات^{١٦٧}. بەرای من ئەو رایە لە هەموو رایەکان صەوابترە چونکە ئەگەر پێغەمبەراییەتی بە خەون بێ ئەو سەدان کەس بانگەشە ی ئەو ئەکەن، دواتر خەون ئەحکامی شەریعی لی وەرناگیریت چونکە زۆربە ی حالەتەکان شەیتان تەداخول ئەکات، بۆیە ئەکرێ شەیتان فیلاً لەو کەسە بکات^{١٦٨}، وەک لەم سەردەمەش دەجالیکی کورد ئەیگوت من لەخەودا پێیان گوتم پێغەمبەری، وە کیش پێی گوتووە؟ ئەلی لە خەودا لە مێشیکەو ئەیلھامم بۆ هات کە من پێغەمبەرم، جاری دوا ی پێغەمبەری فەخری کائینات محمد الصطفی بە یە کدەنگی زانایان هیچ پێغەمبەرێک نایەتن، ئەو ی بانگەشە شە بکات ئەو کافرو زندیقە.

^{١٦٧} (شرح عقائد النسفیة) (ل١٣٩).

^{١٦٨} کتیبیکم نوسیووە لە ژیری ناوی (گەشتیک بە نیو جیهانی دڵ و دەرووندا) لەوی بەدریژی باسی خەون و لیکدانەو ی خەون و یاساکانی خەون و یاساکانی دڵ و دەروون و عەقل و ڕوح و نەفس و دڵ و شەیتان و ئەمرم کردووە.

پیغمبرایه تی محمد صلی الله علیه وسلم

هزره تی محمد صلی الله علیه بانگه شهی پیغمبرایه تی کرد له ناو دورگه ی عه ره بی، وه موعجیزه ی دهرخست و تهحه ددای کافره کانی پی کرد، جا سه بارهت به پیغمبرایه تیه که ی ته وه زانراوه به ته واتور (یه که به دوا ی یه که)، وه دهرخستنی موعجیزه که شهی دوو پرووی هه یه:

یه که مینیان: وته ی خوی گه و ره ی دهرخست، وه تهحه ددای هه موو زمانزان و ره وانبیژده کانی کرد که وا بتوانن وینه یه که له و ته یه یا خود سوپهت و ئایه تی که بینن، که چی بی دهسه لات بوون، وه هه تا رۆژی دوا یش ته وه تهحه ددایه هه ره ته مینی له وه ی که جن و ئینس بتوانن یه که ئایه تیش بینن له وینه ی ته وه که لامه، جا له گه له ته وه ی عه ره به کانی ته وه سه رده م له که مالی لوغه ی عه ره بیدا بوون، وه له وپه ری ره وانبیژیدا بوون ئینجا نه یان توانی یه که ئایه تیش بینن و ته م تهحه ددایه بشکیئن و سه رکه ون به سه ر ئیسلامدا، له وه وه به قه تعی دهرکهوت بو ته وان و هه تا رۆژی دوا یش که ته م که لامه که لامی به شه ر نیه، به لکوو که لامی پاشای ره های ته زه لی و ته به دیه که الله یه جل جلاله، وه له وه ره ش راستگو یه تی ته وه خو شه ویسته نازداره یان بو دهرکهوت روح و ته وه یشی پیمدراوه فیدای بی، چونکه پیغمبرایه کی نه خو ینده وار که هه موو عه ره بیش ته یانزانی نه خو ینده وار ه چون توانیویه تی

ئەو كەلامە موعجىزەيە بىنى و شوپشېكى گەورەى فېكرى پى بكات و
كۆمەلگا بگۆرى، ئەگەر ئەمە كەلامىكى خودايى نەبى ئەى چيە.

دووەمىيان: ھەموو ئەو كارە بەدەر لە عادەتەكانى لى بىنراوہ واتە:
موعجىزە، بە تەواتورى قەتەى، ئەگەرچى تەفاىلەكانى ئاحادە وەكوو
جوامىرىتى ئىمامى عەلى (كرم الله وجهه)، وە سەخاوتى حاتەم ھەروەك لە
كتىەكانى سىرەدا باسى لى كراوہ.

زانايان بە دوو پوو بەلگە لەسەر پىغەمبەرايەتەكەى ئەھىننەوہ:

يەكەمىيان: تەواتورى ئەحوالى خۆشەويستمان پىش پىغەمبەرايەتەكەى، وە
كاتى بانگەوازەكەيى و تەواوكردى بانگەوازەكەى، وە رەوشتە مەزنە
سەرسامكەرەكانى، وە حوكم و برپارە دانايىەكانى، وە چوونە پىشەوہكانى
كاتى پالەوانەكانى ئەبەزاندا، وە متمانەكانى بە پاراستنى خواى پەروردگار
لە ھەموو ئەحوالەكاندا، وە دامەزراويەكەشى لە ھەموو ناخۆشەكاندا،
لەگەل ئەوہش كافرەكان زۆر لەگەلشى توندو سەرسەخت بوون و
دوژمنايەتەكەى بى سنورىيان لە دژى ئەكردو تانەو تەشەرىكى زۆرييان لەخۆى
و دىنەكەى دا، كەچى سلى نەكردەوہ، بەلكوو زياتر پشتى بەخواى مەزن
بەست و ھەر موژدەى سەركەوتنىشى بە ھاوہلەكان ئەدا، بۆيە ئەم ھەموو
شتە ناكرى تانەى لى بدرى و عەبىدار بكرى، وە لە روانگەى عەقلشەوہ
ئەو ھەموو شتە بە مەحال ئەزانى كۆبىتەوہ لە غەبرى پىغەمبەرەكان،

به‌وهی خوی گه‌وره‌ئو و تانه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریک کۆیکاته‌وه‌و سوور بشارانی
به‌درۆ ئه‌خریته‌وه‌، پاشان مۆله‌تی بدات بیست و سی سالان، ئینجا دینه‌که‌ی
سه‌رته‌خات به‌سه‌ر گشت ئه‌دیانه‌کان و دوژمنه‌کانی، وه‌ شوینه‌واره‌که‌شی به
زیندوویی بهیلتیه‌وه‌ هه‌تا رۆژی دوایی.

دووه‌میان: ئه‌و له‌ نیو قه‌ومیکدا ئه‌و بانگه‌وازه‌ی کرد له‌ کاتی‌کدا هیچ
کتیب و په‌یره‌ویکی خودایی له‌ نیویاندا نه‌بوو، که‌چی ئه‌و هات و فی‌ری
قورپان و فه‌رمووده‌و حکمه‌ت و ناسینی خواو خودو خه‌لک و وجودی کردن
له‌ ماوه‌ی بیست و سی سالان، وه‌ فی‌ری ده‌ستوو‌رو ئه‌حکامه‌ کرداریه‌کانی
ده‌وله‌تیشی کردن که‌ چۆن ده‌وله‌ت به‌رپوه‌ به‌ن و پشت به‌چ به‌ستن بو‌ ئه‌م
مه‌به‌سته‌، وه‌ هه‌موو سیفه‌ته‌ چاکه‌کان و ره‌وشته‌ جوانه‌کانی ته‌واو کردو
به‌هۆیه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی ده‌ستیان پیوه‌ گرت گه‌یشتنه‌ لوتکه‌ی ره‌وشت و ئه‌خلاق،
وه‌ به‌ هه‌زاره‌ها خه‌لکیش به‌هۆیه‌وه‌ گه‌یشتنه‌ لوتکه‌ی که‌مال له‌ زانست و
مه‌عریفه‌ت، هه‌زاره‌ها زانا به‌هۆیه‌وه‌ ده‌رکه‌وتن و هه‌زاره‌ها کتیب و
ده‌ستنوس و راقه‌کارو هه‌کیمزان به‌هۆیه‌وه‌ ده‌رکه‌وتن، که‌ به‌هه‌موویانه‌وه
دونیا‌یان پر له‌ حه‌ق و نوور کردو مرۆفایه‌تی به‌هۆیانه‌وه‌ هه‌سانه‌وه‌و به‌ره‌و
شارستانیه‌تی رۆیشتن، وه‌ به‌ردوامیش دینه‌که‌ی وا سه‌رده‌که‌وی هه‌تا رۆژی
دوایی. ئیتر ئه‌مه‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌یامه‌.

جا دواى ئەوھى كە پيغەمبەرايەتتە كەى سەلما ئەوھ كۆتايەتى
پيغەمبەرىتتە كەشى ئەسەلمىنى لە رپى كەلامى خودا و فەرموودەى
شەرىفەى، وە ئەو ھىندە مەزنى پەوانە كراوھ بۆ تىكراى خەلكى، بەلكو بۆ
جىنكە و ئىنس نىردراوھ، وە سەلمىنراوھ كە دواينى ھەموو پيغەمبەرانە، وە
پيغەمبەرايەتتە كەى تايەت نىھ بە عەرەب و دورگەى عەرەبى ھەرودەكوو
نەصرانىھەكان وا گومانىان بۆ ئەبرد.

جا ئەگەر گوترا: لە فەرموودە ھاتووھ سەبارەت بە عيسا پيغەمبەر
سەلامى لەسەر بى كە دواى ئەو دائەبەزى بەر لەھاتنى قىامەت، ئەى چى
ئەلەين بەرامبەر ئەوھ؟ ئىمەش ئەلەين: بەلەى دائەبەزى بەلام وەكوو كەسىكى
شوينكەوتەى دىنى ئىسلام و ھەزرتى محمد صلى الله عليه وسلم، چونكە
شەرىعەتى ھەزرتى عيسا نەسخ بۆتەوھ، بۆيە جارەكى تروھى بۆ نايەتەوھ
وہكوو پيغەمبەرايەتى و ئەھكامى بۆ دانابەزى، بەلكو ئەبەتتە خەلىفەى كە
پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، ئەوھىشى كە صەھىحتر بى نوپز بۆ
خەلكى ئەكات و مەھدیش ئىقتىداى پى ئەكات و شوينى ئەكەوئەت،
لەبەرئەوھى ھەزرتى عيسا گەورەترەو ئىمامەتتە كەشى لە پيشتەرە. پەمەزان
ئەفەندىش تەعليقى لەسەر قسەكەى تەفتازانى ھەيە كە ئەفەرمووى:

"چونکه عیسا پیڼغه مبه ره و مه هدیښ وهلیه، بویه وهلیښ ناگاته پلهی
پیڼغه مبه رایه تی" ۱۶۹.

^{۱۶۹} پروانه: (المجموعة السننية على شرح العقائد النسفية) (۵۴۹). ټو وتانهی که
لهسهر خوښه ویستمان نوییمان به دهستکاریه وه له تفتازانی نه قلم کردوه.

به لگه یه تی سوننه.

پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیست و سی سالان ژیا له نیو
هاوه لآن، له ماوهی ئەو بیست و سی ساله قورئان ئایهت ئایهت سوپهت
سوپهت یان چند ئایهتیک دائه بهزی به پیی کات و پروداوه کان به ویستی
خوای گه وره، چونکه شه گهر بیت و بهیه کجاری دابه زیبایه حکمه تی خوداو
ئایه ته کان به پیی کاته کان تیک نه شه که وته وه، چونکه به پیی پروداوو
کاته کان هاوه لآن له دینه که ی خوایان فیترکران، وه هندی ئایه تیش هه بوو
شه بویه به تهرتیبی زه من بین و دابه زن، بو نمونه ئارهق به سی قوناغ
حه رام کرا، ئیتر هه ر سوپهت و ئایه تیکیش به پیی کات و پروداوی خوئی، جا
شه وهی لی ره مه به ستمانه شه کات و پروداوانه ی که پرویانداه ئایه ته کان
به گویره ی شه دابه زیوه له وه وه پیغهمبهری خوا صلی الله شه رحی شه
ئایه ته ی بو شه پروداوه کردوه، له وه وهش هاوه لآن بیستویانه و بینویانه و
جا یه که س بینیبیتی یان بیستبیتی یان چند که سیک یان هه موو، شه
شه رحه بو ئایهت و پروداوه که پیی شه گوتری سوننه، بینگومان هیچ که سیکی
عافل ناتوانی ئینکاری شه وه بکات بلتین: شه قورئانه له لایه ن پیغهمبهرو
هاوه لانه وه شه رح نه کراوه، شه وهی وا شه لی جگه له زندیق و کافرو شه هلی
بیدعه زیاتر هیچی تر نیه، جا شه وهی له پیغهمبهروه شه گیردریتته وه یان
کرداری پیغهمبهره، یان وته ی شه وه، یان بی دهنگی و رازی بوونی شه وه له

رووداۋ بابەتەكە، ۋە جۆرۈنكى تىرى سۈننەشمان ھەيەكە ئەسەرى ھاۋەلانە
 ئەۋەش ۋەكۈۋ ئەۋەى سەرۋەرمانە، جا ھاۋەلان ئەۋ فەرموودانەيان
 گىپراۋەتەۋە لە نىۋان يەكتەر، ۋە ھەم بۇ شۈيۈنكەۋتوان ئەۋانەى كە بەخزمەت
 پىغەمبەر نەگەشتۈۋەن ۋ ئەۋيان نەبىنىۋە، ئىنجا ئەۋانېش لەنىۋان خۇيان
 گىپراۋيانەتەۋە لە نىۋ يەكتەر ئەۋانەش كە ھاۋەلانېان نەبىنىۋە، تا ئەگاتە
 سى سەدەكە، كە ئەم سى سەدەيە باشتىن سەردەم بوۋە بەشايەتى پىغەمبەر
 صلى الله عليه وسلم، ئىنجا لە ناۋ ئەۋ سى سەدەيە نەۋەيەكى زىھن ساف ۋ
 حافىزو ھەدىس لەبەرگەردن پەيدا بوۋ كە لە ھىچ شارستانىيەتەك نەۋەى واى
 بەخۇيەۋە نەبىنىۋە، ئەۋەتا ئىمامى ئەھمەد مىلئۇنىك فەرموودەى لەبەر بوۋە،
 يەھىياى كۈرى مەعىن ۋ سەعەيدى قەتتان ۋ ابن أبى حاتم ۋ بوخارى ۋ
 موسلىم ۋ باقى فەرموودەناسەكانى تر كە ئەۋەندە زۆرە ناتوانىن ناۋيان
 بەھىنېن ۋىنەى ئىمامى ئەھمەد بوۋنە، لەناۋ ھەموۋيان ھەرچۈار پىشەۋاكە،
 ئەمانە بەگشتى ئەۋ زانست ۋ فەرموودەيان پىشت بەپىشت لە مامۇستاكانى
 خۇيان ۋەرگرت، ئەم سى سەدەيە سەردەمى زەھەبى بوۋە بۇ كۆكردنەۋەى
 فەرموودە، ئىنجا لەناۋ ئەۋ حافىزو زانايانە چەندىن مەرجيان دانا بۇ
 صەھىحى ۋ ھەسەنى فەرموودە، ۋەكۈۋ ئەۋەى لە زانستى فەرموودەدا
 ئەخۈيۈندىرى كە زانستىكى سەربەخۇيەۋ لەناۋ ھىچ شارستانىيەتەك شتى وا
 نىيە، ئەم زانستە قەسەى لەسەر پىياۋەكانى فەرموودەۋ دەقى فەرموودەكان
 كەردوۋەۋە ساغىيان كەردوۋەتەۋە بۇ ئوممەت كەۋا كامە فەرموودە صەھىحەۋ

کامه حهسه نهو کامه زه عیفه و کامه حهسه نه، وه پیاوه کانی فهرمووده
 گپره وه کانیش هه موو قسه یان له سهه کراوه کی درۆزنه و کی باوه پینکراوه،
 ئیتر کۆمه لیک زاراوه ی تریشی هه یه سه بارهت به ته قیم کردنی پیاوه کان. جا
 ئەم هه موو واقیعهش نه وه بۆ نه وه هه ره له سه رده می سه ره درمانه وه تا
 ئیمپروکه به ئیمه گه یشتوو وه پاریزراوه هه ره کوو چۆن قورئان پاریزراوه.

خوای گه ورهش ئە فه رمووی: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ
 يُوحَىٰ ۗ﴾^{۱۷۰}، واته: ئەو پینغمبهره له ئاره زووی نه فس و هه واوه قسان
 ناکات، به لکوو ئە وه ی ئە یلی گشتی له وه حی خودا وه یه. جا خو قسه کردنی
 پینغمبهر صلی الله علیه وسلم هه ره قورئان نه بووه به لکوو شه رحی ئەم
 قورئانه شی کردوو، جا هه م قورئانه که و ته و ره فتارو ته قریه کانی هه ره له
 وه حی خودا وه بووه.

وه هه ره ها ئە فه رمووی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ
 فَانْتَهُوا ۗ﴾^{۱۷۱}، واته: پینغمبهر صلی الله علیه وسلم هه رچی بۆتان هیناوه
 هیناوه ئیوه لی و هه ر بگرن و هه ر چیه کیشی له ئیوه قه ده غه کرد ئیوه ش
 مه یکه ن و لی گه رپین. له رووی عه قله وه مه عقوله پینغمبهر به س قورئانی

^{۱۷۰} سورة النجم: ۳-۴

^{۱۷۱} سورة الحشر: ۷

بهو خه لکه گوتویی و قسهی خوئی له سهه نه کردبی و کرده وه و تهقریره کانی
ناماژهی پی نه کردبی؟! بۆیه نوسینه وهی فهرمووده به واجب دانرا له لایهن
زۆریه زاناکانه وه^{۱۷۲}.

له سهه رتادا فهرمووده له سهه رده می پیغه مبهه رمان صلی الله علیه وسلم
نه نوسرایه وه جگه له تاه تاکه ی هاوه لان نه بی وه کوو عبد الله کورپی عه مری
کورپی عاص و عبد الله کورپی عباس و هه ندیکێ تر، چونکه قه ده غه ی
نوسینه وهی کرد^{۱۷۳}، به لام له نه نجامی نه وهی که زیاتر ئیعتیما د له سهه
زاکیه وه له بهر کردن کراو به شه فهوی و دهم به دهم نه و زانسته یان نه قل نه کرد
له سهه دی یه که مدا نه وه بوو ده رگا بوویه وه بو خه لکانیک تا وه کوو
فهرمووده ی درۆ هه لبه ستن به دهم پیغه مبهه ری خواوه صلی الله علیه
وسلم^{۱۷۴}، هه تا وای له بوخاری کرد جگه له ههفت هه زار فهرمووده هیچی
تری له سهه حیحه که ی خویدا نه نویسته وه، که سی هه زاریش له وه فهرموودانه

^{۱۷۲} فجر الإسلام، أحمد أمين، دار الكتاب العربي، بيروت، لبنان، الطبعة العاشرة،

۱۹۶۹ م، ل ۲۰۸

^{۱۷۳} صحيح مسلم - كتاب الزهد والرفائق - باب التثبیت في الحديث وحكم كتابة العلم

^{۱۷۴} (فجر الإسلام، أحمد أمين) (ل ۲۰۸)

دووبارهن له کۆی ئەو شەش سەد هەزار فەرموودەى که لهسەردهمهکهى
ئەودا دەستاو دەستى ئەکرد^{١٧٥}.

وهك گوتمان لهسەردهمى پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووده
نه نوسراوه ته وه به لكوو قه ده غه يشى لى کردوه له ئەبو سه عیدی خودریه وه
گيڤرداوه ته وه كهوا سهروه رمان فەرموويه تى: (لا تکتبوا عني ومن کتب
عني غير القرآن فليمحاه، وحدثوا عني ولا حرج. ومن کذب عليّ
متعمداً، فليتبوأ مقعده من النار)^{١٧٦}، واته: هيچ شتيك له منه وه مه نوسن،
هه ركه سى غه يري قورئان شتيكى نوسيوه با ره شى بکاته وه، له منه وه
فەرمووده كان بگيڤر نه وه هيچ هه ره جيكي تيدانيه و ئاساييه، وه
هه ركه سيكيش درزيه ك به ده مه وه هه لبه ستي ئەوه با شويني خوئى له
دۆزه خدا ديارى بکات.

به لآم هه ندى حالته هه بووه كهوا سهروه رمان ئيزنى ئەوهى داوه كهوا
فەرمووده كانى بنوسريته وه وه كوو فەرموودهى ئەبو هور په يره سه باره ت به
وتاره كهى پيغه مبهر صلى الله عليه وسلم له سالى فه تحى مه ككه له و كاتهى
كه هۆزى خوزاعه پياويكيان له بهنى ليث كوشت به هۆى ئەوهى كه

^{١٧٥} (مختصر تاريخ دمشق لابن منظور) (ب ٢٢ / ٢٧) ط. دار الفكر

^{١٧٦} موسليم له (صحيح المسلم) (٣٠٠٤) - كتاب الزهد والرقائق - باب التثبت في
الحديث وحكم كتابة العلم.

که سیکیان کو ژرابو به دهستی نه وانه وه، نه وه بوو پیاویکی خه لکی به مه ن
داوی له سه روه رمان کرد که وتاریکیان بو بنوسی، نه ویش فرمانی کرد
وتاره که ی بو بنوسنه وه^{۱۷۷}.

ثیمامی نه وه وی نه فرموی: "قازی عیاز فرموویه تی: له نیوان سه له ف
له هاوه لآن و تابعیه کانه وه راجیاییه کی زور هه بوو سه باره ت به نووسینه وه
زانست زوریک له وان پیان ناخوش بووه، وه زورترینیشیان پیان دروست
بووه و ریگه یان پیداوه، پاشان موسلمانان له سه ر نووسینه وه ی به کده نگ بوون
و راجیاییه که ش نه ما، وه سه باره ت به فرمووده ی قه ده غه که ش راجیایی
هه یه له مه به سته که ی، گوتراوه: نه مه ده رحه ق به که سیکه که باوه ر به
حیفزه که ی نه کری، وه ترسی نه وه ی لی هه یه نیتر پالکه ویت له سه ر
نووسینه وه ی نه گه ر بیته و بینوسیته وه، وه نه و فرموودانه ش که ریگه ی
نووسینه وه یان داوه نه وه هه لته گری که ده رباره ی که سیکه باوه ر به حیفزه که ی
ناکری هه روه کوو فرمووده ی (بنوسن بو نه بو شاه)، وه فرمووده ی
لاپه ره که ی عه لی ره زای خوی لی بی، وه فرمووده ی کتیبی عه مری کوری
حه زم که فه رانیزو سونه ن و دیاتی تیدا بوو، وه فرمووده ی کتیبی سه ده قه و
نیصابی زه کات که گه وره مان نه بو به کر نه نه سی پییه وه ره وانه ی به حرینی
کرد ره زای خویان لی بی، وه فرمووده ی نه بو هوره یه که عه مری کوری

^{۱۷۷} صحیح البخاری - کتاب الدیات - باب مَنْ قَتَلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ

عاص فەرموودەى ئەنوسىيەووە و من نەم ئەنوسى، وە غەبىرى ئەمانەش لە فەرموودەكان، وە گوتراویشە: فەرموودەى قەدەغەكە نەسخ بووتەو بەو فەرموودانە. وە گوتراویشە: ئەو قەدەغەيە ئەو كاتە بوو كە ترسى ئەو هەبوو تىكەل بەقورئان بکرى، جا كاتى موسلمانان لەو ئەمىن بوو كە تىكەل بەقورئان ناکرى ئىتر ئىزن درا بە نووسىنەو، وە گوتراویشە: قەدەغەى نووسنەو، فەرموودەى کردوو لە يەك لاپەرەدا لەگەل قورئاندا بنوسرىتەو، بۆئەو تىكەل نەبى و لە خوینەر تىك نەچى لە بەيەكەو بوونيان لە يەك لاپەرەدا والله اعلم^{۱۷۸}.

لە ناوەرستەكانى سەدەى دووى كۆچى هەولى كۆکردنەو و رىكخستنى فەرموودە درا لە لايەن رەببى كورى صوبەيچ و سەعیدی كورى ئەبو عرپوبە، ئىنجا ئىبن و جورەيچ لە مەككە و ماليكى كورى ئەنەس خاوەنى (موطأ) لە مەدینە و ئەوزاعى لە شام و سوفيانى سەورى لە كوفە و حەمادى كورى سەلەمە لە بەسەرە و موعەممەرى كورى راشیدی سەنعانى لە يەمەن و لىشى كورى سەعدیش لە مېصر، ئەمانە بەگۆيرەى توانا فەرموودەكانيان

^{۱۷۸} (شرح النووي على مسلم) (ب/۱۸/ل/۱۲۹).

كۆكردەوہو رېڭكيان خستوو تەبويىبى بابەتەكانيان كرد بەگوڤرەى بابەتە
فيقهيەكان، وە وتەى هەندى له هاوہلانىشيان بەگەردا^{١٧٩}.

ئىمامى سيوتيش ئەوانەى ھۆنيوہتەوہ لە شيعرئىكدا

أول جامع الحديث والأثر: ابن شهاب أمرا له عمر

يەكەم كەسى كە بە كۆكردنەوہى فەرموودەو ئەسەر ھەلسا واتە:
كۆكەرەوہيەكى رېڭخراو رەسى ئەوہ ئىبن و شىھابى زوھريە كە بە فەرمانى
عومەرى كورپى عبد العزيز بەو كارە ھەلسا، ئەگينا ھەر لەسەردەمى
پيغەمبەرەوہ صلى الله عليه وسلم لەسەر روقعە (پارچە جلد يان وەرەقە) و
ئىسك نوسراوہتەوہ.

وأول الجامع للأبواب: جماعة في العصر ذو اقتراب

^{١٧٩} (فجر الإسلام، أحمد أمين) (٢٢٢). (علم فهرسة الحديث نشأته، تطوره، أشهر ما
دُون فيه) (١٤) يوسف عبد الرحمن المرعشلي، دار المعرفة، بيروت، لبنان، الطبعة
الأولى، ١٤٠٦ هـ/١٩٨٦ م. (تاريخ تدوين السنة وشبهات المستشرقين) (٨٣)، حاكم
عبيسان المطيري، لجنة التأليف والتعريب والنشر، مجلس النشر العلمي، جامعة الكويت،
٢٠٠٢ م. (ضحى الإسلام) (١٠٨)، أحمد أمين، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة،
مصر، الطبعة السابعة. (تدوين السنة النبوية نشأته وتطوره من القرن الأول إلى نهاية
القرن التاسع الهجري) (٨٩)، محمد بن مطر الزهراني، دار الهجرة للنشر والتوزيع،
الطبعة الأولى، ١٤١٧ هـ/١٩٩٦ م.

كابن جريج وهشيم مالك: ومعمرو ولد المبارك

يه كه م كوكره وهى كتيبى فەرموودهش كه به شيويه كى ريكر او له روى
ئەبوابى فيقهيه وه كوكرايه وه كومەلێك له فەرمووده ناسان بوو لهو سەردەمه
وه كوو ئيبين و جوردهيج و ههشيم و ماليك و موعه مەرو ئيبين و موبارەك بوو.

وأول الجامع باقتصار: على الصحيح فقط البخاري

ومسلم من بعده، والأول : على الصواب في الصحيح أفضل^{١٨٠}

ئینجا له پاش ئەمانیش بوخاری و موسلیم فەرمووده سه حیحە کانیا
كوكرده وه.

له سەردەمی هارونه رهشیدیش قۆناغیکی زیڕینی بوو بۆ نویسنه وهی
فەرمووده، هەر لهو سەردەمه دا (موطأ)ی ئیمام ماليك و موصه ننه فات و
مهسانیدو سونهن و ئەجزائه کان و جهوامیعه کان و موسته دره کات و
موسته خره جاته کان دەرکه وتن، ئەم نویسنه وه گه ییه تا سه دهی سییه می
کوچی که لهو سەردەمه دا کتیبه سه حیحە کان دەرکه وتن و زاناو حافیزه
به ناوبانگه کان دەرکه وتن ئەوانه ی که زانستی فەرمووده یان دامه زرانده وه کوو
ئهحمه دی کوری حه نبل و ئیسحاقی کوری راهه وهی و ئیبین و مه دینی و

^{١٨٠} (شرح الأثيوبي على ألفية السيوطي) (٣٧٧).

یہ حیای کوری مہ عین و بوخاری و موسلیم و ثہبی زورعہی رازی ثہبو
حاتہ می رازی و عبد اللہ کوری عبد الرحمانی دارہ می و وینہی ثہوانیش^{۱۸۱} .

جا کۆکردنہ وہی فہرموودہ و ریکخستنی بہردہ وامبوو تا سہدہی
پینجہ می کۆچی، ئینجا گہیشته قوناعیککی تر کہ نہقد بوو له فہرموودہ له
بارہی صہحیحکردن و زہعیفکردنی فہرموودہ کان، وہ نہقد له پیاوہکانی
گیرہ پڑوہی فہرموودہ کان له بارہی جہرح و تہعدیلہ وہ کہ کہشفی ہہموو
سہنہدی فہرموودہ کان ثہکات، وہ شہرحکردنی فہرموودہ کان لہوہی کہ زانا
سہرہتاییہ کان کۆیان کردبوویہ وہ، لہوہ وہ چہندہا زاراوہ تاییہت بہ زانستی
فہرموودہ پیدابوو^{۱۸۲} .

^{۱۸۱} (تدوین السنة النبوية نشأته وتطوره من القرن الأول إلى نهاية القرن التاسع
الهجري) (ل ۹۵) .

^{۱۸۲} (علم فهرسة الحديث نشأته، تطوره، أشهر ما دون فيه) (ل ۱۶) . بؤ نویسنی ئەم
بابہتہ سووم لہ مہ وەرگرتووہ: (تدوین الحديث - ویکیبیدیا موسوعة الحرّة) .

بهش	بهناوبانگترین کتیبه کان
الجوامع، الصحاح	صحيح البخاري، صحيح مسلم، صحيح ابن حبان، صحيح ابن خزيمة
الموطآت	موطأ مالك، موطأ ابن أبي ذئب
المصنّفات	مصنف عبد الرزاق، مصنف ابن أبي شيبة
المسانيد	مسند أحمد، مسند البزار، مسند إسحاق بن راهويه
السنن	سنن النسائي، سنن الترمذي، سنن أبي داود، سنن ابن ماجه، سنن الدارقطني، سنن البيهقي
الأجزاء	مجاو الدعوة لابن أبي الدنيا، الفتق لنعيم بن حماد
المستدركات	المستدرک علی الصحیحین للحاکم النیسابوري
المستخرجات	مستخرج أبي عوانة على صحيح مسلم، مستخرج أبي نعيم على صحيح مسلم لأبي نعيم

المعجم	المعجم الكبير، المعجم الأوسط، المعجم الصغير للطبراني
الزوائد	مصباح الزجاجاة في زوائد ابن ماجه للبوصيري، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد لعلي بن أبي بكر الهيثمي
الأطراف	أطراف الصحيحين لأبي مسعود الدمشقي
الشروحات	فتح الباري (شرح صحيح البخاري) لابن حجر العسقلاني، المنهاج في شرح صحيح مسلم للنووي، وعشرات أخرى من الشروحات

من بهو كهسانه تهلّيم كه تهيانهوي ره فزي فهرمووده بكن و تيكثيفا بهقورئان بكن به فهمي خويان نهك به فهمي پينغمبهره هاوه لآن و سهله في صالح و زاناکان، تيمه چون بزانيين كه تيوه باپيره گه وهره يه كتان هه يه كه تيوه به ۱۰ پشت ته گه رينه وه سهري؟

ته گه ر بلّين: پشت به پشت نه وه دواي نه وه زانيويانه تا گه يشتووه ته تيمه كه باپيره گه وره مان فلانه كه سهو شايه تمان هه يه و گومانمان ليى نيه.

زۆرچا که ئه و کاته ئیمهش ئهیلین: ئه وه نهسه بیکی دونیایه که بهرگری لی ئه کهن له سه ره ئه ساسی پشت به پشت بی ئه وهی ئه وت بینی بی و چون ژیا بی و چی گوته بی، ئه ی چی به پیغه مبه ریکی راستگۆ ئه وه همو هاره له راستگۆیه و شوینکه وه راستگۆیه وه نه وه دوا ی نه وه ئه و قورئان و سونهت و دینه یان به ئیمه که یاندوه، سویند به خودا ئیمه ئه گهر گومانان له باوک و باپرانمان هه بی له قورئان و سونهت و دینه که مان نیمانه، بۆیه ئه وهی ئیوه که برواتان باپیره گهره تان هه یه زانستیکی زه ننیه و به درۆش ئه خریته وه و چیگای متمانه یی ته واره نیه، ئه ما ئوممه تیک نه وه به نه وه ئه و شته مه زنا نه یان بۆ ئیمه نه قل کرد بی به لگه یه کی به دیه ی و بی تیرامانیه، وه ک ئه وه یه ئیوه به غداتان نه دیوه به لام خه لکانیک دیویانه جا ئیوه ره فزی وجودی به غدا ئه که نه وه که و ا شاریک هه بی به و ناوه وه ئه وهش جو ری که له سه فسه ته و گه لحو یی.

ئه گهر بشلین: ئه مه چ په یوه ندی به و بابه ته وه هه یه کوا به لگه ی فه رموده کان؟

ئیمهش ئهیلین: زۆر په یوه ندی به وه وه هه یه، پیمان بلین: کوا به لگه ی وجودی باپیرانتان که رۆژی له رۆژان وجودیان هه بووه له ژیان؟

ئېۋە وتەى باپىرانى خۇتان ئەگىرنەۋە كە ئاۋا ئاۋايان گوتتوۋە، كەچى
پروتان بە سىرەى پىنغەمبەرو ھاۋەلان و ئەو ھەموو مەرقە راستگۇيە نىە كە
ئەو شەرىعەتەيان بە ئىمە گەياندوۋە لە رېى قورئان و سوننەتەۋە.

ئەو بابەتە ۋەكوو خۇرى بەرى بەيان پوونەو گومانى تىدا نىە، بۇيە
زۇررىش لەسەرى نارپۆم و خۇمى پىۋە ماندوو ناكەم لەو كىتەبەدا. ئەۋەى
پرواى بە فەرموودە نەبى بەرەھايى واتە: فەرموودە دەرىجات لە شەرىعەتى
ئىسلام ئەۋە كافرو زندقە بە يەكدەنگى زانايانى ئىسلام. ئەمە كەردەۋەى
تاقمە گومرأبوۋەكان و عەلمانىە مونافىقەكانە، ئەۋانەى كە رەۋاج بەۋ بابەتە
ئەدەن و ئەيانەۋى شەرىعەتى ئىسلام پەكبەخەن.

ئىمامى سىۋطى ئەفەرموۋى: "رەھمەتى خوات لى بى بزانه ھەركەسى
بوونى فەرموودە رەتبكاتەۋە جا ئەم فەرموودەيە فەرموودەى وتە بى يان
كردار بەمەرچىك ناسراۋ بى لە ئۋسولدا كە حوججەو بەلگەيە ئەۋە
كافىرئوتەۋەو دەرچوۋە لە بازنەى ئىسلامەتى، ۋە لەگەل يەھودى و
نەصرانىەكان حەشر دەكرى ياننىش لەگەل ئەۋ فېرقە كافرانەى كە خودا
ۋىستى لەسەرە" ۱۸۳۱.

^{۱۸۳} (مفتاح الجنة في الإحتجاج بالسنة) (۶ل). ط. الجامعة الإسلامية.

وه له كتيبي ته كميله‌ی شه‌رحی موهه‌ززه‌بی ئیمامی نه‌وه‌وی ئیمام ته‌بو
ئیسحاقی شیرازی بابیکی داناوه له ژیر ناویشانی (انکار حجیة السنة
موجب للردة) واته: ئینکاری کردنی به‌لگه‌یه‌تی فه‌رموده هۆکاریکه بو
هه‌لگه‌رانه‌وه له دین ته‌کفیر نه‌کری.

حافیزی ئین و عبد البر ته‌فه‌رموی: "بنه‌ماکانی زانست قورپان و
سوننه‌ته، وه سوننه‌تیش ته‌کریتته دوو به‌ش:

یه‌که‌میان: یه‌کده‌نگیه که هه‌مووان نه‌قل ته‌که‌ن له هه‌مووانه‌وه، ته‌مه
له به‌لگه یه‌کلایی کراوو پره‌ره‌کانه هیچ عوزریکی تیدانیه، ته‌گه‌ر بیت و
خیلافیکی تیدا نه‌بی، جا هه‌ر که‌سی ره‌ددی یه‌کده‌نگیه‌که‌یان بکاته‌وه ته‌وه
ده‌قیک له ده‌قه‌کانی خوای گه‌وره‌ی په‌تکردوه‌ته‌وه، بویه واجبه ته‌وبه‌ی پی
بکری، وه خوینیشی بریژی ته‌گه‌ر هاتوو ته‌وبه‌ی نه‌کرد، ته‌مه‌ش له‌به‌ر
ده‌رچونه‌که‌یه‌تی له‌وه یه‌کده‌نگیه‌ی که موسلمانان له‌سه‌رینه، وه ریگای ته‌وه
جوړه که‌سه‌ش ریگای ئیمانداران نیه، (واته: ریگای کافرا نه).

دووه‌میان: هه‌والی ئاحاده تاک و متمانه پی‌کراوو ته‌ثبات و سه‌نه‌ده
که‌یه‌نراوه‌کانه، ته‌مه‌ش پی‌ویسته کاری پی بکری لای کۆمه‌لێک له زاناکانی
ئومه‌ت ته‌وانه‌ی که به‌لگه‌وه پی‌شه‌نگن، وه هه‌شیانه گوتویانه: ته‌وه جوړه
ته‌بیته زانست و واجیشه کاری پی بکری.

وه ثین و هزمی زاهیریش نه فهرمووی: "خوای گه وره نه فهرمووی:
﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۗ فَإِن تَنَزَعْتُمْ
فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ﴾^{١٨٤}،
واته: ئەى ئەوانەى كە ئيماننان هیناوه به گوئی خودا و پیغه مبه ره كه ی بكن
و گوپرايه لیان بكن، وه ههروه ها به گوئی ئەوانەش بكن كه كاروبارى
موسلمانان به پیره ئەبن، مەبه ستى سه ركرده ی موسلمانانە چ له سه رده مى
هه زرده تا، وه چ دواى ئەویش، كه واته خوله فای راشیدین و قازى و
سه ركرده كانى سوپای ئیسلامیش ئەگریتته وه. جا ئەگەر له شتیكا لیان بووه
ناكوکی و كیشه ئەوه بگه رپینه وه بو لای خوا و پیغه مبه ره كه قورئان و
سوننه ته ئەگەر ئيماننان به خوا و به پرۆزى دواى هیه. ئەمه به لگه یه كه
مه به ست پىی گه رانه وه یه بو قورئان و هه والى پیغه مبه رى خوا صلى الله
عليه وسلم كه لییه وه گى ردراده ته وه، وه بیگومان ئوممەت یه كده نكه له سه ر
ئەوه ی كه وا ئەو جۆره خیتابه رووى له ئیمه و هه موو دروستكراویك كردوه
كه رووحى له جهسته دایه، وه ئەم ئایه ته شى هینایه وه ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ
شَيْءٍ فَعُكُّمُهُ إِلَى اللَّهِ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبِّيَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۗ﴾^{١٨٥}،
واته: هه ر كاروبارىكى دین و دونیا كه ئیوه و كافرە كان تیایدا ناكوک بوون

^{١٨٤} سورة النساء: ٥٩

^{١٨٥} سورة الشورى: ١٠

برپارتیادانی ته گه پښته وه بۆ خوا، نه و راست و چه وتی تیدا لیک جیا
ته کاته وه، نه و خوییه ی که خوی پوره ردگاری منه، من له هه موو شتی کدا
پشت به و ته به ستم و له هه موو گپروگرفتیی کدا بۆ لای نه و ته گه پښمه وه.
ئینجا ئین و حهزم نه فرمووی: بینیمان که وا خوی گه وره نه مان
گه پښته وه بۆ وتی پیغه مبه ره که صلی الله علیه وسلم هه وره کوو
سه ماندمان له پشدا، وه بۆ هیچ موسلماننیکیش نیه که دانی به ته وحیددا
هیجابی له کاتی نا کو کیدا بگه پښته وه بۆ لای غهیری قورثان و هه والی
پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، وه نه شیه وی له وهی که دهستی
ته که وی له و دوانه دا، جا ته گه ته مهی کرد دوی ته وهی قیامی حوججه ی
له سه ر کرا ته وه فاسق ته بی به هوی ته و کاره یه وه، به لام ته گه ره وک حه لال
کردنیک بۆ ده رچوون له فرمانیان یا خود واجبه گوپرایه لی یه کیکیان بکری
ته وه کافره و گومان له وه دا نیه لای ئیمه، ئینجا نه و نایه ته شی
کردو وه ته شایهت له سه ر قسه کانی ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ
فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَدُسَلِمُوا تَسْلِيمًا
﴿٦٥﴾^{١٨٦}، واته: بیگومان ئیمان به و جوړه نابی که ته وان گومان ته بهن،
سویند به و خودایه ی که دروستی کردوویت ته مانه نابه ئیماندار ی
راسته قینه تا وایان لی دی که به ره زای دل و باوه ره وه تو ته که نه حه که م له و

^{١٨٦} سورة النساء: ٦٥

ناکوکیبانه‌دا که له‌ناویاندا روو ئەدەن و، هیچ گری له دلیاندا نەبی لهو
حوکمە ی که تو ئەیدەیت و بەتەواوی ملکەچت ئەبن و بەگویت ئەکەن.

ئینجا هەندی و تە ی تری لەسەر ئایەتە که کردووە که بە پێویستمان
نەزانی بیهینین. ئەوجا ئەفەر مووی: ئەگەر بیت و کەسیک بلیتن: هیچ
شتیکمان ناوی ئیلا له قورئانەوه نەبی ئەوه کافرە بە یە کدەنگی ئومەت،
چونکه ناچاری ئەوهی ئەکات تەنیا یەک رە کەعت بکات له رۆژەلات و
رۆژتاوا بووندا، وە ئەوه کە ی تریش له کاتی بهیانی، چونکه ئەمە که مترین
ناوی نوێژی بەسەرا ئەکەوی، هیچ سنووریکی تری زیادکردن لەوه‌دا نیە،
بیژەری ئەم و تەیهش موشریکە و خوین و مالیشی حەلالە، وە ئەگەر
کەسیکیش گوتی وەرناگرین ئیلا ئەوه نەبی که ئومەت لەسەری یە کدەنگن،
وە از له هەموو ئەوانە ئەهینین که راجیان تیایدا ئەوه فاسقە بە یە کدەنگی
ئومەت^{۱۸۷}.

ئەم فەرموودەیهش بۆ بەناو قورئانیە کافرو مورته‌دده‌کان که میقددای
کوری مەعدی یە کریب له پیغەمبەری خواوه صلی الله علیه وسلم
ئەگێرپیتەوه کەوا فەرموویەتی: (ألا إني أوتيت الكتاب ومثله معه، ألا
يوشك رجل شعبان على أريكته، يقول: عليكم بهذا القرآن فما وجدتم

^{۱۸۷} (تکملة المجموع شرح المذهب) (ب ۲۴/۹) ط. دار الکتب العلمیة

فیه من حلال فأحلوه، وما وجدتم فیه من حرام فحرموه^{۱۸۸}، واته:
 تاگادارین! من کتیب و وینهی نهویشم پیدراوه واته: قورئان و سوننه تم
 پیدراوه، تاگادارین! نزیکه پیاویکی تیر له سهر سیسه م و قه نه فه و جیگه که ی
 خوئی پالکه وتوووه و نه و جا له سهر نه و تیرایه تیه ی خویشی نه لی: له سه رتانه
 ده ست به و قورئانه بگرن، هه رچیه کتان له حه لال تیدا بین ی نه وه حه لالی
 بکه ن، وه هه رچیه کیشتان له حه رام تیدا بین ی نه وه حه رامی بکه ن. واته:
 ته فسیری قورئان له سهر نه ساسی هه واو ئاره زوو به رژه وه ندی کوفری
 عه لمانیه ت و وینه ی نه وانیشه هه روه کوو له م سه رده مه به چاوی خویمان
 نه وانه مان بین ی له تو ره کو مه لایه تیه کان و که ناله ئاسمانیه کان که چون
 حه لالی خویان حه رام نه کردو حه لالی خواشیان حه رام نه کرد. زانا کانیشمان
 یه کده نگن له وه نه و جو ره تا قم و که سانه مور ته ددو کافرن.

^{۱۸۸} نه بو داود له (سنن أبی داود) (ژ ۶۰۴). وه نه حمده له
 (مسند) (ب/۴/ل/۱۳۰/۱۷۲۱۳). ریوایه تیان کردوو ه.

گه وره ترینی په یامبه ران

وأفضل الأنبياء عليهم السلام محمد صلى الله عليه وسلم.

گه وره ترینی هه موو پیغه مبه ران هه زره تی فه خری کائینات گه وره مان
محمد صلی الله علیه وسلم.

خوای گه وره ته فه رمووی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾^{۱۸۹}، تیوه
چاکترین نوممه تیکن که له نیو خه لکیدا ده رچوو بیتن. سه عدی ته فتازانی
ته فه رمووی: "گومانی تیدا نیه تهو چاکیتی نوممه ته به گویره ی که مالیان له
دین، ته مهش شوین که مالی پیغه مبه ره که یانه که شوینی که وتوون، وه
کردنه به لگهش به وتهی (من گه وره ی روله ی ئاده م به بی شانازی) زه عیفه
(واته: له رووی کردنه به لگه یه تی ته ما خودی فه رمووده که سه حیحه)،
له به ره وهی (فه رمووده که) ده لاله تی تهوه نادات که له ئاده مهش گه وره تر
بی به لکوو له نه وه کانی ئاده م گه وره تره". وه رده مهزان ته فه ندیش
ته فه رمووی: "راجیایی هه یه له به گه وره دانانی ئاده م و هه زره تی محمد
سه لامیان له سه ر بی، هه ندی وتویانه: ئاده م گه وره تره لهو، وه هه ندی کی
تریش گوتویانه: تهو گه وره تره له ئاده م، ته مهش سه حیحه ترو راستره له
راکه ی یه که م، له بهر وتهی (کنتم) که خیتابه بو نوممه تی محمد صلی الله

^{۱۸۹}سورة آل عمران: ۱۱۰

عليه وسلم، وه له بهر وتهی سهروه رمان که فهرموويه تی: (من ریزدارترینی یه که مینه کان و دواینه کانم به بی شانازی کردن به خوم)، وه سه بارهت بهو وتهیه شی که فهرموويه تی: (جیاوازی به چاکتر زانینم مه کهن به سه ر موسادا) وه (بو هیچ که سیك نیه بلیتن من چاکترم له یونس) هه موو ئه وه فهرموودانه له بهر ته وازوع و خۆبه که مزانینی ئه وه بۆیه وای فهرمووه، وه سه بارهت به فهرمووده ی من گهره ی نه وه ی ئاده مم گوتراوه: مه به ست پیی ره گه زی ئاده میزاده ههروه کوو زانستیک بهو ره گهزه^{۱۹۰}.

وه ههروه ها ئه وه ریوایه تانهش هاتووه: (فضلت علی الأنبياء بست)^{۱۹۱}. واته: گه وه کراوم به سه ر په یامبه راندا به شهش شت. (فضلنا علی الناس بثلاث)^{۱۹۲}. واته: گه وه کراوین به سی شت به سه ر خه لکیدا.

ئین و که شیر ته فهرمووی: "إبراهیم خلیل پیش هاتنی ئه م ئومه ته له هه موو په یامبه ره کان گه وره تر بووه، وه محمدیش که له دوا ی ئه وان هه هات له هه موو خه لکی گه وره تره وه گه وره ی ئاده میزاده کانه له دونیا و دواړوژ سه لات و سه لامی خوا له وان و له په یامبه ره کانی تری براکانی بیت^{۱۹۳}.

^{۱۹۰} (شرح النسفی للفتنازانی) (ل ۵۵۹).

^{۱۹۱} بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۵۲۳) له ئه بو هوردهیره وه ریوایه تی کردووه.

^{۱۹۲} موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۵۲۲) له حوزه یغه وه ریوایه تی کردووه.

^{۱۹۳} (تفسیر ابن کثیر) (ب ۱/ ۲۵۵).

وه ئيمامى نه وه وپيش له شه رحى موسليدما بابيكي كردو وه ته وه له ژير
ته و ناونيشانه: (باب تفضيل نبينا محمد صلى الله عليه وسلم على جميع
الخالق).^{۱۹۴}

زانايان له وه يه كده ننگن كه وا پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم
گه وره ترين بهندهى خوايه له نيو هه موو بوونه وهراندا، وه له وهش يه كده ننگن
ته و شوينهى كه جهستهى پيروزى تيدا نيژراوه له عه رشى خواى گه ورهش
گه وره تره، چونكه عه رش مه خلوقة، وه خو شه ويستيشمان له عه رش و
هه موو بوونه وهران گه وره تره، بويه ته و شوينهى كه تيدا نيژراوه گه وره ترين
مرؤقى هه لگرتووه، قسه كه شيان زور ته واوه و هيچ خيلافيكي شه رعى تيدا
نيه. ته مهش فه توای زاناکان: شيخ شهاب الدين أحمدى خه فجاجى شافيعى
له ئيمامى سوبوكى و سولتاني زاناکان عيززى كورى عبد السلام نه قلى
كردووه هه مان وته ته فه رموون، قازى عيازى يه حصه بى ره همه تى خواى لى
بى له كتيبى (الشفاء) ته فه رمووى: "شوينى گوره كهى صلى الله عليه وسلم
گه وره ترين جيگاي زهويه". جا شيخ خه فجاجى ته عليقى له سه ر وته كانى
داوه كه ته فه رمووى: "به لكوو گه وره تره له ئاسمانه كان و عه رش و كه عبه
هه روه كوو سوبوكى نه قلى كردووه"^{۱۹۴}.

^{۱۹۴} (نسيم الرياض في شرح الشفاء) (ب/۳/ل/۵۳۱).

ئىمامى ھەصفەكى ھەنفى لە مەشھورترىن كىتەبى (الدر المختار)دا
ئەفەرمووى: "مەككە لاي ئىمە لەسەر قەولى راجىح لە مەدینە گەورەترە،
ئىللا ئەو جىگەيە نەبى كە ئەندامە پىرۆزەكانى (صلى الله عليه وسلم)ى لە
خۆ گرتووە ئەو جىگەيە گەورەترە بە رەھايى لە كەعبەو عەرپش و كورسەش،
وہ زيارەتى گۆرەكەشى سوننەتە، بەلكوو واجبە بۆ ئەوكەسەى كە
توانادارە"^{١٩٥}.

شىخ محمدى كورپى عولەيشى مالىكى ئەفەرمووى: "راجىبايى لە غەيرى
ئەو جىگەيەى ھەيە كە (صلى الله عليه وسلم)ى لە خۆ گرتووە، چونكە ئەو
جىگەيە گەورەترە لە كەعبەو ئاسمان و عەرپش و كورسى و لەوح و قەلەم و
بەيتى مەعموريش"^{١٩٦}.

حافىزى سەخاوى ئەفەرمووى: "يەك دەنگى لە گەل گەورايەتى ئەو جىگەيە
كە (صلى الله عليه وسلم)ى لە خۆ گرتووە، ھەتا لە كەعبەش ھەرچەندە
كەعبە لە خودى مەدینە گەورەترە، بەلكوو لە عەرپش گەورەترە،
ھەرۆكوى ئىبن و عەقىل لە ھەنبەليەكان لىدوانى لەسەر داوہ، وە گومان
لەوہدا نىە كەوا جىگەكانى پىنغەمبەران و رووحەكانيان بە شەرەقتن لە
غەيرى خۆيان لە زەوى و ئاسمان، وە گۆرپى پىرۆزى ئەویش گەورەترىنە،

^{١٩٥} (الدر المختار) (ب/٥/٤٨١).

^{١٩٦} (منح الجليل شرح مختصر الخليل) (ب/٥/٤٨١).

لهبەر ئهو پره‌مته و به‌ره‌كه‌ت و په‌زامه‌ندی و فریشتانه‌ی كه دادبه‌زنه
سه‌ری^{۱۹۷}.

مه‌لا عه‌لی قاری حه‌نه‌فی ئه‌فه‌رمووی: "یه‌كده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌وا
گه‌وره‌ترین بی‌لاد مه‌ككه‌و مه‌دینه‌یه، خودا شه‌ره‌ف و گه‌ورایه‌تیان زیاد
بكات، پاشان راجیایی كه‌وتوته نیوانیان له‌ گه‌ورایه‌تی کامیان، گوتراوه:
مه‌ككه‌ گه‌وره‌تره له‌ مه‌دینه، ئه‌وه‌ش مه‌زه‌به‌بی هه‌ر سی پێشه‌واكه‌یه‌و
رپوایه‌تیش كراوه له‌ هه‌ندی هاوه‌له‌وه، وه‌ گوتراوه: مه‌دینه گه‌وره‌تره له
مه‌ككه، ئه‌وه‌ش وته‌ی هه‌ندی له‌ مالیکیه‌كان و ئه‌وانه‌ش كه له‌ شافیعیه‌كان
شوینی كه‌وتوون، وه‌ گوتراویشه: یه‌كسان...، ئه‌و راجیاییه‌ی كه‌ باسی
لیوه‌كرا سنوورداره جگه له‌ شوینی گۆری پیرۆز نه‌بی، زۆرینه‌ی زاناكان
ئه‌فه‌رموون: ئه‌و شوینه‌ی كه‌ ئه‌ندامه‌كانی (صلی الله علیه وسلم) له
خۆگرتوه گه‌وره‌ترین جیگای زه‌ویه به‌ یه‌كده‌نگی هه‌تا له‌ كه‌عبه‌و
عه‌ریش^{۱۹۸}.

ئیمامی بوه‌وتی حه‌نبه‌لیش ئه‌فه‌رمووی: "كه‌عبه گه‌وره‌تره جگه له
حوجره‌ی شه‌ریف نه‌بی، ئه‌ما پێغه‌مبه‌ری تێدایه (صلی الله علیه وسلم)،
نه‌خێر والله له‌ عه‌رش و هه‌لگرانی عه‌رش و به‌هه‌شتیش گه‌وره‌تره،

^{۱۹۷} (التحفة اللطيفة في تاريخ المدينة الشريفة السخاوي) (۱۲).

^{۱۹۸} (المسلك المتقسط في المنسك المتوسط) (۳۵۱/۳۵۲).

له بهرتهوهی ئه وهی له حوجره که دایه جهسته یه که گهر بیت و بکیشریت به هه مووی ئه وهی باسکرا له هه مووان گرانتره^{۱۹۹}.

شه رعزانی به ناوبانگ ئین و عابدین ئه فه رمووی: "راجیایی له غهیری که عبهیه، چونکه که عبه گه وره تره له مه دینه جگه له گۆری پیروزی نه بی، وه به هه مان شیوه گۆری پیروزی گه وره تره له مزگه وتی حه رام. وه قازی عیازو غهیری ئه ویش یه کده نگیان نه قلّ کردووه له سه ر گه وراهی تی (شوینی گۆره که ی) هه تا به سه ر که عبه شدا، جا راجیایی له غهیری ئه وه دایه، وه له ئین و عه قیلی حه نبه لیش نه قلّ کراوه که وا ئه شوینه گه وره تره له عه ریشیش، ئه م بۆ جوونه ش ساداتی به کریه کان موافقه یان له سه ر کردووه، وه تاجی فاکیهیش لی دوانی داوه به گه وراهی تی زه وی به سه ر ئاسمانه کان له بهر ئه وهی (صلی الله علیه وسلم) ی تی دایه، وه نه وه ویش ئه فه رمووی: "زۆرینه له سه ر گه وراهی تی ئاسمان به سه ر زه ویدا، به لام پیویسته هه لآ وێرد بکری (استثناء) چونکه جیگایانیکی تی دایه که ئه ندامی پیغه مبه ره کانی تی دا له خۆ گرتووه، ئه مه ش بۆ کۆ کردنه وه له نیوان وته ی زاناکاندا^{۲۰۰}.

شیخمان ئین و حه جهری هه یته میش ئه فه رمووی: "ئه وه ش وه کوو باقی حه ره م وایه، گه وره ترین خاکی زه ویه لای ئیمه و لای زۆرینه ی زاناکان له بهر هه واله سه حیه کان که باسی له وه کردووه، ئه وه یشی مو عاره زه ی ئه کات هه ندیکیان زه عیفن و هه ندیککی تریشیان هه لبه ستاون ههروه کوو پروئم

^{۱۹۹} (شرح منتهی الإرادات) (ب/۲/۵۲۵).

^{۲۰۰} (رد المحتار علی الدر المختار) (ب/۲/۶۸۸).

کرده وه له پهراویژدا، یه کئی له وهوالانه: (مه دینه خو شه ویسترین شاره لای
خوای گه وره) نه مه ش هه لبه ستراوه به یه کده نگی، بیگومان نه وهی سه حیج
بی و به بی نا کوکی تیایدا مه ککه یه جگه له و گوره نه بی که نه دنامه کانی
به پریزی (صلی الله علیه وسلم) ی له خو گرتووه، چونکه نه مه گه وره تره به
یه کده نگی هه تا له عه رشیش^{۲۰۱}.

وه نه مه یه کده نگیه تیمامی شه مسی ره مه لی و نه وه وی و بوجه یرمی و
نه فراوی و تبین و عبد السلام و موناوی و شمس الدینی شامی و سوبوکی و
قازی عیازه وه نه قل کراوه، وه محب الطبری و تبین و قازی شوه به ش لی دوانی
گه و رایه تیه که یانداوه^{۲۰۲}.

^{۲۰۱} تحفة المحتاج بشرح المنهاج (ب/۵/۱۶۷).

^{۲۰۲} حاشیة الشوبری علی أسنی المطالب (ب/۵/۴۳۵). حاشیة البجیرمی علی
الخطیب (ب/۱/۱۲۲). (الفواکه الدوانی للإمام النفراوی) (ب/۴/۳۷). فیض
القدیر (ب/۶/۳۴۳). (سبل الهدی والرشاد فی سیرة خیر العباد للإمام محمد بن یوسف
الصالحی الشامی) (ب/۱۲/۳۵۳).

فریشته‌کان

والملائكة عباد الله تعالى العاملون بأمره، لا يوصفون بذكورة ولا أنوثة.

فریشته‌کانیش کۆمه‌له به‌نده‌یه‌کی خوای گه‌وره‌ن، هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پی‌ بگوتی‌ ده‌ست به‌جی‌ جی‌ به‌جی‌ ته‌که‌ن به‌بی‌ دواخستن، وه هه‌ر گونا‌هو تاوان ناکه‌ن، وه نه‌نی‌رن وه نه‌می‌شن، هه‌ر بۆیه‌ش وه‌صف ناکرین به‌ نی‌رایه‌تی و می‌یایه‌تی.

موسلیم له دایکمان عایشه‌وه گپ‌راویه‌تیه‌وه که‌وا نووری چاومان فه‌خری کائینات محمد المصطفی‌ فه‌رموویه‌تی: (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ إِبْلِيسُ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ)^{۲۰۳}، واته‌: فریشته‌کان له نوور دروستکراون، وه ئیبلیس‌یش له ئاگر‌یکی پاک و ساف و بی‌خه‌وش دروستکراوه، وه ئاده‌میش به‌و جو‌ره دروستکراوه که وه‌صفتان بۆ کراوه له قور‌تان سوننه‌ت که له‌قور‌و قوناغه‌کی قور‌ دروستکراوه تا ته‌گاته نه‌فخی‌ پ‌ووح.

وه له ری‌وایه‌تی‌کی تر‌دا ئیبن و مه‌رده‌ویه‌ی گپ‌رایتیه‌وه له عایشه‌وه که صلی‌الله‌ علیه‌ وسلم فه‌رموویه‌تی: (خلق الله الملائكة من العرش، وخلق الجان من مارِج من نار، وخلق آدم من ماء ووصف لكم) جا ئیبن و مه‌رده‌ویه‌ی ته‌فه‌رمووی: به‌ نوعه‌یی کوری‌ حه‌مادم گوت: له کوی‌ ته‌مه‌ت گوی‌ لی‌ بووه له عبد‌الرزاق؟ فه‌رمووی: له یه‌مه‌ن. وه ئیبن و که‌شپ‌یش

^{۲۰۳} (صحیح‌المسلم) (ذ ۲۹۹۶).

ئەفەرمووی: "لە ھەندى لەفزی تری ئەو فەرموودەییە لە غەیری
صەحیحەکاندا ھاتوو: کەوا حۆریە چاوگەشەکانیش لە زەغفەرەن
دروستکراوە" ۲۰۴.

ئەنەسى كورپى مالیک بۆمان ئەگێریتەو ئە پیغەمبەرى خوا صلى الله
عليه وسلم لە شەوى ئیسراو ميعراجدا کاتى بەرزکرایەو کۆمەلە شتیکی
پى نیشاندرا، جا سەرورەمان ئەفەرمووی: (بەرزکرامەو بە (بیت المعمور)
گۆتم: ئەى جویریل ئەو چیه؟ ئەویش فەرمووی: ئەو بەیتی مەعمورە کە

۲۰۴ عبد الرزاق له (مصنف عبد الرزاق) (ژ ۲۰۹۰/۴). وه تەبەپرانى لە (معجم
الكبير) (ب/۸/۲۳۷) لە رێى ئەبو ئومامەو گێراویەتیەو تەبەپرانى. رپوايەتى تەبەپرانى
عبيد الله كورپى زەحرى تىدايە ھەندىك ئەيانەوى زەعيفى بكن، وه ئين و مەعینیش
لە بارەییەو فەرموویەتى: "شتیكى وا نیە"، وه عیجلیش ئەفەرمووی: "فەرموودەى
ئەنوسریتەو بەس بەھیز نیە"، وه عەلى كورپى مەدینیش فەرموویەتى: "فەرموودەى
مونكەرە"، وه ئەبو زورعەى راي و نەسائیش فەرموویانە: "خراپ نیە". جا شىخمان
ئین و حەجەر ئەفەرمووی: "راستگۆیەو ھەلەش ئەكات". بروانە: (تقریب
التہذیب) (ل/۶۳۸/۴۳۱۹). وه (تاریخ الثقات للعجلي) (ل/۳۱۶/۱۰۵۴). وه (تفسیر
ابن کثیر) (ب/۳/۳۹۲). حافیزی غوماری رپوايەتیکی تری ھیناوە (فوائد العراقین) لە
ئەبو سەعیدی نەققاشەو بەسەنەدى تا ئەگاتە ئەبو ئومامە. (المداوي لعل الجامع
الصغير وشرح المناوي) (ب/۳/۴۶۲/۳۸۵).

هه موو پۆژی هفتا ههزار فریشته ته چنه نیویه وه، کاتی که ده رته چن ناگه پینه وه نیویه وه^{۲۰۵}.

وه ههروه ها سه بارهت به وهی که جیگای چهند په نجه یه که له ئاسمانه کان نیه به بهتالی ئیلا فریشته یه کی لیه وه له حاله تی په رستشدا یه ههروه که لهو ریوایه ته وه چهند ریوایه تیکی تر دا هاتووه: (إني أرى ما لا ترون، أطت السماء وحق لها أن تظط، ما فيها موضع أربع أصابع إلا وملك واضع جبهته ساجداً لله تعالى، والله لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً، وما تلذذتم بالنساء على الفرش، ولخرجتم إلى الصعدات تجأرون إلى الله تعالى)^{۲۰۶}. ته وهی من ته یینم ئیوه نایینن، ئاسمان له بهر قورسیه که ی و زۆری فریشته کانی دهنگی لیه دی، وه هقی خو شیه تی که دهنگی لیه بی، چونکه جیگای چوار په نجه نیه لهو ئاسمانه ئیلا فریشته یه کی لیه نیوچه وانی خو ی له سوجه دانه وه بو خوی گه وره (واته: جیگای چوار په نجه فهاغ نادۆزیته وه لهو ئاسمانه ئیلا فریشته یه کی لیه وه په رستشی خوا نه کات)، سویند به خوا ته وهی من ته یزائم ئیوه بتانزانیبایه ته وه زۆر کم پی ته که نین و زۆر ته گریان، وه تام و چیژیشتان له ئافره تانی خو تان له سه ر جیگا کان وه رنه ته گرت، وه ده رچوون بو ریگا و بانه کان و ته گریان و هاوارو ناله تان ته کرد بۆلای خوا جل جلاله .

^{۲۰۵} بوخاری له (صحيح البخاری) (ژ ۳۲۰۷/۳۳۹۳/۳۴۳۰/۳۸۸۷). وه موسلیم له

(صحيح المسلم) (ژ ۱۶۴). ریوایه تیان کردووه.

^{۲۰۶} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۲۳۱۲).

ئەوانەى كە بە زاھىرى لە فەرموودەى دابەزىنى خوا تىگەيشتن و وا
 ئەزانن خودا ھەموو شەوئىك دىتە ناو ئاسمانى دونيا با سەيرىكى ئەم
 فەرموودەى بەكەن خۆ ئەمەش فەرموودەى، دىنىش گشتگىرە، ئىتر چۆن
 فەرموودەى تەفسىر دەكەى و واز لە فەرموودەى كى تر ئەھىنى، ئەو تە
 سەرورەمان فەرمووى جىنگاى چوار پەنجە لە ئاسمان نىە ئىللا فرىشتەىەك
 خوپەرستى ئەكات، باشە لە پىشەكى ئەم كىتەبەش باسى ئەو ھەمان كەرد
 ھەموو ئاسمانەكان لە چا و رەھايەتى خودا ھەلقەىەكە فرىدەرىتە بىابان، باشە
 خوداىەكى رەھاو بى سنوور كە بۆ شوپىن نىە ئەو لە خۆ بگرن چۆن ئەو زاتە
 رەھايەتان بە ھەقىقى ھىناىە ناو ئاسمان لە كاتىكدا جىنگاى چوار پەنجەش
 نىە، ئىو ھەمان تىكەل بە ماددەو فرىشتەكان كەرد، واتە خودا دىتە لای
 فرىشتەكان لە ئاسمان بە پىپى بىروباو ھەرى ئىو، ئەو ھەمان پوچەلكردەو لە
 پىشدا، وە گوتىشمان بىست و چوار كاژىر لەسەر زەوى لە شوپىن رۆژە لە
 شوپىنىكى تر شەو بەمەش خودا لای ئىو ھەم لەسەر دانىشتوو، وە لە
 ھەمان كاتىشدا لەناو ئاسمانە، ئەى باشە كاتى ئاسمانەكان و ئەوانەى كە
 لەناو ئاسمانەكانن لە رۆژى دواىى خواى گەورە ئەيانمىنى و ئاسمانەكان تىك
 ئەدا لە كاتىكشدا خۆشى لەناو ئاسمانە، ئىو رۆو بەرەوى كۆمەلە
 پەرسىارىك بوونەتەو ھەر بەخودى دەقى شەرى و وەلامىشتان لا نىە جگە
 لەو نەبى خودا دىتە ئاسمانى دونيا بەھاتنىك لە خۆى بوو شىتەو واتە
 دابەزىنىكى ھەقىقى. ئەمەش جۆرىكە لە مورادەغات، جگە لە كەسانى
 كە مزانست نەبى كەس بىروا بەو چەواشەكارىە ناكات. ئەو تە خودا
 ئەفەرمووى: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ^ط وَبُرُزُوا لِلَّهِ أَلْوَحِيدِ

الْقَهَّارِ ﴿٢٠٧﴾، واته: رۆژی دئی ئەم زەویەو ئاسمانەکان ئەگۆردرین بە غەیری ئەو ئەو زەویەو ئاسمانەکان، وە هەرچی ئادەمیزادە لە گۆر دەرنەچن و هەمووی لەبەردەم خۆی پەرەردگار راتەوستیتین. باشە بە حیسابی ئیوہ که خودا لە ئاسمان بی ئەبی بەر لە گۆرینی ئاسمانەکان و زەوی لە ئاسمانەکان دەربچی نەقلی ئاسمانەکانی تر بی چونکە گۆریویەتی بە ئاسمانی تر، لە زیهنی ئیوہش خودا هەر لە ئاسمانە، لیژەدا خودا جیگەدار کراو پیکچویندرا بە ماددەیهکی دروستکراوی گواستراوە لە شوینیک بو شوینیکی تر، ئەمانەش گشتی باتلن.

وہ ہر وہا خوی گہورہ ئەفەرمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَّفِي الْأَرْضِ إِلَهُ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ ﴿٢٠٨﴾، زاھیری ئایەتەکہ لیکی دەینەوہو تەئویلی بو نەکەین چونکە لەسەر مەزھەبی ئیوہ تەئویل نیە لە سیفاتە خەبەریەکان بە حیسابی خۆتان: خودا ئەو خودایە لە ئاسمان و لە زەویش. (فی) ئەگەر بەمانای زەرفیہ وەربگیری بەزاھیریەکہی (واتە: خودا لە ئاسمانە، وە بو زەویش بەمانای عەلاش دئی وە هەمیش بەمانای زەرفیہش دئی واتە: خودا لەسەر زەویشە، وە هەمیش لەناو زەویشە) ئەمە بەپیی زاھیری دەق، بەس لیژە راتەکەن و تەئویلی دەکەن نالین خودا لەسەر زەویە بەلکوو دەلین خۆی گەورە هەرەک چۆن لە ئاسمانەو ئەپەرستری ئاواش لەسەر زەوی ئەپەرستری بەلام نەک لەسەر زەوی بی، حاشا لەو تەئویلە باتلە،

٢٠٧ سورة إبراهيم: ٢٦١

٢٠٨ سورة الزخرف: ٨٤

باشه ٿهوه له ٿاسمان بوو، ٿهو ٿايه ته ي پيشو ترو ٿهو ٿايه ته ش چي لي
 ٿه ڪن: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
 اللَّهُ﴾^{٢٠٩}، واته: ڪاتي ڪه فوو ٿه ڪري به صوردا هه چي له ٿاسمانه ڪان و
 زهويدا هه يه ٿه مرن ٿيللا ٿه وانه نه بي ڪه خودا ويستي له سهريانه. باشه
 ٿه وه ٿيسمي شه رتي (من) ي به ڪارهينا، ٿيوه نالين ٿه وه ته خودا
 ٿه فهرمووي: ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْمَوْنَ كَيْفَ
 نَذِيرٍ﴾^{٢١٠}، به ته فسيري ٿيوه ٿايه ته ڪه بهو جوڙيه واته: ٿايا ٿيوه
 ٿه مينن لهو خواهي ڪه له ٿاسمانه به حقيقي له ٿاسمانه وه به ردتان به سهردا
 بهاري ني؟! باشه خو لي رهش اسمي ٿيشاره ي (من) ي به ڪارهينا ڪه بو عاقله له
 هه ردو ٿايه ته ڪه، پرسياره ڪه لي ره وه ده ست پي ٿه ڪات خودا له ٿاسمانه و
 له گه ٿا فريشته ڪانيشه به برواي ٿيوه، باشه ڪاتي نه فخي صور لي درا هه چي
 له ٿاسمانه ڪان بي ٿه ميريني ٿايا خودا خو ي شي ٿه ميريني؟ بينگومان ٿه لين:
 نه خير، ٿه ي نه تانگوت له ٿاسمانه، با من پيتان بليم چي ٿه لين: ٿه لين خودا
 ٿه ڪشيته وه، به ممش خوداتان پي ڪچوواند به ماددهو تي ڪه ٿا به ماددهو ي
 ٿاسمانه ڪانتان ڪرد، جياوازي ٿيوه له گه ٿا حلويه ڪان چيه؟ ٿيوه ش ٿه لين: نا
 وانيه ٿه وه ته ٿه ي خوي گه وره نه يگوت ته نيا ٿه وانه ٿه ميننه وه ڪه خودا
 ويستي له سهر هه نه، باشه ٿيمه ش ٿه ي لين: واته: ٿه گهر ويستي له سهر بايه
 خو ي شي له ناو ٿه برد؟ بينگومان ٿيوه ش ٿه لين: نه خير ٿه وه مه حاله، ٿه وڪاته

^{٢٠٩} سورة الزمر: ٦٨

^{٢١٠} سورة الملك: ١٧

ئىمەش ئەلەين: ئايەتەكە سەرىچە كە ئەلەي ھەموو لەناو ئەچن تەنيا ئەو
 نەبى كە خودا ويستی لەسەرە، ئەى باشە خو خوداش لەناو ئاسمان نەبوو؟
 چۆن ئىمكانىەتى مردنى خودا گرمانە ئەكرى؟ بىگومان ئىوہ گرمانەى ناكەن
 بەلكوو ئەوہ ئىمەين ئەمانەوى بەو پرسىارانە ئىلزامتەن بكەين و لەو
 عەقىدە پوچە پاكتان بكەينەوہو بەرەو عەقىدەىەكى پاك و بىگەردى
 پىغەمبەرەو ھاوہلان و سەلەف و خەلەف بتان بەين. گرمانەى لەناوچوونى
 خودا مەحالە وەك لە زانستى كەلامدا ئەگوترى: (فرض المحال محال)
 گرمانەكردنى شتىكى مەحال ئەوہ مەحالە، وجودى خودا واجبەو خارىجى
 مومكىناتە، بۆيە ھەرگىز لەناوچوون رووى تى ناكات، وە فەرموودەى
 دابەزىنى خودا ئەو ئايەتەنى كە بەزاهىر وا نىشان ئەدرىن كە خودا لە
 ئاسمانە بەو فەرموودەى تەفسىرى كراوہ بەلام سەرەتا با ئەو فەرموودەىە
 بىنين كە ئىوہ كرووتانە بەلگەى خوتان بە زاهىرى: (ينزل ربنا تبارك وتعالى
 إلى السماء الدنيا كل ليلة حين يبقى ثلث الليل الآخر فيقول: من يدعوني
 فأستجيب له، من يسألني فأعطيه، من يستغفري فأغفر له، حتى ينفجر
 الفجر)^{۲۱۱}. واتە: ھەموو شەوى خاى پەرودەگار دائەبەزىتە ئاسمانى دونيا
 كاتى كە سىيەكى كۆتايى شەو ئەمىنى و ئەلەين: كى لىم ئەپارپتەوہ
 تاوہكوو وەلامى بدەمەوہ، كى داوام لى ئەكات تاوہكوو پىي بەخشم، كى

^{۲۱۱} بوخارى لە (صحيح البخارى)(ژ ۱۱۴۵/۶۳۲۱/۷۴۹۴). وە موسليم لە (صحيح
 المسلم)(ژ ۷۵۸/۱۶۸/۱۶۹/۱۷۰). وە ئەبو داود لە (سنن أبى داود)(ژ ۱۳۱۵/۴۷۳۳).
 وە ترمذى لە (سنن الترمذى)(ژ ۴۴۶/۳۴۹۸). وە ئىبن ماجە لە (سنن ابن
 ماجە)(ژ ۱۳۶۶). وە نەسائى لە (سنن الكبرى)(ژ ۱۰۲۴۰). رىوايەتيان كرووہ.

داواى لِيخَوْشبوونم لِيْ تهكات تاوهكوو لِيي خَوْش بم، ههتاوهكوو بهياني دادى). جارى شهرحى ئيمامى نهوهوى ناهيتم لهسهرى با سهردتا رپوايهتهكهى نهسائى بيتم چونكه شهرحى تهم فهرموودهيهو زوركهس چهواشهكارى كردوهو خوئى له خهت تهدا وهك بليى دينى ئيسلام تهنيا لهو فهرموودهيه كوئبووتهوه، ئيمه وهك گوتمان بهلگهى دين گشتگيره، بويه ستهم له فهرموودهكان مهكهن بو ههواو ئارهزووى خوئان كامهتان بهدل بوو تهوى وهربگرن و كامهتان بهدل نهبوو وازى لِي بهيتم. ههمان تهو فهرموودهيه نهسائى به چند رپوايهتيك هيئاويهتى، لهوانه: له ريفاعهى كورى جوههنيهوه يهك رپوايهت، له تهبو هوردهيرهوه كه به نو ريگا هيئاويهتى، وه به يهك ريگاش له نافعى كورى جوبهيري كورى موتعيمهوه. وپراى رپوايهتى تهو فهرموودهيه ههر له تهبو هوردهيرهو تهبو سهعيدهوه تهو رپوايهتهشى هيئاوه كه باسى دابهزين ناكات: (أَخْبَرَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، حَدَّثَنَا أَبُو مُسْلِمٍ الْأَعْرُ، سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، وَأَبَا سَعِيدٍ يَقُولَانِ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَمْهَلُ حَتَّى يَمْضِيَ شَطْرُ اللَّيْلِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ يَأْمُرُ مُنَادِيًا يُنَادِي يَقُولُ: هَلْ مِنْ دَاعٍ يُسْتَجَابُ لَهُ، هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ يُغْفَرُ لَهُ، هَلْ مِنْ سَائِلٍ يُعْطَى) ٢١٢، واته: تهبو موسليمى تهغهر تهفهرمووى: گويم له تهبو هوردهيرهو تهبو سهعيد بوو كه تهيانگوت: پيغهمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: خواى گهوره لِي تهگهري ههتاوهكوو نيودهى شهوى يهكهه تهپوا، پاشان فهرمان به

^{٢١٢} نهسائى له (سنن الكبرى) (١٠٢٤٣). رپوايهتيان كردوه.

بانگهريک ته کات که بانگ بکات و بلّیتن: کي ههيه بپارپتهوه و هلامی بدرپتهوه، وه کي ههيه داواي لی خوښبون بکات تاوه کوو ليی ببوردريت، وه کي ههيه داوا بکات تاوه کوو پيی بدرپت.

ثم بانگهريه فریشتهی خوايه و له تاسمانی دونیا به فرمانی خواي گهوره بانگ ته کات به گوپړه ی فرموده که، بويه تهو فرموده هيه تهفسیره بو هه موو تهو رپوايه تانه. جا تو بیی واز لهم رپوايه ته بیی له بهرتهوه ی پیت خوښه نیللا خوا دابه زینیه ناو مه خلوقات و تیکه لی بکهیت له گه لیان. خواي گهوره ش پاک و بیگه رده له وه ی له گه ل مه خلوقات تیکه ل بیی.

شیخ تبین و عبد البر له زوربه ی تهو بابه تانه له سهر مه زه به ی زورینه ی سه له ف بووه که ته فویزه، وه له چهندين جیش ته ئویلی کردووه له وانه فرموده ی پیکه نینی خواي گهوره، غهیری تهویش که له کتیبی (الإستذکارو التمهید) باسی لیوه کردووه، وه سه بارهت به فرموده ی دابه زینه که ته فرمودی: "خه لکانیک گوتیان: تهوه فرمان و په جمهت و نیعمه تی دانه بزینی، ته مه ش شتیکی و انیه (واته: قه ولیکی و انیه پشتی پی بیه ستری)^{۲۱۳}، له بهرتهوه ی فرمانی خواي گهوره به وه ی که ویستی له سهر ههیه له په جمهت و نیعمه تی تهوه شهو وروژ دانه بهزی به بیی ته و قیستی سییه کی شهو و غهیری تهویش. وه تهویشی که رپوايه تکراره له مالیکه وه ته گه ره صه حیج بی تهوه ماناکه ی بهو جوړه ته بی زیاتر وه لامی دوعای تهو که سانه ته درپتهوه که ته پارپنه وه له بهنده کانی به په جمهت و لی خوښبون

^{۲۱۳} روونکرده وه ی خوښه.

لهو کاتەدا^{٢١٤}. ئینجا ئەم رپوایەتەش ئەهیننێ کە بەلگەیه لەسەر تەئویل کردنەکە ی کە ئەلی: لە فەرموودە ی ئەبو زەرەوێ گێردراوێ تەوێ کەوا پرسبیار ی لە پینغەمبەری خوا کرد صلی الله علیه وسلم، ئە ی پینغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم کام شەو زیاتر بیستراوترە (واتە: دوێکانی وەلامدراو ترو گێرا ترە)؟ ئەویش فەرمووی: نیوێ شەو کاتی بەسەر ئەچی و ئەوێ کە ی تر ئەمیننێتەوێ).

وێ خەلکاننیکیش کە موئەسبب بۆ لای ئەهلی سوننە گوتیان: خوی گەورە بە زاتی خۆ ی دا ئەبەزی، ئەم وتەیهش واز لێهینراو تەرکراوێ، لەبەرئەوێ یادی هەر بەرزو بلند بێ ئەوێ نیە شوین و جیگای حەرەکات و جولانەوێ بێ، وێ هیچ نیشانەو عەلامەتیک ی مەخلوقاتیک ی تیدا نیە (واتە: هیچ شتیک لە خودا ناچی)^{٢١٥}. بەمەش فەهمی بەتالی کەرپامی و موشەببیهو موحەسسبمەکانی پوچەل کردوێ.

لە کتیبی تەمھیدەکەشی ئەفەرمووی: "محمدی کور ی عەلی جەبەلی گێراوێ تیهوێ کە یەکیکە لە باوەرپیکراوێکانی موسلمانان لە قەرەوان، کە فەرمووی: جامبعی کور ی سەوادەت لە مبصر بۆ ی باسکردین و فەرمووی: موئەررپرف لە مالیک ی کور ی ئەنەسەوێ بۆ ی باسکردین کە پرسبیار ی لی کرا دەربارە ی فەرموودە ی دابەزینەکە (خوی گەورە دائەبەزی بۆ ئاسمانی

^{٢١٤} بینگومان ئەم رپوایەتە ی ئبمامی مالیک تەئکید کراوێ تەوێ لە لایەن ئبمامی ئەوێ یوێهە هەر وەک لە دوای وتە ی ئەو وتە ی ئبمامی ئەوێ ییمان هیناوە.

^{٢١٥} (الإستذکار لابن عبد البر) (ب٢/ل٥٢٩) ط. دار الکتب العلمیة

دونیا) ئیمامی مالیکیش فەرمووی: فەرمانی دائەبەزی. جا ئیبن و عبد البر ئەفەرمووی: ئەکری و ئیحتیمالی هەیه وەکۆو ئەو بۆچوونە بی که مالیک فەرموویەتی ڕەحمەتی خۆی لێ بی لەسەر ئەو مانایەیی که ڕەحمەت و قەزاو لێبوردن و وەلامدانەوی دوعاکەران بی ئەمەش لە فەرمانی ئەو واته: زۆرتەین ئەم شتانەیی که باسی لێوەکرا لەوکاتەدا ئەبی^{۲۱۶}.

ئیمامی نەووی لە شەرعی موسلیمدا ئەفەرمووی: "ئەم فەرموودەییە لە فەرموودەکانی سیفاتە، که دوو مەزەهەب و بۆچوونی مەشهوروری زاناکانی تێدایە، زۆرینەیی سەلەفی صالح و وە هەندی لە مۆتەکەلیمینەکان لەسەر ئەوێە کهوا ئیمان بە فەرموودەکە ئەکری بەوی که شایەنی خۆی گەورە بی (مەبەستی نەووی ئەو نیه دابەزینیك شایەن بەخوا نەخیر، چونکە خۆی یەکیکە لە ئەشاعیرە)، وە زاهیرەکەشی هەرۆک لە ئیمە دیارە ئەو مەبەستە نیە و قسە لەسەر تەئویلکردنی ناکری و پیرای ئەوێش باوەر بە پاکراگرتنی خۆی گەورەش هەبی لە پیکچواندن بە سیفاتی مەخلوق و ڕۆیشتن و نەقل بوون و جولانەو و گشت سیفەتەکانی بوونەو.

و مەزەهەبی دوو مەیش مەزەهەبی زۆرتەینی مۆتەکەلیمین و کۆمەلانیك لە سەلەفی صالحە، ئەوێش گێردراوێتەو لە مالیک و ئەوزاعی که تەئویل ئەکری (واتە: مانایەکی تری بۆ لیکدانەوێ دائەنریت) که شایەنی خۆی بی، بەگۆیەیی شوینەکان، جا لەسەر ئەم ئەم فەرموودەیان بە دوو جۆر تەئویل

^{۲۱۶} (التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد لابن عبد البر) (ب/۷/۱۴۴ل) ط. وزارة

عموم الأوقاف والشؤون الإسلامية

کردوو، یه کیکیان: ته ئویلی مالیکی کوپی نه نهس و غهیری ته وه که ره حمهت و فه رمان و فریشته ی دانه به زی ههروه کوو ته گوتری: پاشا کاره که ی تاوا کرد کاتی شوینکه وتوانی ته یکه ن به فه رمانی ته وه. وه دووه میان: ته مه ئیستیعاره یه، ماناکه ی وای لی دی پرووتی کردنه پارانه وه که ران و داوا که ره کان ته مهش به وه لامدانه وه و لوتفی خویه وه، والله أعلم^{۲۱۷}.

مه زه به ی سییه می هه ندی له وانه ی که مونته سین بو لای ته هلی سونه ته وه یه: که ده ئین: خودا به حه قیقی دانه به زی بهس دابه زینیک له خوی بوه شیته وه، واته: کاتی تو دانه به زی له شوینیک بو شوینیک ته وه دابه زینه شایه نی خوته وه له خوت ده وه شیته وه، وه کاتی نازه ئیک یان فریشته یه که دانه به ی له شوینیک بو شوینیک ته وه دابه زینه یان شایه نی خویان، ته مانه خویان پیکچواند به مه خلوق و تیکه لیان کرد به مه خلوقات و جولانه وه و گواستنه وه شوینیان دا پال خویه کی ره های مه زن که هه روه ک خوی فه رموویه تی: ﴿هیچ شتی که وه کوو خودا نیه و بیسه رو بینه ریشه﴾.

سه بارهت به و نایه تانهش که له سه ره وه هیئامان بیگومان خوی گه وره ئاسمانه کان و زه وی ته گوری و زور ئاسانیشه به لایه وه، به بی ته وه ی بچو کترین گوران له ره هایه تی سیفاتی روودات، چونکه سیفاته کانی قه دیم و هه رگیز دوو چاری نوییونه وه گوران و له ناوچوون نایه ن. بیگومان خوی گه ورهش له ئاسمان و ژیره وه ی خویشان سزامان بو ته نیری ته وهش مانای ته وه نیه خودا له

^{۲۱۷} (شرح النووی علی المسلم) (ب/۶/۳۶).

ئاسمان بى ھەرۈك گوتمان. ۋە بىگومانىش ئەو خودايەي كە لە ئاسمانەكان ئەپەستىرى ھەر ئەو خودايەشە لەسەر زەوى ئيمانداران ئەپپەستىن.

ۋە سەبارەت بەو فەرموودەيەش كە ھاتوۋە نەھى كراۋە تەف بەرەو قىبلە ۋە لاي پاستە بىكرى چ لە نوپىژ ۋە چ لە غەيرى نوپىژدا: (فلا يبصق قبل وجهه فإن الله قبل وجهه). واتە: با تەف نەكاتە بەرەو پرووى خۆي واتە: بەردەمى، چونكە خۋاي گەورە لەبەردەمىيەتى. بەزاهىرى فەرموودە خودا لەسەر زەويشە چونكە ئەو تە دەلى خودا لەبەردەمىيەتى، ئەگەر ئەمە تەئويل بىكرى ئەو ھى عەرشىش تەئويل ئەكرى. ئىمامى نەوۋەي لە تەئويلى ئەو فەرموودەيە ئەفەرموۋى: "واتە: ئەو لايەي كە تەعزىمى كرديە ۋە بەگەورەي زانىۋە، ۋە گوتراۋىشە: چونكە ئەمە قىبلەي خۋاي گەورەيە، ۋە گوتراۋىشە: ئەجرو پاداشت ۋە وىنەي ئەو ھى، ئەم جىھەت ۋە لايەي كە تەفەكەي ئارپاستە كراۋە بەرامبەر ناكرى بەۋەي كە ۋە كوۋ بەكەمزانين ۋە ئىھانە تەفى ئارپاستە ئەكات" ۲۱۸.

حافىزى زىن الدىنى عىراقىش سەبارەت بەو فەرموودەيە ئەفەرموۋى: (ھۆكارى قەدەغە كەردنى تەف نە كەردنى پرون كەردوۋە تەۋە لەبەر ئەۋەي خەرىكى موناجاتى خۋاي گەورەيە، ۋە ھۆكارى فەرموودەي ئىبن ۋ عومەرىشى پرون كەردوۋە تەۋە بەۋەي خۋاي گەورە لەبەردەمىيەتى كاتى كە نوپىژ ئەكات، ۋە لە فەرموودەي ئەبو ھورەيپەش لاي موسلىم كە ھاتوۋە: (كەسى ۋا ھەيە لە ئىۋە ھەلئەستى پرو لە قىبلە ئەكات بەرامبەر پەروەردگارى كە چى چلم ۋ

۲۱۸ (شرح النووي على المسلم) (ب/۵/۳۸/۵۴۷د).

به‌لغەمی له‌به‌رده‌می خۆی فری ئەدات) جا له نیوان ئەوانەدا دژایەتی نیه
 چونکه مەبه‌ست پێی پرووتیکردنی خۆی گەورەیه (واته: به‌دوعا
 قەبولکردنیان و رەحم پێکردنیان وه‌کوو ته‌ئویلی دابه‌زینه‌که‌ی سه‌ره‌وه)^{٢١٩}،
 جا ئین و عبد البر فه‌رموویه‌تی: "ئەمه‌ وته‌یه‌که‌ ده‌رچوو له‌سه‌ر
 به‌گه‌وره‌زانیی گه‌ورایه‌تی قیبله‌و رێژلینانی، وه‌ به‌هۆی ئەو فه‌رمووده‌یه‌وه
 چەند جوړیک په‌یدا بوون، هه‌ندیکیان به‌لای مه‌زه‌به‌ی موعته‌زیله‌دا رۆیشتن
 به‌وه‌ی که‌وا خۆی گه‌وره‌ له‌ هه‌موو شوینیکه‌و له‌سه‌ر عه‌رش نیه، ئەمه‌ش
 نه‌زانیی بیژه‌ره‌که‌یه‌تی له‌به‌رته‌وه‌ی له‌ فه‌رمووده‌که‌دا هاتوو تف له‌ ژیر
 پێکانی خۆی و لای چه‌پی نه‌کرد ئەمه‌ش ئەوه‌ی ئەوان بۆی چوونه پوچه‌ل
 ئەکاته‌وه‌ به‌وه‌ی که‌ له‌ هه‌موو شوینیک بی". جا حافیزی عیراقی له‌ پاش
 وته‌که‌ی ئەفه‌رمووی: ئەمه‌ وته‌ی ئین و عبد البره‌ که‌ یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی که‌
 بیژه‌ری جیهه‌ت و ئاراسته‌ن و به‌جوژه‌ وه‌ری گرتوو(ئه‌ده‌نه‌ پال خۆی گه‌وره
 که‌ ده‌لی له‌سه‌ر عه‌رشه‌)، ئەمه‌شم بۆیه‌ باس کرد هه‌تاوه‌کوو ئاگاداری ئەو
 که‌سانه‌ بکه‌مه‌وه‌ که‌وا به‌ وته‌که‌ی مه‌غرور نه‌بن، ئەوه‌ی سه‌واب و پێکاو
 بی له‌وه‌ی که‌ له‌ پێشدا باسمان لیوه‌ کرد به‌به‌لگه‌ی قازی ئیسماعیل به
 سه‌نه‌دیکی سه‌حیح له‌ حوزه‌یغه‌وه‌ گێردراوه‌ته‌وه‌ که‌وا پێغمبه‌ری خوا صلی
 الله‌ علیه‌ وسلم (کاتی پیاو هه‌له‌سته‌تی بۆ نوێژه‌که‌ی خۆی گه‌وره‌ پرووی تی
 ئەکات، بۆیه‌ با هیج که‌سی له‌ ئیوه‌ تف و به‌لغەم فرینه‌داته‌ به‌ره‌و قیبله‌)،
 وه‌ خاوه‌نی (المفهم) فه‌رموویه‌تی: کاتی که‌ نوێژ خوین به‌هه‌موویی خۆی و
 ویسته‌که‌ی روو ئەکاته‌ ئەو ئاراسته‌یه‌ ئەوه‌ وجودی پایه‌و مه‌قامی خۆی

^{٢١٩} ئەوه‌ ناوکه‌وانه‌که‌ پروونکردنه‌وه‌ی خۆمه‌.

گهوره دهرحق بهو دائه بهزی ئه مهش له بابی ئیستعاره یه ههروه کوو سهروه رمان فهرموویه تی: (بهرده ره شه که راسته ی خوی گه وره یه له زه ویدا) واته: له جیگه ی پایه ی راسته ی خوی گه وره یه (واته: نه ک راسته ی لاو جیهه ت بی)، جا ئیمامی ئه حمده ئه م فهرمووده یه ی ته ئویل کردوه، قورئوبی ئه فهرمووی: دروسته و له بابی ره شکردنه و هی موزافه که بی، وه ئیقامه ی موزافه دراوه که پاله ئه بیته مه قامی ئه و وه ک بلینی فهرموویه تی: پرووتیکردنه قیبله ی پهروه ردگاری یا خود ره حمه تی پهروه ردگاری ههروه کوو له فهرموودا فهرموویه تی: (تف به ره و قیبله مه که ن چونکه ره حمه تی خودا به ره و رووی دی) جا منیش ئه لیم: ئه م فهرمووده یه م له بهرم نیه به و له فزه له مه ر تف کردن، به لکوه ئه وه له ده ست لی دانی ورده به رده ههروه کوو خاوه نی هه ر چوار سونه نه کان گیراویانه ته وه له ئه بو زه ره وه له پیغه مبه ری خواوه صلی الله علیه وسلم که فهرموویه تی: (کاتی یه کی له ئیوه بو نوێژه که ی هه لده ستی با ده ست له به ردان نه دات چونکه ره حمه تی خوی گه وره ئا راسته ی ته کری و بو ی دی) "۲۲۰". وته که ی حافیز ته واو بوو.

شیخولئیسلا م ئین و حه جه ریش ئه فهرمووی: "مه به ست به مونا جات له لایه ن به نده وه حه قیقه تی قسه یه، وه له لایه ن خودا شه وه لازمی ئه وه ته کات له مه وه ش ئه بیته مه جازو خوا سترا و مانا که ی وای لی دی: پرووتیکردنه که ی به هوی ره حمه ت و رازی بوون، وه ئه م ما سه باره ت به و وته یه: (خوی پهروه ردگاری له نیوان ئه و و قیبله دایه)، وه به هه مان شیوه له و

^{۲۲۰} (طرح التثريب في شرح التقريب) (ب/۲/۳۸۲) ط. دار إحياء التراث العربي.

فهرموده‌ی‌ش که له‌دوایه‌وه هاتووه: (خوای گه‌وره له‌به‌رده‌میه‌تی)،
 خه‌تتایی فهرموویه‌تی: "مانای ئه‌وه پرووتی‌کردنی ئه‌وه که‌سه‌یه به‌ره‌وه قیبله
 به‌هۆی ئه‌وه نیه‌ت و ویسته‌ی که‌هیه‌تی سه‌باره‌ت به‌پرووکردنه‌ خوای گه‌وره
 له‌ته‌قدیرو ئه‌ندازه‌دا، چونکه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌وه مه‌به‌سته‌یه‌تی له‌نیوان خوای و
 قیبله‌دایه (واته: مرۆڤ له‌ دل و ده‌روونیدا کاتی‌ پروو له‌ قیبله‌ ده‌کات ئه‌وه
 مه‌به‌سته‌ ته‌قدیرکراوه‌ و له‌وه‌ که‌سه‌ ئه‌کات له‌ نیوان ئه‌وه مه‌به‌سته‌وه
 قیبله‌دایه‌ که‌ مه‌به‌سته‌که‌ی خواجه، ئه‌گینا مرۆڤ پروو له‌ کوی‌ بکات پرووگه‌ی
 خوای گه‌وره‌ له‌وییه) "۲۲۱"، وه‌ گوتراویشه‌ به‌ ره‌شکردنه‌وه‌ی موزافه‌که‌ واته:
 عه‌زه‌مه‌تی خوای گه‌وره‌ یاخود ئه‌جرو پاداشت، جا ئه‌مه‌ رد‌دیکه‌ بو‌نه‌وانه‌ی
 که‌ و‌ا گومان ئه‌به‌ن خودا به‌زاتی خوای له‌سه‌ره‌ عه‌رشه‌، جا مادام پیمان
 دروسته‌ ئه‌مه‌ ته‌ئویل بکه‌ن که‌وا ئه‌وه‌ی عه‌رشیش دروسته‌ ته‌ئویل بکری
 والله اعلم ۲۲۲.

وه سه‌باره‌ت به‌ فهرمووده‌ی جاریه‌که‌ش به‌چهند ریوایه‌تیکی (مُضْطَرِبٌ)
 واته: تیکه‌ل و پیکه‌ل و پیکپرژاو ریوایه‌تکراوه‌و جیگای باوه‌ر پیکردن نیه‌.

ئیمامی مالیک له‌ عومه‌ری کوری حه‌که‌مه‌وه‌ ریوایه‌تی کردووه‌ که
 عه‌مه‌ر فهرمووی: (أُتیت رسول الله صلی الله علیه وسلم، فقلت: یا رسول

۲۲۱ پروونکردنه‌وه‌ی خوومه‌.

۲۲۲ (فتح الباری) (ب/۱/۵۰۸). هه‌ر سی‌ حافیزی گه‌وره‌ی ئومه‌ت له‌ نووری قوتابجانه‌ی
 ئه‌هلی سووننه‌وه‌ جه‌ماعه‌ که‌ گه‌وره‌کانی ئه‌شاعیره‌ن پیکه‌یشتوون و فهرمووده‌وه
 نایه‌ته‌کانیشیان له‌سه‌ره‌ ئه‌وه‌ ریگه‌ پاکه‌ شه‌ر حکردووه‌.

الله صلى الله عليه وسلم إن جارية لي كانت ترعى غنما لي فجننتها وقد فقدت شاة من الغنم فسألته عنها فقالت: أكلها الذئب، فأسفت عليها وكنت من بني آدم فلطمت وجهها وعلي رقبة أفأعتقها؟ فقال لها رسول الله صلى الله عليه وسلم أين الله فقالت: في السماء، فقال: من أنا؟ فقالت رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم أعتقها^{٢٢٣}.

ثيبين و عبد البرى ماليكى تهفهرمووى: "تهوهى ماليك فهرمووى وههمه لاي ههمو زاناكانى فهرمووده، وه عومهرى كورپى حهكم له هاوهلان نيه، بهلكوو موعاويهى كورپى حهكم له هاوهلان ههروهكوو فهرمووى: ههموو كهسىّ تهو فهرموودهيهى كه گيپراوتهوه له هيلال يان غهيرى تهو، وه موعاويهى كورپى حهكم ناسراوه له نيو هاوهلان و فهرموودهشى ناسراوه، بهلام عومهرى كورپى حهكم تهوه تابيعيهكى تهنصارى مهدينهيه، واته راست نيه تهو گوتوييتى من هاتومته لاي پيغهمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، وه پيى گوتوبى من جاريهكم ههيه^{٢٢٤}.

وه له ريوايهتيكى ترى ثيمام ماليك له عوتبهى كورپى مهسعوده گيپردراوتهوه كهوا پياويكى تهنصارى بهخوى و جاريهكى رهش پيستهوه هاتنه لاي پيغهمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، كابرا گوتى: (يا رسول

223 (موطأ مالك) (ب/٢/٧٧٧).

^{٢٢٤} (شرح الزرقاني) (ب/٤/٨٤). (كتاب القيس في شرح موطأ مالك) (ب/٣/٩٦٧) ط.

الله علي رقبة مؤمنة فإن كنت تراها مؤمنة أعتقها، فقال لها رسول الله صلى الله عليه وسلم: أتشهدين أن لا اله إلا الله؟ قالت: نعم، قال: أتشهدين أن محمدا رسول الله؟ قالت: نعم، قال: أتؤمنين بالبعث بعد الموت؟ قالت: نعم، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أعتقها^{٢٢٥}.

واته: ئەى پيڤه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، من جاريه كم له گه رده نه جا ئە گه تۆ ئە ييىنى ئيمانداره ئەوه نازادى ئە كه م، سه روهريشمان پرسيارى لى كرد، ئايه شايه تومان ئە هيىنى به وهى كه هيچ خودايه ك نيه شايه نى په رستن بى جگه له الله نه بى؟ وتى: به لى، ئايه شايه تى ئە دهى كه وا محمد پيڤه مبهرى خوايه؟ وتى: به لى، ئايه پروات به زيندوو بوونه وه هه يه دواى مردن؟ وتى: به لى، سه روهريشمان فه رموى: نازادى بكه چونكه ئيمانداره.

ئەم رپوايه ته ته فسيري هه موو ئەو رپوايه ته پيى كپرژاوانه يه كه له باره ي پرسيار كردن هاتوو به وهى كه خودا له كوئيه. وهك گوتمان دينى ئيسلام دينيكي شمولى و گشتيه ناكري تۆ هه ندى فه رمووده بكه يه به لگه و واز له وه كانى تر به يىنى. وه ئەم پرووداوه دوو پرووداويش نيه به لكوو يه ك پرووداوه و بهس رپوايه ته كان پيى كپرژاوه.

قازى ئەبو به كرى عه ره بى ئە شعهرى ئە فه رموى: "به لام ئەو جاريه يه پيڤه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم حالى ئەو جاريه ي بۆ دهر كهوت كه وا كه سيك بووه په يوه ست بووه به په رستراويك له زه ويدا، بۆيه ويستى ئەو په يوه نديه قه لبه ي له گه ل هه موو خودا كانى زه وى بچرپيئته وه، جا ئە گه ر

^{٢٢٥} (موطأ مالك) (ب/٢/٧٧٧).

گوترا: ئەو ە پىي گوت: خودا له كوئيه؟ وه ئيوەش له كوئيه تى شوين نالين، ئەو ە ئيمەش ئەلين: سەبارەت بە جىگەو شوين ئيمە نالين، وه سەبارەت بە خودا له كوئيه ئەو ە ئەلين لەبەر ئەو ە پىسيارە له شوين و مەكانەت واتە: پلەو پاىەى خوداى گەورە، جا پىغەمبەرى خواش صلى الله عليه وسلم ئەم لەفزەى گوتوو ە مەبەستى پى ئەو ەى واجبە بۆ خواى گەورە كە شەرفى پاىەو مەكانەت كە پىسيارى لە جارىە كە كرد بەو ەى له كوئيه، وه دروست نيه مەبەستى پى جىگەو مەكان بى چونكە ئەو ە مەحالە لەسەرى، وه سەبارەت بەوتەكەشى بۆ جارىەكەى دوو ەم دلئىيات لە رۆژى زىندوو بوونەو ە دوای مردن؟ جا پىغەمبەرى خوا صلى الله حالى ئەو جارىەى زانى بۆيه پىسيارى لى كرد كە ئايا بروات بە رۆژى دوایى ەيهو دلئىيات كە ئەمە مەبەستە، وه ئەم ژيانى دونىايەش پردىكە بۆ لای ئەو، بۆيه ئەگەر ئەمەى زانى ئەو ە بىروباو ەرو كردهو ەكەى صەحیح و سەلامەت بوو^{۲۶۶}.

يه كى لەو بوختانەى كە بە ئيمەى ئەشاعىرە ئەگوتى: گوايه ئيمە ئەلين: خودا له ەموو شوينىكە، پەنا بەخوا ئەو ەوتەى جەهيمەكانە كە ئەلین خودا له ەموو شوينىكە، بەلكوو ئيمەى ئەهلى سووننە له ئەشاعىرەو ماتۆرىديهكان ئەلین: خواى گەورە بى شوين و مەكانەو پىويستى پىيانەو ە نيه، ەروەك چۆن بەر لەگەردوون پىويستى پىيانەبوو ەئاواش دوای بەدپهينانى گەردوونيش پىويستى پىيانەو ە نيه، وه ئەگەر پىويستى پىيانەو ە ەبى ئەو ە ئەكەوتتە ناو بازنەى مومكیناتى دروستكراوان و

^{۲۶۶} (كتاب القبس في شرح موطأ مالك) (ب/۳/ل/۹۶۷)

نیشانەى بى دەسەلاتى ئەو و ناخودايەتى ئەو دەرئەخات. لە عەرپشەوہ تا فەرش خودا راگىرى کردوون بە ھىزو تواناى خۆى. بە سەدان بوختانى ئاوا بە گەرەکانى ئەھلى سوننە کراوہ بەتايبەت لە لايەن کەرپرامىەکان و موحەسسبە مەکان و موشەببىھىەکان ئەوانەى کە خودا سنووردار ئەکەن و جولانەوہو گواستەنەو شوپىن و مەکان ئەدەنە پالى. وە پىکى ئەچوینن بە مەرؤف بەوہى دەست و قاچ و چاوى ھەيە بەحەقىقى بەلام شايەن بەخۆى بى و لەخۆى بووہشیتەوہ، ئەوہ عەقىدە پوچەکەى ئەو تاقمە گومرابطوانەن.

شىخمان ئىمامى نەوہوى ئەفەرمووى: "ئەم فەرموودەيە لە فەرموودەکانى سىفاتە کە دوو مەزھەبى لەسەرە، يەکەمیان: ئىمان ھىنانى پىبى واجبە بەبى رۆچوونە نىو ماناکەى، وە لەگەل ھەبوونى ئەو بىروباوەرەش کەوا (ھىچ شتىک وەکوو خودا نىو ھاوشانى نىە)، وە بەپاکراگرتىشى لەوہى کە بە سىفاتی مەخلوقات بشوبھىندرى. دووہمیان: تەئویل ئەکرى و بەوہى کە شايەنى ئەو بىت، جا ئەوہى کە ئەمەى گوت ئەوہ مەبەستى پىبى ئىمتىحان کردنى جارىە کە بووہ کەوا ئايا يەکتاپەرستەو دانى بەوہ داناوہ کەوا بەدبىھنەرايەتى و مشورخۆرىبى و بکەرى کارەکان ئەوہ تەنھا خودايە، ئەو کەسەى کە دوعا ئەکات و روو لە ئاسمان ئەکات ھەرەکوو چۆن کاتى نوپۆ ئەکات روو لە کەعبە ئەکات، ئەمەش ماناى ئەوہ نىە کە حەصر کرابى لە ئاسمان ھەرەکوو چۆن ئەو حەصر نەکراوہ لە جىبھەت و ئاراستەى کەعبە بەلکوو لەبەرئەوہيە کەوا ئاسمان قىبلەى دوعاکەرانە، ھەرەکوو چۆن کەعبە قىبلەى نوپۆخوینانە، ياخود ئەو جارىە يەکتىک بووہ لەوانەى بتى پەرستوہ، قازى عىياز ئەفەرمووى: "خىلاف لەنىوان موسلماناندا نىە

به‌گشتی شه‌رعزانه‌کانیان، وه موحه‌ددیسینه‌کانیان، وه
 موته‌که‌لیمینه‌کانیان، وه بیریاره‌کانیان، وه شوینکه‌وتوانیان به‌وه‌ی که‌وا
 شه‌وه‌ی له‌ زاهیره‌ پروکه‌شی شه‌و ثایه‌ت و فه‌رموودانه‌ی که‌ هاتووه‌ به
 باسکردنی خوی‌گه‌وره‌ له‌ ئاسمان هه‌روه‌کوو و ته‌ی خوی‌گه‌وره‌ (أم‌ أم‌نتم
 من فی السماء أن یخسف بکم الأرض) وه‌ وینه‌ی شه‌وه‌ش وه‌کوو مانای
 پروکه‌ش و زاهیره‌ نیه‌ (واته‌: به‌ زاهیره‌ وه‌ربگیریت و بگوتری له‌ ئاسمانه‌)،
 به‌لکوو ته‌ئویلکراو مانایه‌کی تری بۆ لیکدراوه‌ته‌وه‌ له‌ لای هه‌موویانه‌وه‌،
 جا شه‌وانه‌ی له‌ موحه‌ددیسینه‌کان و شه‌رعزانه‌کان و موته‌که‌لیمینه‌کان
 گوتیان: ئاراسته‌ی سه‌ر جیگیری شه‌که‌ین به‌بی دیاریکردن و چۆنیه‌تی،
 ته‌ئویلی له‌ ئاسمانیان کرد واته‌: له‌سه‌ر ئاسمان (بینگومان خوی‌گه‌وره‌
 له‌سه‌رووی هه‌موو شتی‌که‌ هه‌ر له‌عه‌ر شه‌وه‌ بگره‌ تا هه‌موو چینه‌کانی زه‌وی
 و زه‌رپه‌یه‌کی شه‌م وجوده‌ش، وه‌ شه‌م له‌سه‌ر بوونه‌ش به‌ره‌ه‌ست نیه‌ به‌لکوو
 مه‌عنه‌ویه‌، چونکه‌ به‌ره‌ه‌ست له‌ یاسای به‌دییه‌نراوانه‌)^{٢٢٧}، وه‌ شه‌وانه‌یشی
 گوتیان له‌ زۆریه‌ی بیریارو موته‌که‌لیمینه‌کان و هاوه‌لانی به‌ پاکراگرتن
 شه‌مه‌ش به‌ نه‌فی کردنی هه‌ددو سنوور مه‌حالیته‌ی جیهه‌ت و لا ده‌رحه‌ق
 به‌خوی‌گه‌وره‌، وه‌ ته‌ئویلیان کرد به‌ ته‌ئویلاتیک به‌گویره‌ی داخوازی شه‌و
 ته‌ئویلاته‌، وه‌ باسی شه‌وه‌یشی کرد له‌وه‌ی که‌ رابورد، ئینجا فه‌رمووی:
 خۆزگه‌ به‌ شیعرم چ شتی‌که‌ شه‌هلی سوننه‌ی کۆکردووه‌ته‌وه‌، شه‌وه‌ی هه‌ق بی
 هه‌موویان له‌سه‌ر شه‌وه‌ن که‌وا واجبه‌ خه‌یال و شه‌ندیشه‌ بگیردریته‌وه‌و
 بووه‌ستینری له‌ ته‌فه‌ک‌کور کردن له‌ زاتی خوی‌گه‌وره‌ هه‌روه‌کوو فه‌رمانیان

^{٢٢٧} شه‌وه‌ی نیو که‌وانه‌که‌ پروونکردنه‌وه‌ی خۆمه‌.

پیی کراوه، وه بی دهنگیش بوون له بهر جۆشدامان و چه ره تی عه قل، وه یه کدهنگ بوون له سه ره حه رامی تی چۆنیه تی دان و شکلدانان، وه ئەم وه ستاوی ئەوان و خۆگرتنه وه بیان له بهر گومانیتی نه بوو له وجود و مه وجوددا، وه عه یی و نهنگیش نه بوو له ته وحیددا به لکوو ئەوه حه قیقه ته که یه تی، پاشان هه ندیکیان چاوپۆشیان کرد له جیگیرکردنی جیههت و لا له بهر ترسی ئەم جۆره چاوپۆشیه، ئایا له نیوان چۆنیه تی و جیگیرکردنی جیههتدا جیاوازی هه یه؟ به لام ئەوهی که شه رع گوتویه تی ئەوه یه که وا خوی گه وره قاهیره واته: زاله به سه ره به نده کانیه وه، وه ئەو ئیستیوا ی کردوه له عه رشدا، وه له گه ل ده ستگرتنیش به گشت نایه ته کان له بهر پا کراگرتنی گشتی که راست نیه له هه ست پی کراوه کانی عه قل غه یری ئەمانه، هه روه کوو فه رمویه تی: (هیچ شتی ک وه کوو خودا نیه) ئەمه ش پارێزراویه بو که سی که خودا ته و فیقی داوه^{۲۲۸}.

وه شیخمان حافیزی سیوتی هه مان وته کانی ئیمامی نه وه وی نه قل کردوه له رپوایه ته که ی نه سائی^{۲۲۹}.

خۆشه ویستان: خوی گه وره ئەفه رموی ت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^{۲۳۰}، واته: (هیچ شتی ک وه کوو خودا نیه، وه زاتی کیشه

^{۲۲۸} (شرح النووي علی المسلم) (ب/۵/۲۴).

^{۲۲۹} (حاشیه السیوطی علی سنن النسائی) (ب/۳/۱۸) ط. مکتبه المطبوعات

الإسلامیه.

^{۲۳۰} سورة الشوری آیه ۱۱.

بیسه‌رو بینه‌ره). وه له شوینیکی تردا ئەفهرموویت: ﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾^{۲۳۱}، واته: هیچ کهسیک و هیچ شتیکی له‌م گه‌ردوونه‌دا هاوتاو هاوشانی خوی گه‌وره نیه). جا تو ئەته‌ویت خوا بشوبهینی به دروستکراوه‌کانی له شیوه‌و ئەندام دانان و دابه‌زین و کات و خیرایی و شوین، په‌نا به‌خوا، خوی گه‌وره له هه‌موو ئەو شتانه‌ پاکه، من ئەپرسم، ئەگه‌ر ئیوه ئەلین خوا له‌سه‌ر عه‌رشه‌و شوینی هه‌یه، ئەوه که‌م و کورپیه بو خوی گه‌وره، چونکه وه‌ک له‌پیشدا ئاماژه‌مان پیکرد خوی گه‌وره پیش دروست کردنی عه‌رش و هه‌موو شتیکی زاتی هه‌ر هه‌بووه، ئیتر چۆن خوییه‌ک ئەگه‌ر پیش دروستکردنی گه‌ردوون شوینی نه‌بی‌ت دوی دروستکردن شوین بو خوی دروست ئەکات؟ وه من ئەپرسم به‌به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رمووده چه‌سپاوه که‌وا هه‌شت فریشته‌ عه‌رشی خوی گه‌وره هه‌لته‌گرن، باشه ئەگه‌ر ئیوه بلین فریشته‌کان خوی گه‌وره‌یان هه‌لگرتوو له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌سه‌ر عه‌رشه ئەو کاته ئەو خوییه‌ گۆرانی به‌سه‌ردا ها‌توووه سیفه‌تی ناته‌واوی له‌ زاتی خوی په‌یدا‌بووه، بۆیه ئەگه‌ر خوییه‌ کیش گۆرانکاری به‌سه‌ردا بی‌ت به‌ که‌لک په‌رستن نایه‌ت، به‌لام په‌نا به‌خوا له‌و وه‌سفه‌ باتله‌ که‌ دراوه‌ته پال خوی مه‌زن، به‌لکوو هه‌موو گه‌ردوون به‌فریشته‌کانیشه‌وه گشتی خوی گه‌وره به‌زانست و توانست و خوی راگیرێ کردوون، به‌لکوو ئەگه‌ر بی‌ت و بو‌یه‌ک

^{۲۳۱} سورة الإخلاق آية ۴.

چرکه ساتیش بیّ ناگا بیّت له م گهردوونه شهوه گشتی شهوه وتیّت و له ناو شهچیت، شهی نه تبیستوه یه کیك له ناوه جوانه کانی خوی گه وره (القیوم) شه واته: ږاگیرکهر. وه شه گهر ده شلین خودا له ناسمانه به زاتی خوی تاپه شه م فهرمووده ت نه بیستوه کهوا پیغه مبهری خوا چۆن وه صفی یه کیك له هه لگره کانی عه ږشی خوا شه کات وه که شه فه رموی: (أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلِكٍ قَدْ مَرَقَتْ رِجْلَاهُ الْأَرْضَ السَّابِعَةَ، وَالْعَرْشُ عَلَى مَنْكِبِهِ، وَهُوَ يَقُولُ: سُبْحَانَكَ أَيْنَ كُنْتَ؟ وَأَيْنَ تَكُونُ؟) ^{۲۳۲}، واته: ږیگه م پیډرا کهوا وه صفی یه کیك له فریشته کانی هه لگری عه ږشی خوا بکه م که پییه کانی له و دیوی زهوی حه وته مه وه ده رچوه، وه عه ږشیش به سه ر شانیه وه یه تی، جا فریشته که شه م زیکره شه کات: ږاکی و بیگه ردی بو تو خوی له کوی و له کوی شه بیت.

جا شه گهر که سیك ره خنه بگریت و بلی: مه به ست به وه شه وه نیه به لکوو مه به سته که ی شه وه یه کهوا شه و فریشته سه رسامه له وه ی که نازانی

^{۲۳۲} صه حیحه. ته به رانی له (معجم الأوسط) (ژ ۶۶۲). وه شه بو یه علا له (مسند أبو یعلی) (ژ ۶۶۱۹). ږیوایه تیان کردوه. جا نین و حه جهری عه سقه لانی شه فه رمویت: فه رمووده یه کی صه حیحه. ږروانه: (المطالب العالیة) (ب ۱۴ ل ۱۹۱ ژ ۳۴۳۶). وه هه یشه میس شه فه رمویت: "پیاره کانی شه م فه رمووده یه پیوانیکی صه حیحن". ږروانه: (جمع الزوائد) (ب ۱ ل ۸۰) باب فی عظمة الله سبحانه وتعالى. وه فه رمووده ناس حوسین شه سه د به صه حیچی داناوه سه یری (مسند أبو یعلی بتحقیق حسین أسد) (ب ۱۱ ل ۴۹۶ ژ ۶۶۱۹).

خوای گه وره له کوښیه، وه شوینی ټه و پئی نازانیت بویه له خوای گه وره داوا
ټه کات که له کوښیت. باشه ټه گهر له ناسمانبایه وهک ټه وهی ټیوه ټیلین
بیگومان هموو فریشته کان زانیاریان له باره وه ټه بوو چ جای فریشته یه کی
زه به لاهی هه لگری عه رشی خودا که نازانی و له سهر سامی خوئی پرسیاری
له کوښیه تی ټه کات. ټایا ټیوه پیتان وایه خودا له ټاسمان خوئی شار دبیته وه؟!
بیگومان نه خیر، خودا زور له وه گه وره تره له گه ل مه خلوقی کی ماددی ټیکه ل
بی. بویه ټه مه به لگه یه که ټه هلی ټاسمانه کان که فریشته کانن نازان خوای
گه وره له چ جیهه ټیک و ټاراسته یه که چونکه خودا ره هایه و پیوستی به
جیگه و ټاراسته و لایه، بویه گشت فریشته کانیشی له وه دوشد اماون، ټه گهر
ټه هلی ټاسمان پرسیاری له کوښیه تی بکات که ټه و جیهانی په نهانی به
ټاشکرایی لی دیاره ټه ی چی به مه خلوقی کی وه کوو من و تو که له نیو
مادده یه کی چرو پردا هاتووچو ټه کهین و ده میسمان کردوو ته وه خودا له
ټاسمانه.

وه ټه گهر هر پیداگريشن له سهر ټه وهی که وا ټه و فریشته له بهر
سه رسامیه که ی ټه و پرسیاره ی کردوو ه.

ټه و کاته ټیمه ش ټیلین: ټم و ته یه له چ هند روویه که وه پووچ و باتله.

رووی یه که م: ټه و ته فسیر کردنه ی ټیوه وا دهر ټه خات که وا ټه و فریشته یه
نه زان و جاهیله به په روه ردگاری جیهانیان.

رپوی دووهم: چۆن پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له فریشتهیه کی نهزانه وه ریوایهت ئەکات، به لکوو چۆن پیغهمبهری خوا بو بیروباوه‌ری خه لکی راست ناکاته وه له کاتی کدا که وا به‌رێزیان شه و تهیه بو خه لکی شه گێر نه وه.

رپوی سییه م: چۆن خوی گه وه مۆله تی پیغهمبهره که ی شه دات به ریوایه تکرندی له فریشتهیه کی نهزانه وه سه بارهت به بیروباوه‌ری به رزبوونه وه (العلو) ۲۳۳.

رپوی چواره م: چۆن شه فریشتهیه نه زان شه بیت له وه ی که وا خوی گه وه له ئاسمانه، وه ههروه کوو شه وه ی زانراوه لای قوتابخانه ی که پر امیه کان و موشه بیهه کان و موجه سسیمه کان که وا خوی گه وه له سه ره عه رشه که ی خوی دانیشهتووه، وه له سه ره شانی شه و فریشتهیه شه، وه له هه مان کاتیشدا له ئاسمانه و شه وانیش دیته ناو ئاسمان.

جا شه وانه له نیوان دوو هه لبژارده دان:

یه که م: له وه ی که وا شه وانه زانترن له و فریشته نزیکه که به یه کیک له هه لگره کانی عه رشی خوا هه ژمار کراوه، جا شه وان که سانیک ی خاوه ن

^{۲۳۳} واته: خوی گه وه به رزبوونه ته وه له سه ره عه رش.

بیروباوهری راست و دروستن، وه ئه و فریشتهش که سیکی بیدعه کاره و
بیروباوهره که شی فاسیده.

دووه م: نه بی واز له و بیروباوهره پوچ و به تاله بینن که وا خوی گه وره
له سه ر عه رشه و له ئاسمانه و داته به زیتته ناوی.

وه نه گه ر به و روونکردنه وانهش دلت قه ناعه تی نه کرد ئه وه سه یری
روونکردنه وه که ی خۆت بکه که وا هه رچی له و گه ردوونه هه یه به
فریشته کانیشه وه بگه ره هیچ که سیک نازانی خوی گه وره چۆنه و چۆن نیه و به
بیروباوهری ئیوه^{۲۳۴} له کوئییه و له کوئی نیه. واته هه موو سه رسامن، ئیتر بو
ئه لئین له سه ر عه رشه ئه وه فریشته یه که نازانیت ئیوه چین؟

وه ک ئاموژگاریه ک له برای بچوکتانه وه ئه م وته یه وه درگرن بره ک خواتان
به گه وره بگرن و بچوکی مه که وه (تَعَالَى اللهُ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا).

^{۲۳۴} چونکه به بیروباوهری ئیمه ی ئه هلی سوننه و جه ماعه له ئه شعهری و ماتوئیدی
وشه ی شوین و جیگا بو خوی گه وره دروست نیه، چونکه له کوئییه تی و شوین بو
مه خلوقاته.

کتیبه دابه زینراوه کانی خوی مه زن

ولله کتب أنزلها علی أنبیائه، ویبّن فیها أمره ونهیة ووعدده ووعدیه.

خوای گه وره کتیبگه لیکه هه ن که دایبه زاندوون به سه ر په یامبه ره کاند، که فرمان و قه ده غه و به لاین و تۆله سه نده وه کانی تیدا به بیان کردوه بو مرۆقایه تی به پی سهرده مه کان تاوه کوو دهستی پیوه بگرن و نه بنه به نده ی هیچ که سی جگه له خوای په روه ردگار نه بی، وه تاوه کوو کاری دینی و دونیایی خوایان له ری ته و کتیبه وه به ریوه به ن.

ئه م کتیبانه ش قورشان و ته و پات و ئینجیل و زه بووره، له گه ل صوحوفه کانی ابراهیم. ئیمامی ته فتازانی ته رتیبی گه و رایه تی کتیبه کانی به و جو ره هی ناوه که ئیمه نوسیمان، له هه موویان گه وره تر قورشانه و نه سخکه ره وه ی هه موو کتیبه کانی پیش خو یه تی، وه واجبه موسلمانان دهستی پیوه بگرن بو کاری دین و دونیایان، چونکه دینی ئیسلام کو تا دینی ناسمانیه و بو تی کرای خه لکی جیهان ره وانه کراوه و ته بی گشت مرۆقه کان شوینی بکه ون و گشت مهمله که ته کانی جیهان بکه ونه ژیر ده سه لاتی ئیسلامه وه تاوه کوو خه لکی له کوفرو بتپه رستی و گومرایی رزگار بکه ن و بنه به نده ی راسته قینه ی خوای مه زن، وه ناشنایه تیان له گه ل دادپه روه ری ئه م ئیسلامه بی، که به دریزایی هه زارو سی سه د سال تا خه لافه تی عوسمانیه کان خزمه تیان به مرۆقایه تی و شارستانیته کرد، وه خه لکیان له گومرایی رزگار کرد.

ئەمما سەبارەت بەو كۆتۈپ و دەستورە دونىايىيە دەستكردانهى مەزكۇرە كە
عەلمانىيەكان و غەيرى ئەوانىش سەپاندوويانە بەسەر مەيللەتانى مۇسلمانان
ئەو گەورەترىن ستمە لە دىن و كەلامى خۇاى مەزن.

مۇسلمانان لەم سەردەمە دۆشداماون دەستورى قورئان و شەرىعەت
و ەكۇر رەسىيات لە هەيچ ولاتىكى ئىسلامى بەركار نىيە جگە لەو نەبى
زۆربەى ولاتە ئىسلامىيەكان لە دەستورەكانىاندا ئەلەين: سەرچاودى يەكەمى
دەستور ئىسلام و قورئانە ئەمەش لەبەر زۆرىنەى مۇسلمانان لە ناو ئەو
دەولەتەنە، وە كەم و زۆرىش ئەبىنن ياساى وا دەرئەچى كە دژى كەلامى
خۇا شىعارى مۇسلمانانە، گوتيان: ئەبى مەيللەت نوپنەر هەلبۇزىرى و
پەرلەمانەكانىش جىگەى بەرپۆبەردنى سىستەمى دەولەتن، لەوى ئەندام
پەرلەمانەكان بەپىتى زۆرىنە ياساكان پەسند ئەكەن جا گرینگ نىيە دژى
كەلامى خۇا بى ياننا.

خەلكانىكى خۇين گەرمىش پەيدا بوون لەو نەبى كە سەرۆكى ولاتە
ئىسلامىيەكانىان كافر كەرد نەك هەر ئەوان بگرە ئەوانەيشيان كافر كەرد كە
ئەو نوپنەرانە هەلبۇزىرىن كە ئەچنە پەرلەمانەكان، ئەمەش پەرگىرى و
دەرچونە لە خەتتى محمدى صلى الله عليه وسلم، ئەم حوكمە هەموو
كەسەك ناگرىتتەو، وە جوانترىن و راستترىن و سەوابترىن فەتوا كە لە ژياندا
دەپىتتەم فەتواكەى ئىبن و عەبباسە رەزى خۇاى لى بى هەر وەك ئىمامى
حاكم رىوايەتى كەردو، كە فەرموويەتى: (ليس بالكفر الذي يذهبون إليه،
إنه ليس كفرا ينقل عن الملة، "ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم

الكافرون"، كفر دون كفر^{۲۳۵}. واته: ئەو ھى كە كار بە قورئان ناكات
وھكوو قەزاوت ئەو ھى كە كوفرە نىھ كە ئىوھ بۆى ئەچن، ئەو كوفرە نىھ كە

^{۲۳۵} فەرموودەيە كى صەحيحە. حاكم له (المستدرک مع تلخیص الذھبي) (ب/۲/۳۱۳).
رېوايەتى كر دوو، حاكم ئەفەر مووى: "سەنەدە كەى صەحيحە"، وە زەھەببىش موافيقە
لەسەر صيحه تەكەى. خوئىن گەرمە كان ئەيانەوئى ئەو ئەسەردى ئىبن و عباس زەعيف
بكەن لەبەر ھىشامى كورپى حوجەير گوايە زەعيفە بەلام ئەمە راست نىھ، ئىبن و
حەجەر لەبارەيەو ئەفەر مووى: "راستگۆيەو وەھمانىكىشى ھەيە". ئىبن و حىببان
متمانەى پىداوہ. زەھەببىش لە (الميزان) ئەفەر مووى: "ئىبن و مەعین ئەو پىاوہى بە
زەعيف داناوہ، وە لەبارە شىوہ پرسیار لە يەحيای كورپى قەگگانەوہ كرا لىي رازى
نەبوو، وە دای بەسەريدا (واتە: خەتەى بەسەر فەرموودەكانى داھىنا)، ئىبن و جورەيج
لىيەوہ گىرپاويە تيەوہ، وە ئەوانى تريش بە بەھىزيان داناوہ، وە ھەردوو شىخەكانىش
(كە بوخارى و موسليمە) كر دوويانەتە بەلگە. وە دووبارە زەھەبى لە (الكاشف) دا
ئەفەر مووى: "كەسكى مەككىو جىگاي متمانەيە، لە تاوس و ماليكى كورپى
عامرەوہ ئەيگىرپايەوہ، وە ئىبن و جورەيج و سوفيانىش لەوہوہ ئەيان گىرپايەوہ، وە
ئەجمەدیش گوتويەتى: بەھىز نىھ". وە ھەروہا ئىبن و شاھىن متمانەى پىداوہ، وە
حافىزى عىجلىش فەرموويەتى: "جىگاي متمانەيەو خاوەنى سوننەتە". بۆيە ئەم
ئەسەرە صەحيحە، جا ھەر ھەولدا ئىنك بۆ زەعيف كرنى ئەوہ بەرژەوہ ندىە كى ھەواو
ئارەزووى لە پشستەويە، والله اعلم. بروانە: (التقريب التهذيب) (ب/۱/۱۰۲۰/۷۳۳۸)
ط. دار العاصمة. (التقريب الثقات) (ب/۱/۱۲۴۰/۱۴۸۴۷). (ميزان الاعتدال في
نقد الرجال) (ب/۴/۲۹۵/۹۲۱۹) ط. دار المعرفة. (الكاشف في معرفة من له رواية في
الكتب السنة) (ب/۲/۲۳۵/۵۹۵۸) ط. دار القبلة للثقافة الإسلامية. (تاريخ الأسماء
الثقات) (ب/۱/۲۵۱/۱۵۳۶) ط. دار السلفية. (تاريخ الثقات) (ب/۱/۴۵۷/۱۷۲۹)
ط. دار الكتب العلمية

دهری بکات له ئوممهتی ئیسلام و پیبی کافر بیی و مورته د بی، ههر کهسی
 حوکم بهوه نه کات کهوا خوی گهوره دایبه زاندووه شهوه له گهه کافر کاندایه،
 کوفریکه جیا لهو کوفره، واته: کوفری بچووک وه کوو ریا که شیرکی
 بچوکه. جا ئین و عباس شهفرمووی: شهوهی بروای به قورشان نه بی شهوه
 کافره، وه شهوهیشی بروای پی هه بی و کاری پی نه کات شهوه زالم و فاسقه.

وه شهوه فتوایانهش هاتووه:

ئیمامی فخر الدینی پازی شهفرمووی: "عیکره مه فرموویه تی: وتهی
 خوی گهوره (ومن لم یحکم بما أنزل الله) بیگومان شهوه بو که سیکه که به دل
 و زوبان ئینکاری بکات، شهوه کهسی به دل ناسییتی که شهوه حوکمی
 خوی گهوره یه، وه به زوبانیش دانی پیدا بنی که شهوه حوکمی خوی
 گهوره یه، به لام شهونده ههیه به شتیکه وه هاتووه که پیچه وانهی شهوه
 حوکمه یه، شهوه حاکمه بهوهی خوی گهوره دایبه زاندووه، به لام وازی لی
 هیئاوه، شهوه ناچاری شهوهی ناکات بچیتته ژیر شهوه ئایه ته وه، جا ئیمامی
 پازی شهفرمووی: شهوه وه لامیکی راست و دروسته"^{۲۳۶}.

حوجه تولتیسلام شهوه حامید غه زالی شهفرمووی: "واتهی خوی گهوره
 دواي باسکردنی ته و پرات و شهوه حکامه کانی: (ومن لم یحکم بما أنزل الله فأولئك

^{۲۳۶} (التفسیر الکبیر) (ب/۶/۳۵) ط. دار الغد العربی.

هم الكافرون) تهليلين: هه ره كهسى حوكم بهوه نهكات بهوهى خواى گهوره
داييه زانندهوه كه به درؤى بخته وه و ئينكارى لى بكات^{۲۳۷}.

ئيمامى ئه بو محمد ئين و عه طيهى ئه نده لوسى ئه فهرمووى: "له فزى ئه م
ئايه ته له فزيكى گشتى نيه، به لكوو له فزيكى هاوبه شه، به زؤرى بؤ تاييه ت
ئه كه وى، وه كوو وتهى خواى گهوره: (ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم
الكافرون)، ئه مه سه ركرده و حاكمه ئيمانداره كان نيه ته گه ره هاتوو حوكميان
به غه يرى ئه و حه قه كرد له كاروباريكدا كه كوفر بى به روويه كه وه^{۲۳۸}.

وه شيخ ئوسامه ئه زهه رى شافيعى ئه فهرمووى: "مه زهه بى زانا
موسلمانه كان نه وه دواى نه وه له چيني هاوه لانه وه ره زاي خوايان لى بى به
پيچه وانهى ته كفيرو توندره وى بووه، وه زانايان ده رباره وى ئه و ئايه ته بؤ چه ند
ئاراسته و وته چوونه له مه ر تيگه يشتن له و ئايه ته، له هه مووان راجيحترو
په سندر ده رباره وى ئه م ئايه ته (ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم
الكافرون) مه به ستي كه سيكه كه ئينكارى ئه و ئه حكامانه بكات كه وه حى
خودايى بى به راستى، ئه مه ش كوفره به بى شهك، ئه م ما كه سيك دانى پيدا
بنى كه وا حه قه و وه حى و فهرمانى خوداييه به لام له جى به جى كردنه كه وى
هؤكارو عوزريك هه بى ئه وه كافر نيه^{۲۳۹}.

^{۲۳۷} (المستصفي)(ل/۱۶۸).

^{۲۳۸} (المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز)(ب/۲/۹۵).

^{۲۳۹} (الحق المبين في الرد على من تلاعب بالدين)(ل/۲) ط. دار الفقيه

ته عامولى ئىسلام له گهڭ چينه كان بهو جوړه يه

موسلمان / مونافيق / كافر/ نه هلى زيمه كه جوله كهو ديانه كان، وه مه جوسيه كانيش هر ته عامولى نه هلى كتابيان له گهڭ نه كرى.

هر شوينيك له تاريخ كه وتووبته ژير دهسه لاتى ئىسلام و ئىسلام تييدا حوكمى كردبى نه وه بوو ته دار الإسلام، ئيتز له مهو دوا كافرو بى باوره كان داگريان كرديت نه وه هر دار الإسلام كه يه. وه سه بارهت به ولاتانى ئىسلامى هموويان دار الإسلام، خوین گهرمه كان له خهتتى محمدى لايانداو پييان وايه هر شوينيك قه زاوه تى شه رعى له سهر حوكمى قورپان و شه ريعهت نه بى نه وه دار الكفره نه گهرچى زورينهش موسلمان بن، وه نه گهر جيگايه كيش با كه مينه موسلمان بن و مادهم قه زاوه تى شه رعى به حوكمى قورپان بوو نه وه پيى ده گوترى دار الإسلام، نه مهش نه و پهرى جه هله به مه زاهيبي ئىسلام و تينه گه يشتن له مه فهوممه عه قيده يى و فيقه يه كان.

جا با بگه رپينه وه سهر سى چينه كه:

بينگومان ته عامولى ئىسلام به گویره ي زاهيرى خه لكه و له سهر زاهيره كه ي بريارى موسلمانيتى له سهر نه دات، له دلى ناكوليتته وه. بويه پيغه مبهرى خواش صلى الله عليه وسلم فهروويه تى: (نه گهر پياويكتان بينى نه چوره مزگهوت و هوگرى ببوو نه وه شايه تى ئيمانى بو بدهن. ئيستاكه كه سى وا هه يه هر حيساب بو نه و ياسايه ي سهروه رمان ناكات كه فيرى نه وه مانى كردوو خومان له ته كفير به دوور بگرين.

ئەو دەی حوکم بە قورپان و شەریعت ناکات ئەگەر پیتەو سەر زوبانە کە ی
 کە ئایا ئەم نەکردنە ی لەبەر چ ھۆکار ی کە . نیەتی دلشی لەسەر ئیمە نیە
 چونکە سەر وەرمان لە کۆتایی فەرموودە کە فەرمووی: (حیسا بیان لەسەر
 خودایە واتە: نەینی ژور وەیان عایدی من نیە و پەییو ندی بە خواوہ ھە یە).

با نمونە ک لەسەر کور ی مونا فیقیکی مەدینە بە پینینەوہ لە کاتیکدا
 گەرەترین کور و بی ئە دەبی کرد ئینجا پیغە مەبەری خوا صلی اللہ علیہ
 و سلم بە حوکمی زاھیر قەزاوہتی کرد، چونکە کەسە کە ئینکاری کرد لە
 کاتیکیشدا ئایەت لەسەری دا بەزی. ئەوہ تا خوا ی گەرە ئە فەر مووی:
 ﴿يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنَّا الْأَذَلَّ ۗ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
 وَلِرَسُولِهِ ۚ وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۚ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾، عبد اللہ
 کور ی سە لول گوتی: ئە گەر بگەر پینینەوہ مەدینە ئە بی شکۆ مە ندە کان
 زە لیلە کان دەر بکەن، بیگومان عیززەت و شکۆ مە ندی ھەر بو خوا و
 پیغە مە بەر و ئیماندارانە، بە لام مونا فیقە کان پە ی بە مە نابەن و نازانن.

ئیمامی ئە حمەد لە زەیدی کور ی ئە ر قە مەوہ گپراویە تیەوہ کەوا
 ئە فەر مووی: "لە سە فەر ی کدا لە گە ل پیغە مە بەری خوا صلی اللہ علیہ و سلم
 دەر چووین، خە لکی تووشی ناخۆشی و شید دەت بوون، عبد اللہ کور ی ئوبە ی
 بە ھاو لە کانی گوت: مە بە خشنە ئە وانە ی کە لە دەوری پیغە مە بەردان
 ھە تاوہ کوو کەس لە دەوری نامینیتەوہ، وە کاتی گەر پینینەوہ بو مە دینە ئە بی
 شکۆ مە ندە کان زە لیلە کان دەر بکەن (مە بە ستی لە شکۆ مە ندە کان خۆ ی و

^{٢٤٠} سورة المنافقون: ٨

هاوهله کانی بوو، ئه وه که ی تریش سهروه رمان و هاوهله کانی بوو خواجه نامان بدات)، جا منیش هاتمه لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه هه والمه پیدئا، ئه ویش که سیکی ناردده لای عبد الله کوری ئوبه ی تا پرسیری لی بکات، ئه وه بوو سویندی خوارد که وای نه گوتوه، وه گوتوویشی: زهید درۆی کردووئه ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، منیش له بهر وته ی ئه و شتیکی که وته دلمه وه، هه تا وه کوو خوی گه وره راستگۆیه تی منی دابه زاند (إذا جاءك المنافقون)، ئه وه بوو سهروه رمان بانگی کردن تا وه کوو داوای لیخۆشبو نیان بو بکات^{۲۴۱}.

سهیری ئه و ته عاموله پیغه مبهرایه تیه بکه

کابرای به زاهیر موسلمان گه وره ترین کوفری کرد، دواتر که سیکی هه واله که ی هیئا، ئه ویش به که و سه ر حوکی ده رنه کرد هه تا وه کوو که سیکی ناردده لای تا وه کوو قه زیه که پروون بیته وه نه وه ک زهید به هه له تیگه یشته بی، ئینجا کابرای مونا فیق سویندی به زاهیر خوارد، سهروه رمان قسه ی زاهیری قه بولکردو نه یگوت تو کافری و مورته د بوو یته وه، به لکوو به زاهیر ته عامولی موسلمانانی له گه ل کرد، له ریوایه تی تر دا هاتوو به کی له هاوه لآن گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لیم گه ری با بیکوژم، ئه ویش فه رمووی نه خیر چۆن بیکوژین ئینجا عه ره ب بلین ئه وه ته محمد هاوه لانی خۆی ده کوژی. واته: به زاهیر ئه و سه رکرده مونا فیکه که عبد الله کوری ئوبه یه هاوه لئی سهروه رمانه و موسلمانه، وه کاتیکیش ئایه ته که

^{۲۴۱} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۸/ل/۱۳۰).

دابەزی هیشتان پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم عبد اللہ تە کفیر نە کردو نە یگوت تۆ مورپتە ددی لە کاتی کدا گە وەرە ترین کوفرو سو کایە تی کرد . ئە وە ی ئیستاکە لە ناو موسلمانان ئە یینین بە راستی جیگای ئە سە فە ، کافر کردن بوو تە بنیشتی سەرزارە کی ، سە رکر دە کان و دە وڵە ت و میللە ت گشتی تە کفیر ئە کرین زۆر بە ئاسانی ، وە ک رۆژیکیان بە کێ لە و خوین گەرم و بیر تە سکانە بە منی گوت : کوردستان %۱۳ موسلمانە ، ئە وە کە ی تری هە مووی پی کافر بوو . قیاسیکی فاشلیش هە یە ئە یکن کە ئە وە یە ئە لێن : عە لمانیە ت کوفرە ، وە ئە وە ی دە نگیش بە وان بە دات کافرە ، وە ئە وە ی بچیتە پەر لە مانیش کافرە چونکە یاسای شە رعی نیە و یاسای دە ستکر دە ، جا حیزبی ئیسلامی بی یا غەیری ئیسلامی گشتی بە کافرو مورپتە د ئە زانن ، وە قیاسیکی لە وە ش فاشلتریان هە یە کە ئە لێن : ئە وە ی شە کی لە کافریتی ئە مانە ش هە بی ئە ویش کافرە ، واتە : بە گوێرە ی ئە وان موسلمانیک نیە لە ناو دە وڵە تی ئیسلامی بگرە هە مووی لە جە هالە تی سە ر دە می قورە یشی و کافریدان تە نیا ئە وان موە ححیدو یە کتا پەرستن ، ئە مە ش گە وەرە ترین نیشانە ی خە وار یجە کە لە پێشدا ئیمامی عە لی و ئە بو موسای ئە شعەری و هاوە لانی ئە وانیان تە کفیر کرد .

سە بارە ت بە وشە ی تاغوتیش : ئیمامی نە وە وە ی ئە فە رمووی : "لیث و ئە بو عوبە یدە و کە سائی و زۆرینە ی ئە هلی لوغە گوتویانە : تاغوت ، هە موو شتیکی پەرستراوە لە غەیری خوای گە وەرە . وە ئیبن و عە باس و موقاتیل و

کهلبی و غهیری ئەوانیش گوتویانه: تاغوت شهیتانه، وه گوتراویشه بت و
سه‌نه‌مه^{٢٤٢١}.

وه سه‌بارهت به جه‌نگیزخانی‌ش که سه‌رکرده‌ی ته‌تاره‌کان بوو، ئەم
جه‌نگیزخانه یاسقی هه‌بوو، که چه‌ند ده‌ستووریکی تیدا نوسیپۆوه، ئەمه‌شی
له جوله‌که‌و دیانه‌کان و موسولمانه‌کان وه‌رگرتبوو و تیکه‌لی کردبوو، جا
ئین و که‌ثیر و شیخ ئین و ته‌میمه جه‌نگیز خانیان پی کافر بوو چونکه کاری
به‌و قورنانه نه‌کردوو، به‌لام ته‌گه‌ر سه‌یر بکه‌ین هه‌م خودی ئین و که‌ثیر وه
هه‌میش ئین و ته‌میمه سه‌رکرده‌کانی مه‌مالیکه‌کانیان ته‌کفیر نه‌کردوو که
ئەوانیش کاریان به یاسق ته‌کرد، وه هۆکاری ته‌کفیری ته‌تاره‌کانیش وه‌ک
هه‌ندی لیکۆله‌ران وای بو ده‌چن ته‌تاره‌کان و پیرای ده‌ستیان به‌و یاسقه‌وه
گرتبوو کوشتاریکی زۆری موسلمانان کرد، که‌چی مه‌مالیکه‌کان و
نه‌بوون دیفاعیکی چاکیان له موسلمانان و خاکی موسلمانان ته‌کرد، بۆیه
وه‌کوو خۆم یه‌ک فه‌توای زانیانی سه‌رده‌می مه‌مالیکه‌کان و دوا‌ی ئەوانیشم
نه‌بینیوه که‌وا سه‌رکرده‌کانی مه‌مالیکه‌کانیان ته‌کفیر کردبێ و به‌ تاغوتیان
ناوبردبێ، مه‌قیزی میژووناس ته‌فه‌رمووی: "مه‌مالیکه‌کان هه‌ر له رۆژگاری
زاهیر پیپێسه‌وه هه‌موو ته‌و کاروبارانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ دینه‌وه هه‌بوو
حه‌واله‌ی قازیه‌کانیان ته‌کرد، وه بو پیوستی خودی خۆیشیان ته‌گه‌رانه‌وه بو

^{٢٤٢} (شرح النووي على المسلم) (ب/٣/١٨).

عاده‌تی جه‌نگیزخان واته‌ ته‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ ده‌ستوره‌که‌ی جه‌نگیزخان و شوینی
ته‌که‌وتن و حوکمیان به‌ یاسا یان یاسق ته‌کرد^{۲۴۳}.

کیشه‌ی ته‌م خوین گه‌رمانه‌ له‌م دابه‌شکردنه‌ بیدعه‌کاریه‌دایه‌ که‌ ته‌وحیدی
خوای گه‌وره‌یان دابه‌شکردوه‌ بۆ چوار به‌ش پیشتَر سیّ بوو که‌ ته‌ویش
بیدعه‌یه‌که‌ داهینرا که‌ ته‌مانه‌ن:

۱- ته‌وحیدی ربوبیه‌ت:

۲- ته‌وحیدی تولوهیه‌ت:

۳- ته‌وحیدی ته‌سمائو سیفات:

۴- حاکمیه‌ت.

لای ته‌و خوینگه‌رمانه‌ ته‌گه‌ر سییه‌که‌ی یه‌که‌میشْت ته‌واو بیّ کار
به‌قورئان نه‌که‌ی کافری. ته‌مه‌ش جه‌هلیکه‌ ته‌مانه‌ تییکه‌وتوون. ته‌مه
دابه‌شکردنیکه‌ ته‌کفیری موسلمانان و ویرانکردنی شاری موسلمانان و
کوشتنی موسلمانانی له‌سه‌ر بونیات نراوه‌، چونکه‌ ته‌گه‌ر ته‌مانه‌ نه‌هینه‌ جیّ
ته‌وه‌ کافرو مورته‌ددن و سه‌رو مالّ و خوینیان جه‌لاله‌.

له‌ پاشکۆی عه‌قیده‌ی ته‌م کتیبه‌ ته‌م دابه‌شکردنه‌ پوچه‌ل کراوه‌ته‌وه‌ به
به‌لگه‌ی شه‌رعی بۆت ده‌رته‌که‌وی که‌ ته‌مانه‌ چه‌نده‌ نه‌زانن به‌ مه‌فه‌ومی
دین.

^{۲۴۳} (کتاب المواعظ والأعتبار بذكر الخطط والآثار) (ب/۲/ل/۲۲۰).

بۆیە بەرپای بەندە با سەرکردەکانی ولاتانی ئیسلامی و ئەو خەلکە تەکفیر
 نەکری، بەلکۆو تەعامولیان وەکوو موسلمان لەگەڵ بکری و خوداش بە
 ژوورەو هیان ئاگادارە، ئەوەتە سەرورمان لە مەدینە گەورەترین دژایەتی
 ئەکرا لە لایەن موناڤیقەکان و لەناو موسلمانان بە ئاشکرا جوینیان بە
 سەرورمان ئەدا بەلام کاتی دەهاتنە لای ئینکاریان لی ئەکرد کە شتی وایان
 گوئی، وە سەروریشمان لە لایەن خوای گەورەو وە فیڕکراو کەوا پەییوئندی
 بە ژوورەو هی خەلک نەبی بەلکۆو بە حوکمی زاهیر قسە لەسەر کەسەکان
 بکات، بۆیە ئەو موناڤیقانە بە زاهیر بە موسلمان لە هەژمار ئەداو
 تەعامولی موسلمانانی لەگەڵ ئەکردن، وە رۆژی لە رۆژان نەییگوت ئیو
 کافر.

وە سەبارەت بە دەنگدانیش پیم وایە ئەگەر بۆ دیفاعکردن لە دین و قوتی
 خەلکی بی هیچ کیشەیهکی تیدا نیە، بەمەرجی هەرکاتی لە پەرلەماندا
 سوکایەتی بە دین و یاسای ئیسلام کرا ئەبی وەلامی هەبی و نەترسی،
 چونکە ئەو نوینەری ئەو خەلکە موسلمانەیه کە نیڕدراو تەو کوو تو
 بەرگریان لی بکە، ئەگەر پۆستەکەت بۆ بەرژەوئندی حیزبی بەکارهیئاو
 ئەو هی خودا و پیغەمبەرەکە صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانیان پی کردووە تو
 لی بی دەنگ بووی لەبەر بەرژەوئندی حیزبەکەت ئەو کاتە تۆش بەشدار
 ئەبی لەو گوناھو تاوانە، یانیش هەلسە دانیشتنە کە بەجی بەیئە بە پی
 ئایەتی قورئان هەتاوہ کوو دینە سەر باسیکی تر. وە پیم باشە موسلمانان
 بەشدار بن تاوہ کوو چاودیری گەندەلکاران بکەن لەو هی کەوا بە ئاسانی
 نەتوانن قوت و سامانی میللەت بدزن.

کاتی خوئی عدنان مهنده لیس به لئینکی زۆری به موسلمانانی تورکیادا
ئه گهر بیته و دهنگی پیی بدهن ئه وه بانگی عهره بی ئیسلامی ئه گهر پئینه وه،
له وه وه شیخمان بدیع الزمان مامۆستا نورسی (خودا نهینی پیرۆز کات) به
خه لکه که ی گوت که وا دهنگی پیی بدهن چونکه گه رانه وه ی دروشمیکی گه وره
زۆر گرینگه بۆ موسلمانان، خه لکه که ش به گوئی مامۆستا نورسیان کرد.

هه تا خوشم گویم له شیخ عبد الله عه ززام بووه له یوتوب له ته فسیری
سوره تی التوبه، وته یه کی له ئه بولحه سه نی نه ده وی نه قل ئه کات که وا
ئه بولحه سه ن پیی باش بووه موسلمانان به شدار بن له حکومه ت تا وه کوو
چاودیری ده سه لات بکه ن، له بهر به رژه وه ندی موسلمانان.

هه رچه نه ده شیخمان ئیمامی هه رته لی بهر ره حمه تی خودا بکه وی له کتیبی
(میترگ و گولزاری ئیسلام ژیانی پیغه مبهری ریزدار) پیی دروست نه بووه
دهنگ به هیچ کامیکیان بدری و به شداریش بن له په رله مان، چونکه هیچ
کامیکیان مه رچی خو هه لئبژاردنیان تیدا نیه. والله اعلم.

میعرآجی پیغہ مبهری صلی اللہ علیہ وسلم

والمعراج لرسول الله عليه الصلاة والسلام في اليقظة بشخصه إلى السماء،
ثم إلى ما شاء الله تعالى من العلى حقاً.

به رزبوونه وهی پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بۆ ئاسمانه کان و
قسه کردنی له گهڻا خوای گه وره و فریشته کان و په یامبه ره کان له شهوی
ئیسرا و میعرآجدا له حالته تی بیداری خویدا بووه، ئینجا له وهش که له
ئاسمانه کاندا به رزبوویه وه و تا ئه و جیگه یه ی که خوای گه وره ویستی له سه ر
بووه، گشت ئه مانهش حه قه و راسته و ئیمانمان پیی هه یه.

"به لئی میعرآج جیگیر بووه له هه وائی مه شهوردا، هه تا ئه وهی ئینکاری
بکات ئه وه ئه بیته بیدعه چی...، ئیسراء ئه مه شه وره وهی سه وره مان بوو له
مزگه وتی حه رامه وه که مه ککه یه بۆ به یتوله قدیس، ئه مهش جیگیر بووه و
یه کلایی کرا وه ته وه به قورٲان، وه میعرآجیش که به رزبوونه وه یه له زهویه وه
بۆ ئاسمان ئه وه فه رموده ی مه شه وره، وه له ئاسمانه وه بۆ به هه شت یا خود
سه ر عه رش یا خود غه یری ئه مانهش فه رموده ی ئاحادو تاکه، وه ئه وه یشی
سه حیج بی سه روه رمان به چاوی دلئی په روه ردگاری بیینی نه ک به چاوی
سه ری"، ئه مه قسه ی ته فتازانی بوو.

وه که سته لیش ئه فه رمووی: "له دهره وهی سوننه ت ئه بی، به گو مرآ
ئه زانری و ته کفیری نا کری له سه ر ئه و ته فسیله ی که باسی لیوه کرا، ئه ما
ئینکاری کردنی ئه صلی میعرآج ئه وه کوفره به بی شه ک".

ئىمامى ھەرتەلەش لە ژياننامەكەى سەرورەمان ئەفەرمووى: "ئەوھى ئىنكارى ميعراج بکات پيى کافر نابى وەك ھەندى لە زاناكان ئەفەرموون بەلکۆو پيى فاسق ئەبى، ئەمما ئىنكارى کردنى شەرپەويەكە ئەوھ پيى کافر ئەبى چونكە ئىنكارى ئايەتى خواى گەرەى کردووه كە لە سورەتى الإسراء باسەكەى ھاتووه".

منیش ئەلئيم: قسەكەى ئىمامى كەستەلیم پيى پەسندترە، چونكە باسى بەرزبوونەوھى سەرورەمان واتە ميعراجەكەى لە سورەتى النجم ھاتووه، ئەتوانن بگەرپنەوھە بۆ ھەموو تەفسیرەكانى زاناكان، وەھەرەھا كاتى بە گەرەمان صدديق گوترا: ھاوھلەكەت دەلى ئيمشەو چوومە بەیتولەقدیس و نوئیم لەوى کرد، ئەویش فەرمووى: ئەگەر بلتین چوومەتە ئاسمانەكانیش برۆاى پيى ئەكەم، لەوھوھە سەرورەمان ناوى لينا ئەبوبەكرى راستگۆ. وە فەرموودەى ئيسراو ميعراجيش لە صەحیحەكان و سونەنەكان و موسنەدەكان و موستدەرەكاتەكان موعجەمەكان و غەيرى ئەوانەش ھاتووه، ئىنكارى ئەم ھەموو بەلگەيەش نزيكە لە كوفر چونكە رەفزی سوننەى کردووهتەوھە.

وہ ھەردوو جۆر معيراجيشى پيكراره ھەم لەخەو وەھەميش بەجستەو بەرروح.

پرسیار لە ئىمامى نەوھوى كرا كە ئايە لەشەوى ئيسراو ميعراجدا پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم خواى گەرەى بينيوھ؟

ئەویش لە ۋەلا مەدا فەرموویەتی: "بە ئی پیغە مەبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە شەوی ئیسرا دا بە چاوە کانی سەری پەرەردگاری بینی، ئەو ە صەحیح و راستە ە ەرە کوو ئین و ە باس و زۆرتین ھاو ە و زانایان فەرموویانە ەرەزای خویان لی بی."

ۋە عائیشە و کۆمە ئیک لە زانایان ڕیگریان لەو بینینە کردووە ەرەزای خویان لی بی، ۋە ئەوانە ی کە ڕیگری لەو بینینە ئە کەن بە لگە یە کی ڕوونیان نیە، بە لکوو ئەو ی عائیشە کردوویە تی بە بە لگە یە ئەو وتە ی خوی گەرە یە کە ئە فەرمووی: (لا تدركه الأبصار)، واتە: چاوە کان پە ی بە خوا نابەن، کە چی زۆرینە ی زانایان بەو ە ۋە لامیان داوە تەو ە کەوا ئەو پە ی پی بردنە ئەو ە دەو ە دانی خویە، (واتە: تۆ بەو بچوکیە ی خۆت پە ی بە ەرە هایە تی و بی سنووریە تی و گشتیە تی زاتی خودا نابە ی)، لە کاتی کدا خوی گەرە دەو ە نادری، بە لام ئیمانداران لە ڕۆژی داویدا بە بی دەو ە دان خوی گەرە ئە بینن، بە ەمان شیو ە پیغە مەبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم شەوی ئیسرا ئەو ی بینو ە^{۲۴۴}.

^{۲۴۴} (فتاوی الإمام النووي) (ل ۳۵) ط. دار البشائر الإسلامية.

کهراماتی نهولیا

وكرامات الأولياء حق، فتظهر الكرامة على طريق نقض العادة للولي من قطع المسافة البعيدة في المدة القليلة، وظهور الطعام والشراب واللباس عند الحاجة، والمشي على الماء وفي الهواء وكلام الجماد العجماء واندفاع المتوجه من البلاء وكفاية المهم من الأعداء، وغير ذلك من الأشياء، ويكون ذلك معجزة للمرسول الذي ظهرت هذه الكرامة لواحد من أمته لأنه يظهر بها أنه ولي، ولن يكون ولياً إلا وأن يكون محقاً في ديانته، وديانته الإقرار برسالة رسوله.

کهراماته کانی نهولیاکانی خودا حق و راسته و گومانی تیدا نیه، نهیبینی خوای گهوره کهرامهتیک دهرتهخات بۆ وهلیهک به ریڭگای بهدهر له عادهت، وهکوو برینی دووری و مهسافهیهکی زۆر به ماوهیهکی کورتدا، وه دهرکهوتنی خواردن و خواردنهوهو جل و بهرگ له کاتی پیویست بووندا، وه پرڊیشتن بهسهر ئاو و فرین له ههوادا، وه قسهکردنی بی گیهانهکان و ئاژهلان و ریڭگری کردن لهوهی که بهلاو موسیبهتی پروو بهپرووی بووتهوهو پاراستنی له دهست دوژمنان، وه غهیری تهمانهش له شتهکان، جا تهمانه نهبنه موعجیزه بۆ پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم که لهسهر دهستی یهکی له تاکهکانی ئومهتهکهی دهرکهووتووه، وه بۆ نهو پیاوچاکهش نهبیته کهرامهت، چونکه خوای گهوره بۆی دهرتهخات که نهوه وهلی خویهتی، وه ههرگیز هیچ کهسیکیش نابیته وهلی خواو شایهنی نهو پلهیه نابی ههتاوهکوو دهستی به دینهوه نهگرتبی له ژوورهوهو دهرهوهدا دینداریهکهی

ئەوى گەياندىتتە ئەو پلەيە، دىن و دىندارىيە كەشى ئەوئەيە كە دانى بە
پەيامە كەى پىئەمبەرە كەى نابى.

وئەلى مەرئەبەى خۇى ھەيە، بە پىئى تەقوا و دىندارى و خزمەت كەردنى بۆ
ئوممەتى ئىسلام، بە گشتى ھەموو ئىمانداران وئەلى خودان، ئەما وئىلايەتى
تايبەت ئەوئەيە، كە خودا لە فەرموودەى قودسى باسى كەردووە، كە ئەگەنە
پلەيەك ھەر كەسىك ئەزىيەت يان بەدا و دوزمنايەت يان بەكات ئەوئە خواى گەورە
ئىعلانى شەرى راگەياندووە لە دژيان، وئە وئەلى خوا ھىچ ترس و بىمىكى نىە
لە دونيا و دوارۆژ، وئە كاتى خەلكى غەمبار ئەبن ئەوان غەمبار نىن، وئە
بەردوام لە خودا پەرسى و موراقەبەى خواى پەروەردگارن تا ئەگەنە پلەى
شەودى بەرھەست بەچاوى سەرو دل، ئەمانە چلك و پىسى دونيا لە
ھەناوەكانيان رەشبووئەتووە بە موراقەبەى ئىلاھى و تىكۆشان و زىكرو
خزمەت كەردنەو، دلان بووئەتە دەلاقەيەكى ئەنوارى بارى تەعالا، لەوئە
گەيشتوونەتە پلەى فېراسەت، تاوەكوو بتوانن بەنوورى خواى مەزن شتەكان
بىنن و خزمەتى مەرۆقاىەتى بەكەن، ئەمانە زۆر جياوازن ھەرگىز لەگەل
ساحىرو شەيتان مەرۆقەكان تىكەل بەيەكترى ناكړين، بۆيە زۆر جارن ئەو
وئەلى خوايانە ستەميان لىكراوئەو بە ساحىرو شەيتان لەقەلەم دراون لە
كاتىكدا خويان پەردەپۆشن لە ناو تارىكايى نەفس و نەخۆشەيە دەرونيەكان و
زىنەتى دونيا. ئەولياكانى خودا ھەركاتى ئەبىنرەن يادى خواى گەورە
ئەكړىت بەھوى بىننىانەو، ھەركەسى لە نىو دلى ئەم وئەليانە بى خودا
بەھوى ئەوانەو لىيان ئەبوورى و دەفەى بەلاو موسىبەت ئەكات لەبەر
حورمەتى ئەوان، وئە ئەوان جگە لە بەندەيەكى فەرمانگوزارى عابىد ھىچى

تر نین، هەرگیز ناگهه پلهی پیغه مبهرایه تی و خوایه تی (حاشا وکلا)، وه خه لکانیک له بهر نه زانیان لییان تی کچوو له نیوان مه فهومی پینج شته غه ییه که و فیراسه تی وه لی خودا، ئەم باسه م به درێژی له کتیبی (ژیانه وهی دلی ئیمانداران) باسکردوو که به کیکه له دانراوه کافمان.

که پامه ت په یوه ندی به هیچ سهرده میکه وه نیه، چونکه نه وهی مشورخۆری ئەم گهردوونه یه پاشای نه زه لی و نه به دیه نه وه نه زانی له چ کاتیک و له چ شوینی کدا که پامه ت له سه ره دهستی وه لیه کان ده رته خات، بۆیه سنووردار کردنی به ته نیا له سی سه ده که نه وه بهر ته سه کردنه وهی دینی خوی مه زنه، وه سه یری موسلمانانی ئەم سهرده مه م کرد جگه له بیر ته سه که کان نه بی هیچ که سی که ئینکاری که پامه ت و فیراسه تی وه لیه کانی خوی نه کرد، خودا هیدایه تی نه وان و ئیمه ش بدات.

قاعیده یه کیش هه یه بیزانن ههروهک زۆریه ی زاناکان فهرمویانه: (كُلُّ مَا جَاَزَ أَنْ يَكُونَ مُعْجَزَةً لِنَبِيِّ جَاَزَ أَنْ يَكُونَ كَرَامَةً لَوْلِيٍّ بِشَرْطِ أَنْ لَا يَدْعِيَ النُّبُوَّةَ)^{٢٤٥}، واته: (ته کری هه موو نه و شتانه ی که دروسته ببنه موعجیزه بو

^{٢٤٥} ئەم زانیانه فهرمویانه: ئیمامی سعد الدینی ته فتازانی له (شرح المقاصد) (ب٢_٢٠٣). ئین و هه جهری عه سه لانی له (الفتح الباری شرح صحیح البخاری) (ب٧_٣٨٣_ژ٤٠٨٧). وه ئیمامی هه رده مه ین له (الإرشاد) (ل٢٦٧)، طبعه مؤسسه الکتب الثقافیه. وه ئین و هه جهری هه یته می له (الفتاوی الحدیثیه) (ل١٠٨). وه ئیمامی نه وهی له (شرح صحیح المسلم) (ب١١_١٠٨).

پيغهمبهرىك ئه وه دروسته و ئه كرى ببيته كه رامه تيك بو وه ليهك به مهرجى بانگه شهى پيغهمبهرىتى پيو نه كات.

وه ئيمامى عهلى قارى ئه فهرموويت: "ئه وهى به رووكه شى دياربى له وتهى ئيمامى ئه عزم ئه بو حه نيفه ره حمه تى خواى لى بى بو ئه مه قامه ئه وهيه كه وا موافقه له گه ل ئه وهى زورينهى زانا به رزه كان كه له سه رى ريككه وتوون له سه ر ئه وهى هه موو ئه و شتانهى كه دروسته بينه موعجيزه بو پيغهمبهرىك ئه وه دروسته و ئه كرى ببيته كه رامه تيك بو وه ليهك و هيچ جياوازييه كى له نيوانياندا نيه ته نيا ركابه رىتى نه بيت (واته: ته حه دداى پيغهمبهرىتى نه كات)^{۲۴۶}.

وه سه باره ت به وهى كه له ناو هه ندى تا قمى برايانى ته صه وف به ربلاوه گوايه هيچ كه سيك نايته وهلى خوا هه تا وه كوو ئه م سيانه ته و قيعى له سه ر نه كه ن.

۱- حه زره تى رسول الله صلى الله عليه وسلم.

۲- حه زره تى عهلى كورى ئه بو تالب (كرم الله وجهه).

۳- حه زره تى شيخ عبد القادري گه يلانى (قدس الله روحه).

ئه م وتهيه باتله و هيچ ده ليليكى شه رعى له سه ر نيه، چونكه هه مووى به ده ست خودايه، چونكه ريگاي خودا وه كوو ئه م نمونه يه: كه سيك له سه ره تاييه وه ده ست به خويندن ئه كات، بيگومان پيوستى به ماموستاو

^{۲۴۶} پروانه: (شرح فقه الاكبر) (ل ۱۳۱) طبعة دار الكتب العلمية.

چاوساغ ھەيە تاوھە کوو فيرى وانەکانى بکات، بەبى مامۆستا ھېچ شتيك فير نابى، دواى قۇناغى سەرەتايى ناوھەندى و دواناوھەندى دېتە پيش و ئەوانيش ئەبرى بەھۆى ھەولدان بۆ خۆ فيرکردن و تىكۆشانى مامۆستا بەرپزەکان، ئىنجا قۇناغى زانکۆ پەيمانگا دېتە پيش بەگوپزەى نمرەكەى لە يەكى لە باشتىن جىگاگان وەرئەگىرى، لەوى بەھۆى ھەولئى خۆى و تىكۆشانى مامۆستاگان ئەو كەسە دەرەنجامىكى چاك بەدەست ئەھىنى، جا ئەمە رىك وەكوو ھالى مورىدو كەسى ئىماندارە، كە ئەيەوى بەرەو خواو پلەوپايەکانى ئىمان و كەمالى ئىمان و عىرفان و ھەقائىق و موشاھەدە پروات، ئەبى ھەولبەدات لە رىگای موحاھەدەى دەرۋونەوھەو تەقواو خۆپارىزى و خزمەتکردنى دىنى ئىسلام و مۇسلمانانەوھە، ئىنجا كەسىكى رىبەرۋ مورشىدو مامۆستاو شىخىكى پر زانستى بەتەقواو عارف باللە دەستى ئەو كەسە بگىت و بەرەو خواى ببات و رىگای دل و رىگای چاوى سەرى پى نىشانبەدات، بىگومان ئەو رىگايە بەبى مامۆستا نابى ئەوھى بلئى بەبى مامۆستا ئەبى ئەوھە قورئان و سوننەت كافىيە ئەو كاتە وەكوو قوتابىيە كە وايە ھەر لە قۇناغى سەرەتايىيەوھە بلئى ئەوھە كىتەبەکانى سەرەتايى و ناوھەندى و دواناوھەندى و زانکۆ پەيمانگەکان مەوجودەو خۆم دەياخوئىنم و كافىيەو پىويستىم بە چاوساغ و مامۆستا نىيە، ئەوھى ئەم قسەيە بکات زۆر گەلخۆيە، ئەگەر زانستىكى دۇنيايى پىويستى بە مامۆستا ھەبى ئەى چى بەرىگای خودا كە شەيتان خۆى ھەشارداوھە لە رىگاگەت، وە ئەم ھەموو زانستە گرانە لە بەردەمتەو نازانى چۆن خواناسىيەكى راست و دروست بکەى؟! بۆيە زۆرەى مەشاىخەکانى ئىسلام گوتويانە: ئەوھى شىخى نەبى شەيتان

شیخیه تی. واته: هەر قوتابییهك مامۆستای نه بیّ ههواو ئارهزوی خۆی و شهیتانی کردووه ته پرّیهرو مامۆستای خۆی. من گومانم لهوه دا نیه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شه فاعهت ئەکات بۆ هه رکه سی له لای خوای گه وره گه ر خوای گه وره ویستی له سه ر بیّ تا ئەو که سه بیته ناو ویلایه تی تاییه تی خۆی، که لهو ریگه وه سه یرو سلوک ئەکات و مه قاماتی عاریفان ئە بری، ئە ما بگوتری تا ئەو دوو زاته که ی تر ئیمزا نه که ن و رازی نه بن نابیته وه لی ئە مه راست نیه، وه کوو له سه ره وه گوتمان چونکه ده قیکی شه رعی له سه ر نیه. ئە ی باشه کیّ ئیمزای ده کرد پیش شیخ عبد القادر تا خه لک ببیت به وه لی خوا؟

وه سه بارهت به و وته یه ش که گوایه چه زه ته تی گه یلانی فه رموویه تی: (بیی من له سه ر گه رده نی هه موو وه لیه که) ئە مه دوو لیکنانه وه ی بۆ ئە کری، یه که م: هه ر وته که ی راست نیه. چونکه ئە مه شایه تییه کی گه وره یه وه کوو ئە وه ی لی دئی پیی له سه ر گه رده نی هه رچوار خه لیفه و هه موو ها وه لان و ئیمامی شافیهی و ئە حمه دو مالیک و ئە بو حه نیفه و سو فیانی سه وری و شیخ مه عروف و ابراهیمی ئە دهه م و شیخ جونه ی دو سه ی د ئە حمه دی ریفاعی و شاهی نه قشبه ندو ئیمامی نه وه وی قوشه ییری و هه زاره ها وه لی تر بی. ئە مه ش راست نیه و هیچ ده لیلیکی شه رعی له سه ر نیه، به لکوو په ی ره وانی چه نابی شیخی پایه به رز دروستیان کردووه، بگره هه ر وه لیه کی خودا گوئی له مه بی هه ست به قۆرخکردن و سوء ئە ده ب ئە کات، چ جای ئە وه ی

بیکریته بەلگە، ئەمەش بە دنیایەوه دووره له شیخی پایەبەرزمان
هەزرەتی گەیلانی (خودا نەهینی پەرۆز بکات).

دووەم: لەسەردەمی شیخ عبد القادر خوای گەوره ئەوی بەرزکردەوه بەسەر
هەموو وەلیاکانی سەردەمی خۆی نەك هەموو سەردەمیك، ئەمەش پیم وایە
شتیکێ تا حەددیک مەعقوله، هەرۆك دکتۆر عرسان ماجد گەیلانی له
کتیبی (هكذا ظهر جيل صلاح الدين) لهوی باسی ئەوه ئەكات
مەشایخەکانی ولاتانی ئیسلامی که ژمارەیان دە دوانزە مەشایخی گەوره و
ئەولیای خوابوون له بەغدا لای شیخی گەیلانی نامادەبوون، بە کۆی
یە کەدەنگی هەموویان شیخی پایەبەرزمان کردە قوتب و گەورە هەموویان بۆ
بەرپۆه بردنی کاروباری موسلمانان بە سەرکردایەتی شیخی گەیلانی،
هەمووشیان بەوه رازی بوون، هەتا یەکی له وەلیانە هێ که ئینکاری ئەوهی
کرد خوای گەوره شتیکی پی نیشاندا و بەناچاری هات و گەردەنی بۆ شیخی
گەیلانی دانا ئیعتیرافی کرد که تۆ گەوره و سەردارمانی، ئەمە تاحەددیک
رپی تیدەچی، ئەمما ئەوه بەهەموو سەردەمی کهوه موقەبیەد بکری راست
نیە.

وه سەبارەت بە وەتەشیان که بەناوبانگە له نیویان که ئەلین: له شەوی
ئیسرا و میعراج کاتی پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم ویستی سواری
بوراقە کهی بی پرووحانیەتی شیخی گەیلانی لهوی بووه و پشتی بۆ

چەماندوووتەووە سەرورەشمان پێی موبارەکی لەسەر داناووە دووعای بۆ
کردوووە کەوا پێی گووتوووە: پیت لەسەر گەردەنی ھەموو وەلیەك بی.
ئەمەش بەبروای من جگە لە درۆیەك زیاتر ھیچی تر نیەو ھیچ سەنەدو
رێبواوەتیکمان بەدەست نەگەیشتوووە، بەلکۆو ھەر قسەییەكە لەناو پەیرەوانی
شیخی پایەرزمان بەربلاووە، ئاخەر خەلک ئەم خورافیاتەیی لەناو تەصەوف
بینی بۆیە تەصەوفیان زەرپی سفر کردو پیمان بلین ئیوہ لە نیو خورافیاتدان،
ئەگینا تەصەوف رینگای پیغەمبەران و ئەولیاکانی خودایە، زۆر لەوہ پاکترو
گەورەترە لەوہی کە وەصفی ئەکری بە ھەلە لە لایەن ھەندی تاقمەوہ.

خوای گەورە یەك یاسای گشتی فیئکردووین کی بەتەقواتر بی ئەو
رێزدارترینە ئیتر پەییوہندی بەسەردەمەکانەوہ نیە، وە من بروای سەدا
سەدیشم ھەییە شیخی گەیلانی خودی خۆی بەو وتانە رازی نیە، بەلکۆو
ھەندی کەس لەبەر زیادە خۆشەویستیان بۆی ئەم جۆرە شتانەیان
ھەلبەستووہ.

دەرەنجام مرۆف ئەبی شیخ و مامۆستایەکی کاملی ھەبی تاوہکوو بەرەو
خوای گەورەیی ببات و رینگای بۆ رۆشن بکاتەوہ چونکە شارەزانەبوونی رینگا
بە بی ریبەر دووچاری زۆر شت ئەبی، وە پەنگە تووشی ھەلاکەتیش بی.

گه وره ترين مروّف دواى پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم.

وأفضل البشر بعد نبينا أبو بكر الصديق، ثم عمر الفاروق، ثم عثمان
ذي النورين، ثم علي المرتضى، وخلافتهم ثابتة على هذا الترتيب أيضا.

گه وره ترين مروّف دواى پيغهمبهرمان شهو به كرى صديقه، ئينجا
ئيمامى عومره، ئينجا ئيمامى عوسمانه، ئينجا ئيمامى عهلى مورتهزا،
وه بههمان شپوه خهليفايه تيه كه شيان له سهر شهو ريزيه نديه سايت و جيگير
بووه به يه كدهنگى هاوه لان و هيچ كه سينك ره خنهى لى نه بووه جگه له شيعه
گومر ابووه كان نه بى، كه شهوان پييان وايه خه لافهت زهوتكراوه و ئيمامى
مه عصوم مه وجود بووه كه ئيمامى عهليه كه چى زولميان لى كردووه و
شهويان نه كردووه ته خهليفه، شه مهش جگه له درويهك زياتر هيچى تر نيه،
ئيمامى عهلى شه وهنده بى غيرت نه بووه حاشا لهو، خو شه توانى به يعه تيان
نه داتى، به لام شه مه راست نيه، به لكوو به ره حابه تى دله وهو به ويه پرى
پيخوشبون وهوش به يعه تى به يه كه يه كه يان داوه ههروهك له كتبه كانى
ميژوى ئيسلامى پرشكو باسى ليوه كراوه.

بيگومان له شه رحى قه و اعيدى عه قائيدى ئيمامى عه زاليش باسمان
كردووه كه وا هه زه رته عيسا له هه موو شه وان هه وره تره، چونكه كاتى
دائه به زى وه كوو پيغهمبهر ايه تى دانا به زى تا ته شريع بكات چونكه بابى
پيغهمبهر ايه تى كو تايى پى هات دواى گه وره مان فه خرى كائينات به لكوو
وه كوو يه كيك له شه مه تى پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم، بيگومان
كه سيكيش بيته شه مه تى پيغهمبهر كه له پيشيشدا پيغهمبهر بووبى

بیگومان ئەو گەورەترە لە ھەموو ئوممەتە کە لە دواى خوێ، ئەم رایە ئیمامی زەھەبیش لەسەریەتی ھەرۆھ کوو ئیمامی تاج الدینی سبوکی لە (الطبقات الشافعية) باسی لیۆھ کردووہ لە شیخی خوێوہ کە ئیمامی زەھەبیبە، وە ئەم رایە ئیمامی تەفتازانی و پەمەزان ئەفەندی و کەستەلی و خەیالی لەسەرینە^{۲۴۷}.

وہ ئەو ھیشی کە لە فەرموودەدا ھاتووہ سەبارەت بە گەورەمان ئەبو بەکر ھیچ دژایەتیەکی لەگەڵ ئەو رایە حەقیقیە نیە چونکە ئەو لە ھەموو ئوممەتە کە لە گەورەترە جگە لەو.

^{۲۴۷} (مجموعۃ السنیة علی شرح عقائد النسفیة) (ل ۵۷۵).

خەلافەت

والخلافة ثلاثون سنة ثم بعدها ملك وأمارة.

وہ خەلافەتیش سى سال ئەخايەنى، ئىنجا دواى ئەو سى سالە ئەبىتە پاشايەتى و ميرنشيناىەتى.

ئىمامى تەفتازانى ئەفەرموئى: "ئىمامى عەلى لەسەرى سالى سى كۆچى شەھىدكرا لە دواى وەفاتى پىغەمبەرى خواوہ صلى الله عليه وسلم، جا موعاويەو ئەوہى كە لەدواى موعاويەش ھاتووە نابنە خەلىفە بەلكوو ئەبنە مەلىك و پاشا و ميراىەتى، ئەمەش كىشەو موشكىلەىە، لەبەرئەوہى ئەھلى حەللو عەقد (واتە: ئەھلى مەككەو مەدینەو تىكراى موسلمانان) لە ئومەت يەك دەنگ بوونە لەسەر خەلىفاىەتى خەلىفەكانى عەبباسى و ھەندى خەلىفاىەتەكان وەكوو عومەرى كورى عبد العزيز، وە پەنگە مەبەست پىي خەلىفاىەتەكى كاملە كە ھىچ شتىكى موخالەفەى لەگەل تىكەل نەكرى، وە مەيل بەلای بەيەتدان ئەبىتە سى سال، ئىتر دواى ئەمە ئەكرى بىي، وە ئەشكرى نەبىي.

پاشان يەك دەنگى لەسەر واجبوونى دانانى ئىمام ھاتووە، بىگومان پاجىايىيەكە لەسەر ئەوہى كە ئايا واجبە لەسەر خواى گەورە ياخود لەسەر خەلكى، بەبەلگەى نەقلى ياخود عەقلى؟ مەزھەب و بۆچوونى ھەلبەتتەردراو لەسەر ئەوہنە: كەوا واجبە لەسەر خەلكى بە بەلگەى نەقلى لەبەر وتەى صلى الله عليه وسلم (من مات من أهل القبلة ولم يعرف إمام زمانه مات

میتة جاهلیة). واتة: ههركهسى له تههلى قیبله بمرى و ئیمام و پیشه‌وای زهمانى خوى نه‌ناسیبى که کى سهرکرده و پیشه‌وایه‌تى ته‌وه مردنه‌که‌ى له‌سهر مردنیکى جاهیلانه‌یه.

وه له‌به‌رته‌وه‌ش که ئوممه‌ت دانانى ئیمامیان به‌شته هه‌ره گرینگه‌کان داناوه له‌ دواى وه‌فاتی پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم، هه‌تا ئهم کاره‌یان پیشخستوه به‌سهر شاردنه‌وه‌ى پیغه‌مبه‌ریشان صلى الله عليه وسلم، وه هه‌تا له‌ دواى وه‌فاتی هه‌موو ئیمامیکیش، له‌به‌رته‌وه‌ى زۆربه‌ى واجبه‌ شه‌رعیه‌کان ته‌وه‌ستیتته سهرى هه‌روه‌کوو ئیمامى نه‌سه‌فى ئاماژه‌ى پى کرد.

جا ته‌گهر گوترا: بۆچى دروست نیه ئیکتیفا به‌ هه‌موو خاوه‌ن هیژو ده‌سه‌لاتیک بکرى له‌ هه‌موو شوینیک، وه له‌ کوى واجبه که سهرۆکایه‌تى گشتى ته‌نیا به‌و بدرى؟

ئیمه‌ش ته‌لین: له‌به‌رته‌وه‌ى ئهمه سهره‌له‌ته‌کیشى بۆ دووبه‌ره‌کى و ناکۆکى دوژمنایه‌تى و تیکچوونى کاروبارى دین و دونیا، هه‌روه‌کوو ته‌بیینین له‌ زه‌مانى خۆمان (واته: زه‌مانى ئیمامى ته‌فتازانى).

وه ته‌گهر گوترا: ئیتر ئیکتیفا ته‌کرى به‌ ده‌سه‌لاتى که‌سینک که سهرۆکایه‌تى گشتى به‌و بدرى، ئیتر ئیمام بى‌ یان غه‌یری ئیمام، چونکه‌ ریکخستنى کاروبار به‌وه به‌ده‌ست دى، هه‌روه‌کوو له‌ سهرده‌مى تورکه‌کان (به‌ده‌ست هات).

ئېمەش ئەلپىن: بەلى ئەمە بەدەست دى لە كاروبارى دونيا، بەلام كاروبارى دىنى تېك ئەچى، كە ئەمەش مەبەستە گرېنگەكەو كۆلەگە ھەرە گەرەكەيە.

وہ ئەگەریش گوترا: جا لەسەر ئەوہى كە باسكرا ماوہى خەلافەت سى سالا، وہ زەمانى دواى خەليفە راشيدىنەكانىش خالىيە لە ئىمام، ئوممەتى ئىسلامىش ھەموويان سەرپېچيان كرووہو مردنەكەشيان مردنئىكى جاھيلانە ئەبى.

ئېمەش ئەلپىن: باسكرا كەوا مەبەست بە خەلافەتى كاملە، ئەگەر چى تەسليم كرابى كەوا سى سال بووبى، لەوانەيە رۆلى خەلافەت كۆتايى پى بى بەھۆى رۆلى ئىمامەتەوہ، ئەمەش بەبينا كەردن لەسەر ئەوہى كە ئىمامەت گشتگير ترە، بەلام ئەم زاراوہيە لە لاي ئەو قەومە نەمان بينيوہ، بەلكوو لە شيعەكاندا ھەيە گومانى ئەوہ ئەبات كەوا خەليفە گشتگير ترە، ھەر بۆيەش دان بە خەلافەتەكەى ھەر سى ئىمامەكە ئەنپن جگە لە ئىماميتيان نەبى، وہ ئەمما دواى خەليفەى عەبباسيە كارەكە موشكىلەو كېشەيە.

پیشہ‌وای مسلمانان

والمسلمون لا بد لهم من إمام، يقوم بتنفيذ أحكامهم، وإقامة حدودهم، وسد ثغورهم، وتجهيز جيوشهم، وأخذ صدقاتهم، وقهر المتغلبة والمتلصصة وقطاع الطريق، وإقامة الجمع والأعياد، وقطع المنازعات الواقعة بين العباد، وقبول الشهادات القائمة على الحقوق، وتزويج الصغار والصغائر الذين لا أولياء لهم، وقسمة الغنائم.

وہ مسلمانانیش پیوستہ تیمام و پیشہ‌وایان ہبے، تاوہ کوو ہہ لسی بہ جی بہ جی کردنی قہ زاوہت و حوکمہ کانیان، وہ بہرپا کردنی حددہ کانیان، وہ پاراستنی سنوورہ کانیان، وہ تامادہ کردنی سوپا کانیان، وہ زہ کاتہ کانیان لی وہربگری، وہ زالہ بوون بہ سہر دزو جہردہو ریگرہ کان و زہ بوون کردیان و نہ ہیشتنی تہو تاوانانہ لہ ناویان، وہ بہرپا کردنی نویژی بہ کومہل و جہژنہ کان، وہ نہ ہیشتنی تہو نا کوکیانہی کہ لہ نیوان بہندہ کاندہ ہہیہ، وہ قہ بوولی شایہ تحالہ کانیش بکات لہ وہرگرتنہ وہی حق و مافی بہندہ کان، وہ بہ شووانی تہو کیژوولانہی کہ خویمان ناسیوہو تہو کورانہش کہ تازہ بالغ بوونہ تہوانہی کہ ہیچ کہ سیکیان نیہ وہ کوو وہلی تہمر سہرپہرشتیان بکات، وہ دہست و غہ نیمہ کانی جیہادیش دابہش بکات بہ سہر موجاہیدان و خہ لکدا بہ داداپہ روہری.

مەرجه کانی بوون به خهلیفه و ئیمامی موسلمانان

ثم ينبغي أن يكون الإمام ظاهراً، لا محتفياً ولا منتظراً، ويكون من قريش ولا يجوز من غيرهم، ولا يختص ببني هاشم. ولا يشترط أن يكون معصوماً، ولا أن يكون أفضل أهل زمانه، ويشترط أن يكون من أهل الولاية المطلقة الكاملة، سائساً قادراً على تنفيذ الأحكام وحفظ حدود دار الإسلام وإنصاف المظلوم من الظالم.

۱- پاشان پیوسته ئیمام دیارو حازر بی، تاوه کوو کاره کان بگه پیندریته وه لای تهو، تهویش هه لسی بو جی به جی کردنی بهرزه ونده کانی خه لک تاوه کوو مه بهست له دانانی ئیمامه تی به دهست بی که بو چ مه بهستیك داته نری.

۲- وه نابی بزرو شاره وه بی له بهر چاوی خه لکی ته مهش له ترسی خه لک و سته م لی کردنی و به سه ردا زالبوونی.

۴- وه ناشبی تهو ئیمامه چاوه پروان کراویش بی تا تهو کاته ی که گونجاوه بو ده رکه وتن، وه شهرو فه سادیش نه مابی، چونکه شیعه ی ئیمامی پیمان وایه ئیمامی حق دوا ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ته نیا ته مانه هه ون: ئیمامی عه لی و کوره که ی حه سه ن و برا که ی حوسین و ئینجا عه لی زین العابدین و کوره که ی محمد باقرو کوره که ی جه عفه ری کوره که ی موسا کازم و کوره که ی عه لی ره زاو کوره که ی محمدی کوری عه لی و کوره که ی عه لی و کوره که ی حه سه نی عه سه کری و کوره که ی محمد قائم چاوه پروانکراو

مههدى، كه ئهمه‌ى كۆتايى پييان وايه بزر بووه له ترسى دوژمنه‌كانى، وه پۆژى دى دهرئه‌كهوى و دونيا پر له دادپه‌روه‌رى ئەكات، هه‌روه‌كوو چۆن له پيشدا پر ببوو له تاوان و سته‌مكارى^{٢٤٨}، وه پييان وايه هيچ ريگريه‌ك نيه له ته‌مه‌نه‌كه‌ى، وه عيساو خضر، وه تۆش ئەزاني خۆشاردنه‌وه‌ى ئيمام نه‌بوونه‌كه‌ى يه‌كسانه ئهمه‌ش له‌به‌ر به‌ده‌ست نه‌هيئاني مه‌به‌سته داواكراوه‌كان به‌هۆى هه‌بووني وجودى ئيمامه‌وه...

٥- پيويسته ئيمام له نه‌سه‌بى قورپه‌يشى بى و دروست نيه له غه‌يرى ئەوان بى، وه تايبه‌ت نيه به به‌نى هاشم و نه‌وه‌كاني عه‌لى په‌زاي خويان لى بى، واته: به‌مه‌رجگيراوه كه‌وا خه‌ليفه‌و سه‌ركرده ئەبى له نه‌ژادى قورپه‌يشى بى، له‌به‌ر وته‌ى سه‌روه‌رمان (الأئمة من قريش) پيشه‌واو ئيمام له قورپه‌يشه، ئهمه‌ش ئەگه‌ر چى هه‌وايىكى ئاحاده به‌لام ئەبو به‌كر ريوايه‌تى كردووه‌و كردوويه‌تى به به‌لگه به‌سه‌ر ئەنصاره‌كان، هيچ يه‌كيكىش له هه‌واه‌لان ئينكاري ئەو وته‌ى گه‌وره‌مان ئەبو به‌كرى نه‌كردووه، بۆيه بووته به‌لگه‌و هيچ كه‌سيك پيچه‌وانه‌ى ئەوه‌ى نه‌كردووه جگه له خه‌واريج و موعته‌زيله نه‌بى.

٦- وه به‌مه‌رجه‌گيراوه كه‌وا هاشمى بى يان عه‌له‌وى، له‌به‌ر ئەو به‌لگه‌ى خه‌لافه‌تى گه‌وره‌مان ئەبو به‌كرو عومه‌رو عوسمان په‌زاي خويان لى بى.

^{٢٤٨} سوپاس بۆ خوا كتيبيبكم له‌سه‌ر محمدى مه‌هدى نوسيوه.

۷- وه به مەرنه گهراوه له ئیمامه تیدا کهوا ئیمام مهعصوم و پارێزراو بی له گوناھو تاوان له بهر ئه و به لگه ی که رابوورد له سه ر ئیمامه تی ئه بو به کر ره زای خوی لی بی و پرای نه بوونی عیصمه ت و پارێزراویه که ی، (واته: ئه وه ی ئه بیته سه ر کرده و خه لیفه ی موسلمانان ئه وه به مەرجنه گهراوه تاوانی لی دهرنه چی، چونکه جگه له پینغه مبه ران هیچ که سیکی تر له گوناھ پارێزراو نیه، ئه مه ش ره ددی شیعه کانه که به مەرجیان داناوه ئه بی مهعصوم بی له گوناھو تاوان).

۸- وه به مەرج نه گهراوه کهوا گه وره ترین و چاکترین خه لکی زه مانی خوی بی، له بهر ئه وه ی یه کسانی بوون له پله و پله و پایه و تاییه ته ندیدا ئه کری که سیکی گه وره تر له وه به بی و زانست و کرداره که شی له وه که متر بی، وه ره نگه ئه و زانتر بی به به رزه وه ندیه کانی ئیمامه ت و خراپیه کانی، وه تواندار تر بی له سه ر راپه راندنی ئه رک و واجباته کان، به تاییه تی ئه گه ر دانانی ئه و که سه ریگریتر بوو بو نه هیشتنی خراپه و دوورتر بوو له هه لگه رسانی فیتنه، هه ربۆیه ش ئیمامی عومه ر ره زای خوا لی بی هه لبژاردنی ئیمامه تی کرده شو را له نیوان شه ش که سدا، و پرای ئه وه ش هه ندیکیان له هه ندیکیان گه وره تر بوون.

* جا ئه گه ر گوترا چۆن دروسته ئیمامه تی بکریته شو را له نیوان شه ش که سدا له گه ل ئه وه ش دروست نیه دوو ئیمام له یه ک کاتدا هه بن؟

ئیمه ش ئه لێین: دروست نیه دوو ئیمامی سه ره به خو دابنریت له یه ک کاتدا (واته: دوو سه ر کرده و خه لیفه هه بی له یه ک کاتدا)، چونکه پێویسته

گوڙپرايه ٿي ههردو وڪيان بڪريءَ به جيا، ته مهش ناچاري جيءَ به جيءَ ڪرڻي ته ڪامي دڙ به يهڪ ناکات، به لام له شورادا هه موو به پلهي يهڪ ٿي مامدان.

۹- وه به مهرج گيراوه ڪهوا ڪه سيءَ ڪي ته هلي ويلايهت بيءَ واته: موسلمان بيءَ و تازاد بيءَ واته: عهد نه بيءَ، وه پياو بيءَ و عاقل و بالغ بيءَ، چونڪه خوي گهوره ريءَ گاي بؤ ڪافره ڪان دانه ناوه تاوه ڪوو قيادهو سه ڪردايه تي ٿي مانداران بڪهن، وه سه بارهت به عهديش ٿه وه سهرقالءَ به خزمه تي گهوره ڪهي، وه به سوڪ سه ڪراويشه له لايهن خه لڪيه وه، وه ٿافره تانيش له پروي عهدل و دينه وه ڪهم و ڪورپان هه يه، وه مندال و شيتيش پييان ناڪريءَ مشورخوري ڪاروباري خه لڪي بن و ته سه ورپروف بڪهن له بؤ به رڙه وهنديه ڪاني خه لڪي جه ماوهر.

۱۰- ٿه بيءَ ڪه سيءَ ڪي سه ڪارو راميار بيءَ بؤ ته سه ورپروف ڪرڻي ڪاروباري موسلمانان ته مهش به هوي هيءَ بيءَ چونه ڪاني و تيءَ وانيه نه ڪاني، وه پشتگيري به هيءَ و شان و شه و ڪه ته ڪاني.

۱۱- توانادار بيءَ به هوي زانست و دادپه روهري و هه بويي و جواميءَ ڪه له جيءَ به جيءَ ڪرڻي ته حڪامه شه رعيه ڪان و پاراستني سنوره ڪاني ٿي سلام

و سەرخستنى ستەملىكراوان و بە ئىنسابوون لەگەڵيان بەرامبەر كەسانى
زالم و ستەمكار، بۆيە پيويستە ئىمام دابنریت^{۲۴۹}.

تیبينى: وهلى ئەمر واتە: كەسێك كاروبارى خەلكى دراوھتە دەست بۆ
بەپۆھەردنى كاروبارەكانيان، واتە: كاربەدەست، جا لە پرووى زمانەوانىيەو
سەركرده كە موسلمانىكى عەلمانى بى يان موسلمانىكى ديندار ئەو پي
ئەگوترى وهلى ئەمرو كاربەدەست پيمان خوڤ بى ياننا، ئىنجا ئەو وهلى
ئەمرايەتییە ئەگەر ئىندرىتەو بۆ پروانگەى شەرىع كە ئايە ئەو وهلى
ئەمرايەتییە مەرجه كانى شەرىعى تيدا هاتۆتە جى ياننا ياخود دانى پيدا
ئەنى ياننا، ئەمە شەرىع برىارى بۆ ئەدات.

^{۲۴۹} ئەو بابەتەى لەسەر ئىمامەتى نوسيم وتەى ئىمامى تەفتازانىيە، ئەويش وتەى خو
نىيە بەلكوو ئەو مەرجانەيان لەسەلف و لەخەلف وەرگرتوو. پروانە: (مجموعۃ
السنية) (ل ۵۸۳ - ۵۹۵).

لانه بردنی ئیمام له دهسه لات به هۆی گوناھو سته مه وه

ولا ينعزل الإمام بالفسق والجور.

ئیمام یان وهلی ئەمر لانا بردنی له دهسه لات به هۆی گوناھه وه که لئی ده رچوه واته: ده رچوه له گوپرایه لئی کردنی خوی گه وه، یا خود جه ورو سته می له بهنده کانی خوی گه وه کردوه. له بهرته وهی گوناھو تاوان ده رکه وتوه و سته میس بلا بووه ته وه له پیشه واکان و سه رکرده کان و ئەمیره کان له دواي خه لیفه کانی راشیده نه وه، وه سه له فی صالحه ش ملکه چی ئەوانیان ئەکرد، وه جومعه و جه رنه کانیان به ئیزنی ئەوان ئەکردن، ایان نه ئەبینی ده رچن بۆی و له دهسه لات بیهیننه خواره وه، چونکه عیصمه ت و پاریزراوی مه رچیک نیه بۆ ئیمامه تی هه ر له سه ره تا وه، بۆیه مانه وه ئەولاتره .

وه له ئیمامی شافیه شه وه گپدراره ته وه ره حمه تی خوی لی بی: ئیمام و سه رکرده لانه بردنی به هۆی گوناھو زولمه وه، وه به هه مان شیوه ش هه موو قازیه ک و ئەمیره یکیش.

وه ئەصلی بابه ته که ش ئەوه یه: که سی فاسق ئەهلی ویلایه ت نیه لای ئیمامی شافیه ی ره حمه تی خوی لی بی، چونکه گوناھ نه کردن و زولم نه کردن بۆ خودی خۆی ناروانی ئیتر چۆن بۆ غه یری خۆی ئەروانی.

وه لای ئیمامی ئەبو حه نیفه ش: ئەو که سه له ئەهلی ویلایه ته، هه تا دروستیشه بۆ باوکیکی فاسق کچه بچوو که که ی به شوو بدات.

وه ئه وه پيشى له كتيبه كاني شافيعيه كاندا هاتبى ئه وه بيه: كهوا قازى لا
ئه بردرپت به هوى گوناھو تاوان به پيچه وانھى ئيمامه وه.

وه له رپوايه تى كتيبي (النوادى) كه فه توای ههر سى زاناكهن (ئه بو
حه نيفه و محمدى كورپى حه سه نى شه يبانى و قازى ئه بو يوسف) هاتوه:
دروست نيه قازى فاسق قه زاوه ت بكات، وه هه ندى له شيخه كان گوتويانه:
ئه گهر ههر له سه ره تا به فاسق سپي دردا سه حيح و دروسته، وه ئه گهر پيشى
سپي دردا كه عه دله ئه وه به هوى فيسقه كه يه وه لئه بردرپت، له به رئه وه ي
كه سى موقه ليد پشتى به عه داله ته كه ي به ستاو رازى نه بو به قه زاوه ته كه ي
به غه يري ئه وه عه دله. وه له كتيبي (فتاوى قاضيخان) هاتوه: كهوا
يه كده نگ بوون له سه ر ئه وه ي كهوا ئه گهر قازى ره شوه ي وه رگرت ئه وه
قه زاوه ته كه ي جى به جى ناكري له وه ي كه تييدا ره شوه ي وه رگرتوه، وه
له به رئه وه ش ئه گهر بيت و قازى قه زاوه تى به ره شوه كرد ئه وه نابيته قازى،
وه ئه گهر قه زاوه تيشى كرد ئه وه قه زاوه ته كه ي جى به جى ناكريت.

ئيمامى كه سته لى ئه فه رموى: "يه كده نكي سه له ف له سه ر ئه وه بووه كهوا
ئيمامه تى كه سى فاسق و زالم سه حيح و دروسته"^{٢٥٠}.

ئيمامى نه وه وي ئه فه رموى: "رکا به رايه تى و ناكوکى له گه ل وه لى
ئه مره كان مه كهن ده رحه ق به وه لى ئه مرايه تيه كه يان، وه رپوبه رپويان
مه بنه وه (واته: ليمان ده رمه چۆن) هه تا ئه و كاته ي گوناھيكي ليكو لدر اوتان

^{٢٥٠} قسه كاني سه ره وه هى ئيمامى ته فتازانى بو، ئه وه كه ي تريش هى ئيمامى
كه سته لى بو بروانه: (المجموعه السنیه) (٥٩٥).

لی بینی که ئەتانزانی ئەو مونکەرەدی ئەو کردووێتەتی بەکیکە لە قەواعیدو
 بنچینەکانی ئیسلام، جا ئەگەر ئەمەتان بینی ئیوەش ئینکاری لی بکەن و
 ڕەددی بدەنەو و وتەئە حق بکەن لە هەر جیگایەک بوون، بەلام سەبارەت بە
 دەرچوون لییان و شەرکردن لەگەڵیان حەرەمە بە یەکدەنگی موسلمانان
 ئەگەرچی فاسق و زالمیش بوون، وە کۆمەڵیک لە فەرموودە هەیه که مانای
 ئەو ئەگەیهنەئە که باسما لێوە کرد، وە ئەهلی سوننەت یەکدەنگن لەسەر
 ئەوێ کهوا سولتان لا نادریت بەهۆی گوناھو تاوانەو، وە ئەوێشی که
 باسکرا که لە هەندێ کتیبەکانی فیهقی هی هەندێ لە هاوئەمان هاتوو
 کهوا ئەلین: لا ئەبردێ، و لە موعتەزەیلەکانیشەو گێردراوئەو ئەو
 هەلەئە ئەو بیژەرەیه که گوتوێتەتی چونکە پێچەوانەئە یەکدەنگی، وە
 زاناکانی فەرموویانە: هۆکاری لا ئەبردنی و حەرەمیتێ دەرچوون بۆ سەر
 سولتان بۆ ئەو ئەگەرینەو که فیتنەو خوین رشتن و فەسادی لی
 ئەکەوێتەو و لەوێ خراپی لا بردنەکەئە زۆرتەر لەوێ که لەسەریتە، قازی
 عیازیش فەرموویتەتی: زانایان یەکدەنگن لەسەر ئەوێ کهوا ئیمامەت واتە:
 وەلی ئەمراپەتی دانامەزیت بۆ کەسیکی کافر، وە ئەگەر بیت و کوفیش
 لە ئیمامیکەو دەرچوو ئەو لا ئەبردێ، وە فەرمووی: بەهەمان شیوە ئەگەر
 بیت و نوێژەکانی تەرك بکات، وە ئەفەرمووی: بەهەمان شیوە لای
 زۆرینەیان بە بیدعەش، وە هەر سەبارەت بە ئیمامی بیدعەچی فەرمووی:
 هەندێ لە بەصریەکان گوتوویانە: ئیمامەتیهکەئە دائەمەزری وە
 بەردەوامیش ئەکری بۆی، لەبەرئەوێ تەئویلی کردوو، وە قازی عیاز
 فەرمووی: ئەگەر بیت و کوفرو گۆرانی شەرعیەتی لێوە دەرچوو یاخود

بیدعهیهك (واته: بیدعهیهك كه له كوفرهوه نزیك بی) ټه و كاته دهرچووه له
 حوكمی ویلایهت، وه گوپرایهلی كردنیشی نه ماوه و كهوت، وه واجبیشه
 له سهر موسلمانان ههلسن و لای بهن و ئیمامیكی عادل دا بنین ټه گهر
 توانایان هه بو له سهر ټه مه، وه ټه گهر ټه مه رووی نه دا ئیلا بو تا قمیك
 نه بی واجبه له سهریان كه كافر لای بهن، وه واجب نیه بو كه سینکی موبته دیع
 ئیلا ټه گهر زانیان كه توانایان هه یه له سهری، وه ټه گهر بی دهسه لات بوون
 ټه وه واجب نیه له سهریان، با موسلمان كوچ بكات له خاکی خوی بو
 شوینیكی تر، وه رابكات به دینه كه یه وه، وه فهرمووی: وه داشنامه زری بو
 كه سینك كه ههر له سهره تادا فاسق بی، وه ټه گهر فیسق له خهلیفه یهك
 دهرچوو هه ندیكیان گوتویانه: واجبه لا بردریت ئیلا ټه و كاته نه بی ټه گهر
 فیتنه و حه پری لی پهدا ټه بو، وه جومهوری ټه هلی سوننه له شه رعزانه كان
 و فهرمووده ناسان و موته كه لیمینه كان فهرموویانه: به هوی فیسق و زولم و
 په كخستنی مافه كان لا نابردریت، وه لا نابردریت و دروستیش نیه بو
 دهرچن و خروجی به سهردا بكن به هوی ټه مانه وه، به لكوو واجبه
 ناموزگاری بكریت و بترسیندریت به و فهرموودانه ی كه له و باره وه هاتوون،
 وه قازی عیاز فهرمووی: ټه وه ی ټه بو به کری كوری موجهید له و باره وه
 بانگه شه ی بو كردوه گوايه یه كده نگیه ټه وه هه ندیكیان ره ددی ټه وه یان
 داوه ته وه به ههلسانی هه سن و كوری زوبه یرو ټه هلی مه دینه له سهر به نی
 ټومه ییه كان و ههلسانی كو مه لیكی مه زن له تابعیه كان و سه ده ی یه كه م
 له سهر حه ججاج له گه لا كوری ټه شهس، وه بیژهری ټه وه وته یهش ته ئویلی
 كردوه كه وا ركابه رایه تی ټه وه كاره ناكه ین ټه وه ی ټه هله له پی شه وا

عادله كان، وه جومهوريش وه لاميان داووته وه به وهى هه لسانی ته وان له سهر
 چه ججاج به ته نيا له بهر فيسق نه بووه به لكوو شه رعى گوڤيوه و كوفرى
 ده ركه وتووه، وه قازى عياز ته فه رموى؛ گو تراوه ته و خيلافه يه كه مجار بوو
 پاشان يه كدهنگى به دهستهات له وهى كه ريگرى ده رچوون كراوه به سه رياندا
 والله أعلم^{٢٥١}.

* خولا صهى حوكم: تيمامى نه وه وهى له سه ره تا فه رموى: (ركابه رايه تى و
 ناكوكى له گه له وهى ته مره كان مه كه ن ده رحق به وهى ته مرابه تيه كه يان،
 وه رووبه پروويان مه بنه وه (واته: لييان ده رمه چن) هه تا ته وكاته ي گونا هيكي
 ليكو لدراتان لى بينى كه ته تانزانى ته و مونكه رپه ي ته و كر دوويه تى يه كي كه
 له قه و اعيدو بنچينه كانى ئيسلام جا ته گهر ته مه تان بينى ئيوه ش ئينكارى
 لى بكن و رهددى بده نه وه و ته ي حه ق بلين له هه رجى گايه ك بوون، به لام
 سه باره ت به ده رچوون لييان و شه ركردن له گه ليان حه رامه به يه كدهنگى
 موسلمانان ته گه رچى فاسق و زالميش بوون).

وه ئيمه له پيشتريشدا ته وه مان گوت كه وا سه ركرده كانى ولا تانى
 ئيسلامى حوكمى موسلمانيتيان به سه ردا ته ده بين حه رامه ته كفير بكرين
 به بى ته وهى كوفريان ليوه بينرابى، وه ته گهر زالم و فاسقيش بوون ده بى
 ناموژگارى بكرين، چونكه گه وره تين تي كو شان ته وه يه و ته يه كى حه ق بكرت
 لاي سولتانيكى زالم و تاوانبار، وه هه ركه سيكيش بلين: ته گهر به سولتانت
 گوت ته و كاره ت خراپه و ته وه مه كه و ته وه بكه ته وه بيدعه يه ته وه زور

^{٢٥١} (شرح النووى على المسلم) (ب١٢/ل٢٢٩).

جاهیل و نهزانه به شه‌رعی خوا به‌لکوو هەر قسه‌که‌ی خۆی بیدعه‌یه‌و
پێچه‌وانه‌ی هه‌موو تاریخی ئیسلامه، وه‌ ته‌وه‌ش بزانه‌ن گوێرایه‌لی هه‌یچ
که‌سێک ناکری بۆ کردنی کاری خراپه، به‌لکوو گوێرایه‌لی له‌ کاری چاک و
پاکدایه، ته‌گه‌ر سوڵتان فه‌رمانی به‌ خراپه‌ کرد ته‌وه‌کاته‌ خه‌لک ناچار نین
گوێرایه‌لی بکه‌ن، به‌لکوو واجبه‌ ئامۆژگاری بکریت، والله‌ اعلم.

نوێژکردن له دواوهی هه‌موو که‌سیکی چاک و خراپ

وتجوز الصلاة خلف كل بر وفاجر، ونصلى على كل بر وفاجر إذا مات على الإيمان.

وه دروسته نوێژ له دواوهی هه‌موو که‌سیکی چاک و خراپ بکریت، وه نوێژیش له‌سه‌ر هه‌موو که‌سیکی چاک و خراپ ته‌که‌ین ته‌گه‌ر بی‌ت و له‌سه‌ر ئیمان مردبێ.

چونکه پینغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ته‌فه‌رمووی: (صلوا خلف كل بر وفاجر) واته: نوێژ بکه‌ن له دوا‌ی هه‌موو که‌سیکی چاک و خراپ، وه له‌به‌ر ته‌وه‌ش زاناکانی ئوممه‌ت نوێژیان له دوا‌ی هه‌واخوازه‌کان و ته‌هلی بیدعه ته‌کرد، به‌بی ته‌وه‌ی ئینکاری ته‌وه‌یان کردبێ، وه ته‌وه‌یشی که له هه‌ندی له سه‌له‌فه‌وه نه‌قل‌کراوه له‌وه‌ی که‌وا رپ‌گری له نوێژکردن کراوه له‌دواوه‌ی بیدعه‌چیه‌که‌وه ته‌وه بار‌کراوته سه‌ر پی ناخۆش بوون، چونکه هه‌یچ وته‌یه‌ک نیه له پی ناخۆش بوونی نوێژ له دواوه‌ی فاسق و بیدعه‌چی، ته‌مه‌ش ته‌گه‌ر بی‌ت و فیسق و بیدعه‌که‌ی نه‌گه‌یشتیته‌ه‌ده‌دی کوفر، ته‌ما ته‌گه‌ر گه‌یشتبوه‌ه‌ده‌دی کوفر ته‌مه‌ش وته‌یه‌ک نیه له‌وه‌ی که‌وا دروست نیه نوێژ". واته: ته‌گه‌ر بیدعه‌که‌ی کوفر بوو ته‌وه نوێژ کردن له‌دواوه‌یه‌وه دروست نیه.

و‌پرای ته‌وه‌ی که موعته‌زیله‌کان فاسقیان به ئیماندار دانه‌ناوه که‌چی نوێژکردن له دوا‌یه‌وه به دروستیان داناوه، چونکه لای ته‌وان مه‌رجی

ئىمامەتى نەبوونى كوفره، نەك وجودى ئيمان بەماناى بەراستزانيں و
دانيپدانان و كردهوہكان بەگشتى.

وہ سەبارەت بە نوپۆز كەش لەسەر مردوو ئەوہ سەرورمان
ئەفەرمووى: (لا تدعوا الصلاة على من مات من أهل القبلة) واتە: واز
لەنوپۆز كەش مەهينن كاتى كە يەكى لە ئەهلى قبيلە ئەمرى واتە: نوپۆزى
لەسەر بکەن^{٢٥٢}.

^{٢٥٢} ئەم وتانەشم لە ئىمامى تەفتازانىيەوہ نەقل كەرد بىروانە: (المجموعة السنية) (٥٩٨).

رېژگرتنى هاوه لآن

ونكف عن ذكر الصحابة إلا بخير.

وه بېنگومان له باسکردنى هاوه لآنېش جگه به چاكه نه بى هېچى تر نالین و خۆمان ته گرینه وه له هەر وته يه كه كه بى رېژى هاوه لآنى تېدا بى، چونكه له چهنده ها فرموده باسى گه ورايه تى و جوین پېنه دانى نه وان دووپات كراوه ته وه يه كى له وانه: (لا تسبوا أصحابي فلو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً ما بلغ مد أحدهم ولا نصيفه)، واته: جوین به هاوه لآنم مه دنه ته گه ر بېت و ئېوه به نه ندازه كىوى ئوحد زېر ببه خشن ناگاته مشتېكى نه وان ياخود نيوهى نه و مشتته ش. وه ههروه ها (الله الله في أصحابي، لا تتخذوهم غرضاً من بعدي، فمن أحبهم فبحبي أحبهم، ومن أبغضهم فببغضي أبغضهم، ومن آذاهم فقد آذاني، ومن آذاني فقد أذى الله تعالى، ومن أذى الله فيوشك أن يأخذه)، واته: ناگادارين خواتان ته كه مه شاهيد له سهر هاوه لآنم، له دواى منه وه غه رزه و حيقديان لى مه گرن، چونكه هه ركه سى نه وانى خوښ بووى نه وه به هوى خوښويستنى منه وه نه وانى خوښويستووه، وه هه ركه سيكيش رقى لييان بېته وه نه وه به هوى رقى ليبوونه وه له من رقى له وان ته بېته وه، وه هه ركه سيك ته زيه تيان بدات نه وه ته زيه تى منى داوه، وه هه ركه سيكيش ته زيه تى من بدات نه وه ته زيه تى خواى گه ورهى داوه، وه هه ركه سيكيش ته زيه تى خوا بدات نه وه تزېكه بېگرى و له ناوى ببات.

وه ههروهها تهفهرمووی: (أكرموا أصحابي فإنهم خياركم)، واته: پریز له هاوولانم بگرن چونكه نهوان چاكتیرینی ئیوهن.

وه جگه له چاكهش نهبی باسیان ناكهین، وه نهو شهپرانهش كه له نیوانیان پرویداوه له جهمهله و صفین نهوه بههوی فیتنهگیري مونافیق و خهوارجیهكان و بوو نهگینا ههموویان نیهتی كوشتاری یهكتریان نهبووه، وه كهترین حوكم كه لهبارهیانهوه بگوتری نهكری بههوی ههلهی ئیجتیهادیان یاخود تهئویلاتیانهوه بووبی ههروهك تهفتازانی وای فهرمووه، بویه دروست نیه له عنهت له هیچ یهكێکیان بكریت، ئیمامی تهفتازانی نهفهرمووی: "له زاناو موجتههیدان و پیاو چاكانی سهلهفهوه نهقل نهكراوه كهوا لهعنهتكردن له موعاوییهی كوری نهبو سو فیان و پشتیوانانی به جائیزیان زانیبی، لهبهرتهوهی مهبهستی كارهكهیان یاخی بوون و دهچوون بووه بهسهر ئیمامدا، نههش لهعنهت واجب ناكات"^{٢٥٣}.

پیم وایه دهقی كۆتایی وتهكهی ئیمامی پایهبهزمان تهفتازانی سهواب نیه كه دهلی: (لهبهرتهوهی مهبهستی كارهكهیان یاخی بوون و دهچوون بووه بهسهر ئیمامدا) واته دهچوون بووه بهسهر ئیمامی عهلیدا، چونكه زۆر له میژوو نوسان نهوهیان تهكید كردوهتهوه كهوا دهچوونی ههزهرتی موعاوییه لهبهر پایهو دهسهلات نهبووه، بهلكوو ههم نهو لهگهله ههزهرتی عایشهوه تهلهحوه زوبهیر داوای خوینی ههزهرتی عوسمانیان نهكرد، ئیمامی عهلیش نهیفهرموو: ئیوه جاری بهیعت بدن ئینجا دواتر تۆلهی ئیمامی

^{٢٥٣} (المجموعة السننية شرح عقائد النسفية) (٦٠١).

عوسمان ته كهينه وه، چونكه يهك كهس و دوو كهس نه بوو زور بوون وه هه مووشيان له ناو سوپا كهى ئيمامى عهلى بوون، بويه نه ته كرا وا به ئاسانى حه ددى شه رعى له و كه سانه وه ربگره ته وه، ته مانيش گوتيان: ئيمه هه تا بكوژانى ئيمامى عوسمان نه كوژينه وه به يعهت نادهين، ئيتر كار كه يشته نه وهى سوپاى موعاويه و عايشه وه ته له وه زوبه ير كه يشته عه پراق، له به رده م يهك وه ستان به بى نه وهى به يته شهر، كاتى كه شه و داها ت خه واريج و مونافيقه كان فيلئيكيان دانا بو نه وهى هه ر دوو لا يه كتر بكوژن، هه ندى كه سيان نارد بو سهر سوپا كهى ئيمامى عهلى، وه هه ندىكى تريشيان نارد بو سهر سوپا كهى حه زره تى موعاويه و عايشه، ئيتر هه ر دوو لا وا يان زانى كه هه ر دوو لا هيرشيان كرا وه ته سهر له لايه ن يه كتر يه وه، له وه وه موسلمانىكى زور شه هيد كرا، هه تا خه واريجه كان گوتيان عايشه غه نيمه ته وه بو وه ته جاريه چونكه له شه ردا ده ستمان كه وه تو وه، نه وه بوو ئيمامى عهلى زور تو وره بوو به و قسه يه وه ره ددى دانه وه وه حه زره تى عايشه ي نارد وه مه دينه .

ئيتر كى له وانه له سهر حه قه يا خود كامه يان سه وابتربوونه له و ئيجتیهاده نه وه ته مينه يته وه بو رورژى دوايى، چونكه هه ر قسه كردنيك به رد هاويشته نه بو غه يب، نه وهى له سهر ئيمه يه بى ده نگبوونه، چونكه ته مه خويناك بوو خواى گه و ره ده ستى ئيمه ي لى پاراست ده با ده مى خو شماني لى پياريزين .

ته ما سه باره ت به يه زيدى كورى موعاويه ي كورى نه بو سو فيان راجيايى هه يه له سهر له عننه ت لى كردنى، پوخته ي وته نه وه يه كه وا دروست نيه له عننه ت له وو له حه ججا جيش بكرى چونكه پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه

وسلم قهدهغه‌ی کردووه له‌عنه‌ت له‌ئه‌هلی قبیله بکری، وه‌هه‌ندی‌کیش له‌عنه‌ت‌یان لی کردووه له‌به‌رئه‌وه‌ی فه‌رمانی به‌کوشتنی حوسین کردووه ره‌زای خوای لی بی، وه‌ ئیمامی ته‌فتازانی ته‌وه‌شی گوتووه که‌وا هاوران له‌سه‌ر دروستیه‌تی له‌عنه‌ت لی کردنی ته‌وه‌ی کوشتی و فه‌رمانی کوشتنیشی پی کردو به‌ دروستی زانی یاخود رازی بوو پییه‌وه، جا‌ئه‌لی رازی بوونی یه‌زید به‌کوشتنی حوسین ره‌زای خوای لی بی، وه‌ موژده‌دانی دلخو‌شبوونه‌که‌ی به‌وه، وه‌ ئیه‌انه‌کردنی ئال و به‌یتی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وآله وسلم هه‌واله‌کان ته‌واتورن ته‌گه‌رچی ته‌فاصیله‌که‌شی ئاحاده، ئیمه‌ ناوه‌ستین له‌سه‌ر ته‌وکاره‌ی که‌کردی به‌لکوو له‌سه‌ر ئیمانه‌که‌ی، له‌عنه‌تی خوا له‌سه‌ر خو‌یی و یارمه‌تیده‌ران و پشتیوانکه‌ره‌کانی بی^{۲۵۴۱۷}.

من له‌گه‌ل ته‌و رایه‌ی ئیمامی ته‌فتازانی نیم، وه‌ پیشم جائیز نیه له‌عنه‌ت له‌هیچ موسلمانیک بکریت، ته‌گه‌ر وابی ته‌بی له‌عنه‌ت له‌بکوژی ئیمامی عه‌لی و ئیمامی عوسمانیش بکریت که‌ هه‌ردووکیان له‌گه‌وره‌مان حوسین گه‌وره‌تر بوونه، وه‌ ته‌و ئاموژگاریه‌ی سه‌روه‌رمان کافیه که‌ ته‌فه‌رمووی: (ئینسانی ئیماندار تانه‌ لی‌ده‌رو نه‌فرینکه‌رو خراپه‌کارو ده‌م پیس نیه). وه‌ هه‌تا سه‌ر ئیسقانیس له‌دژی ته‌و کاره‌ قیزه‌ونه‌ی یه‌زیدم، چونکه‌ به‌زولم و سته‌م ته‌و سه‌یدو سه‌رداره‌ی ئیمه‌ی شه‌هید کرد هه‌رچی پیم دراوه‌ فیدای ئیمامی حوسین و ئال و به‌یتی غه‌در لی‌کراوی سه‌روه‌رمان بی.

^{۲۵۴} (المجموعه السنیه) (ل ۶۰۲).

ده كه سه موژده پیدراوه كه .

ونشهد للعشر المبشرة الذين بشرهم النبي عليه الصلاة والسلام.

وه شايه تيش ته دهين بو تهو ده كه سه موژده پیدراوه كه پيغه مبهري خوا
صلى الله عليه وسلم، موژده ي پيداون كه ته مانهن: (ته بو به كرو، عومه رو،
عوسمان و، عهلى و، ته لحه و، زوبه يرو، عبد الرحمانى كورپى عهوف و،
سه عدى كورپى ته بى وه ققاص و، سه عىدى كورپى يه زىدو، ته بو عوبه يده ي
كورپى حه پراح). وه ههروه ها موژده ي به هه شتى به فاطمه و حه سهن و
حوسينيش داوه، ههروه كوو له فهرمووده ي صه حىحدا هاتووه: (فاطمه
كه وره ي ثافره تانى به هه شته). وه (حه سهن و حوسين كه وره ي كه نجانى
به هه شتن).

وه برواشمان وايه شايه تى به به هه شت و به دوزه خ بو هيچ كه سيك
نادهين، به لكوو شايه تى ته دهين به وه ي كه ثيمانداران له به هه شتىه كانن، وه
كافره كانيش له دوزه خيه كانن.

مهسحکردنی خوف

ونری المسح علی الخفین فی السفر والحضر،

ئیمامی نهسه فی چهند بابه تیکی فیهی لیره هیئاوه که نه و بابه تانه
ئههلی سوننه و جهماعه ی پیّ جیا نه کریته وه له ئههلی بیدعه، ههر بویهش
له کتیبی عه قیده باسی لیوه کرد.

وه پیمانوایه که وا مهسحکردنی خوف له کاتی سهفهرو نامادهیی شوینی
نیشته جیّ بووندا دروسته، چونکه لای شیعهی رافیزی مهسحکردن لهسه
خوفیان پیّ دروست نیه، بویه ئیمامی تهفتازانی ئهفهرموی: "ههر کهسیّ
مهسحکردن لهسه خوفی پیّ دروست نه بیّ ئهوه له ئههلی بیدعهیه، وه
چهندهها بهلگهشی لهسهه جائیزیتی لهسهه.

خوف چیه؟

خوف: جووته گۆزهویه که له پیسته، یان شتیکی تر دروستکراوه، ئاوی
تیناچی، جا له کاتی دهستنوویژ هه لگرتندا دروسته مهسح بکریت واته
دهستیکی تهه بهسهه خوفه که دا ئههینی له جیاتی شووردنی پیّت.

جا کهسیّ له سهفهردا بوو بوی ههیه سیّ شهوی تهواوو سیّ رۆژی تهواو
مهسح لهسهه خوفه که ی بکات، وه ئهوکه سهش که له ماله وهیه بوی ههیه
شهو و رۆژیکی تهواو مهسح لهسهه خوفه که ی بکات^{۲۵۵}.

^{۲۵۵} پروانه: (رۆژی پرشنگذار مهتنی فتح القریب هی ئیمامی ههرتهلی) (ل۲۶).

خۆشاوی نیو گۆزه.

ولا نحرم نبیذ الجرّة.

وه خۆشاوی نیو گۆزه به حه پام نازانین، دکتۆر عبد الملك سه عدی ئەفه رمووی: "موسلمانان یه کدهنگن له سه ره ئه وهی که وا هه موو سه رخۆش که ریك حه پامه، ئەما ئەو جۆره خۆشاوه که ئاوێکه خورمای تیدا ده خوسیندری (واته: ئاو و خورما له ناو گۆزه یاخود ده فریک ده کری) هه تا تامی خۆش ئەبی وه کاریگه ری له سه ره دروست ئەبی به هۆی خورما که وه، جا ئەگه ر توندو خه سترکا وه گه رمکرا یاخود خورایه وه بۆ گالته و گه پ یاخود بۆ به زم و که یف خۆشی ئەوه حه پامه به یه کدهنگی.

ئهمه ش ئەندازه ی بۆ دانه نری به تیپه پریونی سی رۆژان به سه ریدا، جا ئەگه ر خه ستر نه بوو یاخود توندتر نه بوو ئەوه حه نه لیه کان و ئەبو حه نیفه و ئەبو یوسف و مالیک به جائیزان داناوه، وه ئیمامی شافیعی و محمد حه پامیان کردوه.

جا ئەوانه ی که به حه لالیان زانیوه به لگه یان به و فه رموده ی ئین و عه باس هیناوه ته وه که ئەیفه رموو: (کان النبی صلی الله علیه وسلم ینبذ له الزبيب فیشر به الیوم والعد الی مساء الثالثه، ثم یأمر به فیسقي الخدم أو یهراق). واته: پیغه مبه ری خوا صلی الله خۆشاوی میوژیان بۆ دروست ئەکرد، ئەویش له رۆژه که وه به یانیه که ی ئەبخوارده وه هه تا ئیواره ی رۆژی سییه م، دواتر فه رمانی ئەکرد که وا خزمه تکاره کان بیخۆنه وه یاخود

پرژیندریت. وه غهیری تهوش له ریوایه ته کان که به لگهن له سه ره ته وهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم (کان یشرب نقیع التمر) له خوښاوی خورمای ته خوارده وه که بویان دروست ته کرد.

تهوانه ی که به چهرامی ته زانن:

تهمانهش قیاسیان له سه ره عارهق و مه شروب کردوه له به ره ته وهی پیی گوتراوه چه مر به مه جازی واته: هه ناوه که ی بهو جو ره هاتوو شه راب و عارهق نهك عارهق بی، چونکه عارهق بهوه ته گوتری له وهی که له تری دروست ته کری به ته نیا، هه ربویهش مادهم بهو خوښاوه گوترا چه مر و عارهق ته وه هوکمه که ی وه رگرتوو، وه له بهر قه ده غه کردنی پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم له وهی خوښاو له نیو گوزه دا بگوشریت و بخوسیندریت: (کان النبی صلی الله علیه وسلم نهی عن الجرار ینتبد فیه). پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قه ده غه ی دروست کردنی خوښاوی نیو گوزه کردوه.

وه لامی تهوش دراوه ته وه:

یه که م: به فه رموده کانی پیشووتر.

دروه م: هو کارو عیللهت له چه رام کردنی عارهقی حه قیقی ته وه سه رخوښ بوونه، جا مادهم غهیری تهو له خوراوه کان مرو ق سه رخوښ ناکه ن ته وه چه رام ناکریت ته گه رچی ناوی عارهق و شه رابیشی به مه جازی پی بگوتری.

وہ ئەمما فەرموودەى قەدەغەکردنى خۇشاوەکەى ناو گۆزەکە ئەوہ بارکراوەتە سەر ئەوہى ئەگەر بىت و بەجى بەيئەلدرىت هەتاوہکوو ئەبىتتە سەرخۆشکەر، پاشان پىچەوانەى کردەوہى پىغەمبەرە صلى الله عليه وسلم^{٢٥٦}.

ئىمامى تەفتازانى ئەفەرمووى: "خورما يان ترى خۇشاو بکرى له نيو ئاودا، جا له نيو دەفرىكى وەکوو خەزەف دابنریت واتە گۆزە ياخود غەيرى ئەويش، جا گەرميەك تىيدا روو ئەدات و بلقى لى پەيدا ئەبى وەکوو دەنگ، وەك بلقى لەسەرەتاي ئىسلامەتيدا بۆيە قەدەغەکرا کاتى گۆزەکان دەفرو قاپى عارەقەکان بوو، پاشان نەسخ بۆو، جا حەرپام نەکردنى يەکیکە لە بنچينەکانى ئەهلى سوننە، بە پىچەوانەى شيعەى پافيزى، ئەمەش بە پىچەوانەى ئەوہى ئەگەر توندو خەست بى و بىتتە سەرخۆشکەر، لەبەرئەوہى زۆرئىک لە ئەهلى سوننە وای بۆچوونە کە حەرپامە جا کەمىكى بى يا زۆر بى.

خولاصەى کەلام:

١- نابى دوو جنس تىکەل بەيەك بکرى بۆ نمونە: خورماو ترى ياخود شتىكى ترى لەگەل تىکەل بکرى. واتە: يان مپوژو ئاو يانیش خورماو ئاو.

^{٢٥٦} (شرح العقائد النسفية للدكتور عبد الملك السعدي)(٢٢٧)

۲- له کاتی کولان نابی بلق بکات، هیئنده ناکولیندری، چونکه بلقی پهیدا بکات ته چیتته بابی سهرخوشکه، وه نابی خهست و توندیش بی، چونکه خهست و توندی ته چیتته بابی سهرخوشکه.

۳- سی رۆژ زیاتر بخایه نی ته بیته سهرخوشکه، ههتا سی رۆژان بۆت ههیه بیخوی، دواى ئه وه بیخوی ته بیته عارهق و حوکمی عارهقت له سهر جی به جی ده بی که جهلده.

پله‌ی نه‌ولیاو په‌یامبه‌ران

ولا یبلغ الولی درجه الانبیاء،

بینگومان وه‌لی خوا هه‌رگیز ناگاته پله‌ی پیغهمبه‌ره‌کان هه‌روه‌ک له
پیشتردا باسمان لیوه‌ کرد.

عباده‌ت له‌سه‌ر ئیماندار هه‌ر شه‌میڼی

ولا یصل العبد إلی حیث یسقط عنه الأمر والنهی.

هه‌رگیز به‌نده ناگاته شه‌وه‌ی که‌وا ته‌کلیفاتی شه‌رعی له‌سه‌ر نه‌میڼی،
بویه‌ هه‌تا روه‌ی له‌ لاشه‌ ماب‌ی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوانی شه‌رعی هه‌ر
له‌گه‌لی شه‌میڼن، وه‌ هه‌رگیز به‌وه‌ش لاناچی هه‌لسیتن زور عیباده‌ت بکات
دواتر بلیتن زور عیباده‌تم کردووه‌و ئیتز پیوست ناکات، وه‌ له‌و ریځگایه‌ی
خوایه‌دا شه‌یتان به‌رده‌وام له‌ فیله‌ تاوه‌کوو به‌نده‌کانی خوا به‌تایبه‌تی
وه‌لیه‌کان له‌ خشته‌ ببات و دووچاری گومراییان بکات، وه‌ چه‌نده‌ها
چیرۆکیش هه‌ن که‌ شه‌یتان لییان په‌یدا بووه‌و پیانی گوتووه‌ که‌وا من خودای
تۆم ئیتز عیباده‌تم له‌سه‌رت هه‌لگرت و چی تر عیباده‌ت مه‌که‌، بویه‌ شه‌وه‌ی
زانا نه‌بی له‌ ریځگای خوی گه‌وره‌ دووچاری گومرایی نه‌بی، بویه‌ نامۆژگاریم
بو شه‌ه‌لی ته‌صه‌وف و غه‌یری شه‌وانیش له‌م سه‌رده‌مه‌ مه‌چوونه‌ نیو
که‌ لاه‌وه‌کان و چیاکان و ده‌شت و دۆله‌کان چونکه‌ شه‌یتانیک‌ی زور بلاو بوته‌وه
به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌تایبه‌تی جنه‌ ماسۆنیه‌کان که‌ پیسترین چینن له‌سه‌ر زه‌وی،
شه‌مانه‌ هه‌ول‌ی ته‌واوی کۆنترۆل‌کردنی خه‌لکی شه‌ده‌ن، به‌ چه‌نده‌ها شیوه‌ که‌

ئىزە جىڭگاي باسكردىيان نىيە، بۆيە ئەگەر خەلۋەشت كىرد ھەۋلەدە لە مالىھەكى خۆت بىكەي، ۋە ئەمان ۋىبابە نەكەي خۆت گومرا بىكەي بەۋ جۆرە بەناۋ زىكرانە كە پىت ئەلئىن يان لە ھەندىك كىتئىدا ئەيخوئىتتەۋە بەۋەي (ئەۋەندە جار ئەۋ سوۋرەتە بىخوئىنە يان ئەۋەندە جار ئەۋ ئايەتە بىخوئىنەۋە، كە تەۋاوت كىرد لە فلانە مەۋعەيد بانگى خادىمى ئەۋ ئايەت ۋ سوۋرەتانە بىكە لە فلانە كەۋكەب ۋ لە فلانە شوئىن، ئەمانە شىركىن بەدئىيايىيەۋە، بۆيە گومرا ئەبى، كەسىكەم ئەناسى ھەلسا بوۋ بەناۋى سوۋرەتى جەنۋە ئەۋەندە ژمارەي خوئىندبوۋ بەماۋەي سى رۆژان ۋە ھەرسى رۆژەكەش بەرۆژوۋ بىۋو لە كۆتايى كە تەۋاۋى كىردبوۋ بانگى خادىمى سوۋرەتى جىنى كىردبوۋ لەۋەۋە سەففى ژوۋرەكەي نورىكى سىپى لى پەيدا بوۋ لە ترسان خۆي لە ژىر باتنىيەكەي دانابوۋ، بە حىساب ئەۋ خادىمە ناۋى ئەبوۋ يوسفە، لە دەرەنجام ئەۋ كورە خوا ھىدايەتى دا بەلام ئەمجارە بوۋە كەسىكى توندرەۋ ۋاى لى ھات دەيگوت سەدا سىز دەي خەلكى كوردستان موسلمانە، ۋاتە ھەموۋى كافىرە جىگە لەۋەندە نەبى، جا ئىۋە سەيركەن لە فىئىلى شەيتانىيەۋە بوۋ بەچى، ئەم جۆرە شتەنە شىركەۋ مەرۆق پىي گومرا ئەبى.

بەندە شەۋىكىيان لە نىۋان خەۋو بىدارىدا ۋاتە: نە لە ناۋ خەۋ بوۋم، ۋە نە لە ھالەتى بىدارىدا بوۋم، سى كەس ھاتن يەكىكىيان لەسەر شىكى شىخىك بوۋ، يەكىك لەۋانەي كە لەگەلى بوۋ بەمنى گوت ئەبى ئەۋە بىپەرستى مەنىش گوتم: ئەكرى گويپراپەلى بىكرى بەس پەرستى نەخىر، ئەۋەبوۋ لە ترسان چاۋم كىردەۋە، ۋە دوۋبارە چاۋم داخستەۋەۋە ۋەنەۋز گىرقى ھەمان كەسەكان لەبەردەم بوۋن بەس شوئىنەكەيان گۆراپوۋ، دوۋبارە ھەمان قسەيان كىرد،

منیش ئەمجاره بەرهو ئاسمان رامکرد چونکه شهیتان بە دوو کەسە کە ی گوت
برۆن بیگرن، لە ترسان چاوم کردەوه، ئەمجاره قورپانم لەسەر سینگم دانا
نوستم بەخەویکی ئاسایی، الحمد لله خوی گهوره منی پاراست لەو بەلایه،
بۆیه ئەبێ زۆر ورباین.

هاوه‌ئێکی خۆشه‌ویستم بۆی گیرامه‌وه‌و گوتی: "رۆژێکیان ته‌ماشای
ئاسمانم کرد سه‌رکه بزنیك خۆی به ده‌رخست و به‌وه ئیلهامی کرد كه‌وا من
خودام، ئەمنیش دەستم بە ئایهت خویندن کرد ئیتر نه‌ماو رویشت".

هاوه‌ئێکی خۆشه‌ویستی زۆر دیندارم هه‌یه‌و ئەهلی دله‌و کورپێکی زۆر
موباره‌که‌و ئیمام و خه‌تیبیشه، له‌م دوا‌ییانه نامه‌یه‌کی بۆ ناردم گوتی
مامۆستا ره‌زوان ئەم ماوه‌یه ئەحوالم زۆر غه‌ریبه، گۆتم: چۆن؟ گوتی
له‌وه‌ته‌ی هاتومه‌ته‌وه ماله‌وه واته مزگه‌وته‌که‌ی خۆی ئەم دوعایه زۆر
ئەکه‌م، کامه دوعا؟ فه‌رمووی: خویه هه‌رچی رووحانیه‌تی پێغه‌مبه‌ران و
فریشته‌کان هه‌یه لێره ئاماده‌ی بکه‌ی واته له مزگه‌وته‌که‌ی، ئەمه‌ی
به‌نیه‌تیکی چاکه‌وه گوتوه‌وه شه‌رعیشه، منیش گۆتم ئەوجا چی روویدا؟
گوتی: چاوم له‌سه‌ر یه‌كدانا واته: ئاگاداری خۆم بووم و له خه‌ودا نه‌بووم،
به‌چاوی دلی پیره‌می‌ردێکی جل شر له حه‌وشه‌ی مزگه‌وت په‌یدا‌بوو، منیش
چوومه لای و گۆتم تۆ کی‌ی؟ گوتی: من خدری زینده‌م، منیش ده‌ستم ماچ
کرد، پیره‌می‌رده‌که‌ش پێی گۆتم: تۆ له دوا‌رۆژ ئەبیته زانایه‌کی به‌رزو
پیاویکی چاک، ئینجا به‌یه‌که‌وه چوینه ناو میحرا‌بی مزگه‌وت بۆته‌وه‌ی نوێژ
بکه‌ین به‌یه‌که‌وه، گوتی: من ئیمامه‌تیم بۆی کرد به‌س سه‌یرم کرد دوا‌وه‌م

ھەموو مەزقە بوو بەس يەك شەكل ئەویش شەكلى ئەو پەردەمەردە بوو، ديار
 بوو ئەو ھاوئەلەم دلى زۆر سەغەلت بوو، منیش بە ھاوئەلەم گوت: ئەگەر
 ئەمجارە ھاتەوہ قورئان بخوینەو ھەندى ئايەت بخوینە بزائە ئەروات ياننا، من
 و ھاوئەلەم لہ ناو چات لہ فەيسبوك بەيەكەوہ قسەمان ئەکرد لہ ناكاو
 گوتى: پەردەمەردەكە ھاتەوہ، بەس پيم گوت دەچم دەستنوئە ھەلدەگرم كە
 ئەوہم گوت شەكلى لہ بەر چاوم غيم و ناروون بوو تا بزىر بوو، گوتم: براكەم
 ئەوہ خدرى زیندە نيە ئەوہ شەيتانى لہ عينە، ھاتوہ لہ خشتەت ببات، ئەو
 ئەحوالە دینداريەى كە ھەتە نەيھيلى و قورت بەسەربكات، كەوام پى گوت،
 بيزى لہ خوئى كەدەوہ دەستى كپى ماچ كەدوہ، بۆيە نامۆزگاريەكى چاكم
 كەدو قۇناغەكانى بپينى ئەو مەقامانەشم پى گوت كە چۆن خۆت دەپاريزى
 لہ شتى وا، وە پيشم گوت: خواى گەورە توئى تاقي كەدەوہ چونكە دوعايەك
 كەد پيوستى بەوہ نە ئەكەد ئەم دوعايە بكەى، چونكە بەبى ئەوہى توش
 ئەم دوعايە بكەى فريشتەكان بە شوين مەجلىسى ئەھلى زىكردا ئەگەپين،
 بۆيە ليرەدا شەيتان ئەو دوعايەى تۆى بەھەلزانى تاوہكوو لہ خشتەت ببات،
 بەلام عينايەتى خوايى لہسەرووى ھەموو شتيكە بۆ پاراستنى
 خۆشەويستانى خوئى، الحمدللہ لہو وەزەقە قورتاربووى، وە دلئيشى خۆشبوو.

ئيتەر پروودا و زۆرە ئەتوانن بگەرپينەوہ بۆ ژياننامەكان، بۆيە ئاگاداربن!
 مەزقە بەبى مورشيدىكى خوايى رەببانى عارف باللہ دووچارى زۆر شت ئەبى،
 بۆيە نامۆزگاريم بۆ خەلكى ئەوہيە گەر خەلوەتان كەد ھەر لہ مائەكانى
 خۆتان ياخود لہ مزگەوتەكان بيكەن، بە زىكرىكى شەرعى، ئەوہيشى گوتى
 خادىمى ئايەت و سوورەت بلئى درۆمان بۆ مەكە، چونكە ھيچ ئەسل و

ئەساسىيىكى نىيە، راستە جنى ئيماندار ھەيەو يارمەتى موسلمانانىش ئەدەن بەس ئەوان لە بوعدىكىن ئىمە لە بوعدىكى تر، سىستەمى ئەوان جىايەو سىستەمى ئىمە جىايە، بۆيە ھەر دەرکەوتنىكى ئەوان لەسەر شىكلى مرۆڤ ياخود ئاژەلان ئەو جىگاي تىپمانەو نابى مرۆڤى ئيماندار خۆى تەسلىمى قسە باقى و بىرقەكانيان بىكات، وە ھەرگىز نابى لىيان ئەمىن بى چونكە بە پرواى من ھەموويان سىحر ئەزانن و لە سىستەمى ئەوان كارى پى ئەكرى، بۆيە بەھەموو شىۋەيەك ئەتوانن سىحرى تەخەيوليت لى بىكەن لەبەرچاوى تۆ شىۋەيان ئەگۆرن بۆ ھەرشتى بىانەوى جگە لە شىۋەي پىغەمبەرى خوا ئەبى صلى الله عليه وسلم، چونكە رىنگەيان پى نەدراوہ بۆ ئەوكارە، وە ھەمىش خۆشەويستمان خۆى فەرموويەتى كە شەيتان ناتوانى خۆى بخاتە سەر شىۋەي من، بۆيە تىكا ئەكەم ئەمان ورياي ئيمان و ئىسلامەتى خۆتان بن زانست زانست سەرى ھەموو شىتىك زانست و تەقوايە ^{۲۵۷}.

^{۲۵۷} سوپاس بۆ خوا كىتەبىكىم داناوہ لەسەر (گەشتىك بە نىو جىھانى دى و دەرووندا) لەوى فىرى زۆر شت دەبى و ئىلھامە خوايى و شەيتانىيەكان دەناسى و لە خواوو خودو خەلك دەگەي، كىتەبىكى دەروونناسى مەزن و دەگمەنە.

دهقه شه رعيه كان

والنصوص على ظواهرها، فالعدول عنها إلى معانٍ يدعيها أهل الباطن
إلحاد،

بيگومان ئەو دهقانهی که له قورئان و سوننه تدا هاتووہ بارئہ کرین به سەر
پروو که شه کهی، ئەوانه ی که ناکری له زاهیره کهی لابه دین چونکه به لگه ی
یه کلایی کراوه ن، ئەما ئەوانه ی که باسی جیههت و جهسته و نزول ئەمانه
ئەکات ههروهک له پيشدا گوتمان دوو مه زهه بی له سهره، یه کیکیان بروامان
به ئایه ته که ههیه، وه زیهنی خویشان له که یفیهت و شوبهاندن به مه خلوقات
ئه پاریزین، بی ئەوه ی زیه نیش بو ئەوه بجی دەست واته وه کوو دهستی مرۆق
یاخود دهستی که له خو ی بوه شیتته وه، مه زهه بی دوو هه میش ته ئویله و مانایه کی
بو دانه نریت که شایه نی ره هایه تی خوی مه زن بی، وه ئاگاداری ئەوه بن
ئیمامی نه سه فی خویشی له ئوصولدا ماتو ریدییه و ته ئویل لای ئەوان وه کوو
ئیمه ی ئەشاعیره یه، که هه ردوو قوتابخانه ش ئەهلی سوننه و جه ماعه تن.
بویه لی ره ئەمه ی هینا چونکه گروپی باتنیه کان و شیعه کان له زاهیری
قورئان لایاندا و ته فسیری باتنیا ن ئەکرد که گشتی کوفریات و زهنده قایه تی
بوو، جا لادان له زاهیری ئەو دهقانه بو مانایانیک که ئەهلی باتن بانگه شه ی
بو ئەکات ئەوه ئیلحاده، واته: لی ره ئەصلی گو فتاره که ئاراسته ی ته ئویل نیه
به لکوو ئەو چه ند تا قمه گو مراهیه که له میژوو سه ریا ن هه لدا، ههروه کوو
له م سه رده مه ش به ناو قورئانیه کافره کان چۆن ته فسیری ئایه ته

موحکه ماته کان ته که ن که نه لئین: رۆژوو واجب نیه و سوننه ته، ئافره تیش
وه کوو پیاوه له میرات، زۆریکی تریش له بابه ته کان.

با هه ندی ته ئویل به یئینه وه له سه ر ئایه ته موته شایه هه کان که حافیزی
ئین و که ئیر ته فسیری کردوو له سه ر خه تتی ته هلی سوننه .

۱- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمُ مَا تُوسِسُ بِهِ نَفْسُهُ ۗ وَخَنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ

حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿۲۵۸﴾ ، واته: ئیمه ئینسانمان دروست کردوو و خۆیشمان نه زانین

که چ وه سو سه یه که به سه ر دل و نه فسیدا دی، وه فریشته کامان له شا ده مار
له و نزیکتره، ئین و که ئیر به فریشته ی ته فسیر کردوو و نه یگوتوو واته
ئیمه خۆمان له و نزیکترین، که چی زاهیری قورئان ته لی: ئیمه له شاده مار
نزیکترین له و ئینسانه، نه گهر به زاهیری ئایه ته که بی خودا له ناو
جه سته مانه و له خۆشمان نزیکتره، نه و ته فسیره ش یه کرانا نه یگوتوو به لکوو
کوفره، بویه به ناچاری ته ئویلی تاوه کوو له و مه فهوومه ده ریچی جا نه وانه ی
ده لئین: نه وه ی له قورئاندا هاتوو مه جازی تیدانیه و هه مووی حه قیقه ته،
ئه مه جگه له سه فسه ته یه که زیاتر هیچی تر نیه، باشه ئیوه نالین: نه وه ی
خوای گه وره وه صفی خۆی پی کردوو ئیمه ش وه صفی پی ده که یین؟ نه ی
باشه بۆ لی ره وه صفتان نه کردو ته ئویلتان کرد؟!

۲- ﴿تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا﴾^{۲۵۹}، واته: کهشتیه که به چاودیچی ئیمه بهسهر ئاودا ئهرویشته. ئین و کهثیر ئهفهرمووی: "کهشتیه که ئهرویشته به فهرمانی ئیمه و چاودیچی ئیمه له ژیر حیفز و پاراستنی ئیمه". واته: ئهعیون، که چاوهکانه به زاهیر، بهوهی سهروهه تهئویل و تهفسیری کردوه، چاوی بهوانه تهئویل کرد.

۳- ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ﴾^{۲۶۰}، به زاهیری ئایهت واته: کاتی ئه قورئانه مان خویندهوه تویش ئهی محمد صلی الله علیه وسلم شوینی خویندهوه که بکهوه و بیخوینهوه، ئههه نهک ئین و کهثیر بگره ههموو موفهسسیره کانیش به جویریلیان داناوه، وهک ئین و کهثیر ئهفهرمووی: کاتی فریشته له لایهن خواوه بهسهرتا قورئان ئهخوینتهوه توش گوئیستی بهو وهکوو ئه و بیخوینهوه. لیره خویندمانهوه که (قرآنه) به فریشته لیکدراوه تهوه که جویریه". ههموو ئوممهتی ئیسلام لهوه موتته فیقن که قورئان له ری جویریهوه ئهویش له خوداوه هیئاویهتی، واته: پیغه مبهری خودا صلی الله علیه وسلم راسته و خو ئه قورئانهی له خوداوه ودرنه گرتوه بهلکوو له ری جویریهوه. ههر بویهش تهئویلکراو به فریشته تهفسیر کرا، جا ئهوانه ی دهئین تهئویل نیه و ههموو حهقیقه ئهوه زور نهزان.

^{۲۵۹} سورة القمر: ۱۴

^{۲۶۰} سورة القيامة: ۱۸

۴- ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾^{٢٦١} ، به زاهير واته: دهستی خدا له سه رووی دهستی به یعت پیدره کانه، ئین و که ئیریش ئه فه رموی: "خوای گه وره ناماده یه له گه لیان و گوئیستی و ته کانیه و شوئییان ئه بینی و ئه زانی چی هه یه له و یژدانه کانیه و روو که شه کانیه". لیره ش ته ئویلی کرد.

۵- ﴿وَأَلُّهُمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ﴾^{٢٦٢} ، ئه وانیه که ئیسمی ئیشاره ی مه نیان (من) له ئایه ته کانی تری وه کوو سو په تی مولک بو خدا ئه گه رانده وه واته: ئه یانگوت خودا له ئاسمانه، بزانه لیره ش ئیسمی ئیشاره ی (من) هاتوه، ئین و که ئیر ئه فه رموی: "هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه واته: مولکه که بی و به نده کانی هه مووی هی خوای گه وره یه".

۶- ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾^{٢٦٣} ، واته: ئایه ئیوه ئه مینن له و خودایه ی که هیزو قودره تی له ئاسماندایه به رد به سه رتاندا به رینی، ئین و که ئیر ئه فه رموی: "واته: بایه که به ردی تیدابی و به رتان بکه وی مؤرتان بکات".

۷- ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾^{٢٦٤} ، یه هودیه کان گوتیان: دهسته کانی خودا

^{٢٦١} سورة الفتح: ١٠

^{٢٦٢} سورة الروم: ٢٦

^{٢٦٣} سورة الملك: ١٧

^{٢٦٤} سورة المائدة: ٦٤

به‌ستراوه و زنجیر کراوه و رۆزی به‌خه‌لکی نادا، یاخو ده‌ستیان زنجیر بکری و زه‌لیل بن، له‌عنه‌تی خودایان لی بی له‌وه‌ی که گوتیان، نه‌خیر به‌لکوو ده‌سته‌کانی والآن و کراوه‌ن، چۆنی بووی ئاوا ئه‌یه‌خشی. خیتابی خودا به‌پیی مه‌فه‌وومی عه‌قلی به‌شه‌ریه‌ته‌ بزانه‌ یه‌هودیه‌کان خودایان به‌ جه‌سته‌ کرد، موجه‌سسیمه‌ی ئه‌و ئومه‌ته‌ش خودایان به‌ جه‌سته‌ کرد، جا خودا هه‌ر به‌خیتابی خۆیان وه‌لامی دانه‌وه‌ نه‌ک ئه‌وه‌ی خودا دوو ده‌ستی هه‌بی چ له‌ خۆی بووه‌شیتته‌وه‌ یان له‌ هی مه‌خلوقی‌کی بجی ئه‌مانه‌ گشتی پوچ و باتلن، ئیبن و که‌ثیر ته‌ئویلی کردووه‌ ئه‌فه‌رمووی: "ئین و عه‌بباس زینجیرکراوه‌ی به‌ ره‌زیلی ته‌فسیر کردووه‌، وه‌ سه‌باره‌ت به‌ ده‌سته‌ بلاوو کرانه‌وه‌کانیشی به‌و جوړه‌ ته‌ئویلی کردووه‌: به‌لکوو ئه‌و پیده‌ری فه‌زله‌ و زۆریش ئه‌به‌خشی".

۸- ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾^{۲۶۵}، به‌ زاهیری ئایه‌ت واته‌: هه‌موو شتی له‌ ناو ئه‌چی جگه‌ له‌ رووی خودا نه‌بی، ئین و که‌ثیر ئه‌فه‌رمووی: "مه‌به‌ست له‌ وه‌جه‌ واته‌: زات". وه‌ ئیمامی بوخاری ئه‌و ئایه‌ته‌ی ته‌ئویل کردیه‌ له‌ سه‌حیحه‌که‌ی ئه‌گه‌ر که‌سی موعه‌ططیله‌ بی ئه‌وه‌ ئین و که‌ثیر و ئیمامی بوخاری له‌ پیش هه‌موو که‌سینک شایانترن پیمان بگوتری موعه‌ططیله‌ به‌لام دووره‌ دوور ئه‌وان له‌ خه‌تتی فه‌همی محمدی لایان نه‌داوه‌. ئه‌و ئایه‌ته‌ که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: هه‌موو شتی له‌ ناو ئه‌چی ئیلا وه‌جه‌ی ئه‌و نه‌بی جا بوخاری ئه‌فه‌رمووی: "ئیلا مولکه‌که‌ی"، واته‌: مولک و

^{۲۶۵} سورة القصص: ۸۸

دهسه لاتی ئەو هەر باقیه، پاشان ئەفهرمووی: "گوتراوه: ئیلا ئەو هی که
خوای گه وره مه به ستیه تی".

شیخمان ئین و حه جهر ئەفهرمووی: "ئین و به تتال فهرموویه تی: " ئەو
ئایه ته ده لاله ت له وه ئەکات که وا خوای گه وره وه جهی هیه که سیفه تی
زاتی تی، که ئەندام و پهل نیه، وه ههروه ها وه کوو ئەو وه جهانه ش نیه که
ئیمه ئەیانین له مه خلوقاته کان، ههروه کوو ئەلین ئەو زانایه، به لام نالین:
ئەو وه کوو زاناکانه ئەوانه ی که ئەیانین، وه غهیری ئین و به تتالیش
فهرموویانه: ئایه ته که ده لاله ت له سهر ئەو ئەکات که وا مه به ست به
وه رگی رانه که ی زاتی پاکی پیرۆزیه تی، ئەگه ر بیّت و سیفه تی ک بایه له
سیفاتی فیعلی ئەوه له ناوچوون ئەویشی ئەگه رته وه ههروه کوو چۆن غهیری
خۆی گه رته وه^{۲۶۶} ئەوه ش مه حاله، وه راغیبیش فهرموویه تی: "ئەصلی وه جه
ئەندامه ههروه ک ئەوه ی ناسراوه، جا کاتی وه جه یه که م پيشوازی لی کراو بی
که به رپزترین ئەندامه له پروکەشی جهسته دا بۆیه به کاره ی نراوه بۆ
پاشه رۆژی هه موو شتی ک له ده ستی ک له دره وشانه وه که ی"، وه گوتراویشه:

^{۲۶۶} به شی دووه می ئەو وته یه پروویه کی تیدایه که ئیلزامی که پامی و موجه سسیمه کان
و موشه ببیهه کان ئەکات، که ئەلین: "دهست و چاو قاچ سیفه تانیککی خه به رین"،
ئەگه ر وابی دهست و چاو و قاچ له ناو ده چن به گویره ی ئایه ته که جگه له پرووی نه بی ئەو
ئەمی نیتته وه، ئەمه ش باتل و پووچه، چونکه خودا جهسته و جسمانیه ت نیه. ئەوه ی که
له ئایه تی (کل شیء هالک إلا وجهه) سه دا سه د راسته که ئەلی: وه جهی خودا واته:
خودی زاتی خوا، واته: هه موو له ناو ئەچن ته نها زاتی خوا ئەمی نیتته وه.

﴿وَجَهَّ النَّهَارَ وَآكْفُرُوا ۚ آخِرُهُ﴾^{۲۶۷} ، واته: بهرۆژ ئیمان بهیئن و کۆتایی
 پرۆژه کهش که شهو دی کوفری پی بکهن. وه گوتراویشه: وجه کذا، واته:
 پروکه شه کهی، وه لهوانه شه وجه به زات گوترابی، ههروه کوو وتهی ئهوانه که
 ئه لاین: کرم الله وجهه، واته: خودای گهوره ریژی لی بگری، وه ههروه ها
 وتهی خوای گهوره ش: کل شیء هالك الا وجهه، هه موو شتی له ناو ئه چی
 جگه له زاتی ئه و نه بی، وه گوتراویشه: له فزی وه جهه صیله یه مانا که ی
 به و جوړه ده بی، هه موو شتی له ناو ئه چی جگه له و نه بی به هه مان شیوه
 وه جهی په روه ردگار یشت ئه مینیتته وه. وه گوتراوه: مه به ست به وه جه خواست
 و قه صده، واته: ئه مینیتته وه ئه وه ی که ئه و مه به ستیه تی، منیش ئه لیم واته
 ئین و حه جهر ئه لی: ئه مه ی کۆتایی نه قلکراوه له سوفیان و غهیری ئه ویش،
 وه کرمانیش فه رموویه تی، گوتراوه: مه به ست به وه جه له ئایه ت و
 فه رمووده ئه وه زاته یان وجوده یا خود له فزه که ی زیاده یه یا خود وه جه یکه
 نه ک وه کوو ئه و وجوه انه له بهر مه حالیتی بارکردنی به سه ر ئه ندامی ناسراو
 (واته: مه حاله فه می ئه و وه جهه بشو به یئندریت به ئه ندامی مه خلوقات،
 یا خود بشگوتری وه جه یکه له خزی بووه شیتته وه ئه مانه گشتی باتلن)، بویه
 ته ئویل دیاری کراو ته ئویل ئه کری یانیش ته فویز ئه کری واته: مانا که ی هه ر
 خودا ئه یزانی، وه به یهه قیش فه رموویه تی: باسکردنی وه جه له قورئان و
 فه رمووده ی صه حیحا دووباره بووه ته وه که هه ندیکیان سیفه تی زاته وه کوو
 وتهی: (إلا رداء الکبریاء علی وجهه) که له صه حیحی بوخاری هاتوو له
 ئه بو موسا وه واته: ئیللا پۆشاک ی گه وره یی عه زه مه تی له سه ر زاتیتی، وه

^{۲۶۷} سورة آل عمران: ۷۲

هه‌ندی‌کیشیان به مانا هاتوو له‌بهر ئه‌و وته‌یه‌ی ﴿إِنَّمَا نَطَعُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾^{٢٦٨}، واته: ئیمه هه‌ر له‌بهر خاتری خودا خواردنتان ئه‌ده‌ینی. وه هه‌ندی‌کیشیان به مانای ره‌زامه‌ندی دئی وه‌کوو وته‌ی ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾^{٢٦٩}، واته: ته‌نها ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌یان ئه‌وی. ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾^{٢٧٠}، واته: مه‌به‌ستی ئه‌و که‌سه له‌و خیرو که‌سه‌ته‌ی که ته‌یکات ته‌نها ره‌زامه‌ندی خوای به‌رزو بالایی خوئی بی. جا له‌مانه مه‌به‌ست پیی ئه‌ندام نیه به‌قه‌تعی والله اعلم^{٢٧١}.

٩- ﴿فَأَيُّكُمْ تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾^{٢٧٢}، به‌زاهیری ئایه‌ت واته: روو له‌هه‌ر جی‌گایه‌ک بکه‌ن رووی خودا له‌وییه، ئه‌ما بزانه ئیبن و که‌شیر چۆن وه‌کوو باقی زاناکانی تر ته‌فسیری کردووه: "عی‌ک‌ره‌مه له ئیبن و عه‌باسه‌وه ئه‌گی‌رپه‌ته‌وه که‌وا فه‌رموویه‌تی: روو‌گه‌و قیبه‌لی خوای گه‌وره‌یه ئیتر رووت له‌رۆژه‌لات کرد یان رۆژتاوا. وه‌موجاهیدیش به‌قیبه‌لی که‌عبه‌ی لی‌کداوه‌ته‌وه واته: روو له‌هه‌ر جی‌گایه‌ک بکه‌ن له‌وی روو له‌که‌عبه ئه‌که‌ن". ئه‌مه‌سه‌حابه‌و

^{٢٦٨} سورة الإنسان: ٩

^{٢٦٩} سورة الكهف: ٢٨

^{٢٧٠} سورة الليل: ٢٠

^{٢٧١} (فتح الباري شرح صحيح البخاري) ب١٣/٣٨٨/٦٠٦٤٠٧). وه‌گه‌رانه‌وه بو و ته‌که‌ی بوخاریش ب‌روانه: (صحيح البخاري) (تفسير سورة القصص) که‌وتووته‌ه‌نیوان (٤٧٧٢ _ ٤٧٧٢).

^{٢٧٢} سورة البقرة: ١١٥

تابیعی بهو جوړه تەفسیرو تەئویلیان کردووە ئیتر تەوانەى ئینکاری تەئویل
تەکن تەبى ئاگاداری تەم دەقانهش نەبن!!؟

۱۰- ﴿قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾^{۲۷۳}، ئین و کەئیر تەفەرمووی:
هەموو کاروبارەکان لە ژیر تەصەرپروفی تەو دایە، هەر خۆی تەبەخشی و
تەیگریتەووە نایبەخشی...".

۱۱- ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ﴾^{۲۷۴}. واتە: خوای پەروردگاری ئیو تەو زاتە مەزنەبە کەوا
ئاسمانەکان و زەوی لە نەبوونەو هیناوتە وجود لە ماوەی شەش رۆژان یان
شەش قۆناغان ئینجا ئیستیوای کردوو بەسەر عەرشدان. ئین کەئیر
تەفەرمووی: "خەلکی سەبارەت بە ئیستیوا چەندەها وتەى زۆر هەبە کە
ناکری لێردا هەموویان بچەینە روو، بەلکوو لێردا رپگای مەزەبەى سەلەفى
صالح تەگرینەبەر کە مالیک و تەوزاعی و سەوری و لیسى کورپى سەعدو
شافیعی و تەحمەدو ئیسحاقى کورپى راهەوہى و غەیری تەوانیش لە پيشه‌وای
موسلمانان لە قەدیم و نوێو کەوا تپتەپین بەسەر تەو جوړە ئایەت و
فەرمودانە هەرودەکوو تەوہى هاتوو بەبى تەوہى چۆنیەتى و پیکچواندن و
پەخستن و تەوہیشى کە بە رووکەش بە زیهن و میتشکی موشەببیهەکاندا
دی تەو نەفى کراوہ لە خوای گەورە چونکە هیچ شتیک لە بونەوہرانى لە خوا
ناچى، وە هیچ شتیک وەکوو خودا نیەو بیسەر و بینەریشە، بەلکوو کارەکە

^{۲۷۳} سورة آل عمران: ۷۳

^{۲۷۴} سورة الأعراف: ۵۴

ههروه کوو ئه وهیه که پیشه واکان گوتویانه: له وانه: نوعه یی کوری حه مادی خوزاعی شیخی بوخاری که ئه ئی: هه رکه سی خودا بشوبه یینی به بوونه وهرانی کوفری کردوو، وه هه رکه سی کیش ئینکاری ئه وه بکات که وه صفی خۆی پی کردوو، وه کوفری کردوو، وه ئه وه ییشی که خوداو پیغه مبه ره که ی وه صفیان پی کردوو پینکچوواندن نیه، بۆیه هه رکه سینک بۆ خوای گه وره جینگیر بکات له وه ی که له ئایاته روونه کان و فهرمووده سه حیه کانداهاتوو به جوړی که شایه نی خوای گه وره بی، وه هه رچی که م و کورپشه نه فی بکات له خوای گه وره ئه وه ریگای هیدایه تی گرتوو ته بهر".

بیگومان ئه وه مه زه به ی که ئین و که ئیر له وه مه قامه هینای ئه وه مه زه به ی ته فویزه که زۆرینه ی سه له ف له سه ری بوونه، ئه وه ته فویزه ش ئه وه نیه بگوتری: دهستی هه یه به لام دهستیک له خۆی بووه شیته وه یاخود قاچی هه یه به س قاچیک له خۆی بووه شیته وه یاخود داده به زیته ناو ئاسمان به دابه زینیک له خۆی بووه شیته وه، وه باقی ئایهت و فهرمووده کانی تریش، به لکوو ئیمانیا ن پییه نه ک وه کوو ئه وه ی ئه ندامیک بی چونکه گوتی به بی چۆنیه تی و پینکچوواندن، وه خالی کردنه وه ی زیه نیا ن له پینکچوواندن وه کوو له سه ره وه ش گوتی ئه وه ی موشه بییه کان ئه ی شوبه یین جا ئه وه ی که نوسیمان خوا دهستی هه یه به س دهستیک له خۆی بووه شیته وه ئه وه مه زه به ی که پررامی و موشه بییه وه موجه سسیمه کانه، که ئین و له وه ی رهددی چاکی داونه ته وه له کتیبی (دفع الشبهه التشبيه)، وه غه یری ئه ویش له پیشه واکانی ئه هلی سوننه و جه ماعه رهددی ئه وانه یان داونه ته وه به تاییه تی گه وره کانی ئه شاعیره و ماتوژیدی، وه سه بارهت به وه ی که ئه گه ر

مه به سستی لیږه و له وه کانی تری ته ټویل نیه ته وه راست نیه، به لکوو ته مه
 پیچه وانهی سه له ف و خه له فه هه تا دژ ته بی له گه ل ټو صولئ ته فسیری
 زاناکان له ناو هه مووشیان ټین و که ټیر که چۆن ته فسیری قورټانیان کردووه و
 چۆن یه دو وه جهو هاتن و دابه زینیان ته ټویل کردووه، هه تا ټو کاته دژئ
 ټیمامی بوخاریش ټه بی چونکه ټه ویش ته ټویلی وه جهی کردووه، وه هه تا
 دژئ ته ټویلی ټیمامی مالیکیشی کردووه له باره ی دابه زینی خوی گه وره
 واته دابه زینی فرمانی، وه هه تا دژایه تی و ته ی ټیمامی ټه همه دیشی کردووه
 له ته ټویل کردنی هه ندی فرموده و ټایه ت، ټایه ټم هه موو زانایه وه صفی
 خویان به که م و کوری کردووه. وه هه ر سه باره ت به ټیستیواش زیاتر له
 دوازه مانای هه یه له زمانی عه ره بی ټاخر چۆن ټه توانی به خه یالئ خۆت
 ټیستیوا به له سه ری و جیگربوون ته فسیر بکه ی؟! وه ټه مه وی لیږه دا به
 ټینکاریکه رانی ته ټویل بلیم: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له
 خوداوه فرموده یه کی نه قل کردووه که وا خوی گه وره فرموویه تی: (وما
 ترددت عن شیء کتردد قبض عبدي المؤمن). به زاهیری فرموده که
 خوی گه وره ټه فرمووی: له هیچ شتیکدا دوو دل نه بوومه جگه له کیشانی
 پرووحی به نده ټیمانداره که م نه بم، باشه پرسیری: خودا سیفه ټیککی هه یه به
 ناوی دوو دلئ و قه له قی؟ ټه گه ر گوتتان نه خیر، ټه وکاته ټیمه ش ټه یلین:
 زورچاکه ټه ی بو وه صفی خواتان نه کرد به وه ی که وه صفی خوی پی کردووه؟
 ټیوه ش ټه یلین: ټاخر ټه وه شایه ن نیه به خوی گه وره. ټه وکاته ټیمه ش ټه یلین:
 زورچاکه ټه وه ی ټیوه ټه یلین هه مان بوچوونی ټیمه یه، ټه ی باشه بو لیږه
 ته ټویلتان کرد له ټه وه کانی تر ته ټویلتان نه کرد؟ بو لیږه دروسته ته ټویل

بکری له وه کانی تر که له فزی موشته په که له زمانی عه ره بی ته ئویلی ناکه ن؟
 وه ئه ی چی ته ئین: ده رباره ی ئایه تی له بیر کردن ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾^{۲۷۵}،
 واته: نه وان له دنیا خودایان له بیر کرد خودای گه وره ش له دوا پرژدا نه وان له
 بیر نه کات، باشه خودا سیفه تی له بیر کردنی بو خوی وه صف کرد ئه ی بوچی
 لی ره ئیوه ته ئویلی نه که ن؟! چونکه ته ئین: مه حاله خودا شت له بیر بکات،
 بیگومان ئیمه ش وه کوو ئیوه ته ئیلین مه حاله خودا شت له بیر بکات ئه ی
 باشه چون ته ئویلی نه که ن، واته: گوئیان پی نادات و ئیهمالیان نه کات
 شه وه ش وه ک بلیی له بیر کردنه، ته گینا خوی گه وره شه فرمووی: (وما کان
 ربک نسیا) بیگومان په روه ردگاری تو هیچ شتی که له بیر ناکات، ئی باشه
 ئیوه لی ره ته ئویلتان کرد چونکه شایه نی خودا نه بو، ئه ی باشه بو له
 وه کانی تریش ریگری له ته هلی سوننه و جه ماعه ده که ن که ته ئویلی له فزه
 موشته په که کان بکه ن؟! ئایه ت هه ر ئایه ته فرمووده هه ر فرمووده یه .

وه چه نده ها شوینی تر که ناتوانین بیان هیئین: شیخمان ئین و چه ره له
 شه رحی فرمووده ی دوو دلیه که شه فرمووی: "خه تتابی فرموویه تی:
 ته ره ددو دوو دلی ده رحه ق به خوی گه وره دروست نیه، ده رکه وتنی شتی که
 به سه ریدا دوی شه وه ی که نه بووبی شه وه جائیز نیه، به لام چند ته ئویلاتی کی
 هه یه یه که میان: به نده دوو چاری هیلاک چون ته بی له رژه کانی ته مه نیدا
 به هوی ده ردو نه بوونیه وه که دوو چاری بووه، بویه داوا له خوی گه وره
 نه کات تا وه کوو شیفای بدات و دووری بخاته وه لی جا شه مه ته بیته کرداری

^{۲۷۵} سورة التوبة: ۶۷

ئەو ۋەكۆۋ تەرەددو دوو دلى ئەو كەسەى كە شتېكى ئەيەۋى پاشان بۆى دەرتەكەۋى ئىنجا ۋازى لى ئەھىنى ۋ پىشتى تى ئەكات، ۋە پىۋىستە بە دىدارى ئەو بگات كاتى كە ئەگاتە ۋادەو نوسراۋى خۆى، چونكە خۋاى گەورە لەناۋچوونى نوسىۋە لەسەر بوونەۋەرانى خۆى، ۋە مانەۋەيشى بۆ خۆى نوسىۋە. ۋە دوۋەمىيان: ھىچ نىردراۋىكى خۆم نەگەراندوۋەتەۋە كە من بىكەرى ئەو كارە بوۋىم ۋەكۆۋ گەراندنەۋەى ئەو نىردراۋانە سەبارەت بە كىشانى نەفسى ئىماندار ھەرۋەكۆۋ گىردراۋەتەۋە لە فەرموۋدەى چىرۆكى موسا سەلامى خۋاى لەسەر بى ئەو كاتەى كە شەقېكى لە فرىشتەى گىيان كىشان داۋ گەرەپەۋە لای خۋاى گەورە دۋاى ئەۋەى كە ھاتبۋو بۆ گىيان كىشانى، جا خەتتابى ئەفەرموۋى: ھەقىقەتى مەعنا لەسەر دوو شىۋازە: سۆزى خۋاى گەورە بەسەر بەندەدا، ۋە رەحم پى كردن ۋ سۆز نواندى بەسەرىۋە. ۋە چەند تەئۋىلىكى تىشى ھىناۋە ئەتوانن بگەرېنەۋە بۆ ۋتەكەى ئىبن ۋ ھەجەر^{۲۷۶}.

ۋە ھەر سەبارەت بە ئىستىۋا لەسەر عەرشىش موفەسسېرى مەزن ئىمامى ۋاحىدى ئەفەرموۋى: "عەرۋزى لە ئەزھەرىۋە ھەۋالى پىدام ئەۋىش لە مونزىرىۋە گىراۋىۋەتەۋە كەۋا فەرموۋىۋەتى: پىسىار لە ئەجمەدى كورى يەحيا كرا دەرھەق بە ۋتەى خۋاى گەورە (الرحمان على العرش استوى) فەرموۋى: ئىستىۋا، ۋاتە: روو تىكردنە سەر شتېكە". ۋە ھەرۋەھا ئەخفەش فەرموۋىۋەتى: "ئىستەۋا ۋاتە: بەرزىۋتەۋە، تۆ ئەلېى: استۋىت فوق الدابة

^{۲۷۶} (فتح الباري)(ب/۱۱/۳۴۵).

وعلى ظهر البيت أي علوته، واته: ئىستيوام كرد له سهر ولاغكه وه له سهر باني خانووه كه، واته: بهرزبوومه وه. وه وینهی ئه وهش ئه بو عوبه ییده فهرموویه تی، جا له سهر ئه م تهفسیره مانای ئایه ته كه به و جوړه ئه بی: خوای گه و ره عز وجل له سهر عه پشه به توانست و هیژی خۆی^{۲۷۷}، وه بۆیه ش عه پش تاییه تکراره به باسکردن له بهر ئه وهی مه زنترینی مه خلوقاته کانه، جا سه له ف به گشتی پشتیان له وه کردووه قسه له باره ی ئه و ئایه ته و هاوشیوه کانی بکه ن، ئه مه ش ریگای مالیک و شافیعی و ئه وزاعی سه وری بووه ره جمه تی خویان لی بی^{۲۷۸}. ک.ه.

قسه که ی جیگای نه زه ره سه حابه ش وه ک ئین و عباس ته ئویلی له هاوشیوه ی ئایه ته موته شاییه هه کان کردووه ئه وه ی (فتم وجه الله) که گو تی قیبله ی خودایه، وه پیچه وانه ی ریوایه تی ئیمامی مالیکه که تهفسیری دابه زینی خوای به دابه زینی فرمانی ئه و کردووه، وه پیچه وانه ی ئیمامی ئه جمه دیشه که چه ند فهرمووده یه کی له گه ل ئایه تی هاتنی خودای له رۆژی

^{۲۷۷} فهرمووی به توانست و هیژی خۆی له سهر عه پشه نه ک به زاتی بۆیه ناگاداری ئه مه بن، ئه و بهرزبوونه وهش بهرزبوونه وهی مهعنه وه نه ک حسسی، چونکه حسی ئه ندام و جهسته ته گریتته وه، ئه م ما مهعنه وی خودا هه ر بهرزو بلنده وه له سه رووی هه موو شتی که له ناوکی زه ویه وه بگره تا هه موو بوونه وه رانی ش، واته: هه رگیز هیچ بوونه وه ریک ناچیتته سه رووی خوای گه و ره وه. وه گو تیشی بهرزبووه ته وه، به لام نه ی گو ت بهرزبووته وه به زاتی، چونکه ئه مه ی بگو تایه ئه و کاته تهفسیری کردووه و چۆنیه تی بۆ دانا وه له سه له ف لایدا وه. بۆیه وته که ی ته ئویله، وه کوو مه زه به بی ته هلی سونه و جه ماعه.

^{۲۷۸} (التفسیر البسیط) (ب ۱/ ۳۵۵) ط. عمادة البحث العلمي

دوایی ته‌ئویل کردووه، هاتنه‌که‌ی خودای به فرمانی ئه‌وی ته‌ئویل کردووه،
 ئه‌مه‌ش به‌راستی بی‌ ئاگاییه له ده‌قی سه‌له‌ف، ئه‌گه‌ر بی‌گوتایه زۆرینه‌ی
 سه‌له‌ف وه‌کوو ئیمامی نه‌وه‌وی و غه‌یری ئه‌ویش که دووپاتی ئه‌که‌نه‌وه
 پیشه‌یان ته‌فویز بووه و ته‌فسیرو ته‌شبهیه‌یان نه‌کردووه و پراشیان وابووئه ئه‌وه‌ی
 له زاهیر گوتراوه خوای گه‌وره پیچه‌وانه‌ی مه‌خلوقاتی خۆیه‌تی، ئه‌وکاته
 وته‌که‌ی راست ئه‌بوو، به‌س که ئه‌لی‌ به‌گشتی سه‌له‌ف ئه‌وه راست نیه‌و
 چی‌گای نه‌زهره.

به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش ئه‌زانین که ئیمامی واحیدی ئه‌وه‌ی ته‌ئویل کردووه
 ته‌ئویله‌که‌شی له ئه‌خفه‌شه‌وه وه‌رگرتوو هه‌روه‌ک ئیمامی ئه‌خفه‌ش له
 سوپه‌تی طه ئه‌فه‌رمووی: (علی العرش استوی) ئه‌لی: به‌رزبووه‌ته‌وه، وه
 مانای به‌رزبووه‌ته‌وه تواندار بوو، به‌رده‌وام توانداربووه به‌لام هه‌وائی
 توانسته‌که‌ی داوه^{٢٧٩}.

ئه‌مه‌ش ته‌ئویلیکی جوانه که شایه‌نه به خوایه‌تی خودا. واته: هی‌زو
 توانای خوای گه‌وره به‌رزبووه‌ته‌وه به‌سه‌ر عه‌رش و باقی مه‌خلوقات. به
 به‌رزبوونه‌وه‌یه‌کی مه‌عنه‌وی نه‌ک حسسی، (چونکه حسسی ئه‌که‌وئیه ناو
 یاسای ئه‌ندام و شوین و لا ئه‌ما مه‌عنه‌وی له ده‌ره‌وه‌ی مومکیناته).

وه له ئایه‌تیکی تردا (ثم استوی إلى السماء) واته: ئیستیوای کرد بو
 ئاسمان، ئیمامی واحیدی ئه‌فه‌رمووی: "خواست و مه‌به‌ستی کرد بو ئاسمان،

^{٢٧٩} (معاني القرآن للأخفش) (ب/٢/٤٤٣).

ههروه کوو ئەلێی: فرغ الأمیر من بلد کذا ثم استوی إلى بلد کذا، واته: ئەمیرە که لەو شارە لێ بۆوه و پاشان مەبەستی شاریکی تری کرد، وە ئێین و عباسیش فەرموویەتی: (استوی إلى السماء) واته: بەرزبۆوه، ماناکە ی بەجۆرە یە واته: فەرمان و ئەمرە کە ی بەرز بۆوه بۆ ئاسمان.

وہ دووبارہ ئەفەر مووی: ئەھلی لوغە فەرموویانە: عەرەب ئەلێ: "کان الأمیر یدبر أهل الشام ثم استوی إلى أهل الحجاز، أي تحول فعله وتدبیره إلیه. واته: ئەمیرە کە کارەکانی ئەھلی شام بەرپۆه ئەبات و رێکی ئەخات پاشان ئیستیوای کرد بۆ لای ئەھلی حیجاز، واته: کارەکان و بەرپۆه بردن و رێکخستەنەکانی تەحویل کرد بۆ لایان" ۲۸۰.

وہ لە پەددی ئەوانەش کەوا خودا بەزاتی خۆی لەسەر عەرپش دائەنێن ههروه کوو چۆن کەسیک لەسەر جیگاگە ی خۆی دائەنیشی یاخود ئەوانەش کە ئەلێن: دانیشتنیک لە خۆی بوو شیتتەوہ یاخود لەسەر عەرپشە لە خۆی بوو شیتتەوہ ئەو تە ئیمامی واحیدی ئەفەر مووی: " (ثم استوی على العرش) ئیحتیمالی ئەو ھە یە لە لوغە دا وە کوو ئیستیوای کەسیکی دانیشتوو لەسەر جیگاگە ی خۆی بی، وە ئیحتیمالی ھە یە بە مانای دەست بەسەردا گرتن بی، وە یە کێ لەو رووانە جائیز نیە بە کاربھێنری دەرحەق بەخوای گەرە لەبەر ئەو و تە یە ی (لیس کمثله شیء) شوری: ۱۱. واته: هیچ شتیک وە کوو خودا نیوہ بی وینە یە لە سیفات و زات و کرداری. جا ئەمە لە ئایەتە موحکە مەکانە، کە ئەصلیکە موتەشابییەکان ئەگەر ئێندرینەوہ بۆی (واته:

280 (التفسیر البسیط) (ب/۲/۲۹۶).

هەر ئایه‌تیکی موتاشاییه هه‌بی ئه‌وه ئه‌گه‌ر پێندریته‌وه بۆ ئه‌و ده‌قه موحه‌که‌مه‌و کێشه‌که‌یه‌کلایی ئه‌کاته‌وه، وه‌ گوتیشمان ئیستیواکه‌ی به‌ مانای زال بوون و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن دی^{٢٨١}.

وه‌ له‌ شوینیکی تردا ئه‌فه‌رمووی: "ئیسته‌وا مانای ئیسته‌ولا دی واته: ده‌ست به‌سه‌را گرتن جا خاوه‌نانی ئه‌م بۆچوونه‌ش به‌لگه‌یان به‌و به‌یته‌ شیعهری به‌عیث^{٢٨٢} هیناوه‌ته‌وه‌ که‌ گوتوویه‌تی: (ثم استوی بشر علی العراق ... من غیر سيف و دم مُهراق). پاشان بیه‌ش زالبو به‌سه‌ر عیراقدا و ده‌ستی به‌سه‌ر داگرت، به‌بی شمشیر و خوین پێشتن.

قازی به‌یزاویش ئه‌فه‌رمووی: " (ثم استوی إلى السماء)، واته: به‌ ئیڕاده‌تی خواستی بۆ لای ئاسمان کرد، وه‌کوو ئه‌لین: استوی إليه کاسهم المرسل، إذا قصده قصدا مستويا من غير أن يلوي على شيء، واته: خواستی بۆ لای کرد وه‌کوو تیری هه‌لدراو، ئه‌گه‌ر خواستی له‌سه‌ر بووبی به‌ خواستیکی ریک و پیک به‌بی ئه‌وه‌ی لار بیته‌وه‌ به‌سه‌ر شتیکا. جا ئه‌صلی ئیستیواش داواکردنی یه‌کسانیه‌، وه‌ گوتنیشی به‌سه‌ر ئیعتی‌الدال له‌به‌رئه‌وه‌ی ریک‌خستنی دانانی به‌شه‌کانی تێدایه‌، وه‌ ناگری باربگری به‌سه‌ر خوی

^{٢٨١} (التفسير البسيط) (ب/٥/٤٥).

^{٢٨٢} به‌عیث: ئه‌وه‌ خیداشی کورپی به‌شیری کورپی خالیدی مه‌جاشیعیه‌، ئه‌بو مالیک به‌صری ناسراو به‌ به‌عیثه‌، شاعیریکی ئومه‌ویه‌و، خه‌تیبی به‌نی ته‌میم بووه‌. له‌سالێ ١٣٤ کۆچی وه‌فاتی کردووه‌. پروانه: (طبقات فحول الشعراء) (ب/٢/٣٨٦). (التفسير البسيط) (ب/٩/١٦٩).

گه وره دا چونکه نه وه له تاييه تمه ندى جهسته كانه. ئينجا وته كهى بيشريش
ته هيڼى^{۲۸۳}.

وه ئيمامى ته بو لفه زل عبد الواحيدى ته ميمى حه نبه لى ته فهرمووى:
ئيمامى ته حمد ته فهرمووى: "خوای گه وره ئيستيوای کردووه له سه ر
عه رشى مه زن، وه کۆمه لئیکيش له ئيمامى ته حمد ديان گيړاوه ته وه که
فهرموويه تى: ئيستيو له سيفاته كانى فيعله (واته: وه کوو رزقدان و رحم
کردن و مراندن... هتد)، وه کۆمه لئیکيش هر له ئيمامى ته حمد ديان
گيړاوه ته وه که فهرموويه تى: ئيستيو له سيفاتى زاته (واته: په يوه سته
به زاتى خوا وه کوو بيستن و بينين و باقى سيفه ته كانى تر)، وه ئيمامى
ته حمد له مانای ئيستيو ته يفهرموو: ته وه به رزى و بلنديه، خوای گه وره
به رده و ام به رزو بلنديووه بهر له وهش که عه رشه كهى دروست بکات، ته و
له سه رووى هه موو شتيکه، وه به رزو بلنده به سه ر هه موو شتيکدا، وه بويه
عه رشى تاييه ت کردووه له بهر مانايه ك تييدا که پيچه وانهى گشت
شته كانه". جا دواى ته مه ته بولفه زل ته فهرمووى: عه رش گه وره ترين شت و
به رزترينيانه، خوای گه وره مه دحى کردووه به وهى که له سه ر عه رش
ئيستيوای کردووه واته: به رزو بلنده به سه ريده، وه جائيزيش نيه بگوتري:
ئيستيوای کردووه به به ريه که وتن له گه ل عه رش و به يه کگه يشتن و پيکه وه
نوسان چونکه خوای گه وره به رزو بلندو گه وره يه له وهى که به وجوره وه صفى
بکرى، خوای گه وره هيچ گورانتيك و ته به ددول و سنوور شمولى ناکات پيش

^{۲۸۳} (تفسير البيضاوي) (ب/۱/۶۶) ط. دار إحياء التراث العربي

دروستکردنی عەرش و دواى دروستکردنی عەرشیش (واتە: گۆران پرووی تی ناکات و ھەر لەسەر حالەتی خواپەتی خۆپەتی)، جا ئیمامی ئەحمەد ئینکاری ئەوکەسەى ئەکرد کە بیگوتایە: خۆی گەورە لە ھەموو شوپینیکە، چونکە شوپین ھەمووی سنووردارە، وە لە عبد الرحمانی کورپی مەھدیەو لە مالیکەو گێراویەتیەو کە فەرموویەتی: خۆی گەورە ئیستیوای کردوو لەسەر عەرشە مەزنەکەى ھەرۆکۆو ھەوالی داو، وە زانستەکەشى لە ھەموو جینگایەکە، وە ھیچ شتیک خالی نیە لە زانستی ئەو، (جا ئەگەر کەسێک بیگوتایە خودا لە ھەموو شوپینیکە) ئەو لە لای زۆر قورس ئەبوو، وە وتەکەى بە ناشیرین دائەنا، چونکە ئەو زانایە بە ھەموو شتەکان، وە مشوخریتیان بە بى تیکە لاوبوون و چوونە ناو دەھیک، بە لکۆو بەرزو بلندە بەسەریانەو تاک و موفەریدە لە ھەمووان^{۲۸۴}. ئەمەش بۆچوونی ئیمامی ئەحمەد و ئیمامی مالیک و ھەندى لە زانا گەورەکانى حەنبەلیەکانمان زانی کە چۆن خۆی گەورە بە پاک ئەگرن لەوہى کە سیفاتی خوا بيشوبھیندرى بە مەخلوقات، وە ئەوہى ئەوان ئەیلین ھەمان بۆچوونی گەورەکانى ئەھلى سوننەن لە ئەشاعیرەو ماتۆریدیەکان، ئەما ھەندى لە تاقمە گومراپووەکان ئەیانگوت: لەسەر عەرشە بەبەریە ککەوتن لە گەل عەرش نەک ھەر ئەو تاقم ھەبە پى وایە لەسەر عەرشیش دانیشتووە. پاکى و بیگەردى بۆ خوا لەو جۆرە بیروباوەرە فاسیدە.

^{۲۸۴} (الإعتقاد الإمام المنبل أبي عبد الله أحمد بن حنبل لأبي الفضل عبد الواحد التميمي الحنبلي المتوفي ۴۱۰ھ) ط. دار الكتب العلمية

وه ئیبن ولجه وزی حهنبه لی له بابته تی ئیستیوا په ددیکی توندی که پرپرامی و
موشه بییه کانی داوه ته وه ئه وانه ی که ده لئین خودا به زاتی خۆی له سه ر
عه رشه و دانیشتووه^{۲۸۵}.

کۆتا شت له و بابته ته نیا پرسیاریکه ئاراسته ی ئه وانه ی ده که م که
ده لئین خودا به زاتی خۆی له سه ر عه رشه و دانیشتووه، باشه پینعه مبه ری خوا
صلی الله علیه و سلم فه رمووی: "هه موو ئاسمانه کان و عه رش له چاو خودا
وه کوو حه لقه یه کی بچووک وایه فریبدریته نیو ده شتیك"، بیگومان خودا
په هاو بی سنووره و کۆتایی نایی زاتیکی په های بی سنوور چۆن ئه وتان
دانیشاند له سه ر حه لقه یه ک!؟

^{۲۸۵} (دفع شبهة التشبيه للإمام عبد الرحمن أبي الحسن المجزي بتحقيق العلامة الشيخ
محمد الزاهد الكوثري) (ل ۱۹) ط. المكتبة الأزهرية

کۆمه ئه باسیکی گرینگ

وردُ النصوص کفر،

بیگومان ره تکرده وهی ته حکامه یه کلایی کراوه کانی قورپان و سوننه ت
بو نمونه زیندوو بوونه وهی مرۆقه کان به رووح و جهسته نه وه کوفره
له بهرته وهی به درۆ خستنه وهی خواو پیغه مبهری تیدایه، وه ههر که سیک
بوختان به دایکمان عائیشه بکات به وهی که زینای کردیه نه وه کوفری
کردوو. وه باقی ته حکامه کانی تریش.

واستحلال المعصية کفر،

بیگومان به حه لال زانینی گوناھو تاوان کوفره جا گوناھه که بچوک بی یان
گه وره ته گهر بیته و به به لگه ی یه کلایی کراوه سه ما که نه وه گوناھه.

بو نمونه هه موو ئومه تی ئیسلام له سه ر حه پرامیتی ته مانه یه کده نگن
(زه و اج کردن له گه ل مه حره م، وه خوار د نه وهی عاره ق، وه خوار دنی مرداره بوو،
وه گوشتی به راز به بی هیچ زه روره تیک، جا ههر که سیک ته م تاوانانه بکات
ته گهر پیی حه لال بی که ته یکات نه وه به یه کده نگن زانایان کافره، به لام
ته گهر پیی حه لال نه بوو به لام له بهر نه فس و تاره زوو کردی نه وه فاسق و
تاوانباره).

والاستهانة بها كفر، والاستهزاء على الشريعة كفر،

بینگومان هەر که سینک ئیھانه و گالته به ئه حکامه کان و دهقه کانی قورئان و سوننهت بکات، وه ئیھانه و گالته به حه رامییتی گوناھو تاوانه بچوک و گه وره کانیش بکات ئه وه کوفری کردووه. چونکه به درۆخستنه وهی خواو پیغه مبهری تیدایه صلی الله علیه وسلم، خوا په نامان بدات.

والیأس من الله تعالی كفر،

وه بی هیوابون له سۆزو به زیی خواو مه ئیوس بوون لیی کوفره، بۆیه ئینسان با هه رگیز مه ئیوس نه بی چونکه مه ئیوس بوون سیفه تی کافرا نه.

والأمن من الله تعالی كفر،

وه بینگومان ئه وه یشی پالیدا وه ته وه و خۆی ئه مین کردووه له خوا ی گه وره و به ته مای ره جمی خوداشه و نازانی به ئیمان وه ئه میرینی یان به کافری، بۆیه ئه مین بوون له خوا کوفره و سیفه تی کی کافرا نه.

وتصديق الكاهن بما يخبره عن الغيب كفر.

به راستزانی فالتچی و ساحیره کان سه بارهت به و هه وائه درۆییانه ی که به ناوی غه بیه وه ئه یلین کوفره، وه چوونه لای فالتچی و ساحیران بۆ کردنی نوشته کوفره، چونکه سه روه رمان قه ده غه ی کردووه، بۆیه ئه وه ی بجیته لایان تا وه کوو فالیان بۆ بگریته وه یا خود سیحریان بۆ بکات ئه وه کوفری

کردوو به و قورئانهی که بۆ سه ر پيشه و امان محمد صلی الله علیه وسلم
دابه زیوه .

بینگومان زانستی غهیب په یوه سته به خوی مه زنه وه، شمولىه تی غهیب
هیچ که سینک نایزانی، به لام جاری وا هه یه خوی گه وره به نده یه کی خوی
وه کوو پیغه مبه ران و ئه ولیاکانی خوی به شیک له و زانسته غه ییبه بۆیان
ده رته خات ئه مه ش بۆ پیغه مبه ره کان ئه بیته موعجیزه، وه بۆ ئه ولیاکانیش
ئه بیته که رامه ت، خه لکی ئه م سه رده مه ش ئه ولیای خوایشیان لی بووه ته
ساحیر چونکه جاهیلن به دینی خودا، ئه و بابه ته م به درپژئی له کتیبی
(ژیانه وهی دلی ئیمانداران) له گه ل (گه شتیک به نیو جیهانی دل و دهرووندا)
نوسیوه، که چۆن بتوانین ئه ولیاو ساحیرو فالچییه کان لیک بکهینه وه .

نه بوو (عهدهم)

والمعدوم ليس بشيء.

نه بوو شتيك نيه چونكه دژى نه بوون و هه بووه.

ثايه به نه بوو نه گوتري شت؟

نه بوو دوو جوړى هه يه:

يه كه م: مه حاله وجودى هه بى و ده كوو شهريك و هاوبه شيك بو خواى
گه وره، هه مووش له سهر ته وه يه كدهنگ كه وا پيى ناگوتري شتيكى بينراو.

دووه م: نه كرى وجودى هه بى و نه بى و ده كوو كورى زهيدى كه هيشتان له
دايك نه بووه، نه مهش خيلافي تيدايه، نه هلى سوننه و جه ماعه بو ته وه چونه
كه وا له فزى شتى پى نه گوتري چونكه بينراو نيه.

جمهور به لگه يان به وه هيناو هته وه:

۱- نه بوو نه فى كردنه كى پروته و شتيك نيه، كاتى شتى پى نه گوتري كه
مه وجود بوو.

۲- تاله مووى رهش سپياتيه كه ي نه بووه له و كاته دا، جا نه گهر سپياتى
بينراو بى له و كاته دا پيوسته خواى گه وره بينه رى ته و مووه بى يا خود له
مووه كى تر دا له شوينى كى تر دا يا خود له شوينى كدا.

جا ته گهر له و مووه دا بينی ته وه پيوسته به رهش و سپيايه تي بيینی له
 يه ك كاتدا ته وهش مه حاله، وه ته گهر له شوینیکی تر دا بیینی پیوسته
 نیوه که ی ته شوینه ی سپی نه ك یه که مین، وه ته گهر له ناشوینیشدا بیني
 ته وه مه حاله، مه حالیش بینراو نیه به یه کده نگی.

۳- خوی گهره ته فهرمووی: ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا
 ﴿٢٨٦﴾، واته: خوی گهره به حه زره تی زه که ریای فهرموو کاتی خوی توم
 دروست کردوو له کاتی کدا که وجودت هه نه بوو و شتیك نه بووی که هه
 باسیش بکریی. جا ته وه ی که له و ثایه ته بکریته نیستدلال ته وه یه که وا نه فی
 شت بوونی کرد له پیش دروست بوونی.

۳- خوی گهره ته فهرمووی: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِرِّيَ اللَّهُ عَمَلِكُمْ وَرَسُولُهُ
 وَالْمُؤْمِنُونَ﴾^ط ﴿٢٨٧﴾، واته: پیان بلی: چی ته کهن بی کهن، خدا ناگای له
 کرده وه تانه و هیچی لی ون نابی، ههروه ها پیغه مبهرو موسلمانانیش به
 کارتان ته زانن چونکه خدا پیان ته لیت و لیان ناشاریته وه. جا ته وه ی له و
 ثایه ته ش بکریته نیستدلال ته وه یه که وا بینینی کرده وه له مه ودوا دوی
 ده رکه وتنی ته بی نه ك له پیشیدا.

موعته زیله کانیش نیستدلالیان به مانه کردوه:

٢٨٦ سورة مریم: ٩

٢٨٧ سورة التوبة: ١٠٥

۱- ئەم دۇنيايە بىنراۋە بۇ خۇاي گەۋرە پېش ئەۋەي بېتە ۋەجۇدېشى، لەبەرئەۋەي بېنېن سېفەتېكە لە سېفاتی خۇاي گەۋرە، بۇيە پېۋېستە پەيۋەست بى بە عالەمى مەۋجۇد لەگەل نەبۇۋش، چۇنكە ئەگەر بەم شېۋازە نەبى ئەۋە كەمتەرخەم و كەم و كۇرپە، خۇاي گەۋرەش ۋاجبە پاك و بېگەرد بۇرى لە كەم و كۇرپە كان.

ۋەلامى ئەۋەش دراۋەتەۋە بەۋەي ئېمە تەسلىمى ئەۋە نابىن كەۋا كەمتەرخەمى پەلبكىشېتە ئەۋ سېفەتە بەۋەي كە خۇاي گەۋرە نەبۇۋ نەبېنى، لەبەرئەۋەي ئەۋەي فەزۇكراۋە سېفەتە كەي ھەمۇ ئەۋانە بۇگېتەۋە كە مەحالى نېن، جا دەرچۇۋنى مەحالى لەۋ سېفەتە كەم و كۇرپى نېە. (ھەرۋەكۇۋ مۇۋە رەشەكە كە لە ئېستادە سېى نېە، جا كە ئېستاكە مەۋجۇد نېە ئەۋە كەم و كۇرپى نېە بۇ خۇا چۇنكە مەۋجۇد نېە).

۲- خۇاي گەۋرە ئەفەرمۇي: ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾^{۲۸۸}، ۋاتە: بەپراستى بومەلەرزەي زەۋى كە لە پېش قىيامەتدا پۇۋ ئەدات شتېكى گەۋرەۋ سامناكە. ئەۋەي لەۋ ئايەتە كراۋەتە ئېستېدلال ئەۋەيە كەۋا بومەلەرزەي زەۋى نەبۇۋە ئېستاكە، كەچى ھەۋالېشى لەبارەۋە داۋە كە شتە.

ۋەلامى ئەۋەش بە دۇۋ پۇۋان دراۋەتەۋە:

يەكەم: بە بەرداكردن و گۇتنى شتېتى بەسەردا بە بېناكردنە لەسەر تەحقىقكردى پۇۋدانېەتى ۋەك بلىى مەۋجۇدە.

^{۲۸۸} سورة الحج: ۱

دووه م: به بهردا کردن و گوتنی شتیّتی به سهردا دواى هاتنه وجودیه تی واته:
دواى ته وهی بومه له رزه پروویدا ته بیته شتیکی گه وره و سامناک نهک
تیستاکه^{۲۸۹}.

^{۲۸۹} (شرح عقائد النسفیة للدكتور عبد الملك) (ل۲۳۵). ته و تانهی سهروه له بارهی
نه بوو هم موویم له دکتور عبد الملك سه عدیه وه نه قلّ کردوو.

دوعاکردن و خیر کردن بۆ مردوووان

وفي دعاء الأحياء للأموات وتصدقهم عنهم نفع لهم.

بیگومان دوعاکردن و خیرکردن سوودی ههیه بۆ مردووی ئیمانداران.

پرسیار له شیخمان ئیمامی نهوهوی کرا، که ئایا خیر و چاکه که بۆ مردوو ته کریت یاخود دوعاو خویندنهوهی قورئانی بۆ ته کریت و ته گاته مردوو؟

له وهلامدا فهرمووی: "پاداشتی خیر و چاکه و سه دهقه ته گاته مردوو به یه کدهنگی زانایان، وه زاناکان راجیاشن له پاداشتی خویندنهوهی قورئان، ئیمامی ته حمه دو هه ندی له هاوه لانی مه زه به بی شافیعی ته فه رموون: ته گاتی، وه ئیمامی شافیعی و زۆرینهی زاناکانیش ته فه رموون: ناگاتی" ۲۹۰. ک.ه.

له کتیبی (الروح) سی ئیمامی ئین و لقهیمی جهوزی رهزای خوی لی بی هاتوه که ته فه رمووی: "راجیایی ههیه له هه دیه کردنی پاداشت له زیندوووه بۆ مردوو، گوتراوه: سه حیج و راسته له بهر وتهی ئیمامی ته حمه، تهو که سهی که خیر و چاکه ده کات و نیوهی پاداشته کهی بۆ باوکی یاخود بۆ دایکی تایبهت ته کات و ته نییری" ۲۹۰. ک.ه.

۲۹۰ (فتاوی الإمام النووي)(ل۸۳).

وه گوتراویشه: ناگاتی، چونکه پیویستی پی نیه، ته کرا خۆی کرده وهی بۆ
خۆی بکردایه.

به لّام ئیمامی شافعی و مالیک عیبادته جهسته ییه کانیان جیا
کردووه ته وه وه کوو نوژیو قورپان خویندن، وه لای ئەم دوو ئیمامه بهرپیره
پاداشته که ی ناگاته مردوو جیا له صهدهقه و حج و عومره که ئەوانیش
پییان وایه پاداشته که ی ته چی (واته پاداشتی هه دیه کردنی قورپان لای ئەم
دوو ئیمامه بهرپیره ناگاته سهه تهرازووی چاکه کانی ئەو مردوو نهک و
لییان حالی ببین که و سوودی بۆیان نابێ، چونکه له ئیمامی شافعی وه
گیڕدراوه ته وه ته گهر هه موو قورپان له سهه مردوو له گۆرستان بخویندری ئەوه
سوودی بۆ مردوو که ته بی).

به لّام ئیبن و عابیدین ئەفه رموی: "زانا پاشینه کانی مهزه بهی شافعی
ئهوانه ی که و لیکنۆلینه وه له وته کانی ئیمامه کانیان ته کهن ته و بۆچونه یان
په سنه کردوو که و پاداشتی قورپان ته گاته مردوو ته گهر مردوو که له
پیشی بی یا خود له پاش شاردنه وه دوعای بۆ کرد ته گهرچی له ویش ناماده
نه بی، چونکه له گه ل قورپان و دوعا کردندا به ره کهت و ره حمت دائه به زی
(سوره تی فاتیه ش ههه خودی خۆی دوعایه)^{۲۹۱}، ههه بۆیه ش دوعا کردن له
دوای شاردنه وهی زیاتر ئومیدی قه بۆل بونی لیوه ته کری، وه داخواری ته وه ش

^{۲۹۱} ئەوهی نیو که وانه که روونکردنه وهی خۆمه.

ئەكەت كەوا دوعاى بۆ بىكرىت، چۈنكى مەبەست بەوہ سوود وەرگرتنى مردووه كەپە نەك گەيشتنى پاداشته كەي^{۲۹۲}.

ئىمامى شافىعى ئەو ئايەتەي كىردووتە بەلگە: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٦٩﴾﴾^{۲۹۳}، واتە: ئىنسان ھىچى دەستگىر نابى، جگە لەبەرھەمى كىردەوہى خۆى نەبى، ئەو تىكۆشان و سەعیەى كىردووتەى لە دونیا لە دوارۆژ ئەبىنرى. زاھىرى ئايەتەكە گشتىە واتە: ئىنسان ھىچ كىردەوہى كەسىكى تر سوودى پى ناگەپەنى جگە لە ھەول و تىكۆشانى خۆى نەبى، بىنگۆمان بەھۆى فەرموودەوہ ئىستىسنا كراوہ بۆ نمونە سەرورھمان باسى دوعاو سەدەقەو زانستىكى بەسوودى كىردووه كە ئەو مردووه لە دواى خۆى جىي ھىشتووہو خىرو چاكەى ئەمانە بەو ئەگات، كەواپە ئەو فەرموودەو فەرموودەكانى تر تەفسىرى ئەم ئايەتەن بۆپە ناكى ئەم ئايەتە بىكرىتە بەلگە چۈنكى فەرموودە تەفسىرى ئايەتە، مادەم ئايەتەكە تايپەتكرا بە فەرموودە كەواپە يەكى لە بەلگەكانى قىياس لەسەر ئەو سى جۆرە خىرە قورئانە ئەمە يەك، دووہمىش لە فەرموودەدا ھاتووہ.

دكتۆر عەلى جومعە ئەفەرمووى: "زانايان يە كدەنگن لەوہى كەوا قورئان خویندن لەسەر گۆر ھەرام ناكى، وە ئەوہىشى ئەپخوینى گوناھبار نابى، وە جەھورى زانايانىش لە ھەنەفەيەكان و شافىعیەكان و ھەنابىلەكان بۆ

^{۲۹۲} وتەكانى ئىبن و قەبىم و ئىبن و عابىدىن ھەر لە پەراوېزى فەتاواكەى ئىمامى نەواى نەقلم كىردووه.

^{۲۹۳} سورة النجم: ۳۹ - ۴۰

ئەو دەچۈنە كەوا قورپان خويندىن لەسەر گۆر سوننەتە، لەبەرئەو دەى ئەنەس بە مەرفوعى رېوايەتتى كىردووە كە فەرمويەتتى: (من دخل المقابر فقراً فيها يس) خفف عنهم يومئذ، و كان له بعددهم حسنة). واتە: ھەر كەسى چوۋە گۆرستان با (يس) تىدا بخوينى چۈنكە لەو رۆژدە سزايمان لەسەر سو ك ئەكرى، ۋە بە ئەندازەى ژمارەى ئەوانىش خىرو چاكەى بۆ ئەنوسرى. (ۋە لە ئىبن ۋ عومەرىش بە صەحىحى رېوايەت كراۋە كەوا ۋە صىھەتتى كىردوۋە ئەگەر شىردرايە ۋە لە گۆردا لە لای سەرەتاي بەقەرە ۋە كۆتايىيە كەى بخويندىرى) ^{۲۹۴}.

ئەمما مالىكىيە كان خويندىنى قورپانئىيان لەسەر گۆر پىيان مە كروھە، بەلام شىخ دەردىر رەزاي خوى لى بى ئەفەر مووى: "زانا پاشىنە كانى مالىكىيە كان پىيان خراب نەبوۋە كەوا قورپان ۋ زىكر بخويندىرى، ۋە ئەجرو پاداشتتى ئەو قورپان خويندىنە ۋ زىكر كىردنە بنىردىت واتە: ھەدىيە بكرى بۆ مردوۋ، ۋە ان شاء الله ئەجرو پادەشتە كەى بۆ بە دەست دى ۋ بۆى ئەبى ^{۲۹۵}.

ئىمامى قورپوبى مالىكىش بايىكى دانائە لە كىتەبى (التذكرة أحوال الموتى وأمور الآخرة) لە ژىر ناونىشانى (بابى دەربارەى ئەو دەى ھاتوۋە لە خويندىنە ۋەى قورپان لای گۆر لە كاتى ناشتن ۋ دواى ناشتنىش، ۋە ئەجرو پاداشتتى ئەو خويندىنە ۋە ئەگاتە مردوۋ، ۋە دوعا ۋ خىرىشى بۆ ئەكرى).

^{۲۹۴} خەللال بە سەنەدى خۇى رېوايەتتى كىردوۋە ھەرۋە كىرو ئىبن ۋ قودامەى مەقدىسى ھەنبەلى داۋىيەتە پالى لە (المغنى) (ب/۲/۲۲۵). ۋە پروانە: (تحفة الأحمدي) (ب/۳/۲۷۵).

^{۲۹۵} (الشرح الكبير للعلامة الدردير) (ب/۱/۴۲۳) ۋ مطبوع بهامشه حاشية الدسوقي.

وه ئىمامى دەسسوقى لە پەراوئىزى كىتئىبەكەى ئەحمەد دەردىپىدا
 ئەفەرمووى: لە كۆتايى نەوازىلەكەى ئىبن و روشدا سەبارەت بە پرسىيارى
 وتەى خواى گەورە (وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى) فەرموویەتى: "بىگومان
 ئەگەر پىياوى قورئانى خویندو پاداشتى خویندەنەوہكەى ھەدیە کرد بۆ
 مردووەكە ئەوہ جائىزەو دروستە، وە بۆ مردووەكەش بەدەست دى ئەو
 پاداشتە، وە ئىبن و ھىلالىش لەو نەوازىلەى كە ئىبن و روشد فەتواى پىداوہ
 فەرموویەتى: "زىاتر لە يەكئىك لە پىشەوا ئەندەلوسىيەكانان بۆ ئەوہچونە
 كەوا مردوو سوود لە خویندەنەوہى قورئان وەرئەگرى، وە سوودەكەشى
 ئەگاتى ئەگەر بىت و خوینەرەكە پاداشتەكەى ھەدیە بكات، جا فەرمووى:
 موسلمانان كارىيان بەوہ كەردووە ھەر لە رۆژھەلاتەوہ بگرە تا رۆژئاوا، وە
 چەندىن وەقفىيان لەسەر ئەم كارە داناوہ (ئەوہى موسلمانان شتىك وەقف
 ئەكەن بۆ خىرو خىرات)، ئەم كارەش بەردەوام بوو ھەتا سەردەمەكانى
 رابووردوو (واتە: ئەم وەقف و خىرو خىراتە خەلك ھەر بەردەوام لەسەرى
 بوونە لە رابووردوو).

وە ئىبن و قودامەش يەكدەنگى لەسەر ئەوہ نەقل كەردووە وەك
 ئەفەرمووى: "ھەر نزیكخەرەوہیەك بكاتن و پاداشتەكەشى بۆ مردووى
 موسلمان بنىرى ئەوہ سوودى لى ئەبىنى إن شاء اللہ....، ئىنجا ئىبن و
 قودامە ئەفەرمووى: ئەگەر قورئان خوینەك قورئانى لە لای مردوو خویند،
 ياخود پاداشتەكەى ھەدیە کرد بۆى، ئەوہ پاداشتەكەى بۆ خوینەرەكەى، وە
 مردووەكەشى وەك بلىى نامادەى كەردووە، جا رەجای رەحمەتىش بۆ ئەو
 ھەیە، وە باسى ئەوہشمان کرد ئەوہ يەكدەنگى موسلمانانە، چونكە لە

هه موو سه رده ميک و شارو تاوه دانیه کدا کۆته بوونه وه و قورئانيان ته خویند،
وه پاداشته که بیان هه ديه ته کرد بۆ مردوو که انیان به بی ته وهی ئینکاری له وه
بکری^{۲۹۶}.

وه شیخ عوسمانی یه کدهنگی نه قل کردوو ته وهش دهسته واژه که یه تی:
"یه کدهنگبون له سه ر ته وهی که وا داواي لیخو شبون و دو عاو سه ده قه و
حه ج و به نده تازاد کردن سوودی بۆ مردوو هه یه و پاداشته که شی ته گاتی، وه
خویندنه وهی قورئانیش له لای گۆر سوننه^{۲۹۷}.

وه زاناکان ته وهش ته که نه به لگه هه روه کوو چۆن به ده ل حه ج بۆ که سی
ته کری و پاداشته که ی بۆ ته چی، ته مهش له به ره ته وهی حه ج نویتیشی له
خۆگرتوو، وه نویتیش فاتیه و غه پیری ته ویشی تیدایه، جا ته وهی که
هه مووی بگاتی ته وه هه ندیکیشی ته گاتی (واته: به ده ل حه ج فه ریزه کی
گشتیه و ته و هه موو په رسته شی تیدایه که بۆ مردوو ته چی، جا ماده م ته و
گشتیه ته به چی بیگومان هه ندیکیی ته و لاتره که به چی (واته: هه ندی له و
په رسته شانیه که تیدایه) که یه کی له وانه فاتیه و قورئان خویندنه، جا
ته وهی ته و کاره ته کات با بلین (خودایه ته جو پاداشتی ته و زیکرو دو عاو
خیر و سه ده قه یه بۆ فلانه که س و فلانه که سه).

به رای به نده ته وهی توندی ته نوینی له و بابه ته و خه لکی لیوه مه نع ته کات
سه واب نیه والله أعلم

^{۲۹۶} (المغني لابن قدامة) (ب/۲/۲۲۵).

^{۲۹۷} (رحمة الأمة في اختلاف الأئمة، للشيخ العثماني).

داواکردن له خودا

والله تعالى يجيب الدعوات ويقضي الحاجات.

بېنگومان خواى گه وره وه لآمى پاران هوهو دعواى ئيمانداران ته داته وه، وه پيداويستيه كانى خه لكيش جى به جى ته كات، وه من پيم وايه ته گهر كافرئيكيش داوا له خوا بكات خودا وه لآمى ته داته وه، ته بو جهل بهر له ده ستيپكى شپرى به در دعواى كرد (خودايه كامه مان له سهر حه قين تهو سهر بيخه) خودا دوعا كى قه بوول كرد، وه چنده ها به سهره اتى تر، ته وه تا خواى گه وره باسى كافره كان ته كات كاتى له نيو كه شتيدان به سهر ده ريداا ته رپون خهريكه بمرن و كه شتیه كه يان نقووم بى كه چى لهو ده مه دا هاوارى خوا ته كهن.

پيغه مبهرى خواش صلى الله عليه وسلم به ئين و عه بياسى فهرموو:
(تهى غولام ته گهر داوات كرد داوا له خوا بكه، وه ته گهر په ناشت گرت ته وه په نا ههر به خوا ببه).

خه لكانيك به هوى تهو فهرموودهو هه له تيگه يشتن له چهند نايه تيك كه دابه زيوه به سهر كافره كاندا سته ميكي زوريان له وانه كرد ته وانه ي ته وه سسول به زيندوو مردوو ته كهن له گه ل داواى يارمه تى له كه سيكي مردوى پياوچاك ته كهن ته مانهش زور به هه له دا چوونه، چونكه ته وه سسول به يه كدهنگى زانايانى كوز و نوى دروسته به زيندوو مردوو، ته وانه ي مه نعى ده كهن تا قمى كى كه من كه پييان وايه بهس به زيندوو دروسته و به مردوو

دروست نیه، ئەمانه له فهیمی دهقیقی دین لایانداوه و خەڵکانیکیان به نارەوا
ته کفیرو موشریککرد، وه هاوارکردنیش له غەیری خوا به و جۆره نیه که
ئەمانه وا گه وره یان کردوه، ئیمه له دوو کتیبی جیاواز له ژیر ناوی
(ته وه سسول له میزانی شەرع و عه قلدا) وه (ئیسستیغاسه و هاوارکردن له
میزانی شەرع و عه قلدا) به درێژی روونم کردوه ته وه، بۆیه ئەتوانن
بگه رینه وه بۆ ئەو دوو کتیبهم، به لام لیڕه شدا بۆ چوونی زاناکانی هەر چوار
مه زه به که ده هیئم بۆ دنیاییتان که ئەو بابته زۆر له وه سانتره و
بابه تیکی فیهیه که چی کراوته نیو عه قیده وه و خەڵکی له سه ر کافرو
موشریک کراوه.

بۆچوونى ھەر چوار مەزھەب

لە كىتەبى (الموسوعة الفقهية الكويتية) (ب ۱۴/ ۱۵۶) ھاتوھ:

زاناکان راجاييان ھەيە لەسەر دروستىھەتى تەوھسول بە پىغەمبەر صلى
الله عليه وسلم لە پاش وەفاتى ھەر وھ کوو وتەى ئەو كەسەى كە ئەلى:
(پەر وەر دگارم لىت ئە پارىمەوھ بە پىغەمبەر كەت ياخود بە خاترى
پىغەمبەر كەت ياخود بە حەققى پىغەمبەر كەت)، ئە مەش چەندىن وتەى
لەسەرە:

وتەى يە كەم: زۆرىنەى شەر عەناسە كانى مەزھەبى (مالىكى و شافىعى و
پاشىنەى حەنەفىيە كان و ھەمان مەزھەبە لای حەنەبەلىيە كانىش) كەوا
دروستە ئەو جۆرە تەوھسولە بگوترىت، جا يە كسانە لە كاتى ژيانى خۆيدا
بىت ياخود لە دواى وەفاتىدا بىت.

ئىمامى قەسطەلانى ئەفەر مووئىت: "لە ئىمامى مالىك رىوايەت كراوھ
لەو كاتەى كەوا ئەبو جەعفەرى مەنصور كە دووھم خەلىفەى عەبباسى بوو
پرسىارى لى كەرد ئەى باوكى عبد الله تايا روو لە پىغەمبەرى خوا بكەم و
پارپىمەوھ ياخود روو لە قىبەلە بكەم و پارپىمەوھ؟ ئەوئىش پىي فەر موو:
"بۆچى رووى خۆت وەرئەگىرپىت لەو ئەو وەسىلەى تۆو وەسىلەى باوكت

ئادەمە لە پوژى دوایی بۆلای خوی مەزن، بەلکوو رووی تیکەو داوای
شەفاعەتی لی بکە، ئیتر خوی گەورەش شەفاعەتە کە ی قەبوول ئەکات^{۲۹۸}.

ئەم رېوایەتە ی مالیک یە کیکە لەو شاهییدانە ی بۆ فەرموودە کە ی
تەوەسسولی ئادەم.

وە سەبارەت بە تەوەسسولە کە ی ئادەم کاتی گوناھی کرد لە خوا پارایە وە
بەخاتری حەزرتی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم (عن عمر - رضي الله
عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لما اقترف آدم الخطيئة
قال: يارب أسألك بحق محمد لما غفرت لي، فقال الله: يا آدم وكيف
عرفت محمداً ولم أخلقك؟ قال: يارب لأنك لما خلقتني بيدك ونفخت فيَّ

^{۲۹۸} ئیبن و حەجەر لە (جوهر المنظم) ئەفەرمووی: "رېوایەتە کە ی ئیمام مالیک
بەسەندیکی صحیح هاتوووە کە هیچ تانەو تەعنیکی تیدا نیە". وە عەللامە ی
زەرکانیش لە (شرح المواهب) ئەفەرمووی: "ئیبن و فەهد رېوایەتی کردوووە بە سەنەدیکی
چاک". شیخ یوسف نەبھانیش ئەفەرمووی: "قازی عیاز لە (شفاء) بە سەنەدیکی
صحیح رېوایەتی کردوووە کە پیاووەکانیشی هەمو ی باوەرپیتکراون، ئەمەش وەکوو
رەددیک بۆ ئەوانە ی کە تانە لە رېوایەتە کە ی ئیمام مالیک ئەدەن گوا یە روو کردنە گۆری
پیرۆزیان کەراھیەتی هە یە". پروانە: (شواهد الحق في الإستغاثة بسيد الخلق)(ل ۱۱۶).
ط. دار الکتب العلمیة. وە ئەم بەسەرھاتە ئەبو حەسەن عەلی کۆری فەھر لە
کتیبە کە ی خۆی (فضائل مالک) بە سەنەدیکی رېوایەتی کردوووە کە هیچ خراپە کی پیتووە
نیە (واتە سەنەدە کە ی چاکە). (شرح المواهب)(ب ۳۰۴/۸ - ۳۰۵)، (والمدخل)
(ب ۱/۲۴۸، ۲۵۲، (ووفاء الوفاء)(ب ۱۳۷۱/۴)، (وشرح أبي الحسن على رسالة
القيرواني) (ب ۲/۴۷۸)، (والقوانين الفقهية)(ل ۱۴۸).

من روحك رفعت رأسي فرأيت على قوائم العرش مكتوباً لا إله إلا الله محمد رسول الله، فعلمت أنك لم تضيف إلى اسمك إلا أحب الخلق إليك، فقال الله: صدقت يا آدم، إنه لأحب الخلق إليّ، أدعني بحقه فقد غفرت لك ، ولولا محمد ما خلقتك^{٢٩٩}، له گه وره مان عومهری کورپی خه تتابه وه

^{٢٩٩} حاکم له (مستدرک مع تلخیص الذهبی) (ب/٢/٦١٥) ریوایه تی کردووه. جا حاکم شه فرموی: "ثم فرموده سنده که ی صحیح، وه یه کهم فرموده شه که لهو کتیبه دا باسم کردووه له بهر عبد الرحمانی کورپی زهیدی کورپی شه سلم". زهه بیهش شهلی: "به لکو وه لبه ستراوه، وه عبد الرحمانیش که سیکی وه همکه ره"، وه حافیزی سیوتی له (الخصائص النبویة) هیناویه تی و به صحیحی داناوه، وه بهیهه قیش له (الدلائل النبویة) هیناویه تی که که سیکی شه له پیشه کی کتیبه که شیدا روونی کردووه ته وه کهوا فرموده ی وه لبه ستراوه مه وزوع له کتیبه کهیدا ریوایه ت ناکات. یه عنی شه وانهی ده لئین مه وزوعه پیکاو نیه. وه ئیمامی قه صطه لانی و زه رقانیس به صحیحیان له (المواهب اللدنیة) (ب/١/٦٢). وه سوبوکیس له (شفاء الأسقام) هیناویه تی و به صحیحیشی داناوه شه فرموی: "ثم فرموده یه دانا به زیتته پله ی حه سه نیه ت". وه هه یشه میش شه فرموی: "ته به رانی له (الأوسط) ریوایه تی کردووه، که سانیکی تیدایه نایاناسم (المجمع الزوائد) (ب/٨/٢٥٣). وه به ریگه یه کی تریشه وه هاتووه له ئین و عه بیاس به له فزی: (فلولا محمد ما خلقت آدم ولا الجنة ولا النار). حاکم ریوایه تی کردووه له (المستدرک) (ب/٢/٦١٥)، وه حاکم شه فرموی: "سنده که ی صحیح" وه شیخی خویس که ئیمامی بولقینی به له فه تاواکه ی خوی به صحیحی داناوه، وه ئین و لجه وزیش له سه ره تای کتیبه که ی خوی (الوفا) ریوایه تی کردووه. وه ئین و که شیریش سه باره ت به ریوایه ته که ی یه کهم له بهیهه قیه وه نه قلی

کردوو له (البداية النهاية) (ب/١/٨١) ط. مكتبة المعارف. كه فهرموويه تي: "عبد
الرحماني كوري زهيدى كوري ته سلم لهو ريگايه وه ته فهرردوى كردوو زه عيفه والله
أعلم". شيخمان ثين و جه ريش هه مان وته كهى بهيه قى نه قلن كردوو كه وا
زه عيفه. بروانه: (اتحاف المهرة) (ب/١٢/٩٧). وه له (النكت على كتاب ابن
صلاح) (٣١٨ل) ته فهرمووى: "يه كى له شته عه جيبه كان كه له حاكمدا پرويداوه
ته وه به نه وه له عبد الرحمانى كوري زهيدى كوري ته سلمه وه رپوايه تي كردوو دواتر
قسه كانى سه ره وهى حاكمى نه قلن كردوو، كه چى له گهل ته وهش له كتيبه كهى خوى كه
له گهل زه عيفه كاندا كوى كردوو ته وه ته لى: عبد الرحمانى كوري زهيد فهرمووده بيانى كى
له باوكيه وه رپوايه تكرر وه به هه لبه ستراوى، كه ون نابى له وانهى كه تپرايه مينن له
ته هلى صه نه تي (فهرمووده)، وه له كوتايى كتيبه كهش ته لى: ته مانهى كه باسم كردن
جهرجه كه يان لام دهر كه وتوو، له به ره وهى جهر جهردن به هه للى دانانيم به
ته قليد كردن". جا به پى جهرح و ته عدل ته فهرمووده به هه لبه ستراو نيه، وه له سه ر
وتهى هه ر سى حافيزى فهرمووده ناس بهيه قى و ثين و كه ثرو ثين و جهر زه عيفه،
جا به پى ته وه سى بچونه فهرمووده زه عيفيش كارى پى ته كرى به يه كدهنگى زانا
حافيزه كان هه ر هك شمامى نه وهى له پيشه كى (أربعين النووي) وا ته فهرمووى، وه بو
زانياريشتان ته وه سسول باب ته تى كى ثوصولى نيه واته عه قيدى به يه كدهنگى زانايان،
به لكوو باب ته تى كى فيقهيه.

هه ر سه باره ت به لى كؤلينه وهى ته فهرمووده به سووديم له لى كؤلينه وه به كى شيخ
أحمد عبد الكريم ته زه هرى وه رگرت كه ته مهى خواره يه وه:

سه‌بارهت به عبد الرحمانی کوری زهید نه‌گهر فهرموددی هه‌لبه‌ستراو بایه ئیمامی
 شه‌حمد چۆن له موسسه‌ده‌که‌ی خۆی ریوایه‌تی لێوه نه‌کرد که موسسه‌ده‌که‌ی به‌وه
 مه‌شه‌وره فهرموددی هه‌لبه‌ستراوی تێدا نیه، وه ئیبن و ته‌میمه ریوایه‌تیکی سه‌حیحی
 له ئیبن و جه‌وزیه‌وه نه‌قل کردوه له (الوفا بفضائل المصطفی) له رینگه‌ی ئیبن و
 بیش‌رانه‌وه که وه‌کوو شاهیده‌که بو‌ئهو ریوایه‌ته، نه‌مه‌ش فهرموده‌که به‌رز نه‌کاته‌وه
 بو‌حه‌سه‌نیتی به‌غه‌یری خۆی، وه کاریشی پێ نه‌کری. ب‌روانه: (مجموع
 الفتاوی) (ب/۲/۱۵۹). وه ئیمامی تقی الدینی حوصه‌نی دیمه‌شقی ئهو فهرموددی
 سه‌ره‌وه‌ی به‌سه‌حیح داناوه، وه سیوتیش به‌سه‌حیحی داناوه له (الخصائص
 النبویه) (ل/۴۹). وه نه‌م به‌سه‌ره‌اته نه‌بو له‌سه‌ن عه‌لی کوری فه‌هر له کتیبی (فضائل
 مالک) ریوایه‌تی کردوه، وه قازی عیازیش ریوایه‌تی کردوه له (الشفاه) به‌سه‌نه‌دی
 خۆی خۆی به‌سه‌حیحی له شیخه‌کانیک که جینگای متمانن لای قازی عیاز. وه
 خه‌فاجیش له شه‌رحه‌که‌ی (ب/۳/۳۹۸) نه‌فه‌رمووی: "به‌سه‌نه‌دیکی سه‌حیح ریوایه‌تی
 کردوه، وه باسی شه‌وه‌یشی کردوه که له کۆمه‌لێک مه‌شایخی باوه‌رپێکراوه‌وه شه‌وه
 ریوایه‌ته‌ی پێگه‌یشتوه". وه ئیمام محمدي کوری یوسفی صالحی شامی له (سبل الهدی
 والرشاد): "ئیبن و جه‌وزی به‌سه‌نه‌دیکی جه‌ید که خراپ نیه ریوایه‌تی کردوه له
 مه‌یسه‌ره‌وه ره‌زای خوای لی بی، که نه‌فه‌رمووی: به‌پێغه‌مبه‌ری خوا گوت صلی الله
 علیه وسلم، که‌ی تو بووی به‌پێغه‌مبه‌ر؟ فه‌رمووی: له‌و کاته‌ی که زه‌وی دروستکردو
 خواستی ئاسمانی کردو هه‌وت ئاسمان و عه‌رشی دروستکرد، وه له پایه‌کی عه‌رشه‌که‌ی
 نوسیویه‌تی: محمد رسول الله کۆتایی پێغه‌مبه‌رانه، وه به‌هه‌شتیشی دروستکرد که ئاده‌م
 و هه‌وای تێدا هه‌وانده‌وه، وه ناوی منی له‌سه‌ر گه‌لاکان و ده‌رگاکان و گوممه‌زه‌کان و
 په‌شماله‌کان نوسی، وه ئاده‌میش له‌و کاته‌دا له نێوان رووح و جه‌سته‌دا بوو، جا کاتی

گېرداۋەتەۋە رەزاي خۋاي لى بى ئەۋىش خۆشەۋىستمانەۋە كەۋا فەرموۋى:
 لەۋ كاتەي كە ئادەم سەرىپچى فەرمانى خۋاي گەۋرەي كەرد، گوتى: خۇدايە
 داۋات لى ئەكەم بە حەقى محمد كە لىم خۆش بى، ئەۋىش فەرموۋى: چۆن
 محمدت ناسى كە ھىشتان دروستم نە كەردوۋە؟ ئادەمىش گوتى: لەۋ كاتەي كە
 منت دروستكردو لە ۋوۋى خۆشت بە بەرتدا كەردم سەرم بەرزكردوۋە بىنىم
 لەسەر كۆلەگە كانى عەرش نوسرابو (لا إله إلا الله محمد رسول الله)، ئىتر
 لەۋەۋە زانىم كە تۆ ناۋى ھىچ كەسنىك لەگەل ناۋى خۆت نزيك ناكەيتەۋە
 ئىللا خۆشەۋىستىن كەس نەبى، خۋاي گەۋرەش فەرموۋى: راستت كەرد ئەي
 ئادەم محمد صلى الله عليه وسلم خۆشەۋىستىن دروستكراۋى منە، بۆيە
 تۆش بىپارپوۋە بە حەقى ئەۋ لەمن ئەۋە لىت خۆش بووم، ئەگەر لەبەر
 محمدىش نەبايە ئەۋە تۆم دروست نە ئەكەرد.

ژيانى بەبەردا كەرد سەيرى عەرشى كەردو ناۋى منى بىنى، خۋاي گەۋرەش ھەۋالى پىدا
 كە گەۋرەتەين رۆلەي ئادەمە، بۆيە كاتى شەيتان توۋشى گوناھەكەي كەردن ئەۋە تەۋبەي
 كەردو شەفاعەتى بەناۋى من كەرد". جا بەسەرھاتەكەي ئىمامى مالىكىش ھەر ھەمان
 ئەسلە ئەگەر لاي ئەمان دروست نەبايە چۆن ئەم كارەيان ئەكەرد. ھەر بۆيەش ئەۋانەي
 بە ھەلبەستراۋى دادەنن ئىعتىبار بۆ وتەكەيان ناكى چۈنكە لە لىكۆلىنەۋەكەيان
 كورتىان ھىناۋە لە ۋوانگەي يەك رىۋايەتەۋە ھوكمەكەيان داۋە. ۋە ئەۋو نەۋەمىش لە
 (كتاب دلائل النبۋە) بەسەنەدى خۆي رىۋايەتتىكى ترى ھىناۋە. ھەر بۆيەش ئەگەر
 كەمتەين ھوكم لەبارەي ئەۋ فەرموۋدەۋە بەردى ئەۋە ھەسەنەتە بە غەيرى خۆي نەك
 ھەلبەستراۋىتى.

وه ئيمامى نهوه وپيش له روونکردنه وهى ئادابه كانى زياره تى گۆرى
 پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم نه فهرمووى: "پاشان كهسى زياره تكهر
 شه گه رپته وه شويني وه ستانى بهردهم رووى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه
 وسلم، وه ته وه سسولى پي نه كات و داواى شه فاعه تى لى نه كات بو لاي
 پهروه دگارى، وه چاكترين وته يه كيش كه كهسى زياره تكهر بيللى ته وه
 ههروه كوو ماوه ردى و قازى ته بو طهيب و گشت هاوه له كانان ته يگيرنه وه له
 عيتبيه وه ته مهش له بهر به چاك زانينيان بوى، كه فهرموويه تى: له لاي
 گۆرى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم دانىشتبووم، پياويكى ده شته كى
 هات و فهرمووى: سه لامى خوات لى بيت تهى پيغه مبهري خوا صلى الله
 عليه وسلم، گويم له خواى گه وره بووه كه وا ته فهرمووى: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
 ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
 تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾^{۳۰۰} واته: (ته گهر ئيمانداران و غه يرى ته مانيش سته ميان له
 نهفسى خويان كرد به گوناھو تاوان يا خود به كوفر جا هاتنه لاي تو تهى
 محمد صلى الله عليه وسلم وه داواى ليبوردينان له خواى گه وره كرد بو
 گوناھه كانيان، وه توش داواى ليبوردينان بويان كرد، ته وه خواى گه وره
 ته وبه كه يان لى قه بول نه كات، چونكه خواى گه وره زور ته وبه وه رگرو

^{۳۰۰} سورة النساء: ۶۴.

میهره بان و به سۆزه). ئەوه هاتووم بۆ داوای لای خویشوون له گوناوه کاتم، وه
ئێوه بکه مه تکاکار لای پهروهردگارم، دواتر ئەم بهیته شیعییهی خویندهوه:

يَا حَيْرَ مَنْ دُفِنَتْ بِالْقَاعِ أَعْظَمُهُ فَطَابَ مِنْ طَيِّبِهِنَّ الْقَاعُ وَالْأَكْمُ

نَفْسِي الْفِدَاءُ لِقَبْرِ أَنْتَ سَاكِنُهُ فِيهِ الْعَفَافُ وَفِيهِ الْجُودُ وَالْكَرَمُ

ئەى چاکترین کەس لەو جی یه مهزنه که خهویناوی.. خاك و خۆلى
ئەو جی یه بۆن خویش بوون له گهلا هینراوی... رۆحم فیدای ئەو گۆره
بى که تو تیییدا ساکینی... پاک و بهخشنده و خاوهن میهره بان و
نهخشینراوی.

پاشان دهشته کیه که رۆیشت، منیش خه و زۆری پى هینام و خه وتم،
ئەوه بوو پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم له خه و بینی و فرمووی:
ئەى عیبتی خۆت بگه یینه به و دهشته کیه و موژدهی پى بده که و خوی
گه وره لى خویش بوو) ^{۳۰۱}.

خۆشه و یستان ئەوه تا ئیمامی قورتوبی و غهیری ئەویش رهزای خویان لى
بى له تهفسیری ئەم ئایهته ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ

^{۳۰۱} (تفسیر ابن کثیر) (ب ۲_ ل ۳۴۸) سورة النساء: ۶۴.

فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٣٠٢﴾ واته:

(تهگهر ئیمانداران و غهیری ئەمانیش ستهمیان له نهفسی خویمان کرد به گوناھو تاوان یاخود به کوفر جا هاتنه لای تو ئەی محمد صلی الله علیه وسلم وه داوای لیبوردنیان له خوای گهوره کرد بو گوناھهکانیان، وه تویش داوای لیبوردنت بویمان کرد، ئەوه خوای گهوره تهوبهکەیان لی قەبول ئەکات، چونکه خوای گهوره زۆر تهوبه وەرگرو میهرهبان و بهسۆزه)، ئەم چیرۆکەیان گیراوه تهوه که ئەبو صادق له ئیمامی عەلیه وه (کرم الله وجهه) پیاویهتی کردووه و ئیمام فەرموویهتی: (سی رۆژ دواي ئەوهی که پیغه مبهری خوامان ناشت صلی الله علیه وسلم، که سیکی دهشته کی هاته لامان و خوی هه لدايه سه رگۆری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وه خۆلی سه رگۆری پیروزی به سه ر خۆی دا ئەکرد، وه فەرمووی: ئەی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئیوه فەرمووتان و ئیمهش گوئیستی بووین، ئیوه له خواوه گوئیستی بوون و ئیمهش له ئیوه وه، ئەوه تا خوای گهوره ئەم ئایه تهی به سه ر ئیوه دا دابه زاندوه که ئە فەرموویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾، جا من ستهم له نهفسی خۆم کردووه، ئەوه هاتووم بو لای ئیوه تا داوای لی

﴿٣٠٢﴾ سورة النساء: ٦٤.

خۆشبوونم بۆ بکهی. ئەوەبوو لە گۆرەکهی پیرۆزیهوه دهنگیک بیستراو
فهرمووی: خوی گهوره لهو کهسه خۆش بوو) ۳۰۳.

وه سولتانی زاناكان عزی كوری عبد السلام ئەفهرموویت: "ئەم
تەوهسسوله پێویسته كورت بكریتەوه لهسەر پێغه مبهەر صلی الله علیه وسلم
چونکه گهورهی نهوهی ئادهمه، وه سویند بهسەر خوايه نهخوا به غهیری ئەو
ئەبێ واتە: سهروه زمان له په یامبه ره كان و فریشته كان و ئەولیاكان له بهر
ئەوهی ئەوان له پلهی ئەو نین، وه ئەبێ تاییهت بكریت بۆ ئاگادار کردنه وه
لهسەر پله و پایه کهی (مه بهستی ئەوهیه ئەو کهسهی کهوا تەوهسول ئەکات
با تەوهسول به پێغه مبهەر بکات چونکه له هه مووان پلهی بهرزتره، ئەما بۆ
ئەوه کانی تریش ئەویش پێی دروسته).

وه ئیمامی سبوکی ئەفهرموویت: "تەوهسسول و (ئیسیتیغاثه) واته
داوای کۆمه کی و داوای شه فاعه تکردن به پێغه مبهەر به چاک دائه نریت بۆ

^{۳۰۳} ئەم رپواته ئین و عبد البر له (بهجة المجالس) (ب ۳_ ل ۲۷۵). هیناویه تی جگه له
وتهی (دهنگیک له گۆرەکهیه وه). وه ئیمامی نه وه ویش له (المجموع شرح
المهذب) (۸_ ل ۲۱۷) هیناویه تی. وه ئەبو صادق ئەزدی کوفیه، وه گوتراوه: ناوی
موسلیمی کوری زهیده، وه گوتراویشه: عبد الله کوری ناجیدهیه، که سیکی راستگۆیه،
وه فهرمووده کانیشی له ئیمام علیه وه به مورسه لی رپوایهت کراوه. بروانه: (حاشیه
جامع الأحكام للقرطبي بتحقيق الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي
(ب ۶_ ل ۴۳۹).

لای خوای مهزن^{۳۰۴}. ئەمانە و تەکانی مالیکیە کان و شافعیە کان بوو لەسەر
دروستیاتی تەوہ سسول بە پیغەمبەر لە کاتی ژیانی و وفاتی.

وہ ہەرچی حەنبەلیە کانە ئەوہ ئین و قودامە می مەقدیسی لە (مغنی)
داوی ئەوہی بەسەرہاتە کە می عیتبی لە گەل دەشتە کیە کە ئەھیئە و
ئەفەر مویت: "سوننە تە بۆ ئەو کەسە می کەوا ئەچیتە مزگەوت پیی راستە می
پیش بجات....، تا ئەفەر مویت: پاشان دیتە لای گوڤرە کەو ئەلی: ئەوہ
ہاتووم بۆ داوی لی خۆشبوون لە گوناہە کانم، وہ ئیوہ بکەمە تکاکار لای
پەرورە دگارم..." وہ ہاووینە می ئەوہش لە (الشرح الکبیر) ہاتوہ^{۳۰۵}.

ہەرچی حەنبەلیە کانیشە ئەوہ زانا پاشینە کانیان دروستیە تی تەوہ سسول
بە پیغەمبەریان روون کردوہ تەوہ یە کیک لەوانە شیخ کە مالی کوری
ہومامە لە کتیبی فتح القدیر) دا ئەفەر مویت: "پاشان لە شوینی
وہستانە کە می ئەلی: (سەلامی خوات لی بی ئە می پیغەمبەری خوا صلی اللہ

^{۳۰۴} المجموع ۸ / ۲۷۴، و فیض القدیر ۲ / ۱۳۴ - ۱۳۵، وإعانة الطالبین ۲ / ۳۱،
ومقدمة التجريد الصريح بتحقيق الدكتور مصطفى ديب البغاص.

^{۳۰۵} بروانە: (کشاف القناع) (ب/۲/۶۸). (المبدع) (ب/۲/۲۰۴). (الفروع) (ب/۲/۱۵۹).
(المغنی مع الشرح) (ب/۳/۵۸۸). (الشرح الکبیر مع المغنی) (ب/۳/۴۹۴-۴۹۵).
(الإنصاف) (ب/۲/۴۵۶).

عليه وسلم.... ئىنجا حاجات و پيويستيه كانى خوي له خواي گه وره به خاترى پيغهمبهره كهى داوا نه كات".

ههروه ها له كاتى زياره تى پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم نه مه نه گوتري ههروهك خاوه نى كتيبي (الاختيار) نه فهرمووي: "له ولا تيكي دوروه هه هاتوين بو نه وهى شه فاعه تمان بو بكهى له لاي په وهردگارمانه وه.... پاشان نه لي: پيغهمبهره كهى تومان كر دووه ته وه شه فاعه ت و تكاكار له لاي تو نهى پهروه ردگار.

وه ههروه ها وي نهى نه م وتانهش له م كتيبانه ياندا هاتوه.

وتهى نه م زانايانه له كاتى زياره تى گوپى پيغهمبهر نه وه يه: "خودايه گوپيستي وتهى تو بوين و هاتووينه ته لاي تو، وه گوپرايه لي فه رمانى توين، پيغهمبهره كهى تومان كر دووه ته تكاكار له لاي تو^{۳۰۶}.

^{۳۰۶} پروانه: (الاختيار) (ب/۱-۱۷۴-۱۷۵). (فتح القدير) (ب/۲-۳۳۷). (مراقي الفلاح بحاشية الطحاوي) (ل/۴۰۷). (حاشية الطحاوي على الدر المختار) (ب/۱-۵۶۲). (الفتاوى الهندية) (ب/۱-۲۶۶). (تحفة الأحوذى) (ب/۱۰-۳۴). (تحفة الذاكرين للشوكاني) (ل/۳۷).

نیشانه‌کانی قیامت

وما أخبر به النبي عليه الصلاة والسلام من أشراف الساعة من خروج الدجال ودابة الأرض ويأجوج ومأجوج ونزول عيسى عليه السلام من المساء وطلوع الشمس من مغربها فهو حق.

ئه‌وه‌یشی که پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم هه‌والی له‌بارهی نیشانه‌کانی قیامتداوه هه‌مووی حه‌قه وه‌کوو ده‌رچوونی ده‌ججال و داببه له زه‌وی و، یه‌ئجوج و مه‌ئجوج و، دابه‌زینی عیسا سه‌لامی له‌سه‌ر بی له ئیواره هه‌لاتنی خۆر له خۆر ئاوابوونه‌وه.

ئهم هه‌والانه هه‌مووی موته‌واتیرن بۆیه ئه‌وه‌ی پروای پی نه‌بی له کافریتییه‌وه نزیکه نه‌ک له ئه‌هلی ئیمان.

(عن حذيفة رضى الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم في الساعة، إنها لن تقوم حتى تروا قبلها عشر آيات: فذكر الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم عليه السلام، ويأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد الناس إلى محشرهم).

له خوزه‌یغه‌وه ره‌زای خوای لی بی گێردراوه‌ته‌وه که‌وا پیغهمبهرمان صلی الله علیه وسلم له‌بارهی نیشانه‌کانی هاتنی قیامت‌ه‌وه فه‌رمووی: دونیا ویران نابێ تا ده نیشانه ئه‌بینن پێش ویرانبوون:

۱- دوکه لیک دی هموو دونیا ته گریته وه تا ماوهی چل رۆژان.

۲- هاتنی ده ججال که پیاوینکی کافرو فیلبازو سیحربازه، چاوی راسته ی کویره و ئه لی: من خوامه، ماوهی چل رۆژان له سه ر زهوی ته مینیتته وه، جگه له مه ککه و مه دینه ته چیتته هموو شوینیک، دواتر چه زره تی عیسا دیتته خواره وه ته یکوژی.

تیبینی: که سانیک په یدابوونه گوايه ده ججال ئیبلیسه واته: ئیبلیس خوی ته خاته سه ر نه و شیوه و رۆلی ده ججال ته گپری، ته مه ش هه له یه.

۳- هاتنی (دابة الأرض) که جوړه ئاژه لیکه له مه ککه ده رته که وی، دار عه سای موسا پیغه مبهرو ته نگوستیله ی سلیمان پیغه مبهری پییه سه لامی خویان له سه ر بی، موسلمان و کافره کان نیشانه ته کات.

۴- گه رانه وهی رۆژ له لای رۆژ ئاوا.

جا بزانه: به هاتنی (دابة الأرض) یان به گه رانه وهی رۆژ ده رگای ته وبه داته خریت و کافیش ئیسلامبوونی لی وهرنا گپری.

۵- هاتنه خواره وهی چه زره تی عیسا یه سه لامی له سه ر بی، ماوهی چل سال ته مینیتته وه به شه ر یعه تی ئیسلام ره فتار ته کات، هه ر که هاته خواره وه ده ججال ته کوژی.

٦- هاتنى يەئجوج و مەئجوجە، ئەوئش چىنە خەلكىنن دونيا داگىر ئەكەن
و برسىيەتى بلاو ئەيىتتەو، ئىنجا حەزرەتى عىسا دوعا ئەكاو خواى گەورە
لە ناويان ئەبات.

٧،٨،٩- سى پۆچون روو ئەدات يەكەم: لە رۆژھەلاّت، دووہم: لە رۆژئاوا،
سىيەم: لە دورگەى عەرەبى ^{٣٠٧}.

١٠- كۆتايى ئەم نىشانانە ئاگرىك لە لاي يەمەن ھەلتەگىرسى و خەلكى پراو
ئەنى تا لە شوئنىك كۆيان ئەكاتەو.

^{٣٠٧} شەرحى ئەم فەرمودەيەم لە وەرگىرپرانەكەمدا (فیتنەكانى پۆژگار) بە جوانى باس
لێوہ كردووہ دەتوانن سەيرى بكەن.

موجتته هید

والمجتهد قد يخطئ ويصيب.

بیگومان زانا موجتته هیده گه وره کان ئیجتیهاد ئه کهن له بابه ته شه رعیه کان جا ئه و ئیجتیهاده یان یان هه له یه یانیش پیکاو و سهواب، جا ئه گهر سهواب بی دوو پاداشتی بو ئه نوسری، وه ئه گهریش هه له بی ئه وه یه کی بو ده نوسری.

مرؤف گه وره تره یان فریشته

ورسل البشر أفضل من رسل الملائكة، ورسل الملائكة أفضل من عامة البشر، وعامة البشر أفضل من عامة الملائكة.

وه ئه و مرؤفانه ی که له نیو مرؤفایه تیدا نیردراون گه وره ترن له و فریشته نه ی که نیردراوی خوان بو لای پیغه مبه ران، وه نیردراوه فریشته یه کانیش گه وره ترن له گشت مرؤفه کان، وه گشت مرؤفه کانیش گه وره ترن له گشت فریشته کان.

ئیمامی ته فتازانی ئه فه رموی: "ئه ما به گه وره زانینی نیردراوه فریشته یه کان به سه ر تیکرای به شه ر ئه وه به یه کده نگیه، به لکوو به زه روره ته^{۳۰۸}. به لگه کانیشی هه مووی هی ناوه و بو چونه خیلافیه کانیشی هی ناوه ئیمه ئه وه نده مان هی نا کافیه بو ئه و مه قامه .

^{۳۰۸} (مجموعة العقائد النسفية) (۶۲۸).

كۆتايى

تمت العقائد النسفية، والحمد لله رب العالمين.

كۆتايى به شهرحى عهقائىدى نەسەفى ھات، سوپاس بۆ خواى ھەموو
جيهانيان.

پاشکۆی عه قیده

هه‌له‌ی دابه‌شکردنی ته‌وحید بۆ رپوبیه‌ت و ئولوویه‌ت و ئه‌سمائو سیفات.

دابه‌شکردنی ته‌وحید بۆ ئەم سێ چه‌مکه به یه‌کده‌نگی زانایانی ئەهلی سوننه‌ت بیدعه‌یه‌و ته‌کفیری موسلمانانی له‌سه‌ر بونیاتنراوه، هه‌ر بۆیه‌ش له‌وه‌وه زۆر که‌س ئه‌و جوورته‌ته بکه‌ن بلیتن: ئه‌وه‌ی ئیوه بروتان پێی هه‌یه موشریکه‌کانی عه‌ره‌بیه‌ش بروایان پێی هه‌یه، ئه‌وان هاواری بته‌کانیان ته‌کرد ئیوه‌ش هاواری پینغه‌مبه‌رو پیاوچاکان ته‌که‌ن، وه هه‌ندیکیان جوورته‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌نده زۆره که بلیتن: ئه‌بو جه‌هل له ئیوه ئیماندارتر بووه، ئه‌مه به‌راستی لوتکه‌ی تیرۆرو هه‌لال کردنی خوینی موسلمانانی تێدایه، بۆ زانیاریشت له هه‌ر سێ سه‌ده‌که ئه‌و دابه‌شه‌کردنه نه‌بووه، وه هه‌ر وته‌یه‌کی ئولوویه‌ت و رپوبیه‌ت باسکرابی لای هه‌ندیك له سه‌له‌ف ئه‌وه به‌یه‌ك مانابوو لایان نه‌ك دابه‌شیان کردبۆ، وه زانایانی پاشینه‌ش نه‌یان کردوو هه‌تا ئه‌و نه‌هات، جا هه‌ندی له‌و زانا پاشینه‌ پێیان وایه که‌وا چه‌مکی رپوبیه‌ت ته‌نها بۆ خالقیه‌تی خودا به‌کارهاتوو له‌ قورئان و سوننه‌تدا واته: هه‌رکاتێ گوترا رپوبیه‌تی خودا ئه‌وه مانای به‌دییه‌نه‌ریتی خودا ته‌دات، وه هه‌رکاتێکیش ناوی ئه‌وه ئولوویه‌ت هات ئه‌وه مانای په‌رستن و هاوارکردن و داواکردن و په‌رسشته‌کان دی، وه ئه‌سماء و سیفات هه‌به‌ریه‌کانیش هه‌مووی جیگه‌ر کردوو بۆ خودا هه‌ر له ده‌ست و په‌نجه‌و چاوو قاچ و شوپین و سنوورو به‌رزی

لهسەر عەرپش و بهریه ککه وتنی له گهلا عەرپش و له ناو ئاسمان و دابه زینی بو
 ناو ئاسمانی بو خودا چه سپاندوو که ئەلئی ئەمانه عهینی سیفاتن واته:
 ئەندام و جه واریجن و سیفته تی حه قیقی خودان بهس هه مووی له خودا
 بووه شیته وه، ئیمهش له سه ره تا پووچی ئەم ته جسیمه مان روونکرده وه و
 دووباره ناگه رپینه وه سه ری، بهس تیشک ئە خهینه سه ر دوو به شه که ی یه که م،
 چونکه لای ئەو ئەبی لهو سی فلته ره بروات ئەوجا ئەبیته ئیماندار، وه له م
 سه رده مه ته کفریه کان فلته ری چواره میشیان دانا که حاکمیته وه که له
 رابوو دوو دا باسما ن لیه کرد، با سه ره تا به لگه کانی بینین ئینجا هه له کانی بو
 راست ته کهینه وه.

یه که م: بو رپوبیه ت

۱- «وَلِیْنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَیْقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُونَ ﴿٣٠٩﴾»، واته: ئەگه ر لییان بپرسی کی ئاسمانه کان و
 زهوی دروست کردوو؟ ئەلین: خودا، تۆیش بلی: حه مدو سه نا بو خوا که وا
 قسه تان نه ماو دانتان به و راستیه دا نا، به لام ئەمانه به شی زۆریان نازانن
 که وا قسه یان نه ماو به داوی قسه ی خۆیانه وه بوون.

۲- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۗ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣١٠﴾، واته: ته گهر تو پرساریان لی بکهی کی ناسمانه کان و زهوی دروستکردووه به جه خته وه ته لئین: خودا. دهی تو پییان بلی: دیتتان ته وانهی که ئیوه هاواریان لی ته کهن و لییان ته پارینه وه هاوار ناکه نه خواو لیی ناپارینه وه، ته گهر خوا بیهوی زیانی به من بگه یهنی ته وان ته و زیانه من له سه ر لا ته بهن، یا ته گهر بیهوی ره همه تیکم به سه ردا برئیینی ته وان ته توانن ته و ره همه تهی خواو لی بگرنه وه؟ تو بلی: من خواو به ته نها خوئی به سه، که واته با هه رکه سی ته یهوی به یه کی پشت ته ستور بی، به و خوایه پشت ته ستور بی. ته به ری ته فه رمووی: "تهی محمد صلی الله علیه وسلم ته گهر پرساریت کرد له و موشریکانهی قه و مه کهت که هاویه شیان بو خودا په ییدا کردووه (من خلق السماوات والأرض ليقولن الله، قل الحمد لله)، خوای گه وره ته مهی بو پیغه مبه ره کهی خوئی محمد باسکردووه صلی الله علیه وسلم، جا ته گهر گوتیان: الله به دیهینه ری ناسمانه کان و زهویه تو ش بلی: سوپاس بو ته و که سهی که ته وهی دروستکردووه، نه ک بو که سی که هیچ

شتی دروست ناکات و خویشیان دروست ته کرین، به لکوه زورینه ی تهو
 موشریکانه نازانن همدو سوپاس بو کی یه! ۳۱۱.

۳- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (۸۷)، واته: ته م
 هاوبهش بو خوادانه رانه ی هاوار ته که نه بت و ته پیه رستن، ته گهر لییان
 پرسی کی دروستی کردوون؟ له وه لامدا ته لین: خوا. که واته لییان گهری و
 ازیان لی بهینه و بانگیان مه که بو تیمان هینان و پییان بلی: ناشتی و
 نارامی و، نه من دهنگ و نه تیوه دهنگ بی له نیوانماندا. بیگومان ته وانه
 له مه وپاش ته زانن سه ره نجام چون ته بی و چی روو ته دات.

۴- ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (۸۸) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ
 قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۸۷﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
 عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾ بَلْ
 أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۹۰﴾، واته: تو بلی: کی خوی حوت
 ناسمانه کان و خوی عهرشی مه زنه؟ ته لین: هی خوییه، بلی: که واته لهو
 خوییه ناترسن که خاوه نی هه موو ته وانه یه؟ بلی: ته وه کییه ته سه رپروف له
 هه موو شتی کدا بکاو به دهستی بی، له کاتی کدا خوی گه وره ته توانی په نای

۳۱۱ (تفسیر الطبری) (ب/۲۰/۱۵۱).

۳۱۲ سورة الزخرف: ۸۷

داماوان بډاو هيچ كه سيكيش نيه په ناي تهو بډات، ته گهر ته مانه ته زانن؟ له وه لاما ته لئين: هي خوايه. كه وايه بلي: چوڼ وا جادووتان لي ته كړي و عه قلتان لي ته سه ندرې؟ به لكوو تيمه به تاييني راسته وه هاتووينه ته لاي تهوان و تهوان به راستي دروژنن. ليړه سهيركه خواي گه وره دروژني تي ته مانه ي خسته روو كه به زمان دانيان به خودايه تي خودا نا كه تاسمانه كان و زه وي دروست كړدوه و هه موو شتيك به ده ست تهوه كه چي خواي گه وره دروژني تي هم و ته ياني خسته روو فهرمووي: درو ته كهن. جا تايه تيك هه ره له دواي تهو تايه تانه وه راسته وخو دي كه په يوه ندي بهو باسه وه هه يه بهس جاري نايه ينم.

دووه م: نولهيه ت

تايه ت زوره تيمه چند تايه تيك ته هي نين كافيه.

۱- ﴿وَاللَّهُ كُفُّهُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۗ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣١٣﴾﴾^{٣١٣}، به ته فسيري تهوان واته: په رستراو واته: په رستراوي تيوه ته نيا يه كه په رستراوه، هيچ په رستراويك به حق نيه جگه له په حمان و په حيم نه بي كه خودايه. ته ما هم ته فسيره راست نيه، چونكه نه في رپوييه تي تيډا نيه، واته: ته كړي كبرا برواي به وه هه بي كه هيچ په رستراويك نيه جگه له الله نه بي ته ما له

^{٣١٣} سورة البقرة: ١٦٣

هه مان کاتیشدا ئاساییه پروای به فرهیی خودای تر هه بی له گه ل خودایه بهس له ناو ئه و خودایانه ته نیا الله شایسته ی په رسته نه. بۆیه ئه م جوړه ئه م دابه شکرده زور ترسناکه. وه ته گهر به خوداش ته فسیری بکه ن ئه و کاته دابه شکرده که یان هه لته وشیتته وه.

۲- ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾^{۳۱۴}، هه مان ته فسیری سه ره وه ی بو ئه کری به ته فسیری ئه وان: که هیچ مه عبودیکی به حه ق نیه جگه له الله نه بی. به ته فسیری ئه هلی سونه ش که گشتگیره ئه لاین: هیچ خودایه ک نیه به حه ق که شایسته ی په رسته ن بی جگه له الله، چونکه له فزی خودا گشتگیره و مورادیفی الله یه له زمانی کوریدا. بۆیه که ته گوتری خودا ئه وه مه به ست پی گشتیه هم به دیهینه ره و په رسته ره و زاتیکه خاوه ن دارای سیفاتی په هابه، وه خودای درۆینه ش زورن، له دارو به ردو مرؤف و جن و شهیتانه کان، که هه موویان باتلن و هیچیان به ده ست نیه بو خویمان چ جای ئه وه ی بکرینه خوداش.

وه لامی ئه هلی سونه:

نه خیر ئه و دابه شکرده ی ئیوه هیچ بنه مایه کی زانستی و شه رعی نیه به پی ئه وه ده قانه ی خواره وه.

^{۳۱۴} سورة محمد: ۱۹

۱- ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾^{۳۱۵}، واته: خوا منالی بو خوی بریارنه داوه و داینه ناوه وه هیچ خوییه کیشی له گه له نه بووه، چونکه ته گهر له گه لی بایه ته وه ههر خودایه ک ته وه ی بو خوی دروستی ته کردو ته یپردو ته یکرده به شی خوی، وه ههروه ها هه ندیکیان به سه هه ندیکیاندا زال ته بوون، پاکی و بیگهردی بو خوی گه وره له وه ی که ته و بی باوه رانه وه صفی خوی پی ته که ن. سه یرکه ن لی ره خودا دروست کردنی شتانی داوه ته پال تیلا هه کان واته ته گهر له گه لی هه بایه ته وه ههر یه که و شتی خوی دروست ته کرد، جا به پیی ته و تابه ته دابه شکر دنه که پوچه له بوویه وه.

۲- ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ ﴾^{۳۱۶}، واته: بیگومان ته وانه کوفریان کرد که گوتیان: خودا یه کییکه له و سیانه (باوک کور روحی پیروژ)، سه یرکه ن گا وره کان خویان دابه ش کرد بو و بو سی خودا: باوک که خوییه تی کور که عیسیایه روحی پیروژیش ههر خودایه تی که له به مه رییه مه بووه و عیسا به وه لد بووه، جا لی ره وه ش کاروبارو ته دبیری کائینات له ژیر ته صه روفی ته و سیانه دایه ته مانه چون له ربوبیه ت تیماندار

315 سورة المؤمنون: ۹۱

^{۳۱۶} سورة المائدة: ۷۳

بووینه له کاتیکدا خویان دابه شکر دوه؟! جا خودا رهددی دانه وه و فهرمووی:
هیچ خودایه ک نیه ئیللا خویه کی تاک و ته نیا نه بی، لیژده نه فی فره بی خوی
و ئیسه پاتی وه حدانیه تی خوی کرد به مهش ئیلا ه هم ربویه ته وه هم
ئولو هیه ته.

۳- ﴿يَنْصَحِيَّ السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

﴿٣١٧﴾، واته: ئه ی هاوړییانی به ندیخانم ئایه چند خودایه کی جیاواز
چاکترن له خویه کی تاک و ته نهاو زال که الله یه؟! سه یرکن (أرباب) کوی
(رب) واته خودایه کان، جا ئه مانهش خودای میسریه کانیا ن ئه په رست و
بروایان به خودایه ک نه بووه که ناوی الله بی، به لکوو چند خویه کیان هه بوو
وه کوو ئامون که بروای موتله قیان پیی هه بووه. ئه گهر وابوایه بروایان
به خودای ئیمه هه بووه و ته نیا له په رستن خوی تریان له گهل بریارداوه ئه وه
راست نیه، وه ئه گهر گریمان ئه وهش راست بی ئه بوایه خودا له و ئایه ته
بیغه رموبایه (الآلهة خیر) نه ک (أرباب خیر)، لیژهش دابه شکر دنی
ته و حیدمان بو ئه و سییه پوچهل کرده وه.

٤- ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَاهُتٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۖ فَسُبْحٰنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

﴿١١﴾ ٣١٨، واته: ئەگەر بێت جگە لە خوای گەورە کە اللە یە خودایانێکی تر

هەبوونایە لە ئاسمانەکان و زەوی ئەو ئاسمانەکان و زەوی تێک ئەچوون، چونکە هەریەکەیان تەدبیری بۆ شتێک ئەکرد، ئیتر لە دواجار رێک نە ئەکەوتن و تێک ئەچوو، جا پاکی بێگەردی بۆ خوای گەورە لەوێ کە بێ باوەرپەکان وەصفی خودای خاوەن عەرشێ پێ ئەکەن. سەیرکەن لێرە باسی ئیلاھ ئەکات ئەگەر لە ئاسمانەکان و زەوی هەبانه، جا هەر یەکەیان تەدبیری شتێکیان ئەکرد بۆ دروستکردن بۆیە لێرەدا ئیلاھو رەب یەک واتایان هەیه، هەم بەمانای رەبیبەت دێ، وە هەمیش بەمانای ئولوهیەتیش دێ، وە هەمیش بەمانای ئەسمائو سیفاتی دێ چونکە بێگومان ئەگەر زاتێک پێی بگوترێ خودا سیفەتانێکی هەر هەن ئەک تۆ بێی خودا دابەش بکە تا تەکفیری موسلمانانی لەسەر دابەزرینی. ئیمامی تەبەری لە تەفسیری ئەم نایەتە ئەفەرمووی: "ئەگەر لە ئاسمانەکان و زەوی خودایانێک (ئالیهەتانێک) هەبوا یە کە دەستیان بدایە بۆ پەرستش بێجگە لە خوای گەورە کە خۆی بەدییەنەری هەموو شتەکانە، وە عیبادەت و ئولوهیەتیش هەر بۆ ئەو، وە بۆ هیچ کەسێکی تر نیە جگە لەو نەبێ، (لفسدتا) ئەو ئەهلی ئاسمانەکان و زەوی تێک ئەچوو، (فسبحان الله رب العرش عما یصفون) ئەمەش بە

پاک‌کراگرتنی خوای گه‌وره و بی‌ به‌ری بوونیه‌تی له‌وه‌ی که بوهتانی پی‌ ته‌کری له لایهن موشریکه‌کانه‌وه که به‌درۆی ته‌خه‌نه‌وه^{۳۱۹}. سه‌یرکه ئیمامی ته‌به‌ری چۆن لیکی داوه‌ته‌وه‌و باسی به‌دییه‌نه‌ری‌تی خوای کردووه. بی‌گومان یه‌ک ته‌فسیری زانایان نیه که له‌سه‌له‌ف و له‌خه‌له‌ف ته‌وحیدیان دابه‌ش کردبی، بۆیه لی‌ره‌ش جیانه‌کراوه‌ته‌وه واته: ته‌گه‌ر ره‌ببانی‌ک هه‌بوایه له ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌لکوو به‌ئالیه‌هی هی‌نا که هه‌مان مانا به‌ده‌سته‌وه ته‌دا، وه له‌کو‌تاییه‌که‌ی خودا به‌درۆ خراوه‌ته‌وه له لایهن موشریکه‌کانه‌وه که‌واته ته‌وانه هه‌ر بر‌وایان به‌خودا نه‌بووه. وه هه‌روه‌ها ئیمامی به‌غه‌وی شافیعیش ته‌فه‌رمووی: "مانای فه‌سادو تی‌کچوون له ئاسمان و زه‌وی ته‌وه‌یه ته‌گه‌ر دوو ئیلا‌ه هه‌بوایه واته: دوو خودا، ته‌وه تی‌کچوون و فه‌سادی به‌پ‌یوه‌بردن و نه‌بوونی ر‌ی‌ک و پ‌ی‌کی له کاروباره‌کاندا ته‌بوو به‌هۆی که‌وته‌نه‌وه‌ی نا‌کوکی و دژی‌ه‌کی، وه خوای گه‌وره‌ش خۆی به‌پاک‌گرتووه له‌وه‌ی که موشریکه‌کان وه‌صفی ته‌که‌ن له هاوبه‌شدانان و کوردانه پالی^{۳۲۰}.

له‌مه‌وه‌وه دابه‌ش‌کردنه‌که پوچه‌ل بوویه‌وه.

^{۳۱۹} (تفسیر الطبری) (ب/۱۸/ل/۴۲۵).

۵- ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ لِأَيُّ شَيْءٍ تَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً ۗ إِنِّي أَرَأَيْتَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢١﴾ ، واته: يادی شهوکاته بکهوه که ئیبراهیم به نازهری باوکی گوت: چۆن بتانیکه داتاشر او شهکهنه خودایانیکه تاوه کوو بیان په رستن؟! به راستی من تۆو قه ومه کهت له نیو گومراییه کی تاشکرادا شه بینم. به قه تعی قه ومی ئیبراهیم پروایان ههر به خودا نه بووه، نهک پروایان به په رستن که ی نه بووبی نه خیر شه توانن بگه پینه وه بو میژوو، جا لیره ئالیه ی به کار هیئا که گشتگیره واته: چۆن شه خودا درۆینانه تان کردووه ته خوی خۆتان پرواتان به دروست بوونی وجودو کارگیرانی گهردوون و شت به دهستی شه خودایانه هه یه، له کاتیکدا خویه کی تاک و تنهها هه یه که الله یه عز وجل، بزیه شه گهر جیاوازی هه بوایه شه کاته قه ومه که ی ئیبراهیم پروایان به به دیهینه رایه تی خوی تاک و تنهها شه بوو به به لگه ی شه ئایه ته: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّوْا إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ﴾^{۳۲۲} ، واته: سهیری شه که سه ناکهن که فروده له گهلا ئیبراهیم که وته موجه له وه غه و غا دهر باره ی خودا، چونکه خودا دهسه لاتی پیدابوو له خوی گۆرابوو، ئیبراهیم پیی گوت: خودای من شه زاته بی

سورة الأنعام: ۷۴

سورة البقرة: ۲۵۸

وینهیه که له رۆژی قیامه تدا مردوو زیندوو ته کاته وه له دونیادا ته پیرینی؟
 شهویش گوتی: منیش مردوو زیندوو ته که مه وه و زیندووش ته مرینم، واته:
 حوکمی ئیعدام یان عه فووی بۆ ده رته کات، به مهش شهوهی ئیعدامی ته کات
 و ئهیکوژی شهوه مراندوو یه تی، وه شهوهیشی عه فووی ته کات به زیندوو یی
 به جیی هیشتوو. ئینجا ئیپراهیم گوتی: خودای من خۆر له رۆژه لاته وه
 شهینی، تو ته گهر توانات ههیه له خۆر تا وابونه وه بیهینه؟ نه مردوو کافر
 مات بوو ده می به ستر. سهیر کهن کابرا ته سلهن ههر برۆای به خودا نیه،
 به لکوو ههر خۆی به خوا نه زانی، ههر بۆیهش خۆای گه وره له وی تالیهه ی
 به کارهینا که هاوواتیه له گه ل ناوی ره ب. لی رهش دابهش کردنه که پوچه ل
 بوویه وه.

۶- ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾^{۲۲۳}، واته: فیرعه ون به موسا و هاروونی
 گوت: من خودای گه وره ی ئیوه م. دارو دهسته ی فیرعه ون و قهومی فیرعه ون
 جگه له به نی ئیسرا ئیلی نه بی فیرعه ون یان به خودا نه زانی و که ژیان و
 مردنیان ههر به دهسته ی شهوه و شایسته ی په رستنی شه. واته: فیرعه ون برۆای
 ههر به وجودی خودا نه بوو و نه ی نه ناسی. ئینجا دوا ی شهوه ی که چه زره تی
 موسا خویان پی ناساند ئینجا زانی که خویه ک ههیه ناوی الله یه، به س
 دانی پیدا نه نا. له ئایه تی کدا به هامان ده لی: ﴿أَسْبَبَ أَلْسَمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ

^{۲۲۳} سورة النازعات: ۲۴

به لئی خوای ئیمه‌ی. سه‌یرکه‌ن بزانه چۆن لیڤه ره‌ببی به‌کار هیڤنا نه‌ک ئیلا،
چونکه هه‌ر دوو مانا ئه‌دات، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه وا ئه‌گه‌یه‌نی که‌وا ئیمه‌ ته‌نیا
بروامان به‌ به‌دییه‌نه‌رایه‌تیه‌که‌ی هه‌یه نه‌ک په‌رسته‌که‌ی، موخیده‌کانیش
بروایان به‌ ره‌بویه‌تیش نیه، ئه‌ما ئه‌وه راست نیه، له‌فزه‌که‌ گشتیه‌وه هه‌ر سی
ده‌گرتوه ره‌بویه‌ت ئولوویه‌ت ئه‌سمائو سیفات، ئه‌گه‌ر جیای به‌که‌یه‌وه وه‌کو
ئه‌وه وایه خودا پێیانی گوتوبی ئایا من به‌ دییه‌نه‌ری ئیوه‌م؟ ئه‌وانیش
گوتیان به‌لئی، ئه‌ما بۆ په‌رستن نا من خودای ئیوه‌ نیم. ئه‌ی نه‌تان بیستوه
له‌ گۆردا که‌ یه‌که‌م په‌رسیار له‌ مرۆڤ ئه‌کری چیه‌ ئه‌ویش (مَنْ رَبُّكَ) خودات
کییه، ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌که‌ی هه‌ندی له‌و زانایانه‌ بی ئه‌وانه‌ی که‌ دانیان به
به‌دییه‌نه‌رایه‌تی خوداناوه ته‌واو په‌رسیاران ده‌بی، وه‌ په‌رسیاری په‌رستنیان لی
ناکری چونکه‌ مه‌فهومی ره‌ببی جیا کردوه‌ته‌وه له‌ ئولوویه‌ت، ئه‌مه‌ش
ئه‌وه‌په‌ری هه‌له‌یه، چونکه‌ که‌ پێی ئه‌گوتری ره‌ببی تو کییه‌ ئه‌وه واتای
هه‌موو ئه‌گه‌یه‌نی هه‌م ئولوویه‌ت، وه‌ هه‌میش ئه‌سمائو سیفات، ئه‌وه‌ته
خوای گه‌وره بزانه چی به‌ پیغه‌مه‌به‌رمان ده‌فه‌رمووی له‌ ده‌یان ئایه‌تی تری
قورئاندا که‌ ره‌ببی دووباره کردوه‌ته‌وه هه‌مان مه‌فهومی ئولوویه‌ت
ئه‌گه‌یه‌نن له‌وانه: ﴿وَأَذْكُرُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ
الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾^{۳۲۶}، واته: یادی خودای

^{۳۲۶} سورة الأعراف: ۲۰۵

خۆت بکهوه له نهفسی خۆتداو به نهیینی بی تهوهی دهری بیخی.... سهیرکه لیره باسی په رستنی کردوو له گهله تهوهش وشه ی رهه بی به کار هیتاوه، ئاخر گه لحویه بگوتی: ئه ی محمد یادی به دیهینه رت بکهوه نهک په رستراوت، چونکه تهوهی لیره دا ئه م جیاکاری بکات له کوفره وه نزیکتره نهک ئیمان، چونکه پیغه مبه ر صلی الله هه ر به ک خودای هه بووه وه هه ر تهوی په رستوه که الله به جل جلاله. وه له وانه: ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ﴾^{۳۲۷}، واته: زۆر یادی خوی خۆت بکهوه ته سبیحاتی بکه له ده مه و به بیانان و ئیواراندا. سهیری خیتابی قورئان بکه ن هه مان مه فهومی ئولوهیه ت و ره بویه ته که ئاراسته ی سه روه رمانی کردوو. وه له وانه: ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾^{۳۲۸}، واته: ئه گه ر له بیرت چوو بلئی ان شاء الله ته وه کاتی به بیرت هاته وه ئه ی محمد صلی الله علیه وسلم ته وه یادی خوی گه وره ت بکه که بلئی ان شاء الله، وه بشلی تکام وایه خودا شاره زام بکات بو زانینی شتی که له زانینی به سه رهاتی (یارانی ته شکه وت) زیاتر له پیغه مبه رایه تیم بگه یه نی. سهیرکه گوتی گه ر خوی گه وره ت له بیرکرد له کاره کانت بلئی ان شاء الله یادی رهه بی خۆت بکه واته یادی ئیلاهی

^{۳۲۷} سورة آل عمران: ۴۱

^{۳۲۸} سورة الكهف: ۲۴

خۆت بکه، هه مان مه فهوومه. لیڕهش باسی یادی خوای گه ورهیه که لقیکه له په رسته شه کان. وه له وانه: ﴿وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَتَبَّلًا﴾ (۳۲۹)، واته: ناوی خوای خۆت بهینه و به دا بران بۆی دا بری له هه موو شتی. سه یرکه ن هه مان خیتابه و هیچ جیا وازیه که ی نیه، مه فهومی په رسته نه و له گه لا نه وه ش ره بی به کاره ی ناوه.

۸- ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَنْقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ﴾ (۳۳۰)، واته: به راستی هارونیش پیشتر پیی وتبوون: ئە ی قه ومه که ی من ئیوه به هۆی ئە و گوێره که وه گرفتار بوون، ئە مه خودای ئیوه نیه، خودای ئیوه خودای میهره بانه، ده شوینی که ون و به گوئی فه رمانی من بکه ن. سه یرکه ن بزانه چۆن به به نی ئیسرا ئیلیه کانی گوت: ره بی ئیوه، ئە مه ش هه مان و اتا ئە گه یه نی که بو یه ک زاته ئە ویش خوای گه وره یه.

۹- ﴿أَمْ آتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءِالِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (۳۳۱)، واته: چه ند

سورة المزمل: ۸ ۳۲۹

سورة طه: ۹۰ ۳۳۰

سورة الانبياء: ۲۴ ۳۳۱

خوایه کیان له زاتی (واجبی وجود) به ولاره بۆ خویمان دایانناوه و رایانگرتووه، دهی پیمان بلی: به لگه‌ی خۆتان بینن له سه‌ر راستی ئه‌وه‌ی کردووتانه، ئه‌م کتیبه‌ی بۆ من هاتووه په‌ندو ئامۆژگاری من و ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی تره که پیش من هاتوون که هه‌موویان خویان هه‌ر به یه‌کی داناوه، به‌لکوو زۆرتری ئه‌مانه که هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌نین ئه‌زانن راستیه که کامه‌یه‌و لیبی لائه‌ده‌ن و پشتی تی ئه‌که‌ن. ئیمامی ته‌به‌ری ئه‌فه‌رمووی: "ئه‌و موشریکانه جگه له خوی گه‌وره ئالیه‌ه‌تانیکیان واته: خودایانیکیان بۆ خویمان داناو بریاردا که سوود ئه‌گه‌یه‌نن و زیان ئه‌گه‌یه‌نن، وه دروست ئه‌که‌ن و ئه‌ژینن و ئه‌مرینن، ئه‌ی محمد پیمان بلی: حوجه‌و ده‌لیلان بینن ئه‌گه‌ر ئیوه له‌وه‌ی که برواتان پییه‌تی و به‌حقی ئه‌زانن له‌وه‌که‌تان ده‌رباره‌ی ئه‌وه تاوه‌کوو ببیته به‌لگه له‌سه‌ر راستگوییان" ۳۳۲. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه که لیکیان جیا نه‌کردوه که موشریکه‌کان بروایان به سوودو زه‌ره‌رگه‌یاندن دروستکردنی شتان و ژیان و مراندنی خواکانی خویمان هه‌بووه.

۱۰- ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا هُمْ بِذَالِكَ مِنْ عَمَلٍ إِن هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ ۳۳۳، واته: کافه‌کان وتیان: له ژییانی ئه‌م دونیایه‌مان به‌ولاره ژییانیکی تر نیه‌و پاش ئه‌م ژییانه ئه‌مرین و

۳۳۲ (تفسیر الطبری) (ب/۱۸/۴۲۶).

۳۳۳ سورة المجاثية: ۲۴

ژیان تہہ پریتہ وہ، لہ چہ رخ و گہردوون بہ ولادہ کہس ناما نمرینی و ہیچ زانیاریہ کیشیان لہم بارہوہ نیہو لہ خویانہوہ قسہ تہ کهن و ہہر بہ خہ یال و گومانی خویان وا تہ لین. تہ بہری تہ فہرموی: تہ مہ وتہی موشریکہ کانی عہرہ بہ.....، (وما یہلکنا إلا الدھر) خوی گہورہ لہ بری تہو موشریکانہ ہہوالیداوہ کہ گوتیان: ہیچ شتیئک لہ ناومان نابات تا تیا بچین جگہ لہو شہوو رۆژہ رۆژیشتوانہو تہ مہن دریژیہ نہ بی، تہ مہش و ہک نینکاریہک لہ وانہوہ کہوا خویہ کیان ہہ بی لہ ناویان ببات^{۳۳۴}. سہیرکہ باسی موشریکی عہرہ ب تہ کات کہ باوہریان ہہر بہ خودا نہ بوہ کہ خودایہک ہہیہ لہ ناویان دہ بات، کابراش ہاتووہ دہ لی موشریکی عہرہ ب ہہ مووی ٹیمانیاں بہ روبوبیہت ہہ بوہو جیاوازی خستووہ تہ نیوان تہو دوو ناوہوہ، بہ بہ لگہی تہو ٹایہ تہ ش ﴿وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۗ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾^{۳۳۵}، واتہ: کابراي خوانہ ناس نیسقانیکی رزیوی بہ نمونہ بو ہیناینہوہ کہ گواہ مردوو زیندوو ناکریتہوہ، کہچی دروستکردنی خوی لہ یادچوو کہ چۆن لہ دلۆپی ناو دروستمان کردووہ، وتی: کی نیسقانی رزیو زیندوو تہ کاتہوہ؟ مہ بہستی تہوہ بوو کہس ناتوانی زیندووی بکاتہوہ، تہ بہری لہ موجاہیدہوہ گیراویہ تیہوہ کہوا ٹوبہی کوری خہ لہ ف بہ خوؤ

^{۳۳۴} (تفسیر الطبری) (ب/۲۲/۷۸).

^{۳۳۵} سورة یس: ۷۸

ئیسکیکەوه هاته لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وه هه مان شت له قه تاده وهش ریوایه تی کردوو وه ئه وه زیاده شی هیناوه: ئوبه ی هات و ئیسکه که ی ورد کرد له بهر دهستی پاشان به بایداو گوتی: کی ئه مه زیندوو ئه کاته وه له کاتی کدا پوکا وه ته وه؟ خوشه ویستیشمان فه رمووی: خوی گه وره زیندوو ی ئه کاته وه و پاشان ئه میرینی، پاشان تۆش ئه خاته ناو ئاگره وه، هه ندیکیش گوتویانه: ئه وه عاصی کوری وائیل بووه ^{۳۳۶}.

۱۱- ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ (۱۵) أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا تَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿۱۶﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۷﴾ أَوْ مَن يَنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۸﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ ۖ سَتَكْتَبُ شَهَادَتَهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۲۰﴾ ^{۳۳۷}، واته: ئه م کافرانه به شی له بهنده کانی خویان داناوه له بهرچی؟ گوایه ئه وانه ئه ولادی ئه ون وه ک ئه وه که وتوویانه فریشته کچی خوان. به راستی ئاده میزاد کافره به خواو به ئاشکرا کوفری خوی ئه کاو کوفره که ی دهرئه بری. یا خود خوا له وانه ی

^{۳۳۶} (تفسیر الطبری) (ب/۲۰/۵۵۴).

^{۳۳۷} سورة الزخرف: ۱۵-۲۰

که خۆی دروستیان ته کات کچی بۆ خۆی بریارداوه و ئیوهی ههلا و ئیرد کردوه بهوه که کوری داوئی؟ کهچی ته گهر موژدهی له دایکبوونی وینهی ته وه بدری به یه کیکیان که خۆیان به نمونه بۆ خویان ههلبژاردوه که کچه ته وه بوو و تبوویان خوا فریشته کانی خۆیی به کچ دروست کردوه، پرووی له خهفته تبارییان رهش ههله گه پری و، له رقاندا که له دلپان پهنگی خواردوه ته وه، خهم و پهژاره سهرو سیمای داته گری، چونکه ته وان کچیان به ولاره زۆر هیچ و ناچیز بووه و زۆر جار که کچیان بووه له داخاندا زینده به چالیان کردوه. ئایا ته م کافرانه نه وه یه که بۆ خوا قهرار ته دهن وه کوو کچ بی که له ناو خشل به نه رمی و نیانی پهروه ده ته کری و، که که و تیشه هه رایه که وه ناتوانی مه بهستی خۆی ده ربپری و داکۆکی له خۆی بکات. فریشته که بهنده کانی خوان، ته م کافرانه به کچیان داناون و وتوویانه: ته مانه کچی خوان، ئایا ته مانه له کاتی دروستکردنی فریشته دا له وی بوون و به چاو دیتیان که خوا به می دروستی کردن؟ ته م شایه تیهی ته مانه داویانه له باره ی فریشته وه که گوايه کچن، له سهریان نه نوسری و له رۆژی قیامه تدا پرسیاریان لی ته کری له سهری. کافره کان ته لین: ته گهر ره حمان واته: خودا مهیلی لی بوايه ئیمه ته م بتانه مان نه ته په رست، ته وان هه یچ له م بتانه نازانن و ههر له خۆراییی قسه ی پوچ ته که ن. سهیر که ن بروایان به فرهیی خودا هه یه و فریشته کانپان به کچی خودا داناه و ته سه پرروفی به رپوه بردنی گه ردوونیش له گه ل خودا به فریشته کانیش دراوه چونکه ته مانیش کچی

خوان، ههروه کوو نه صرانیه کانیش عیسایان کرده پۆلێی خوا، که ته صه پروف ته کات وه کوو باوکی که الله یه په نا به خوا له گهردوون و کاروباری ژیان، که مردن و ژیان به دهستی تهوانه، ئیتر شه بیروچکه کوفره و فرهیی کردنی زاتی خوا له ناو عه ره ب مه شهووره، وه گه له کانی ئیپراهیم و لوت و وینهی ته مانیش ته سلنه هه ر خویان نه ناسیوه.

پوختهی بابهت: هیچ جیاوازیهک نیه له نیوان وشه ی ربوبیهت و ئولوویهت، وه سه بارهت به قوره شیه کانیش به به لگه ی ئایه ته کانی تر له دوو حالته به ده ر نین:

۱- بروایان به خوداو فرهیی و ته ولادی هه بووه و ته مانهش له گه ل خوایه ته صه پروف له گه ردوون ته کهن، به مهش ته و ئایه تانهی که ده لێ (ته گه ر پرسیاریان لێ بکه ن کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه، ته لێن: خودا) ته وه درۆ ته کهن ده عواکه یان هه ر به زاره به به لگه ی ته به پری وهک له سه ره وه گوتی ته گه ر گوتیان خوایه تۆش بلێ الحمد لله. وه خودی فرهیی دانان بو زاتی خوا ته مه ره فزی خوایه تی خوا ده کات چ به مانای به دیهینه رایه تی بی چ به مانای په رستن، چونکه ته گه ر ره فزی په رستنی خوایهک بکریت که واته ره فزی ته صه پرووفی خوایه تی خواش کراوه، وه له هه مان کاتیشدا ره فزی سیفات و ناوه کانیشی کراوه، وه حالته تی دووه مهیش خودا به ته گه ر هیئاویه تی ته گه ر پێیان بگوتری، جا کاتی کیش پێیان ته گوتری به زمان

ئەلپن ئەمما بە کردار دانى پيدا نائين، چونكە بەهۆى هەبوونى سى سەدو شتیک له خواکانیان. بۆیە خوڤه‌ویسته‌که‌م بزانه له‌گۆریشدا ئەودت پى دەگوترى: (من ريك) كى خواته، پیت ناگوترى: (من ريك ومن الهك) تا لیک جیا بکریته‌وه. بۆیە ئەو‌که‌سه بلین الله ئیتر ته‌واو رزگاری ده‌بی له‌م پرسیاره ئەگەر له‌ دنیا به‌ دل و زوبان دانى پيدا نابى.

۲- گریمان ئەگەر برۆاشیان به‌ ده‌یه‌ینه‌رایه‌تى خوا هەبووبى، ئایه‌ بوونى سى سەدو شتیک بت له‌ مه‌که‌که‌ به‌لگه‌ی رەفزی به‌ ده‌یه‌ینه‌رایه‌تى نیه‌؟! چونکه‌ ته‌سه‌رۆوفى هەموو گەردوون و ژیان و مردنیان و رۆزى دانیان و چاره‌نووسیان به‌سه‌دا سەدى به‌برۆای خۆیان له‌ ژیر ته‌سه‌رۆوفى ئەو بتانه‌دا بووه‌.

تیبینی: ئایه‌ت گه‌لیکی زۆر هەبوو له‌سه‌ر ئەو بابته‌ نه‌ ئەکرا له‌وه‌ زیاتر درێژى بکه‌ینه‌وه‌.

هه‌لّواسینی نوشته

ثایه هه‌لّواسینی نوشته شیرکه؟

* لای مالیکیه کان:

ئین و عبد البر ئەفەرمووی: "ئیمامی مالیک رەحمەتی خۆی لێ بێ
فەرموویەتی: خراب نیە هه‌لّواسینی ئەو نوسراوانە ی که ناوێکانی خۆی
گەرە ی تێدایە بە گەردەنی نەخۆش گەر بە مەبەستی تەبەرپروک وەرگرتن
بێ، جا ئەگەر بەو هه‌لّواسینە ی مەبەستی دەفەعی چاوووزار نەبێ، ئەمە
مانای پێش دابەزینی ئەوێه شتێکی بەرکەوتبێ لە چاوووزار، وە ئەگەر بێت
و شتێکیشی بەرکەوتبێ لە چاوووزار ئەو لای مالیک دروستە پروقیە بکریت
و نوسراو هه‌لّواسری^{۳۳۸} .

و ئە کتیبی (تاج الإکلیل)یشدا هاتووە: ئەشەب فەرموویەتی: خراب
نیە ئەوێ که ئافرەتی حەیزدارو دووگیان و مندال هه‌لّیئەواسن لەبەر
نەخۆشی یاخود چاوووزار، وە ئەسپ و ئازەلەکانیش^{۳۳۹} .

* لای شافیعیە کان:

^{۳۳۸} (التمهید لابن عبد البر) (ب/۱۷/ل/۱۶۱).

^{۳۳۹} (التاج الإکلیل) (ب/۱/ل/۳۰۴).

ثیمام نه وه وی له حافیزی به بیهه قیه وه ته م ریوایه تانه ی هیئاوه (به بیهه قی به سه ندیکی صحیح له سه عیدی کوری موسه بیبه وه گپراویه تیه وه که وا فه رمانی ته کرد قورپان هه لبواسن، وه ته یفه رموو: هیچ خراپه یه کی تیدا نیه. جا به بیهه قی ته فه رموو: "ته مه هه مووی ته گه ریته وه بو وه ی که گوتمان: ته گهر ته وه که سه ی که روقیه ته کات به شتیك که نازانا (واته: غهیری قورپان و ته وه دو عایانه ی که ناسراون)، یا خود ته وه جو ره روقیه بو که له سه رده می جاهیلیه تدا ته کرا ته وه دروست نیه، به لام ته گهر به قورپان روقیه ی کرد یا خود به شتیك که زیکره کانی خوا به نیه تی ته به پرروک وه رگرتن له و روقیانه وه، وه پیشی و ابی دابه زینی شیفا له خوا وه یه ته وه کاته خراپ نیه خوی گه ورهش زاناره" ۳۴۰.

ثیمامی قورپویش ته فه رموو: "خراپ نیه ته گهر قورپان بنوسریته وه پاشان پیی دهرخواردی نه خو ش بدری" ۳۴۱. وه له ته بو جه عفه ره وه ریوایه تکراوه که وا فه رموو یه تی: ته گهر که سی ههستی به دلره قی کرد با سوپه تی (یس) له جامیکدا به زه عفه ران بنوسیته وه و ئاوی تی بکات و بیخواته وه.

۳۴۰ (المجموع الفتاوی) (ب/۹/۷۴).

۳۴۱ (تفسیر القرطبی) (ب/۱/۳۱).

وه ههروهه ها هه ر له هه مان كتییدا له بهیهه قیهه وه نه قلی کردوه که وا
 بهیهه قی فهرموویه تی: "ئهو ریگری کردن و پی ناخۆش بوون له نویسنه وه ی
 نوشته ئیحتیمالی ئه وه ئه کری ئه و که سه ی که هه ئیئه واسی له کاتییدا ساغ
 و بی به لایه، جا لاچوونی عیلله ته که ش له هه لئواسینه که ئه وه له سه رده می
 جاهیلیه تدا بووه، ئه ما ئه و که سه ی که هه ئیئه واسی به نیه تی ته به پرۆک
 کردن به زیگری خوی گه وره که تیایدایه، وه ئه وه ش بزانی که هیچ که سیک
 نیه لابه ری ده ردو خه مه کان بی، وه لیسی دوورخاته وه جگه له خوی گه وره
 نه بی، ئه گه ر به و نیه ته وه بی ان شاء الله خراب نیه ^{۳۴۲}. وه بهیهه قی به
 سه ندی خۆیشی له عائیشه وه ره زای خوی لی بی ریوایه تی کردوه که
 فهرموویه تی: نوشته ئه وه نیه پیش به لا هه لئواسری، به لکوو نوشته ئه وه یه
 دوی هاتنی به لا هه لئواسری، تا وه کوو ده فعی شته ته قدیرکراوه کان بکات. وه
 له ریوایه تیکی تردا هاتوووه فهرموویه تی: نوشته ئه وه یه پیش به لا
 هه لئواسری، وه ئه وه ی دوی هاتنی به لا هه لئه واسری ئه وه نوشته نیه. جا
 بهیهه قی ئه فهرمووی: ئه م ریوایه ته سه حیحه تره، پاشان به سه نه دیکی
 سه حیح هه ر له دایکمان عائیشه وه ریوایه تی کردوه که فهرموویه تی: ئه وه
 نوشته نیه که دوی ئه وه ی که به لا ئه که وی ئینجا هه لئواسری. جا بهیهه قی

^{۳۴۲} هه مان سه رچاوه (ب/۹/۶۳).

ئەفەرمووی: ئەم رېوایەتە بەلگەیه لەسەر صەحیحی رېوایەتە کە ی پێش
خۆی".

شیخ زەکەریای ئەنصاریش ئەفەرمووی: "دروستە دەست لێدان و
هەلگرتنی ئەو شتە ی کە شتێک لە قورئانی تیدا نوسراوەتەو ئەمەش لە بو
غەیری دیراسەکردن وەکوو تەمائم کە نوشتەیه، کۆی تەمیمەیه واتە:
پەناگرتن و خۆپاراستنیکە کە بە منداڵان هەلئەواسری"^{٣٤٣}.

* لای حەنەفیەکان:

ئەبن و عابیدین ئەفەرمووی: "ئەو هی بینومە لە کتیبی (المجتبی) ئەو هیە
کە نوشتە ی ناپەسەند ئەو هیە بە غەیری قورئان بی...، جا ئەفەرمووی:
بێگومان نوشتە ناپەسەندە ئەگەر بە غەیری زمانی عەرەبی بی، چونکە
نازانی ئەمە چیە رەنگە سیحری تی کردبی یاخود غەیری ئەمە بی، ئەما
ئەو هی بە قورئان ئەنوسریتەو یاخود شتێک لە دوایەکان ئەو خراب
نیە"^{٣٤٤}. وە لە شوینیکێ تردا ئەفەرمووی: "راجیایی هەیه لە شیفا
وەرگرتن بە قورئان بەو هی کەوا فاتیحیە بەسەر نەخۆش یاخود پیوەدراو
بخویندریتەو یاخود بنوسری لە کاغەزێک و پیوەی هەلبواسری یاخود لە
تەشتیکدا هەم لێی بخواتەو، وە هەم خۆی پی بشوا، وە لە پیغەمبەریشەو

^{٣٤٣} (أسنى المطالب) (ب/١/٦١).

^{٣٤٤} (حاشية ابن عابدين) (ب/٦/٣٦٣).

صلی اللہ علیہ وسلم ڀڙویایه تڪراوه كهوا خۆی په نا ته گرت (واته: دوعای
 ږوقیهی بۆ خۆی خویندووه كه ته مهش په ناگرتنه به خوا له ږږی ته م
 ته سبابانه وه)^{۳۴۵}، جا ټیبن و عابیدین ږه زای خوای لی بۆ ته فهرمووی: ته وهی
 ټیمرږكه خه لك ته یكه ن دروسته، چونكه چهند ته سه ږږيك به و بۆنه وه یه
 ږویایه تڪراوه، وه هیچ خراپیش نیه ته گهر كه سیكی جه نابه تدارو حه یزدار
 نوشته به باسكی خۆی ببهستی ته گهر هاتوو پیچراو بی^{۳۴۶}.

* لای حه نبه لیه كان:

ټیمامی مه ږږاوی ته فهرمووی: "هه لئواسینی ته مائیم و غهیری ته ویش
 ناپه سه نده، وه دروسته گهر دانه یه كه هه لئواسری كه قورټانی تیډایه یان
 زیكړيك غهیری ته ویش، چونكه دهقی له سه ره، به هه مان شیوه ته عویزه ش
 دروسته، وه دروسته قورټان بنوسریته وه یا خود زیكړيك له غهیری قورټان به
 عه ره بی، وه به نه خۆش یا خود ئافره تی دوو گیان هه لئواسری، یا خود له نیو
 ده فریكدا (بنوسریته وه) پاشان لیی بخوریته وه و ږوقیهی پیوه بکه ن، وه
 به وهش كه له قورټان و زیكرو دوعا كاندا هاتوو^{۳۴۷}. به شی یه كه می
 فه توكه ی جیگای سه رنجه ته لی ته مائیم ناپه سنده كه چی هه ر خۆیشی

^{۳۴۵} ته مهی نیو كه وانه كه ږوونكردنه وهی دانه ره.

^{۳۴۶} هه مان سه رچاوه ی پیشو (ب/۶/۳۶۴).

^{۳۴۷} (تصحیح الفروع) (ب/۲/۱۷۳).

دروستیته تی نویسنه وه وه لئواسینی داوه. وه ئەشکرێ که بهشی یه که می مه بهستی نوشته کوفریه کان و غهیری قورئان و دو عاکان بی که له سهرده می جاهیلیه تدا ئەیان کرد والله اعلم.

وه ئیبن و موفلحیش ئەفه رموی: "دروسته گهردانه یه که قورئانی تیدا بی یا خود زیکرێک له غهیری قورئان، وه هه لئواسینیان چونکه دهقی له سهرده، وه به هه مان شیوه ته عوزاته کانیش، وه دروسته قورئان یا خود زیکرێک له غهیری قورئان له ده فریکی بۆشدا به عه ره بی بنوسریتته وه پاشان له وه ده فره وه ئاو بدریتته نه خووش و ئافه رته تی ته لاقدارو، وه بشنوسریتته وه له وه ی که دروسته بۆ گرانه تاو نه مه لئه (زیبکه وه زامیکه له سه ره جهسته ده ردیت به هی سوتاوی و له شوینی که وه ده گوێزیتته وه بۆ شوینی کی تر)، وه دوپشک و مار پپوه دان و سه ره ئیشه وه چاووزار، وه روقیه به وه بکات به قورئان و زیکرو شه و دو عایانه ی که هاتوون، وه که راهیه تیشی هه یه ئەگه ره به غهیری عه ره بی بی، وه چه رامیش ئەکرێ ئەگه ره روقیه وه ته عوز به ته لیسم و عه زیمه ی (ساحیره کان) بکری^{۳۴۸}.

وه شیخ ئەبو عه بباس تقی الدین ئیبن و ته یمه ئەفه رموی: "دروسته بۆ که سیکی به رکه وتوو موصاب له کتیبی خوی گه وره و زیکری شه و بنوسریتته وه بۆی به حوبری کی دروست و موباح، پاشان خۆی به و نوسراوه

^{۳۴۸} (الآداب لابن المفلح) (ب/۲/۴۵۵).

بشوات و بیخواته وه (واته: ته گهر له جامیک بوو تاوی تیده کری) ^{۳۴۹}، چونکه دهقی نیمام ته حمه دو غهیری تهوی له سهره، وه عبد الله کوری نیمامی ته حمه د فهرمووی: بو باو کم خوینده وه (سه نه دی رپوایه ته که ته هیینی) که فهرموویه تی: ته گهر نافرته ویلاده ته که ی سهخت بوو با ته مه بنووسی (بسم الله، لا إله إلا الله الحليم الكريم، سبحان الله رب العرش العظيم، الحمد لله رب العالمين ﴿كأنهم يوم يرونها لم يلبثوا إلا عشية أو ضحاها﴾، ﴿كأنهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبثوا إلا ساعة من نهار بلاغ فهل يهلك إلا القوم الفاسقون﴾، جا باو کم فهرمووی: ته سوهدی کوری عامر به سه نه دی خوئی به مانا که ی فهرمووی: له ناو ده فریکي پاکدا ته نوسریتته وه و پیی ته خوریتته وه، وه له رپوایه تی وه کیعیشدا ته و زیاده یه هه یه که ته خواته وه و له ناو کی به ره و خواره وه ته پرژیتنی ^{۳۵۰}.

وه فه تاوی تبین و لقه می جه وزیش له هی تبین و ته میه نزیکه ^{۳۵۱}.

وه سه بارهت به و که سانهش که ته و فهرمووده یه ته که نه به لگه (هه رکه سی نوشته هه لبواسی ته وه شیرکه) ته مه راست نیه، زانا کان وه لامیان داوه ته وه

^{۳۴۹} روونکردنه وه ی دانهره.

^{۳۵۰} (مجموع الفتاوی) (ب/ع/ل/۱۸۷).

^{۳۵۱} (زاد المعاد) (ب/ع/ل/۱۷۰).

كەوا مەبەست بەو جۆرە نوشتەيە كە شيرك و كوفرو تەلېسىم و عەزائىمى
ساحيرانى تىدايە، بىگومان ئەو جۆرە نوشتەيە سىحرە.

ئامۇژگاريم بۇ خەلكى ئەم سەردەمە:

۱- تىكايە كەسىك ئەگەر نوشتەيە ھەلئاسى كافرو موشرىكى مەكە، چونكە
ئەگەر كوفرىشى تىدايە ئەو نازانى و ھەلئان خەلەتاندوۋە، بۆيە سەيرىكە
ئىنجا بىريار بەدە.

۲- ھەتا پىتان ئەكرى نوشتە مەكەن، چونكە بە پىي ئەۋەي زۆر لەناو كارى
پوقىە خويىندىن بوومە ھەتا پىتان ئەكرى خۆتان زىكرو حىجاباتەكان بخويىن،
وہ كە ئەلئىم مەيكەن لەبەر ھۆكارى زۆربوونى ساحيرو فىلبازەكانە، كە
خەلك نازانى ئەمانە چ دەججالىكن، وہ چيان بۇ ئەنوسن.

۳- ئەو كەسەي كە نوشتەت بۇ ئەكات ئەگەر گوتى ئەو نوشتە نايىت
بكرىتەۋە ئەۋە بزانه سىحرە.

۴- ھەرگىز نەكەن بچنە لاي ساحيرو فالگرەۋەكان چونكە بى ئىمان دەبن.

۵- زۆر كەسى جاھىل ئەو دوعايانەي كە شەرعىنە بە جەھلى خويان
گووتوويانە ئەۋە شىركە، ئەمەش ئەو پەرى نەزانين و بەگومرازانينى خەلكە.

بۆيە تەكەم گەر لە شتێك نازانی ئەو قسەى لەسەر مەكە چۆنكە
سەرورمان ئەفەرموو: ئەوەى بى دەنگ بى پرزگارى بوو.

* ئەگەر كەسى لە ئیو سىحرى لى كرا، بۆئەوەى سىحره كە بدۆزیتەو بە
ئەم كارە بكات.

۱- سورەتى ﴿قال موسى ما جئتم به السحر إن الله سيبطله إن الله لا يصلح
عمل المفسدين﴾ بخوینیتەو لە بەرەخۆى، وە لەگەڵ گوتنەو وەیشى با بگەرئ
بەناو هەموو مائەكەیدا هیواش هیواش، هەتا ناو كەتتۆر جله كانیشى، وە
هەمام و سەر خانوو و بەردەرگاش، وە نەچیتە ناو توایت بەلام لە بەردەمى
بوەستى و بیخوینیتەو. جا ئەگەر لە هەر جیگایەك جەستەى تىكچوو یاخود
لە هۆش خۆى چوو، یاخود سەرى زۆر ژانى كرد ئەوە یان سىحره كەو جنەكان
لەوینە، یانیش ئەسەرى سىحره كە لەوینە، جا بۆئەوەى ئەو سىحره بەتال
بكریتەو چى بكەین؟ چۆنكە جارى وا هەیه سىحره كە لە ژیر خانووەكەیه،
ناكرى كاشى مال و چەمەنتۆ بشكیندرى، خالى دووهم جى بەجى بكە.

۲- گەلامى وشكى سیدر بكره. دواتر لەناو مەنجەلێكى چىشت لىنان كە پر
ئاو بى مستىك لەو سیدرهى تىكە، ئینجا با بكویندرى، كە تۆزى بلقى
كرد ئیتر ئەوئەندە بەسە، لىی گەرئ با سارد بییتەو، كە ساردبوویەو
دەبەیهك ناوى گول بكره، جا چاره گىك لەو ناوى گولە یاخود چاره گىك
زیاتر تىكە ناو ئاوه سیدره كە. پاشان ئەگەر بتوانى حەوت حىجابەكەى ناو

کتیبی (قلوب الضارعة) هی مامۆستا فتح الله گۆلەن لەسەر ئاوی سیدرە که بخوینی زۆرچاکە، ئەم حیجابانە هی ئیمامی جەعفەری صادقەو هەمووی قورپان و دوغایە، بەس هەتاوێ کوو ئیستاکە هیچ حیجاییکم نەبینووە لەو بەهێزتر بی، وە لەسەر کەسیک بخویندری کە سیحری لی کرابی یان جنی لە لاشە بی ئەو رێک بە ئیزنی خودا شیغای بو دی، وە جەکانیش زۆر لەو حیجابە ئەترسین، چونکە زۆر زوو راتە کەن، خۆم زۆرم لەسەر نەخۆشان خویندووە، بۆیە کاریگەریکە بە چاوی خۆم بینومەو زۆر بەهێزە. جا ئەگەر ئەویشتان دەست نەکەوت ئەو ئەتوانن سەرەتای سورەتی بەقەرەو ئایەتی کورسی و کۆتاییە کە، وە لەگەڵ سەرەتای سورەتی یس، وە الصافات، وە ئایەتەکانی بەتالکردنەوی سیحر، وە سەرەتای سورەتی جن، وە لەگەڵ قۆلەکان سی جار سی جار لەسەر ئاوە کە بخوینەو، جا کە تەوا بووی لی بخۆرەو چونکە ئەگەر سیحری خواردن و خواردنەوت لی کرابی رێک ئەرشییتەو، وە هەولده ناومالی پی برشیینی بەتایبەت ئەو جیگەییە کە لی تیچکچووی لە کاتی دۆزینەوی شوینی سیحرە کە، وە هەتا جەکان و ناو کەنتۆرۆ هەموو ماله کە بەردەرگاو سەر خانوو برشیینە، جۆری رشانە کەش سیدرە کە لە ناو دەببە ی سپرای جام خاوینکەرەو بەکە تاوێ کوو سیدرە کە بەشت بکات. ئینجا ئەتوانی لەو ئاوی سیدرە ی کە ماوێ ئاوی ساردی تیبکە ی چونکە ئاوی سارد زۆر گرینگە، ئینجا خۆتی پی بشۆ.

تیبینی ۱: ئەى ئەگەر سىحرەكە بەتال بوويهوه كەسەكە جن لەلاشەى هەبوو لەو كاتە چى بكەين باشە؟ وەلام: لەوہيان وا چاكە بچنە لای كەسىكى چاو نەترسى دیندارو زیرەك و ئیزندراو لەلایەن خواى گەورەوه كە ئیجازەى پروقیەى شەرعى پیدرابی، چونكە بابەتى روقیە وا ئاسان نیەو بەبى ئیزن دەكەویتە نیو جەنگى جەنەكان و نازارت پى دەگات و ژیانت تال دەبى لە دەستیانەوه، بۆیە كە ئیزن درایت ئەوكاتە پاسەوانت دەبى و سوپای ئیلاهى لەگەلت دەبى، جا بە شوین ئەوكەسانەدا بگەرین، ئەگەر دەستان نەكەوت ئەوه خۆت هەولده بە دوو رینگە ئەو جەنە ویران بكە تا دەرئەچى.

۱- ئاوى ساردو خوى تىكەلاو بكە خۆتى پى بشۆ.

۲- ئەو حەوت حىجابە رۆژى جارێك بچوینە تا سددانى دەگاتى ئەو مەلعونە.

تیبینی ۲: ئەتوانن لەبرى سیدرەكە ئاوو خویش بەكار بهینن بەلام ئەمجارە كیشەیهك دیتە پىشتان ئەوكەسەى كە جۆرى سىحرەكەى خواردن و خواردنەوهیە بى ئەوه ناتوانى لەو ئاوه سویراوه بخوات بۆیە بەندە پى باشە سیدرەكە بكەن، چونكە زۆر زۆر بەهیزترە لە خوێكە.

تیبینی ۳: ئەگەر جۆرى سىحرەكە مەدەفون شاردراره بى لەو كاتەدا ناچارى لە رپى ئىستىخارەوه هەولبەدى تاوهكوو خواى گەورە شوینی سىحرەكەت پى

نیشان بدات، به زۆریش له گۆرستان ئەشاردریتهوه، وه ناشکری بهو ئایهتهی
گوتمان که چۆن سیحر ده دۆزریتهوه بچیته گۆرستان تا ئهو کرداره لهوئ
ئه نجام بدهی، چونکه رهنگه سه ده ها سیحر لهوئ شاردرابیتتهوه هی چهنده ها
سال پیش ئیستا، چونکه له گه له خویندنه وهی له هه ر جیگایه کی ئه و
گۆرستانه بیخوینیتهوه ئه وه تیک ئه چی، بهس یه ک ئیحتیمالیش هه یه،
ئه وهی سیحر لئ ئه کات عاده ته ن که سیکی نزیکه خۆته، بۆیه ئه گه ر
گومانی گۆرستانت کرد، یان به زۆری له خه و گۆرستانت ئه بیینی، ئه وه هه ولده
برۆ لای گۆری کهس و کاری خۆت لهوئ ئایه ته که بخوینه ره وه، إن شاء الله
ئه یدۆزنه وه.

وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه أجمعین، والحمد لله رب العالمین

ناوه پۆك

لاپه ره	بابه ته كان
۱	دهستپيڤك به پيڤنووسي باوكي غه زالي
۶	پيڤناسه ي ئيمامي نه سه في
۱۱	حه قيقه تي شته كان جيڤگيرن
۱۵	هه والي راست و يهك به دواي يهك
۲۰	عه قل
۲۳	ئيلهام
۲۴	گهردوون دروستكراوه
۲۶	عه ره زو جه وههر
۳۰	مادده و خدا
۳۷	دروستكردني مادده
۴۱	سيقاتي خدا جل جلاله
۸۹	سيفه ته كان ي خواي گه و ره دابهش ئه بي بۆ چهند به شينك به ئيعتبارانيكي جياواز
۹۱	سيفه ته مه عانيه كان
۱۰۰	بينيني خواي گه و ره
۱۰۳	خودا دروستكهر ي كرده وه كانه
۱۱۹	خودا ويستي له سه ر كي بي هيدايه تي ئه دات يان گومراي ئه كات
۱۲۱	كرده وي چاكترين و بهر ژه وه ندرت له سه ر خودا واجب نيه
۱۲۴	ئه گه ر خوا هه يه بۆچي خيرو چاكه به دي ناهيني؟ وه ئه گه ر نيشه بۆچي شه ر به دي دي

۱۵۰	سزای گۆپ
۱۵۲	زیندووبوونه‌وه
۱۵۴	په‌فتاری خودا له‌گه‌ل تاواندا
۱۵۸	شه‌فاعه‌تکردن له‌ رۆژی دوایی
۱۶۳	ئیمان
۱۸۲	ئیمان و ئیسلام
۲۱۷	فره‌بی - التعددیة - pluralism
۲۲۳	گوتنی ئیماندارم إن شاء الله
۲۲۷	چاره‌نوس
۲۲۹	ناردنی په‌یامبه‌ران
۲۳۱	موعجیزه
۲۴۰	ژماره‌ی پیغه‌مبه‌ران
۲۵۵	پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد صلی الله علیه وسلم
۲۶۰	به‌لگه‌یه‌تی سونه
۲۷۹	گه‌وره‌ترینی په‌یامبه‌ران
۲۸۶	فریشته‌کان
۳۱۳	کتیبه‌ دابه‌زینراوه‌کانی خوای مه‌زن
۳۱۸	ته‌عامولی ئیسلام له‌گه‌ل چینه‌کان به‌و جو‌ریه
۳۲۶	میعراجی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
۳۲۹	که‌راماتی ئه‌ولیا
۳۳۷	گه‌وره‌ترین مروّف دوای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
۳۳۹	خه‌لافه‌ت

۳۴۲	پیشه‌وای موسلمانان
۳۵۴	نوئیزکردن له دواوه‌ی هه‌موو که‌سیکی چاک و خراپ
۳۵۶	رێزگرتنی هاوه‌لان
۳۶۰	ده‌که‌سه‌ موژده‌ پیدراوه‌که
۳۶۱	مه‌سحکردنی خوف
۳۶۲	خۆشاوی نیو‌گۆزه
۳۶۶	پله‌ی ئەولیاو په‌یامبه‌ران
۳۷۱	ده‌قه‌ شه‌رعیه‌کان
۳۹۱	کۆمه‌له‌ باسیکی گرینگ
۳۹۴	نه‌بوو (عه‌ده‌م)
۳۹۸	دوعا کردن و خیر کردن بۆ مردوووان
۴۰۵	داوا کردن له‌ خودا
۴۲۰	نیشانه‌کانی قیامه‌ت
۴۲۳	موجته‌هید
۴۲۵	پاشکۆی عه‌قیده (هه‌له‌ی دابه‌شکردنی ته‌وحید بۆ رپوبیه‌ت و ئولو‌هییه‌ت و ئەسمائو سیفات
۴۴۷	هه‌ل‌واسینی نوشته

